

UNIVERSITY OF ST. MICHAEL'S COLLEGE

3 1761 01862924 6

Digitized by the Internet Archive
in 2009

SCRIPTORVM CLASSICORVM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

HOMERI

OPERA

RECOGNOVIT

BREVIQUE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXIT

THOMAS W. ALLEN

COLLEGII REGINAE APVD OXONIENSES SOCIVS

TOMVS V

HYMNOS CYCLVM FRAGMENTA MARGITEN
BATRACHOMYOMACHIAM VITAS CONTINENS

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

OXONII

Excudebat Vivianus Ridler

Architypographus academicus

FIRST PUBLISHED 1912

REPRINTED 1930, 1946 (WITH CORRECTIONS), 1952, 1955, 1959

PRINTED IN GREAT BRITAIN

PRAEFATIO

IN tomo hoc quinto opera quae sub Homeri nomine feruntur conclusimus, scilicet hymnos, Cycli epici fragmenta, Batrachomyomachiam, quibus, id quod his ducentis annis in Britannia vix factum est, vitas Homeri accedere iussimus. Hymnorum traditioni nonnulla addidimus, Batrachomyomachiae pauca, Vitarum satis multa. quae ut omnia Academiae Oxoniensis munificentiae accepta referimus ita quae ex Hispanis bibliothecis eruimus debentur Mauricii de Bunsen Regis Britannici apud aulam Hispaniensem oratoris amplissimi summae humanitati, qua aditus patefactus est nobis cum in thesauros Matritenses tum in Scorialenses in tutela patrum reverendorum Augustinianorum feliciter adservatos.

Dabamus in Aula Reginae in urbe Oxonia die XXVII mensis Iulii anno salutis MDCCCXI.

IN HOC LIBRO CONTINENTVR

- f. ix hymnorum codices.
- f. 1 hymni Homerici.
- f. 93 Proculi chrestomathiae quae ad Homerum pertinent.
- f. 99 Proculi vita Homer.
- f. 102 Proculi poematum cyclicorum enarrationes.
- f. 110 Titanomachia.
- f. 111 Oedipodea.
- f. 112 Thebais.
- f. 115 Epigoni.
- f. 116 Cypria.
- f. 125 Aethiopis.
- f. 127 Ilias parva.
- f. 137 Iliu persis.
- f. 140 Nosti.
- f. 143 Telegonia.
- f. 144 Amphiarai exelasis.
- ib. Oechaliae Halosis.
- f. 147 Phocais.
- ib. versus heroici Homero adscripti.
- f. 152 Margites.
- f. 159 Cercopes.
- f. 160 Epicichlides.
- f. 164 Batrachomyomachiae codices.
- f. 168 Batrachomyomachia.
- f. 187 vitarum codices.
- f. 192 Herodoti vita.
- f. 222 vitae Hesiodi particula.
- f. 225 certamen Homeri et Hesiodi.
- f. 238 Plutarchi vita.
- f. 245 vita IV.
- f. 247 vita V.
- f. 250 vita VI.
- f. 253 vita VII.
- f. 254 Tzetzes Chil. xiii. 626 sqq.
- f. 256 Suidas in Homero.

HYMNI

Post tres hymnorum editiones iam quartam mihi paranti illud propositum erat ut remotis recentiorum coniecturis ad codicum fidem quam maxime auctorem revocarem. etenim post primos atque faciles anonymorum qui editionis principis bina exempla adnotaverunt, eius qui codicem Γ correxit, fortasse et illius qui codicem S confecit, Chalcondylae, Casauboni, Martini conatus, quibus aperti scribarum errores sanati sunt, defuit Musa criticis. unum fetum vel duo feliciter peperit Josua Cantabrigiensis, unum Pierson, unum si dis placet Samuel Clarke; at renascentibus post Moscoviensis codicis inventionem his studiis diram passi sunt hymni. doctrinam sane contulerunt Ruhnken, Ilgen, Matthiae, optime de lectoribus meruit Baumeister: textum vero quae saeculo inerat traditionis inscitia pessum dederunt, superati tamen ipsi a programmatum scriptoribus ducem vitae diam Ignorantiam secutis. collegit demum centum annorum monstra Eugenius Abel a. 1886. melius fateor egit eodem anno Gemoll, ut qui satis multa perspexerit. septem post annis poetam nos Eduardi Sikes eximia rerum grammaticarum metricarum divinarum scientia muniti in statum magis suum restituimus. quod qui dubitaverit conferat iubeo editionem Gemollii cum illa quae Londinii apud Macmillanos a. 1904 prodiit. nunc cum quod et omnibus et mihi potissimum dolendum est ab hisce curis se receperit collega meus Cantabrigiensis, codicum lectionum etiam purius exhibendarum muneri solus incubui, quoniam persuasum habui praeter locos paucos ubi voces quasi in elementa sua

discesserint, quae quidem felici arte iterum conciliaverunt saeculi xvi et xvii critici, poetarum verba satis sincera propagata esse. quippe et mutandi causam librariis defuisse, neque in sermone epico recentiore peregrinitatem quas apud tragicos turbas dedisse. supellectili criticae accesserunt si non multa tamen nonnulla. codicem Matritensem munificentia aucti academiae Oxoniensis contulimus, quo facto ut testimonium Bethianum plerisque locis confirmaverimus ita iam licet Isaaco Casaubon neque Constantino Lascari laudem correctionis *κρυσσάλων* (h. Apoll. 446) adserere. praeterea codicem Monacensem a S. Riezler excussum contulimus. Bruxellensem ab E. Ouverleaux accuratissime exscriptum inspeximus, neque non codices Parisinum suppl. 1095 et Ven. 456 relegimus idque cum fructu. notas quasdam marginales editionis principis Venetiis ix. 37 signatae exscripsimus, quae et cum familia *γ* et cum lectore codicis Γ maximam habent cognationem: similia et ab H. Hollander in exemplo editionis principis Laur. 32. 7 observata adiecimus. ex editione Stephani academiae Cantabrigiensis inventa quaedam excerpsimus Casauboni, quibus laudem recentioribus aliquibus praeripit. ad hymnum qui in Cererem est praesto fuit papyrus Orphica Bero-
linensis. L⁴R³ contulerunt viri amicissimi caelo gaudentes nobis feliciore. cetera e nostris collationibus in usum Alfredi Goodwin praeceptoris nostri olim factis sciat lector desumpta esse.

Cum autem ut iam dictum est saeculorum post Christum natum xviii et xix inventa pleraque eiecerimus, tamen a viris doctis hodiernis multa licuit recipere: egregia enim eaque invidenda felicitate invenerunt Tyrrell, Postgate, Agar, Marx, Tucker: hic autem intercedente Eduardo Sikes et coniecturarum seriem praeclaram obtulit. ita factum est ut seniorum mendis iuniores medeantur.

HYMNORVM CODICES

1. A = Parisinus 2763. chart. mm. 220 × 146, ff. 244, s. xv. cont. Orphei Arg. hymn., Proculi Callimachi (ff. 91–129) Homeri hymnos iii–xxxiii, Moschi *Ερωσ δραπέτης, Musaei Her. Leandr., Hesiodum, Theocritum.

2. At = Athous in monasterio Vatopedi 587. chart. in fol. s. xv. cont. Sophoclis Aiace Electr. O. T., Euripidis Hec. Or. Phoen., (ff. 191–218) Homeri hymnos iii–xxxiii, Callimachum. hymnorum lectiones edidit M. Constantinides *Classical Review* 1894, 341 sqq.

3. B = Parisinus 2765. chart. mm. 192 × 139, ff. 58, s. xv. cont. Orphei Proculi (ff. 23–58) Homeri hymnos iii–xxxiii, Moschi *Ερωσ.

4. C = Parisinus 2833. membr. mm. 243 × 147, ff. 214, s. xv. cont. Theocr., (ff. 44–85) Homeri hymnos iii–xxxiii, Moschi *Ερωσ, Musaei Her. Leand., Dionysii Cosmogr., Theognidem, Phocylidem.

5. D = Ambrosianus 120 B 98 sup. membr. mm. 255 × 180, ff. 227, s. xv. cont. Apollonii Argonautica, Batrachomyomachiam, Herodoti vitam Hom., Maximi Tyrii opuscula (ff. 178–209), Homeri hymnos iii–xxxiii, Callim.

6. E = Estensis 164 iii E 11. chart. mm. 292 × 203, ff. 93, s. xv. cont. Apollonii Argonaut., Callimachi (ff. 50–84) Homeri hymnos iii–xxxiii. in calce γεώργιος ὁ οὐάλλα (corr. in βάλλας) πλακεντίνος ἔγραψε.

7. G = Vaticanus Reginae Suec. 91. chart. mm. 292 × 202, ff. 350, s. xvi. cont. Odysseam, Batrachomyomach., hymnos iii–xxxiii, scilicet eadem quae editionis principis tomus alter.

8. Γ = Bruxellensis 74 (11377–11380). chart. mm. 202 × 145, ff. 94, s. xvi. cont. Theognidem, (ff. 27–63) Homeri hymnos iii–xxxiii, Moschi *Ερωσ, Orphei Proculi hymnos. f. 95 ἀριστοβούλου χειρὸς ἐκ διακόνου | ὕμνοι ὁμήρου λάβον ἄξιον ὕμνου πέρας. contulit E. Ouverleaux.

HYMNORVM CODICES

9. H = Harleianus 1752. chart. mm. 230 × 160, ff. 191, s. xv. cont. (ff. 2-5) Homeri hymnos viii-xviii h. Apoll. 1-55, Orphei hymnos Argonaut., Lycophronem, Pindari Ol. Pyth. Nem.

10. J = Estensis 51 ii B. 14. chart. mm. 216 × 152, ff. 264, s. xv. cont. Arati Phaenomena, Tzetzis *περὶ ποιητῶν*, (ff. 55-64) Homeri hymnos viii-xviii h. Apoll. 1-185 om. 184, Hesiodi Theog. Scut., Lycophronem, Pindari Pyth.

11. K = Laur. 31. 32. membr. mm. 269 × 185, ff. 55, s. xv. cont. Hesiodi Scut. Theog., (ff. 25-30) Homeri hymnos viii-xviii h. Apoll. 1-185 om. 184, Arati Phaenomena.

12. L¹ = Laur. 32. 45. membr. mm. 267 × 178, ff. 170, s. xv. cont. Apollonii Argonaut., Orphei (ff. 144-170) Homeri hymnos iii-vii. 33.

13. L² = Laur. 70. 35. membr. mm. 252 × 178, ff. 109, s. xv. cont. Herodoti vit. Hom., Gorgiae encomium Helenae, Orphei Argon. hymnos, Proculi (ff. 68-103) Homeri hymnos iii-xxxiii, Moschi *Ἔρωσ*, Musaei Heron. Leandr. manu scriptus est Ioannis Scutariotae.

14. L³ = Laur. 32. 4. chart. mm. 407 × 229, ff. 476, s. xv. cont. Iliad. Odyss. (ff. 450-476) hymnos iii-xxxiii. manu scriptus est Ioannis Rhosi.

15. L⁴ = Laur. Aedil. 220. chart. mm. 256 × 175, ff. 90, s. xv. cont. Orphei Argonaut. hymnos, Proculi Homeri hymnos iii-xxxiii, Moschi *Ἔρωσ*, Musaei Her. Leandr. manu scriptus est Ioannis Scutariotae. contulit Hieronymus Vitelli.

16. L⁵ = marginalia atque correctiones editionis principis Laur. 32. 7. vulgavit Hollander, *Ueber die neu bekannt gewordenen Handschriften der homerischen Hymnen* 1895, ff. 10, 11.

17. M = Leidensis 22 xviii 33 H. chart. mm. 293 × 210, ff. 50, s. xiv. cont. ff. 1-30 Iliadis Θ 435-N 134, 31-50 Homeri hymnos i. 10-xviii. 4.

18. Mon. = Monacensis 333. chart. mm. 230 × 155, ff. 110, s. xv-xvi. cont. Orphei Argon. hymnos, Proculi (ff. 72-90) Homeri hymnos iii-iv 192, Herodoti vit. Hom., contulit S. Riezler.

19. N = Leidensis 28. xviii. 74 C. membr. mm. 230 × 168, ff. 111, s. xv. cont. Orphei Argon. hymnos (ff. 53-104) Homeri

HYMNORVM CODICES

hymnos iii-xxxiii, Proculi hymnos, Moschi *Ερως, Musaei Her. Leand.

20. O = Ambrosianus 845 C 10 inf. chart. mm. 216 × 128, ff. 143, s. xv-xvi. cont. Platonis Cratylum, Orphei Argon. hymnos, Proculi (ff. 127-143) Homeri hymnos iii-iv 80.

21. P = Vaticanus Palat. 179. membr. mm. 255 × 165, ff. 140 s. xv. cont. Herodoti vit. Hom., Gorgiae encomium Helenae, Orphei Argon. hymn., Proculi (ff. 86-129) Homeri hymnos iii-xxxiii, Moschi *Ερως, Musaei Heron. Leand.

22. Π = Parisinus suppl. graec. 1095. chart. mm. 335 × 228 ff. 280, s. xv. cont. Iliadem (ff. 225-245) Homeri hymnos iii-xxxiii, Callimachi Orphei Proculi hymnos, Batrachomyomachiam.

23. Q = Ambrosianus 734 S 31 sup. chart. mm. 230 × 158, ff. 320, s. xv. cont. Orphei Proculi (ff. 39-89) Homeri hymnos iii-xxxiii, Moschi *Ερως, Callimachum, Pindari Ol. Pyth.

24. R¹ = Riccardianus 53 K ii 13. membr. mm. 223 × 143, ff. 106, s. xv. cont. Orphei Argon. hymnos, Proculi (ff. 61-99) Homeri hymnos iii-xxxiii, Moschi *Ερως, Musaei Heron. Leand. manu scriptus est Ioannis Rhosi.

25. R² = Riccardianus 52 K ii 14. membr. mm. 214 × 144, ff. 73, s. xv. cont. Orphei Proculi (ff. 31-72) Homeri hymnos iii-xxxiii, Moschi *Ερως. manu scriptus est Ioannis Scutariotae.

26. R³ = Riccardianus 3195 (nunc 3020). chart. mm. 198 × 140, ff. 85, a. 1494. cont. Batrachomyomachiam (ff. 6, 7) Homeri hymnos ix, xii, xiii, miscell. manu scriptus est Bartolomaei Comparini. contulit A. Olivieri.

27. S = Vaticanus 1880. chart. mm. 230 × 165, ff. 266. s. xv-xvi. cont. ff. 1-8 (s. xv) h. Apoll. 1-357, (a. 1503) miscell.

28. T = Matritensis 4562 = 24. chart. mm. 280 × 180, ff. 136, a. 1466. cont. Musaei Her. Leand., Orphei Argon. hymnos, (ff. 56-83) Homeri hymnos iii-xxxiii, Callimachum, epigrammata f. 100 v. *κτῆμα κωνσταντίνου τοῦ λασκάρεως ἐν μεδιολάνῳ ὑπ' αὐτοῦ ἐκγραφέν.* ,ā ū ξ̄ δ.

29. V¹ = Venetus 456. membr. mm. 311 × 252, ff. 541. s. xv. cont. Iliadem, Quint. Smyrn., Odysseam (ff. 509-534), hymnos iii-xxxiii.

30. V² = marginalia editionis principis Ven. ix. 37 tomi alterius.

FAMILIAE

$p = ABC\Gamma GL^2 L^3 L^4$ Mon. NOPQR¹R²V¹.

$x = EL^1\Pi T$.

$y =$ marginalia $EL^1\Pi T$ interdum et in textu reperta, maxime in ET .

$z = HJK$.

$\P =$ papyrus Orphica Berolinensis 44 (*Berliner Klassikertexte*, 1907, 7 sqq.) in qua nonnulli hymni ii versus citantur.

Casauboni coniecturas sumpsimus ex H. Stephani Poetarum heroicorum exemplo in bibliotheca academiae Cantabrigiensis Nn. v. 17 notato: in fronte exstat *Isaacus Casaubonus* eadem qua adversaria manu.

Jacobi Philippi D'Orville adversaria e commentariis illius in bibliotheca Bodleiana Dorv. 216 (17094) ol. Auct. X. 1. 6. 27 notatis vulgavimus J. Phil. xxv. 250 sqq.

v. Hollander *Die handschriftliche Ueberlieferung der homerischen Hymnen* 1886, *Zur Ueberlieferung der hom. Hymnen* Hermes 1891. 170, 636 *Ueber den Codex Estensis der hom. Hymnen* Neue Jahrb. f. Phil. 1892, 544, *Ueber die neu bekannt gewordenen Handschriften der hom. Hymnen* 1895: praeterea J. H. S. 1895, 138 sqq., ed. Hymnorum 1904 xiii sqq.

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ

I. *Fragmenta Hymni in Bacchum*

Versus 1-9 citantur a Diodoro III, 66. 3 ; 8, 9 tantum ib. I, 15. 7, IV, 2. 4, schol. Apoll. Rhod. II, 1211, Eudoc. 932, p. 406.

οἱ μὲν γὰρ Δρακάνῳ σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἡγεμοέσση
 φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος εἰραφιῶτα,
 οἱ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι
 κυσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τερπικεραύνῳ,
 ἄλλοι δ' ἐν Θήβησιν ἄναξ σε λέγουσι γενέσθαι 5
 ψευδόμενοι· σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων κρύπτων λευκώλενον Ἥρην.
 ἔστι δέ τις Νύση ὕπατον ὄρος ἀνθέον ὕλην
 τηλοῦ Φοινίκης σχεδὸν Αἰγύπτιοιο ῥοάων

hic incipit fol. xxxi codicis M

καὶ οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλ' ἐνὶ νηοῖς. 10
 ὥς δὲ τάμεν τρία, σοὶ πάντως τριετηρίσιν αἰεὶ
 ἀνθρωποὶ ῥέξουσιν τεληέσσας ἐκατόμβας.
 ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρυσιν νεῦσε Κρονίων·
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 15
 ὥς εἰπὼν ἐκέλευσε καρῆατι μητίετα Ζεὺς.
 ἔλθῃ εἰραφιῶτα γυναιμανές· οἱ δέ σ' αἰοῖδοι
 ἄδομεν ἀρχόμενοι λήγοντές τ', οὐδὲ πῃ ἔστι

8 κέρας pro ὄρος scholiasta Apollonii sed cf. Ap. Rh. iv. 282
 ἀνθέον (ἐνθεον MSS.) ὕλη Alcman 58. 1 10 οἱ] sc. Semelae 11 ὥς
 δέ, τὰ μὲν τρία σοὶ πάντως M τάμεν (secuit) nos 16 ἐπένευσε
 Ruhnken, sed cf. Ψ 642 Ω 326

σεῖ' ἐπιληθόμενῳ ἱερῆς μεμνήσθαι αἰοιδῆς.
καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διώνυσ' εἰραφιῶτα,
σὺν μητρὶ Σεμέλῃ ἦν περ καλέουσι Θυώνην.

20

II. Εἰς Δημήτραν

Δήμητρ' ἡὔκομον σεμνήν θεὰν ἄρχομ' αἰδεῖν,
αὐτὴν ἡδὲ θύγατρα τανύσφυρον ἦν Ἀἰδωνεύς
ἦρταξεν, δῶκεν δὲ βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς,
νόσφιν Δήμητρος χρυσαόρου ἀγλαοκάρπου
παίζουσιν κούρησι σὺν Ὠκεανοῦ βαθυκόλοις,
ἄνθεά τ' αἰνυμένην ῥόδα καὶ κρόκον ἡδ' ἰα καλὰ
λειμῶν' ἅμ μαλακὸν καὶ ἀγαλλίδας ἡδ' ὑάκινθον
νάρκισσόν θ', ὃν φῦσε δόλον καλυκώπιδι κούρη
Γαῖα Διὸς βουλῇσι χαριζομένη πολυδέκτη
θαυμαστὸν γανόωντα, σέβας τότε πᾶσιν ιδέσθαι
ἀθανάτοις τε θεοῖς ἡδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις·
τοῦ καὶ ἀπὸ ρίζης ἑκατὸν κᾶρα ἐξεπεφύκει,
κῶς' ἡδιστ' ὁδμή, πᾶς δ' οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
γαῖά τε πᾶς' ἐγέλασσε καὶ ἄλμυρὸν οἶδμα θαλάσσης.
ἢ δ' ἄρα θαμβήσας' ὠρέξατο χερσὶν ἅμ' ἄμφω
καλὸν ἄθυρμα λαβεῖν· χάνε δὲ χθὼν εὐρύαγνια
Νύσιον ἅμ πεδῖον τῇ ὄρουσεν ἄναξ πολυδέγμων
ἵπποις ἀθανάτοισι Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
ἄρπάξας δ' ἀέκουσαν ἐπὶ χρυσέοισιν ὄχοισιν

5

10

15

19 ἐπιλαθόμενοι M, ἐπιληθόμενον Ruhnken cl. vii. 59. vel ex hoc vel ex alio hymno versum

αὐτῇσι σταφυλῇσι μελαίνησιν κομόωντες
sumpsit Crates ἐν δευτέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου ap. Athen. 653 B (p. 65 Wachsmuth) : quidni et fr. homericum xxiv. p. 150 βαρύβρομα θωύσσοντες hinc venerit? 21 ἦν καλέουσι M corr. m. p.

II. codex: M. ΤΙΤ. τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι εἰς τὴν δῆμητραν litteris rubris M 1 δημήτηρ' M corr. Ruhnken (cf. 315) 2 καὶ τανυσφορον εἰπει[ν] Philodem. Voll. Herc. vi. col. vii. 157 Gomperz Ssgb. Ak. Wien. 1890.

29 7 λειμῶνα μαλακὸν M corr. Hermann (ἀν Ruhnken) 8 ἔφυσε Ilgen cl. 428 καλυκώπιδι—12 ἀπὸ βί = p c. 4. 12-16 10 τότε M : ὅτε p: τό γε Goodwin 13 κῶδισ τ' ὁδμή M corr. Tyrrell 17, 18 =

p c. 5. 1-3 18 ἀθανάτα[ισι] p

ἦγ' ὀλοφυρομένην· ἰάχῃσε δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ 20
 κεκλομένη πατέρα Κρονίδην ὕπατον καὶ ἄριστον.
 οὐδέ τις ἀθανάτων οὐδὲ θνητῶν ἀνθρώπων
 ἦκουσεν φωνῆς, οὐδ' ἀγλαόκαρποι ἐλαῖαι,
 εἰ μὴ Περσαίου θυγάτηρ ἀταλὰ φρονέουσα
 ἄϊεν ἐξ ἄντρον Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος, 25
 Ἡελιὸς τε ἄναξ Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός,
 κούρης κεκλομένης πατέρα Κρονίδην· ὁ δὲ νόσφιν
 ἦστο θεῶν ἀπάνευθε πολυλλίστῳ ἐνὶ νηῷ
 δέγμενος ἱερὰ καλὰ παρὰ θνητῶν ἀνθρώπων.
 τὴν δ' ἀεκαζομένην ἦγεν Διὸς ἐννεσίῃσι 30
 πατροκασίγνητος πολυσημάντωρ πολυδέγμων
 ἵπποις ἀθανάτοισι Κρόνου πολuwννμος υἱός.
 ὄφρα μὲν οὖν γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 λεύσσε θεὰ καὶ πόντον ἀγάρροον ἰχθυόεντα
 αὐγὰς τ' ἡελίου, ἔτι δ' ἤλπετο μητέρα κεδνὴν 35
 ὄψεσθαι καὶ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων,
 τόφρα οἱ ἐλπίς ἔθελγε μέγαν νόον ἀχνυμένης περ·
 ἦχῃσαν δ' ὀρέων κορυφαὶ καὶ βένθεα πόντου
 φωνῇ ὑπ' ἀθανάτῃ, τῆς δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.
 ὁξὺν δέ μιν κραδίην ἄχος ἔλλαβεν, ἀμφὶ δὲ χαίταις 40
 ἀμβροσίαις κρήδεμνα δαΐζετο χερσὶ φίλῃσι,
 κυάνεον δὲ κάλυμμα κατ' ἀμφοτέρων βάλετ' ὦμων,
 σεύατο δ' ὥς τ' οἰωνὸς ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὕγρην
 μαιομένη· τῇ δ' οὐ τις ἐτήτυμα μυθήσασθαι
 ἤθελεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων, 45
 οὔτ' οἰωνῶν τις τῇ ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν.
 ἐννῆμαρ μὲν ἔπειτα κατὰ χθόνα πότνια Διὶ
 στρωφᾷτ' αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα,
 οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἡδυπότοιο

28 πολυκλίστω M corr. Ruhnken cl. h. Ap. 347 ε 445 33-36 = p
 c. 5. 3-6. 35 ἔτι ἤλπετο p 37 lacunam post h. v. statuit Her-
 mann, sed cf. 127, 315, 445, h. Herm. 110, T 80 et de re Galen. vi.
 106, x. 275 K. 49 ἡ δεπότοιο M corr. Ruhnken cl. ο 507

πάσσαι' ἀκηχεμένη, οὐδὲ χροά βάλλετο λουτροῖς. 50
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ οἱ ἐπήλυθε φαινολὶς Ἥως
 ἦν τετό οἱ Ἑκάτῃ σέλας ἐν χεῖρεσσιν ἔχουσα,
 καὶ ῥά οἱ ἀγγελεύουσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·

πότνια Δημήτηρ ὠρηφόρε ἀγλαόδωρε
 τίς θεῶν οὐρανίων ἢ ἐθνητῶν ἀνθρώπων 55
 ἦρπασε Περσεφόνην καὶ σὸν φίλον ἦκαχε θυμόν;
 φωνῆς γὰρ ἤκουσ', ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ὅς τις ἔην· σοὶ δ' ὦκα λέγω νημερτέα πάντα.

ὥς ἄρ' ἔφη Ἑκάτῃ· τὴν δ' οὐκ ἡμείβετο μύθῳ
 'Ρείης ἡυκόμου θυγάτηρ, ἀλλ' ὦκα σὺν αὐτῇ 60
 ἦϊξ' αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
 Ἥελιον δ' ἴκοντο θεῶν σκοπὸν ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 στὰν δ' ἵππων προπάροιθε καὶ εἵρετο δῖα θεάων·

Ἥέλι' αἶδεσσαι με θεὰν σύ περ, εἴ ποτε δὴ σευ
 ἦ ἔπει ἦ ἔργῳ κραδίην καὶ θυμὸν ἴηνα. 65
 κούρην τὴν ἔτεκον γλυκερὸν θάλος εἶδεῖ κυδρὴν
 τῆς ἀδινῆν ὅπ' ἄκουσα δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο
 ὥς τε βιαζομένης, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
 ἀλλὰ σὺν γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
 αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσι, 70
 νημερτέως μοι ἐνισπε φίλον τέκος εἴ που ὅπωπας
 ὅς τις νόσφιν ἐμεῖο λαβὼν ἀέκουσαν ἀνάγκη
 οἴχεται ἢ ἐθεῶν ἢ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.

Ὡς φάτο, τὴν δ' Ὑπεριονίδης ἡμείβετο μύθῳ·
 'Ρείης ἡυκόμου θυγάτηρ Δήμητερ ἄνασσα 75
 εἰδήσεις· δὴ γὰρ μέγα ἄζομαι ἠδ' ἐλεαίρω
 ἀχνυμένην περὶ παιδὶ τανυσφύρῳ· οὐδέ τις ἄλλος
 αἴτιος ἀθανάτων εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεὺς,

50 πᾶσαι' M corr. Ruhnken 51 φαινόλη M corr. Ruhnken cl.
 Sapph. 95 55, 56 = P c. 7. 3-5 55 θεὸς οὐράνιος P 56 ἦπα]φε
 θυμόν P 64 θέας ὑπερ M corr. Ludwig cl. 116 70 καταδέρκεται M
 71 ὅπωπεν M corr. Ruhnken 72 ἐμοῖο M corr. Ruhnken 76 μέγα
 σ' Ruhnken, sed cf. Hes. Theog. 532, Theogn. 280

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ

ὅς μιν ἔδωκ' Ἀΐδῃ θαλερὴν κεκληῖσθαι ἄκοιτιν
 αὐτοκασιγνήτῳ· ὁ δ' ὑπὸ ζόφον ἡρόεντα 80
 ἀρπάξας ἵπποισιν ἄγεν μεγάλα ἰάχουσαν.
 ἀλλὰ θεὰ κατὰπαυε μέγαν γόον· οὐδέ τι σὲ χρῆ
 μὰψ αὐτως ἄπλητον ἔχειν χόλον· οὐ τοι ἀεικὴς
 γαμβρὸς ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντωρ Ἀἰδωνεύς
 αὐτοκασίγνητος καὶ ὁμόσπορος· ἀμφὶ δὲ τιμὴν 85
 ἔλλαχεν ὥς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη·
 τοῖς μεταναιεταίε τῶν ἔλλαχε κοίρανος εἶναι.

ἌΩς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα τανύπτεροι ὥς τ' οἰωνοί·
 τὴν δ' ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἵκετο θυμόν. 90
 χωσαμένη δ' ἤπειτα κελαυεφεῖ Κρονίωνι
 νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορὴν καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 ᾗχετ' ἐπ' ἀνθρώπων πόλιας καὶ πίονα ἔργα
 εἶδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον· οὐδέ τις ἀνδρῶν
 εἰσορόων γίγνωσκε βαθυζώνων τε γυναικῶν 95
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
 ὃς τότε Ἑλευσίνος θυοέσσης κοίρανος ἦεν.
 ἔξετο δ' ἐγγὺς ὁδοῖο φίλον τετιημένη ἦτορ
 Παρθενίῳ φρέατι ὅθεν ὕδρεύοντο πολῖται
 ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὕπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης, 100
 γρητὶ παλαιγενεῖ ἐναλγίκιος, ἥ τε τόκοιο
 εἵργηται δώρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
 οἶαί τε τροφοί εἰσι θεμιστοπόλων βασιλῆων
 παίδων καὶ ταμίαι κατὰ δώματα ἠχήμεντα.
 τὴν δὲ ἶδον Κελεοῖο Ἑλευσινίδαο θύγατρες 105
 ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον ὄφρα φέροιεν
 κάλπισι χαλκείησι φίλα πρὸς δώματα πατρός,
 τέσσαρες ὥς τε θεαὶ κουρήϊον ἄνθος ἔχουσαι,

83 cf. Paus. ii. 28. 4 γαμβρὸν οὐ μεμπτόν, Aph. 136 87 μετά-
 ναίεται M corr. Voss 98 τετιημένος M corr. Ruhnken 99 παρ
 θείῳ φρέατι Wolf: φρεῖατι Παρθενίῳ Porson: παρ φρέατ' Ἀνθείῳ Tucker
 107 φίλου Matthiae et 180

Καλλιδίκη καὶ Κλεισιδίκη Δημῷ τ' ἐρόεσσα
Καλλιθόη θ', ἥ τῶν προγενεστάτῃ ἦεν ἀπασῶν· 110
οὐδ' ἔγνων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὀράσθαι.
ἀγχοῦ δ' ἰστάμεναι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Τίς πόθεν ἔσσι γρηὺ παλαιγενέων ἀνθρώπων;
τίπτε δὲ νόσφι πόλῃος ἀπέστιχες οὐδὲ δόμοισι
πιλνᾷς; ἔνθα γυναικες ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα 115
τηλίκαι ὥς σύ περ ᾧδε καὶ ὀπλότεραι γεγάασιν,
αἷ κέ σε φιλῶνται ἡμὲν ἔπει ἡδὲ καὶ ἔργῳ.

ἌΩς ἔφαθ', ἥ δ' ἐπέεσσιν ἀμείβετο πότνα θεάων·
τέκνα φίλ' αἷ τινές ἔστε γυναικῶν θηλυτεράων
χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι· οὗ τοι ἀεικὲς 120
ὑμῖν εἰρομένησιν ἀληθέα μυθήσασθαι.

†Δὼς ἐμοὶ γ' ὄνομ' ἐστί· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ·
νῦν αὖτε Κρήτηθεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἤλυθον οὐκ ἐθέλουσα, βίῃ δ' ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
ἄνδρες ληϊστήρες ἀπήγαγον. οἱ μὲν ἔπειτα 125
νηὶ θοῇ Θορικὸν δὲ κατέσχεθον, ἔνθα γυναικες
ἡπείρου ἐπέβησαν ἀολλέες ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
δεῖπνον ἐπηρτύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δόρπιοι μελίφρονος ἦρατο θυμός,
λάβρῃ δ' ὀρμηθεῖσα δι' ἡπείροιο μελαίνης 130
φεῦγον ὑπερφιάλους σημάτωντορας, ὄφρα κε μή με
ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀποναίατο τιμῆς.
οὕτω δεῦρ' ἰκόμην ἀλαλημένη, οὐδέ τι οἶδα
ἢ τις δὴ γαῖ' ἐστὶ καὶ οἷ τινες ἐγγεγάασιν.

109 cf. P c. 4, 2, 3 καλλιόπης δὲ καὶ κλ[ε]ῖσι[δ]ί[κ]ης καὶ Δαμ[ω]-
ν[δ]ό[σ]ης 109, 110 Paus. i. 38, 3 τὰ δὲ ἱερὰ τοῖν θεοῖν Εὐμολπος καὶ
αἱ θυγατέρες δρῶσιν αἱ Κελεοῦ· καλοῦσι δὲ σφᾶς Πάμφως τε κατὰ ταῦτα
καὶ Ὅμηρος Διογένειαν καὶ Παμμερόπην καὶ τρίτην Σαισάραν 112 δ'
add. Ruhnken 115 πιλνᾷς M : πιλνασαι Voss : πιλνᾷ Hermann
117 φίλονται M corr. Voss 118 ἔφαν Voss 119 φίλα· τίνες M
corr. Fontein 120 οὕτι M 121 εἰρομένοισιν M 122 Δωσῶ
Passow : Δωρῖς Ruhnken : Δμωῖς Mitscherlich : Δωῖς Hermann, Bechtel :
Δωᾶς Hermann : Δηῶ Fontein : Δὼς μὲν Brunck 132 ἀπονοίατο M
corr. Ruhnken 134 ἐγγεγάασιν M corr. Ruhnken

ἀλλ' ὑμῖν μὲν πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 135
δοῖεν κουριδίους ἄνδρας καὶ τέκνα τεκέσθαι
ὥς ἐθέλουσι τοκῆες· ἐμὲ δ' αὐτ' οἰκτεῖρατε κούραι

προφρονέως φίλα τέκνα τέων πρὸς δώμαθ' ἵκωμαι
ἀνέρος ἢ δὲ γυναικός, ἵνα σφίσιν ἐργάζωμαι
πρόφρων οἷα γυναικὸς ἀφήλικος ἔργα τέτυκται· 140
καὶ κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκοῖνῃσιν ἔχουσα
καλὰ τιθηνοίμην καὶ δώματα τηρήσαιμι
καὶ κε λέχος στορέσαιμι μυχῶ θαλάμων εὐπήκτων
δεσπόσυνον καὶ κ' ἔργα διαθρήσαιμι γυναικός.

Φῆ ῥα θεά· τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος ἄδμῆς 145
Καλλιδίκη Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·

Μαῖα θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη
τέτλαμεν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι ἢ δ' ὀνομήνω
ἀνέρας οἷσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς, 150
δήμου τε προὔχουσιν, ἰδὲ κρήδεμνα πόλλης
εἰρύεται βουλῇσι καὶ ἰθείησι δίκησιν.
ἡμὲν Τριπτολέμου πυκιμήδεος ἢ δὲ Διόκλου
ἢ δὲ Πολυξείνου καὶ ἀμύμονος Εὐμόλποιο
καὶ Δολίχου καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο 155
τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δώματα πορσαίνουσι·
τάων οὐκ ἂν τίς σε κατὰ πρῶτιστον ὀπωπὴν
εἶδος ἀτιμήσασα δόμων ἀπονοσφίσσειεν,
ἀλλὰ σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοεἰκελὸς ἐσσι.
εἰ δὲ θέλεις, ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς 160
ἔλθωμεν καὶ μητρὶ βαθυζώνῳ Μετανείρῃ

137 ἔμ' αὐτ' Fontein : ἐμὲ δ' οἰκτεῖρατε Ilgen : ἐμοὶ δ' αὐτ' εἶπατε
Cobet. lacunam statuimus cuius sententia fuerit τοῦτο δέ μοι σαφέως
ὑποθήκατε ὅφρα πύθωμαι cl. 149 138 τέως pro τέων Ruhnken
141 ἔχουσα ex ἔχουσιν M m. p. 144 διαθήσαιμι γυναικὸς M corr.
Bothe : διδασκῆσαιμι γυναῖκας Voss : διασκῆσαιμι Sikes : διαθλῆσαιμι
Ignarra : διαντλῆσαιμι Mitscherlich 153 ἢ μὲν . . . ἢ δὲ 154 ἢ δὲ M
corr. Matthiae 154 Pausanias i. 38. 2 Ὀμήρῳ δὲ ἐς μὲν τὸ γένος ἐστὶν
οὐδὲν αὐτοῦ πεποιημένον, ἐπονομάζει δὲ ἀγήνορα ἐν τοῖς ἔπεσι τὸν Εὐμόλ-
πον, unde ἀγήνορος hic ἀμύμονος 155 Ruhnken

εἴπωμεν τάδε πάντα διαμπερές, αἶ κέ σ' ἀνώγη
 ἡμέτερον δ' ἰέναι μηδ' ἄλλων δώματ' ἐρευνᾶν.
 τηλύγετος δέ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ
 ὀψίγονος τρέφεται, πολυεύχεται ἀσπάσιός τε. 165
 εἰ τὸν γ' ἐκθρέψαιο καὶ ἥβης μέτρον ἴκοιτο
 ρείᾳ κέ τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
 ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίῃ.

ᾧ Ως ἔφαθ'· ἡ δ' ἐπένευσε καρῆατι, ταὶ δὲ φαεινὰ
 πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιάουσαι. 170
 ῥίμφα δὲ πατρὸς ἴκοντο μέγαν δόμον, ὦκα δὲ μητρὶ
 ἔννεπον ὥς εἰδόν τε καὶ ἔκλυνον. ἡ δὲ μάλ' ὦκα
 ἐλθούσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείρονι μισθῷ.
 αἱ δ' ὥς τ' ἡ ἔλαφοι ἡ πόρτιες ἥαρος ὥρη
 ἄλλοντ' ἂν λειμῶνα κορεσσάμεναι φρένα φορβῇ, 175
 ὥς αἱ ἐπισχόμεναι ἐανῶν πτύχας ἱμεροέντων
 ἥϊξαν κοίλῃν κατ' ἀμαξιτόν, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὦμοις ἀΐσσοντο κροκητῷ ἄνθει ὁμοῖαι.
 τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θεᾶν ἔνθα πάρος περ
 κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς 180
 ἡγεῖνθ', ἡ δ' ἄρ' ὄπισθε φίλον τετιημένη ἦτορ
 στεῖχε κατὰ κρήθεν κεκαλυμμένη, ἀμφὶ δὲ πέπλος
 κυάνεος ῥαδινοῖσι θεᾶς ἐλελίζετο ποσσίν.
 αἶψα δὲ δώμαθ' ἴκοντο διοτρεφέος Κελεοῖο,
 βᾶν δὲ δι' αἰθούσης ἔνθα σφίσι πότνια μήτηρ 185
 ἦστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
 παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα νέον θάλος· αἱ δὲ παρ' αὐτὴν
 ἔδραμον, ἡ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσὶ καὶ ῥα μελάθρου
 κῦρε κάρη, πληῆσεν δὲ θύρας σέλαος θεῖοιο.
 τὴν δ' αἰδῶς τε σέβας τε ἰδὲ χλωρὸν δέος εἶλεν· 190
 εἶξε δέ οἱ κλισμοῖο καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγεν.

174 αἶδ' ὥς τοι M corr. Brunck εἶαρος Ruhnken; cf. 401 180 φίλου
 Matthiae ut 107 182 κατ' ἔκρηθεν M corr. Ruhnken 183 θεῆς M
 corr. Ruhnken

ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὠρηφόρος ἀγλαόδωρος
 ἤθελεν ἐδριάσθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαεινοῦ,
 ἀλλ' ἀκέουσα ἔμιμνε κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
 πρίν γ' ὅτε δὴ οἱ ἔθηκεν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα 195
 πηκτὸν ἔδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφειον βάλε κῶας.
 ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην·
 δηρὸν δ' ἄφθογγος τετιημένη ἦστ' ἐπὶ δίφρου,
 οὐδέ τιw' οὔτ' ἔπει προσπτύσσεται οὔτε τι ἔργω,
 ἀλλ' ἀγέλαστος ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος 200
 ἦστο πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός,
 πρίν γ' ὅτε δὴ χλεύης μιν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
 πολλὰ παρασκώπτουσ' ἐτρέψατο πότνια ἀγνήν
 μειδῆσαι γελάσαι τε καὶ ἴλαον σχεῖν θυμόν·
 ἦ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὐαδεν ὀργαῖς. 205
 τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιηδέος οἶνον
 πλήσας, ἣ δ' ἀνένευσ'· οὐ γὰρ θεμιτόν οἱ ἔφασκε
 πίνειν οἶνον ἐρυθρόν, ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ
 δοῦναι μίξασαν πῖμεν γλήχωνι τερεῖνῃ.
 ἦ δὲ κυκεῶ τεύξασα θεῇ πόρεν ὥς ἐκέλευε· 210
 δεξαμένη δ' ὀσίης ἔνεκεν πολυπότνια Δηῶ

τῇσι δὲ μύθων ἦρχεν ἐύζωνος Μετάνειρα·

Χαῖρε γύναι, ἐπεὶ οὐ σε κακῶν ἅπ' ἔολπα τοκήων
 ἔμμεναι ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπὶ τοι πρέπει ὄμμασιν αἰδῶς
 καὶ χάρις, ὥς εἴ πέρ τε θεμιστοπόλων βασιλῆων. 215
 ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη
 τέτλαμεν ἀνθρωποὶ· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αὐχένι κείται.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἴκεο δεῦρο, παρέσσεται ὅσσα τ' ἐμοί περ.
 παῖδα δέ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον καὶ ἄελπτον

192 ὠρηφόρος M corr. Ruhnken 196 κῶα M corr. Ruhnken
 202 χλεύης M corr. Ruhnken 203 παρασκώπτουσα τρέψατο M corr.
 Voss 205 ἤδη M, ἔβαδεν M corr. Ruhnken 207 οἱ] τοι M
 corr. Matthiae 211 lacunam statuimus cuius sententia fuerit ἔκπιεν,
 ἦ δὲ λαβοῦσα δέπας θέτο ἔνθ' ἀνάειρε pro ἔνεκεν ἔλαχεν Schaefer:
 ἐπέβη Voss πῖε πότνια Franke

ὧπασαν ἀθάνατοι, πολυάρητος δέ μοί ἐστιν. 220
 εἰ τὸν γε θρέψαιω καὶ ἤβης μέτρον ἵκοιτο
 ἢ ῥά κέ τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
 ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίην.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ·
 καὶ σὺ γύναι μάλα χαίρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόροιεν. 225
 παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι ὥς με κελεύεις·
 θρέψω, κοῦ μιν ἔολπα κακοφραδίῃσι τιθήνης
 οὔτ' ἄρ' ἐπηλυσίη δηλήσεται οὔθ' ὑποτάμνον·
 οἶδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον ὑλοτόμοιο,
 οἶδα δ' ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν. 230

ᾧ δ' ἄρα φωνήσασα θυώδεϊ δέξατο κόλπῳ
 χερσίν τ' ἀθανάτοισι· γεγῆθαι δὲ φρένα μήτηρ.
 ὥς ἡ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν
 Δημοφώνθ', ὃν ἔτικτεν ἐϋζώνος Μετάνειρα,
 ἔτρεφεν ἐν μεγάροις· ὃ δ' ἀέξετο δαίμονι ἴσος 235
 οὔτ' οὖν σῆτον ἔδων, οὐ θησάμενος (γάλα μητρὸς)

Δημήτηρ

χρίεσκ' ἀμβροσίῃ ὥς εἰ θεοῦ ἐκγεγαῶτα,
 ἥδ' ὃν καταπνεύουσα καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα·
 νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει ἥντε δαλὸν
 λάθρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θαῦμ' ἐτέτυκτο 240
 ὥς προθαλῆς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἅντα ἐώκει.
 καὶ κέν μιν ποιήσεν ἀγῆρων τ' ἀθάνατόν τε
 εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν ἐϋζώνος Μετάνειρα
 νύκτ' ἐπιτηρήσασα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
 σκέψατο· κώκυσεν δὲ καὶ ἄμφω πλήξατο μηρῶ 245
 δείσασ' ᾧ περὶ παιδὶ καὶ ἀάσθη μέγα θυμῷ,

220 πολυάρητος M corr. Ruhnken 228 ἐπηλυσίησι δηλήσεται οὔθ'
 ὑποταμνὸν M: ἐπηλυσίη Ruhnken, cl. Herm. 37 pro ὑποταμνὸν ὑπο-
 ταμνῶν Ignarra: οὔτε τομαῖον Voss: ὑπόθαμνον et ὀρόδαμνος commendat
 Buecheler. subcidens vermis est 229 ὑλοτόμοιο] οὐλοτόμοιο Voss.
 et silvicida vermis 236 θησάμενος δημήτηρ M. lacunam a Mitscher-
 lichio statutam explevit Hermann, cf. Herm. 267 237 ἀλλά μιν
 ἡματίη μὲν ἐυστέφανος Δημήτηρ Stoll 240 λάθρα ἑὼν Spitzner

καί ρ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον Δημοφύων ξείνη σε πυρὶ ἐνὶ πολλῶ
κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν.

ᾧς φάτ' ὀδυρομένη· τῆς δ' αἶε δῖα θεάων. 250

τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ
παῖδα φίλον, τὸν ἄελπτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε,
χείρεσσ' ἀθανάτησιν ἀπὸ ἕο θῆκε πέδον δὲ

ἔξανελούσα πυρὸς θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς,
καί ρ' ἄμνυδι προσέειπεν ἐϋζῶνον Μετάνειραν· 255

Νηῖδες ἄνθρωποι καὶ ἀφράδμονες οὗτ' ἀγαθοῖο
αἴσαν ἐπερχομένου προγνώμεναι οὔτε κακοῖο·

καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃσι τεῆς μήκιστον ἀάσθης.

ἴστω γὰρ θεῶν ὄρκος ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ

ἀθάνατόν κέν τοι καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα 260

παῖδα φίλον ποίησα καὶ ἀφθιτον ὧπασα τιμῇ·

νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὥς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι.

τιμὴ δ' ἀφθιτος αἰὲν ἐπέσσεται οὔνεκα γούνων

ἡμετέρων ἐπέβη καὶ ἐν ἀγκούνησιν ἴαυσεν.

ᾧρησιν δ' ἄρα τῷ γε περιπλομένων ἐνιαυτῶν 265

παῖδες Ἑλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνὴν

αἰὲν ἐν ἀλλήλοισι συναΐξουσ' ἥματα πάντα.

εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάοχος, ἥ τε μέγιστον

ἀθανάτοισι θνητοῖσί τ' ὄνεαρ καὶ χάρμα τέτυκται.

ἄλλ' ἄγε μοι νηὸν τε μέγαν καὶ βωμὸν ὑπ' αὐτῷ 270

248, 249 = **ρ** c. 6. 12-14 248 πυρῇ ἐνὶ πολλῇ **ρ** nescio an recte ;
cf. 287 η 13 ι 251 Herod. ii. 39 253 ἄπω **Μ** corr. Matthiae
256-262 = **ρ** c. 6. 15-20 qui ita se habent :

ἀφρονε[ς] ἀνθ[ρω]ποι δυστλήμονες [οὔτε κακοῖο
ἐπ[ερ]χομένου προγνώμονες οὗτ' ἀ[γ]α[θοῖο
γ]ὰρ ἀβραδί[ης]]μος πολὺν πείρατι νυκτὸς
τῇ **εκ.α** ἥρπασεν ἀγῆρ
νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὥς [κεν θά]νατον [. . .

cf. et Orphica fr. 76 Abel. 257 προγνώμενοι **Μ** corr. Matthiae :

-ες **ρ** 258 νήκεστον Voss cl. Hes. Opp. 283 259-261 om. **ρ**

261 ποιήσασα **Μ** corr. Ruhnken 263 ἀφθιτον **Μ** corr. Ruhnken

267 συναυξήσουσ' **Μ** corr. Ignarra 268 **ρ** c. 7. 2, 3 εἰμὶ δὲ Δη[μ]ήτηρ

ᾧρηφόρος ἀγλαδ[ω]ρος, cf. 54 269 ἀθανάτοισι θνητοῖσιν ὄνεαρ **Μ** :

θνητοῖσί τ' Ruhnken : ὄνεαρ Ilgen

τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν αἰπύ τε τεῖχος
Καλλιχόρου καθύπερθεν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ·
ὄργια δ' αὐτῇ ἐγὼν ὑποθήσομαι ὥς ἂν ἔπειτα
εὐαγέως ἔρδοντες ἐμὸν νόον ἰλάσκοισθε.

ᾧς εἰπούσα θεὰ μέγεθος καὶ εἶδος ἄμειψε 275

γῆρας ἀπωσαμένη, περὶ τ' ἀμφί τε κάλλος ἤητο·
ὁδμὴ δ' ἱμερόεσσα θυγέντων ἀπὸ πέπλων
σκίδνατο, τῇλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο
λάμπε θεᾶς, ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενήνοθεν ὤμους,
αὐγῆς δ' ἐπλήσθη πυκινὸς δόμος ἀστεροπῆς ὥς. 280

βῆ δὲ διῆκ μεγάρων, τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,
δηρὸν δ' ἄφθογγος γένετο χρόνον, οὐδὲ τι παιδὸς
μνήσατο τηλυγέτοιο ἀπὸ δαπέδου ἀνελέσθαι.

τοῦ δὲ κασίγνηται φωνὴν ἐσάκουσαν ἐλεεινῇν,
καδ' δ' ἄρ' ἀπ' εὐστρώτων λεχέων θόρον· ἡ μὲν ἔπειτα 285

παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἐλούσα ἐφ' ἐγκάτθετο κόλπῳ,
ἡ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι', ἡ δ' ἔσσυτο πόσος' ἀπαλοῖσι
μητέρ' ἀναστήσουσα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο.

ἀγρόμεναι δέ μιν ἀμφὶς ἐλούεον ἀσπαίροντα
ἀμφαγαπαζόμεναι· τοῦ δ' οὐ μειλίσσετο θυμός· 290
χειρότεραι γὰρ δὴ μιν ἔχον τροφοὶ ἠδὲ τιθῆναι.

Αἱ μὲν παννύχιαι κυδρὴν θεὸν ἰλάσκοντο
δείματι παλλόμεναι· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
εὐρυβίῃ Κελεῶ νημερτέα μυθήσαντο,
ὥς ἐπέτελλε θεὰ καλλιστέφανος Δημήτηρ. 295

αὐτὰρ ὃ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυπείρονα λαὸν
ἦνωγ' ἠΰκόμῳ Δημήτερι πίονα νηὸν
ποιῆσαι καὶ βωμὸν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
οἱ δὲ μάλ' αἰψ' ἐπίθοντο καὶ ἔκλυον αὐδῆσαντος,
τεῦχον δ' ὥς ἐπέτελλ'. ὁ δ' ἀέξετο δαίμονος αἴσῃ. 300
αὐτὰρ ἐπεὶ τέλεσαν καὶ ἐρώησαν καμάτοιο

274 νηὸν M corr. Ruhnken 279 θεῆς M corr. Hermann 280 αὐτῆς
M corr. Ruhnken 287 πυρὰν ἔκαι' M corr. Ruhnken, v. 248 299 αἰψα
πίθοντο M ante corr. 301 ἐτέλεσαν M corr. Valckenaer

βάν ῥ' ἵμεν οἴκαδ' ἕκαστος· ἀτὰρ ξανθὴ Δημήτηρ
 ἔνθα καθεζομένη μακάρων ἀπὸ νόσφιν ἁπάντων
 μίμνε πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός.
 αἰνότατον δ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν 305
 ποίησ' ἀνθρώποις καὶ κύντατον, οὐδὲ τι γαῖα
 σπέρμ' ἀνίει· κρύπτει γὰρ ἔϋστέφανος Δημήτηρ.
 πολλὰ δὲ καμπύλ' ἄροτρα μάτην βόες ἔλκον ἀρούραις,
 πολλὸν δὲ κρῖ λευκὸν ἐτώσιον ἔμπεσε γαίῃ.
 καὶ νῦ κε πάμπαν ὄλεσσε γένος μερόπων ἀνθρώπων 310
 λιμοῦ ὑπ' ἀργαλέης, γεράων τ' ἐρικυδέα τιμὴν
 καὶ θυσιῶν ἡμερσεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας,
 εἰ μὴ Ζεὺς ἐνόησεν ἐφ' τ' ἐφράσσατο θυμῷ.
 Ἴριν δὲ πρῶτον χρυσόπτερον ὥρσε καλέσσαι
 Δήμητρ' ἠΰκομον πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν. 315
 ὧς ἔφαθ'· ἡ δὲ Ζηνὶ κελαινεφεί Κρονίῳ
 πείθετο καὶ μεσσηγὺν διέδραμεν ὦκα πόδεσσιν.
 ἵκετο δὲ πτολίεθρον Ἑλευσίνος θυοέσσης,
 εὔρεν δ' ἐν νηῷ Δημήτερα κυανόπεπλον,
 καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 320
 Δήμητερ καλέει σε πατὴρ Ζεὺς ἄφθιτα εἰδὼς
 ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν αἰειγενετῶν.
 ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔστω.
 ὥς φάτο λισσομένη· τῆς δ' οὐκ ἐπετείθετο θυμός.
 αὐτὶς ἔπειτα πατὴρ μάκαρας θεοὺς αἰὲν ἔοντας 325
 πάντας ἐπιπροΐαλλεν· ἀμοιβηδὶς δὲ κίοντες
 κίκλησκον καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,
 τιμὰς θ' ἅς κ' ἔθέλειτο μετ' ἀθανάτοισιν ἐλέσθαι·
 ἀλλ' οὗ τις πείσαι δύνάτο φρένας οὐδὲ νόημα
 θυμῷ χωομένης, στερεῶς δ' ἠναίνετο μύθους. 330

302 βάν δ' M corr. Wyttenbach 304 θυγατρός ex γυναικός corr. M
 308 ἔλκον M 314 ἥρην M corr. Ruhnken, contra ἥρην pro Ἴριν Bent-
 leius ad Ar. Av. 575 317 τὸ μεσσηγὺν Ilgen cl. Ar. 108 325 πατὴρ add.
 Valckenaer, cf. 345 328 κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι Hermann
 cl. 444 : κε βόλοιτο nos cl. A 319 329 ἡδὲ Bruck mutatione facili
 (E 484 O 409 P 42 Ω 750 al.) sed vix necessaria

οὐ μὲν γάρ ποτ' ἔφασκε θυώδεος Οὐλύμποιο
πρὶν γ' ἐπιβήσεσθαι, οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν,
πρὶν ἴδοι ὀφθαλμοῖσιν ἔην εὐώπιδα κούρην.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
εἰς Ἑρεβος πέμψε χρυσόρραπιν Ἀργειφόντην, 335
ὄφρ' Ἀΐδην μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν
ἀγνὴν Περσεφόνειαν ἀπὸ ζόφου ἡερόεντος
ἐς φάος ἐξαγάγοι μετὰ δαίμονας, ὄφρα ἐ μήτηρ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα μεταλήξειε χόλοιο.

Ἑρμῆς δ' οὐκ ἀπίθησεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα γαίης 340
ἐσσυμένως κατόρουσε λιπῶν ἔδος Οὐλύμποιο.
τέτμε δὲ τὸν γε ἄνακτα δόμων ἔντοσθεν ἐόντα
ἥμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
πόλλ' ἀεκαζομένη μητρὸς πόθῳ· ἡ δ' ἀποτηλοῦ
ἔργοις θεῶν μακάρων υἱ— μητίσεται βουλῇ. 345

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη κρατὺς Ἀργειφόντης·
Ἄϊδη κυανοχαῖτα καταφθιμένοισιν ἀνάσσων
Ζεὺς σε πατὴρ ἥνωγεν ἀγαυὴν Περσεφόνειαν
ἐξαγαγεῖν Ἑρέβουσφι μετὰ σφέας, ὄφρα ἐ μήτηρ 350
ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς
ἀθανάτοις παύσειεν· ἐπεὶ μέγα μῆδεταί ἔργον
φθίσαι φῦλ' ἀμενηνὰ χαμαιγενέων ἀνθρώπων
σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτουσα, καταφθινύθουσα δὲ τιμὰς
ἀθανάτων. ἡ δ' αἰνὸν ἔχει χόλον, οὐδὲ θεοῖσι
μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ 355
ἦσται, Ἑλευσίνος κранаὸν πτολίεθρον ἔχουσα.

332 ἐπιβήσεσθ' M corr. Voss 344 ἡδ' ἐπ' ἀτλήτων M : ἀποτηλοῦ
satis probabiliter Ilgen, cf. ἀπάνευθε 355 : ἐτ' ἀπλητον idem : ἀτελέστων
Ruhnken : ἐτ' ἀληκτον Voss : ἐπ' ἀλιτρῶν seu ἀπατηλῶν Mitscherlich :
ἐπ' ἀλάστοις Hermann : ἐπὶ ἔργοις | ἀτλήτοις C. Burney in marg. ed.
Ruhnkenianae 345 ἔργοις θεῶν] ὀργισθεῖσα Ignarra : excidisse
videtur anapaestus cl. 325, ex. gr. θάνατον (O 349), τι κακὸν (Ap. 325 a).
ἔργοις ἀθανάτων μακάρων μηνίετο βουλήν Ruhnken : ἔργοισιν μακάρων
ἄλοην Hermann : δεινὴν μηνίετο βουλήν Voss 348 σε] με Wytten-
bach 351 λήξειεν C. Burney, Hermann cl. 410

ὥς φάτο· μείδῃσεν δὲ ἄναξ ἐνέρων Ἀἰδωνεύς
 ὀφρύνειν, οὐδ' ἀπίθησε Διὸς βασιλῆος ἐφετμῆς.
 ἔσσυμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι Περσεφονείῃ·
 ἔρχεο Περσεφόνῃ παρὰ μητέρα κυανόπεπλον 360
 ἥπιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα,
 μηδὲ τι δυσθύμεινε λίην περιώσιον ἄλλων.
 οὐ τοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικὴς ἔσσομ' ἀκοίτης
 αὐτοκασίγνητος πατρὸς Διός· ἐνθα δ' ἐοῦσα
 δεσπόσσεις πάντων ὅποσα ζῶει τε καὶ ἔρπει, 365
 τιμὰς δὲ σχήσῃσθα μετ' ἀθανάτοισι μεγίστας,
 τῶν δ' ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἡματα πάντα
 οἳ κεν μὴ θυσίαισι τεὸν μένος ἰλάσκωνται
 εὐαγέως ἔρδοντες ἐναίσιμα δῶρα τελοῦντες.

ὥς φάτο· γήθησεν δὲ περίφρων Περσεφόνεια, 370
 καρπαλίμως δ' ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος· αὐτὰρ ὃ γ' αὐτὸς
 ῥοιῆς κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιθεῖα λάθρη
 ἀμφὶ ἐνωμήσας, ἵνα μὴ μένοι ἡματα πάντα
 αὖθι παρ' αἰδοίῃ Δημήτερι κυανοπέπλῳ.
 ἵππους δὲ προπάροιθεν ὑπὸ χρυσέοισιν ὄχεσφιν 375
 ἔντυεν ἀθανάτους πολυσημάντων Ἀἰδωνεύς.
 ἥ δ' ὀρέων ἐπέβη, παρὰ δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
 ἡνία καὶ μάστιγα λαβὼν μετὰ χερσὶ φίλῃσι
 σεῦε δι' ἐκ μεγάρων· τῷ δ' οὐκ ἄκουτε πετέσθην.
 ρίμφα δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν, οὐδὲ θάλασσα 380
 οὐθ' ὕδωρ ποταμῶν οὐτ' ἄγκεα ποιήεντα
 ἵππων ἀθανάτων οὐτ' ἄκριες ἔσχεθον ὁρμήν,
 ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν βαθὺν ἡέρα τέμνον ἰόντες.
 στήσε δ' ἄγων ὅθι μίμνεν εὐστέφανος Δημήτηρ
 νηοῖο προπάροιθε θυώδεος· ἥ δὲ ἰδοῦσα 385

357 ἀνέρων M corr. Ruhnken: eadem tria verba I. G. Sic. Ital.
 1842 362 δυσθύμεινε M corr. Ruhnken 363 ἀκοίτης M corr.
 Ruhnken 364 ἰοῦσα M corr. Ruhnken 366 σχήσῃσθα Boissonade
 alii 368 ἰλάσκονται M corr. Valckenaer 373 ἀμφὶ ἐ Ruhnken
 alii: ἀμφὶς Santen

ἦϊξ' ἥύτε μαινὰς ὄρος κάτα δάσκιον ὕλης.
 Περσεφόνη δ' ἐτέρ[ωθεν ἐπεὶ ἶδεν ὄμματα καλὰ]
 μητρὸς ἐῆς κατ' [ἄρ' ἢ γ' ὄχρα προλιποῦσα καὶ ἵππους]
 ἄλτο θέει[ν, δειρῇ δέ οἱ ἔμπεσεν ἀμφιχυθεῖσα.]
 τῇ δὲ [φίλην ἔτι παῖδα ἐῆς μετὰ χερσὶν ἐχούσῃ] 390
 α[ἵψα δόλον θυμός τιν' οἶσατο, τρέσσε δ' ἄρ' αἰνῶς]
 πα[υ]ομ[ένη φιλότητος, ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ·]
 Τέκνον μὴ ῥά τί μοι σ[ύ γε πάσσαις νέρθεν ἐοῦσα]
 βρώμης; ἐξαύδα, [μὴ κεῖθ', ἵνα εἶδομεν ἄμφω·]
 ὥς μὲν γάρ κ' ἀνιούσα π[αρὰ στυγεροῦ Ἀΐδαο] 395
 καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ κελ[αινεφεῖ Κρονίωνι]
 ναιετάοις πάντεσσι τετιμ[ένη ἀθανάτοι]σι.
 εἰ δέ, πᾶσα πάλιν (σύ γ') λούσ' ὑπ[ὸ κεῖθεσι γαίης]
 οἰκήσεις ὠρέων τρίτατον μέρ[ος εἰς ἐνιαυτόν,]
 τὰς δὲ δύω παρ' ἐμοί τε καὶ [ἄλλοις ἀθανά]τοισι. 400
 ὁππότε δ' ἄνθεσι γαῖ' εὐώδε[σιν] ἡαρινο[ῖσι]
 παντοδαποῖς θάλλει, τότε ἀπὸ ζόφου ἡερόεντος
 αὐτὶς ἄνει μέγα θαῦμα θεοῖς θνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

καὶ τίνι σ' ἐξαπάτησε δόλῳ κρατερ[ὸς Πολυδ]έγμων;
 Τὴν δ' αὖ Περσεφόνη περικαλλὴς ἀντίον ἦνδα· 405
 τοιγὰρ ἐγὼ σοι μήτερ ἐρέω νημερτέα πάντα·
 εὐτέ μοι Ἑρμῆς ἦ[λθ'] ἐριούνιος ἄγγελος ὥκυν
 πᾶρ πατέρος Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐρανίωνων

386 ὕλης M: cf. Anacreon 51, Anacreontea 32. 7, Moschus iii. 89
 Hecataeus 172 οὔρεα δασέα ὕλησι, C. R. 1906. 290: ὕλη Ruhnken
 387 lacunam quae versus 387-405, 462-478 hausit explevit scriba
 s. xvi (m): quae dedimus supplementa Alfredi Goodwin ingenio
 plerumque debentur 392 παομένη leg. E. Maunde Thomp-
 son 394 βρώμης M corr. Voss μὴ κεῖθ' Ilgen ἵνα εἶδομεν
 ἄμφω Hermann 395 κε νέουσα M corr. Ruhnken 396 suppl.
 m 397 ναιετάοις M (ss. οι) τετιμημένη m corr. Ruhnken
 398 εἰ δὲ πᾶσα πάλιν λούσ' ὑπ M reposuimus C. R. 1901. 97 ὑπὸ κεῖθεσι
 γαίης m 399 ὠρέων M corr. Ilgen μοῖραν εἰς ἐνιαυτόν m sed μέρ M
 400 suppl. m 401 suppl. m 403 ἀνεί M corr. Wyttenbach
 lacunam statuit Ruhnken: εἰπέ δὲ πῶς σ' ἤρπαξεν ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα
 suppl. Goodwin 404 καὶ τιν' ἐξαπάτησε M corr. Ruhnken
 407 suppl. Mitscherlich

ἐλθεῖν ἐξ Ἑρέβους, ἵνα μ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα
 λήξαις ἀθανάτοισι χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς, 410
 αὐτὰρ ἐγὼν ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος, αὐτὰρ ὁ λάθρῃ
 ἔμβאלέ μοι ροιῆς κόκκον, μελιηδέ' ἐδωδήν,
 ἄκουσαν δὲ βίῃ με προσηνάγκασσε πάσασθαι.
 ὥς δέ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πυκινὴν διὰ μῆτιν
 ὄχετο πατρὸς ἐμοῖο φέρων ὑπὸ κεύθεα γαίης 415
 ἐξερέω καὶ πάντα διύξομαι ὥς ἐρεεῖνεις.
 ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἂν' ἱμερτὸν λειμῶνα,
 Λευκίππη Φαινὼ τε καὶ Ἥλέκτρη καὶ Ἰάνθη
 καὶ Μελίτη Ἰάχη τε Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε
 Μηλόβοσις τε Τύχη τε καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις 420
 Χρυσήϊς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστη τ' Ἀδμήτη τε
 καὶ Ῥοδόπῃ Πλουτώ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὼ
 καὶ Στυξ Οὐρανίῃ τε Γαλαξάυρῃ τ' ἐρατεινῇ
 Μαλλὰς τ' ἐγρεμάχῃ καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 παίζομεν ἥδ' ἄνθεα δρέπομεν χεῖρεσσ' ἐρόεντα, 425
 μίγδα κρόκον τ' ἀγανὸν καὶ ἀγαλλίδας ἥδ' ὑάκινθον
 καὶ Ῥοδέας κάλυκας καὶ λείρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 νάρκισσόν θ' ὅν ἔφυσ' ὥς περ κρόκον εὐρεῖα χθών.
 αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμενῃ περὶ χάρματι, γαῖα δ' ἔνερθε

411 αὐτίκ' Ilgen : εἴθαρ Ruhnken 418-423 = P c. 2. 7-13.
 Paus. iv. 30. 4 πρῶτος δὲ ὧν οἶδα ἐποίησατο ἐν τοῖς ἔπεσιν Ὅμηρος Τύχης
 μνήμην. ἐποίησατο δὲ ἐν τῷ ὕμνῳ τῷ ἐς τὴν Δήμητρα, ἄλλας τε τῶν
 Ὠκεανοῦ θυγατέρας καταριθμούμενος, ὥς ὁμοῦ Κόρη τῇ Δήμητρος παί-
 ζοιεν, καὶ Τύχην ὥς Ὠκεανοῦ καὶ ταύτην παῖδα οὔσαν. καὶ οὕτως ἔχει τὰ
 ἔπη·

ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἂν' ἱμερτὸν λειμῶνα
 Λευκίππη Φαινὼ τε καὶ Ἥλέκτρη καὶ Ἰάνθη
 Μηλόβοσις τε Τύχη τε καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις.

Oceanides recenset et Hesiodus Theog. 349 sqq. 418 φανερὴ P
 Ἰάνθη τ' Ἥλέκτρη τε Hes. Theog. 349 419 om. P Paus. Ἰππὼ τε
 Κλυμένη τε Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε Hes. 351 Ῥόεια M 420 ita P Paus.
 Μηλόβοσις τε Θῶη τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ Hes. 354 μηλοβόστη τε corr.
 ex μηλοβοείῃ seu μηλοβότῃ τε M ὠκύρῃ M 421 ita P ἀκατάστη M
 422 hab. P 423 ita P cf. Hes. 353, 361 ταλαξάυρῃ M 426 κρο-
 κοέντα γανδὸν M corr. Voss 427 Ῥόδα ἐς M corr. Heyne 428 cf.
 178, Ap. Rhod. iii. 855, Diosc. iv. 161 (158), Hipponax 41 ἔστι δ' οἶδα
 περ κρόκος 429 δρεπομένη M corr. Ruhnken

χώρησεν, τῇ δ' ἔκθορ' ἄναξ κρατερὸς πολυδέγμων. 430
 βῆ δὲ φέρων ὑπὸ γαῖαν ἐν ἄρμασι χρυσείοισι
 πόλλ' ἀεκαζομένην, ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ.
 ταυτὰ τοι ἀχυνμένη περ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω.
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσαι
 πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἱαίνον 435
 ἀμφαγαπαζόμεναι, ἀχέων δ' ἀπεπαύετο θυμός.
 γηθοσύνας δὲ δέχοντο παρ' ἀλλήλων ἐδιδ[όν τε.]
 τῆσι δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος,
 πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἀγνῆς·
 ἐκ τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὁπάων ἔπλετ' ἄνασσα. 440
 ταῖς δὲ μετάγγελλον ἦκε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
 ῥεῖην ἡύκομον ἦν μητέρα κυανόπεπλον
 ἀξέμεναι μετὰ φύλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 ὠσέμεν, ἅς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
 νεῦσε δὲ οἱ κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο 445
 τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα,
 τὰς δὲ δύνω παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 ὥς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων.
 ἐσσυμένως δ' ἦϊξε κατ' Οὐλύμποιο καρήνων,
 εἰς δ' ἄρα Ῥάριον ἔξε, φερέσβιον οὐθαρ ἀρούρης 450
 τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε γ' οὐ τι φερέσβιον, ἀλλὰ ἔκηλον
 ἐστήκει πανάφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κρὶ λευκῶν
 μήδεσι Δήμητρος καλλισφύρου· αὐτὰρ ἔπειτα
 μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύεσσιν
 ἦρος ἀεξομένοιο, πέδω δ' ἄρα πίονες ὄγμοι 455
 βρισέμεν ἀσταχύων, τὰ δ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δεδέσθαι.
 ἔνθ' ἐπέβη πρῶτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·
 ἀσπασίως δ' ἴδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῷ.
 τὴν δ' ὦδε προσέειπε Ῥέη λιπαροκρήδεμνος·

437 γηθόσυναι M corr. Ruhnken ἐδίδ M : ἐδίδοντο m corr. Ruhnken
 440 πρόπολον καὶ ὁπάονα cit. Philodemus de piet. 40. 5 ("Ομηρος ἐν
 τοῖς ὕμνοις) 441 μετ' M 442 Δημήτερα Fontein, cf. Herod. iv.
 53. 6 450 ρίον M corr. Ruhnken 452 ἐστήκει M corr. Hermann

Δεῦρο τέκος, καλέει σε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς 460
 ἐλθέμεναι μετὰ φύλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 [δωσέμεν, ἄς κ' ἐθέλησθα] μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 [νεῦσε δέ σοι κούρην ἔτεος π]εριτελλομένοιο
 [τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἤ]ερόεντα,
 [τὰς δὲ δύνω παρὰ σοί τε καὶ ἄλλοις] ἀθανάτοισιν. 465
 [ὥς ἄρ' ἔφη τελέ]εσθαι· ἐφ' δ' ἐπένευσε κάρητι.
 [ἀλλ' ἴθι τέκνον] ἐμὸν καὶ πείθεο, μηδὲ τι λήην
 ἀ[ζήχες μεν]έαινε κελαινεφεῖ Κρονίωνι·
 αἵψα δὲ κα[ρπὸν ἄεξε φερέσβιον ἀνθρώποισιν].
 Ἄ[ς ἔφατ', οὐ]δ' ἀπίθησεν εὖστέφανος Δημήτηρ, 470
 αἵψα δὲ καρπὸν ἀνῆκεν ἀρουράων ἐριβώλων.
 πᾶσα δὲ φύλλοισίν τε καὶ ἄνθεσιν εὐρεῖα χθὼν
 ἔβρισ'· ἡ δὲ κιούσα θεμιστοπόλοισ βασιλεῦσι
 δ[εῖξε,] Τριπτολέμῳ τε Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
 Εὐμόλπου τε βίῃ Κελεῶ θ' ἡγήτορι λαῶν, 475
 ὀρησμοσύνην θ' ἱερῶν καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσι,
 Τριπτολέμῳ τε Πολυξείνῳ τ', ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ,
 σεμνά, τά τ' οὐ πως ἔστι παρεξ[ίμ]εν [οὔτε πυθέσθαι,]
 οὔτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν σέβας ἰσχάνει αὐδήν.
 ὄλβιος ὅς τὰδ' ὅπῳ πεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων 480
 ὅς δ' ἀτελὴς ἱερῶν, ὅς τ' ἄμμορος, οὐ ποθ' ὁμοίων
 αἴσαν ἔχει φθίμενός περ ὑπὸ ζόφῳ εὐρώεντι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάνθ' ὑπεθήκατο δῖα θεάων,
 βάν ῥ' ἱμεν Οὐλυμπον δὲ θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
 ἔνθα δὲ ναιετάουσι παρὰ Διὶ τερπικεραύνῳ 485

462 et seqq. suppl. *m* 464 ἐρόεντα (ss. ἱ) *M* (et olim
 ζόφον ss. ω?) cf. 482 465 expl. Ruhnken : post h.v. versus
 449-453 repetivit *M* expunxit *m* 466 expl. Goodwin : δύο
 δὲ παρ σοι ἔσ *m* 467 suppl. *m* 468 suppl. *m* 469 suppl. *m*
 470 suppl. *m* 474-6 cit. Paus. ii. 14. 3 474 δ' *M* : δειξεν
 Paus. : εἶπε *m* 476 χρησμοσύνην *M* : ὀρησμοσύνην Paus. ὄργια
 καλὰ *M* : πᾶσι Paus. 478 παρεξ' . . . (ss. εν) *M* : παρεξίμεν Mat-
 thiae : παρεξέμεν Ruhnken οὔτε olim *M* ut vid. πυθέσθαι
 add. *m* 479 σ . . . σ *M* ut vid. : σέβας Cobet : ἔχος *m* : ἔγος
 Valckenaer 484 θεῶν *M* corr. Ruhnken

σεμναί τ' αἰδοῖαί τε· μέγ' ὄλβιος ὃν τιν' ἐκείναι
προφρονέως φίλωνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·
αἶψα δέ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα
Πλοῦτον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν.

Ἄλλ' ἄγ' Ἐλευσίνος θυοέσσης δῆμον ἔχουσαι 490
καὶ Πάρον ἀμφιρύτην Ἄντρωνά τε πετρήεντα,
πότνια ἀγλαόδωρ' ὠρηφόρε Διοῖ ἄνασσα
αὐτὴ καὶ κούρη περικαλλὴς Περσεφόνη·
πρόφρονες αὐτ' ὥδῃς βίοντον θυμῆρε' ὀπάξειν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς. 495

III. Εἰς Ἀπόλλωνα

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
ὃν τε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα·
καὶ ῥά τ' ἀναΐσσουσιν ἐπὶ σχεδὸν ἐρχομένοιο
πάντες ἀφ' ἐδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.
Λητῶ δ' οἷη μίμνε παραὶ Διὶ τερπικεραύνῳ, 5
ἣ ῥα βιὸν τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήϊσε φαρέτρην,
καὶ οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χεῖρεσσιν ἐλοῦσα
τόξον ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἐοῖο
πασσάλου ἐκ χρυσεῖον· τὸν δ' εἰς θρόνον εἴσεν ἄγουσα.
τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατὴρ δέπαϊ χρυσεῖῳ 10
δεικνύμενος φίλον υἱόν, ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
ἔνθα καθίζουσιν· χαίρει δέ τε πότνια Λητῶ,
οὔνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερόν υἱὸν ἔτικτεν.

488 μέγαν δῶμον M corr. Ruhnken 490 ἀλλὰ θελευσίνος M corr.
Ruhnken 494 ὑπαξε M corr. Voss

III. *Codices*: M ρ x γ ε (usque ad 185) S (usque ad 357). ΤΙΤΙΝΙΔΕΣ:
τοῦ αὐτοῦ δμήρου ὕμνοι εἰς ἀπόλλωνα M: δμήρου ὕμνος εἰς ἀπόλλωνα
DL¹: δμήρου ὕμνοι εἰς ἀπόλλωνα EΠST ed. pr. (α^{ος} add. ET): ὕμνοι
δμήρου· εἰς τὸν (om. Mon.) ἀπόλλωνα ρ (ὕμνος εἰς V): εἰς ἀπόλλωνα J: ἐς
ἀπόλλω H om. K 1 cit. Certamen Hom. et Hes. 316 σταθεὶς ἐπὶ τὸν
κεράτινον βωμόν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα οὗ ἡ ἀρχὴ [v. 1], Tzetzes praef.
in Lycophr. f. 3 Scheer 3 τ' Hermann: γ' codd. ἐπὶ x ε D V¹ Pepp-
mueller: ἐπισχεδὸν M ρ 5 παρὰ ed. pr. 9 ἦσεν M 11 δὲ
om. ρ H S

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

χαῖρε μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα
 Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν, 15
 τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ,
 κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ Κύνθιον ὄχθον,
 ἀγχοτάτῳ φοίνικος ὑπ' Ἴνωποιο ρέεθροισ.

Πῶς τάρ σ' ὑμνήσω πάντως εὐνυμνον ἐόντα;
 πάντῃ γάρ τοι, Φοῖβε, νομὸς βεβλήσεται ῥόῃς, 20
 ἤμην ἀν' ἥπειρον πορτιτρόφον ἡδ' ἀνὰ νήσους.
 πᾶσαι δὲ σκοπιαί τοι ἄδον καὶ πρόωνες ἄκροι
 ὑψηλῶν ὀρέων ποταμοὶ θ' ἄλλα δὲ προρέοντες,
 ἅκται τ' εἰς ἄλλα κεκλιμέναι λιμένες τε θαλάσσης.
 ἦ ὥς σε πρῶτον Λητῶ τέκε χάρμα βροτοῖσι, 25
 κλινθεῖσα πρὸς Κύνθου ὄρος κραναῇ ἐνὶ νήσῳ
 Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ; ἐκάτερθε δὲ κύμα κελαινὸν
 ἐξήϊε χέρσον δὲ λιγυπνοῖσις ἀνέμοισιν·
 ἔνθεν ἀπορνύμενος πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις.
 ὅσσους Κρήτῃ τ' ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηνῶν 30
 νήσός τ' Αἰγίνῃ ναυσικλειτῇ τ' Εὐβοίᾳ
 Αἰγαί τ' Εἰρεσίαι τε καὶ ἀγχιᾶλῃ Πεπάρηθος
 Θρηϊκίος τ' Ἀθώως καὶ Πηλίου ἄκρα κάρηνα
 Θρηϊκίῃ τε Σάμος Ἰδῆς τ' ὄρεα σκίοεντα
 Σκύρος καὶ Φώκαια καὶ Αὐτοκάνης ὄρος αἰπὺν 35

14 μάκαιρα λητοῖ M 18 ἐπ' Reiz οἰνώποιο s: ἰνώποιο sim. cet.
 (ποταμοῦ ss. T), -οῖο Schneidewin 19 γάρ codd. πάντοσς' M:
 πάντων ABC O Q 20 νόμος codd.: νόμοι Matthiae: νομοί
 Barnes 21 παντοτρόφον ρ, πρὸς ss. T 23-73 om. M: λείπουσι
 στίχοι νᾶ m 24 λίμναι ρ, cf. Herod. iv. 195 25 ἦ ὥς A ed. pr.:
 ἡὼς cet. 26 κύνθου Holstein cl. 141: κύνθος codd.: κύνθος καὶ θηλυκῶς
 καὶ οὐδετέρως Steph. Byz. 28 ἐξείει x: ἐξείει T mg. λιγυπνοῖσις
 ρ 30 τ' add. Hermann Ἀθηνέων Hermann 31 αἶγινα codd.
 (αἰγίνα J Π O Q) em. Barnes, cf. Herod. iii. 59 ναυσικλείτῃ codd. corr.
 Barnes εὐβοία κυδνή H J: Steph. Byz. Κύδνα· πόλις Μακεδονίας.
 Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς (F. H. G. iv. 509 fr. 5)· ἡ κατὰ παραφθοράν
 Πύδνα λέγεται. legit pro Αἰγαί ut videtur quidam. Κύδνα et oppidum
 Lycium, Ptol. Geogr. v. 3 (Πύδναι Stadiasm. 248) 32 Πειρεσίαι
 Ruhnken ἀγχιᾶλος ρ: ἀγχιᾶλῃ Π 33 ἄθως codd. corr. Barnes
 35 αὐτοκάνης x s AtDS: ΑΥΤΟΚΑΝΑ nummi sequitur in s AtD v. 41

Ἴμβρος τ' εὐκτιμένη καὶ Λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα
 Λέσβος τ' ἠγαθέη Μάκαρος ἔδος Αἰολίωνος
 καὶ Χίος, ἥ νήσων λιπαρωτάτη εἶν ἀλλὶ κείται,
 παιπαλόεις τε Μίμας καὶ Κωρύκου ἄκρα κάρηνα
 καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα καὶ Αἰσαγέης ὄρος αἰπὺν 40
 καὶ Σάμος ὑδρηλὴ Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα
 Μίλητός τε Κόως τε, πόλις Μερόπων ἀνθρώπων,
 καὶ Κνίδος αἰπεινὴ καὶ Κάρπαθος ἡνεμόεσσα
 Νάξος τ' ἥδὲ Πάρος Ῥήναιά τε πετρήεσσα,
 τόσσον ἔπ' ὠδίνουσα Ἐκηβόλον ἵκετο Λητώ, 45
 εἴ τίς οἱ γαίεων νιεῖ θέλοι οἰκία θέσθαι.
 αἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη
 Φοῖβον δέξασθαι καὶ πιωτέρη περ ἐοῦσα
 πρὶν γ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ Δήλου ἐβήσετο πότνια Λητώ,
 καὶ μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 50
 Δῆλ' εἰ γάρ κ' ἐθέλοις ἔδος ἔμμεναι υἱὸς ἐμοῖο
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, θέσθαι τ' ἐνὶ πύονα νηόν·
 ἄλλος δ' οὐ τις σεῖό ποθ' ἄψεται, οὐδέ σε λήσει,
 οὐδ' εὖβων σέ γ' ἔσεσθαι ὀϊομαι οὐτ' εὖμηλον,
 οὐδὲ τρύγην οἴσεις, οὐτ' ἄρ φυτὰ μυρία φύσεις. 55

38 νῆσος ET 39 κορύκου x DK : κουρύκου J : κουρίκου H
 40 ἀσαγέης Mon. τόπος ἐστὶ τοῦ ὀψικίου ὃ νῦν καλούμενος μαλάγινα
 περὶ οὗ φησὶ καὶ ὁ λυκόφρων (1464, 5) κλάρου μιμᾶλλον ἦτι φίκιον τέρας
 Π marg. dici quidem oppidum Malaginam seu Melam in themate
 Obsequii monuit J. G. C. Anderson : quid vero ita sibi scholiasta
 voluerit nescimus. cf. et Αἰσαγέη, Αἰγαγέη Nic. Ther. 218, Αἰγανέη
 Anth. Pal. vii. 390, Ἀγχαλέη Hipponact. 99 42 πόλεις ρ 44 ῥή-
 ναιά S : ῥηναιά cet. cum Steph. Byz. : Ῥήνεια Lobbeck πετρήδεσ(σ)α
 L¹ Π v. om. Mon. 45 ἐπωδίνουσα codd. corr. Barnes 46 οἱ
 H L⁵ T corr. : σοι cet. praeter ρ : εἴ τις γαίαν ρ (σοι add. A m. rec.)
 θέλοι L⁵ Mon. S : θέλει cet. 48 προτέρη Q 49 ἐβήσατο DK L¹
 (σσ) : βήσατο H J 51 κ' ἐθέλοις H S : κεθέλοις J : κεθέλης L¹ (κῆλης)
 Π : -εις cet. ἐμοῖο A H L¹ Π R¹ S : ἐμεῖο cet. cf. 314 52 ἐπὶ J :
 ἐν cet. corr. Hermann 53 ἄλλως J L⁵ S Bothe λήσει Agar C. R.
 x. 388 : λήσει (ss. σ) S : λίσσει cet. cf. λ 102 v 85, Theogn. 20, Anth.
 Pal. vii. 513. 3, Herod. iii. 2, Batr. 93 54 οὐδ' Γ O Π Q S εὖβων ρ :
 εὖβωλο S γ' add. Hermann, cf. 88 (σ' ἐσέσεσθαι L¹) 55 οἴσεις
 H J (οἴστεῖς L¹ Π : οἴσεις cet.) : πολλήν γ

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

αἱ δέ κ' Ἀπόλλωνος ἐκαέργου νηὸν ἔχρησθα,
 ἄνθρωποι τοὶ πάντες ἀγινήσουσ' ἐκατόμβας
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, κνίσῃ δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ
 δημοῦ ἀναΐξει, βοσκήσεις θ' οἷ κέ σ' ἔχωσι
 χειρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης, ἐπεὶ οὗ τοι πῖαρ ὑπ' οὔδας. 60

ᾧ Ως φάτο· χαῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·
 Λητοῖ κυδίστη θύγατερ μεγάλου Κοίοιο,
 ἀσπασίη κεν ἐγὼ γε γονὴν ἐκάτοιο ἄνακτος
 δεξαίμην· αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχῆς
 ἀνδράσιν, ὧδε δέ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην. 65
 ἀλλὰ τόδε τρομέω Λητοῖ ἔπος, οὐδέ σε κεύσω·
 λίην γάρ τινά φασιν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
 ἔσσεσθαι, μέγα δὲ πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.
 τῷ ῥ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν 70
 μὴ ὀπότε ἂν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἡελίοιο
 νῆσον ἀτιμήσας, ἐπεὶ ἦ κραναήπεδός εἰμι,
 ποσσὶ καταστρέψας ὥσῃ ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν.
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς ἄλις αἰεὶ
 κλύσσει, ὃ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται ἢ κεν ἄδῃ οἱ 75
 τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
 πουλύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας φῶκαί τε μέλαιναι

57 ita J : ἀγινήσουσιν vulg. : ἀγινησοῦσα V² : ἀγίνουσιν S ed. pr.
 59 δημοῦ Cobet, reliqua Stoll : δηρὸν (ss. μ) ἀναξ εἰ βόσκοις περί
 (ss. θ) τας s ἔχουσιν ET (om. μ hic) : δηρον (ss. μ) ἀναξ εἰ
 βόσκοις σ' ἔχουσιν L¹ : δηρὸν ἀναξ εἰ βόσκοις θεοί κε σ' ἔχουσιν DK
 (-eis) Π : γρ. εἰ βόσκοισθε οἷ κε σ' ἔχουσιν margo E : δηρὸν ἀνακτ' εἰ
 βόσκεις· δὴ βὰ θεοί κε σ' ἔχουσι J : δηρὸν ἀνακτ' εἰ βόσκοις θεοί κε σ'
 ἔχουσι S, ἀνακτ' et L⁵ : δηρὸν ἀναξ εἰ βόσκοις (ss. εἰ) θύτας οἷκε
 σ' ἔχουσι ἀνακτ' Γ m. 2 : θύτάς θ' οἷ κέ σ' ἔχουσι, et δήμον. δηρὸν ἀνακτ'
 εἰ βόσκοις V² : δηρὸν . . . βόσκοις ρ 60 πῖαρ] πείαρ O J K T : πείαρ
 L¹ Π : πείας E 62 μεγάλοιο κρόνοιο codd. corr. Barnes 63 κεν]
 μὲν ed. pr. S 65 γ' ἐροίμην x D K 71 ἴδῃς x D K : ὅτι (om.
 L¹ Π) τὸν ἥλιον φασὶν (φησὶ O) προυπάρχειν τοῦ ἀπόλλωνος L¹ O Π
 marg. 72 ita ρ : ἀτιμήσω x D K uv. : ἀτιμήσῃ J S D ss. K T corr.
 (ex -ω uv.) 73 ὥσει x At D J S tuetur Marx Rh. Mus. 1907. 620
 74 ἄλλυδης J : ἄλλυδης ἄλλο Stephanus 75 ἀδῇ οἱ sim. x : ἀδοίῃ ρ :
 αἰδῇς M N 76 ἄλγεα Π

οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα χήτεϊ λαῶν·
 ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεᾷ μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηὸν 80
 ἔμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα

πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἡ πολυνύμμος ἔσται.
 ὦς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμοσσεν·
 ἴστω νῦν τάδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος 85
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν·
 ἡ μὲν Φοῖβον τῇδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ
 βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δέ σέ γ' ἑξοχα πάντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελευτήσέν τε τὸν ὄρκον,
 Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνυ ἐκάτοιο ἄνακτος, 90
 Λητὼ δ' ἐννήμαρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοις
 ὠδίνεσσι πέπαρτο. θεαὶ δ' ἔσαν ἔνδοθι πᾶσαι
 ὄσσαι ἄρισται ἔσαν, Διώνη τε Ῥεῖη τε
 Ἴχναίη τε Θέμις καὶ ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη,
 ἄλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λευκωλένου Ἥρης· 95
 ἦστο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.
 μούνη δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυια·
 ἦστο γὰρ ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεόισι νέφεσσιν
 Ἥρης φραδμοσύνης λευκωλένου, ἥ μιν ἔρκε
 ζηλοσύνη ὃ τ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε 100
 Λητὼ τέξεσθαι καλλιπλόκαμος τότε ἔμελλεν.

Αἱ δ' Ἴριω προὔπεμψαν ἔυκτιμένης ἀπὸ νήσου
 ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὄρμον
 χρυσείοισι λίνοισιν ἐρμένον ἐννεάπηχυν·

78 ἄχη τεϊλάων E T: ἐκαστά τε φύλα νεπούδων ρ 81 lac. stat.
 Hermann: ex gr. τευξάσθω νηούς τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα 82 ἔσται
 M, γρ. J: ἐστὶν cet. 83 ὁμοσεν x: ὁμοσεν D K, γρ. J 86 τε
 om. E T D J πέλεται J 87 μη L¹ Π: ἡ μή Π marg. αἰὲν codd.
 corr. Barnes 88 σ' ἑξοχα x: σε ἑξοχα J S (γ' add. m. pr.) 93 ἔσαν]
 ἔασι Wolf: ἔσαν δὲ Tucker ῤήη codd. corr. ed. pr. 96 v. om.
 M E T μεγάροις codd. corr. ed. pr. 99 φραδμοσύνης M: -η cet. corr.
 Baumeister 104 ἐργυμένον codd. corr. Barnes, cf. A 486 E 89 σ 296

νόσφιν δ' ἤνωγον καλέειν λευκωλένου Ἥρης 105
μή μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀποστρέψειεν ἰοῦσαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ διήνυσσε πᾶν τὸ μεσηγνύ.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε θεῶν ἕδος αἰπὺν Ὀλυμπον
αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπὸ μεγάροιο θύραζε 110
ἐκπροκαλεσσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
πάντα μάλ' ὥς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,
βᾶν δὲ ποσὶ τρήρωσι πελειάσιν ἴσμαθ' ὁμοῖαι.
εὖτ' ἐπὶ Δήλῳ ἐβαινε μογοστόκος Εἰλείθυια, 115
τὴν τότε δὴ τόκος εἶλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι.
ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πῆχεε, γούνα δ' ἔρεισε
λειμῶνι μαλακῷ, μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν·
ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φώως δέ, θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
ἔνθα σὲ ἦϊε Φοῖβε θεαὶ λόον ὕδατι καλῷ 120
ἄγνωσ καὶ καθαρῶς, σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λευκῷ
λεπτῷ νηγατέῳ· περὶ δὲ χρύσειον στρόφον ἦκαν.
οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ,
ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἄμβροσίνην ἐρατεινὴν
ἀθανάτησιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητῶ 125
οὔνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερόν υἱὸν ἔτικτεν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ Φοῖβε κατέβρωσ ἄμβροτον εἶδαρ,
οὐ σέ γ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσειοι στρόφοι ἀσπαίροντα,
οὐδ' ἔτι δεσμά σ' ἔρυκε, λύνοντο δὲ πείρατα πάντα.
αὐτίκα δ' ἀθανάτησι μετηγύδα Φοῖβος Ἀπόλλων· 130

110 ἀπὸ M: ἀπὲκ (ἀπ' ἐκ) cet. 112 ἔχοντες E T 114 Ar. Aves 575
Ἴριν δέ γ' Ὀμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελειῇ. schol. ad loc. ὅτι
ψεύδεται παίζων· οὐ γὰρ ἐπὶ Ἰριδος ἀλλ' ἐπὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας (E 778)

αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴσμαθ' ὁμοῖαι.
οἱ δὲ ἐν ἐτέροις ποιήμασιν ὁμήρου φασὶ τοῦτο φέρεσθαι. εἰσὶ γὰρ αὐτοῦ
καὶ ὕμνοι. ἴσμαθ' M: ἴσμαθ' x, cf. Marx l. c.: ἴσθημαθ' p S commendat
Jacobsohn *Hermes* 1910. 201: ἴσμαθ' s D, Πss. eadem varietates
E 778 115 μονοστόκος L¹ Π: μογοστόλος E 116 μενήνυσσε
M 119 ἐν L¹ Π 120 λούον codd. corr. Steph. 122 στρόφον
codd. corr. Stephanus, item 128 125 ἀθανάτοις K V¹ ἐπάρξατο
M 128 ἔσχον S ἀσπαίροντες E T 129 δεσμά σ' p: δεσμά τ'
seu δέσμα τ' cet. 130 ἀθανάτοις D J E ed. pr.

εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν.

ᾧς εἰπὼν ἐβίβασκεν ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
θάμβεον ἀθάναται, χρυσῷ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα

135

βεβρίθει καθορώσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην,

γηθοσύνη ὅτι μιν θεὸς εἴλετο οἰκία θέσθαι

νῆσων ἡπείρου τε, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον.

ἦνθησ' ὥς ὅτε τε ρῖον οὖρεος ἄνθεσιν ὕλης.

Αὐτὸς δ' ἀργυρότοξε ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,

140

ἄλλοτε μὲν τ' ἐπὶ Κύνθου ἐβήσαιο παιπαλόεντος,

ἄλλοτε δ' ἂν νήσους τε καὶ ἀνέρας ἡλάσκαζες.

πολλοὶ τοι νηοὶ τε καὶ ἄλσεα δεινδρήεντα,

πᾶσαι δὲ σκοπιαὶ τε φίλαι καὶ πρόωνες ἄκροι

ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ θ' ἄλα δὲ προρέοντες·

145

ἀλλὰ σὺν Δήλῳ Φοῖβε μάλιστ' ἐπιτέρπεται ἦτορ,

ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἰάονες ἡγερέθονται

αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.

οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ καὶ αἰοιδῇ

μνησάμενοι τέρπουσιν ὅταν στήσωνται ἀγῶνα.

150

φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρως ἔμμεναι αἰεὶ

ὅς τότε ἐπαντιάσει' ὅτ' Ἰάονες ἀθροοὶ εἶεν·

132 δ'] τ' x MPS 133 ἐπὶ Matthiae, sed cf. E 13 τ 389 χ 72, I. G. Ins. Aeg. iii. 449 136-138 om. codd. praeter γ: (scilicet exstant in

marg. E L¹ T praefixis in E T) et ἐν ἐτέρῳ κεῖνται καὶ οὗτοι οἱ στίχοι, in textu Π signis) ante vv. 136, 137 isdemque verbis καὶ οὗτοι οἱ στίχοι κεῖνται praefixis: in marg. O m. 2, in textu S ed. pr.:) 136-138 et 139 alius esse recensendis signis indicavimus 137 οἶλατο Π marg. (volutne Ἰλατο?) 139 ὥς ὅτε γ' ἀνθείει οὖρεος ἄνθεσιν ὕλη J similia

D'Orville J. Ph. xxv. 251 142 ἂν D'Orville: αὐ codd., cf. B 198

144 ἄκραι J 145 ὑψηλῶντ' ὀρέων ποταμοὶ ἄλ. M 146-150

Thuc. iii. 104 δηλοὶ δὲ μάλιστα Ὅμηρος ὅτι τοιαῦτα ἦν ἐν τοῖς ἔπεσι τοῖσδε, ἃ ἐστὶν ἐκ προοιμίου Ἀπόλλωνος 146 ἀλλ' ὅτε Thuc.

ἐπετέρπεο M μάλιστά γε θυμὸν ἐτέρφθησ Thuc. 147 ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ὕ Ἰλιάδος [685] Ἰάονες ἑλκεσιχίτωνες L¹ Π: cf. Asii Samii fr. 13 Kink.

148 σὺν σφοῖσιν τεκέεσσι γυναῖξί τε σὴν ἐς ἀγυιάν Thuc.

149 ἔνθα σε Thuc. ὀρχηστὺ Thuc. 150 καθέσσωσιν Thuc. 151 ἀθά-

νατος M, Bernardus Martin αἰεὶ] ἀνὴρ x (ἀνὴρ αἰεὶ L¹) At D K: ἀνδρας

J K m 2 152 οἱ τότε ἐπ' ἀντιάσει τ' Ἰάονες M: οἱ τότε ἐπάντια σεῖο τ' Ἰάονες

x z At D S: οἱ δὴ τότε ἐπαντία σεῖο p corr. Martin, cf. Herod. i. 124

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμὸν
 ἄνδρας τ' εἰσορόων καλλιζώνους τε γυναῖκας
 νῆάς τ' ὠκείας ἡδ' αὐτῶν κτήματα πολλά. 155
 πρὸς δὲ τόδῃ μέγα θαῦμα, οὐ κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται,
 κοῦραι Δηλιάδες Ἑκατηβελέταο θεράπναι·
 αἶ τ' ἐπεὶ ἄρ' πρῶτον μὲν Ἀπόλλων ὑμνήσωσιν,
 αὖτις δ' αὖ Λητώ τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἡδὲ γυναικῶν 160
 ὕμνον ἀεῖδουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων.
 πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὺν
 μιμῆσθ' ἴσασιν· φαίη δέ κεν αὐτὸς ἕκαστος
 φθέγγεσθ'· οὕτω σφιν καλὴ συνάρηρεν αἰοιδή.
 ἀλλ' ἄγεθ' ἰλήκοι μὲν Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν, 165
 χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
 μνήσασθ', ὅπποτε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἐνθάδ' ἀνείρηται ξείνος ταλαπείριος ἐλθών·
 ᾧ κοῦραι, τίς δ' ὕμνῳ ἀνὴρ ἡδιστος αἰοιδῶν
 ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέφ' ἔρπεσθε μάλιστα; 170
 ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' ἄμφ' ἡμέων·
 τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἐνι παιπαλοέσση,

156 τὸδ' αὖ J δου BE: θ' οὐ M: θ οὐ sim. cet. cf. Herm. 400 157 ἡ-
 λιᾶδες δ' codd. praeter M 158 ἀρ] ἂν s 159 αὐθις ρ 162 βαμ-
 βαλιαστὺν ET: κρεμβαλιαστὺν (ss. βαμ) L¹ Π: κρεμβαλιαστὺν D L³
 Q S ed. pr.: -σὴν M J K Mon. -σὺν ρ (plerique) 163 μιμείσθαι
 codd. corr. Barnes 164 αἰδιῶ L¹ 165 Thuc. l. c. ὅτι δὲ καὶ μουσικῆς
 ἀγὼν ἦν καὶ ἀγωνιούμενοι ἐφοίτων ἐν τοῖσδε αὖ δηλοῖ, ἃ ἔστιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ
 προοιμίου· τὸν γὰρ Δηλιακὸν χορὸν τῶν γυναικῶν ὑμνήσας ἐτελεύτα τοῦ
 ἐπαίνου ἐς τὰδε τὰ ἔπη, ἐν οἷς καὶ ἑαυτοῦ ἐπεμνήσθη [165-172]. Aris-
 tides xxxiv. 35 διαλεγόμενος γὰρ ταῖς Δηλιασίσι καὶ καταλύων τὸ προοί-
 μιον εἴ τις ἔροιθ' ὑμᾶς φησὶν [169-172] cf. xxviii. 19 ἀλλὰ γε λητῶ
 μὲν καὶ ἀπόλλων M: ἀλλ' ἄγε δὴ λητῶ μὲν ἀπόλλων cet. praeter S: ἀλλ'
 ἄγεθ' ἰλῆκοι μὲν ἀπόλλων L⁵ S Thucydidis codd. vetustiores: repositus
 Normann 166 ἐμείο DK L² N R² V¹: ἐμοίο cet. 168 ταλαπείριος
 ἄλλος ἐπελθὼν Thuc. 171 ὑποκρίνασθε codd. (-θαι S: ὑποκρίνεσθ' M:
 ἀπ- Aristid.) ἀφ' ἡμέων MD L¹ Π At D s: ἀφ' ἡμῶν Aristides: ἀφ'
 ὑμέων E T S: ἀφ' ὑμῶν ρ: ἀφήμως Thuc. codices antiquiores εὐφώμως
 recentiores: correxit F. Marx Rh. Mus. 1907. 620. poeta ap. Suidam
 in v. Κοκκυῖαι. ἀ(μ)φ' ὑμέων κοκκύσι καθημένη ἀρχαίῃσι 172 σῇ ἐν-
 τευθεν ἔστιν εἰδέναι τὸν ὕμνον χίον εἶναι T marg.: σῇ ὥς ἐντευθεν φαίνει
 (ἐμφ. L¹) ὕμνος ἑαυτὸν χίον εἶναι L¹ Π marg.

ΥΜΝΟΙ

τοῦ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν ἀοιδαί.
 ἡμεῖς δ' ὑμέτερον κλέος οἴσομεν ὅσσον ἐπ' αἶαν
 ἀνθρώπων στρεφόμεσθα πόλεις εὖ ναιεταώσας· 175
 οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
 αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα
 ὑμνέων ἀργυρότοξον ὃν ἡὔκομος τέκε Λητώ.
 ᾧ ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
 καὶ Μίλητον ἔχεις ἔναλον πόλιν ἱμερόεσσαν, 180
 αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύστου μέγ' ἀνάσσεις.
 εἴσι δὲ φορμίζων Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
 φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθῶ πετρήεσσαν,
 ἄμβροτα εἶματ' ἔχων τεθυμένα· τοῖο δὲ φόρμιγξ
 χρυσεύου ὑπὸ πλήκτρον καναχὴν ἔχει ἱμερόεσσαν. 185
 ἔνθεν δὲ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς ὥς τε νόημα
 εἴσι Διὸς πρὸς δῶμα θεῶν μεθ' ὁμήγουριν ἄλλων·
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ ἀοιδή.
 Μοῦσαι μὲν θ' ἅμα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ
 ὑμνεῦσιν ῥα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα ἡδ' ἀνθρώπων 190
 τλημοσύνας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 ζῶουσ' ἀφραδέες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
 εὐρέμεναι θανάτοιο τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ·
 αὐτὰρ εὐπλόκαμοι Χάριτες καὶ εὐφρονες Ὕραι
 Ἀρμονίη θ' Ὅρση τε Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη 195
 ὄρχευντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι·
 τῇσι μὲν οὕτ' αἰσχυρὴ μεταμέλπεται οὕτ' ἐλάχεια,
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγῆτῃ
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
 ἐν δ' αὖ τῇσι Ἄρης καὶ εὖσκοπος Ἀργειφόντης 200

174 ἡμέτερον x At D 176 ἐπειδὴ M E T S: ἐπειδὴ p 178 ὑμνῶν p
 181 δ' αὖ] γὰρ M περικλύστου] ita M: περικλύστης cet.: περικλύστης
 (ss. οιο) Γ (sc. om. μέγ') 184 ἔχων p L¹ Π τεθυώδεα codd.: θυώδεα
 (ss. τε) Γ: εὐωδέα Pierson: corr. Barnes pro hoc versu ἔνθεν δὲ πρὸς
 Ὀλυμπον (186) s quae hic desinit 189 om. p 192 ἀμφαδέες libri
 praeter M Γ marg., cf. Nonn. v. 349 197 οὔτε λείχεια omnes praeter
 p (-εία M E T) 198 ἀγῆτῃ] ἀγανὴ M 200 ἐνθ' codd. praeter M
 αὐτήσιν M

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

παίζουσ· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζει
 καλὰ καὶ ὕψι βιβάς, αἶγλη δέ μιν ἀμφιφαίνει
 μαρμαρυγαί τε ποδῶν καὶ ἐϋκλώστοιο χιτῶνος.
 οἱ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγαν εἰσορόωντες
 Λητώ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεὺς 205
 νῖα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 πῶς τ' ἄρ σ' ὕμνήσω πάντως εὖνυμον ἔοντα;
 ἥε σ' ἐνὶ μνηστῆσιν αἰίδω καὶ φιλότῃτι
 ὅπως μνωόμενος ἔκies Ἀζαντίδα κούρην
 Ἰσχυ' ἅμ' ἀντιθέφ' Ἐλατιονίδῃ εὐίππῳ; 210
 ἥ ἅμα Φόρβαντι Τριοπέφ' γένος, ἥ ἅμ' Ἐρευθεῖ;
 ἥ ἅμα Λευκίππῳ καὶ Λευκίπποιο δάμαρτι
 πεζός, ὃ δ' ἵπποισιν; οὐ μὲν Τρίοπός γ' ἐνέλειπεν.
 ἥ ὥς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισι
 ζητεύων κατὰ γαῖαν ἔβης ἑκατηβόλ' Ἀπολλων; 215
 Πιερίην μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμποιο κατῆλθες·
 Λέκτον τ' ἡμαθόεντα παρέστιχες ἠδ' Αἰνιήνας
 καὶ διὰ Περραιβοῦς· τάχα δ' εἰς Ἰαωλκὸν ἴκανες,
 Κηναίου τ' ἐπέβης ναυσικλείτης Εὐβοίης·
 στῆς δ' ἐπὶ Ληλάντῳ πεδίῳ, τό τοι οὐχ ἄδε θυμῷ 220
 τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.

202 ἀμφιφαίειν L³ N Q R² V,¹ η ss. x L², γρ. marg. Γ R¹: -ειῶ O: -ειη
 L¹: -ει (ss. η) Π T, (ss. η) E 203 μαρμαρυγὰς Out Bothe 204 μέγα M
 207 πάντος M 208 μνηστῆρσιν E 209 ὀππότεν ἰέμενος M: ὀππότε
 ἀνωόμενος S: ὀππος' ἀνωόμενος cet. corr. Martin: ὀππότεν μαιόμενος κίεσ
 eis Ludwich ἀτλαντίδα M: Ἀζαντίδα Martin 210 ἐλατιονίδῃ E B
 ed. pr.: ἐλατινιονίδῃ cet. (ἐλατινονίδῃ M) 211 v. om. p At τριοπέφ
 correximus: τριοπέφ (τριοπέφ M) γένος x M: τριοπέφ om. γένος marg. L¹ Π
 ἅμ' ἐρεχθεῖ M D'Orville: ἀμαρύνθω marg. L¹ Π: Ἐρύμανθος Ptol. Heph.
 146 b 41 213 ἐνέλειπεν A Q S: ἐνέλειπεν vulg.: ἐλέλειπεν M
 214 ὥς] καὶ E L¹ T 215 ἀπόλλωνος p (= ἀπόλλων ss. ο)
 216 πιερίην S: πετρίην M, cf. Herod. viii. 44: πιερίης x D ed. pr.:
 πιερίη p 217 Λέκτον] Λύγκον Hermann: Λάκμον Baumeister ἡμα-
 θόεντα] ἡμαθίην τε Matthiae Αἰνιήνας] ἠδ' ἀγνιήνας M: ἡμαγνιήνας γ,
 γρ. V²: μαγνιήδας (ss. ν) Γ: ἡ μαγνιήδας x p: μαγνιήτας At: Ἐνιήνας
 Matthiae. mirus gentium ordo 218 ἰωλκὸν codd. (ἰολκὸν M) corr.
 Barnes 219 κυναίου A B: κῦναί Γ 220 τῶτ' M οὐχάδε codd.
 (ἄδε Π), corr. ed. pr. 221 τεύξασθαι L¹ Π

ἔνθεν δ' Εὐριπον διαβὰς ἑκατηβόλ' Ἀπολλων
 βῆς ἀν' ὄρος ζάθεον χλωρόν· τάχα δ' ἴξες ἀπ' αὐτοῦ
 ἐς Μυκαλησσὸν ἰὼν καὶ Τευμησσὸν λεχεποῖν.
 Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἔδος καταειμένον ὕλη· 225
 οὐ γάρ πώ τις ἔναιε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ Θήβῃ,
 οὐδ' ἄρα πω τότε γ' ἦσαν ἀταρπιτοὶ οὐδὲ κέλευθοι
 Θήβης ἅμ πεδῖον πυρηφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλη.
 ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκies ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,
 Ὀγχηστὸν δ' ἴξες Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος· 230
 ἔνθα νεοδμῆς πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενός περ
 ἔλκων ἄρματα καλά, χαμαὶ δ' ἐλατῆρ ἀγαθός περ
 ἐκ δίφροιο θορῶν ὁδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν
 κεῖν' ὄχεα κροτέουσιν ἀνακτορίην ἀφιέντες.
 εἰ δέ κεν ἄρματ' ἀγῆσιν ἐν ἄλσει δεινδρήνenti, 235
 ἵππους μὲν κομέουσι, τὰ δὲ κλίναντες ἐῶσιν·
 ὥς γὰρ τὰ πρῶτισθ' ὁσίῃ γένεθ'· οἱ δὲ ἀνακτι
 εὔχονται, δίφρον δὲ θεοῦ τότε μοῖρα φυλάσσει.
 ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκies ἑκατηβόλ' Ἀπολλων·
 Κηφισὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κιχήσας καλλιρέεθρον, 240
 ὅς τε Λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ·
 τὸν διαβὰς Ἐκάεργε καὶ Ὠκαλέην πολὺπυργον
 ἔνθεν ἄρ' εἰς Ἀλάρτον ἀφίκεο ποιήεντα.
 βῆς δ' ἐπὶ Τελφούσης· τόθι τοι ἄδε χῶρος ἀπήμων
 τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δεινδρήεντα. 245

223 ἴξες xρ: ἴξας D S ed. pr.: εἴξας M ἀπ' M ed. pr. ἐπ' cet.
 224 μυκάλισσον M τέμμισον M: τεμμησσὸν ρ: Τευμησσός, ὄρος
 Βοιωτίας. Ὀμηρος ἐν τῷ εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνῳ citato h. v. Steph. Byz.
 227 πω τότε ρ D: πώποτε cet. 228 ἀμπεδῖον codd. corr. Ilgen
 ὕλην codd. corr. Barnes 230 Ὀγχηστον hic codd. τὰ εἰς στος τῷ ἢ
 παραληγόμενα κύρια ὀξύνεται, Ὀγχηστὸς ἄλσος [B 506] Herodian. i. 223.
 29 Lentz; cf. Herm. 88, 186, 190 231 ἀναπνέει codd. praeter M N S
 232 om. (ex homoeotel.) M B O 233 οὐδὲ L¹ Π 234 κείν' vulg.:
 κείνον M (sc. κείν'): κείν' S κρατεύουσιν M ἀφιέν (ss. τ) M 235 ἀγῆ-
 σιν codd. corr. Ilgen, Cobet 241 προχέει] προίει Hesiod. fr.
 37 243 ἀλάρτον Γ m. 2 ἴleg. ἀλιάρ' Casaubon: ἄμαρτον, ἄμαρτον cet.
 244 δελφούσης (ss. τ) Γ: δελφούσης cet. ol codd. praeter M E

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

στῆς δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·

Τελφοῦς· ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν
ἀνθρώπων τεῦξαι χρηστήριον, οἷ τέ μοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πείραυν ἔχουσιν 250
ἡδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτους κᾶτα νήσους,
χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλήν
πᾶσι θεμιστεύοιμι χρέων ἐνὶ πίνι νηῶ.

ᾧς εἰπὼν διέθηκε θεμέλια Φοῖβος Ἀπόλλων
εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἡ δὲ ἰδοῦσα 255
Τελφοῦσα κραδίην ἐχολώσατο εἰπέ τε μῦθον·

Φοῖβε ἄναξ ἑκάεργε ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω,
ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τεῦξαι περικαλλέα νηὸν
ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἱ δέ τοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας· 260

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
πημανέει σ' αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκείων
ἀρδόμενοί τ' οὐρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγέων·
ἔνθα τις ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσοράασθαι
ἄρματά τ' εὐποίητα καὶ ὠκυπόδων κτύπον ἵππων 265
ἣ νηὸν τε μέγαν καὶ κτήματα πόλλ' ἐνεόντα.
ἀλλ' εἰ δὴ τι πίθοιο, σὺ δὲ κρείσσων καὶ ἀρείων
ἔσσι ἄναξ ἐμέθεν, σεῦ δὲ σθένος ἔστι μέγιστον·
ἐν Κρίσῃ ποιῆσαι ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο.

ἔνθ' οὐθ' ἄρματα καλὰ δονήσεται, οὔτε τοι ἵππων 270
ὠκυπόδων κτύπος ἔσται εὐδμητον περὶ βωμόν.
ἀλλὰ τοι ὧς προσάγοιεν Ἰηπαιήονι δῶρα

247 δελφοῦς· (256 δελφοῦσα) praeter M codd. 249 ἐνθάδ'] πολλοὶ
M 251 ἀμφιρύτας codd. praeter M 252 τ'] κ' Ilgen, cf. 292
253 θεμιστεύσοιμι B Γ, cf. 293 ἐν M 255 ἡ δὲ ἰδοῦσα Hermann
cl. 341: δ' ἐσιδοῦσα codd. 259 ἀνθρώποισι codd. praeter p
260 τελειέσσας E T p (praeter P R¹) 261-289 om. E T 263 πηγῶν
M 269 κρίση M: -ει V¹: κρίσση cet. ποιῆσαι M παρνησοῖο
M: -ασ(σ)οῖο cet. 272 τοι M: καὶ cet. προσάγοιεν x D S ed. pr.:
προσάγοιεν cet. (προσάγοι ἐνηεῖ παιήονι M)

ἀνθρώπων κλυτὰ φύλα, σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγηθὼς
δέξαι' ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων.

ἄΩς εἰποῦσ' Ἑκάτου πέπιθε φρένας, ὄφρα οἱ αὐτῇ 275

Τελφούσῃ κλέος εἶη ἐπὶ χθονὶ μῆδ' Ἑκάτοιο.

ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκies ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,

ἴξες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστῶν,

οἱ Διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον

ἐν καλῇ βήσση Κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης. 280

ἔνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θύων,

ἴκεο δ' ἐς Κρίσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόμεντα

κνημὸν πρὸς ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὕπερθεν

πέτρῃ ἐπικρέμαται, κοίλῃ δ' ὑποδέδρομε βῆσσα

τρηχεῖ· ἔνθα ἀναξ τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων 285

νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον εἰπέ τε μῦθον·

ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηὸν

ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον οἷ τέ μοι αἰεὶ

ἐνθάδ' ἀγνήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,

ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πείραιν ἔχουσιν, 290

ἡδ' ὅσοι Εὐρώπῃν τε καὶ ἀμφιρύτους κατὰ νήσους,

χρησόμενοι τοῖσιν δ' ἄρ' ἐγὼ νημερτέα βουλήν

πᾶσι θεμιστεύοιμι χρέων ἐνὶ πίνονι νηφ̃.

ἄΩς εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων

εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς 295

λάϊνον οὐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος ἡδ' Ἀγαμήδης

υἱέες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·

ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔνασσαν ἀθέσφατα φύλ' ἀνθρώπων

κτιστοῖσιν λάεσσιν ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεὶ.

274 δέξαι M x D S : δέξαio p corr. Ilgen 276 τελφούσῃ M L¹ ss. :
 δελφούσῃ cet. hina κλεος ειη I. G. Ins. Aeg. 737 279 ναιετάε-
 σκον M 282 ἴκες S κρίσσην praeter M libri 283 κνη-
 μον D L¹ Π 284 πέτρος M ὑποκρέμαται x At D S ed.
 pr. 290-293 bina signa (ξ) praefixa habet T 291 ἡδ' οἷδ' x N
 ed. pr. ἀμφιρύτας ed. pr. 292 τοῖσιν] τῆσιν x D ed. pr. ἄρ'
 M : ἄν cet. 293-320 om. B 293 θεμιστεύοιμι praeter M
 omnes, cf. 253 νηφ̃] βωμῶ p (νηῶ νιῶ ss. N O P V¹) 295 μακρὰ]
 καλὰ M διηνεκές M : διαμπερές cet., cf. 255 297 υἱέε σεργίνου
 vulg. : υ. σεργίνος Π corr. S V² ed. pr. 299 ξεστοῖσιν Ernesti : ρυτοῖ-
 σιν, τυκτοῖσιν alii

ἀγχοῦ δὲ κρήνη καλλίρροος ἔνθα δράκαιναν 300
 κτείνειν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο
 ζατρεφέα μεγάλην τέρας ἄγριον, ἥ κακὰ πολλὰ
 ἀνθρώπους ἔρδεσκει ἐπὶ χθονί, πολλὰ μὲν αὐτοὺς
 πολλὰ δὲ μῆλα ταναῦποδ' ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφαινόν.
 καὶ ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης 305
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα πῆμα βροτοῖσιν,
 ὃν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε χολωσαμένη Διὶ πατρὶ
 ἡνίκ' ἄρα Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθήνην
 ἐν κορυφῇ· ἥ δ' αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη
 ἡδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε· 310
 κέκλυτέ μεν πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θείαι,
 ὥς ἔμ' ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
 πρῶτος, ἐπεὶ μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν·
 καὶ νῦν νόσφιν ἐμείο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 ἥ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν· 315
 αὐτὰρ ὃ γ' ἡπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
 παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος ῥικνὸς πόδας ὃν τέκον αὐτῇ

ῥίψ' ἀνὰ χερσὶν ἐλουῖσα καὶ ἔμβαλον εὐρέϊ πόντῳ·
 ἀλλὰ ἐ Νηρήος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα
 δέξατο καὶ μετὰ ἧσι κασιγνήτησι κόμισσεν· 320
 ὥς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίσασθαι μακάρεσσι.
 σχέτλιε ποικιλομήτα τί νῦν μητίσσαι ἄλλο;

304 ταναῦποδ' x S ed. pr.: τανύποδ' cet., cf. Herm. 232, i 464
 306 τυφάονα p S ed. pr., cf. 352: τυφλὸν x At D: τυφλὸν τε M
 308 ἦνεκ' ἄρα M praefixis punctis: εὐτ' ἄρα δὴ cet. 309 κορυφῆς. s
 m. 2, Γ: ἄλλως ἐκ κορυφῆς V², idem Barnes 310 ἡδὲ M D N
 311 θεαὶ pro θεοὶ A G L² O P 313 ἐποιήσατο codd. corr. Steph.
 314 ἐμοῖο M Γ 317 λείπει marg. ed. pr., lacunam stat. Matthiae
 αὐτῇ ex αὐτὸς uv. T 318 ῥίψ' ἀγὰ (ss. δε) Γ: ῥίψα δὲ χερσὶν
 V² ἐλουῖσα (ss. ὦν) T ἔμβαλον M ed. pr. Γ ss.: ἔμβαλεν cet.
 320 κόμισεν codd. corr. Steph.: ἐβάστασεν· εἰ δὲ μετὰ τοῦ ἥ ἐπιμε-
 λείας ἡξίωσεν· ὁ αὐτὸς καὶ ἐν τῇ σ' Ἰλιάδος [395]· ἥ μ' ἐσάωσ' ὅτε μ' ἄλγος
 ἀφίκε (ss. α) marg. L¹ Π 321 χαρίσασθαι M: χαρίζεσθαι cet., cf. 430
 322 σχέτλια M μητίσσαι M: μήσειαι x D: ἔτι μήσειαι p

πῶς ἔτλης οἶος τεκέειω γλαυκώπιδ' Ἀθήνην;
 οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην; καὶ σὴ κεκλημένη ἔμψης
 ἦα ῥ' ἐν ἀθανάτοισιν οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι. 325
 φράζεο νῦν μὴ τοί τι κακὸν μητίσομ' ὀπίσσω· 325^a
 καὶ νῦν μὲν τοι ἐγὼ τεχνήσομαι ὥς κε γένηται
 παῖς ἐμὸς ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,
 οὔτε σὸν αἰσχύνασ' ἱερὸν λέχος οὗτ' ἐμὸν αὐτῆς,
 οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σείο
 τηλόθεν οὔσα θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν. 330

Ὡς εἰποῦσ' ἀπονόσφι θεῶν κίε χωομένη περ.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῶπις πότνια Ἥρη,
 χειρὶ καταπρηνεὶ δ' ἔλασε χθόνα καὶ φάτο μῦθον·
 κέκλυτε νῦν μοι γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθευ,
 Τιτῆνές τε θεοὶ τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες 335
 Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, τῶν ἐξ ἄνδρες τε θεοὶ τε·
 αὐτοὶ νῦν μεν πάντες ἀκούσατε καὶ δότε παῖδα
 νόσφι Διός, μηδέν τι βίην ἐπιδενέα κείνου·
 ἀλλ' ὃ γε φέρτερος ἔστω ὅσον Κρόνου εὐρύοπα Ζεύς.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ· 340
 κινήθη δ' ἄρα γαῖα φερέσβιος, ἥ δὲ ἰδοῦσα
 τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν, οἶετο γὰρ τελέεσθαι.
 ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 οὔτε ποτ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἤλυθε μητιόεντος,
 οὔτε ποτ' εἰς θῶκον πολυδαίδαλον ὥς τὸ πάρος περ 345
 αὐτῷ ἐφεξομένη πυκινὰς φραζέσκετο βουλὰς·

325 ἦ ρ' ἐν M D L¹ Π: ἦ ρ' ἐν E T: ἦ ρ' ἐν ρ: ἦ ἄρ S: ἦν Γ m. 2 ed.
 pr. corr. Matthiae 325^a om. codd. praeter y (γρ. Π: γρ. καὶ E T:
 γρ. καὶ οὕτως L¹): μῆτι τοι marg. L¹ Π T: τοί om. marg. E 326 ita M,
 καὶ νῦν τοίγαρ ρ ed. pr. (γάρ τοι Γ): καὶ νῦν μὲν τοι γὰρ x At D ἐγὼ
 τεχνήσομαι] ἔγωγ' ἐκθήσομαι M 328 αἰσχύνas codd. praeter ρ
 331 περ] κῆρ Barnes 335 lacunam hic statuit Peppmueller
 336 ἐξ L¹ 338 μὴ δ' ἀντιβίην M 339 ἔστιν. ὅσον M: ἦ ὅσον
 ed. pr.: ἦ πόσον x D (πόσον subscr. sT): ἦ παρόσον ρ: ἔστω correxi-
 mus: εἴη Hermann 341 schol. Genev. Φ 319 Ἀπολλόδωρος δέ
 φησι περισσὸν τὸ ὅ παρ' αὐτῷ εἶναι, ὥς παρ' Ὀμήρῳ τὴν φερέσβιον ἥ δ'
 ἐσιδοῦσα praeter M codd. 342 φετο M 344 om. ρ E (ex homoe-
 arch.) 346 φραζέσκετο x D

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

ἀλλ' ἢ γ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα
 τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεύντο
 ἄψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὦραι, 350
 ἢ δ' ἔτεκ' οὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον οὔτε βροτοῖσι
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα πῆμα βροτοῖσιν.
 αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βοῶπις πότνια Ἥρη
 δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῶ κακόν, ἢ δ' ὑπέδεκτο·
 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων. 355
 ὅς τῇ γ' ἀντιάσειε, φέρεσκέ μιν αἰσιμον ἡμαρ
 πρὶν γέ οἱ ἰὸν ἐφήκεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
 καρτερόν· ἢ δ' ὀδύνησιν ἐρεχθομένη χαλεπήσι
 κεῖτο μέγ' ἀσθμαίνουσα κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
 θεσπεσίῃ δ' ἐνοπῇ γένετ' ἄσπετος, ἢ δὲ καθ' ὕλην 360
 πυκνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίσσεται, λείπε δὲ θυμὸν
 φοινὸν ἀποπνεῖουσ', ὃ δ' ἐπηύξατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐνταυθοῖ νῦν πύθην ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ,
 οὐδὲ σύ γε ζωοῖσι κακὸν δῆλημα βροτοῖσιν
 ἔσσειαι, οἱ γαίης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες 365
 ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἐκατόμβας,
 οὐδέ τί τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ' οὔτε Τυφωεὺς
 ἀρκέσει οὔτε Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέ γ' αὐτοῦ
 πύσει γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
 ὦς φάτ' ἐπευχόμενος, τὴν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε. 370
 τὴν δ' αὐτοῦ κατέπυσ' ἱερὸν μένος Ἥελίοιο·
 ἐξ οὗ νῦν Πυθῶ κικλήσκεται, οἱ δὲ ἄνακτα
 Πύθειον καλέουσιν ἐπώνυμον οὔνεκα κεῖθι
 αὐτοῦ πῦσε πέλωρ μένος ὀξέος Ἥελίοιο.

347 πολυκλίστοισι M : πολυαλίστοισι At, cf. Dem. 28 349 μῆνες
 M : νύκτες cet. 350 ἐπιτελλομένου M 351 ἐναλίγγιον ρ
 352 τυφῶνα πῆμα θεοῖσιν M 356 τῶγ' M αἰσιον ρ 357 hic
 finitur S 358 χαλεπήσι ρ M corr. : -οῖσι cet. 363 πουλυβοτείρῃ
 At 364 δῆλομα L¹ 366 ἀδινήσουσι ρ (praeter N et L³ P R¹ ss.)
 367 δυσκλέε' M τυφωνεύς M 370 ὅσσ' ἐκάλυψε M 371 ἡμερον
 codd. corr. Casaubon 'leg. ἱερ.', Martin 373 πύθιον codd. corr.
 Barnes 374 αὐτοῦς O πέλας M

Καὶ τότε ἄρ' ἔγνω ἦσιw ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων 375
οὐνεκά μιν κρήνη καλλίρροος ἔξαπάφησε·

βῆ δ' ἐπὶ Τελφούσῃ κοχολωμένος, αἶψα δ' ἵκανε·
στῇ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

Τελφούσ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν νόον ἔξαπαφούσα
χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν προρέειν καλλίρροον ὕδωρ. 380
ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἷς.

Ἦ καὶ ἐπὶ ρίον ὦσεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
πέτρῃσι προχυτῆσιw, ἀπέκρυσεν δὲ ρέεθρα,
καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσεϊ δεινδρήνenti
ἄγχι μάλα κρήνης καλλιρρόου· ἔνθα δ' ἄνακτι 385
πάντες ἐπὶ κλησιw Τελφουσὶw εὐχετόωνται
οὐνεκα Τελφούσης ἱερῆς ἦσχυνε ρέεθρα.

Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων
οὓς τινας ἀνθρώπους ὀργιόνας εἰσαγάγοιτο
οἱ θεραπεύσονται Πυθοῖ ἐνὶ πετρῆεσσιw. 390
ταῦτ' ἄρα ὀρμαίνων ἐνόησ' ἐπὶ οἶνοπι πόντῳ
νῆα θοήν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλοί,
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσοῦ Μινωῖου, οἳ ρά τ' ἄνακτι
ἱερά τε ρέζουσι καὶ ἀγγέλλουσι θέμιστας
Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅττι κεν εἴπη 395
χρεῖων ἐκ δάφνης γυάλων ὑπο Παρνησοῖο.
οἱ μὲν ἐπὶ πρῆξιw καὶ χρήματα νηὶ μελαίνῃ
ἔς Πύλον ἡμαθόεντα Πυλογενέας τ' ἀνθρώπους
ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήνετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἐν πόντῳ δ' ἐπόρουσε δέμας δελφῖνι ζοικῶς 400
νηὶ θοῇ, καὶ κεῖτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε·
τῶν δ' ὅς τις κατὰ θυμὸν ἐπιφράσσαιτο νοῆσαι

377 κεχολωμένοι L¹: -ον E 382 ἦσεν E T 386 τελφούσιον
(ss. ω) Γ 389 ὀργίοντας E T (-οτ- corr. fort. ex -ων-): ὀργίοντας
cet. 391 ἴσως λείπει στίχος εἰς M marg. ταῦτ' ἄρ' ἄμ' Lud-
wich 392 ἡμαθόην codd. corr. M T man. rec. (νημαθόην, v prae-
fixo) Γ marg. ed. pr. ἐνθ' M 393 κνώσσου ρ E M: κνωσσοῦ cet.
corr. Baumeister 394 ρέζουσι E T: ρέξ- cet. ἀγγελεύουσι ρ
γρ. V² 398 πυλγενέας codd. corr. Fick, cf. B 54 402 οὔτις M, Γ
marg. ἐπιφράσσαιτο ρ: ἐπιφράσσατο seu ἐπεφράσ(σ)ατο cet.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

πάντοσ' ἀνασσεΐασκε, τίνασσε δὲ νήϊα δοῦρα.
 οἱ δ' ἀκέων ἐνὶ νηὶ καθήατο δειμαίνοντες,
 οὐδ' οἳ γ' ὅπλ' ἔλυον κοίλην ἀνὰ νῆα μέλαιναν, 405
 οὐδ' ἔλυον λαΐφος νηὸς κυανοπώροιο·
 ἀλλ' ὥς τὰ πρῶτιστα κατεστήσαντο βοεῦσιν
 ὥς ἔπλεον· κραιπνὸς δὲ νότος κατόπισθεν ἔγειρε
 νῆα θοήν· πρῶτον δὲ παρημείβοντο Μάλειαν,
 παρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν ἀλιστέφανον πτολίεθρον 410
 Ἴξον καὶ χῶρον τερψιμβρότου Ἑελίοιο
 Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκεται αἰεὶ
 Ἑελίοιο ἀνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἔθελον νῆα σχεῖν ἢδ' ἀποβάντες
 φράσσασθαι μέγα θαῦμα καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι 415
 εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
 ἢ εἰς οἶδμ' ἄλιον πολυέχθουν ἀμφὶς ὀρούσει·
 ἀλλ' οὐ πηδαλίοισιν ἐπέιθετο νηὺς εὐεργῆς,
 ἀλλὰ παρὲκ Πελοπόννησον πείραυν ἔχουσα
 ἧ' ὁδόν, πνοιῇ δὲ ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων 420
 ῥῆιδίως ἴθυν· ἡ δὲ πρήσσουσα κέλευθον
 Ἀρήνην ἴκανε καὶ Ἀργυφῆν ἐρατεινὴν
 καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ ἔυκτιτον Αἶπυ
 καὶ Πύλον ἡμαθόεντα Πυλοισιγενέας τ' ἀνθρώπους·
 βῆ δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καὶ παρὰ Δύμην 425
 ἦδὲ παρ' Ἥλιδα διῶν ὅθι κρατέουσιν Ἑπειοί·

403 πάντοσ' ρ: πάντοθ' cet. ἀνασσεΐασκε M T: ἀνασ(σ)είσασκε
 cet. δουρός M 404 καθείατο codd. 406 ita M: οὐδὲ λύνον
 cet. 407 πρῶτιστα M: πρῶτα cet.: οἱ τὰ πρῶτα ed. pr. 408 ἔπει-
 γε Ruhnken, sed cf. Herod. vii. 49 Ap. Rhod. i. 666, 1159, iii. 295
 Anth. Pal. vi. 21. 12 Quintus Smyrnaeus ix. 271 410 Ἑλος τ'
 ἔφαλον pro ἀλιστέφανον Matthiae 416 om. ρ 417 ἀμφὶς] αὐθις
 Pierson 420 ἧ' M: ἦεν cet. πνοιῇ M 423 ἔυκτιτον M
 Γ marg.: ἐυκτίμενον, ἐυκτίσμενον cet., cf. B 592 Quint. Smyrn. xii. 91
 αἶπυ M O T marg.: αἶπυ L¹ T: αἶπυ cet. 424 πυληγενέας codd.: πολυ-
 γενέας ed. pr. cf. 398. idem fere iter narrat Stesich. fr. 44 425 ο 295
 βὰν δὲ παρὰ κρουνοὺς καὶ χαλκίδα καλλιρέεθρον in codd. Odysseae omissum
 cit. Strabo 350, 447 (et hic quidem πετρήεσαν e B 640 fort. petitum)
 426 = ο 298

εὔτε Φερὰς ἐπέβαλλεν ἀγαλλομένη Διὸς οὐρῷ
 καὶ σφιν ὑπὲκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺν πέφαντο,
 Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίστατο πᾶσαν, 430
 καὶ δὴ ἐπὶ Κρίσης κατεφαίνετο κόλπος ἀπείρων
 ὅς τε διῆκ Πελοπόννησον πίειραν ἔεργει,
 ἦλθ' ἄνεμος ζέφυρος μέγας αἰθριος ἐκ Διὸς αἴσης
 λάβρος ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
 νηὺς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ. 435
 ἄσφορροι δὴ ἔπειτα πρὸς ἡῶ τ' ἡέλιόν τε
 ἔπλεον, ἡγεμόνευε δ' ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 ἱζον δ' ἐς Κρίσιν εὐδείελον ἀμπελόεσσαν
 ἐς λιμέν', ἥ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νηὺς.
 ἔνθ' ἐκ νηὸς ὄρουσεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων 440
 ἀστέρι εἰδόμενος μέσῳ ἡματι· τοῦ δ' ἀπὸ πολλαὶ
 σπιωθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκεν·
 ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
 ἔνθ' ἄρ' ὃ γε φλόγα δαῖε πιφασκόμενος τὰ ἅ κῆλα,
 πᾶσαν δὲ Κρίσιν κάτεχευ σέλας· αἱ δ' ὀλόλυξαν 445
 Κρισαίων ἄλοχοι καλλίζωνοί τε θύγατρες
 Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος ἔμβαλ' ἐκάστω.
 ἔνθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα νόημ' ὥς ἄλτο πέτεσθαι
 ἀνέρι εἰδόμενος αἰζηῶ τε κρατερῶ τε
 πρωθήβη, χαίτης εἰλυμένος εὐρέας ὤμους· 450

427 φέρας M: φερὰς L¹ ἥ δὲ φερὰς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὐρῷ
 ο 297 (ἀγαλλομένη cit. Strabo 350): ubi φεαῖς (seu φεὰς) leg. Aristarchus,
 cf. et Rhian. ap. Steph. Byz. in Ἀρτεμίτα 428 πέφανται M:
 πέφαντο corr. ex πέφανται Mon.: πέφαντο cet. 429 = α 246 i 24
 π 123 430 παρενίστατο M: παρενίσσετο cet. 431 ἐπὶ M R¹:
 ἐπεὶ cet. κρίσης M: κρίσης cet. 436 ἄσφορρον M, cf. Ω 330 Hes.
 Theog. 659 438 κρίσιν praeter M codd., item 445 439 ἐς
 λιμένος δ' ἀμάθοισιν M: ἐλλιμέν' E 441 ἡματι μέσῳ (ss. β, α)
 E T 442 πῶτοντο M ἦκεν codd. corr. Barnes 443 κατέ-
 δυσσε x ed. pr. ἵαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων Ag. Eq.
 1016 444 ἐν δ' codd. corr. Hermann φλόγ' ἔδαιε praeter x M
 codd. πιφασκόμενος Γ V¹ E L¹: ἐπιφ. Π 445 κρίσιν M: κρίσιν
 cet. 446 κρισ(σ)αγῶν vulg.: κρισαίων V² Casaubon: -σ- Her-
 mann 447 εἶλεν ἑκάστον x ρ 450 χαίτη Γ corr., ed. pr.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ ξεῖνοι τίνες ἐστέ; πόθεν πλείθ' ὕγρα κέλευθα;
 ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε
 οἶά τε ληϊστήρες ὑπεῖρ ἄλα, τοί τ' ἀλῶνται
 ψυχὰς παρθέμενοι κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες; 455
 τίφθ' οὕτως ἦσθον τετιηότες, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
 ἔκβητ', οὐδὲ καθ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε;
 αὕτη μὲν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφηστάων
 ὁππότεν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἔλθωσιν καμάτῳ ἀδηκότες, αὐτίκα δέ σφεας 460
 σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἱμερος αἰρεῖ.

ᾧ φάτο καί σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε.
 τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·

ξεῖν', ἐπεὶ οὐ μὲν γάρ τι καταθητοῖσιν ἔοικας,
 οὐδέμας οὐδὲ φνὴν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν, 465
 οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
 καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
 τίς δῆμος; τίς γαῖα; τίνες βροτοὶ ἐγγεγάασιν;
 ἄλλῃ γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα
 εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι· 470
 νῦν δ' ὧδε ξύν νηὶ κατήλθομεν οὐ τι ἐκόντες
 νόστου ἰέμενοι ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα·
 ἀλλά τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντας.

Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ξεῖνοι, τοὶ Κνωσὸν πολυδένδρεον ἀμφώμεσθε 475
 τὸ πρὶν, ἀτὰρ νῦν οὐκ ἔθ' ὑπότροποι αὖθις ἔσεσθε
 ἔς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἕκαστος
 ἔς τε φίλας ἀλόχους, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
 ἔξετ' ἐμὸν πολλοῖσι τετιμένον ἀνθρώποισιν·
 εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱός, Ἀπόλλων δ' εὐχομαι εἶναι, 480
 ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης

452 πόθεν ἐστέ codd., τίνες Γ ss., ed. pr., cf. Dem. 411, Merc. 453
 459 ἐπὶ M 460 σφας ρ 466 γάρ τοι E T 468 ἐκγεγάασιν
 libri, corr. Ilgen 475 κνωσσὸν libri 479 ἐμὸν αλλοῖσι L¹ Π:
 καλλοῖσι E T

οὐ τι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
 ἔξειτ' ἐμὸν πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι,
 βουλὰς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν λότῃτι
 αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἡματα πάντα. 485
 ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω πείθεσθε τάχιστα·
 ἰστία μὲν πρῶτον κάθετον λύσαντε βοείας,
 νῆα δ' ἔπειτα θοὴν ἂν' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσασθε,
 ἐκ δὲ κτήμαθ' ἔλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς εἵσης,
 καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης, 490
 πῦρ ἐπικαίοντες ἐπὶ τ' ἄλφιστα λευκὰ θύοντες·
 εὔχεσθαι δὲ ἔπειτα παριστάμενοι περὶ βωμόν.
 ὥς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 εἰδόμενος δελφῖνι θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα,
 ὥς ἐμοὶ εὔχεσθαι δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς 495
 αὐτὸς δέλφειος καὶ ἐπόψιος ἔσσεται αἰεὶ.
 δειπνήσαι τ' ἄρ' ἔπειτα θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 καὶ σπείσαι μακάρεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 αὐτὰρ ἐπὴν σίτιοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἦσθε,
 ἔρχεσθαί θ' ἅμ' ἐμοὶ καὶ ἰηπαιήον' αἰεῖδεν 500
 εἰς ὃ κε χῶρον ἵκησθον ἴν' ἔξετε πίονα νηόν.

ᾧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο.
 ἰστία μὲν πρῶτον κάθεσαν, λύσαν δὲ βοείας,
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης, 505
 ἐκ δ' ἄλδος ἡπείρου δὲ θοὴν ἀνὰ νῆ' ἐρύσαντο
 ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν,
 καὶ βωμὸν ποίησαν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης·
 πῦρ δ' ἐπικαίοντες ἐπὶ τ' ἄλφιστα λευκὰ θύοντες
 εὔχονθ' ὥς ἐκέλευε παριστάμενοι περὶ βωμόν. 510
 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,

488 θοὴν ἐπὶ ἡπείρου codd. (ἐπ' ἡπ- MT) corr. Agar cl. 506 491 ἐπι-
 καίοντες γ' MΓO 496 δελφίνιος M: δέλφιος ADOPQ 501 εἰς
 ὅτε M 505 βῆσαν M 507 περὶ δ' ἔργματα M 510 περὶ Π
 marg. Ernesti: παρὰ cet., cf. 492

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

καὶ σπείσαν μακάρεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο
 βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 φόρμιγγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων ἐρατὸν κιθαρίζων 515
 καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· οἱ δὲ ῥήσσοντες ἔποντο
 Κρήτες πρὸς Πυθῶ καὶ ἰηπαιήον' αἶιδον,
 οἷοί τε Κρητῶν παιήονες οἷσί τε Μοῦσα
 ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.
 ἄκμητοι δὲ λόφον προσέβαν ποσίν, αἶψα δ' ἵκοντο 520
 Παρνησὸν καὶ χῶρον ἐπήρατον ἔνθ' ἄρ' ἔμελλεν
 οἰκῆσειν πολλοῖσι τετιμένος ἀνθρώποισι·
 δεῖξε δ' ἄγων ἄδυτον ζάθεον καὶ πίονα νηόν.
 τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
 τὸν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦῤδα· 525
 ῶ ἄν' ἐπεὶ δὴ τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἶψ
 ἦγαγες· οὔτω που τῷ σῷ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 πῶς καὶ νῦν βιόμεσθα; τό σε φράζεσθαι ἄνωγμεν.
 οὔτε τρυγηφόρος ἦδε γ' ἐπήρατος οὔτ' εὐλείμων,
 ὥς τ' ἀπὸ τ' εὖ ζῶειν καὶ ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν. 530

Τοὺς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 νῆπιοι ἀνθρωποὶ δυστλήμονες οἱ μελεδῶνας
 βούλεσθ' ἀργαλέους τε πόνοους καὶ στείνεα θυμῷ·
 ῥηίδιον ἔπος ὕμμ' ἐρέω καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
 δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν 535
 σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσται,
 ὅσσα ἐμοί κ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
 νηὸν δὲ προφύλαχθε, δέδεχθε δὲ φῦλ' ἀνθρώπων

515 ἐρατὸν M, Barnes: ἔχων ατὸν E T: ἔχω ατὸν L¹ Π: ἀγατὸν D ed.
 pr.: χρυσήν ρ: χαρίεν Athen. 22 C ("Ὀμηρος ἢ τῶν Ὀμηριδῶν τις ἐν τῷ εἰς
 Ἀπόλλωνα ὕμνῳ φησὶν [514 Ἀπόλλων—516 βιβάς]) 516 ῥήσσοντες
 M Γ: φρίσσοντες cet. 522 τετιμμημένος M At Γ 523 ἄδυτον
 ζάθεον γ γρ. V²: αὐτοῦ δάπεδον cet. 525 τῶν x ed. pr.: τὸν cet.
 (cum V²) 530 τ' εἶ] τίνας uv. T ss. 532 μελεδῶνας L¹ Π
 534 ῥηιδίως M 536 μᾶλα ρ (μᾶλα B Γ) 537 ὅσσα] αἰὲν M ὅσσ'
 ἅμ' ἐμοί κ' Ludwich 538 om. ρ M (ex homoeotel.) νηὸν δὲ Ilgen:
 τε codd.

ἐνθάδ' ἀγειρομένων καὶ ἐμὴν ἰθὺν τε μάλιστα

ἥέ τι τηῦσιον ἔπος ἔσσεται ἥέ τι ἔργον, 540

ὑβρις θ', ἥ θέμις ἐστὶ καταθυητῶν ἀνθρώπων,
ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,
τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ' ἥματα πάντα.
εἴρηται τοι πάντα, σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διὸς καὶ Λητοῦς νιέ· 545
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείω καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

IV. Εἰς Ἑρμῆν

Ἑρμῆν ὕμνει Μοῦσα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱόν,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα
νύμφη εὐπλόκαμος Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα
αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἡλεύαθ' ὄμιλον 5
ἄντρον ἔσω ναίουσα παλίσκιον, ἔνθα Κρονίων
νύμφη εὐπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῶ,
ὄφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους.
ἀλλ' ὅτε δὴ μέγαλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο, 10
τῇ δ' ἤδη δέκατος μείς οὐρανῷ ἐστήρικτο,
εἷς τε φόως ἄγαγεν, ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο·
καὶ τότε γέγινετο παῖδα πολύτροπον, αἰμυλομήτην,
ληϊστήρ', ἐλατήρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,

539 ἰθύντε T τὰ μάλιστα D'Orville: καὶ ἐμὴν ἰθύντε θέμιστα
Baumeister (Hes. Opp. 9 δίκη δ' ἰθύνε θέμιστας), lacunam nos. 540 ἥέ
τ' ἐτήσιον M: μάταιον ss. T γ' ἔπος D ed. pr. 543 δεδμήσασθ'
M ὅματα M 544 δ' ἐν M

IV. codices M x y p (Mon. usque ad 192 O usque ad 80) TITVLVS.
τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι εἰς Ἑρμῆν M: ὕμνος δεύτερος εἰς Ἑρμῆν ET: εἰς Ἑρμῆν
D L¹ Π ed. pr.: εἰς τὸν Ἑρμῆν p I ὕμνῳ x At D ed. pr. 5 ἡλαύνετ'
At 10 δὴ om. p 11 μῆς (ss. εἰς) M: μείς D ed. pr., cf. T 117
13 τότε γέγινετο x M

νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πύληδόκον, ὃς τάχ' ἔμελλεν 15
 ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἦψος γεγυνὼς μέσφ' ἡματι ἐγκιθάριζεν,
 ἐσπέριος βοῦς κλέψεν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος,
 τετράδι τῇ προτέρῃ τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.
 ὃς καὶ ἐπεὶ δὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γνίων 20
 οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ,
 ἀλλ' ὃ γ' ἀναΐξας ζῆτει βόας Ἀπόλλωνος
 οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο.
 ἔνθα χέλυν εὐρὼν ἐκτήσατο μυρίον ὄλβον·
 Ἐρμῆς τοι πρῶτιστα χέλυν τεκτῆνατ' αἰοιδόν, 25
 ἥ ρά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλείησι θύρῃσι
 βοσκομένη προπάραιθε δόμων ἐριθηλέα ποίην,
 σαῦλα ποσὶν βαίνουσα· Διὸς δ' ἐριούνιος υἱὸς
 ἀθρήσας ἐγέλασσε καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπε·
 σύμβολον ἦδη μοι μέγ' ὀνήσιμον, οὐκ ὀνοτάζω. 30
 χαῖρε φυὴν ἐρόεσσα χοροῖτύπε δαιτὸς ἐταίρη,
 ἀσπασίη προφανείσα· πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα
 αἰόλον ὄστρακον ἔσσο χέλυσ ὄρεσι ζῶουσα;
 ἀλλ' οἶσω σ' εἰς δῶμα λαβών· ὄφελός τί μοι ἔσση,
 οὐδ' ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρῶτιστον ὀνήσεις. 35
 οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρηφιν·
 ἦ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι ἔχμα
 ζώουσ'· ἦν δὲ θάνης τότε κεν μάλα καλὸν αἰεδοῖς.
 ἄΩς ἄρ' ἔφη· καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρησιν αἰείρας
 ἄψ εἴσω κίε δῶμα φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα. 40
 ἔνθ' ἀναπηλήσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου

15 ὀπωπ[ητῆρα] Kaibel Ep. Gr. 1032. 1 = I. G. Sic. Ital. 2557
 21 ἱερῶς E T 33 ἔσσο Matthiae, Tyrrell: ἔσσι codd. 36 βέλ-
 τιον B Γ: σῇ τὸν ἡσίοδον κλέψαντα (κεκλοφάτα p) τὸν στίχον [Opp. 365]
 L¹ Π C L² L³ O R¹ R²: cf. Cercidas fr. 3 (P. L. G. ii. 514), carm. pop.
 21 ib. iii. 662: σῇ· περὶ ἀποδημήσεως Π τὸ om. x D 37 ἐπηλύ-
 σιος B Γ R¹ ἔχμα Ruhnken: αἰχμὰ codd. (αἶχμα M: αἰγχμὰ
 L¹) 38 θάνης M D ed. pr.: θάνοις cet. κεν Hermann: ἄν codd.
 αἰεῖδεις (ss. οἰς) E T 41 ἀναπειρήσας Stephanus: ἀναπηδήσας Barnes:
 ἀναπιλήσας perperam Hermann: ἀναπειλήσας Agar

αἰῶν' ἐξετόρησεν ὄρεσκόιοι χελώνης.
ὥς δ' ὀπότ' ὠκὺ νόημα διὰ στέρνοιο περήσῃ
ἀνέρος ὃν τε θαμιναὶ ἐπιστρωφῶσι μέριμναι,
ἢ ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί, 45
ὥς ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἑρμῆς.
πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμῶν δόνακας καλάμοιο
πειρήνας διὰ νῶτα διὰ ῥινοῖο χελώνης.
ἀμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βοὸς πραπίδεςσιν ἐῆσι,
καὶ πῆχεις ἐνέθηκ', ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἥραρεν ἀμφοῖν, 50
ἐπτα δὲ συμφώνους οἶων ἐτανύσσατο χορδὰς.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξε φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέλος, ἢ δ' ὑπὸ χειρὸς
σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν
ἐξ αὐτοσχεδῆς πειρώμενος, ἥντε κοῦροι 55
ἤβηται θαλίῃσι παραιβόλα κερτομέουσιν,
ἀμφὶ Δία Κρονίδην καὶ Μαιάδα καλλιπέδιλον
τὸν πάρος ὠρίζεσκον ἔταιρείῃ φιλότῃτι,
ἦν τ' αὐτοῦ γενεὴν ὀνομακλυτὸν ἐξονομάζων·
ἀμφιπόλους τε γέραιρε καὶ ἀγλαὰ δώματα νύμφης, 60
καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον ἐπηετανούς τε λέβητας.
καὶ τὰ μὲν οὖν ἤειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα.
καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ
φόρμιγγα γλαφυρήν· ὁ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων

42 αἰῶν M, marg. γρ. ὥς δοκεῖ μοι ἀγῶν' ἐξετό ὄρεσκό λώνης EL¹:
ὄρεσκόιο κολώνης Π: ὄρεσκόηι λώνης T uv. ante corr. 43 περήσῃ B
Franke: περήσει cet. 44 θαμιναὶ codd., Ruhnken: cf. Choerobosc.
An. Ox. ii. 180, Matro 79, Nicand. Ther. 239, Call. Aet. 36 (Ox. Pap. vii. 1011), Xen. Anab. iv. 1. 16 (v. l.): θαμειαὶ Barnes 45 ἢ
ὅτε M V², marg. Γ: αἰ ὅτε x: ἄς ὅτε ρ δυνηθῶσιν ρ At ἀμαλδύναι y
46 ἐμήσατο E 47 ταμῶν] λαβῶν D 48 τετρήνας Matthiae, cf.
vv. ll. Herod. ii. 11 pro διὰ ῥινοῖο coni. κραταιρίνοιο Barnes (cl.
Herod. i. 47): διατρήτοιο Ludwich 51 συμφώνους] θηλυτέρων Antigonus
Carystius c. 7: voce συμφωνούσας utitur Ion Chius 3. 2 53 μέρος
codd. 54 κονάβησε M: -ισ(σ)ε cet. 55 ἦντε κόρασι M 56 παραι-
βόλα M 58 ὃν codd. (ὃν πάρος Nonnus ii. 269): ὥς Γ corr., V²: οἶ
Clarke ἠρίζεσκον Γ: ἐρίζεσκον (ss. ἦ) V²: ὠρίζ. M καὶ ἔταιρείῃ
M 59 ὀνομακλυτὴν ρ ὀνομάζων praeter M codd.

ἄλτο κατὰ σκοπιῇν εὐώδεος ἐκ μεγάρου, 65
 ὀρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν οἶά τε φῶτες
 φηληται διέπουσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
 Ἥελιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς ὤκεανόν δὲ
 αὐτοῖσιν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν, αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
 Πιερίης ἀφίκανε θέων ὄρεα σκιόεντα, 70
 ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὐλιν ἔχεσκον
 βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηρασίους ἐρατεινούς.
 τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς εὖσκοπος Ἀργειφόντης
 πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐριμύκους.
 πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον 75
 ἵχνι' ἀποστρέψας· δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης
 ἀντία ποιήσας ὀπλάς, τὰς πρόσθεν ὅπισθεν,
 τὰς δ' ὅπιθεν πρόσθεν, κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαινε.
 σάνδαλα δ' αὐτίκα ῥιψὶν ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησιν
 ἄφραστ' ἦδ' ἀνόητα διέπλεκε, θαυματὰ ἔργα, 80
 συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους.
 τῶν τότε συνδήσας νεοθηλέαν ἀγκάλῳ ὥρην
 ἀβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κοῦφα
 αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύδιμος Ἀργειφόντης
 ἔσπασε Πιερίηθεν ὁδοιπορίην ἀλεείνων, 85
 οἶά τ' ἐπειγόμενος δολιχὴν ὁδόν, αὐτοτροπήσας.

65 ἄλτο M: ὄρτο p V²: ὄτο x, cf. T 62 67 φηληται M D, cf.
 159, 175 69 αὐτὰρ ὄγ' Barnes 70 Πηρείη (B 766) non Πιερίη
 in fabula pristina videtur stetisse: cf. Antonini Lib. 23 (αἱ δὲ ἐνέμοντο
 ἵνα περ ἦσαν αἱ Ἀδμήτου βόες) θεῶν (sc. θεῖα, cf. 551 ω 67 T 53)
 codd. praeter D ed. pr. 72 ἀκειρασίους x D ed. pr. 74 ἀγέλας M
 76 ἵχνη codd. corr. Hermann cl. 218 al. 78 πρώτας M 79 αὐτίκ'
 om. x (σάνδαλα ἔριψεν E: σάνδαλα κ' ἔριψεν L¹: σάνδαλα αὐτίκ' ἔριψεν Π:
 δ' αὐτί- in spatio vacuo suppl. T) ἔριψεν codd. em. Postgate 81 συμ-
 μίστων E T: συμμίστων L¹ 82 νεοθηλέος ἀγκαλὸν (ἀγκαλὸν x At Γ
 ed. pr.) ὕλης vulg.: νεοθηλέαν ἀγκαλῳρήν M 83 ἀβλαδέως Head-
 lam J. Ph. 1910. 2 85 ἀλεείνων] ἀλεγύνων Windisch cl. 361
 86 αὐτοτροπήσας M V² p γ (-τραπήσας Mon. V¹: αὐτοτροπήσας ὥς E T,
 γρ. αὐτοτροπήσας Π marg.): αὐτοπρεπῆς ὥς L¹ Π D ed. pr.: φῶς pro ὥς
 Martin

ΥΜΝΟΙ

τὸν δὲ γέρων ἐνόησε δέμων ἀνθοῦσαν ἀλωὴν
 ἰέμενον πεδῖον δὲ δι' Ὀγχηστὸν λεχεποίην·
 τὸν πρότερος προσέφη Μαίης ἐρικυδέος υἱός·

ὦ γέρον ὅς τε φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος ὦμος, 90
 ἦ πολυοινήσεις εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρῃσι

καί τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν εἶναι καὶ κωφὸς ἀκούσας,
 καὶ σιγᾶν, ὅτε μή τι καταβλάβῃ τὸ σὸν αὐτοῦ.

Τόσσον φὰς συνέσευε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
 πολλὰ δ' ὄρη σκιάοντα καὶ αὐλῶνας κελαδεινοὺς 95

καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.

ὄρφναίη δ' ἐπίκουρος ἐπαύετο δαιμονίη νύξ
 ἢ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημοιεργός·

ἢ δὲ νέον σκοπιῇν προσεβήσατο δῖα Σελήνη
 Πάλλαντος θυγάτηρ Μεγαμηδείδαο ἄνακτος, 100

τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
 Φοίβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους.

ἀδμήτες δ' ἱκανὸν ἐς αὐλῖον ὑψιμέλαθρον

καὶ ληνοὺς προπάραιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.
 ἔνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβει βοῦς ἐριμύκους 105

καὶ τὰς μὲν συνέλασσαν ἐς αὐλῖον ἀθρόας οὔσας

λωτὸν ἐρεπτομένας ἥδ' ἐρσήεντα κύπειρον,

σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην.

δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἔλων ἐπέλεψε σιδήρῳ

ἄρμενον ἐν παλάμῃ, ἄμπνυτο δὲ θερμὸς αὐτμή· 110

87 δέμων ἀνθοῦσαν M : δόμων αἴθουσας cet. 88 ὀγχηστῶν λεχε-
 ποίων M ante corr. 90 ἐπικαμπύλα ξύλα M 91 πολυοινήσεις Ilgen:
 πολὺν οἶν. M : πολὺν οἶμ- (οἶμ-)ήσεις cet., cf. χρῆσταινεῖν Strabo 637 :
 lacunam stat. Groddeck quam verbis εἶκε πίθη μάλα περ μεμνημένος ἐν
 φρεσὶ σῆσι E. White explevit 93 σίγαν E L¹ 94 φασὶν ἔσευε
 codd. (ἔσκευε L¹) corr. ed. pr. 99 σκοπιῇ At D ed. pr. 103 ἤλα-
 νον At D 108 τέχνην] τύνη M : τέχνη Ilgen 109 ἐπέλεψε x p
 cet. : ἐνίλλα M, unde λείαινε Postgate, cf. Quintus xii. 136, Plat.
 Tim. 65 E lacunam hic statuit Kuhn *Herabkunft des Feuers* 36
 110 ἀνὰ δ' ἄμπνυτο praeter M codd. θυμὸς αὐτμή M

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ

Ἑρμῆς τοι πρότιστα πυρήϊα πῦρ τ' ἀνέδωκε.
 πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατουδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ
 οὔλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλόξ
 τηλόσε φύζαν ἱεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.
 ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτοῦ Ἑφαίστοιο, 115
 τόφρα δ' ὑποβρύχιας ἑλικας βοῦς ἔλκε θύραζε
 δοιὰς ἄγχι πυρός, δύναμις δέ οἱ ἔπλετο πολλή·
 ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιώσας·
 ἐγκλίνων δ' ἐκύλιωδε δι' αἰῶνας τετορήσας,
 ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε ταμῶν κρέα πίονα δημῷ· 120
 ὦπτα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισι,
 σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεράσμια καὶ μέλαν αἷμα
 ἐργμένον ἐν χολάδεσσι, τὰ δ' αὐτοῦ κείτ' ἐπὶ χώρης.
 ῥινοὺς δ' ἐξετάνυσσε καταστυφέλῳ ἐνὶ πέτρῃ,
 ὥς ἔτι νῦν τὰ μέτασσα πολυχρόνιοι πεφύασι 125
 δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον. αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἑρμῆς χαρμόφρων εἰρύσατο πίονα ἔργα
 λείψ ἐπὶ πλαταμῶνι καὶ ἔσχισε δώδεκα μοίρας
 κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἐκάστῃ.
 ἔνθ' ὅσῃς κρεάων ἡράσσατο κύδιμος Ἑρμῆς· 130
 ὁδμῇ γάρ μιν ἔτειρε καὶ ἀθάνατόν περ ἔοντα
 ἦδεῖ· ἀλλ' οὐδ' ὥς οἱ ἐπέιθετο θυμὸς ἀγῆνωρ
 καὶ τε μάλ' ἰμείρουσι περὶν' ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
 ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὐλιον ὑψιμέλαθρον,

111 πύρια (ss. ή) x praeter Π 112 κᾶλα ρ: καλὰ, κάλα cet.
 114 φύζαν E: φύζαν cet.: φῦσαν D'Orville, Hemsterhuys 116 ὑποβρύ-
 χους Ludwich ἔλκε codd. 119 ἐγκλίνων] ἐκκρίνας M αἰῶνος ρ T
 corr.: αἰῶνας cet. 120 πίονι praeter M codd., cf. Ψ 750 al. 124 κατὰ
 M D ed. pr. στυφέλῃ M 125 τὰ μέτασσα M, O. Müller *Hyperbor.*
Röm. Stud. 310 (An. Ox. i. 280 παρὰ τὴν μετὰ μέτασσα): τὰ μετ' (τάμετ'
 E L¹) ἄσσα (ἄσσα) cet.: τὰ μέταζε Baumeister 127 χαρμοφέρων
 M x: χάρμα φέρων ρ, corr. Stephanus: χαρμόφρων· ὁ Ἑρμῆς Hesych.
 132 ἐπεπέιθετο M om. οἱ 133 περὶν M: πέριν' x At D ed. pr.: πέριν ρ:
 περᾶν Barnes: περὶν' Clarke: πιεῖν Ludwich: παρεῖν' Tucker, cf.
 xxx. 8

δημόν καὶ κρέα πολλά, μετήορα δ' αἶψ' ἀνάειρε, 135
 σῆμα νέης φωρῆς· ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' αἰείρας
 οὐλόποδ' οὐλοκάρηνα πυρὸς κατεδάμνατ' αὐτμῆ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων
 σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην,
 ἀνθρακιὴν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν 140
 παννύχιος· καλὸν δὲ φόως κατέλαμπε Σελήνης.
 Κυλλήνης δ' αἶψ' αὖτις ἀφίκετο διὰ κάρηνα
 ὄρθριος, οὐδὲ τίς οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν
 οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 οὐδὲ κύνες λελάκοντο· Διὸς δ' ἐριούνιος Ἑρμῆς 145
 δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κληῖθρον ἔδυνεν
 αὔρη ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος ἥϊτ' ὀμίχλη.
 ἰθύσας δ' ἄντρον ἐξίκετο πῖονα νηὸν
 ἦκα ποσὶ προβιβῶν· οὐ γὰρ κτύπεν ὥς περ ἐπ' οὔδει.
 ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπώχετο κύδιμος Ἑρμῆς· 150
 σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος ἥϊτε τέκνον
 νήπιον ἐν παλάμῃσι περ' ἰγνύσι λαΐφος ἀθύρων
 κεῖτο, χέλυν ἑρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων.
 μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε θεὰν θεός, εἶπέ τε μῦθον·
 τίπτε σὺ ποικιλομήτα πόθεν τόδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ 155
 ἔρχῃ ἀναιδείῃ ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἶω
 ἦ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῆσιν ἔχοντα
 Λητοῖδου ὑπὸ χερσὶ διῆκ προθύροιο περήσειν,
 ἦ σὲ φέροντα μεταξὺ κατ' ἄγκεα φηλητεύσειν.
 ἔρρε πάλιν· μεγάλην σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν 160
 θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·

136 v. om. M : φωνῆς codd. corr. Hermann cl. 385 138 τοι A ed.
 om. cet. ἐπειδὴ M 141 παννύχιον M ἐπέλαμπε codd. praeter
 M 148 ἰθύνας praeter M codices 151 ἡλυμένος M 152 περ-
 ἰγνύσι M O : περ' ἰγ. x ed. pr. : παρ' ἰγ. ρ 155 τάδε codd. corr. Wolf,
 cf. a 409 157 ἦ τάχ' δύσαχ' M : δὴ τάχ' Bywater πλευροῖσι
 ρ 159 φέροντα M : λαβόντα cet. : λαθόντα Matthiae : fort. βαλόντα,
 cf. 256 φηλητεύσειν ρ : φιλ- cet., cf. 67 161 θνητῶν (ss. οἷς) E T

μήτερ ἐμὴ τί με ταῦτα †τιτύσκειαι† ἥτε τέκνον
 νήπιον, ὅς μάλα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἰσυλα οἶδε,
 тарβαλέον καὶ μητρὸς ὑπαιδεῖδοικεν ἐνιπάς; 165
 αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι ἢ τις ἀρίστη
 βουκολέων ἐμὲ καὶ σὲ διαμπερές· οὐδὲ θεοῖσι
 νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἀλιστοι
 αὐτοῦ τῇδε μένοντες ἀνεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις.
 βέλτερον ἥματα πάντα μετ' ἀθανάτοις ὁαρίζειν 170
 πλούσιον ἀφνειὸν πολυλήϊον ἢ κατὰ δῶμα
 ἄνθρωπ' ἐν ἡερόεντι θαασσέμεν· ἀμφὶ δὲ τιμῆς
 κὰγὼ τῆς ὁσῆς ἐπιβήσομαι ἧς περ Ἀπόλλων.
 εἰ δέ κε μὴ δώησι πατήρ ἐμός, ἦ τοι ἔγωγε
 πειρήσω, δύναμαι, φηλητέων ὄρχαμος εἶναι. 175
 εἰ δέ μ' ἐρευνήσῃ Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός,
 ἄλλο τί οἱ καὶ μείζον οἶομαι ἀντιβολήσῃν.
 εἶμι γὰρ εἰς Πυθῶνα μέγαν δόμον ἀντιτορήσων·
 ἔνθεν ἄλις τρίποδας περικαλλέας ἡδὲ λέβητας
 πορθήσω καὶ χρυσόν, ἄλις τ' αἴθωνα σίδηρον 180
 καὶ πολλὴν ἐσθήτα· σὺν δ' ὄψῃαι αἶ κ' ἐθέλῃσθα.

Ἄς οἱ μὲν ῥ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 υἱὸς τ' αἰγιόχοιο Διὸς καὶ πότνια Μαῖα.
 ἥως δ' ἡριγένεια φόως θνητοῖσι φέρουσα
 ὤρνυτ' ἀπ' Ὠκεανοῖο βαθυρρόου· αὐτὰρ Ἀπόλλων 185
 Ὀγχηστὸν δ' ἀφίκανε κιῶν πολυήρατον ἄλσος
 ἄγνὸν ἐρισφαράγου Γαιηόχου· ἔνθα γέροντα
 κνώδαλον εὔρε νέμοντα παρὲξ ὁδοῦ ἔρκος ἀλωῆς.

163 δεδίσκειαι Pierson cl. γ 201 164 πολλὰ ἐν . . . ἄρμενα M
 165 тарβαλέον L¹ 167 βουκολέων Ludwich (βουκολέειν Gemoll): βου-
 λεύων codd., cf. E 445 168 ἀλιστοι γ (sc. E T in textu, L¹ Π ss.): ἄπα-
 στοι (ss. λι) L² Mon. N P R¹: ἄπλιστοι A C L³ Q: ἄπστοι B: ἄπαστοι M
 At Γ D V¹ ed. pr. 169 ἀεξόμεθ' M 171 πολυλήϊλον E T 173 ἦ περ
 E 175 δύναμαι δὲ φιλητεύων (φιλητέον M) codd. corr. ed. pr.,
 Steph., Bothe 183 μήτηρ pro μαῖα M 186 ὄγχηστὸν δ' Π:
 ὄγχηστὸν δ' D E: ὄγχηστὸν δ' cet., v. h. Apoll. 230 188 κνώδαλον]
 κάνδαλον Ilgen: ικμάδα Groddeck: τρόχμαλον seu νωχαλὸν Hermann:
 κλῶνας ὄγ' Schneidewin: καμπύλον Stoll: νῶδαλον Ridgeway: κῶδαλον
 Rossbach νέμοντα] ἐλώντα Ilgen: λέγοντα Schneidewin: ἀμῶντα
 Tyrrell: δέμοντα Barnes, Fick

τὸν πρότερος προσέφη Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός·
 ὦ γέρον Ὀγχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος 190
 βούς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνω
 πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἐλικτάς,
 ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μούνος ἀπ' ἄλλων
 κυάνεος, χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἔποντο
 τέσσαρες ἥτε φῶτες ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν 195
 οἳ τε κύνες ὅ τε ταῦρος, ὁ δὲ περὶ θαῦμα τέτυκται·
 ταὶ δ' ἔβαν ἡελίοιο νέον καταδυομένοιο
 ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο.
 ταῦτά μοι εἶπε γεραιὲ παλαιγενὲς εἴ που ὅπως
 ἀνέρα ταῖσδ' ἐπὶ βουσί διαπρήσσοντα κέλευθον. 200
 Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ὦ φίλος ἀργαλέον μὲν ὅς' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο
 πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὁδίται,
 τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλὰ
 φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναί ἐστιν ἕκαστον. 205
 αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἀλωῆς οἶνοπέδιοιο·
 παῖδα δ' ἔδοξα φέριστε, σαφὲς δ' οὐκ οἶδα, νοῆσαι,
 ὅς τις ὁ παῖς ἅμα βουσὶν εὐκραίρῃσιν ὀπήδει
 νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον, ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν, 210
 ἐξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ' ἔχεν ἀντίον αὐτῷ.
 Φῆ ῥ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θάπτον ὁδὸν κίε μῦθον ἀκούσας.
 οἶωνόν δ' ἐνόει τανυσίπτερον, αὐτίκα δ' ἔγνω
 φηλητὴν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
 ἐσσυμένως δ' ἦϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων 215
 ἐς Πύλον ἡγαθέην διζήμενος εἰλίποδας βούς,
 πορφυρέη νεφέλη κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους·

193 ἐβόσκετο om. ρ 200 κέλευθα M 202 ἴδοιμι M : ἴδοιο
 Ernesti 203 ὁδίται (ss. σ, sc. ὁδισταί) E 205 πρήσσουσιν
 M 208 νοήσας M 209 εὐκραίροισιν ρ 211 ἔχον Her-
 mann 212 φῆ δ' L² θάσσαν codd., cf. 255 μῦθον ἀκούσας M y
 A B C Γ : φοῖβος ἀπόλλων cet. 214 φηλητὴν ed. pr. : φηλωτὴν ρ :
 φιλωτὴν E T : φιλητὴν cet. 217 πορφυρέην L¹ : πορφυρη (ss. εἰ) E

ἴχνια τ' εἰσενόησεν Ἐκηβόλος εἰπέ τε μῦθον·

*Ω πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 ἴχνια μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρθοκραϊράων, 220
 ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
 βήματα δ' οὐτ' ἀνδρὸς τάδε γίγνεται οὔτε γυναικὸς
 οὔτε λύκων πολιῶν οὐτ' ἄρκτων οὔτε λεόντων·
 οὔτε τι κενταύρου λασιαύχενος ἔλπομαι εἶναι
 ὅς τις τοῖα πέλωρα βιβᾶ ποσὶ καρπαλίμοισιν· 225
 αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἔνθεν ὁδοῖο.

*Ὡς εἰπὼν ἤϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
 Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος καταεῖμενον ὕλη
 πέτρης εἰς κενθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθα τε νύμφη
 ἀμβροσίῃ ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωνος. 230
 ὁδμῇ δ' ἱμερόεσσα δι' οὔρεος ἡγαθέοιο
 κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδα βόσκετο ποίην.

ἔνθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λαῖνον οὐδὸν
 ἄντρον ἐς ἡρόεν ἐκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸς 235
 χωόμενον περὶ βουσὶν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα,
 σπάργαν' ἔσω κατέδυνε θυήεντ'· ἥύτε πολλὴν
 πρέμνων ἀνθρακίην ὕλης σποδὸς ἀμφικαλύπτει,
 ὥς Ἑρμῆς Ἐκάεργον ἰδὼν ἀνεεῖλε' ἐ αὐτόν.

ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε κάρη χεῖράς τε πόδας τε 240
 φή ρα νεόλλουτος προκαλούμενος ἥδυμον ὕπνου,
 ἐγρήσσων ἑτεόν γε· χέλυν δ' ὑπὸ μασχάλῃ εἶχε.
 γυνῷ δ' οὐδ' ἡγνοίησε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς

218, 219 om. M 224 ἔλπομαι εἶναι M γ: ἔστιν ὁμοία cet. (ἦστιν Π: ἦστιν L¹): cf. Batr. 170 b (ἦσαν ὁμοῖοι) 230 κρονίωνα M 232 ταναύ-
 ποδα x: τανύποδα cet., cf. Apoll. 304 238 ὀλοσποδὸς M: ὕλης σποδὸς
 cet. i. q. τῇ ξυλὴν σποδῷ Strab. 269, cf. ἀνθρακα δρυός Galen. xiv. 521
 K, μηρίων σποδόν Herod. iv. 35 ἀμφικαλύπτει codd. praeter D ed.
 pr. 239 ἀλέεινεν (-ον Ε Π) codd. em. Postgate (ἀνέειλεν Lohsee):
 ἀλέαινεν Ilgen 241 δὴ ρα νεόλλουτος M x ρ: θῆρα νέον λοχάων (-εύων
 Π mg.) γ: φή Barnes νήδυμον ρ προκαλούμενος M 242 ἄγρης
 (ἄγρην B: ἄγρην (ss. s) εἰνεόν γε Γ) εἰνέτεόν τε codd.: ἐγρήσσων invenit
 Martin, cetera Hermann δ' om. codd. add. Hermann

νύμφην τ' οὐρείην περικαλλέα καὶ φίλον υἱόν,
 παῖδ' ὀλίγον δολίης εἰλυμένον ἐντροπήσι. 245
 παπτήνας δ' ἀνὰ πάντα μυχὸν μέγαλοιο δόμοιο
 τρεῖς ἀδύτους ἀνέωγε λαβὼν κληῖδα φαεινὴν
 νέκταρος ἐμπλείους ἢδ' ἄμβροσίης ἐρατεινῆς·
 πολλὸς δὲ χρυσὸς τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,
 πολλὰ δὲ φοινικέοντα καὶ ἄργυφα εἴματα νύμφης, 250
 οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν.
 ἔνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοὺς μέγαλοιο δόμοιο
 Λητοῖδης μύθοισι προσηύδα κύδιμον Ἑρμῆν·
 ὦ παῖ ὅς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, μήνυέ μοι βοῦς
 θάπτον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον. 255
 ῥίψω γάρ σε βαλὼν ἐς Τάρταρον ἡερόεντα,
 εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐς φάος οὐδὲ πατὴρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
 ἐρρήσεις ὀλίγοισι μετ' ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.
 Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι· 260
 Λητοῖδῃ τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπας
 καὶ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις;
 οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἤκουσα·
 οὐκ ἂν μηνύσαιμ', οὐκ ἂν μῆνυτρον ἀροίμην·
 οὐδὲ βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φωτὶ ἔοικα, 265
 οὐδ' ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν·
 ὕπνος ἐμοί γε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρός,
 σπάργανά τ' ἀμφ' ὥμοισιν ἔχειν καὶ θερμὰ λοετρά·
 μή τις τοῦτο πύθοιτο πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·
 καί κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο 270
 παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
 βουσί μετ' ἀγραύλοισι· τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.

246 ἀνὰ M: ἄρα cet. 248 ἐμπλείους M: ἐκπλείους cet. 254 λί-
 κνῳ] κλίην x At D κατάκειαι p praeter N 256 λαβὼν Ilgen
 259 ὀλίγοισι parvulis: καμὲ τὸν ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεόν Anth. Pal. ix.
 334: ὀμφακίας νεκροὺς *infantes* Lucian Catapl. 5 μετ' M: ἐν cet.
 265 οὔτε codd. corr. Baumeister: οὔτι Hermann 269 πόθεν pro
 πόθεν T 272 ἀγραύλοισι M

χθῆς γενόμεν, ἀπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὑπὸ χθών.
 εἰ δὲ θέλεις πατρὸς κεφαλὴν μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
 μὴ μὲν ἐγὼ μῆτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἷτιος εἶναι, 275
 μήτε τιν' ἄλλον ὅπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
 αἷ τινες αἱ βόες εἰσί· τὸ δὲ κλέος οἶον ἀκούω.

ᾠς ἄρ' ἔφη καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων
 ὀφρύσι ρίπτάζεσκεν ὀρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 μάκρ' ἀποσυρίζων, ἄλιον τὸν μῦθον ἀκούων. 280
 τὸν δ' ἀπαλὸν γελάσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

ᾠ πέπον ἡπεροπευτὰ δολοφραδῆς ἢ σε μάλ' οἷω
 πολλάκις ἀντιτοροῦντα δόμους εὖ ναιετάοντας
 ἔννυχον οὐ χ' ἔνα μόνον ἐπ' οὐδεῖ φῶτα καθίσσαι
 σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου, οἷ' ἀγορεύεις. 285
 πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅποταν κρειῶν ἐρατίζων
 ἀντῆς βουκολίοισι καὶ εἰροπόκοις ὀέσσιν.
 ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσης,
 ἐκ λίκνου κατάβαινε μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρε. 290
 τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοισ γέρας ἔξεις·
 ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσεται ἡματα πάντα.

ᾠς ἄρ' ἔφη καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
 οἰωνὸν προέηκεν αἰερόμενος μετὰ χερσί, 295
 τλήμονα γαστρὸς ἔριθον ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην.
 ἐσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρε, τοιοῦ δ' Ἀπόλλων
 ἔκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν.

273 δ' ὀσποχθῶν L¹ 279 ριπτάζεσκεν M 280 τὸν γ At D: ὡς M ed.
 pr.: ὡς τὸν ρ 284 οὐχ (οὐδ' M) codd. em. Tucker 286 δρᾶύλους x D
 (δραύλους ss. δ' ἀγραύλους T) 287 κρειῶν] μήλων M 288 ἀντην
 βουκολίοισι καὶ εἰροπόκοις ὀέσσιν γ corr. Gemoll: ἀντήσης (-εις) ἀγέλησι
 βοῶν καὶ πάεσι μήλων cet. 289 ἰαύσεις M: ἰαύης Π 290 νυκτὸς
 δὲ φίλη καὶ ἑταῖρη carmen ap. Origen. in haeret. 72 (P. L. G. iii.
 682) 292 ἀρχος M: ἀργὸς E φηλητέων ed. pr.: φηλι////τέων corr.
 ex φιλητέων P: φηλιτέων ρ praeter B R²: φιλητέων cet. 296 τλή-
 μονα μετὰ E T, cf. xxvii. 13

ἔξετο δὲ προπάρειθε καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο
Ἑρμῆν κερτομέων, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε· 300

Θάρσει σπαργανιώτα Διὸς καὶ Μαιάδος νιέ·
εὐρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα
τούτοις οἰωνοῖσι· σὺ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖτ' ἀνόρουσε θοῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς
σπουδῇ ἰὼν· ἄμφω δὲ παρ' οὔατα χερσὶν ἐώθει, 305
σπάργανον ἄμφ' ὥμοισιν ἐελμένος, εἶπε δὲ μῦθον·

Πῇ με φέρεις Ἑκάεργε θεῶν ζαμενέστατε πάντων;
ἦ με βοῶν ἔνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις;
ὦ πόποι εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος· οὐ γὰρ ἐγὼ γε 310
ὑμετέρας ἔκλεψα βόας, οὐδ' ἄλλον ὅπωπα,
αἷ τινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκούω.
δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίῳ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διαρρήδην ἐρέεινον
Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος καὶ Λητοῦς ἀγλαὸς νιὸς
ἄμφος θυμὸν ἔχοντες· ὁ μὲν νημερτέα φωνήν 315

οὐκ ἀδίκως ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν,
αὐτὰρ ὁ τέχνησιν τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν
ἤθελεν ἑξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον·
αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἐὼν πολυμήχανον εὗρεν
ἐσσυμένως δὴ ἔπειτα διὰ ψαμάθοιο βάδιζε 320
πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητοῦς νιός.
αἶψα δὲ τέρθρον ἵκοντο θυῶδες Οὐλύμποιο
ἐς πατέρα Κρονίῳνα Διὸς περικαλλέα τέκνα·
κείθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.

303 αὐτοῖς M οἰωνοῖς ed. pr.: οἰωνοῖσιν ed. x D: σὺν M p (ed. Γ marg.) 305 commate interpunximus 306 σπάργανον, D'Orville ἐελμένος M: ἐλιγμένος (ἐλ-) cet.: ἐελμένον Baumeister: ἐλελιγμένον Gemoll 308 ἐνέχωνδὲ M ὀρσολοπεύεις p: ὀρσολοπεύεις. ἀλλα-
χῶς ὀρσολοπεύεις V² 312 δέξαι παρ p 313 ἔπειτα M ἐρέεινον
x p M ed. pr. 315 φωνήν codd.: φῶρα Windisch, cf. 136, 385 lacuna
fortasse statuenda servato φωνήν 322 ita M L¹ Π: δ' ἵκοντο κάρηνα
p y ed. pr.

†εὐμιλίη† δ' ἔχ' Ὀλυμπον ἀγάννιφον, ἀθάνατοι δὲ 325
ἄφθιτοι ἠγερέθοντο μετὰ χρυσόθρονον ἠῶ.

ἔστησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
πρόσθε Διὸς γούνων· ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

Φοῖβε πόθεν ταύτην μενοεικέα ληΐδ' ἐλαύνεις 330
παῖδα νέον γεγαῶτα φυὴν κήρυκος ἔχοντα;
σπουδαῖον τόδε χρήμα θεῶν μεθ' ὁμήγυρι ἦλθε.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
ὦ πάτερ ἦ τάχα μῦθον ἀκούσεται οὐκ ἀλαπαδνὸν
κερτομέων ὥς οἶος ἐγὼ φιλολήϊός εἰμι. 335

παῖδά τιν' εὗρον τόνδε διαπρύσιον κεραῖσθην
Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσσας
κέρτομον, οἶον ἐγὼ γε θεῶν οὐκ ἄλλον ὅπωπα
οὐδ' ἀνδρῶν, ὁπόσοι λησὶμβροτοὶ εἰς' ἐπὶ γαῖαν.
κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βοῦς ὥχετ' ἐλαύνων 340

ἐσπέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
εὐθὺ Πύλον δ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἔχνια δοιὰ πέλωρα
οἶά τ' ἀγάσσασθαι καὶ ἀγανοῦ δαίμονος ἔργα.

τῆσιν μὲν γὰρ βουσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα
ἀντία βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα· 345

αὐτὸς δ' οὗτος ἴδδ' ἐκτὸς† ἀμήχανος, οὗτ' ἄρα ποσσὶν

οὗτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον·

ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα

τοῖα πέλωρ' ὥς εἴ τις ἀραιῇσι δρυσὶ βαίνοι.

ὄφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον, 350

325 εὐμιλίη M : εὐμυλίη cet. : εὐμελίη, ἐννομή, στωμυλίη D'Orville :
αἰμυλίη Heyne : εὐμελίη, ἐμμελίη Hermann : εὐελίη Franke : ἀδμωλή
Bergk : εὐδίη Baumeister : αἰθρίη Schmitt : εὐκηλίη Sikes : εὐμολίη Lud-
wich an οὐμιλίη sc. ὁμιλίη? 326 ita y : ποτὶ πτύχας οὐλύμποιο cet.

336 ἤγουν (ἢ Π ss. τ) φανερόν κλέπτῃν marg. L¹ Π 339 γαῖαν M :
γαίη x ρ 342 εὐθύπυλονδ' M : εὐθυπόρονδ' cet. διὰ ρ : δοιὰ cet.

343 ἀγάσ(σ)εσθαι codd. praeter M 344 τοῖσι M 349 βαίνων M

ρεία μάλ' ἔχνια πάντα διέπρεπεν ἐν κονίησιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοιο μέγαν στίβον ἐξεπέρησεν,
 ἄφραστος γένετ' ὦκα βοῶν στίβος ἥδ' ἐκ αὐτοῦ
 χῶρον ἀνὰ κρατερόν· τὸν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ
 εἰς Πύλον εὐθύς ἐλῶντα βοῶν γένος εὐρυμετώπων. 355
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς μὲν ἐν ἥσυχίῃ κατέερξε
 καὶ διαπυρπαλάμησεν ὁδοῦ τὸ μὲν ἔνθα τὸ δ' ἔνθα,
 ἐν λίκνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ἑοικῶς
 ἄντρω ἐν ἡρόεντι κατὰ ζόφον, οὐδὲ κεν αὐτὸν
 αἰετὸς ὄξυ λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χερσὶν 360
 αὐγὰς ὠμόργαζε δολοφροσύνην ἀλεγύνων.
 αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν·
 οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα,
 οὐδέ κε μηνύσαιμ', οὐδ' ἂν μήνυτρον ἀροίμην.
 Ἥ τοι ἄρ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἑρμῆς δ' ἄλλον μῦθον ἐν ἀθανάτοισιν ἔειπε, 366
 δείξατο δ' εἰς Κρονίωνα θεῶν σημάντορα πάντων·
 Ζεῦ πάτερ ἦ τοι ἐγὼ σοι ἀληθείην ἀγορεύσω·
 νημερτῆς τε γάρ εἰμι καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
 ἦλθεν ἐς ἡμετέρου διζήμενος εἰλίποδας βοῦς 370
 σήμερον ἡελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο,
 οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας οὐδὲ κατόπτας.
 μηνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπὸ πολλῆς,
 πολλὰ δέ μ' ἠπείλησε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρύν,
 οὐνεχ' ὁ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἥβης, 375
 αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμην· τὰ δέ τ' οἶδε καὶ αὐτός·
 οὗ τι βοῶν ἐλατῇρι κραταιῷ φωτὶ ἑοικῶς.

352 μέγαν] πολὺν M 356 κατέερξε p: κατέερξε cet. 357 διαπύρ
 M D L¹: παλάμησεν M: διὰ πύρ μάλ' ἔμνησεν cet. corr. Ilgen, cf.
 Stolz *Wiener Studien* 1903. 251 360 λάων (ss. βλέπων) E L¹
 361 ὦ(ῶ)μάρταζε codd. (ὠμόρταζε T) em. Ilgen cl. σ 199 ἀλεγύνων
 x O: ἀλεγίζων M: ἀλεείνων p, cf. 557 362 ἀπολεγέως E L¹ Π
 366 ita y: ἑρμῆς δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ἠύδα cet. 368 ἀγο-
 ρεύσω M: καταλέξω cet., cf. K 384 al. 370 ἡμέτερον Barnes, cf.
 B 55, η 301, ρ 534 371 νέον γ' p (praeter A Q): γ' add. D m. p.

παίθεο, καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὖχεται εἶναι,
ὥς οὐκ οἴκαδ' ἔλασσα βόας, ὥς ὀλβιος εἶην,
οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· τὸ δέ τ' ἀτρεκέως ἀγορεύω. 380

Ἡέλιον δὲ μάλ' αἰδέομαι καὶ δαίμονας ἄλλους,
καὶ σὲ φιλῶ καὶ τοῦτον ὀπίζομαι· οἶσθα καὶ αὐτὸς
ὥς οὐκ αἰτιός εἰμι· μέγαν δ' ἔπιδαίομαι ὄρκον·
οὐ μὰ τὰδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια.
καί ποτ' ἐγὼ τούτῳ τίσω ποτὶ νηλέα φωρὴν 385
καὶ κρατερῷ περ ἐόντι· σὺ δ' ὀπλοτέροισιν ἄρηγε.

Ὡς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης,
καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένη οὐδ' ἀπέβαλλε.
Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασσε· ἰδὼν κακομηδέα παῖδα
εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν. 390

ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
ζητεύειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,
καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβήισι νόοιο
ὅππῃ δὴ αὐτ' ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
νεῦσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπείθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς· 395

ῥήϊδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
τὼ δ' ἄμφω σπεύδοντε Διὸς περικαλλέα τέκνα
ἐς Πύλον ἡμαθόεντα ἐπ' Ἀλφειοῦ πόρον ἵζον·
ἀγροὺς δ' ἐξίκοντο καὶ αὐλίων ὑψιμέλαθρον
ἥχοῦ δὴ τὰ χρήματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ. 400

ἐνθ' Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιῶν παρὰ λαῖνον ἄντρον
εἰς φῶς ἐξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
Λητοΐδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν ἐνόησε βοείας

381 δὲ om. codd. praeter M 382 ita M: καί σε cet. 383 ἐπι-
δεύομαι M: ἐπιδάομαι cet. (δαι in ras. L²: ἐπιδέομαι Π): ἐπιδάομαι
Barnes: ἐπιμαίομαι Herwerden: an μέγαν δ' ἄρ' ἐπαιδέομ' ὄρκον? olim
μέγαν δ' ἐπι ὄρκον ὁμοῦμαι proposuimus 385 ποτὶ M: ποτὲ
cet., cf. ρ 191 φωρὴν M: φωνὴν cet. 386 κραταιῷ ρ, cf. 265
394 ἴφθιμα L¹ T 397 σπεύδοντο x At D ed. pr. Γ ss. 398 δ' ἐπ' x
At D ed. pr. 400 corr. Fick coll. ηχοι I. G. vii. 235. 16: ὄχον δὲ τὰ
χρήματα τιτάλλετο M: ἦχ' οὐ, ἦχ' οὐ, ἦχ' οὐ sim. cet. ἀτιτάλλετο
vulg.: ἀντιβάλλετο E: ἀντιτάλλετο T, em. ed. pr. 401 ἐς pro παρὰ
M 402 ἦλαυνε ρ 403 ἀπάνευθεν M, cf. E 445

πέτρη ἐπ' ἡλιβάτῳ, τάχα δ' ἦρετο κύδιμον Ἑρμῆν·

Πῶς ἐδύνω δολομῆτα δύω βόε δειροτομήσαι, 405
 ὦδε νεογνὸς ἐὼν καὶ νήπιος; αὐτὸς ἐγὼ γε
 θαυμαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδὲ τί σε χρὴ
 μακρὸν ἀέξεσθαι Κυλλήνιε Μαιάδος νιέ.

ᾠς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περιστρεφε καρτερὰ δεσμὰ

ἄγνου· ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἶψα φύοντο 410
 αὐτόθεν ἐμβολάδην ἐστραμμέναι ἀλλήλησι
 ρεῖα τε καὶ πάσῃσιν ἐπ' ἀγραύλοισι βόεσσιν
 Ἑρμέε βουλῇσι κλειψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 θαύμασεν ἀθρήσας. τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
 χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο πῦρ ἀμαρύσσων 415

ἐγκρύνφαι μεμαῶς· Λητοῦς δ' ἐρικυδέος υἱὸν
 ρεῖα μάλ' ἐπρήϋνεν ἐκηβόλον, ὥς ἔθελ' αὐτός,
 καὶ κρατερόν περ ἐόντα· λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
 πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέλος· ἢ δ' ὑπὸ χειρὸς
 σμερδαλέον κονάβησε, γέλασσε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 420
 γηθήσας, ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἤλυθ' ἰωὴ
 θεσπεσίης ἐνοπῆς, καὶ μιν γλυκὺς ἥμερος ἦρει
 θυμῷ ἀκούάζοντα· λύρῃ δ' ἐρατὸν κιθαρίζων
 στῇ ῥ' ὃ γε θαρσήσας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
 Φοῖβον Ἀπόλλωνος, τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων 425
 γηρύετ' ἀμβολάδην, ἐρατὴ δέ οἱ ἔσπετο φωνή,
 κραίνων ἀθανάτους τε θεοὺς καὶ γαῖαν ἐρεμνὴν
 ὥς τὰ πρῶτα γένοντο καὶ ὥς λάχε μοῖραν ἕκαστος.

404 γαίῃ κατ' M εἶρετο M 406 νεογνοῖων M 408 ἀέξα-
 σθαι M 409 lacunam hic et 415 stat. Baumeister 410 ἀγνοῦ
 L¹ T (ex ἀγ.): ἄγνου, ἀγνοῦ cet.: ἄγνους Ludwig φέροντο V²
 411 ἀμβολάδην M 412 ἀγραύλησι M x 414 ὅτε V² 417 ἐπράν-
 νεν E T (-εν ex -αν) 418 χειρὸς] λύρην M 420 κονάβισσε p
 422 v. om. praeter M omnes 425 λιγέως x 426 ἔπετο T
 427 κραίνων] κλείων Hermann: αἰνῶν Steph.: οὐρανὸν Tucker κραίνειν·
 τιμᾶν. κραίνουσι· πληροῦσι, παρέχουσι, τιμᾶσι. Hesych., cf. τ 567,
 Emped. III. 2 Diels

Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀοιδῇ
 μητέρα Μουσάων, ἥ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν· 430
 τοὺς δὲ κατὰ πρέσβιν τε καὶ ὥς γεγάασιν ἕκαστος
 ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱὸς
 πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων.
 τὸν δ' ἔρος ἐν στήθεσσιν ἀμήχανος αἶνυτο θυμόν,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 435

Βουφόνε μηχανιώτα πονεύμενε δαιτὸς ἐταῖρε
 πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας.
 ἡσυχίως καὶ ἔπειτα διακρινέεσθαι οἶω.
 νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ πολύτροπε Μαιάδος υἱέ
 ἦ σοί γ' ἐκ γενετῆς τάδ' ἅμ' ἔσπετο θαυματὰ ἔργα 440
 ἦέ τις ἀθανάτων ἦε θνητῶν ἀνθρώπων
 δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδήν;
 θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὅσσαν ἀκούω,
 ἦν οὐ πώ ποτέ φημι δαήμεναι οὔτε τιν' ἀνδρῶν,
 οὔτε τιν' ἀθανάτων οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι, 445
 νόσφι σέθεν φηλήτα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.
 τίς τέχνη, τίς μούσα ἀμηχανέων μελεδώνων,
 τίς τρίβος; ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν
 εὐφροσύνην καὶ ἔρωτα καὶ ἥδυμον ὕπνον ἐλέσθαι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδός, 450
 τῇσι χοροὶ τε μέλουσι καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς
 καὶ μολπὴ τεθαλυῖα καὶ ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν·
 ἀλλ' οὐ πώ τί μοι ᾧδε μετὰ φρεσὶν ἄλλο μέλησεν
 οἷα νέων θαλῆης ἐνδέξια ἔργα πέλονται·
 θαυμάζω Διὸς υἱέ τάδ' ὥς ἐρατὸν κιθαρίζεις. 455
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν ὀλίγος περ ἐὼν κλυτὰ μέδεα οἶδος,

431 πρέσβην codd. em. Matthiae, cf. 515 ἅπαντες M 438 διακρί-
 νεσθαι M D 440 σοί γ'] σὺ ρ γενεῆς praeter M libri 443 super
 νεήφατον nonnihil scriptum habet T (ην? ειν?) 446 φηλήτα ρ At :
 φιλήτα cet. acc. corr. Barnes 448 τρίς Γ 449 νήδυμον ρ
 451 ὕμνος M γ: οἶμος cet. 453 ἄλλο M: ᾧδε cet., cf. Apoll. 452
 456 οἶσθα M

ἴξε πέπον καὶ μῦθον ἐπαίνει πρεσβυτέροισι.
 νῦν γάρ τοι κλέος ἔσται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 σοί τ' αὐτῷ καὶ μητρί· τὸ δ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
 ναὶ μὰ τόδε κρανείνον ἀκόντιον ἧ μὲν ἐγὼ σε 460
 κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον ἤγεμονεύσω,
 δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.

Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
 εἰρωτᾷς μ' Ἑκάεργε περιφραδές· αὐτὰρ ἐγὼ σοι
 τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὗ τι μεγαίρω. 465
 σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι
 βουλῇ καὶ μύθοισι, σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' εὖ οἶδας.
 πρῶτος γὰρ Διὸς υἱὲ μετ' ἀθανάτοισι θαάσσεις
 ἧὺς τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητιέτα Ζεὺς
 ἐκ πάσης ὀσίης, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα· 470
 καὶ τιμὰς σὲ δέ φασι δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς
 μαντείας θ' Ἑκάεργε Διὸς πάρα, θέσφατα πάντα·
 τῶν νῦν αὐτὸς ἔγωγε ἄπαϊδ' ἀφνειὸν ἔδεδάκα.
 σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι ὅττι μενοινᾷς.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν, 475
 μέλπεο καὶ κιθάριζε καὶ ἀγλαῖας ἀλέγυνε
 δέγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι φίλε κῦδος ὄπαζε.
 εὐμόλπει μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωννον ἐταῖρην
 καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπιστάμενος ἀγορεύειν.
 εὐκῆλος μὲν ἔπειτα φέρειν εἰς δαῖτα θάλειαν 480
 καὶ χορὸν ἱμερόεντα καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,

457, 458 om. praeter M omnes 457 θυμὸν cod. em. Ruhnken,
 cf. σ 167 (v. l.) Σ 313 sec. Epaphroditum. Δ 412 τέττα σιωπῇ ἦσο,
 ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ 460 ita Ilgen : κρανάϊνον AAt Γ: κρανάϊον
 cet. (aī in ras V¹), cf. Herod. vii. 92 ἔγωγε E L¹ T 461 ἡγεμόν'
 εἴσω Tyrrell 468 θαάσσεις M 471 σέ γέ ρχ ita interpunximus :
 καὶ τιμὰς· σὲ δέ φασι δ. ἐκ Δ. ὁμ. μαντείας θ' ἐκάεργε· Διὸς παρὰ θέσφατα
 πάντα codd. 472 μαντείας θ' M A Q Π corr. δ' V¹ : τ' cet. πάρα
 Steph. : παρὰ, παρὰ codd. 473 τῶν γ V² : καὶ cet. ἔγωγε παῖδ'
 ἀφνειὸν codd. : ἐγὼ σε Hermann, cf. 460 : πεδ' ἀφνειῶν Tyrrell
 474 αὐτ' ἄγρετόν codd. em. ed. pr. 478 γλυκύφωννον E T ἐταῖρον
 ρ 479 ἐπισταμένως codd. em. Barnes 481 φιλομειδέα ρ
 χῶρον ρ

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ

εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἡματος. ὅς τις ἂν αὐτὴν
 τέχνη καὶ σοφίῃ δεδαημένος ἐξερεείνη
 φθεγγομένη παντοῖα νόφ' χαρίεντα διδάσκει
 ῥεῖα συνηθείησιν ἀθυρομένη μαλακῆσιν, 485
 ἐργασίην φεύγουσα δυνήπαθον· ὅς δέ κεν αὐτὴν
 νῆϊς ἐὼν τὸ πρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρεείνη,
 μὰψ αὐτῶς κεν ἔπειτα μετήορά τε θρυλίζοι.
 σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι ὅττι μενωιδῆς.
 καὶ τοι ἐγὼ δώσω ταύτην Διὸς ἀγλαὲ κούρε· 490
 ἡμεῖς δ' αὐτ' ὄρεός τε καὶ ἵπποβότου πεδίοιο
 βουσὶ νομοὺς Ἑκάεργε νομεύσομεν ἀγραύλοισιν.
 ἔνθεν ἄλις τέξουσι βόες ταύροισι μιγεῖσαι
 μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· οὐδέ τί σε χρὴ
 κερδαλέον περ εἶοντα περιζαμενῶς κεχολῶσθαι. 495
 Ὡς εἰπὼν ὥρεξ', ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ἑρμῇ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχων μάστιγα φαεινὴν,
 βουκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς
 γηθήσας· κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
 Λητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς ἄναξ Ἑκάεργος Ἀπόλλων 500
 πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέλος, ἣ δ' ὑπὸ νέρθεν
 σμερδαλέον κονάβησε, θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισεν.
 Ἔνθα βόες μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάθεον λειμῶνα
 ἐτραπέτην· αὐτοὶ δὲ Διὸς περικαλλέα τέκνα
 ἄψορροι πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἐρρώσαντο 505
 τερπόμενοι φόρμιγγι, χάρη δ' ἄρα μητίετα Ζεὺς,

482 ὅστις ἂν καὶ M : ὅστις ἔρ' ed. pr. 483 ἐξερεείνει (ss. η)
 T 484 νόα ρ 486 ita M : φθέγγουσα x ρ 487 ἰών M ἐρέε:νε
 praeter M omnes (ἐρέεινε T) 488 θρυαλίζοι codd. em. Ruhnken,
 Schneidewin 489 αὐτ' ἄγρετόν codd. corr. ed. Aldina 491 αὐ
 ed. pr. 493 θ' ἔξουσι M 494-Ven. 152 evulsi e Π 497 ἔχειν
 D'Orville : ἐκὼν Martin : fort. ἐλῶν 499 om. M 501 ὑπὸ νέρθεν
 M : ὑπὸ καλὸν cet. 502 σμερδαλέον M : ἱμερόεν cet. κονάβισσε
 ρ καλὸν M : μέλος cet. (-λλ- E L¹ T) 503 ἔνθα] καὶ ρα M βόας
 M ποτὶ] κατὰ M 504 δραπετήν M

ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε. καὶ τὰ μὲν Ἑρμῆς
 Λητοῖδην ἐφίλησε διαμπερὲς ὥς ἔτι καὶ νῦν,
 σήματ' ἐπεὶ κίθαριν μὲν Ἑκηβόλῳ ἐγγυάλιξεν
 ἱμερτήν, δεδαῶς ὁ δ' ἐπωλένιον κιθάριζεν· 510
 αὐτὸς δ' αὖθ' ἐτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνην·
 συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' ἀκουστήν.
 καὶ τότε Λητοῖδης Ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε·

Δεῖδια Μαιάδος νιὲ διάκτορε ποικιλομῆτα
 μή μοι ἀνακλέψῃς κίθαριν καὶ καμπύλα τόξα· 515
 τιμὴν γὰρ παρ Ζηνὸς ἔχεις ἐπαμοίβιμα ἔργα
 θήσῃιν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πουλυβότειραν.
 ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 ἧ κεφαλῇ νεύσας ἧ ἐπὶ Στυγὸς ὄβριμον ὕδωρ,
 πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις. 520

Καὶ τότε Μαιάδος νιὸς ὑποσχόμενος κατένευσε
 μή ποτ' ἀποκλέψῃιν ὅς' Ἑκηβόλος ἐκτεάτισται,
 μηδὲ ποτ' ἐμπελάσῃιν πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Λητοῖδης κατένευσεν ἐπ' ἄρθμῳ καὶ φιλότῃτι
 μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι, 525
 μήτε θεὸν μήτ' ἄνδρα Διὸς γόνον· ἐκ δὲ τέλειον

σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι ἡδ' ἅμα πάντων
 πιστὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὄλβου καὶ πλούτου δώσω περικαλλέα ῥάβδον
 χρυσεῖην τριπέτηλον, ἀκήριον ἧ σε φυλάξει 530
 πάντας ἐπικραίνουσα θεμοὺς ἐπέων τε καὶ ἔργων
 τῶν ἀγαθῶν ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὁμφῆς.

507 καὶ τὰ μὲν M : καὶ τὸ μὲν cet. interpunctit Tucker 509 σήματ'
 M : σήματ' cet. 510 om. M : interpunctit Ludwig ὑπωλένιον
 codd. corr. Ilgen, cf. 433 515 ἅμα κλέψῃς M, cf. γ 276 κιθάρην
 praeter E M omnes 516 ἐπ' ἀμοίβημα M corr. Ludwig : ἐπαμοίβια
 cet. 518 μέγαν] κατὰ m in rasura : fuerat uv. κ' (ss. τ) μεγ' (ss. αν)
 522 μήτ' pro μή ποτ' M ἐκτεάτισται E T, M ss. 524 ἀριθμῷ M
 cf. Ap. Rhod. ii. 755 526 lacunam statuimus 530 ἀκήραον p
 L¹ (-αον ss. ῖ) 531 θεοὺς codd. : θεμοὺς Ludwig : οἴμους Hermann :
 (πάν τοι) τέλος Bothe : ἄθλους Sikes

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ

μαντείην δὲ φέριστε διοτρεφὲς ἦν ἐρεεΐνεις
οὔτε σε θέσφατόν ἐστι δαήμεναι οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἐγὼ γε 535
πιστωθεὶς κατένευσα καὶ ὤμοσα καρτερόν ὄρκον
μή τινα νόσφιν ἐμείο θεῶν αἰειγενετῶν
ἄλλον γ' εἴσεσθαι Ζηνὸς πυκινόφρονα βουλὴν.
καὶ σὺ κασίγνητε χρυσόρραπι μή με κέλευε
θέσφατα πιφαύσκειν ὅσα μῆδεται εὐρύοπα Ζεὺς. 540
ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φῦλ' ἀνθρώπων.
καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται ὅς τις ἂν ἔλθῃ
φωνῇ τ' ἠδὲ ποτῇσι τελεέντων οἰωνῶν·
οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται οὐδ' ἀπατήσω. 545
ὅς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι
μαντείην ἐθέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεεΐνειν
ἡμετέρην, νοέειν δὲ θεῶν πλέον αἶεν ἐόντων,
φήμ' ἄλιν ὁδὸν εἴσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω Μαίης ἐρικυδέος νιῆ 550
καὶ Διὸς αἰγιόχοιο, θεῶν ἐριούνιε δαῖμον·
σεμναὶ γάρ τινες εἰσὶ κασίγνηται γεγαυῖαι
παρθένοι ὠκείησιν ἀγαλλόμεναι πετερόγεσσι
τρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄλφιτα λευκὰ
οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο 555
μαντείης ἀπάνευθε διδάσκαλοι ἦν ἐπὶ βουσί
παῖς ἔτ' ἔων μελέτησα· πατὴρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγιζεν.
ἐντεῦθεν δὴ ἔπειτα ποτώμεναι ἄλλοτε ἄλλῃ
κηρία βόσκονται καὶ τε κραίνουσιν ἕκαστα.
αἱ δ' ὅτε μὲν θυίωσιν ἐδηδυῖαι μέλι χλωρόν 560

533 διαμπερὲς pro διοτρεφὲς M 534 ἄλλων M 535 om. E T
538 θυμὸν T ante corr. 539 χρυσάραπι At D 540 πιφάσκειν ρ
βούλεται At D 542 περιτραπῶν M 543 καὶ μὴν At : καὶ
μὴ M 544 φωνὴ τ' ἠδὲ πότῃσι M : φωνῇ καὶ πετερόγεσσι cet.
547 ἐθελήσει x M At D 550 νιῆς M 552 σεμναὶ M : μοῖραι cet. :
Θριαὶ Hermann 556 διδασκαλίαν ἐπὶ M 557 ita Hermann cl.
361, Quintus ii. 428 : ἀλέγυνεν x M D At : ἀλέγεινεν ρ 558 ἄλλοτ'
ἐπ' ἄλλῃ libri corr. Schneidewin 560 θυίωσιν M : θυίσωσιν x D :
θύσωσι ρ ἐδωδυῖαι ρ

προφρονέως ἐθέλουσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·
 ἣν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἐδωδῆν
 ψεύδονται δὴ ἔπειτα δι' ἀλλήλων δονέουσαι.
 τὰς τοι ἔπειτα δίδωμι, σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεείνων
 σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε, καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαείης 565
 πολλάκι σῆς ὀμφῆς ἐπακούσεται αἶ κε τύχησι.
 ταῦτ' ἔχε Μαιάδος υἱὲ καὶ ἀγραύλους ἔλικας βοῦς,
 ἵππους τ' ἀμφιπόλεψε καὶ ἡμιόνους ταλαεργούς

καὶ χαροποῖσι λέουσι καὶ ἀργιόδουσι σύεσσι
 καὶ κυσὶ καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρείᾳ χθών, 570
 πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν,
 οἷον δ' εἰς Ἀΐδην τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι,
 ὅς τ' ἄδοτός περ ἐὼν δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον.

Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων
 παντοίῃ φιλότῃ, χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων. 575
 πᾶσι δ' ὃ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ·
 παῦρα μὲν οὖν ὀνύνησι, τὸ δ' ἄκριτον ἡπεροπεύει
 νύκτα δι' ὀρφναίην φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς. 580

V. Εἰς Ἀφροδίτην

Μοῦσά μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης
 Κύπριδος, ἣ τε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἥμερον ὥρσε
 καὶ τ' ἐδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
 οἰωνούς τε διυπετέας καὶ θηρία πάντα,

561 ἐθέλωσι x 563 ita γ (δενέουσαι) V³ (δὲ νέουσαι), corr. Bau-
 meister: πειρῶνται δ' ἡπειτα παρέξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν cet. 565 ἣν
 At E ἄνδρ' ἀδαῆ in extremo versu M 568 lacunam stat. Wolf
 568 post 571 transp. E 570 χθονὸν L¹ 572 δ' om. At D 576 ἀθανά-
 τοισι νομίζων M

V. codices M x (praeter Π) ρ (praeter Mon. O) ΤΙΤΥΛΟΣ: τοῦ
 αὐτοῦ ὁμήρου ὕμνοι εἰς ἀφροδίτην M ὕμνος εἰς ἀφροδίτην ρ At εἰς
 ἀφροδίτην DE L¹ ed. pr.: εἰς ἀφροδίτην γ (ss. os) T 4 διυπετέα M

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

ἡμὲν ὅς' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἡδ' ὅσα πόντος· 5
 πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν ἔϋστεφάνου Κυθερείης.
 τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατήσαι·
 κούρην τ' αἰγιοόχοιο Διὸς γλαυκῶπιω Ἀθήνῃ·
 οὐ γάρ οἱ εὐαδεν ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης, 10
 ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον καὶ ἔργον Ἄρης,
 ὑσμῖναί τε μάχαι τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.
 πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε
 ποιῆσαι σατίνας καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 ἡ δέ τε παρθενικὰς ἀπαλόχροας ἐν μεγάροισιν 15
 ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν ἐπὶ φρεσὶ θείῃσ' ἐκάστη.
 οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
 δάμναται ἐν φιλότῃ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ·
 καὶ γὰρ τῇ ἄδε τόξα καὶ οὖρεσι θήρας ἐναίρειν,
 φόρμιγγές τε χοροὶ τε διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαὶ 20
 ἄλσεά τε σκιάοντα δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.
 οὐδὲ μὲν αἰδοίῃ κούρῃ ἄδεν ἔργ' Ἀφροδίτης
 Ἰστίῃ, ἣν πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 αὖτις δ' ὀπλοτάτην, βουλῇ Διὸς αἰγιοόχοιο,
 πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων· 25
 ἡ δὲ μάλ' οὐκ ἔθελεν ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν,
 ὦμοσε δὲ μέγαν ὄρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν,
 ἀψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς αἰγιοόχοιο
 παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἤματα, διὰ θεάων.
 τῇ δὲ πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,
 καὶ τε μέσφ' οἴκῳ κατ' ἄρ' ἔζετο πῖαρ ἐλοῦσα. 30
 πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχος ἐστὶ
 καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.
 τάων οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατήσαι·

8 ita M: γλαυκῶπιδ' cet. 10 ἄδον Q, ex ἄδον M: ἄδεν At Γ: ἄδεν
 cet. 11 om. E 13 σάτινας vulg.: σκύτινα At D: σάκεα V² marg.
 Γ corr. Barnes 16 χρυσήλατον x D, cf. 118 17 φιλομμειδῆς x M D
 ed. pr., cf. 49, 56 18 καὶ γὰρ τῇ ἄδε] πολυχρύσα δὲ M 20 πτόλις
 Γ marg. ed. pr.: πόλις x At D: πόλεις M: πόνος ρ 22 ἐστίη M
 At D 25 στερεῶς M 30 πῖαρ M

τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τι πεφυγμένον ἔστ' Ἀφροδίτην
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων. 35

καί τε παρέκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραύνου,
ὅς τε μέγιστός τ' ἐστί, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς·
καί τε τοῦ εὔτε θέλοι πυκινὰς φρένας ἐξαπαφούσα
ῥηϊδίως συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξίν

Ἥρης ἐκλελαθοῦσα κασιγνήτης ἀλόχου τε, 40
ἣ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτησι θεῇσι,
κυδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης
μήτηρ τε Ῥεΐη· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδὼς
αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυΐαν.

Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ 45
ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὅφρα τάχιστα
μῆδ' αὐτῇ βροτέης εὐνῆς ἀποεργμένη εἴη
καί ποτ' ἐπενξαμένη εἶπη μετὰ πᾶσι θεοῖσιν
ἡδὺ γελοῖσασα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
ὥς ῥα θεοὺς συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξί 50
καί τε καταθνητοὺς υἱεῖς τέκον ἀθανάτοισιν,
ὥς τε θεὰς ἀνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.

Ἀγχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ,
ὅς τότε ἐν ἀκροπόλοις ὄρεσιν πολυπιδάκου Ἰδῆς 55
βουκολέεσκεν βοῦς δέμας ἀθανάτοισιν ἑοικώς.
τὸν δὴ ἔπειτα ἰδοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
ἠράσατ', ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἥμερος εἶλεν.
ἐς Κύπρον δ' ἐλθοῦσα θυώδεα νηὸν ἔδυνεν
ἐς Πάφον· ἔνθα δὲ οἱ τέμενος βωμός τε θυώδης·
ἐνθ' ἢ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς. 60
ἔνθα δὲ μιν Χάριτες λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἔοντας,

38 ἐθέλη M	39 κατὰ codd. (et 46, 50, 51, 52)	θνητοῖσι ρ
46 μιγνόμεναι At D	47 ἀπὸ T	49 γελάσασα M
libri et 56 (ubi -μ- ss. μ T), 65	50 σύμμιξε M	θνητοῖσι ρ
51 τέκεν praeter M libri	52 συνέμιξε Schäfer	57 ἐκπάγλης L ¹

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

ἄμβροσίῳ ἔδανῶ, τό ρά οἱ τεθυωμένον ἦεν.
 ἔσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροὶ εἵματα καλὰ
 χρυσῶ κοσμηθεῖσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ 65
 σεύατ' ἐπὶ Τροίης προλιποῦσ' εὐώδεα Κύπρον
 ὕψι μετὰ νέφεσιν ῥίμφα πρήσσουσα κέλευθον.
 Ἰδὴν δ' ἴκανε πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο δι' οὐρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτῇν
 σαίνοντες πολιοὶ τε λύκοι χαροποί τε λέοντες 70
 ἄρκτοι παρδάλιές τε θοαὶ προκάδων ἀκόρητοι
 ἦϊσαν· ἡ δ' ὁρώσα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμὸν
 καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ' ἥμερον, οἱ δ' ἅμα πάντες
 σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκιόεντας ἐναύλους.
 αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκαε· 75
 τὸν δ' εὗρε σταθμοῖσι λελειμμένον οἶον ἀπ' ἄλλων
 Ἀγχίσην ἥρωα θεῶν ἄπο κάλλος ἔχοντα.
 οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἔποντο νομοὺς κάτα ποιήεντας
 πάντες, ὁ δὲ σταθμοῖσι λελειμμένος οἶος ἀπ' ἄλλων
 πωλείτ' ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρύσιον κιθαρίζων. 80
 στή δ' αὐτοῦ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτῃ
 παρθένῳ ἀδμήτῃ μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη,
 μή μιν ταρβήσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
 Ἀγχίσης δ' ὁρώων ἐφράζετο θαύμαινέν τε
 εἰδὸς τε μέγεθος καὶ εἵματα σιγαλόεντα. 85
 πέπλον μὲν γὰρ ἔεστο φαινώτερον πυρὸς αὐγῆς,
 εἶχε δ' ἐπιγναμπτὰς ἑλικας κάλυκας τε φαινώας,
 ὄρμοι δ' ἄμφ' ἀπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν
 καλοὶ χρύσειοι παμποίκιλοι· ὥς δὲ σελήνῃ
 στήθεσιν ἄμφ' ἀπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι. 90
 Ἀγχίσην δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ἤῤα·

63 ἔανῶ, ἔανῶ codd. em. Clarke cl. Ξ 172 66 τροίης M : τροίην
 cet. κῆπον M 67 νέφεσι ῥίμφα M : νεφέεσσι θαῶς cet. 68-112 om.
 M 68 θεῶν, mg. γρ. θηρῶν E T 71 πορδάλιες B Γ L² L³ N R¹ R²,
 cf. N 103 P 20 Φ 573 δ 457 72 ἦεσ(σ)αν codd. em. Ilgen
 82 τε καὶ A B C Γ L³ Q R¹ 84 θαύβαινέν p, cf. Pind. Ol. iii. 83
 85 τε καὶ codd. 87 ἐπὶ Q : ἔπι Barnes

Χαῖρε ἄνασσ', ἥ τις μακάρων τάδε δώμαθ' ἰκάνεις,
 Ἄρτεμις ἢ Λητώ ἢ χρυσή Ἀφροδίτη
 ἢ Θέμις ἡϋγενής ἢ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἢ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἤλυθες, αἶ τε θεοῖσι 95
 πᾶσιν ἔταιρίζουσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται,
 ἢ τις νυμφῶν αἶ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
 ἢ νυμφῶν αἶ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσι
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσσα ποιήεντα.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ, 100
 βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
 ὥρησιν πάσῃσι· σὺ δ' εὐφρονα θυμὸν ἔχουσα
 δός με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα,
 ποιεῖ δ' εἰσοπίσω θαλερὸν γόνον, αὐτὰρ ἔμ' αὐτὸν
 δηρὸν ἐν ζώειν καὶ ὄραν φάος ἡελίοιο 105
 ὀλβιον ἐν λαοῖς καὶ γήραος οὐδὸν ἰκέσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἀγχίση, κύδιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 οὐ τίς τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτησιν ἐῖσκεις ;
 ἀλλὰ καταθνητὴ γε, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ. 110
 Ὅτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτός, εἴ που ἀκούεις,
 ὃς πάσης Φρυγίης εὐτειχέτοιο ἀνάσσει.
 γλῶσσαν δ' ὑμετέρην καὶ ἡμετέρην σάφα οἶδα·
 Τρωὰς γὰρ μεγάρῳ με τροφὸς τρέφειν, ἣ δὲ διὰ πρὸ
 σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε φίλης παρὰ μητρὸς ἐλοῦσα. 115
 ὥς δὴ τοι γλῶσσάν γε καὶ ὑμετέρην εὖ οἶδα.
 νῦν δέ μ' ἀνῆρπαξε χρυσόρραπις Ἀργειφόντης
 ἐκ χοροῦ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
 πολλαὶ δὲ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
 παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὄμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο· 120

93 χρυσή libri em. Barnes 97 om. E T 99 πείσσει (ss.
 βη) L¹ corr. Clarke Ruhnken: βήσσει cet. 105 ἐϋζώειν libri
 praeter T 110 γε Gemoll: τε libri 113 ὑμετέρην καὶ ὑμετέρην
 E T (priorem corr. T) 114 τρωὰς M: τρωὺς cet. διὰ M D: δια
 cet. 116 γε Hermann: τε libri 117 ἀνῆρπαξε E T 118 χρυση-
 λάτου libri praeter M D ed. pr.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

ἐνθεν μ' ἤρπαξε χρυσόρραπις Ἀργειφόντης,
πολλὰ δ' ἔπ' ἤγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
πολλὴν δ' ἄκληρόν τε καὶ ἄκτιτον, ἣν διὰ θήρες
ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιάεντας ἐναύλους,
οὐδὲ ποσὶ ψαύσειν ἐδόκουν φυσιζόου αἴης· 125

Ἀγχίσεω δέ με φάσκε παρὰ λέχεσιν καλέεσθαι
κουριδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν ἡ τοι ὃ γ' αὖτις
ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
αὐτὰρ ἐγὼ σ' ἰκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη. 130

ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι ἠδὲ τοκῆων
ἐσθλῶν· οὐ μὲν γάρ κε κακοὶ τοιόνδε τέκοιεν·
ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότητος
πατρί τε σῶ δειξέον καὶ μητέρι κεδνὰ ἰδυίῃ
σοῖς τε κασιγνήτοις οἳ τοι ὁμόθεν γεγάασιν· 135

οὐ σφιν ἀεικελίῃ νυὸς ἔσσομαι, ἀλλ' εἰκυῖα.
πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλους
εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῶ καὶ μητέρι κηδομένη περ·
οἱ δέ κέ τοι χρυσόν τε ἄλις ἐσθήτά θ' ὑφαντὴν
πέμψουσιν, σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα. 140
ταῦτα δὲ ποιήσας δαῖνυ γάμον ἱμερόεντα
τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ᾧς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἥμερον ἐμβαλε θυμῶ.

Ἀγχίστην δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Εἰ μὲν θνητὴ τ' ἐσσί, γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ, 145
Ὅτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτός, ὥς ἀγορεύεις,
ἀθανάτου δὲ ἐκῆτι διακτόρου ἐνθάδ' ἱκάνεις

122 ἐπῆγαγεν codd. em. Barnes 123 ἄκτιστον ET (ἄκτιστον
ss. τ T) 125 ψαύειν praeter M libri φυσιζόου codd. em. Steph.
127 τεκεῖσθαι Buttman: τελεῖσθαι Tucker 132 μὲν om. praeter
M T omnes κε M: τοι V¹ ed. pr.: τε cet., cf. δ 64 135 δοιῶ
τε κασιγνήτω M post 136 add. εἰ τοι ἀεικελίῃ γυνὴ ἔσσομαι ἢ
καὶ οὐκί M x At D, cf. Dem. 83, 84 pro 136, 136a οὐ σφιν ἀεικε-
λίῃ γυνὴ ἔσσομαι ἢ καὶ οὐκί ρ 139 οὐδέ τε A Q: οἱ δέ τε cet.
praeter M τοι add. Matthiae χρυσόν κεν praeter M libri
144 ἔρως ρ M 146 ἀγοράζεις ρ (ἀγορεύεις N, marg. ἀγοράζεις)
147 ἀθανάτοιο δ' ἐκῆτι libri praeter M (ἐκατι M N)

Ἑρμέω, ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεται ἡματα πάντα·
οὐ τις ἔπειτα θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
ἐνθάδε με σχήσει πρὶν σῇ φιλότῃ μιγῆναι 150
αὐτίκα νῦν· οὐδ' εἴ κεν ἐκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
τόξου ἀπ' ἀργυρέου προῖῃ βέλεα στονόοντα.
βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι εἰκυῖα θεῆσι,
σῆς εὐνῆς ἐπιβὰς δύναι δόμον Ἀϊδος εἴσω.

ᾧς εἰπὼν λάβε χεῖρα· φιλομμειδῆς δ' Ἀφροδίτῃ 155
ἔρπε μεταστρεφθεῖσα κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα
ἐς λέχος εὐστρωτον, ὅθι περ πάρος ἔσκεν ἄνακτι
χλαίνῃσιν μαλακῆς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὕπερθεν
ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο βαρυφθόγγων τε λεόντων,
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνευ ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν. 160
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,
κόσμον μὲν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἴλε φαεινόν,
πόρπας τε γναμπτάς θ' ἑλικας κάλυκάς τε καὶ ὄρμους.
λῦσε δέ οἱ ζώνην ἰδὲ εἴματα σιγαλούοντα
ἐκδνε καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου 165
Ἀγχίσῃς· ὁ δ' ἔπειτα θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ
ἀθανάτῃ παρέλεκτο θεῶν βροτός, οὐ σάφα εἰδώς.

Ἦμος δ' ἄψ εἰς αὐλιν ἀποκλίνουσι νομῆς
βοῦς τε καὶ ἵφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων,
τῆμος ἄρ' Ἀγχίσῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε 170
νῆδυμον, αὐτῇ δὲ χροῖ ἐννυτο εἴματα καλά.
ἐσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῖ διὰ θεάων
ἔστη ἄρα κλισίῃ, εὐποιήτοιο μελάθρου
κῦρε κάρη, κάλλος δὲ παρειάων ἀπέλαμπευ
ἄμβροτον, οἷόν τ' ἐστὶν ἐϋστεφάνου Κυθερείης. 175

152 προτοί Γ L³ N Q R¹ V¹: προοίοι L² R²: προτῇ cet. 155 ita
A B L² N ss.: φιλομμειδῆς (ss. e) E T 157 λέχον
M ἔσκεν αὐτῇ M 158 δίνῃσι pro χλαίνῃσιν M 159 ἄρκτων]
ἐκ τῶν M 164 ἡδ' M 173 ἄρα] παρ Stephanus κεῦποιήτοιο
Sikes: εὐποιήτου δὲ Ruhnken 174 κῦρε M, cf. Dem. 189: βυρε
E T: ἡυρε L¹ Π ρ: ἡρε At D: ἡρε ed. gr. 175 ἰοστεφάνου M, cf.
vi. 18

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

ἐξ ὕπνου τ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ὅρσοο Δαρδανίδη· τί νυ νήγρετον ὕπνον ἰαύεις;
καὶ φράσαι εἴ τοι ὁμοίῃ ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι
οἴην δὴ με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας;

ᾠς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμπαπέως ὑπάκουσεν.
ὥς δὲ ἶδεν δειρὴν τε καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης 181
τάρβησέν τε καὶ ὅσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἄψ δ' αὖτις χλαίνῃ τε καλύψατο καλὰ πρόσωπα,
καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αὐτίκα σ' ὥς τὰ πρῶτα θεὰ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν 185
ἔγνω ὥς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς ξείπεις.
ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γονυάζομαι αἰγίοχοιο
μή με ζῶντ' ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἐάσης
ναίειν, ἀλλ' ἐλέαιρ'· ἐπεὶ οὐ βιοθάλμιος ἀνὴρ
γίγνεται ὅς τε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτησι. 190

Τὸν δ' ἡμίβητ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἄγχισθη, κύδιστε καταβητῶν ἀνθρώπων,
θάρσει, μηδέ τι σῆσι μετὰ φρεσὶ δείδιθι λήην·
οὐ γάρ τοί τι δέος παθέειν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε
οὐδ' ἄλλων μακάρων, ἐπεὶ ἦ φίλος ἐσσί θεοῖσι. 195
σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱὸς ὅς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει
καὶ παῖδες παῖδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται·
τῷ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται οὐνεκά μ' αἰνὸν
ἔσχεν ἄχος ἔνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ·
ἀγχίθεοι δὲ μάλιστα καταβητῶν ἀνθρώπων 200
αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γενεῆς εἰδὸς τε φυὴν τε.
ἦ τοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητίετα Ζεὺς
ἥρπασεν ὃν διὰ κάλλος ἵν' ἀθανάτοισι μετείῃ
καὶ τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιονοχοεῖοι,

178 τοί] τι x ed. pr. ἀγών M 179 με om. La Roche, τὸ Hermann
181 δ' εἶδε M 186 ξείπας (ss. ε) E T 189 βιοφθάλμιος M N P,
cf. Pind. Ol. vii. 20 190 ἀθανάτοισι Γ N 194 τι τοι M: τοι om.
p 197 ἐκγεγάοντες Baumeister 198 καὶ om. D L¹ 200 ἀγχί-
θεοι Barnes, separatim codd. 202 ἦτοι codd. praeter E 203 ita
At Γ, Hermann: ἥρπασ' ἐνδον x M (αἰνὸν M): ἐδον p D 204 ἐπιονο-
χοεῖν M: ἐπὶ οἰνοχοεῖ E (ss. οι) T (ἐπ' Π)

θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισι, 205
 χρυσεύον ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἐρυθρόν.
 Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, οὐδὲ τι ἦδει
 ὅππῃ οἱ φίλον υἱὸν ἀνῆρπασε θέσπις ἅελλα·
 τὸν δὴ ἔπειτα γόασκε διαμπερὲς ἡματα πάντα.
 καὶ μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδου δέ οἱ υἱὸς ἄποινα 210
 ἵππους ἀρσίποδας, τοί τ' ἀθανάτους φορέουσι.
 τοὺς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἶπεν δὲ ἕκαστα
 Ζηνὸς ἐφημοσύνησι διάκτορος Ἀργειφόντης,
 ὥς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἴσα θεοῖσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ὃ γ' ἔκλυεν ἀγγελιάων 215
 οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, γεγῆθει δὲ φρένας ἔνδον,
 γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσι δ' ὀχεῖτο.
 ὥς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσόθρονος ἦρπασεν Ἥως
 ὑμετέρης γενεῆς ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
 βῆ δ' ἔμην αἰτήσουσα κελαινεφέα Κρονίωνα 220
 ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἡματα πάντα·
 τῇ δὲ Ζεὺς ἐπένευσε καὶ ἐκρήηνεν ἐέλδωρ.
 νηπλή, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια Ἥως
 ἦβην αἰτῆσαι, ξῦσαί τ' ἄπο γῆρας ὀλοῖον.
 τὸν δ' ἦ τοι εἴως μὲν ἔχεν πολυήρατος ἦβη, 225
 Ἥοι τερπόμενος χρυσοθρόνῳ ἠριγενεῖ
 ναῖε παρ' Ὠκεανοῖο ῥοῆς ἐπὶ πείρασι γαίης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαί κατέχυντο ἔθειραι
 καλῆς ἐκ κεφαλῆς εὐγενέος τε γενείου,
 τοῦ δ' ἦ τοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἥως, 230
 αὐτὸν δ' αὐτ' ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα
 σίτῳ τ' ἀμβροσίῃ τε καὶ εἷματα καλὰ διδοῦσα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν στυγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν

205 τετιμένον M : τετιμένονος x (sc. -ον ss. os) 206 κρα-
 τῆρος praeter M omnes ἀφύσσειν M 207 τρῶς E T, mg. Π
 208 ὅποι M 212 δὲ Wolf: τε libri 214 ἀγήραος At D, cf. Θ
 539 ἴσα θεοῖσι M γ: ἡματα πάντα cet. 218 χρυσόθρονον p
 224 ἀπο E T: ἀπὸ cet. 225 δ' ἦτοι M N Π: δῆτοι cet. 229 εὐγε-
 νέος codd. praeter M : καὶ εὐγενέος ed. pr. 230 δῆ τοι codd. em.
 Hermann

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ' οὐδ' ἀναεῖραι,
 ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή· 235
 ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς.
 τοῦ δ' ἢ τοι φωνὴ ῥεῖ ἄσπετος, οὐδέ τι κίκυς
 ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμptoῖσι μέλεσσι.
 οὐκ ἂν ἐγὼ γε σὲ τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλοίμην
 ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἡματα πάντα. 240
 ἀλλ' εἰ μὲν τοιοῦτος ἔων εἰδός τε δέμας τε
 ζώοις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,
 οὐκ ἂν ἔπειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτει.
 νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοῖον ἀμφικαλύψει
 νηλειές, τό τ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν, 245
 οὐλόμενον καματηρόν, ὃ τε στυγέουσι θεοὶ περ.
 αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἔσσεται ἡματα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σείο,
 οἱ πρὶν ἐμοὺς δάρους καὶ μήτις, αἷς ποτε πάντας
 ἀθανάτους συνέμιξα καταθητηῆσι γυναιξί, 250
 τάρβεσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.
 νῦν δὲ δὴ οὐκέτι μοι στόμα χεῖσεται ἐξονομήναι
 τοῦτο μετ' ἀθανάτοισιν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθη
 σχέτλιον οὐκ ὀνοταστόν, ἀπεπλάγχθην δὲ νόοιο,
 παῖδα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐθέμην βροτῷ εὐνηθεῖσα. 255
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ φάος ἡελίοιο,
 νύμφαι μιν θρέψουσιν ὀρεσκῶοι βαθύκολποι,
 αἱ τότε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε·
 αἶ ῥ' οὔτε θνητοῖς οὔτ' ἀθανάτοισιν ἔπονται·
 δηρὸν μὲν ζῶουσι καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι, 260
 καὶ τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο.

237 δ' ἦτοι] δ' οὔτοι A Γ L² N P V¹ : δ' οὔτι B : δήτοι D : δήτοι cet.
 κίκυς libri corr. Abel 244 καταγῆρας (ss. τάχα) L¹ Π marg.
 τὸ ὁμοῖον (ὁμοῖον L¹) δημρος πανταχοῦ ἐπὶ κακοῦ τιθέναι εἴωθεν
 L¹ Π 245 νηλειεύς E T (εἰς) : νηλεὲς Π τ' ρ : γ' x M At D :
 σ' Π 247 ἐν M ed. pr. : μετ' cet. 252 στοναχῆσεται codd.
 em. Martin 254 ὀνότατον codd. corr. Clarke : ὀνομαστών Martin
 255 ζώνην M 256 ἐπεὶ M ἴδῃ] ἥδῃ E T

ΤΜΝΟΙ

τῇσι δὲ Σειληνοὶ τε καὶ εὐσκοπος Ἀργειφόντης
 μίσγοντ' ἐν φιλότῃ μυχῷ σπείων ἐροέντων.
 τῇσι δ' ἅμ' ἡ ἐλάται ἡ δὲ δρύες ὑψικάρῃνοι
 γενομένησιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ 265
 καλάι τηλεθάουσαι ἐν οὖρεσιν ὑψηλοῖσιν.
 ἐστᾶσ' ἡλίβατοι, τεμένῃ δέ ἐ κικλήσκουσιν
 ἀθανάτων· τὰς δ' οὐ τι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεστήκη θανάτοιο
 ἄζανεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλά, 270
 φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπτουσι δ' ἅπ' ὄζοι,
 τῶν δέ χ' ὁμοῦ ψυχὴ λείποι φάος ἡελίοιο.
 αἱ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν υἷον ἔχουσαι.
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἔλη πολυήρατος ἦβη
 ἄξουσίν σοι δεῦρο θεαί, δείξουσί τε παῖδα· 275
 σοὶ δ' ἐγώ, ὄφρα κε ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
 ἐς πέμπτον ἔτος αὖτις ἐλεύσομαι υἷον ἄγουσα.
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃς θάλας ὀφθαλμοῖσι,
 γηθήσεις ὁρόων· μάλα γὰρ θεοεῖκελος ἔσται·
 ἄξεις δ' αὐτίκα νῦν ποτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν. 280
 ἦν δέ τις εἴρηται σε καταθυνητῶν ἀνθρώπων
 ἢ τις σοὶ φίλον υἷον ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,
 τῷ δὲ σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος ὥς σε κελεύω·
 φασὶν τοι νύμφης καλυκώπιδος ἔκγονον εἶναι
 αἱ τόδε ναιετάουσιν ὅρος καταειμένον ὕλη. 285
 εἰ δέ κεν ἐξείπῃς καὶ ἐπεύξῃαι ἄφρονι θυμῷ
 ἐν φιλότῃ μιγῆναι ἔϋστεφάνῳ Κυthereίῃ,
 Ζεὺς σε χολωσάμενος βαλέει ψολόεντι κεραυνῷ.

262 σιληνοὶ M L¹ Π D ed. pr.: σεληνοὶ E T: σειληνοὶ ρ 263 μυχῶν
 E T (* T): χυμῶ L¹ 265 ἔφυγαν (ss. σ) E T 266 ἐν οὖρεσι
 δ' L 267 ἔστασ' x M ed. pr. 268 οὔτοι ρ D 269 παρεστήκοι
 ρ: -ει cet. corr. Stephanus 271 ἅπ' ὄζοι codd. (ἀποζοι M) corr.
 Steph. 272 δέ θ' Hermann ψυχῇ E T (-ῇ) λείπει codd.
 275 ἄξουσὶ τοι M 276 κε add. Barnes 279 γηθήσῃς ρ 280 ἄξῃς
 ρ νῦν codd. (νῦν M): μιν Hermann 281 εἰρήσεται T σε om. L¹
 284 φάσθαι Matthiae ἔγγονον codd. em. Barnes 288 σε] τε B Γ

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας
ἴσχεο μηδ' ὀνόμεινε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν. 290

ᾧΩς εἰποῦσ' ᾗῖξε πρὸς οὐρανὸν ἠνεμόεντα.

Χαῖρε θεὰ Κύπριοι ἐϋκτιμένης μεδέουσα·
σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

VI. Εἰς Ἀφροδίτην

Αἰδοίην χρυσοστέφανον καλὴν Ἀφροδίτην
ᾄσομαι, ἣ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
εἰναλῆς, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
ἥνειαυ κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἀφρῶ ἐνι μαλακῶ· τὴν δὲ χρυσάμπυκες ᾠραι 5
δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσαν,
κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὐτυκτον ἔθηκαν
καλὴν χρυσεῖν, ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
ἄνθεμ' ὀρειχάλκου χρυσοῖό τε τιμῆεντος,
δειρῇ δ' ἀμφ' ἀπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν 10
ὄρμοισι χρυσείοισιν ἐκόσμεον οἷσί περ αὐταὶ
ᾠραι κοσμίσθην χρυσάμπυκες ὀππότ' ἴοιεν
ἐς χορὸν ἡμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ κόσμον ἔθηκαν
ἥγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἡσπάζοντο ἰδόντες 15
χερσὶ τ' ἐδεξιόωντο καὶ ἡρήσαντο ἕκαστος
εἶναι κουριδίην ἄλοχον καὶ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυthereίης.

Χαῖρ' ἑλικοβλέφαρε γλυκυμείλιχε, δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον αἰοιδὴν. 20
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

290 ὀνόμεινε codd. em. Hermann 292 ἐϋκτισμένης E T

VI. codices: M x p praeter Mon. O ΤΙΤΥΛΟΣ: τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν
αὐτὴν ἀφροδίτην M: εἰς τὴν αὐτὴν vulg.: εἰς ἀφροδίτην E N: ἔτι εἰς
ἀφροδίτην V¹: in B Γ continuatur hymnus cum priore. 7 ἐϋτικτον
x At D ed. pr. 9 ἄνθεμ' p 12 κοσμίσθην x D ed. pr.: κοσμήσθην
M ὀππότ' ἦεν M 15 ἰδέσθαι M 16 τε δεξιόωντο x 18 ἐϋστε-
φάνου p (lo P ss.), cf. Aphr. 175 19 δὸς δ' ἀγῶνων L¹

VII. Εἰς Διόνυσον

Ἄμφι Διώνυσον Σεμέλης ἐρικυδέος υἱὸν
 μνήσομαι, ὥς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο
 ἀκτῇ ἐπὶ προβλήτι νεηνίῃ ἀνδρὶ ἑοικῶς
 πρωθήβῃ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι
 κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὤμοις 5
 πορφύρεον· τάχα δ' ἄνδρες εὖσσέλμου ἀπὸ νηὸς
 ληϊσταὶ προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἶνοπα πόντον
 Τυρσηνοί· τοὺς δ' ἦγε κακὸς μῦθος· οἱ δὲ ἰδόντες
 νεύσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ' ἔκθορον, αἶψα δ' ἑλόντες
 εἶσαν ἐπὶ σφετέρῃς νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ. 10
 υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλῆων
 εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισι.
 τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμά, λύγοι δ' ἀπὸ τηλός' ἔπιπτον
 χειρῶν ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ μειδιᾶων ἐκάθητο
 ὄμμασι κυανέοισι, κυβερνήτης δὲ νοήσας 15
 αὐτίκα οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
 Δαιμόνιοι τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἑλόντες
 καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύναται μιν νηὺς εὐεργής.
 ἦ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστὶν ἡ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἠὲ Ποσειδάων· ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν 20
 εἵκελος, ἀλλὰ θεοῖς οἷ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
 ἀλλ' ἄγετ' αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἡπείροιο μελαίνης
 αὐτίκα, μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε μή τι χολωθεῖς
 ὄρση ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.
 ὧς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῶ ἠνίπαπε μύθῳ· 25
 δαιμόνι' οὔρον ὄρα, ἅμα δ' ἰστίον ἔλκεο νηὸς

VII. *codices*: M x (L¹ usque ad v. 34) p praeter Mon. O TITVLVS :
 τοῦ αὐτοῦ εἰς διόνυσον M : εἰς τὸν διόνυσον p : διόνυσος ἢ λησταὶ x D ed.
 pr. 3 νεανίη ET 5 φάρος codd. em. Steph. 8 ἦγαγε codd.
 praeter p 9 om. L¹ 13 λυδοὶ libri praeter M (ληδοί), corr. ed.
 pr. 17 θεῶν δεσμά ἐθέλοντες M 21 ἵκελος codd. em. Steph.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ

σύμπανθ' ὄπλα λαβών· ὁδε δ' αὐτ' ἀνδρεσσι μελήσει.
 ἔλπομαι ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεται ἢ ὃ γε Κύπρον
 ἢ ἐς Ὑπερβορέους ἢ ἐκαστέρω· ἐς δὲ τελευτὴν
 ἔκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα 30
 οὓς τε κασιγνήτους, ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.

ἌΩς εἰπὼν ἱστόν τε καὶ ἱστίον ἔλκετο νηός.
 ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄπλα
 καττάνυσαν· τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.
 οἶνος μὲν πρῶτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν 35
 ἡδύποτος κελάρυζ' εὐώδης, ὥρνυτο δ' ὁδμὴ
 ἀμβροσίη· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
 αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἱστίον ἐξετανύσθη
 ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
 βότρυες· ἀμφ' ἱστὸν δὲ μέλας εἰλίσσεται κισσὸς 40
 ἀνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·
 πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες
 νῆ' ἥδη τότε' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
 γῇ πελάαν· ὁ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς
 δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν, ἐν δ' ἄρα μέσση
 ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενά σήματα φαίνων· 46
 ἂν δ' ἔστη μεμαυῖα, λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρου
 δεινὸν ὑπόδρα ἰδὼν· οἱ δ' εἰς πρύμνην ἐφόβηθεν,
 ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
 ἔσταν ἄρ' ἐκπληγέντες· ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας 50
 ἀρχὸν ἔλ', οἱ δὲ θύραζε κακὸν μόρον ἐξαλύνοντες
 πάντες ὁμῶς πήδησαν ἐπεὶ ἴδον εἰς ἄλα δῖαν,
 δελφῖνες δ' ἐγένοντο· κυβερνήτην δ' ἐλεήσας
 ἔσχεθε καὶ μιν ἔθηκε πανόλβιον εἰπέ τε μῦθον·

29 ὁ ἐκαστέρω M (sc. δγ', cf. v 245 ἢ δέ ε g): ἐκατέρω E T τελευτήν
 (ss. ε) M: ἐς δὲ τελευτήν Theognis 755 34 in voce σφιν finitur L¹
 36 κελάρυζ' M E ὥρνυτο Γ N V¹ 37 φόβος γ (E) M: ἡγουν φόβος
 marg. P 39 κατεκρημνῶντο x D ed. pr. 43 ita Hermann cl. Apoll.
 392, Herod. v. 85: μὴ δ' ἥδη M: μὴ δὴ δειν ρ Π T At: μὴ δειδεῖν Γ:
 μὴ δέ δειν E: Μηδείδην Barnes

Θάρσει † δι' ἐκάτωρ τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ 55
 εἰμι δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος δν τέκε μήτηρ
 Καδμητὶς Σεμέλη Διὸς ἐν φιλότῃ μιγείσα.
 Χαῖρε τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδὲ πῃ ἔστι
 σεῖό γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμῆσαι αἰοιδήν.

VIII. Εἰς Ἄρεα

Ἄρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
 ὀβριμόθυμε, φέρασπι, πολιισσόε, χαλκοκορυστά,
 καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενές, ἔρκος Ὀλύμπου,
 Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ Θέμιστος, 5
 ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
 ἡνωρέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων
 αἰθέρος ἐπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν ἔνθα σε πῶλοι
 ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι·
 κλυθὶ βροτῶν ἐπίκουρε, δοτῆρ εὐθαλέος ἥβης,
 πρὴν καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα 10
 ἡμετέρην καὶ κάρτος ἀρήϊον, ὥς κε δυναίμην
 σεύασθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμοῖο καρήνου,
 καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὀρμὴν
 θυμοῦ τ' αὖ μένος ὁξὺ κατισχέμεν ὅς μ' ἐρέθῃσι
 φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ σὺ θάρσος 15
 ὁδὸς μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς
 δυσμενέων προφυγόντα μόθον κῆράς τε βιαίους.

55 δι' ἐκάτωρ M: διε κάτω cet. alibi Acoetes audit, cf. et Ka(σ)τρεὺς
 Apollod. ii. 23 τῷ μῶ x M D: τῶμῳ p corr. Ilgen

VIII. codices M x praeter L¹ p praeter Mon. O z At D ΤΙΤΥΛΟΣ:
 τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἄρεα M: εἰς Ἄρεα x D J K: εἰς τὸν Ἄρεα L³ R¹ V¹: εἰς τὸν
 Ἄρην cet. (δμήρου ὕμνοι εἰς θεοὺς εἰς Ἄρην H) 2 ὀβριμόθυμε x D H
 ed. pr. 3 δορυσθενές M 4 θέμιστα H 7 ἐπταπόροις M
 9 εὐθαλέος p E T: εὐθαλέσεος Π (sc. εὐθαλεος ss. ρσ): εὐθαρσέος M:
 εὐθελ- Gemoll 10 πρὴν] πρὶν M 11 ὥς τε V¹ 12 σεύασθαι M:
 εἶσθαι cet. ἐμοῖο B: ἐμεῖο cet. 13 ὑπογνάμψαι M: -άψαι cet.

IX. Εἰς Ἄρτεμιν

Ἄρτεμιν ὕμνει Μοῦσα κασιγνήτην Ἑκάτοιο,
παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
ἧ θ' ἵππους ἄρσασα βαθυσχοίνιο Μέλητος
ρίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσειον ἄρμα διώκει
ἐς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων 5
ῆσται μιμνάζων ἐκατηβόλον ἰοχέαιραν.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ
αὐτὰρ ἐγὼ σε πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' ἀεΐδειν,
σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

X. Εἰς Ἀφροδίτην

Κυπρογενὴ Κυθήρειαν αἰέσομαι ἧ τε βροτοῖσι
μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἡμερτῷ δὲ προσώπῳ
αἰεὶ μειδιάει καὶ ἐφ' ἡμερτὸν θέει ἄνθος.

Χαῖρε θεὰ Σαλαμῖνος ἐϋκτιμένης μεδέουσα
εἰναλῆς τε Κύπρου· δὸς δ' ἡμερόεσσαν ἀοιδῇν. 5
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XI. Εἰς Ἀθηνᾶν

Παλλὰδ' Ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχομ' ἀεΐδειν
δεινὴν, ἧ σὺν Ἀρηϊ μέλει πολεμήϊα ἔργα
περθόμεναι τε πόλῃες αὐτῇ τε πτόλεμοί τε,
καὶ τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε νισόμενόν τε.

Χαῖρε θεά, δὸς δ' ἅμμι τύχην εὐδαιμονίην τε. 5

IX. *codices*: qui ad h. viii et R³ ΤΙΤΥΛΥΣ: εἰς ἄρτεμιν x s M D:
εἰς τὴν ἄρτεμιν ρ ι ὕμνει ET At D H ed. pr. 3 ita M (-νοῖο)
μελήτης x s At D L³: μελήτης ρ praeter L³ 7 θ' M: δ' cet. 8 σέ
τε M: σέθ' ET

X. post h. xi invenitur in M. *codices*: qui ad h. viii ΤΙΤΥΛΥΣ: εἰς
ἀφροδίτην x s M D ed. pr.: εἰς τὴν ἀφροδίτην ρ praeter L³ ι ὑπρο-
γενῇ DV¹: οὐπρογενῇ B: ευπρογενῇ E K T 3 ἐφιμερτὸν x J θέει
M, cf. § 45 v 357: φέρει cet. 4 χαῖρε μάκαιρα κυθήρης εὐκτιμένης
μεδέουσα M 5 εἰναλῆς τε κύπρου M: καὶ πάσης κύπρου cet.

XI. *codices*: qui ad h. viii ΤΙΤΥΛΥΣ: εἰς τὴν ἀθηνᾶν ρ: εἰς ἀθηνᾶν
cet. 3 πόλῃες praeter M N P codd. αὐτοί M V¹ πόλεμοι ρ

XII. Εἰς Ἥραν

Ἥρην ἀείδω χρυσόθρονον ἦν τέκε Ῥεῖη,
ἀθανάτην βασιλείαν ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν
Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε
κυδρὴν, ἦν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον
ἄζόμενοι τίουσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ.

5

XIII. Εἰς Δημήτραν

Δήμητρ' ἡὔκομον σεμνὴν θεὰν ἄρχομ' ἀείδειν,
αὐτὴν καὶ κούρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν.
Χαῖρε θεὰ καὶ τήνδε σάου πόλιν, ἄρχε δ' αἰοιδῆς.

XIV. Εἰς Μητέρα Θεῶν

Μητέρα μοι πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
ὕμναι Μοῦσα λίγεια Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο,
ἧ κροτάλων τυπάνων τ' ἰαχὴ σύν τε βρόμος αὐλῶν
εὐαδεῦν, ἡδὲ λύκων κλαγγὴ χαροπῶν τε λεόντων,
οὔρεά τ' ἠχήμεντα καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι.

5

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ' ἅμα πᾶσαι αἰοιδῇ.

XII. *codices*: qui ad h. viii et R³ ΤΙΤΥΛΥΣ: εἰς τὴν Ἥραν ρ: εἰς Ἥραν cet. (Ἥρην K) 1 Ἥραν M R³ 4 κυδρὴν J (= κεδρὴν ss. υ)

XIII. *codices*: qui ad h. viii et R³ ΤΙΤΥΛΥΣ: εἰς μητ' . . . ρα θεῶν (ss. δὴ ραν) M: εἰς δὴμητραν x D H K ed. pr.: εἰς δὴμητρα J: εἰς τὴν δὴμητραν καὶ περσεφόνειαν ρ: (περσεφόνειαν L²: περσεφόνειαν P) 1 Μημήτηρ' M: δημήτηρ' E K: δημήτηρ' (ss. δη) T: δημήτρ' H J: δημήτερ' ρ D corr. ed. pr. θεὰν M: θεὸν cet. 2 φερσεφόνειαν x ρ D, cf. Dem. 493 3 χαῖρε . . . πόλιν = Call. Dem. 134 σάω Barnes, cf. ρ 595 Call. Epigr. 35 Alcman 45 Μῶσ' ἄγε . . . ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων Pind. Nem. iii. 10

XIV. *codices*: M, qui ad h. viii ΤΙΤΥΛΥΣ: εἰς μητέρα θεῶν M D Π ed. pr.: εἰς μητέρα τῶν θεῶν E T: εἰς τὴν βέαν ρ: εἰς βέαν H J, om. K 2 ὕμναι x A D H 3 κροτάλη ρ τυπάνων ρ praeter Γ R²: τυμπάνων cet. (τυπάνων ss. μ L²): τυπάνα E marg., cf. Ap. Rhod. i. 1139 Anth. Pal. vi. 165. 5 βρόμος ρ M V², cf. h. Merc. 452: τρόμος cet. 6 θ' M: δ' cet. αἰοιδῆς E T

XV. Εἰς Ἡρακλέα λεοντόθυμον

Ἡρακλέα Διὸς υἱὸν αἰέσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
γείνατ' ἐπιχθονίων Θήβης ἐνὶ καλλιχόροισιν
'Αλκμήνῃ μιχθεῖσα κελαινεφείῳ Κρονίῳνι·
ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἦδ' ἐθάλασσαν
πλαζόμενος πομπῇσιν ὕπ' Εὐρυσθέως ἀνακτος
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἔδος νιφόεντος Ὀλύμπου
ναίει τερπόμενος καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἡβην
Χαῖρε ἄναξ Διὸς νιέ· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

5

XVI. Εἰς Ἀσκληπιόν

Ἰητήρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' αἰεῖδιν
υἱὸν Ἀπόλλωνος τὸν ἐγείνατο διὰ Κορωνίς
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ κούρῃ Φλεγύου βασιλῆος,
χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε ἄναξ· λίτομαι δέ σ' αἰοιδῆ.

5

XVII. Εἰς Διοσκόρους

Κάστορα καὶ Πολυδεύκε' αἰέσειο Μοῦσα λίγεια,
Τυνδαρίδας οἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο·
τοὺς ὑπὸ Ταυγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη

XV. *codices*: qui ad h. viii TITVLVS: εἰς Ἡρακλέα λεοντόθυμον
x M D ed. pr.: εἰς τὸν Ἡρακλέα ρ: εἰς Ἡρακλέα H: εἰς Ἡρακλῆ J, om. K
4 ὃς ῥὰ ἡμὲν M 5 πλαζόμενος πημαίνεται' (ss. η) ἀεθλεύων
κραταιῶς M: ἀεθλεύων δὲ κρ. Ilgen 6 ἔξοχα ἔργα M: πολλὰ δ' ἀνέ-
τλη cet.

XVI. *codices*: qui ad h. viii TITVLVS: εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν ρ M: εἰς
ἀσκληπιὸν cet. om. K 1-3 cit. schol. Pind. Pyth. iii. 14 (ἐν τοῖς
Ὀμηρικοῖς ὕμνοις) 2 κορωνίς om. M add. m. 2 3 δωτίνω ρ φλε-
γύος At D K N: φλεγέος H J: φλεγύα scholiasta Pindari 4 κακὸν
H J θελγηθρον ανε[ῖων] I. G. xiv. 2557

XVII. *codices*: qui ad h. viii TITVLVS: εἰς τοὺς Διοσκόρους M: εἰς
Διοσκόρους x D ed. pr.: εἰς Κάστορα καὶ πολυδεύκη H J ρ (sed haec
quidem πολυδεύκην), om. K 1 αἰεῖδ' Steph. 3 λήδα V¹

λάθρη ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεί Κρονίωνι.

Χαίρετε Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

5

XVIII. Εἰς Ἑρμῆν

Ἑρμῆν ἀεῖδω Κυλλήνιον Ἀργειφόντην
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδῆς πολυμήλου,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον ὃν τέκε Μαῖα
Ἄτλαντος θυγάτηρ Διὸς ἐν φιλότῃ μιγείσα
αἰδοίῃ· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὄμιλον
ἄντρῳ ναιετάουσα παλισκίῳ ἔνθα Κρονίων
νύμφῃ ἐϋπλοκάμφῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
εὔτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους.

5

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διὸς καὶ Μαιάδος νιέ·
σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.
χαῖρ' Ἑρμῇ χαριδῶτα διάκτορε, δῶτορ ἑάων.

10

XIX. Εἰς Πᾶνα

Ἀμφί μοι Ἑρμείαιο φίλον γόνον ἔννεπε Μοῦσα,
αἰγιπόδην δικέρωτα φιλόκροτον ὅς τ' ἀνὰ πίσῃ
δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροήθεσι νύμφαις
αἷ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα
Πᾶν' ἀνακεκλόμεναι νόμιον θεὸν ἀγλαέθειρον
αὐχμήενθ', ὅς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε
καὶ κορυφὰς ὀρέων καὶ πετρήεντα κέλευθα.
φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήϊα πυκνά,
ἄλλοτε μὲν ρείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,

5

5 ἐπιβήτορες] ἐπ' ἀμῆτων M

XVIII. *codices*: qui ad h. viii TITVLVS: eis τὸν ἑρμῆν ρ: eis ἑρμῆν
cet. om. K 2 πολυμήλου (ss. ης) M 4 in hoc versu expl. M
6 πολυσκίῳ J 8 ἔχει ρ H (oi ss.) 12 ἑάων Π P N corr. V¹

XIX. *codices*: praeter L¹ ρ praeter Mon. O TITVLVS: eis τὸν πᾶνα
ρ: eis πᾶνα cet. 2 αἰγοπόδην codd. em. Hermann πίσση libri
corr. Steph. 4 στείβουσαι E T 7 κάρηνα D Π ed. pr.: κέλευθα cet.

ΕΙΣ ΠΑΝΑ

ἄλλοτε δ' αὖ πέτρησιν ἐν ἡλιβάτοισι διοιχνεῖ, 10
 ἀκροτάτην κορυφὴν μηλοσκόπον εἰσαναβαίνων.
 πολλάκι δ' ἀργινόεντα διέδραμεν οὔρεα μακρά,
 πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε θήρας ἐναίρων
 ὀξέα δερκόμενος· τότε δ' ἔσπερος ἔκλαγεν οἶον
 ἄγρης ἐξανιών, δονάκων ὑπο μούσαν ἀθύρων 15
 νήδυμον· οὐκ ἂν τὸν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
 ὄρνις ἢ τ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι
 θρήνον ἐπιπροχέουσ' ἀχέει μελίγηρυν ἀοιδήν.
 σὺν δέ σφιν τότε νύμφαι ὀρεστιάδες λιγύμολποι
 φοιτῶσαι πυκνὰ ποσσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ 20
 μέλπονται, κορυφὴν δὲ περιστένει οὔρεος ἡχώ·
 δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χορῶν τοτὲ δ' ἐς μέσον ἔρπων
 πυκνὰ ποσσὶν διέπει, λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφοῖνον
 λυγκὸς ἔχει λιγυρῇσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς
 ἐν μαλακῷ λειμῶνι τόθι κρόκος ἦδ' ὑάκινθος 25
 εὐώδης θαλέθων καταμίσγεται ἄκριτα ποίη.
 ὕμνευσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὀλυμπον·
 οἶόν θ' Ἑρμείην ἐριούνιον ἔζοχον ἄλλων
 ἔννεπον ὥς ὃ γ' ἅπασι θεοῖς θεὸς ἄγγελός ἐστι
 καὶ ῥ' ὃ γ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων, 30
 ἐξίκετ', ἔνθα τέ οἱ τέμενος Κυλληνίου ἐστίν.
 ἔνθ' ὃ γε καὶ θεὸς ὦν ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμειεν
 ἀνδρὶ πάρα θνητῷ· θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν
 νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότῃ μιγῆναι

11 *μηλόσκοπον* codd. em. Gemoll 12 *αἰγινόεντα* codd. em. Barnes
 14 *τοτὲ V¹ οἶον libri corr. Peppmüller (sc. μόνον, cf. Hes. Theog. 26, Aesch. Ag. 136, C. I. A. iii, p. i. 171 B v. 22 ου μα[ν το]υδε χαριν σε τελεσφορε αἰδομεν οιον)* 15 *ἄγρης* codd. (*ἄκρη V¹*) em. Pierson 18 *ἐπιπροχέουσα χέει* codd. em. Ilgen: *ἰαχεῖ* Ruhnken 20 *πύκα* Barnes
 22 *τότε ἐς κορυφ. δ'* add. Buttman 24 *λυγκὸς ῥ* 26 *θαλέθων ῥ*: *θαλέων* cet. cf. Ap. Rh. ii. 843 *ποίη* libri corr. Hermann 29 *θεοῖς* *θεὸς V¹* 31 *τε* Hermann: *δέ* codd. *κυλληνίου* ed. pr. 32 *ψαφερότριχα* x At D: *ψαφορότριχα* A Q 33 *θάλε* libri: *λάθε* Ruhnken

ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν, τέκε δ' ἐν μεγάροισιν 35
 Ἑρμεῖ φῖλον υἷον ἄφαρ τερατωπὸν ἰδέσθαι,
 αἰγιποδὴν δικέρωτα πολύκροτον ἡδυγέλωτα·
 φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη·
 δεῖσε γὰρ ὥς ἶδεν ὄψιν ἀμείλιχον ἡϋγένειον.
 τὸν δ' αἶψ' Ἑρμείας ἐριούνιος εἰς χέρα θῆκε 40
 δεξάμενος, χαῖρεν δὲ νόφ' περιώσια δαίμων.
 ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἔδρας κίε παῖδα καλύψας
 δέρμασιν ἐν πυκινούσιν ὀρεσκόφιο λαγωῦ·
 παρ δὲ Ζηνὶ καθίζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
 δείξε δὲ κοῦρον ἑόν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν 45
 ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος·
 Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε ἄναξ, ἱλαμαι δέ σ' αἰοιδῇ·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείω καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

XX. Εἰς Ἡφαιστον

Ἡφαιστον κλυτόμητιν αἰεῖδεο Μοῦσα λίγεια,
 ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
 ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἳ τὸ πάρος περ
 ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὔρεσιν ἥτε θῆρες.
 νῦν δὲ δι' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες 5
 ῥῆϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 εὐκηλοὶ διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
 Ἄλλ' ἱλῆθ' Ἡφαιστε· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

38 ἀναΐξας λείπεν libri corr. Martin 44 καθίζε T V¹ 45 ἔτερ-
 φθον libri : -ον ss. e Γ 48 ἱλαμαι Π marg. : λίσσομαι (ss. ἱλα) Π :
 ἱλάσσομαι E T : λίσσομαι D : λίσσομαι cet.

XX. codices : qui h. xix et hymnos xxi-xxxiii continent ΤΙΤΗΛΥΣ :
 εἰς τὸν Ἡφαιστον ρ : εἰς Ἡφαιστον cet. 4 ναιετάεσκον Β Γ 8 om.
 E T

XXI. Εἰς Ἀπόλλωνα

Φοῖβε σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' αἰεῖδει
ὄχθη ἐπιθρόσκων ποταμὸν πάρα δινήεντα
Πηνειόν· σὲ δ' αἰοῖδος ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἡδυεπὴς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἶν' αἰεῖδει.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε ἄναξ, ἵλαμαι δέ σ' αἰοῖδῃ. 5

XXII. Εἰς Ποσειδῶνα

Ἀμφὶ Ποσειδάωνα θεὸν μέγαν ἄρχομ' αἰεῖδεν
γαίης κινητήρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης
πόντιον, ὅς θ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγὰς.
διχθὰ τοι Ἐννοσίγαιε θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο
ἵππων τε δμητῆρ' ἔμεναι σωτήρὰ τε νηῶν.

5

Χαῖρε Ποσεῖδαον γαίηοχε κυανοχαῖτα,
καὶ μάκαρ εὐμενὲς ἦτορ ἔχων πλώουσιν ἄρηγε.

XXIII. Εἰς Δία

Ζῆνα θεῶν τὸν ἄριστον αἰέσομαι ἠδὲ μέγιστον
εὐρύοπα κρείοντα τελεσφόρον, ὅς τε Θέμιστι
ἐγκλιδὸν ἐξομένην πυκινούς δάρους δαρίσσει.

Ἰληθ' εὐρύοπα Κρονίδη κύδιστε μέγιστε.

XXIV. Εἰς Ἑστίαν

Ἑστίη, ἣ τε ἄνακτος Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο
Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὕγρον ἔλαιον·

XXI. ΤΙΤΥΛΥΣ : εἰς τὸν ἀπόλλωνα ρ : εἰς ἀπόλλωνα cet. 1 Φοῖφε
(ss. β) T 5 ἵλασμαι E T

XXII. ΤΙΤΥΛΥΣ : εἰς τὸν ποσειδῶνα ρ : εἰς ποσειδῶνα cet. 1 θεῶν ρ
3 cf. vit. Herod. 236 αἰγας libri corr. ed. pr.

XXIII. ΤΙΤΥΛΥΣ : εἰς τὸν δία ρ : εἰς δία ed. pr. : εἰς ὑπατον κρονίδην
x : εἰς ὑπατον κρονίδην ἢ δία D 2 θέμιτι libri corr. Barnes, cf.
O 87 π 403

XXIV. ΤΙΤΥΛΥΣ : εἰς τὴν ἐστίαν ρ : εἰς ἐστίαν cet. 3 καίει Tucker

ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐπέρχεο θυμὸν ἔχουσα
σὺν Διὶ μητιόεντι· χάριν δ' ἅμ' ὅπασσον ἀοιδῇ.

5

XXV. Εἰς Μούσας καὶ Ἀπόλλωνα

Μουσάων ἄρχωμαι Ἀπόλλωνός τε Διός τε·
ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί,
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος ὃν τινα Μοῦσαι
φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδῇ.

5

Χαίρετε τέκνα Διὸς καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδῇ·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXVI. Εἰς Διόνυσον

Κισσοκόμην Διόνυσον ἐρίβρομον ἄρχομ' αἰεῖδew
Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
ὃν τρέφον ἡῦκομοι νύμφαι παρὰ πατρὸς ἀνακτος
δεξάμεναι κόλποισι καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον
Νύσσης ἐν γυάλοισ'· ὁ δ' ἀέξετο πατρὸς ἔκητι
ἄντρω ἐν εὐώδει μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόνδε θεαὶ πολύνυμνον ἔθρεψαν,
δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους
κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἱ δ' ἅμ' ἔποντο
νύμφαι, ὁ δ' ἐξηγείτο· βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.

5

10

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε·
δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὖτις ἰκέσθαι,
ἐκ δ' αὖθ' ὥράων εἰς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.

4 ἔν' ἔρχεο Tucker cl. O 710. cf. et Ap. Rh. iv. 1030 5 om. E
add. marg.

XXV. TITVLVS : εἰς μούσας ἀπόλλωνα καὶ δία ρ : εἰς μούσας καὶ
ἀπόλλωνα cet. 1 ἄρχωμαι libri em. Stephanus 2-5 = Hes.
Theog. 94-7 2 ἐκ γάρ τοι Μουσέων schol. Pind. Pyth. iv. 313,
Nem. iii. 1 3 χθόνα Hes. Theog. 95 5 φιλεῖνται codd. Hes.
Theog. 97 plures

XXVI. TITVLVS : εἰς τὸν διόνυσον ρ : εἰς διόνυσον cet., om. T, add.
aliquis 13 ὁράων ET

XXVII. Εἰς Ἄρτεμιν

Ἄρτεμιν αἰίδω χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
 παρθένον αἰδοίην ἐλαφηβόλον ἰοχέαιραν
 αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος,
 ἧ κατ' ὄρη σκιόεντα καὶ ἄκριας ἠνεμοέσσας
 ἄγρη τερπομένη παγχρύσεια τόξα τιταίνει 5
 πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
 ὑψηλῶν ὀρέων, ἰαχεῖ δ' ἔπι δάσκιος ὕλη
 δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν, φρίσσει δέ τε γαῖα
 πόντος τ' ἰχθυόεις· ἧ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα
 πάντῃ ἐπιστρέφεται θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην. 10
 αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηροσκόπος ἰοχέαιρα
 εὐφρήνῃ δὲ νόον χαλάσας· εὐκαμπέα τόξα,
 ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο
 Φοίβου Ἀπόλλωνος Δελφῶν ἐς πίονα δήμον
 Μουσῶν καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα. 15
 ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰοὺς
 ἠγείται χαρίεντα περὶ χροῖ κόσμον ἔχουσα,
 ἐξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὄπ' ἰεῖσαι
 ὑμνεῦσιν Λητῶ καλλίσφυρον ὥς τέκε παῖδας
 ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργασιν ἔξοχ' ἀρίστους, 20
 Χαίρετε τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἠνυκόμοιο·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

XXVIII. Εἰς Ἀθηνᾶν

Παλλάδ' Ἀθηναίην κυδρὴν θεὸν ἄρχομ' αἰείδειν
 γλαυκῶπιν πολύμητιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν
 παρθένον αἰδοίην ἐρυσίπτολιω ἀλκῆεσσαν
 Τριτογενῇ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς

XXVII. ΤΙΤΥΛΟΣ: εἰς τὴν Ἄρτεμιν ρ: εἰς Ἄρτεμιν cet. om. T
 7 ἐπιδάσκιος libri corr. Hermann 8 δεινῆς Π 13 μετὰ
 κασιγνήτοιο x D, cf. Herm. 296 18 ἀμβροσίαν Π 22 τε καὶ Barnes

XXVIII. ΤΙΤΥΛΟΣ: εἰς τὴν Ἀθηνᾶν ρ: εἰς Ἀθηνᾶν cet.

ΥΜΝΟΙ

σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν 5
 χρύσεια παμφανώοντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὀρώοντας
 ἀθανάτους· ἥ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
 ἐσσεμένως ὥρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου
 σείσας' ὀξὺν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὀλυμπος 10
 δεινὸν ὑπὸ βρίμης γλαυκώπιδος, ἀμφὶ δὲ γαῖα
 σμερδαλέον ἰάχησεν, ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος
 κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος, ἔσχετο δ' ἄλμη
 ἑξαπίνης· στήσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον εἰσότε κούρη 15
 εἴλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τεύχη
 Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεὺς.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διὸς τέκος αἰγιόχοιο·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείω καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXIX. Εἰς Ἑστίαν

Ἑστὶν ἥ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων
 ἔδρην αἰδῖον ἔλαχες πρεσβηΐδα τιμὴν
 καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τιμὴν· οὐ γὰρ ἄτερ σοῦ 5
 εἰλαπίναι θνητοῖσιν ἴν' οὐ πρότῃ πυμάτῃ τε
 Ἑστὶν ἀρχόμενος σπένδει μελιθεά οἶνον·
 καὶ σύ μοι Ἀργειφόντα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὲ
 ἄγγελε τῶν μακάρων χρυσόρραπι δῶτορ ἑάων,
 ναίετε δώματα καλά, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν
 Ἰλαος ὦν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε 10
 Ἑστὶν· ἀμφότεροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 εἰδότες ἔργματα καλὰ νόῳ θ' ἔσπεσθε καὶ ἥβῃ.

10 ὑπ' ὀμβρίμης x D ed. pr. : ὑπ' ὀβρίμης cet. corr. Ruhnken 12 δ'
 N ed. pr. : θ' codd. 14 δειρὸν ETV¹ eis ὁ κε ed. pr., cf. ω 134
 XXIX. TITVLVS : eis τὴν ἑστίαν ρ : eis ἑστίαν cet. 3 ἔλαχες ρ :
 ἔλαχε cet. 6 ἐστὶν DQ : ἰστίη cet. 8 ἑάων codd. em. Steph.
 9 lacunam statuimus : v. 9 post 11 transp. Martin, White 11 ἐστὶν
 D : ἰστίη cet. 12 θ' ex τ' A, ss. Π : τ' cet.

ΤΜΝΟΙ

Χαῖρε Κρόνου θύγατερ, σύ τε καὶ χρυσόρραπις Ἑρμῆς.
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

XXX. Εἰς Γῆν μητέρα πάντων

Γαῖαν παμμήτειραν αἰέσομαι ἡϋθέμεθλον
πρεσβίστην, ἥ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ' ὀπόσ' ἐστίν·
ἡμὲν ὅσα χθόνα διᾶν ἐπέρχεται ἡδ' ὅσα πόντον
ἡδ' ὅσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
ἐκ σέο δ' εὐπαιδές τε καὶ εὐκαρποι τελέθουσι 5
πότνια, σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον ἡδ' ἀφελέσθαι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὁ δ' ὄλβιος ὅν κε σὺ θυμῷ
πρόφρων τιμήσης· τῷ τ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.
βρίθει μὲν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἡδὲ κατ' ἀγροῦς
κτῆνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίπλαται ἐσθλῶν· 10
αὐτοὶ δ' εὐνομήσιν πόλιν κάτα καλλιγύναικα
κοιρανέουσ', ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ·
παῖδες δ' εὐφροσύνη νεοθηλεῖ κυδιώωσι,
παρθενικαί τε χοροῖς φερεσανθέσιν εὐφροني θυμῷ
παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης, 15
οὓς κε σὺ τιμήσης σεμνὴ θεὰ ἄφθονε δαῖμον.

Χαῖρε θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
πρόφρων δ' ἀντ' ὧδῆς βίοτον θυμῆρε' ὄπαζε·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

XXXI. Εἰς Ἥλιον

Ἥλιον ὑμνεῖν αὐτε Διὸς τέκος ἄρχεο Μοῦσα
Καλλιόπη φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις

XXX. ΤΙΤΙΝΛΥΣ : εἰς γῆν μητέρα πάντων x D ed. pr. : εἰς τὴν γῆν p
(imaginem terrae add. A P Q, solis L²) 3 ὑπέρχεται D ed. pr. :
ἀπέρχεται Π 8 τιμήσεις libri em. Franke περ (πέρ) ἐστι x D L²
NP : πάρεστι B : πάρεστι cet. 13 ἢ πάντες marg. E 14 περε-
σανθέσιν x D ed. pr. : παρ' εὐανθέσιν p V² corr. Ernesti 15 παίζουσι
χαίρουσι libri (παίζουσαι Γ ss. ed. pr.) corr. Ruhnken μαλακὰ codd.
em. Stephanus 16 κε] καὶ x D τιμήσεις codd. em. Franke
XXXI. ΤΙΤΙΝΛΥΣ : εἰς τὸν ἥλιον p : εἰς ἥλιον cet. solis imaginem
add. A P Q R¹ R²

γέλντο Γαίης παῖδὶ καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
 γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων
 αὐτοκασιγνήτην, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα 5
 Ἡῶ τε ῥοδόπηχυν ἐϋπλόκαμόν τε Σελήνην
 Ἡελίον τ' ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἵπποις ἐμβεβαώς· σμερνὸν δ' ὃ γε δέρκεται ὄσοις
 χρυσῆς ἐκ κόρυθος, λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ 10
 αἰγλήεν στίλβουσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
 λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
 τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροῦ λάμπεται ἔσθος
 λεπτοργγές πνοῇ ἀνέμων, ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι
 ἔνθ' ἄρ' ὃ γε στήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους 15
 θεσπέσιος πέμπησι δι' οὐρανοῦ ὤκεανόν δέ.
 Χαῖρε ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὄπαζε·
 ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
 ἡμιθέων ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

XXXII. Εἰς Σελήνην

Μῆνην αἰίδειν ταυσιπτερον ἔσπετε Μοῦσαι
 ἦδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Διὸς ἱστορες ῥῶδης·
 ἥς ἄπο αἶγλη γαῖαν ἐλίσσεται οὐρανόδεικτος
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν 5
 αἶγλης λαμπούσης· στίλβει δέ τ' ἀλάμπετος ἀῆρ
 χρυσεῦ ἀπὸ στεφάνου, ἀκτῖνες δ' ἐνδιάονται,
 εὗτ' ἂν ἀπ' Ὠκεανοῖο λοεσσαμένη χροά καλὸν
 εἴματα ἔσσαμένη τηλαυγέα διὰ Σελήνην

4 ἀγακλυτὴν praeter D libri, cf. Π 463 al. 5 οἷη Β Γ 10 χρυσῆς
 Barnes 11 C. I. A. II. i. 703. vv. 10, 11 κρανιδιον . . . παρειας ουκ
 εχον, sim. 676, 701; χαλκοπαρήου Μ 183 al. 14 lacunam stat. Hermann
 XXXII. ΤΙΤΥΛΟΣ: εἰς τὴν σελήνην ρ Ε Τ: εἰς σελήνην cet. lunae
 imaginem habent A Q R¹ R², lunae phasium P 1 σελήνην Γ αἰίδει
 R¹: εὐειδῇ Bothe: αἰδίην Sikes ἔσπεται E: ἔσπετε cet. corr. Bau-
 meister 4 κόσμον D E Π 5 δ' ἀλάμπετος libri corr. Barnes
 6 χρυσοῦ ρ ἀκτῆρες x At D ed. pr.: ἀκτῖνες ρ ἐνδαίνονται Roscher
 8 ἡματα Γ Ν V¹ (ἡμ-)

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΤΡΟΥΣ

ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας αἰγλήεντας
 ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλίτριχας ἵππους 10
 ἐσπερίῃ διχόμηνος· ὃ τε πλήθει μέγας ὄγμος,
 λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότε' ἀεξομένης τελέθουσιν
 οὐρανόθεν· τέκνωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
 τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ·
 ἥ δ' ὑποκυσαμένη Πανδείῃν γείνατο κούρην 15
 ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσιν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Χαῖρε ἄνασσα θεὰ λευκώλενε διὰ Σελήνῃ
 πρόφρον ἐϋπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος κλέα φωτῶν
 ἄσομαι ἡμιθέων ὧν κλείουσ' ἔργματ' αἰοῖδοι
 Μουσάων θεράποντες ἀπὸ στομάτων ἐροέντων. 20

XXXIII. Εἰς Διοσκούρους

Ἄμφι Διὸς κούρους ἐλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι
 Τυνδαρίδας Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα,
 τοὺς ὑπὸ Ταυγέτου κορυφῇ ὄρεος μέγαλοιο
 μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ κελαινεφέϊ Κρονίωνι 5
 σωτήρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
 χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
 εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μέγαλοιο
 ἄρνεσσιν λευκοῖσιν ἐπ' ἄκρωτήρια βάντες 10
 πρύμνης· τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
 θήκαν ὑποβρυχίν, οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
 ξουθῆσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος αἰζαντες,
 αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
 κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι, 15

11 πληθῆ p praeter BC V¹ 12 τελέθωσιν libri corr. Baumeister
 17 λευκώλενος T (corr. in ε): λευκώλενες E
 XXXIII. TITVLVS: εἰς διοσκούρους x D ed. pr.: εἰς κάστορα καὶ
 πολυδεύκην p 1 ἔσπετε D N T V¹ ed. pr. 9 δι' ὅσους κωροῖν μεγαλοῖο
 I. G. III. i. 649 (s. vi a. C. n.) 11 ἄνεμός τε καὶ (ss. με) E: με
 καὶ Π T 14 ἀέλλας C Π: ἀνέμους, marg. γρ. ἀέλλας E T: ἀέλλαι cet.

ναύταις σήματα καλὰ πόνου σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
γῆθησαν, παύσαντο δ' οἰζυροῖο πόνοιο.

Χαίρετε Τυνδαρίδαι ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Εἰς Ξένους

Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἥδ' ἐ δόμοιο
οἷ πόλιν αἰπεινὴν νύμφης ἐρατώπιδος Ἥρης
ναίετε, Σαιδήνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο,
ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ξανθοῦ ποταμοῖο
Ἑρμου καλὰ ρέοντος ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.

5

16 σφίσιν] κρίσιν Baumeister: λύσιν Abel: σβέσιν nos: πόνου
ἀπονόσφισιν Bury om. ναύταις ad calcem δευρὶ πέλας λάχε τῶν ἐς
δαίμονας ὕμνων ὁμήρου ᾧ praeter V¹

Poemation εἰς ξένους habent C D E Π T ed. pr.: exstat et in vita
Herodotea c. ix 2 ita codd., κύμην ἐριώπιδα κούρην Herod.
3 ναίει' ἐς αἶδην ἥς πόδα codd.: σαυδήνης Herod.: Σαιδηνή, ὕρος Κύμης
Steph. Byz. 4 θείου Herod. 5 ἔβρου codd.: ἔρμου Herod.:
Ἑρμοῦ πεδίον, τόπος πλησίον Κύμης, Ἑφορος ὀκτωκαιδεκάτῃ (fr. 131)
Steph. Byz. δινῆεντος Herod. τέλος τῶν ὕμνων ὁμήρου E T: τέλος
τῶν ὁμήρου ὕμνων Π

II. CYCLVS

Cycli fragmenta collegerunt post Barnesium (t. iii. 98 sqq.) C. Gul. Müller *de Cyclo Graecorum Epico et poetis cyclicis* 1829, Fr. Dübner in ed. Homeri Didotiana a. 1833, Düntzer *Die Fragmente der epischen Poesie der Griechen bis zur Zeit Alexanders des Grossen* 1840, 1841, Welcker *Der epische Cyclus* ii. 495 sqq. a. 1849, G. Kinkel *Epicorum Graecorum Fragmenta* 1877. huiusce syllogae pauca accesserunt e libris papyraceis Herculanei semiustilatis, ubi fortasse et plura latent. invidit hucusque Aegyptus.

PROCVLI CHRESTOMATHIAE QVAE AD HOMERV M PERTINENT

Chrestomathiam Proculi multo ante saeculum x in artius redactam omissis praecipue quae non ad bellum Troianum spectarent praefationi inservisse poematum Homericorum diu cognitum est: talem syllogen ad caput habuit cod. Venetus 454 vitam Homeri, Cypriorum, Aethiopidis, Parvae Iliados, Iliu persidos, Nostorum, Telegoniae enarrationes complexam: liber Scorialensis non ita multo post Venetum scriptus tantum vitam et Cypriorum paraphrasin habet, eadem codex Neapolitanus Taccone saeculi ut videtur xii, eadem etiam quattuor libri saec. xv qui et textum unum eundemque Iliadis praebent: scilicet B 766 φηρίη Ψ 244 βλείωμαι habent, quod de Monacensi affirmavit mihi vir humanissimus de Schoor: vitam solam plurimi continent. quo quidem fato evenerit ut inde a decimo saeculo e prolegomenis istis solae vita et Cypriorum enarratio propagatae sint maxime obscurum est, et alias erit inquirendum: interea Proculea quanta exstant duximus coniungenda esse.

subsidia

vita Proculi Suidea: Πρόκλος ὁ Λύκιος, μαθητὴς Συριανοῦ, ἀκουστὴς δὲ καὶ Πλουτάρχου τοῦ Νεστορίου, τοῦ

φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος Πλατωνικός, οὗτος προέστη
 τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς· καὶ αὐτοῦ μαθητὴς
 καὶ διάδοχος χρηματίζει Μαρίνος ὁ Νεαπολίτης. ἔγραψε
 πάνυ πολλά, φιλόσοφα καὶ γραμματικά. ὑπόμνημα εἰς
 5 ὅλον τὸν Ὅμηρον· ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἑσιόδου Ἔργα καὶ
 Ἡμέρας· περὶ χρηστομαθίας βιβλία γ'. περὶ ἀγωγῆς β'.
 εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ'. εἰς τὴν Ὀρφέως
 θεολογίαν· συμφωνίαν Ὀρφέως Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος·
 περὶ τὰ λόγια βιβλία δ'. περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ θεῶν·
 10 ἐπιχειρήματα κατὰ Χριστιανῶν ιη'. οὗτός ἐστι Πρόκλος ὁ
 δεῦτερος μετὰ Πορφύριον κατὰ Χριστιανῶν τὴν μισρὰν καὶ
 ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν κινήσας· πρὸς ὃν ἔγραψεν
 Ἰωάννης ὁ ἐπικληθεὶς φιλόπονος, πάνυ θαυμασίως ὑπαντή-
 σας κατὰ τῶν ιη' ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ, καὶ δείξας αὐτὸν
 15 κὰν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἐφ' οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῇ καὶ
 ἀνόητον. ἔγραψε Πρόκλος Μητρωακὴν βίβλον, ἣν εἴ τις
 μετὰ χεῖρας λάβοι ὄψεται ὥς οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς τὴν
 θεολογίαν τὴν περὶ τὴν θεὸν ἐξέφηεν ἅπασαν· ὥστε μηκέτι
 θράττεσθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρήνων.

16-20 cf. Marini v. Procul. c. 33. obiit Proculus τῷ δ' καὶ
 κ' καὶ ρ' ἔτει ἀπὸ τῆς Ἰουλιανοῦ βασιλείας, ἄρχοντος Ἀθήνησι
 Νικαγόρου τοῦ νεωτέρου, μηνὸς κατὰ μὲν Ἀθηναίους Μου-
 νυχιῶνος ιζ', κατὰ δὲ Ῥωμαίους Ἀπριλίου ιζ'. [sc. a. D.
 485] Marini vita c. 36.

Proculi opus ipsum cum perierit, ad nos per plures epitomas
 et ampliores et breviores pervenerit, visum est primum
 Photium advocare testem, tum alios scriptores qui opus
 citaverunt, denique codices.

et bibliothecam quidem Photii nemo post Bekkerum
 adhuc edidit.¹ is codices contulit Ven. 450 s. x-xi, Pariss.
 1226, 1227, 1266, mutuatus est a Gaisfordio in ed. Hephae-

¹ haec cum scriberem nondum vidi opus Edgari Martini *Text-
 geschichte der Bibliothek des Patriarchen Photios von Konstantinopel.*
I. Die Handschriften, Ausgaben und Uebertragungen. 1910.

CHRESTOMATHIA

stionis a. 1810 cum Harl. 5591, 5592, 5593 bibliothecam manu Henrici Stephani scriptam continentes (sunt autem apographa codicis Veneti) tum Reg. 16 C XIII, qui est epitome quaedam epitomae Photianae seorsim edita atque in capitula distincta, cuius fratres videntur esse Ottobon. 163 Vat. graec. 1408 (et hic quidem teste Immisch op. citando). vitam autem ampliore quam apud Photium forma conceptam primus edidit Leo Allatius e quonam codice Vaticano sumptam dubium: habent Vat. graec. 30, Ottobonianus 58 f. 23, sed hic utique serius in aedes Vaticanas venit quam ut eo Allatius uti posset. codicem Venetum vulgavit Villoison, Scorialensem Tychssen, Monacensem Thiersch, Parmensem Keil, Neapolitanum Stark, quibus praeter Neapolitanum et Parmensem denuo collatis adiecimus A², Bm³, H, P⁷, P¹³, Pe, U⁵.¹ Cypriorum enarratio paucioribus adhibetur libris: Scorialensi, Neapolitano, Monacensi, Parmensi addidimus Bm³, H, Pe, denuo collatis Scorialensi Monacensi: abrupto ut videtur quaternionis filo amisit U¹: ceterum turbatum iam archetypon illius fuisse testantur lacunae verborum hic illic obviae. reliquorum Cycli poematum enarrationem solus continet U¹: textum ad imaginem Dominici Comparetti edidimus, ipso codice identidem collato.

A

PHOTII PATRIARCHAE ECLOGARVM PROCVLI EPITOME

[Photii bibliotheca e recensione Immanuelis Bekkeri 1824 cod. 239 f. 318 b.]

ἀνεγνώσθησαν ἐκ τῆς Προκλοῦ χρηστομαθίας γραμμα-
τικῆς ἐκλογαί. ἔστι δὲ τὸ βιβλίον εἰς δ' διηρημένον

¹ codicum descriptiones vide f. 187.

¹ ἀνεγνώσθησαν ἐκ τῆς] ἀνεγνώσθη ἐκ τοῦ ἐπιγραφομένου βιβλίου Ven. Harl. ἐκ τῆς φωτίου βιβλιοθήκης· ἀνεγνώσθη ἐκ τῆς πρόκλου χρηστο-
μαθίας γραμματικῆς ἐκλογαί rubrica pro titulo Reg. 2 ἐστὶν . . .
διηρημένον] τὸ παρὸν βιβλίον διαιρεῖται εἰς δ' praeter Ven. Harl. codd.

λόγους. καὶ ἐν μὲν τῷ α' λέγει ὡς αἱ αὐταὶ εἰσιν ἄρεται
 τοῦ λόγου καὶ ποιήματος, παραλλάσσουσι δὲ ἐν τῷ μᾶλλον
 καὶ ἥττον. καὶ ὅτι τοῦ πλάσματος τὸ μὲν ἐστὶν ἰσχνόν,
 τὸ δὲ ἄδρὸν, τὸ δὲ μέσον. καὶ τὸ μὲν ἄδρὸν ἐκπληκτι-
 5 κώτατόν ἐστι καὶ κατεσκευασμένον μάλιστα, καὶ ποιητικὸν
 ἐπιφαίνειν κάλλος· τὸ δὲ ἰσχνὸν τὴν τροπικὴν μὲν καὶ
 φιλοκατάσκευον σύνθεσιν μεταδιώκει, ἐξ ἀνειμένων δὲ μᾶλλον
 συνήρτηται, ὅθεν ὡς ἐπίπαν τοῖς γοεροῖς ἄριστα πῶς ἐφαρ-
 μόττει· τὸ δὲ μέσον καὶ τούνομα μὲν δηλοῖ ὅτι μέσον ἐστὶν
 10 ἀμφοῖν. ἀνθηρὸν δὲ κατ' ἰδίαν οὐκ ἔστι πλάσμα, ἀλλὰ
 συνεκφέρεται καὶ συμμέμικται τοῖς εἰρημένοις, ἀρμόζει δὲ
 τοπογραφίαις καὶ λειμώνων ἢ ἀλοῶν ἐκφράσειςιν. οἱ δὲ
 τῶν εἰρημένων ἀποσφαλέντες ἰδεῶν ἀπὸ μὲν τοῦ ἄδρου εἰς
 τὸ σκληρὸν καὶ ἐπηρμένον ἐτράπησαν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἰσχνοῦ εἰς
 15 τὸ ταπεινόν, ἀπὸ δὲ τοῦ μέσου εἰς τὸ ἄργον καὶ ἐκκελυμένον.
 διαλαμβάνει δὲ καὶ περὶ κρίσεως ποιήματος, ἐν ᾧ παρα-
 δίδωσι τίς ἥθους καὶ πάθους διαφορά. καὶ ὅτι τῆς ποιήσεως
 τὸ μὲν ἐστὶ διηγηματικὸν τὸ δὲ μιμητικόν, καὶ τὸ μὲν διηγη-
 ματικὸν ἐκφέρεται δι' ἔπους ἰάμβου τε καὶ ἐλεγείου καὶ
 20 μέλους, τὸ δὲ μιμητικὸν διὰ τραγῳδίας σατύρων τε καὶ
 κωμῳδίας. καὶ ὅτι τὸ ἔπος πρῶτον μὲν ἐφεῦρε Φημονόη ἢ
 Ἀπόλλωνος προφήτης, ἐξαμέτροις χρησμοῖς χρησαμένη·
 καὶ ἐπειδὴ τοῖς χρησμοῖς τὰ πράγματα εἶπετο καὶ σύμφωνα
 ἦν ἔπος τὸ ἐκ μέτρων κληθῆναι. οἱ δὲ φασιν ὅτι διὰ τὴν
 25 κατασκευὴν καὶ τὴν ἄγαν ὑπεροχὴν τὴν ἐν τοῖς ἐξαμέτροις
 θεωρουμένην τὸ κοινὸν ὄνομα παντὸς τοῦ λόγου τὸ ἐξάμε-
 τρον ἰδιώσατο καὶ ἐκλήθη ἔπος, καθάπερ καὶ ὁ Ὅμηρος τὸν
 ποιητὴν καὶ ὁ Δημοσθένης τὸν ῥήτορα ὠκειώσατο, ἐπεὶ καὶ
 τὰ τρίμετρα ἔπη προσηγόρευον. γεγόνασι δὲ τοῦ ἔπους
 30 ποιηταὶ κράτιστοι μὲν Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πείσανδρος,
 Πανύασις, Ἀντίμαχος. διέρχεται δὲ τούτων ὡς οἶόν τε καὶ
 γένος καὶ πατρίδας καὶ τινὰς ἐπὶ μέρους πράξεις. διαλαμ-
 βάνει δὲ καὶ περὶ τοῦ λεγομένου ἐπικοῦ κύκλου, ὃς ἄρχεται

μὲν ἐκ τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς μυθολογουμένης μίξεως, ἐξ
 ἧς αὐτῷ καὶ τρεῖς παῖδας ἑκατοντάχειρας καὶ τρεῖς γεννώσι
 Κύκλωπας, διαπορεύεται δὲ τὰ τε ἄλλως περὶ θεῶν τοῖς
 Ἑλλήσι μυθολογούμενα, καὶ εἴ πού τι καὶ πρὸς ἱστορίαν
 ἐξαληθίζεται. καὶ περατοῦται ὁ ἐπικὸς κύκλος ἐκ διαφό- 5
 ρων ποιητῶν συμπληρούμενος μέχρι τῆς ἀποβάσεως Ὀδυσ-
 σέως τῆς εἰς Ἰθάκην, ἐν ᾗ καὶ ὑπὸ τοῦ παιδὸς Τηλεγόνου
 ἀγνοοῦντος κτείνεται. λέγει δὲ ὡς τοῦ ἐπικοῦ κύκλου τὰ
 ποιήματα διασώζεται καὶ σπουδάζεται τοῖς πολλοῖς οὐχ
 οὕτω διὰ τὴν ἀρετὴν ὡς διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐν αὐτῷ 10
 πραγμάτων. λέγει δὲ καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς πατρίδας
 τῶν πραγματευσαμένων τὸν ἐπικὸν κύκλον. λέγει δὲ καὶ
 περὶ τινων Κυπρίων ποιημάτων, καὶ ὡς οἱ μὲν ταῦτα εἰς
 Στασίῳνον ἀναφέρουσι Κύπριον, οἱ δὲ Ἑγησίῳνον τὸν Σαλα-
 μίνιον αὐτοῖς ἐπιγράφουσιν, οἱ δὲ Ὅμηρον δοῦναι δὲ ὑπὲρ 15
 τῆς θυγατρὸς Στασίῳφ, καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ πατρίδα Κύπρια
 τὸν πόνον ἐπικληθῆναι. ἀλλ' οὐ (προσ)τίθεται ὁ συγγρα-
 φεὺς ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ, μηδὲ γὰρ Κύπρια προπαροξυτόνως
 ἐπιγράφεσθαι τὰ ποιήματα. sequitur de ceteris poesis
 generibus disserens : finem facit 322 a. 39 Bekk. verbis οἱ μὲν 20
 δ' λόγοι τῆς Πρόκλου γραμματικῆς χρηστομαθίας ἐν τούτοις.

scholia in S. Gregor. Nazianz. oratt. (Patrologia ed. Migne
 xxxvi. 914 C) φασὶ δὲ καὶ ἰδικῶς ἐγκύκλιον τὴν ποιητικὴν,
 περὶ ἧς καὶ Πρόκλος ὁ Πλατωνικὸς ἐν μονοβίβλῳ περὶ
 κύκλου ἐπιγεγραμμένῃ τὰς τῶν ποιητῶν διέξεισι ἀρετὰς 25
 καὶ τὰ ἴδια.

monobiblos eadem videtur esse atque epitome Photiana
 seorsum edita velut in codd. Reg. 16 Ott. 163 Vat. 1408.

2 γεννώσι Ven. Harl. : ἐτέρους ἀποτίκτουσι cet. 3 διαπορεύεται
 κτλ. ita Ven. Harl. E. M. διεξέρχεται δὲ περὶ θεῶν τὰ τε ἄλλα cet.
 8 ἀγνοοῦντος Ver. Harl. : ἄγνοούμενος ὡς πατὴρ εἴη cet. 14 ἡγήσιον
 codd. praeter Ven. Harl. 15 δοῦναι] γράψαι Ven. : γράψαι δοῦναι
 Par. 1266 18 κύπρια Ven., marg. Harl. 21 δ'] δύο codd.,
 correximus C. Q. 1908. 65 n. 2. de ratione divisionis huius operis dis-
 putant O. Immisch *Festschrift Th. Gomperz dargebracht* 1902. 237 sqq.,
 Stein de *Procli Chrest. gram. quaest. sel.* Bonnae 1907

scholia cod. Par. 451 in Euseb. praef. evang. 39 D (Dindorf, Eus. ed. 1867 praef. p. v) τοὺς περὶ τὸν ἐπικὸν καλούμενον κύκλον ποιητὰς λέγει. οὗτος ὁ ἐπικὸς καλούμενος κύκλος ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως μυθολογουμένης, καὶ περατοῦται συμπληρούμενος ἐκ διαφορῶν ποιητῶν μέχρι τῆς εἰς Ἰθάκην ἀποβάσεως Ὀδυσσεύς, ἐν ᾗ καὶ ὑπὸ τοῦ παιδὸς Τηλεγόνου ἀγνοούμενος ὡς πατὴρ εἶη κτείνεται. cf. f. 97. 5 sqq. codex cum a. 914 scriptus sit Photianis usum esse Aretham acerrimum scholiorum collectorem vix verè simile videtur.

epitomen Photianam in brevius redactam habet E. M. 327. 39. ἔλεγχος] ἐκ τοῦ περὶ χρηστομαθίας Πρόκλου. ὁ μέντοι ἐπικὸς κύκλος ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς μυθολογουμένης οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως, ἀφ' ἧς ἐκατόγχειρες γίνονται καὶ ἐξῆς. διαπορεύεται δὲ τὰ τε ἄλλως περὶ θεῶν τοῖς Ἑλλησι μυθολογούμενα, καὶ εἶπου τι καὶ πρὸς ἱστορίαν ἐξαληθίζεται. περατοῦται δὲ ἐκ διαφορῶν ποιητῶν συμπληρούμενος μέχρι Ὀδυσσεύς. ὧν καὶ ὀνόματα καὶ πατρίδας φησὶν ὁ αὐτός. σπουδάζεσθαι δὲ τὰ ἐπικοῦ κύκλου ποιήματα οὐχ οὕτω διὰ τὴν ἀρετὴν ὡς διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων. τὴν δὲ ἐλεγείαν κτλ.

nonnulla et epistolographus quem edidit e cod. Barocc. 131 Cramerus tradidit (est autem Michael Italicus secundum Treu *Byz. Zeitschr.* iv. 1. sq.) in An. Ox. iii. 189. 18 καὶ εἰ μὴ τισι μεираκιευόμενος ἔδοξα, τὰ Φημονόης ἂν σοι διεξῆλθον καὶ Δημοῦς τῆς γραμματικῆς, τῆς μὲν ἔπος εὐρούσης, τῆς δὲ τέχνας συγγραψαμένης· εἶπον ἂν καὶ τίνες μὲν τοῦ ἔπους γεγόνασι κράτιστοι ποιηταί, ὧν ὁ Πανίαςις γνωριμώτατος μετὰ Ὀμηρον· τίς δὲ ὁ ἐπικὸς κύκλος· τίνα δὲ Στασίῳ τὰ Κύπρια· τίς δὲ ἡ μελικὴ ποίησις κτλ.

CHRESTOMATHIA

B

PROCVLI CHRESTOMATHIAE ECLOGAE

Πρόκλου χρηστομαθείας γραμματικῆς τῶν εἰς
δ' διηρημένων τὸ α'

Ὁμήρου χρόνοι, βίος, χαρακτήρ, ἀναγραφὴ ποιημάτων.

Ἐπὼν ποιηταὶ γεγόνασι πολλοί· τούτων δ' εἰς κράτι-
στοι Ὅμηρος Ἡσίοδος Πείσανδρος Πανύασσις Ἀντίμαχος. 5
Ὅμηρος μὲν οὖν τίνων γονέων ἢ ποίας ἐγένετο πατρίδος, οὐ
ῥᾶδιον ἀποφῆνασθαι· οὔτε γὰρ αὐτός τι λελάληκεν, ἀλλ'
οὐδὲ οἱ περὶ αὐτοῦ εἰπόντες συμπεφωνήκασιν, ἀλλ' ἐκ τοῦ
μηδὲν ῥητῶς ἐμφαίνειν περὶ τούτων τὴν ποιήσιν αὐτοῦ
μετὰ πολλῆς ἀδείας ἕκαστος οἷς ἡβούλετο ἐχαρίσατο. καὶ 10
διὰ τοῦτο οἱ μὲν Κολοφώνιον αὐτὸν ἀνηγόρευσαν, οἱ δὲ
Χίον, οἱ δὲ Σμυρναῖον, οἱ δὲ Ἰήτην, ἄλλοι δὲ Κυμαῖον·
καὶ καθόλου πᾶσα πόλις ἀντιποιεῖται τάνδρός, ὅθεν εἰκότως
ἂν κοσμοπολίτης λέγοιτο. οἱ μὲν οὖν Σμυρναῖον αὐτὸν
ἀποφαινόμενοι Μαίονος μὲν πατρὸς λέγουσιν εἶναι, γεννη- 15
θῆναι δὲ ἐπὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ, ὅθεν καὶ Μελησιγενῆ
ὀνομασθῆναι· δοθέντα δὲ Χίοις εἰς ὁμηρεῖαν Ὅμηρον κλη-
θῆναι. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς τῶν ὁμμάτων πηρώσεως τούτου
τυχεῖν αὐτὸν φασὶ τοῦ ὀνόματος· τοὺς γὰρ τυφλοὺς ὑπὸ
Αἰολέων ὁμήρους καλεῖσθαι. Ἑλλάνικος (fr. 6) δὲ καὶ 20
Δαμάστης (F. H. G. ii. 66) καὶ Φερεκύδης (F. H. G. iv. 639) εἰς

1—p. 102, l. 6 vita Procula (III West.) *codices*: A² Bm³ E² H M¹ N P⁷
P¹⁴ Pa Pe U¹ f. 1, U⁵. non collati Pa Pe neque praeter titulum N. ΤΙΤΥ-
ΛΥΣ: quem dedimus exhibet U¹: πρόκλου περὶ ὁμήρου A² Bm³ E² H N:
γένος ὁμήρου P¹⁴ om. P⁷ + ἐν τοῖς χρόνοις ῥοβοὰμ ἦν ὁμηρος καὶ ἡσίοδος +
κατὰ τοὺς χρόνους σαμουήλ τοῦ προφητοῦ ἐγένετο ὁ πόλεμος ὁ ἰλιακός·
ἐν ἔτεσι δέκα· καὶ τὸ ἴλιον ἦλω P⁷ in marg. 4. 5 ἐπὼν . . . ἀντίμαχος
om. P⁷ P¹⁴ 4 ποιητικῶν A² 5 πανύασσης A² Bm³ M¹ 6 ὁμηρος
ὁ ποιητῆς τίνων μὲν γονέων P⁷ P¹⁴ ἐγένετο om. Bm³ E² H M¹ 9 τούτου
M¹ 12 οἱ δὲ κυμαῖον P¹⁴ 13 ἀντιποιῆσαι τοῦ ἀνδρός Bm³ M¹
15 μαίονος Bm³ E² H M¹ (corr. ex -onos): μάρωνος A², cf. 19 vit. iv. 1
16 μελησιγενῆ H P¹³ U¹: -γεννῆ Bm³: -ἐνη cet.: μελησ- corr. ex ἴσ
vel ἴσσ E²: μελήσσιος γώνη (ss. γωνῆ, νης) M¹ 17 ὀνομασθῆναι M¹
20 ἑλλάνικος—6 pag. inf. ἀνάγει om. P⁷ P¹⁴ 21 δαμάστος A²:
δαμίσθης (ss. στ) H εἰς om. A² E² M¹

Ὀρφέα τὸ γένος ἀνάγουσιν αὐτοῦ· Μαίονα γάρ φασι τὸν
 Ὀμήρου πατέρα καὶ Δίον τὸν Ἡσιόδου γενέσθαι Ἀπέλλιδος
 τοῦ Μελανώπου τοῦ Ἐπιφράδεος τοῦ Χαριφήμου τοῦ
 Φιλοτέρπεος τοῦ Ἰδμονίδα τοῦ Εὐκλέους τοῦ Δωρίωνος τοῦ
 5 Ὀρφέως. Γοργίας δὲ ὁ Λεοντίνος (fr. 25 Diels) εἰς Μου-
 σαῖον αὐτὸν ἀνάγει. περὶ δὲ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ λόγος τις
 φέρεται τοιοῦτος. ἀνελεῖν φασὶν αὐτῷ τὸν θεὸν χρωμένῳ
 περὶ ἀσφαλείας τάδε·

ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὶς ἧ σε θανόντα
 10 δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἰνιγμα φύλαξαι.
 λέγουσιν οὖν αὐτὸν εἰς Ἴον πλεύσαντα διατρίψαι μὲν
 παρὰ Κρεωφύλῳ, γράψαντα δὲ Οἰχαλίας ἄλωσιν τούτῳ
 χαρίσασθαι, ἥτις νῦν ὥς Κρεωφύλου περιφέρεται. καθεξό-
 μενον δὲ ἐπὶ τινος ἀκτῆς, θεασάμενον ἄλιεῖς προσειπεῖν
 15 αὐτοὺς καὶ ἀνακρίναι τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν·

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες, ἄρ' ἔχομέν τι;
 ὑποτυχόντα δὲ αὐτῶν ἓνα εἰπεῖν

οὓς ἔλομεν λιπόμεσθ', οὓς δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.
 οὐκ ἐπιβάλλοντος δ' αὐτοῦ διελέσθαι τὸ αἶνιγμα, ὅτι ἐπὶ
 20 ἰχθυῖαν καταβάντες ἀφήμαρτον, φθειρισάμενοι δὲ ὅσους μὲν
 ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀποκτείναντες ἀπολείπουσιν, ὅσοι δὲ
 αὐτοὺς διέφυγον, τούτους ἀποκομίζουν, οὕτω δ' ἐκείνων
 ἀθυμήσαντα σύννουν ἀπιέναι τοῦ χρησμοῦ ἔννοιαν λαμβά-
 νοντα, καὶ οὕτως ὀλισθέντα περιπταῖσαι λίθῳ καὶ τριταῖον

1 παράγουσιν Bm³ E² H M¹ μαίονα Bm³ E² H M¹: μάρωνα A² φησι
 A² 2 ἀπὸ ἑλλιδος E² M¹: ἀπὸ ἑλλιδος H: ἀπὸ ελλιδος Bm³:
 ἀπέλλιασθ A² 3 μελανωποῦ U¹ ἐπιφραδέως E² 4 φιλο-
 τελπέος A² ἰδμονίδου A² εὐκλεοῦς Bm³ E² 6, 7 τοιοῦτος
 τις φέρεται λόγος Bm³ E² H M¹ (ἐφέρετο) 7 αὐτὸν Bm³ M¹
 9, 10 = Anth. Pal. xiv. 65, v. ad vit. Plut. 48 9 ἔστιν ἴηος P¹⁴:
 ἴηος tantum P⁷ 10 φυλάξω Bm³ M¹ 12 παρὰ] περὶ A² E² H
 M¹ 12 κρεοφ- Bm³ E² H M¹ U¹: κρεοφίλῳ A²: κλεοφύλῳ P¹⁴
 13 κρεοφ- Bm³ H M¹ U¹: κρεοφίλου A²: κλεοφ- P¹⁴ 15 ἀνακίνα
 A² 16 ἄρ' ἢ ἄρ' E² H M¹ P⁷ P¹⁴ U⁵ 17 ὑποτυχόντες A² Bm³ E² H M¹
 αὐτῷ A² E² H M¹ ἔναν Bm³ 18 v. ad Certam. 328 ὅσος
 ... ὅσος οὐχ U⁵ 20 ἰχθυῖαν M¹: ἰαν Bm³ v. ad vit. Her. 500
 23 ἐπιέναι A² 24 ὀλισθέντα E² H περιπτέσθαι A²: περιπέσαι
 (ss. ai) Bm³

τελευτήσαι. ἀλλὰ δὴ ταῦτα μὲν πολλῆς ἔχεται ζητήσεως·
 ἵνα δὲ μηδὲ τούτων ἄπειρος ὑπάρχῃς, διὰ τοῦτο εἰς ταῦτα
 κατεχώρισα. τυφλὸν δὲ ὅσοι τοῦτον ἀπεφήναντο, αὐτοί
 μοι δοκοῦσι τὴν διάνοιαν πεπηρῶσθαι· τοσαῦτα γὰρ κατείδεν
 ἄνθρωπος ὅσα οὐδεὶς πώποτε. εἰσὶ δὲ οἷτινες ἀνεψιὸν αὐτὸν 5
 Ἑσίοδου παρέδσαν ἀτριβεῖς ὄντες ποιήσεως· τοσοῦτον
 γὰρ ἀπέχουσι τοῦ γένει προσήκειν ὅσον ἡ ποίησις διέστηκεν
 αὐτῶν. ἄλλως δὲ οὐδὲ τοῖς χρόνοις συνεπέβαλον ἀλλήλοις.
 ἄθλιοι δὲ οἱ τὸ αἰνιγμα πλάσαντες τοῦτο

Ἑσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,

10

ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι δῖον Ὅμηρον.

ἀλλὰ γὰρ ἐπλανήθησαν ἐκ τῶν Ἑσιοδείων Ἡμερῶν
 ἕτερον γάρ τι σημαίνει. τοῖς δὲ χρόνοις αὐτὸν οἱ μὲν
 περὶ τὸν Ἀρίσταρχόν φασι γενέσθαι κατὰ τὴν τῆς Ἰωνίας
 ἀποικίαν, ἥτις ὕστερεῖ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου ἔτεσιν 15
 ἐξήκοντα, τὸ δὲ περὶ τοὺς Ἡρακλείδας λείπεται τῶν
 Τρωϊκῶν ἔτεσιν ὀγδοήκοντα· οἱ δὲ περὶ Κράτητα (fr. ed.
 Wachs. p. 40) ἀνάγουσιν αὐτὸν εἰς τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους.
 φαίνεται δὲ γηραιὸς ἐκλελοιπῶς τὸν βίον· ἡ γὰρ ἀνυπέρ-
 βλητος ἀκρίβεια τῶν πραγμάτων προβεβηκυῖαν ἡλικίαν 20
 παρίστησιν. πολλὰ δὲ ἐπεληλυθὼς μέρη τῆς οἰκουμένης
 ἐκ τῆς πολυπειρίας τῶν τόπων εὐρίσκεται. τούτῳ δὲ
 προσυπονοητέον καὶ πλούτου πολλὴν περιουσίαν γενέσθαι·
 αἱ γὰρ μακραὶ ἀποδημίαι πολλῶν ἀναλωμάτων δέονται, καὶ
 ταῦτα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὔτε πάντων πλεομένων 25

1-3 ἀλλὰ . . . κατεχώρισα om. P⁷ P¹⁴ 3 κεχώρηκα A² H M¹ :
 κατεχώρησα cet. corr. Dindorf. 4 κατοῖδεν A² Bm³ M¹ 5 ὅσα
 οὐδεὶς ἄνθρωπος πώποτε A² Bm³ E² H M¹ τινες P¹⁴ 7 τῷ E² Bm³ ἡ
 om. Bm³ E² H M¹ 8 ἄλλος Bm³ H M¹ συνεπέβαλον P¹⁴
 9-18 ἄθλιοι . . . χρόνους om. P⁷ P¹⁴ 10-12 v. ad Certam. 213
 11 ὕμνον M¹, fort. E² m. rec. 16, 17 τὸ δὲ περὶ . . . ἔτεσιν π' om.
 A² E² H M¹ 19 ἐκλελοιπῶς τὸν βίον om. A² relicto spatio
 20 προβεβηκυῖαν] τέλειαν Bm³ E² H M¹ 21 ἐπεληλυθὼς om. relicto
 spatio A² 22 τοῦτο P⁷ P¹⁴ 23 πλού . . . γενέσθαι A² πολλοῦ
 Bm³ M¹ 24 ἐποδημίαι A² δέονται ἀναλωμάτων A² Bm³ H M¹
 25 τοὺς πάντων A²

ἀκινδύνως οὔτε ἐπιμισγομένων ἀλλήλοις πω τῶν ἀνθρώπων
 ραδίως. γέγραφε δὲ ποιήσεις δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν,
 ἣν Ξένων καὶ Ἑλλάνικος ἀφαιροῦνται αὐτοῦ. οἱ μέντοι γε
 ἀρχαῖοι καὶ τὸν κύκλον ἀναφέρουσιν εἰς αὐτόν. προστι-
 5 θέασι δὲ αὐτῷ καὶ παλγινιά τινα, Μαργίτην, βατραχομαχίαν
 ἢ μυομαχίαν· ἐπτάπεκτον αἶγα, Κέρκωπας κενούς.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Κυπρίων λεγομένων
 ποιημάτων

Ἐπιβάλλει τούτοις τὰ λεγόμενα Κύπρια ἐν βιβλίοις
 10 φερόμενα ἑνδεκα, ὧν περὶ τῆς γραφῆς ὕστερον ἐροῦμεν, ἵνα
 μὴ τὸν ἐξῆς λόγον νῦν ἐμποδίζωμεν. τα δὲ περιέχοντά
 ἐστί ταῦτα.

Ζεὺς βουλευέται μετὰ τῆς Θέμιδος περὶ τοῦ Τρωϊκοῦ
 πολέμου· παραγενομένη δὲ Ἔρις εὐωχουμένων τῶν θεῶν ἐν
 15 τοῖς Πηλέως γάμοις νεῖκος περὶ κάλλους ἐνίστησιν Ἀθηνᾶ,
 Ἥρα καὶ Ἀφροδίτη, αἱ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐν Ἰδῇ κατὰ
 Διὸς προσταγὴν ὑφ' Ἑρμοῦ πρὸς τὴν κρίσιν ἄγονται· καὶ
 προκρίνει τὴν Ἀφροδίτην ἐπαρθεὶς τοῖς Ἑλένης γάμοις
 Ἀλέξανδρος. ἔπειτα δὲ Ἀφροδίτης ὑποθεμένης ναυπηγεῖ-
 20 ται, καὶ Ἑλενος περὶ τῶν μελλόντων αὐτῷ προθεσπίζει.

1 μισγομένων U⁵ πῶ U¹: πως M¹: πῶς A² Bm³ E² H P⁷ P¹⁴
 2 γεγράφθαι Bm³ E² H M¹ P⁷ P¹⁴: γεγραφθ' (ss. α) δύο A² 3-4 ἦν
 . . . αὐτόν om. P⁷ P¹⁴: ἦν om. A² Bm³ E² H M¹ 4 καὶ
 ἀναφέρουσιν A² 4, 5 προστιθέασι δὲ τινὲς αὐτῷ P⁷ P¹⁴ 5 μαργί-
 την καὶ Bm³ E² H M¹, post μαργίτην add U¹ marg. οἱ δὲ λέγουσι τήγρη-
 τος τοῦ καρὸς βατραχομαχίαν ἢ μυομαχίαν E² P⁷ P¹⁴ U¹: βατρα-
 χομυομαχίαν cet. 6 ἐν τε πακτίον A² Bm³ (ἐν τε) E² H P⁷ P¹⁴ (ἐν τε)
 ἐντεπάκτιον vit. Herod. 333: ἡθιέπακτος ἦτοι ἱαμβοὶ
 Suid. 45: ἐπταπάκτιον Suid. 103 (ἐπτάκτιον cod. vit. Herod. Ma) ἐπταε-
 πάκτιον Tzetzes proem. alleg. Hom. 33: forte ἐπταπέκτιον Allatius:
 ἐπτάπεκτον Dindorf ut vid., cf. ἐπτάπεκτος· ἢ τὴν βαθείαν ἔχουσα κόμην·
 ἢ δυναμένη ἐπτάκτις τμηθῆναι E. M. et Suid.: ἐπταπέκτιος· ἢ βαθείας τρίχας
 ἔχουσα Hesych. κενούς sc. vacuos non viatores sed latrones: καινοὺς
 Dindorf 7-p. 105. 18 Cypriorum enarratio. codices: Bm³ E² H
 M¹ N Pa Pe: om. U¹ 13 βούλεται codd. praeter N θέτιδος codd.
 corr. Heyne 15 ἀνίστησιν N 18 τοῖς] τῆς Bm³ H M¹ N Pe
 19 ἔπειτα καὶ Bm³ H M¹ Pa (om. ἐπαρθεὶς . . . Ἀλέξανδρος) Pe 20 αὐτῷ
 Heyne pro αὐτοῖς (αὐτῆς M¹)

CHRESTOMATHIA

καὶ ἡ Ἀφροδίτῃ Αἰνείαν συμπλεῖν αὐτῷ κελεύει. καὶ
 Κασσάνδρα περὶ τῶν μελλόντων προδηλοῖ. ἐπιβὰς δὲ τῇ
 Λακεδαιμονίᾳ Ἀλέξανδρος ξενίζεται παρὰ τοῖς Τυνδαρίδαις,
 καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Σπάρτῃ παρὰ Μενελάῳ· καὶ Ἑλένη
 παρὰ τὴν εὐωχίαν δίδωσι δῶρα ὁ Ἀλέξανδρος. καὶ μετὰ 5
 ταῦτα Μενέλαος εἰς Κρήτην ἐκπλεῖ, κελεύσας τὴν Ἑλένην
 τοῖς ξένοις τὰ ἐπιτήδεια παρέχειν, ἕως ἂν ἀπαλλαγῶσιν.
 ἐν τούτῳ δὲ Ἀφροδίτῃ συνάγει τὴν Ἑλένην τῷ Ἀλεξάνδρῳ.
 καὶ μετὰ τὴν μίξιν τὰ πλείστα κτήματα ἐνθέμενοι νυκτὸς
 ἀποπλέουσι. χειμῶνα δὲ αὐτοῖς ἐφίστησιν Ἥρα. καὶ 10
 προσενεχθεὶς Σιδῶνι ὁ Ἀλέξανδρος αἰρεῖ τὴν πόλιν. καὶ
 ἀποπλεύσας εἰς Ἴλιον γάμους τῆς Ἑλένης ἐπετέλεσεν.

Ἐν τούτῳ δὲ Κάστῳ μετὰ Πολυδεύκους τὰς Ἰδα καὶ
 Λυγκέως βοῦς ὑφαιρούμενοι ἐφωράθησαν. καὶ Κάστῳ
 μὲν ὑπὸ τοῦ Ἰδα ἀναιρεῖται, Λυγκεὺς δὲ καὶ Ἰδας ὑπὸ 15
 Πολυδεύκους· καὶ Ζεὺς αὐτοῖς ἑτερήμερον νέμει τὴν ἀθανα-
 σίαν. καὶ μετὰ ταῦτα Ἴρις ἀναγγέλλει τῷ Μενελάῳ τὰ
 γεγονότα κατὰ τὸν οἶκον. ὁ δὲ παραγενόμενος περὶ τῆς
 ἐπ' Ἴλιον στρατείας βουλευέται μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ
 πρὸς Νέστορα παραγίνεται Μενέλαος. Νέστῳ δὲ ἐν 20
 παρεκβάσει διηγεῖται αὐτῷ ὡς Ἐπωπεὺς φθείρας τὴν
 Λύκου θυγατέρα ἐξεπορθήθη, καὶ τὰ περὶ Οἰδίπουν καὶ τὴν
 Ἡρακλέους μανίαν καὶ τὰ περὶ Θησέα καὶ Ἀριάδην.
 ἔπειτα τοὺς ἡγεμόνας ἀθροίζουσιν ἐπελθόντες τὴν Ἑλλάδα.
 καὶ μαίνεσθαι προσποιησάμενον τὸν Ὀδυσσεά ἐπὶ τῷ μὴ 25
 θέλειν συστρατεῦσθαι ἐφώρασαν, Παλαμῆδους ὑποθεμένον
 τὸν υἱὸν Τηλέμαχον ἐπὶ κόλασιν ἐξαρπάσαντες.

2 κάσανδρα Bm³ E² H M¹ Pa Pe 3 παρὰ] περὶ Bm³ M¹ Pe
 9 μετὰ] με M¹ 11 αἰρεῖ Bm³ E² H Pa Pe 12 ἀπετέλεσεν
 Bm³ H Pa Pe 13 Ἰδας M 14 λυγέως Bm³ H Pa Pe βάς
 Pa: βάσ Bm³ ὑφαιρούμενοι Bm³ H M¹ N Pa ἐφωράθησαν E²
 15 λυγεὺς Bm³ Pa Pe 17 ἀγγέλει Bm³ E² H N Pa Pe 22 λύκου
 Heyne: λυκούργου codd. οἰδίπουν Bm³ Pa Pe 23 ἡρακλέους
 Pa Pe 26 ἐφώρασαν Bm³ M¹ Pa Pe: ἐφόρεσαν H παλλαμίδους
 Pa Pe (-λ-)

Καὶ μετὰ ταῦτα συνελθόντες εἰς Αὐλίδα θύουσι· καὶ τὰ
περὶ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς στρουθοὺς γενόμενα δείκνυνται,
καὶ Κάλχας περὶ τῶν ἀποβησομένων προλέγει αὐτοῖς.
ἔπειτα ἀναχθέντες Τευθρανίᾳ προσίσχουσι καὶ ταύτην ὡς
5 Ἴλιον ἐπόρθουν. Τήλεφος δὲ ἐκβοηθήσας Θερσανδρόν τε
τὸν Πολυνείκους κτείνει καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀχιλλέως τιτρώσκε-
ται. ἀποπλέουσι δὲ αὐτοῖς ἐκ τῆς Μυσίας χειμῶν ἐπιπίπτει
καὶ διασκεδάννυνται. Ἀχιλλεὺς δὲ Σκύρῳ προσσχών
γαμεί τὴν Λυκομήδους θυγατέρα Δηϊδάμειαν. ἔπειτα Τή-
10 λεφον κατὰ μαντείαν παραγενόμενον εἰς Ἄργος ἰάται
Ἀχιλλεὺς ὡς ἡγεμόνα γενησόμενον τοῦ ἐπ' Ἴλιον πλοῦ.

Καὶ τὸ δεύτερον ἡθροισμένου τοῦ στόλου ἐν Αὐλίδι
Ἀγαμέμνων ἐπὶ θήρας βαλὼν ἔλαφον ὑπερβάλλειν ἔφησε
καὶ τὴν Ἄρτεμιν. μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς ἐπέσχεν αὐτοὺς τοῦ
15 πλοῦ χειμῶνας ἐπιπέμπουσα. Κάλχαντος δὲ εἰπόντος τὴν
τῆς θεοῦ μῆνιν καὶ Ἰφιγένειαν κελύσαντος θύειν τῇ Ἄρτε-
μιδι, ὡς ἐπὶ γάμον αὐτὴν Ἀχιλλεῖ μεταπεμψάμενοι θύειν
ἐπιχειροῦσιν. Ἄρτεμις δὲ αὐτὴν ἐξαρπάσασα εἰς Ταύρους
μετακομίζει καὶ ἀθάνατον ποιεῖ, ἔλαφον δὲ ἀντὶ τῆς κόρης
20 παρίστησι τῷ βωμῷ.

Ἐπειτα καταπλέουσιν εἰς Τένεδον. καὶ εὐωχουμένων
αὐτῶν Φιλοκτήτης ὑφ' ὕδρου πληγεὶς διὰ τὴν δυσσομίαν ἐν
Λήμνῳ κατελείφθη, καὶ Ἀχιλλεὺς ὕστερον κληθεὶς διαφέρεται
πρὸς Ἀγαμέμνονα. ἔπειτα ἀποβαίνοντας αὐτοὺς εἰς Ἴλιον

2 γένημ (ss. α) Pa Pe : γενημα Bm³ 3 quod ait Bachmann ad
Lyc. 202 (ed. 1830), cf. 233, litteram ε in margine cod. Neap. hic
appositum esse unde indicatum fuerit quintum Cypriorum librum ab
ἔπειτα incipere cum a libro Gargiulli sumptum sit nulla fide nititur (cf.
Welcker l. c. p. 505) 4 προσέσχουσι Bm³ M¹ Pa Pe 5 ἐκβοη-
θήσας] ἐκ βοηθείας codd. (ἐκβοήθειαν M¹ : ἐκβοηθεί N) em. Heyne
8 διασκεδάννυνται Pe προσσχών Bm³ E² H M¹ Pe 11 τοῦτ' ἐπ'
Bm³ M¹ (om. ἐπ') Pa Pe 13 θήραν codd. (θήραν Bm³ H) em.
Bekker 14 μηνίσασα Bm³ M¹ Pa 15 χειμῶνας Bm³ Pa Pe
16 τοῦ M¹ Pa θύει Bm³ Pa Pe 17 αὐτὴν E² : αὐτῇ Bm³ H M¹ N
Pa Pe 23 κατεβλήθη (marg. man. al. κλήφθη ss. τ) Pe : κατε-
λήθη (ss. β) M¹ : κατελήφθη H Pa (marg. κατεβλήθη) : κατεβλήθη Bm³
ὕστερος Bm³ N Pe : ὕστερ (ss. ο) E²

CHRESTOMATHIA

εἵργουσιν οἱ Τρῶες, καὶ θνήσκει Πρωτεσίλαος ὕφ' Ἑκτορος.
 ἔπειτα Ἀχιλλεὺς αὐτοὺς τρέπεται ἀνελὼν Κύκνον τὸν
 Ποσειδῶνος. καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναιροῦνται, καὶ διαπρε-
 σβεύονται πρὸς τοὺς Τρῶας, τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα
 ἀπαιτοῦντες. ὥς δὲ οὐχ ὑπήκουσαν ἐκεῖνοι, ἐνταῦθα δὴ 5
 τειχομαχοῦσιν. ἔπειτα τὴν χώραν ἐπεξελθόντες πορθοῦσι
 καὶ τὰς περιοίκους πόλεις. καὶ μετὰ ταῦτα Ἀχιλλεὺς
 Ἑλένην ἐπιθυμεῖ θεάσασθαι, καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ
 αὐτὸ Ἀφροδίτῃ καὶ Θέτις. εἶτα ἀπονοστεῖν ὠρμημένους
 τοὺς Ἀχαιοὺς Ἀχιλλεὺς κατέχει. καῖπειτα ἀπελαύνει τὰς 10
 Αἰνείου βόας, καὶ Λυρνησὸν καὶ Πήδασον πορθεῖ καὶ
 συχνὰς τῶν περιοικίδων πόλεων, καὶ Τρωῖλον φονεύει.
 Λυκάονά τε Πάτροκλος εἰς Λῆμνον ἀγαγὼν ἀπεμπολᾷ, καὶ
 ἐκ τῶν λαφύρων Ἀχιλλεὺς μὲν Βρισηΐδα γέρας λαμβάνει,
 Χρυσήϊδα δὲ Ἀγαμέμνων. ἔπειτά ἐστι Παλαμήδους θάνα- 15
 τος, καὶ Διὸς βουλὴ ὅπως ἐπικουφίσῃ τοὺς Τρῶας Ἀχιλλέα
 τῆς συμμαχίας τῆς Ἑλληνικῆς ἀποστήσας, καὶ κατάλογος
 τῶν τοῖς Τρωσὶ συμμαχισάντων.

Πρόκλου χρηστομαθείας γραμματικῆς τὸ δεύτερον

Ἐπιβάλλει δὲ τοῖς προειρημένοις ἐν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ 20
 Ἰλιάς Ὀμήρου μεθ' ἣν ἐστὶν Αἰθιοπίδος βιβλία εἰς Ἀρκτίνου
 Μιλησίου, περιέχοντατάδε. Ἀμαζῶν Πενθεσίλεια παραγίνεται
 Τρωσὶ συμμαχήσουσα, Ἄρεως μὲν θυγάτηρ, Θρᾷσσα δὲ τὸ
 γένος· καὶ κτείνει αὐτὴν ἀριστεύουσαν Ἀχιλλεὺς, οἱ δὲ Τρῶες
 αὐτὴν θάπτουσι. καὶ Ἀχιλλεὺς Θερσίτην ἀναιρεῖ, λοιδορη- 25
 θεὶς πρὸς αὐτοῦ καὶ ὀνειδισθεὶς τὸν ἐπὶ τῇ Πενθεσιλείᾳ
 λεγόμενον ἔρωτα· καὶ ἐκ τούτου στάσις γίνεται τοῖς
 Ἀχαιοῖς περὶ τοῦ Θερσίτου φόνου. μετὰ δὲ ταῦτα Ἀχιλ-
 λεὺς εἰς Λέσβον πλεῖ, καὶ θύσας Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι

2 κύκνου Pa 5 ἐνταῦθα δὴ om. N 8-10 Ἑλένην . . . Ἀχιλ-
 λεὺς om. Bm³ M¹ Pa Pe 8 συνήγαγον N 11 ποθεῖ Bm³ H Pe
 12 περιοικίδων Pa 14 τὴν βρισ. N 15 παλαμίδους Bm³ Pa Pe
 16 βουλῇ M¹ ἐπικουφήσῃ M¹: -ίσει N 21-p. 106. 17 Aethio-
 pidis enarratio. codex: U¹ f. 6r. folia in U¹ discussa ordinavit Heyne

καὶ Λητοῖ καθαίρεται τοῦ φόνου ὑπ' Ὀδυσσέως. Μένων
 δὲ ὁ Ἡοῦς υἱὸς ἔχων ἡφαιστότευκτον πανοπλίαν παραγί-
 νεται τοῖς Τρωσὶ βοηθήσων· καὶ Θέτις τῷ παιδί τὰ κατὰ
 τὸν Μένονα προλέγει. καὶ συμβολῆς γενομένης Ἀντί-
 5 λοχος ὑπὸ Μένονος ἀναιρεῖται, ἔπειτα Ἀχιλλεὺς Μένονα
 κτείνει· καὶ τούτῳ μὲν Ἡὼς παρὰ Διὸς αἰτησαμένη ἀθα-
 νασίαν δίδωσι. τρεψάμενος δ' Ἀχιλλεὺς τοὺς Τρῶας καὶ
 εἰς τὴν πόλιν συνεισπεσὼν ὑπὸ Πάριδος ἀναιρεῖται καὶ
 Ἀπόλλωνος· καὶ περὶ τοῦ πτώματος γενομένης ἰσχυρᾶς
 10 μάχης Αἴας ἀνελόμενος ἐπὶ τὰς ναῦς κομίζει, Ὀδυσσέως
 ἀπομαχομένου τοῖς Τρωσίν. ἔπειτα Ἀντίλοχόν τε θά-
 πτουσι καὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Ἀχιλλέως προτίθενται· καὶ Θέτις
 ἀφικομένη σὺν Μούσαις καὶ ταῖς ἀδελφαῖς θρηνεῖ τὸν παῖδα·
 καὶ μετὰ ταῦτα ἐκ τῆς πυρᾶς ἡ Θέτις ἀναρπάσασα τὸν
 15 παῖδα εἰς τὴν Λευκὴν νῆσον διακομίζει. οἱ δὲ Ἀχαιοὶ τὸν
 τάφον χώσαντες ἀγῶνα τιθέασι, καὶ περὶ τῶν Ἀχιλλέως
 ὅπλων Ὀδυσσεὶ καὶ Αἴαντι στάσις ἐμπίπτει.

Ἰλιάδος μικρᾶς Δ̄ Λέσχεω

Ἐξῆς δ' ἐστὶν Ἰλιάδος μικρᾶς βιβλία τέσσαρα Λέσχεω
 20 Μιτυληναίου περιέχοντα τάδε. Ἡ τῶν ὅπλων κρίσις
 γίνεται καὶ Ὀδυσσεὺς κατὰ βούλησιν Ἀθηνᾶς λαμβάνει,
 Αἴας δ' ἐμμανὴς γενόμενος τήν τε λείαν τῶν Ἀχαιῶν
 λυμαίνεται καὶ ἑαυτὸν ἀναιρεῖ. μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς
 λοχῆσας Ἑλενον λαμβάνει, καὶ χρήσαντος περὶ τῆς ἀλώ-
 25 σεως τούτου Διομήδης ἐκ Λῆμνον Φιλοκτήτην ἀνάγει.
 ἰαθεὶς δὲ οὗτος ὑπὸ Μαχάονος καὶ μονομαχήσας Ἀλεξάνδρῳ
 κτείνει· καὶ τὸν νεκρὸν ὑπὸ Μενελάου κατακισθέντα ἀνελό-
 μενοι θάπτουσιν οἱ Τρῶες. μετὰ δὲ ταῦτα Δηΐφοβος
 Ἑλένην γαμεῖ. καὶ Νεοπτόλεμον Ὀδυσσεὺς ἐκ Σκύρου
 30 ἀγαγὼν τὰ ὅπλα δίδωσι τὰ τοῦ πατρός· καὶ Ἀχιλλεὺς
 αὐτῷ φαντάζεται. Εὐρύπυλος δὲ ὁ Τηλέφου ἐπίκουρος

τοῖς Τρωσὶ παραγίνεται, καὶ ἀριστεύοντα αὐτὸν ἀποκτείνει
 Νεοπτόλεμος. καὶ οἱ Τρῶες πολιορκοῦνται· καὶ Ἐπειὸς
 κατ' Ἀθηναῖς προαίρεσιν τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάζει·
 Ὀδυσσεύς τε αἰκισάμενος ἑαυτὸν κατάσκοπος εἰς Ἴλιον
 παραγίνεται, καὶ ἀναγνωρισθεὶς ὑφ' Ἑλένης περὶ τῆς 5
 ἀλώσεως τῆς πόλεως συντίθεται, κτείνας τέ τινας τῶν
 Τρώων ἐπὶ τὰς ναῦς ἀφικνεῖται. καὶ μετὰ ταῦτα σὺν
 Διομήδει τὸ παλλάδιον ἐκκομίζει ἐκ τῆς Ἰλίου. ἔπειτα
 εἰς τὸν δούρειον ἵππον τοὺς ἀρίστους ἐμβιβάσαντες τὰς τε
 σκηναῖς καταφλέξαντες οἱ λοιποὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς Τένεδον 10
 ἀνάγονται· οἱ δὲ Τρῶες τῶν κακῶν ὑπολαβόντες ἀπηλλά-
 χθαι τὸν τε δούρειον ἵππον εἰς τὴν πόλιν εἰσδέχονται,
 διελόντες μέρος τι τοῦ τείχους, καὶ εὐωχοῦνται ὥς νενικη-
 κότες τοὺς Ἕλληνας.

Ἰλίου περσίδος β Ἀρκτίνου

15

Ἔπεται δὲ τούτοις Ἰλίου πέρσιδος βιβλία β Ἀρκτίνου
 Μιλησίου, περιέχοντα τάδε. ὥς τὰ περὶ τὸν ἵππον οἱ
 Τρῶες ὑπόπτως ἔχοντες περιστάντες βουλευόμενοι, ὅ,τι χρὴ
 ποιεῖν· καὶ τοῖς μὲν δοκεῖ κατακρημνίσαι αὐτόν, τοῖς δὲ
 καταφλέγειν, οἱ δὲ ἱερὸν αὐτὸν ἔφασαν δεῖν τῇ Ἀθηναῖ 20
 ἀνατεθῆναι· καὶ τέλος νικᾷ ἡ τούτων γνώμη. τραπέντες
 δὲ εἰς εὐφροσύνην εὐωχοῦνται ὥς ἀπηλλαγμένοι τοῦ πολέ-
 μου. ἐν αὐτῷ δὲ τούτῳ δύο δράκοντες ἐπιφανέντες τὸν τε
 Λαοκόωντα καὶ τὸν ἕτερον τῶν παίδων διαφθείρουσιν· ἐπὶ
 δὲ τῷ τέρατι δυσφορήσαντες οἱ περὶ τὸν Αἰνείαν ὑπεξῆλθον 25
 εἰς τὴν Ἰδην· καὶ Σίνων τοὺς πυρσοὺς ἀνίσχει τοῖς Ἀχαιοῖς,
 πρότερον εἰσεληλυθὼς προσποίητος. οἱ δὲ ἐκ Τενέδου
 προσπλεύσαντες καὶ οἱ ἐκ τοῦ δουρείου ἵππου ἐπιπίπτουσι
 τοῖς πολεμίοις, καὶ πολλοὺς ἀνελόντες τὴν πόλιν κατὰ
 κράτος λαμβάνουσι. καὶ Νεοπτόλεμος μὲν ἀποκτείνει 30
 Πρίαμον ἐπὶ τὸν τοῦ Διὸς τοῦ ἑρκείου βωμὸν καταφυγόντα.

Μενέλαος δὲ ἀνευρὼν Ἑλένην ἐπὶ τὰς ναῦς κατάγει, Διήφοβον φονεύσας. Κασσάνδραν δὲ Αἴας ὁ Ἰλέως πρὸς βίαν ἀποσπῶν συνεφέλκεται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον· ἐφ' ᾧ παροξυνθέντες οἱ Ἕλληνες καταλεῦσαι βουλευóνται τὸν
 5 Αἴαντα, ὁ δὲ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀθηνᾶς βωμὸν καταφεύγει καὶ διασφύζεται ἐκ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου. ἔπειτα ἐμπήσαντες τὴν πόλιν Πολυξένην σφαγιάζουσιν ἐπὶ τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον. καὶ Ὀδυσσεὺς Ἀστυάνακτα ἀνελόντος Νεοπτόλεμος Ἀνδρομάχην γέρας λαμβάνει. καὶ τὰ λοιπὰ
 10 λάφυρα διανέμονται. Δημοφῶν δὲ καὶ Ἀκάμας Αἴθραν εὐρόντες ἄγουσι μεθ' ἑαυτῶν. ἔπειτα ἀποπλέουσιν οἱ Ἕλληνες, καὶ φθορὰν αὐτοῖς ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ τὸ πέλαγος μηχανᾶται.

Νόστων εἰς Ἀγίου

15 Συνάπτει δὲ τούτοις τὰ τῶν Νόστων βιβλία εἰς Ἀγίου Τροϊζηνίου, περιέχοντα τάδε. Ἀθηνᾶ Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον εἰς ἔριν καθίστησι περὶ τοῦ ἔκπλου. Ἀγαμέμνων μὲν οὖν τὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐξιλασόμενος χόλον ἐπιμένει, Διομήδης δὲ καὶ Νέστωρ ἀναχθέντες εἰς τὴν οἰκίαν διασφύ-
 20 ζονται μεθ' οὗς ἐκπλεύσας ὁ Μενέλαος μετὰ πέντε νεῶν εἰς Αἴγυπτον παραγίνεται, τῶν λοιπῶν διαφθαρεισῶν νεῶν ἐν τῷ πελάγει. οἱ δὲ περὶ Κάλχαντα καὶ Λεοντέα καὶ Πολυποίτην πεζῇ πορευθέντες εἰς Κολοφῶνα Τειρεσίαν ἐνταῦθα τελευτήσαντα θάπτουσι. τῶν δὲ περὶ τὸν Ἀγαμέ-
 25 μνονα ἀποπλεόντων Ἀχιλλέως εἰδῶλον ἐπιφανὲν πειράται διακωλύειν προλέγον τὰ συμβησόμενα. εἶθ' ὁ περὶ τὰς Καφηρίδας πέτρας δηλοῦται χειμῶν καὶ ἡ Αἴαντος φθορὰ τοῦ Λοκροῦ. Νεοπτόλεμος δὲ Θέτιδος ὑποθεμένης πεζῇ ποιεῖται τὴν πορείαν· καὶ παραγενόμενος εἰς Θράκην
 30 Ὀδυσσεὺς καταλαμβάνει ἐν τῇ Μαρωνείᾳ, καὶ τὸ λοιπὸν ἀνύει τῆς ὁδοῦ, καὶ τελευτήσαντα Φοίνικα θάπτει· αὐτὸς δὲ

εἰς Μολοσσοὺς ἀφικόμενος ἀναγνωρίζεται Πηλεΐ. ἔπειτα Ἀγαμέμνωνος ὑπὸ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας ἀναιρεθέντος ὑπ' Ὀρέστου καὶ Πυλάδου τιμωρία, καὶ Μενελάου εἰς τὴν οἰκίαν ἀνακομιδή.

Τηλεγονίας β̄ Εὐγάμμωνος

5

Μετὰ ταῦτά ἐστιν Ὀμήρου Ὀδύσσεια· ἔπειτα Τηλεγονίας βιβλία δύο Εὐγάμμωνος Κυρηναίου, περιέχοντα τάδε. οἱ μνήστορες ὑπὸ τῶν προσηκόντων θάπτονται· καὶ Ὀδυσσεὺς θύσας Νύμφαις εἰς Ἥλιον ἀποπλεῖ ἐπισκεψόμενος τὰ βουκόλια, καὶ ξενίζεται παρὰ Πολυξένῳ δῶρόν τε λαμβάνει 10 κρατῆρα, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὰ περὶ Τροφώνιον καὶ Ἀγαμήδην καὶ Αὐγέα. ἔπειτα εἰς Ἰθάκην καταπλεύσας τὰς ὑπὸ Τειρεσίου ρηθείσας τελεῖ θυσίας. καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Θεσπρωτοὺς ἀφικνεῖται καὶ γαμεῖ Καλλιδικὴν βασιλῖδα τῶν Θεσπρωτῶν. ἔπειτα πόλεμος συνίσταται τοῖς Θεσπρω- 15 τοῖς πρὸς Βρύγους, Ὀδυσσέως ἡγουμένου· ἐνταῦθα Ἄρης τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσεά τρέπεται, καὶ αὐτῷ εἰς μάχην Ἀθηνα καθίσταται· τούτους μὲν Ἀπόλλων διαλύει. μετὰ δὲ τὴν Καλλιδικῆς τελευτὴν τὴν μὲν βασιλείαν διαδέχεται Πολυποίτης Ὀδυσσέως υἱός, αὐτὸς δ' εἰς Ἰθάκην ἀφικνεῖται 20 καὶ τούτῳ Τηλέγονος ἐπὶ ζήτησιν τοῦ πατρὸς πλέων, ἀποβὰς εἰς τὴν Ἰθάκην τέμνει τὴν νῆσον· ἐκβοηθήσας δ' Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀναιρεῖται κατ' ἄγνοιαν. Τηλέγονος δ' ἐπιγνοὺς τὴν ἁμαρτίαν τό τε τοῦ πατρὸς σῶμα καὶ τὸν Τηλέμαχον καὶ τὴν Πηνελόπην πρὸς τὴν μητέρα μεθίστη- 25 σιν· ἡ δὲ αὐτοὺς ἀθανάτους ποιεῖ, καὶ συνοικεῖ τῇ μὲν Πηνελόπῃ Τηλέγονος, Κίρκῃ δὲ Τηλέμαχος.

5-27 Telegoniae enarratio. *codex*: U¹ f. 4 r. v.

CYCLI POEMATVM FRAGMENTA

Τιτανομαχία

Testimonia

C. I. G. Ital. et Sicil. 1292 ii. 9 τιτανο]μαχίας ουχ ην τελεσις ο μηθυμναιος υ[πεθηκε. Philo Byblius fr. 2. 28 (F. H. G. iii. 570) ἔνθεν Ἡσίοδος οἶτε κυκλικοὶ περιηχημένοι θεογονίας καὶ γιγαντομαχίας καὶ τιτανομαχίας ἔπλασαν ἰδίας καὶ ἑκτομάς, οἷς συμπεριφερόμενοι ἐνίκησαν τὴν ἀλήθειαν.

Eumelo adscribunt scholiasta Ap. Rhod. i. 1195 (v. fr. 2), Hyginus ut vid. (fr. 3), Eumelo vel Arctino Athen. 22 C 277 D (v. fr. IV, V).

I. Philodem. de piet. col. 137. 10 = p. 61 Gomperz ο δε τὴν τι[τανο] μαχίαν γρα[ψας εξ] αιθερος φησ[ι] . . . Epimerism. Hom. in Ἀκμονα (Anec. Oxon. ed. Cramer i. 75. 13) Αἰθέρος δ' υἱὸς Οὐρανός, ὡς ὁ τὴν Τιτανομαχίαν γράψας.

II. scholiasta in Ap. Rhod. i. 1165 Εὐμηλος δὲ ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ τὸν Αἰγαίωνα Γῆς καὶ Πόντου φησὶ παῖδα, κατοικοῦντα δὲ ἐν τῇ θαλάσῃ τοῖς Τιτᾶσι συμμαχεῖν. inde Eudocia 29. 4, 91. 20.

III. scholiasta Townleianus in Ψ 295 καὶ ὁ τὴν Τιτανομαχίαν δὲ γράψας δύο ἄρρενὰς φησιω Ἥλιου καὶ δύο θηλείας. Hyginus Fab. 183 *hi funales sunt mares: foeminae iugariae Bronte, quae nos tonitrua appellamus, Sterope, quae fulgitrua. huic rei auctor est Eumelus Corinthius.*

e libro II

IV. Athenaeus 277 D. Zoilus οἶδα inquit ὅτι ὁ τὴν Τιτανομαχίαν ποιήσας, εἴτ' Εὐμηλὸς ἔστιν ὁ Κορίνθιος

TITANOMACHIA

ἡ Ἀρκτῖνος ἡ ὅστις δῆποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, ἐν τῷ
 δευτέρῳ οὕτως εἶρηκεν·

ἐν δ' αὐτῇ πλωτοὶ χρυσώπιδες ἰχθύες ἔλλοι
 νήχοντες παίζουνσι δι' ὕδατος ἀμβροσίοιο.

V. Athenaeus 22 C Εὐμηλος δὲ ὁ Κορίνθιος ἡ Ἀρκτῖνος
 τὸν Δία ὀρχούμενόν που παράγει λέγων
 μέσσοισιν δ' ὠρχεῖτο πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

VI. Clemens Alex. Strom. i. c. 15 § 3 Stählin ὁ δὲ
 Βηρύτιος Ἑρμιππος Χείρωνα τὸν Κένταυρον σοφὸν καλεῖ, ἐφ'
 οὗ καὶ ὁ τὴν Τιτανομαχίαν γράψας φησὶν ὡς πρῶτος οὗτος
 εἰς τε δικαιοσύνην θνητῶν γένος ἤγαγε δείξας
 ὄρκους καὶ θυσίας ἰλαρὰς καὶ σχήματ' Ὀλύμπου.

VII. Athenaeus 470 B Θεόλυτος δ' ἐν δευτέρῳ Ὠρων
 (F. H. G. iv. 515) ἐπὶ λέβητός φησιν αὐτὸν διαπλεῦσαι,
 τοῦτο πρῶτον εἰπόντος τοῦ τὴν Τιτανομαχίαν ποιήσαντος.

VIII. Philodemus de pietat. col. 92. 24-31 = p. 43 Gom-
 perz τας αρπυιας τα μη[λα φ]υλαττειν Ακο[υσιλ]αος, Επι-
 μενιδης δε και τουτο και τας αυτας ειναι ταις Ερινυσιν· ο δε
 την Τι[τα]νομαχίαν [τα] μεν μηλα φυλατ[τειν]

locum e Gigantomachia a scholiasta Apollonii Rhod. i.
 554 citatum ὁ δὲ τὴν Γιγαντομαχίαν ποιήσας φησὶν ὅτι
 Κρόνος μεταμορφωθείς εἰς ἵππον ἐμίγη Φιλύρῃ τῇ Ὠκεανοῦ,
 διόπερ καὶ ἵπποκένταυρος ἐγεννήθη ὁ Χείρων· τούτου δὲ
 νυνὴ Χαρίκλῳ huc rettulerunt editores.

Οἰδιπόδεια

Testimonium

C. I. G. Ital. et Sicil. 1292 ii. 11 τ]ην οιδιποδειαν την
 υπο κιναιθωνος του | . . . τες επων ουσαν 5X

Cinaethoni et Iliadem parvam ascripsit Hellanicus (p. 128).

I. Paus. ix. 5. 10 παιδας δὲ ἐξ αὐτῆς [sc. τῆς Ἰοκάστης]

οὐ δοκῶ οἱ γενέσθαι, μάρτυρι Ὅμηρῳ χρώμενος ὃς ἐποίησεν ἐν Ὀδυσσειᾷ (λ 271-4)

μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον καλὴν Ἐπικάστην,
ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδρεῖσιν νόοιο
γῆμαμένη ᾧ υἱεῖ· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
γήμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.

πῶς οὖν ἐποίησαν ἀνάπυστα ἄφαρ εἰ δὴ τέσσαρες ἐκ τῆς Ἐπικάστης ἐγένοντο παῖδες τῷ Οἰδίποδι; ἐξ Εὐρυγανείας δὲ τῆς Ὑπέρφαντος ἐγεγόνεσαν· δημοῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη ποιήσας ἂ Οἰδιπόδια ὀνομάζουσι.

II. schol. cod. Mon. 560 in Eur. Phoen. 1760 Schwartz : οἱ τὴν Οἰδιποδίαν γράφοντες, (ἄλλος δ') οὐδεὶς οὕτω φησί, περὶ τῆς Σφιγγός

ἀλλ' ἔτι κάλλιστόν τε καὶ ἱμεροέστατον ἄλλων

παῖδα φίλον Κρείοντος ἀμύμονος Αἴμονα δῖον . . .

excidit Sphinx.

Θηβαῖς

Testimonia

Certamen Hom. et Hes. v. 265 ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχὼν τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν Θηβαῖδα, ἔπη ζ' (ζ cod.), ἧς ἡ ἀρχὴ

Ἄργος ἄειδε θεὰ πολυδίψιον ἔνθεν ἄνακτες,

εἶτα Ἐπιγόνους, ἔπη ζ' (ζ cod.) ὧν ἡ ἀρχὴ

νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα Μοῦσαι.

φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὅμηρου εἶναι.

C. I. G. Ital. et Sicil. 1292. 12 . . . τες ἐπων ουσαν 5X
υποθησομεν θηβαιδα |

. . . ν τον μιλησιον λεγουσιν επων οντα θφ|

Paus. ix. 9. 5 ἐποιήθη δὲ καὶ ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον καὶ ἔπη Θηβαῖς· τὰ δὲ ἔπη ταῦτα Καλλῖνος (fr. 6) ἀφικόμενος αὐτῶν ἐς μνήμην ἔφησεν Ὅμηρον τὸν ποιήσαντα εἶναι. Καλλίνῳ δὲ πολλοὶ τε καὶ ἄξιοι λόγου κατὰ ταῦτα ἔγνωσαν·

ἐγὼ δὲ τὴν ποιήσω ταύτην μετὰ γε Ἰλιάδα καὶ τὰ ἔπη τὰ
ἐς Ὀδυσσέα ἐπαινῶ μάλιστα.

I. Ἄργος ᾄειδε θεὰ πολυδίψιον ἔνθεν ἄνακτες
poematis principium; v. Certamen 265 iam laudatum.

II. Athen. 465 Ε ὁ δὲ Οἰδίπους δι' ἐκπώματα τοῖς
υἱοῖς κατηράσατο, ὥς ὁ τὴν κυκλικὴν Θηβαίδα πεποιηκώς
φησιν, ὅτι αὐτῷ παρέθηκαν ἐκπώμα ὃ ἀπηγορεύει, λέγων
οὕτως

αὐτὰρ ὁ διογενὴς ἥρως ξανθὸς Πολυνείκης
πρῶτα μὲν Οἰδιπόδῃ καλὴν παρέθηκε τράπεζαν
ἀργυρὴν Κάδμοιο θεόφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα
χρῦσεον ἔμπλησεν καλὸν δέπας ἡδέος οἴνου.
αὐτὰρ ὃ γ' ὥς φράσθη παρακείμενα πατρὸς ἐοῖο 5
τιμῆντα γέρα, μέγα οἱ κακὸν ἔμπεσε θυμῷ,
αἴψα δὲ παισὶν ἐοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπαρὰς
ἀργαλέας ἡρᾶτο· θεῶν δ' οὐ λάνθαν' ἐρινύν·
ὥς οὐ οἱ πατρώϊ' ἐν ἡθείῃ φιλότῃτι
δάσσαιντ', ἀμφοτέροισι δ' αἰὲ πόλεμοί τε μάχαι τε . . . 10

Athenaeum exscr. Eust. 1684. 7.

III. schol. Laur. in Soph. O. C. 1375 Papp. τοῦτο
ἄπαξ ἅπαντες οἱ πρὸ ἡμῶν παραλελοίπασιν, ἔχει δὲ τὰ
ἀπὸ τῆς ἱστορίας οὕτως· οἱ περὶ Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνείκην
δι' ἔθους ἔχοντες τῷ πατρὶ Οἰδίποδι πέμπειν ἐξ ἐκάστου
ἱερείου μοῖραν τὸν ὦμον, ἐκλαθόμενοι ποτε εἴτε κατὰ
ῤαστώνην εἴτε ἐξ ὀτονοῦν ἰσχίον αὐτῷ ἔπεμψαν, ὃ δὲ
μικροψύχως καὶ τελέως ἀγενῶς ὁμως γοῦν ἀρὰς ἔθετο κατ'
αὐτῶν δόξας κατολιγωρεῖσθαι· ταῦτα ὁ τὴν κυκλικὴν Θη-
βαίδα ποιήσας ἱστορεῖ οὕτως·

II. 1 αὐτὰρ ὁ διογενὴς πολυνείκης cit. schol. A Π 57 8 θεὸν codd.
corr. Meineke 9 πατρωίαν εἴη φιλότῃτι cod. A Athen. corr.
Meineke: ἐνῆι ἐν Ribbeck, possis et ἐταιρείῃ cl. h. Merc. 58 10 δά-
σαντο cod. corr. Hermann

ισχίον ὥς ἐνόησε χαμαὶ βάλε εἰπέ τε μῦθον·
 ὦμοι ἐγώ, παῖδες μὲν ὄνειδείοντες ἔπεμψαν
 εὖκτο Διὶ βασιλῇ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 χερσὶν ὑπ' ἀλλήλων καταβήμεναι Ἄιδος εἴσω. 4

IV. Paus. viii. 25. 8 ἐπάγονται δὲ ἐξ Ἰλιάδος ἔπη καὶ
 ἐκ Θηβαίδος μαρτύριά σφισιν εἶναι τῷ λόγῳ, ἐν μὲν
 Ἰλιάδι ἐς αὐτὸν Ἀρείονα πεποιῆσθαι [Ψ 346], ἐν δὲ τῇ
 Θηβαίδι ὥς Ἀδραστος ἔφευγεν ἐκ Θηβῶν

εἴματα λυγρὰ φέρων σὺν Ἀρείονι κυανοχαίτῃ.
 αἰνίσσεσθαι οὖν ἐθέλουσι τὰ ἔπη Ποσειδῶνα Ἀρείονι εἶναι
 πατέρα. schol. A B Ψ 346 ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς.

V. Pindarus Ol. vi. 15

ἐπτα δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων Ταλαιονίδας
 εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· ποθέω στρατιᾶς
 ὀφθαλμὸν ἐμᾶς

αμφοτέρου μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι.
 schol. cod. Ambros. C 222 inf. ὁ Ἀσκληπιάδης (cf. F. H. G.
 iii. 299, Susemihl *Gesch. Alex. Litt.* ii. 19 n. 100) φησὶ ταῦτα
 εἰληφέναι ἐκ τῆς κυκλικῆς Θηβαίδος.

VI. Apoll. Biblioth. i. 74 Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης
 ἔγνημεν Οἰνεὺς Περίβοιαν τὴν Ἰππονόου. ταύτην δὲ ὁ μὲν
 γράψας τὴν Θηβαίδα πολεμηθείσης Ὠλένου λέγει λαβεῖν
 Οἰνέα γέρας, Ἡσίοδος δὲ κτλ. (fr. 73 R).

VII. Paus. ix. 18. 6 πρὸς δὲ τῇ πηγῇ τάφος ἐστὶν
 Ἀσφοδίκου· καὶ ὁ Ἀσφόδικος οὗτος ἀπέκτεινεν ἐν τῇ μάχῃ τῇ
 πρὸς Ἀργεῖους Παρθενοπαῖον τὸν Ταλαοῦ, καθὰ οἱ Θηβαῖοι
 λέγουσιν, ἐπεὶ τὰ γε ἐν Θηβαίδι ἔπη τὰ ἐς τὴν Παρθενοπαῖου
 τελευτὴν Περικλύμενον τὸν ἀνελόντα φησὶν εἶναι.

III. ad v. 2 signum solitum, quod idem ac ζητεῖ valet, apposuit scriba,
 fortasse ob ὄνειδείοντες; lacunam statuit Hermann 3 βασιλεῖ cod.
 corr. Triclinius 4 καταβῆναι cod. corr. Lascaris

EPIGONI

Ἐπίγονοι

Testimonium

Certamen Hom. et Hes. 265 ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχῶν τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν Θηβαίδα . . . εἶτα Ἐπιγόνους [ἐπειγομένου cod. em. Barnes], ἔπη ζ (ζ cod.) ἧς ἡ ἀρχὴ

νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα Μοῦσαι.
φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὀμήρου εἶναι. Herodoti testimonium vide ad fr. 3. Antimacho poema adscribit schol. Ar. Pac. 1270, v. fr. 1. Teiumne voluit? (quem floruisse ol. vi. 3 tradit Plut. vit. Romul. 12, fr. 2 K).

I. νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα Μοῦσαι.
operis principium: v. Certamen iam laudatum. parodia exstat ap. Aristophanem Pac. 1270

ΠΑ. Α. νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα ΤΡΥ.
παῦσαι
ὀπλοτέρους ᾄδων.

ibi schol. ἀρχὴ δὲ τῶν Ἐπιγόνων Ἀντιμάχου.

II. Photius Lex. et Suidas in v. Τευμησία· περὶ τῆς Τευμησίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαικὰ γεγραφηκότες (γεγραφότες Suid.) ἱκανῶς ἱστορήκασι, καθάπερ Ἀριστόδημος (F. H. G. iii. 309)· ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις· διὸ τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας. Κέφαλον δὲ φασὶ τὸν Δηϊόνοσ' Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον ὃν οὐδὲν διέφευγεν τῶν θηρίων, ὥς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν (Πρόκνην Suid.), καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων, διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευμησσὸν λίθους γενέσθαι τὸν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα. εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικοῦ (ἐνικοῦ Phot.) κύκλου.

III. Herod. iv. 32 ἀλλ' Ἡσιόδῳ (fr. 209 R) μὲν ἐστι

EPIGONI

περὶ Ὑπερβορέων εἰρημένα, ἔστι δὲ καὶ Ὅμηρῳ ἐν Ἐπιγόνουσι, εἰ δὴ τῷ ἑόντι γε Ὅμηρος ταῦτα τὰ ἔπεα ἐποίησε.

IV. schol. Ap. Rhod. i. 308 οἱ δὲ τὴν Θηβαίδα γεγραφότες φασὶν ὅτι ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἀκροθίνιον ἀνετέθη Μαντῶ ἢ Τειρεσίου θυγάτηρ εἰς Δελφοὺς πεμφθεῖσα, καὶ κατὰ χρησμόν Ἀπόλλωνος ἐξερχομένη περιέπεσε Ῥακίῳ τῷ Λέβητος υἱῷ Μυκηναίῳ τὸ γένος. καὶ γημαμένη αὐτῷ· τοῦτο γὰρ περιείχε τὸ λόγιον, γαμείσθαι ᾧ ἂν συναντήσῃ· ἐλθοῦσα εἰς Κολοφῶνα καὶ ἐκεῖ δυσθυμήσασα ἐδάκρυσεν διὰ τὴν τῆς πατρὶδος πόρθησιν.

fortasse ex Epigonis sumpsit Aristophanes et quos post fr. 1 citat versus :

Ραc. 1282 ΠΑ. Α. ὥς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα καυχένας
ἔππων

1286 ἔκλυον ἰδρώοντας ἐπεὶ πολέμον ἐκόρεσθεν.
θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι ΤΡΥ.
ἄσμενοι οἶμαι.

ΠΑ. Α. πύργων δ' ἐξεχέοντο βοῇ δ' ἄσβεστος
ὀρώρει.

de quibus tacet quidem scholiasta, sed idem Certaminis auctor ita 1282, 1283 adhibet (107, 108) ut 1282 Hesiodo adscribat, lecto tamen δαίπνον ἔπειθ' εἶλοντο in initio.

CYPRIA

Testimonia

Herodoti ii. 117 v. fr. viii, Athenaei 35 C, 334 B, 682 C v. fr. iv, vi, x, Clementis Alex. Protr. ii. 30. 5 v. fr. v, Strom. vi. 2. 19. 1 v. fr. xxii, Pausaniae iv. 2. 7 v. fr. xiv, x. 26. 1 v. fr. xix, 26. 4 v. fr. xi, 31. 2 v. fr. xviii.

Aelianus Var. Hist. ix. 15 λέγεται δὲ κακεῖνο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρα ἀπορῶν [ὁ Ὅμηρος] ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια· καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος (fr. 265).

Aristoteles Poet. c. 23. 1459 A 30 οἱ δ' ἄλλοι [sc. praeter Homerum] περὶ ἓνα ποιοῦσι καὶ περὶ ἓνα χρόνον, οἷον ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα. τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας μία τραγωδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι, ἐκ δὲ Κυπρίων πολλάι.

Lucius Tarrhaeus ut vid. in cod. Mus. Brit. add. 5118 ap. Cramer. An. Ox. iv. 315-38 ἔκτον κρίσις ποιημάτων, πολλὰ γὰρ νοθεύόμενά ἐστιν—ὁμοίως τὰ Κυπριακὰ καὶ ὁ Μαργίτης.

schol. Clem. Alex. Protrept. 26 Pott ix. 782 Migne Κύπρια ποιήματά εἰσι τὰ τοῦ κύκλου· περιέχει δὲ ἄρπαγὴν Ἑλένης· ὁ δὲ ποιητὴς αὐτῶν ἄδηλος· εἰς γὰρ ἐστὶ τῶν κυκλικῶν. κυκλικοὶ δὲ καλοῦνται ποιηταὶ οἱ τὰ κύκλῳ τῆς Ἰλιάδος ἢ τὰ πρῶτα ἢ τὰ μεταγενέστερα ἐξ αὐτῶν τῶν Ὀμηρικῶν συγγράψαντες. Suidas in Ὅμηρος 29 γήμας δ' ἐν Χίῳ Ἀρησιφόνην τὴν Γνώτορος υἱοῦ Κυμαίου θυγατέρα ἔσχευεν υἱεῖς δύο καὶ θυγατέρα, ἣν ἔγημεν Στασίνοσ ὁ Κύπριος. 37 ἀναφέρεται δ' εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα . . . κύκλος, ὕμνοι, Κύπρια.

Tzetzes Chil. xiii. 636

Σερίφων καὶ Θεόλαος υἱοὶ δὲ τοῦ Ὀμήρου,
θυγάτηρ Ἀρσιφόνη δέ, ἣν ἔγημε Στασίνοσ,
Στασίνοσ ὁ τὰ Κύπρια συγγράμματα ποιήσας
ἅπερ οἱ πλείους λέγουσιν Ὀμήρον πεφυκέναι,
εἰς προῖκα δὲ σὺν χρήμασι δοθῆναι τῷ Στασίνῳ. 5

I. scholl. A, Vind. 61, minn. in A 5 Διὸς βουλὴν] οἱ μὲν τὴν εἰμαρμένην ἀπέδοσαν, ἄλλοι δὲ ἐξεδέξαντο δρῶν ἱερὰν μαντικὴν τοῦ Διὸς ἐν Δωδωναίῳ ὄρει τῆς Θεοπρωτίας, ὡς αὐτὸς Ὅμηρος λέγει ἐν Ὀδυσσεΐᾳ . . . [ξ 327]. ἄλλοι δ' ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἶπον εἰρηκέναι τὸν Ὅμηρον. φασὶ γὰρ τὴν γῆν βαρυνμένην ὑπ' ἀνθρώπων πολυπληθείας, μηδεμίας ἀνθρώπων οὔσης εὐσεβείας, αἰτῆσαι τὸν Δία κουφισθῆναι τοῦ ἄχθους· τὸν δὲ Δία πρῶτον μὲν εὐθὺς ποιῆσαι Θηβαικὸν πόλεμον, δι' οὗ πολλοὺς πάνυ ἀπώλεσεν· ὕστερον

δὲ πάλιν συμβούλῳ τῷ Μώμῳ χρησάμενος, ἣν Διὸς βουλὴν
 "Ομηρός φησιν, ἐπειδὴ οἷός τε ἦν κεραυνοῖς ἢ κατακλυσμοῖς
 πάντας διαφθείρειν. ὅπερ τοῦ Μώμου κωλύσαντος, ὑποθε-
 μένου δὲ αὐτῷ τὴν Θέτιδος θνητογαμίαν καὶ θυγατέρος
 καλῆς γένναν, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων πόλεμος Ἑλλησι τε καὶ
 βαρβάροις ἐγένετο, ἀφ' οὗ χρόνου συνέβη κουφισθῆναι τὴν
 γῆν, πολλῶν ἀναιρεθέντων. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Στασίῳ
 (ταρσίνῳ Vind. 61) τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι, εἰπόντι οὕτως
 ἦν ὅτε μυρία φύλα κατὰ χθόνα πλαζόμεν' ἀνδρῶν
 βαθυστέρνου πλάτος αἰῆς.

Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε καὶ ἐν πυκιναῖς πραπίδεσσι
 σύνθετο κουφίσαι ἀνθρώπων παμβώτορα γαῖαν,
 ῥιπίσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιακοῖο, 5
 ὄφρα κενώσειεν θανάτου βάρους· οἱ δ' ἐνὶ Τροίῃ
 ἦρωες κτείνοντο· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

II. voll. Hercul. coll. alt. viii. 105 [ὁ δὲ τ]ὰ Κύπ[ρια]
 ποιήσας Ἡ[ρ]αι χαρ[ιζομένη]ν φεύγειν αὐ[τοῦ] τὸν γάμον,
 Δ[ία] δὲ ὁμ[ό]σαι χολω[θέντ]α διότι θνη[τῶ]ι συ[νοικί]σει. κα[ὶ]
 παρ' Ἡ[ρ]σιόδωι (fr. 80) δὲ κε[ῖται τ]ὸ παραπλήσιον.

attulit Reitzenstein *Hermes* xxxv. 73 sq., coll. Apollodor. iii.
 168 sq., Apoll. Rhod. iv. 790 sq.

III. schol. A et minn. in Π 140 προκατεσκεύακε μόνον
 αὐτῷ τὸ δόρυ σῶζεσθαι διὰ τὸ ξύλα μὴ ἐργάζεσθαι τὸν
 "Ηφαιστον. κατὰ γὰρ τὸν Πηλέως καὶ Θέτιδος γάμον οἱ

I. Cf. et schol. Eur. Orest. 1641 ἱστορεῖται ὅτι ἡ γῆ βαρυνομένη τῷ
 πλήθει τῶν ἀνθρώπων ἤξιωσε τὸν Δία ἐλαφρῆναι αὐτῆς τὸ βάρους : sim.
 schol. cod. Barocc. 162 in A 5 (An. Ox. iv. 405) 1 πλαζόμενα
 codd. corr. Barnes : λανήμενα πλαζόμενα J. Nic. Loensis in Gruteri
Lampas sive Fax Artium Liberalium Francofort. 1605 vi. 401, sc.
 e glossa codicis alicuius πλαζόμενα (ss. λανήμενα) 2 ἐκπάγλως
 Schneidewin, ἐβάρυνε Boissonade in lacuna βαρυστέρνου codd. :
 βαθυ- scholl. min. ed. 1517 3 ἔλγησε Vind. 61 4 κουφίσαι
 παμβώτορα γαῖης ἀνῶν A : παμβότειραν γαῖην ἀνθρώπων Vind. 61
 5 ῥιπίσαι τε A : ῥιπίσαι Vind. 61 (om. πολέμου) Ἰλιακοῦ Vind. 61
 6 θανάτῳ scholl. min. οἱ δὲ ἐν τροίᾳ Vind. 61 scholium codicis
 Vind. 61 protulit S. in censura operis Duentzerani *Allgemeine Litera-
 tur-Zeitung*, Halle u. Leipzig, 1840, p. 516.

III. 2 αὐτὸ codd. em. Cobet 3 γὰρ om. scholl. min.

θεοὶ συναχθέντες εἰς τὸ Πήλιον ἐπ' εὐωχίᾳ ἐκόμιζον Πηλεΐ
δῶρα, Χείρων δὲ μελίαν εὐθαλῇ τεμὼν εἰς δόρυ παρέσχευ. 5
φασὶ μὲν Ἀθηναῖαν ξέσαι αὐτό, Ἥφαιστον δὲ κατασκευάσαι.
τούτῳ δὲ τῷ δόρατι καὶ Πηλεὺς ἐν ταῖς μάχαις ἡρίστευσε
καὶ μετὰ ταῦτα Ἀχιλλεύς. ἡ ἱστορία παρὰ τῷ τὰ Κύπρια
ποιήσαντι.

IV. *e libro primo*

Athen. 682 D ἀνθῶν δὲ στεφανωτικῶν μέμνηται ὁ μὲν
τὰ Κύπρια ἔπη πεποιηκὼς Ἑγησίας ἢ Στασίνοσ· Δημοδάμας
γὰρ ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ἢ Μιλήσιος ἐν τῷ περὶ Ἀλικαρνασσού
(F. H. G. ii. 444) Κύπρια Ἀλικαρνασσέως δὲ αὐτὰ εἶναί φησι
ποιήματα· λέγει δ' οὖν ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὰ ἐν τῷ α'
ούτωςί·

εἴματα μὲν χροὶ ἔστο τά οἱ Χάριτές τε καὶ Ὠραι
ποίησαν καὶ ἔβαψαν ἐν ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι,
οἷα φοροῦσ' Ὠραι, ἐν τε κρόκῳ ἐν θ' ὑακίνθῳ
ἐν τε ἴψ θαλέθοντι ρόδου τ' ἐνὶ ἄνθεϊ καλῶ
ἡδέϊ νεκταρέῳ, ἐν τ' ἀμβροσίαις καλύκεσσι 5
ἄνθεσι ναρκίσσου καλλιρρόον·

δ' οἷ' Ἀφροδίτῃ

ὦραις παντοίοις τεθυωμένα εἴματα ἔστο.

V. pergit Athenaeus 682 F οὗτος ὁ ποιητὴς καὶ τὴν τῶν
στεφάνων χρῆσιν εἰδὼς φαίνεται δι' ὧν λέγει

ἡ δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ . . .

πλεξάμεναι στεφάνους εὐώδεας, ἄνθεα γαίης,

ἂν κεφαλαῖσιν ἔθεντο θεαὶ λιπαροκρήδεμνοι,

III. 6 μὲν] δὲ scholl. min. Ἀθηναῖαν μὲν scholl. min. 7 ἀρίστευε
scholl. min. 9 πεποικηκότι scholl. min.

IV. impugnavit Demodamas eos qui e Cypriorum titulo poetam
comprobabant Cyprium, velut e Naupactiis carminibus Naupactium alii
(Paus. x. 38. 11). Κυπρία ante Ἀλ. scripsit Hecker : ad sensum quidem
μὲν post Κύπρια suppleas 1 ἱμάτια cod. em. Canter χροῖας

τότε οἱ cod. em. Meineke 6 ἄνθεσι et καλλιρρόον dubia : καὶ λειρίου
Meineke 7 δ' οἷα cod. : τοῖ' Meineke : δι' Casaubon lac. stat.

Köchly

V. lacunam post v. 1 pos. Meineke

Νύμφαι καὶ Χάριτες, ἅμα δὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
καλὸν αἰεΐδουσαι κατ' ὄρος πολυπιδάκου Ἰδης. 5

VI. Clemens Alex. Protrept. ii. 30. 5 Stählin προσίτω
δὲ καὶ ὁ τὰ Κυπριακὰ ποιήματα γράψας
Κάστωρ μὲν θνητός, θανάτου δέ οἱ αἴσα πέπρωται,
αὐτὰρ ὃ γ' ἀθάνατος Πολυδεύκης, ὄζος Ἀρης.

VII. Athen. 334 B οὐ λανθάνει δέ με . . . καὶ ὅτι ὁ τὰ
Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριός τις ἐστὶν ἢ Στασῖνος ἢ
ὅστις δῆποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, τὴν Νέμεσιν ποιεῖ διωκο-
μένην ὑπὸ Διὸς καὶ εἰς ἰχθὺν μεταμορφουμένην διὰ τούτων
τοὺς δὲ μέτα τριτάτην Ἑλένην τέκε θαῦμα βροτοῖσι . . .
τὴν ποτε καλλικόμος Νέμεσις φιλότῃ μιγεῖσα
Ζηνὶ θεῶν βασιλῆϊ τέκε κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
φεύγε γάρ, οὐδ' ἔθελεν μιχθήμεναι ἐν φιλότῃ
πατρὶ Διὶ Κρονίῳ· ἐτείρετο γὰρ φρένας αἰδοῖ 5
καὶ νεμέσει· κατὰ γῆν δὲ καὶ ἀτρύγετον μέλαν ὕδωρ
φεύγε, Ζεὺς δ' ἐδίωκε· λαβεῖν δ' ἐλιλαίετο θυμῷ·
ἄλλοτε μὲν κατὰ κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἰχθυὶ εἰδομένη πόντον πολὺν ἐξορόθουνεν,
ἄλλοτ' ἀν' ὠκεανὸν ποταμὸν καὶ πείρατα γαίης, 10
ἄλλοτ' ἀν' ἥπειρον πολυβόλακα· γίγνεται δ' αἰεὶ
θηρὶ', ὅσ' ἥπειρος αἰνὰ τρέφει, ὄφρα φύγοι νιν.

VIII. Paus. iii. 16. 1 πλησίον δὲ Ἰλαείρας καὶ Φοίβης
ἐστὶν ἱερόν· ὁ δὲ ποιήσας τὰ ἔπη τὰ Κύπρια θυγατέρας
αὐτὰς Ἀπόλλωνός φησιν εἶναι.

cf. Steph. in Ar. Rhet. ii. 23 (p. 306 Rabe) Τυνδάρεως καὶ
'Αφαρεὺς καὶ Λεύκιππος ἀδελφοί. ὁ δὲ Λεύκιππος εἶχε
θυγατέρας δύο, Φοίβην καὶ Ἰλάειραν, ἃς οἱ Διόσκουροι
ἔτι παρθένους οὖσας ἐξήρπασαν· εἰ γοῦν μὴ οἱ Τυνδαρίδαι
πρῶτοι περὶ τὰς ἐξαδέλφας αὐτῶν ἐμάνησαν οὐδ' ἂν
'Αλέξανδρος περὶ τὴν αὐτῶν ἀδελφὴν. οὕτως ἐν τῷ

VII. 1 τοῖς cod. em. Meineke. lacunam stat. Welcker

γάμμα (sc. ad Iliadis Γ) τὸ λεξικὸν τὸ Ὀμηρικὸν λέγει, εἰ καὶ ὁ Λυκόφρων (546 sqq.) ἄλλως λέγει περὶ τε τούτων καὶ περὶ τῶν τοῦ Ἀφαρέως υἱῶν Ἰδα καὶ Λυγκέως.

cf. scholl. in Γ 243.

IX. Schol. Eur. Andr. 898 Λυσίμαχος (fr. 18 F. H. G. iii. 340) καὶ ἄλλοι τινὲς ἱστοροῦσιν γενέσθαι ἐξ Ἑλένης καὶ Νικόστρατον. ὁ δὲ τὰς Κυπριακὰς ἱστορίας συντάξας Πλεισθένην φησί, μεθ' οὗ εἰς Κύπρον ἀφίχθαι καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Ἀλεξάνδρῳ Ἄγανον.

X. scholl. A minn. ad Γ 242 Ἑλένη ἄρπασθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἀγνοοῦσα τὸ συμβεβηκὸς μεταξὺ τοῖς ἀδελφοῖς Διοσκούροις κακόν, ὑπολαμβάνει δι' αἰσχύνης αὐτῆς μὴ πεπορευῆσθαι τούτους εἰς Ἴλιον, ἐπειδὴ προτέρως ὑπὸ Θησέως ἡρπάσθη, καθὼς προείρηται· διὰ γὰρ τὴν τότε γενομένην ἄρπαγὴν Ἀφίδνα πόλις Ἀττικῆς πορθεῖται, καὶ τιτρώσκεται Κάστωρ ὑπὸ Ἀφίδνου τοῦ τότε βασιλέως κατὰ τὸν δεξιὸν μηρόν. οἱ δὲ Διόσκουροι Θησέως μὴ τυχόντες λαφυραγωγοῦσι τὰς Ἀθήνας (ἀφίδνας sch. min.). ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Πολεμωνίοις (fr. 10 F. H. G. iii. 118) ἢ τοῖς [ἦτοι sch. minn.] κυκλικοῖς, καὶ ἀπὸ μέρους παρὰ Ἀλκμᾶνι τῷ λυρικῷ (deest apud P. L. G. iii).

ἡ ἱστορία παρὰ κυκλικοῖς sola habet cod. Leidensis Voss. 64 teste Valckenaerio, τελαμωνίοις pro πολεμωνίοις cod. Vat. 915 auctore Baumeistero Philol. xi. 1856. 168.

XI. schol. Pind. Nem. x. 114 ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀξιοῖ γράφειν ἡμενον, ἀκολουθῶς τῇ ἐν τοῖς Κυπρίοις λεγομένη ἱστορίᾳ. ὁ γὰρ τὰ Κύπρια συγγράψας φησὶ τὸν Κάστορα ἐν τῇ δρυὶ κρυφθέντα ὀφθῆναι ὑπὸ Λυγκέως· τῇ δὲ αὐτῇ γραφῇ καὶ Ἀπολλόδωρος (Bibl. iii. 136) κατηκολούθησε. πρὸς οὓς φησι Δίδυμος ἀμφοτέρων ὑπὸ τῇ δρυὶ λοχόντων τοῦ Κάστορος καὶ τοῦ Πολυδεύκους μόνον ὁ Λυγκεὺς τὸν Κάστορα εἶδε. μηποτε οὖν δεῖ φησὶν ἀναγινώσκειν τὴν παραλήγουσαν συλλαβὴν ὀξύτόνως ἡμένος ἢ διὰ τοῦ ὡς ἡμένως, ἵνα κατ' ἀμφοῖν ἀκούηται. ὁ δὲ Λυγκεὺς δρυὸς ἐν

στελέχει ἡμένος ἀντὶ τοῦ ἡμένους δηλονότι τοὺς Διοσκούρους,
ὡς ἀελλόπος καὶ τρίπος, οὐχ ἔδος ἐστὶ γεραιέ, ἀντὶ τοῦ
οὐχ ἔδους (Λ 648). παρατίθενται δὲ καὶ τὸν τὰ Κύπρια
γράψαντα οὕτω λέγοντα·

αἶψα δὲ Λυκεὺς

Ταῦγετον προσέβαινε ποσὶν ταχέεσσι πεποιθώς.
ἀκρότατον δ' ἀναβὰς διεδέρκετο νῆσον ἅπασαν
Τανταλίδου Πέλοπος, τάχα δ' εἶσιδε κύδιμος ἦρως
δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἔσω ὀρυθὺς ἄμφω κοίλῃς 5
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα.
νύξε δ' ἄρ' [ἄγχι·στὰς . . .

XII. Herod. ii. 117 κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔπεα καὶ τοῦτο
τὸ χωρίον [Z 289 sqq. δ 227 sqq. 351 sq.] οὐκ ἦκιστα ἀλλὰ
μάλιστα δηλοῖ ὅτι οὐκ Ὀμήρου τὰ Κύπρια ἔπεά ἐστι ἀλλ'
ἄλλον τινός. ἐν μὲν γὰρ τοῖσι Κυπρίοισι εἴρηται ὡς
τριταῖος ἐκ Σπάρτης Ἀλέξανδρος ἀπύκετο ἐς τὸ Ἴλιον ἄγων
Ἑλένην, εὐαεῖ τε πνεύματι χρησάμενος καὶ θαλάσση λείη·
ἐν δὲ Ἰλιάδι [Z l.c.] λέγει ὡς ἐπλάζετο ἄγων αὐτήν. vide
Eust. 643. 1-5.

XIII. Athen. 35 C

οἶνόν τοι Μενέλαε θεοὶ ποίησαν ἄριστον
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας
ὁ τῶν Κυπρίων τοῦτό φησι ποιητής, ὅστις ἂν εἴη. eadem
Suidas in Οἶνος (ὁ δὲ Κύπριός φησι ποιητής), Eust.
1623. 44. Theognis 883 τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς
σκεδάσεις μελεδῶνας.

XIV. Paus. x. 26. 4 τοῦ δὲ Ἀχιλλέως τῷ παιδὶ Ὀμηρος

XI. vv. 1-6 hab. et Tzetzes in Lycophr. 511 (τὴν δ' ἱστορίαν τῶν
Διοσκούρων καὶ Στασίνος ὁ τὰ Κύπρια πεποιηκὼς γράφει), Chiliad.
ii. 711 4 ὕβριμος pro κύδιμος Tzetz. Chil. 5 δεινοῖς om. schol.
Pind. (εἰν ed. scholl. Romana 1515) 7 νύξε δ' ἄρ' om. Tzetzes.
ἄγχι στὰς ex ἀγχίστωρ, quod pro vulgato ὁ κάστωρ in scholio quod
insequitur dat ed. Romana, Heyne. cf. et Philodem. de piet. col.
34 C καστο|ρα δ] ἐν πο εἶδα του | αφαρ]εω κατηκ|οντισθαι γεγρα[φεν . . .
.....

μὲν Νεοπτόλεμον ὄνομα ἐν ἀπάσῃ οἱ τίθεται τῇ ποιήσει· τὰ δὲ Κύπρια ἔπη φησὶν . . . ὑπὸ Φοῖνικος αὐτῷ τεθῆναι, ὅτι Ἀχιλλεὺς ἡλικία ἔτι νέος πολεμεῖν ἤρξατο.

XV. schol. Laur. in Soph. El. 157 ἢ Ὀμήρῳ ἀκολουθεῖ εἰρηκότι τὰς τρεῖς θυγατέρας τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἢ ὥς ὁ τὰ Κύπρια δ' φησὶν, Ἰφιγένειαν καὶ Ἰφιάνασσαν.

εἰρηκότι ζῆν Laur. 2725 | τρεῖς τὰς Lascaris | δ'] διαφόρους perperam Elmsley : tres Homerus, quattuor filias Agamemnoni imputat Stasinus, scilicet et Iphigeniam et Iphianassam.

XVI. *Les Papyrus Grecs du Musée du Louvre*, Paris 1866, papyrus II. col. 11. v. 27 εἰ Ἀγαμέμνων οὕτως ἔφασκεν

οὐκ ἐφάμην Ἀχιλῇ χολωσέμεν ἄλκιμον ἦτορ
ὦδε μάλ' ἐκπάγλως, ἐπεὶ μάλ' μοι φίλος ἦεν (ἡν παρ.)
ἀξίωμα ἐστίν.

Cypriis versus attribuit Letronne (*Journal des Savants*, 1838, p. 322), fortasse recte, opus rhetoricum Chrysippo Bergk.

XVII. Paus. iv. 2. 7 Λυγκέως μὲν δὴ παῖδα οὐκ ἴσμεν γενόμενον, Ἴδα δὲ Κλεοπάτραν θυγατέρα ἐκ Μαρπήσσης ἢ Μελεάγρῳ συνώκησεν. ὁ δὲ τὰ ἔπη ποιήσας τὰ Κύπρια Πρωτεσιλάου φησὶν, ὅς ὅτε κατὰ τὴν Τρωάδα ἔσχον Ἕλληνες ἀποβῆναι πρῶτος ἐτόλμησε, Πρωτεσιλάου τούτου τὴν γυναῖκα Πολυδώραν μὲν τὸ ὄνομα, θυγατέρα δὲ Μελεάγρου φησὶν εἶναι τοῦ Οἰνέως.

XVIII. schol. T in Π 57 πόλιν εὐτείχεα πέρσας Achilles unde Briseida cepit] τὴν Πήδασον οἱ τῶν Κυπρίων ποιηταί, αὐτὸς δὲ Λυρνησσόν (B 690).

XIX. Eust. 119. 4 in A 366 ἱστοροῦσι δέ τινες ὅτι ἐκ τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν ἢ Χρυσῆς ἐλήφθη, οὔτε καταφυγούσα ἐκεῖ, οὔτ' ἐπὶ θυσίαν Ἀρτέμιδος ἐλθοῦσα, ὥς ὁ τὰ Κύπρια γράψας ἔφη, ἀλλὰ πολίτις ἦτοι συμπολίτις Ἀνδρομάχης οὔσα. unde Cypriorum nomen Eustathius traxerit ignotum. schol. A minn. in v. ἐνιοι δέ φασιν ὅτι

καὶ ἡ Χρυσῆς ἐκ Θηβῶν ἐλήφθη. τῆς γὰρ Χρύσης φασὶν οὔσης πολυχυίου ἀτειχίστου καὶ εὐτελοῦς, ὥς ἐν ἀσφαλεστέῳ καὶ μείζονι τῇ Θήβῃ οἱ ἀπ' αὐτῆς προσερρυηκότες ἦσαν διὰ τὸν πόλεμον.

XX. schol. Lycophr. 570 Scheer Σταφύλου τοῦ υἱοῦ Διονύσου θυγάτηρ γίνεται Ῥοιώ. ταύτη ἐμίγη Ἀπόλλων. αἰσθόμενος δὲ ὁ Στάφυλος ἔβαλεν αὐτῇ εἰς λάρνακα καὶ ἀφῆκε κατὰ τὴν θάλασσαν. ἡ δὲ προσεπελάσθη τῇ Εὐβοίᾳ καὶ ἐγέννησεν αὐτοῖσι περί τι ἄντρον παῖδα, ὃν Ἄνιον ἐκάλεσε διὰ τὸ ἀνιαθῆναι αὐτὴν δι' αὐτόν. τοῦτον δὲ Ἀπόλλων ἤνεγκεν εἰς Δῆλον, ὃς γήμας Δωρίππην ἐγέννησε τὰς Οἰνοτρόπους Οἰνώ, Σπερμώ, Ἐλαΐδα αἷς ὁ Διόνυσος ἐχαρίσατο ὁπότε βούλονται σπέρμα λαμβάνειν. Φερεκύδης (F. H. G. i. 94) δέ φησιν ὅτι Ἄνιος ἔπεισε τοὺς Ἕλληνας παραγενομένους πρὸς αὐτὸν αὐτοῦ μένειν τὰ θ' ἔτη. δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν θεῶν τῷ δεκάτῳ ἔτει πορθῆσαι τὴν Ἰλιον. ὑπέσχετο δὲ αὐτοῖς ὑπὸ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τραφήσεσθαι. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ παρὰ τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι.

XXI. Paus. x. 31. 2 Παλαμήδην δὲ ἀποπνιγῆναι προελθόντα ἐπὶ ἰχθύων θήραν, Διομήδην δὲ τὸν ἀποκτείναντα εἶναι καὶ Ὀδυσσεά ἐπιλεξάμενος ἐν ἔπεσιν οἶδα τοῖς Κυπρίοις.

XXII. Paus. x. 26. 1 Λέσχεως (fr. 19) δὲ καὶ ἔπη τὰ Κύπρια διδόασιν Εὐρυδίκην γυναῖκα Αἰνεία.

XXIII. Plato *Euthyphr.* 12 Α λέγω γὰρ δὴ τὸ ἐναντίον ἢ ὁ ποιητὴς ἐποίησεν ὁ ποιήσας

Ζῆνα δὲ τὸν θ' ἔρξαντα καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν
οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν· ἵνα γὰρ δέος ἔνθα καὶ αἰδώς. 2
ἐγὼ οὖν τούτῳ διαφέρομαι τῷ ποιητῇ. scholiasta ἐπὶ τῶν κατὰ φόβον ἐπικεικῶν. εἴρηται δὲ ἐκ τῶν Στασίνου Κυπρίων. schol. Soph. Aj. 1074 καὶ Ἐπίχαρμος φησιν (fr. 58 Lor. 221 Kaibel)

ἔνθα δέος ἐνταῦθα καὶ αἰδώς.

XXIII. 1 τὸν ῥέξαντα Stob. Apost., marg. cod. Plat. Ven. 184

AETHIOPIS

sine auctoris nomine Ἰνα—αἰδώς adferunt Plut. Cleom. 9, schol. B 7 Ω 435, Apostolius ix. 6, x. 50, Diogen. v. 30 (om. γάρ). Platonem exscripsit Stob. Flor. 31. 18.

XXIV. Herodianus *περὶ μονήρους λέξεως* c. 9 Lehrs, ii. 914. 15 Lentz καὶ ἡ νήσος ἰδίως ἐν Ὠκεανῷ Γοργόνων οἰκητήριον οὔσα, ὥς ὁ τὰ Κύπρια φησί

τῷ δ' ὑποκυσαμένη τέκε Γοργόνας αἰνὰ πέλωρα,
αἰ Σαρπηδόνα ναῖον ἐπ' ὠκεανῷ βαθυνδίνῃ,
νήσον πετρέεσαν.

3

XXV. Clem. Alex. Strom. VI. ii. 19. 1 πάλιν Στασίνου ἐιπόντος

νήπιος ὃς πατέρα κτείνων παῖδας καταλείπει.

ut *παροιμίαν* versum citat Ar. Rhet. i. 15 ii. 21 ; cit. et Polybius xxiii. 10. 10 Hultsch, Suidas in *Νήπιος*, *Φίλιππος ὁ Μακεδών*, Arsenius Viol. v. 366 qui omnes *κτείνας* pro *κτείνων*. | *παῖδας*] *υἱούς* Polyb. Suid. ἀπολείπει Suid. altero loco. Arctino versum adscribebant Müller et Welcker.

XXVI. schol. Eur. Hec. 41 *τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα*] ὑπὸ Νεοπτολέμου φασὶν αὐτὴν σφαγιασθῆναι Εὐριπίδης καὶ Ἰβυκος <fr. 36> ὁ δὲ τὰ Κυπριακὰ ποιήσας φησὶν ὑπὸ Ὀδυσσέως καὶ Διομήδους ἐν τῇ τῆς πόλεως ἀλώσει τραυματισθεῖσαν, ταφῆναι δὲ ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὥς Γλαῦκος γράφει.

de Polyxena agitur cuius fatum cantasse Cypriorum poetam evincit Förster *Hermes* xviii. 475. *Γλαῦκος ἐν τῇ προηγῆσει* citatur in alio in eundem versum scholio : per eum videtur scholiasta Cypria cognosse : qui idemne ac Glaucus Rheginus <F. H. G. ii. 23> sit necne nescimus.

AETHIOPIS ARCTINI

Testimonia

Suidas : Ἀρκτῖνος Τήλεω τοῦ Ναύτεω ἀπογόνου, Μιλήσιος, ἐποποιός, μαθητὴς Ὀμήρου, ὥς λέγει ὁ Κλαζομένιος Ἀρτέμων ἐν τῷ περὶ Ὀμήρου <F. H. G. iv. 314>, γεγονὼς κατὰ τὴν θ' Ὀλυμπιάδα μετὰ τετρακόσια ἔτη τῶν Τρωικῶν.

Eusebius, Chronicon : Ol. i Ἀρκτῖνος Μιλήσιος ἐπὶ πολὺν ἥκμαζεν.

XXIV. 1 *δεῖνὰ* cod. corr. Dindorf 2 *καὶ* cod. : αἰ Heinrichsen

AETHIOPIS

Dion. Hal. ant. rom. i. 68. 2 παλαιότατος δὲ ὦν ἡμεῖς ἴσμεν ποιητῆς Ἀρκτῖνος (cf. p. 137).

C. I. Ital. et Sicil. 1284 αἰ[θ]ιοπῖς κατὰ ἀρκτινον τοῦ μίλησιον

inter personarum nomina ποδαρ]κης πενθεσιλεια ἀχιλλεὺς ἀχιλλεὺς θερσιτῆς ἀχιλλεὺς μεμνων ἀντιλοχὸς ἀχιλλεὺς αἰας ὀδυσσεὺς ἀχιλλεὺς σῶμα μουσα θετῖς ἀχιλλ[] αἰας [μανι]ωδης.

ib. 1285 *argumentum* πενθεσιληα ἀμαζῶν παραγίνεται ἀχιλλεὺς πενθεσιληαν ἀποκτείνει μεμνων ἀντιλοχὸν ἀποκτείνει ἀχιλλεὺς μεμνονα ἀποκτείνει ἐν ταῖς σκαίαις πυλαῖς ἀχιλλεὺς ὑπο [.

et Arctino et Eumelo adscribit Titanomachiam (fr. 4) Athenaeus 277 D.

I. schol. T Ω 804 τινὲς γράφουσιν

ὥς οἷ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος· ἦλθε δ' Ἀμαζῶν ἄρῃος θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀνδροφόνιοιο.

his versibus incepisse Aethiopidem ut veri simile sit ita incertum est. Cf. Hesiodae Theogoniae finem.

II. schol. Pind. Isthm. iii. 53 ἵστε μὰν Αἴαντος ἀλκάν] . . . τὸ δὲ ὀψία ἐν νυκτὶ τριχῶς νοεῖται· ἡ γὰρ τὴν ὀψίαν τῆς ἡμέρας . . . , ἡ κατὰ τὸ ὄψ' τῆς νυκτὸς . . . , ἡ τὸ πρὸς ἔω . . . , τοῖς δὲ τὸν ὄρθρον ἀκούουσι καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας συνάδει· ὁ γὰρ τὴν Αἰθιοπίδα γράφων περὶ τὸν ὄρθρον φησὶ τὸν Αἴαντα ἑαυτὸν ἀνελεῖν.

Propertius ii. 13. 45

nam quo tam dubiae servetur spiritus horae?

Nestoris est visus post tria saecula cinis.

cui tamen si longae minuisset fata senectae

Gallicus Iliacis miles in aggeribus,

non ille Antilochi vidisset corpus humari

diceret aut o mors, cur mihi sera venis?

ILIAS PARVA

Juvenalis Sat. x. 246

rex Pylus magno si quidquam credis Homero
exemplum vitae fuit a cornice secundae.
felix nimirum qui tot per saecula mortem
distulit atque suos iam dextra computat annos
quique novum totiens mustum bibit. oro parumper
attendas quantum de legibus ipse queratur
fatorum et nimio de stamine cum videt acris
Antilochi barbam ardentem, cum quaerit ab omni
quisquis adest socius cur haec in tempora duret,
quod facinus dignum tam longo admiserit aevo.

haec ex Arctino, seu recta seu obliqua via, videntur provenisse.

ILIAS PARVA

Testimonia

Aristoteles Poet. c. 23. 1459 A 37 οἱ δ' ἄλλοι [sc. praeter Homerum] περὶ ἓνα ποιοῦσι καὶ περὶ ἓνα χρόνον καὶ μίαν πρᾶξιν πολυμερῆ, οἷον ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα. τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας μία τραγωδία ποιεῖται ἑκατέρας ἢ δύο μόναι, ἐκ δὲ Κυπρίων πολλαὶ καὶ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πλεον ὀκτώ, οἷον ὅπλων κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεία, Λάκαιναι, Ἰλίου πέρσις καὶ ἀπόπλους καὶ Σίνων καὶ Τρῳάδες.

Κύπρια pro κυπρικὰ Reiz.

C. I. G. Ital. et Sicil. 1284 (Tabula Iliaca)

Ιλίας ἡ μικρὰ λεγομένη κατὰ λεισχὴν πυρραιὸν
argumentum :

... ευρυπυλος νεοπτολεμος οδυσσευς διομηδης παλ[λ]
as δουρηος ιππος τρωιαδες και φρυγες αναγουσι τον
ιππον πριαμος σινων κασσανδρα σκαια πυλη.

Clemens Alex. Strom. i. c. 21. 131. 6 ναὶ μὴν καὶ
Τέρπανδρον ἀρχαΐζουσί τινες. Ἑλλάνικος (F. H. G. i. 61)
γοῦν ἱστορεῖ τοῦτον κατὰ Μίδα γεγονέναι, Φανίας (F. H. G.
ii. 299) δὲ πρὸ Τερπάνδρου τιθεὶς Λέσχην τὸν Λέσβιον

Ἀρχιλόχου νεώτερον φέρει τὸν Τέρπανδρον, διημιλλῆσθαι δὲ τὸν Λέσχην Ἀρκτύνῳ καὶ νενικηκέναι. Ξάνθος δὲ ὁ Λυδὸς (F. H. G. i. 43) περὶ τὴν ὀκτωκαιδεκάτην Ὀλυμπιάδα.

schol. Eur. Troad. 822 τὸν Γανυμήδην καθ' Ὅμηρον Τρωὸς ὄντα παῖδα Λαομέδοντος νῦν εἶπεν ἀκολουθήσας τῷ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκότι, ὃν οἱ μὲν Θεστορίδην Φωκαίᾳ φασίν, οἱ δὲ Κιναίθωνα Λακεδαιμόνιον ὥς Ἑλλάνικος (omissum F. H. G. i. 61), οἱ δὲ Διόδωρον Ἐρυθραῖον.

Ἑλλάνικος G. Hermann, cod. μελάνικος.

hinc Tzetzes Exeg. in Iliad. ed. Hermann 1812, p. 45 Ἰλιάς ἡ παρούσα ποίησις ἐπιγέγραπται—Ὅμηρον δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μικρῶν Ἰλιάδων. καὶ γὰρ Λέσχης Πυρραῖος, Κιναίθων τέ τις Λακεδαιμόνιος καὶ ὁ Ἐρυθραῖος Διόδωρος, Τρυφιδώδωρός τε καὶ Κόιντος ὁ Σμυρναῖος καὶ ἕτεροι Ἰλιάδας συγγεγραφήκεσαν.

vit. Hom. Herodotea c. 15 ἐν δὲ τῇ Φωκαίᾳ τοῦτον τὸν χρόνον Θεστορίδης τις ἦν γράμματα διδάσκων τοὺς παῖδας, ἀνὴρ οὐ κρήνυος. κατανοήσας δὲ τοῦ Ὀμήρου τὴν ποίησιν λόγους τοιούσδ' αὐτῷ προσήνεγκε, φὰς ἔτοιμος εἶναι θεραπεύειν καὶ τρέφειν αὐτὸν ἀναλαβὼν εἰ θέλοι ἃ γε πεποιημένα εἶη αὐτῷ τῶν ἐπέων ἀναγράψαι καὶ ἄλλα ποιῶν πρὸς ἑωυτὸν ἀναφέρειν αἰεὶ. τῷ δ' Ὅμηρῳ ἀκούσαντι ἔδοξε ποιητέα εἶναι ταῦτα· ἐνδεὴς γὰρ ἦν τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπέιης. διατρίβων δὲ παρὰ τῷ Θεστορίδῃ ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάχισω ἧς ἡ ἀρχὴ

Ἰλιον αἰείδω καὶ Δαρδανίην εὐπωλον

ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοὶ θεοάποντες Ἄρηος (fr. 1) καὶ τὴν καλουμένην Φωκαίδα, ἣν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὅμηρον παρ' αὐτοῖσι ποιῆσαι. ἐπεὶ δὲ τὴν τε Φωκαίδα καὶ τὰλλα πάντα παρὰ τοῦ Ὀμήρου ὁ Θεστορίδης ἐγράψατο, διενεμήθη ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποίησιν θέλων τοῦ Ὀμήρου ἐξιδικῶσασθαι, καὶ οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε τὸν Ὅμηρον. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπεα τάδε·

ILIAS PARVA

Θεστορίδῃ θνητοῖσιν ἀνώιστων πολέων περ
οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.

ὁ μὲν δὴ Θεστορίδης ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπηλλάγη ἐς τὴν Χίον
καὶ διδασκαλίην κατεσκευάσατο καὶ τὰ ἔπεα ἐπιδεικνύμενος
ὥς ἔωντοῦ ἔόντα ἔπαινόν τε πολλὸν εἶχε καὶ ὠφελεῖτο.

Leschae poema adscribunt schol. Pind. Nem. vi. 85 (fr. v),
schol. Lycophr. 344 (fr. xii) 1268 (fr. xix), schol. Ar. Lysistr.
155 (fr. xvii) constanter Pausanias (fr. xiii, xiv, xv, xvi, xviii,
xix, xx): Thestoridae, Diodoro alii, Cinaethoni Hellanicus
(v. supra): patriam oppidum Pyrrham perhibent Pausanias,
Tabula Iliaca, schol. Ar. frustulum illud adicimus ἤρετο
πρῶτον τὸν Λεσχίδην τὸν ποιητὴν μεταξὺ κρηπιδούμενος
auctoris ignoti ap. Suidam in κρηπιδούμενος.

I. vit. Hom. Herodotea c. 16 (v. supra) διατρίβων δὲ
παρὰ τῷ Θεστορίδῃ ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω ἧς ἡ ἀρχὴ
Ἰλιον αἰεῖδω καὶ Δαρδανίην εὖπωλον
ἧς περὶ πολλὰ πάθον Δαναοὶ θεράποντες Ἄρης.

II. schol. Aristophanis Eq. 1056 :

ἡ ἱστορία τοῦτον τὸν τρόπον ἔχει. ὅτι διεφέροντο περὶ
τῶν ἀριστείων ὃ τε Αἴας καὶ ὁ Ὀδυσσεύς, ὥς φησιν ὁ τὴν
μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς. τὸν Νέστορα δὲ συμβουλευσαι
τοῖς Ἑλλησι πέμψαι τινας ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τὰ τεῖχη τῶν
Τρώων, ὠτακουστήσαντας περὶ τῆς ἀνδρείας τῶν προειρη-
μένων ἡρώων. τοὺς δὲ πεμφθέντας ἀκοῦσαι παρθένων
διαφερομένων πρὸς ἀλλήλας, ὧν τὴν μὲν λέγειν ὥς ὁ Αἴας
πολὺ κρείττων ἐστὶ τοῦ Ὀδυσσέως, διερχομένην οὕτως
Αἴας μὲν γὰρ ἄειρε καὶ ἔκφερε δηιοτήτος
ἥρω Πηλεΐδην οὐδ' ἤθελε δῖος Ὀδυσσεύς,
τὴν δ' ἐτέραν ἀντειπεῖν Ἀθηνᾶς προνοία
πῶς ἐπεφωνήσω; πῶς οὐ κατὰ κόσμον ἔειπες
ψεῦδος;

τοῦτο δὲ ἵνα δείξῃ ὥς Δημοσθένους οὐ τοῦ Κλέωνος τὸ
κατόρθωμα. Ἄλλως· τοῦτο ἐκ κύκλου ἀφείλκυται. λέ-

γεται δὲ ἀπὸ τῶν Τρῳάδων κρινουσῶν τὸν Αἴαντα καὶ τὸν Ὀδυσσεά. λέγεται δὲ ὅτι οὐ τὸ τοῦ Αἴαντος ἔργον ἀλλὰ τὸ τοῦ Ὀδυσσεως.

Aristophanis locus quem e cyclo detractum testatur scholiasta alter hic est :

Eq. 1056

καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείη·

ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιο· χέσαιο γὰρ εἰ μαχέσαιο.

versum priorem citat Plut. de Alex. magn. fort. ii. c. 5 = 337 E.

III. Porphyrius ap. Eust. 285. 34 (ἱστορεῖ δὲ ὁ Πορφύριος) καὶ ὅτι ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας ἱστορεῖ μὴδὲ καθῆναι συνήθως τὸν Αἴαντα, τεθῆναι δὲ οὕτως ἐν σορῶ διὰ τὴν ὀργὴν τοῦ βασιλέως. haec e Porphyrii Paralipomenis derivasse demonstravit Schrader *Hermes* xiv. 231 sqq.

IV. schol. T Eust. T 326 τινὲς μὲν ἐκεῖ ἐκτεθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Θέτιδος, ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα (γράφας add. Eust.) ἀναζευγνύντα αὐτὸν ἀπὸ Τηλέφου προσορμισθῆναι ἐκεῖ·

Πηλεΐδην δ' Ἀχιλλῆα φέρε Σκῦρόνδε θύελλα,

ἔνθα γ' ἐς ἀργαλέον λιμέν' ἔκετο νυκτὸς ἐκείνης. 2

V. schol. T Π 142 οἱ δὲ πλάττονται λέγοντες ὥς Πηλεὺς μὲν παρὰ Χείρωνος ἔμαθε τὴν χρῆσιν αὐτῆς [sc. τῆς μελίσς], Ἀχιλλεὺς δὲ παρὰ Πηλέως, ὁ δὲ οὐδένα ἐδίδαξεν. καὶ ὁ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος ποιητῆς

ἀμφὶ δὲ πόρκης

χρύσεος ἀστράπτει καὶ ἐπ' αὐτῷ δίκροος αἰχμή. 2

schol. Pind. Nem. vi. 85 μετάγουσι δὲ τὴν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς Λέσχου μικρᾶς Ἰλιάδος λέγοντος οὕτως [eadem].

IV. v. 1 solum habent schol. B et cod. Par. 2679 in An. Par. iii. 26 1 οὐρῶνδε T pro σκῦρόνδε

V. 1 πόρκις schol. Pind. 2 αὐτῶν T : αὐτὸ schol. Pind. δίκρος αἰχμῆς T : δίκροος δῖη schol. Pind. corr. Heyne : ἄρδις Scaliger

ILIAS PARVA

VI. schol. Eur. Troad. 822 Τρωὸς ὄντα παῖδα Λαομέδοντος νῦν εἶπεν ἀκολουθήσας τῷ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποηκότι . . . [v. supra]· φησὶ δὲ οὕτως·

ἄμπελον ἦν Κρονίδης ἔπορεν οὐ παιδὸς ἄποινα
χρυσείοις φύλλοισιν ἀγανοῖσιν κομώωσαν
βότρυσί θ' οὖς Ἥφαιστος ἐπασκῆσας Διὶ πατρὶ
δῶχ', ὁ δὲ Λαομέδοντι πόρεν Γανυμήδεος ἀντί. 4

schol. Eur. Orest. 1391 τινὲς δὲ οὐχ ἵππους ἀλλὰ χρυσὴν ἄμπελόν φασι δεδόσθαι ὑπὲρ Γανυμήδους, καθάπερ ἐν κύκλῳ λέγεται· [eadem].

VII. Paus. iii. 26. 9 Μαχάονα δὲ ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου τελευτῆσαί φησι· ὁ τὰ ἔπη ποιήσας τὴν μικρὰν Ἰλιάδα.

VIII. schol. Lycophr. Alex. 780 ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας φησὶ τρωθῆναι τὸν Ὀδυσσεά ὑπὸ Θόαντος ὅτε εἰς Τροίαν ἀνῆρχοντο.

IX. Hesychius Διομήδειος ἀνάγκη· παροιμία. Κλέαρχος (F. H. G. ii. 320) μὲν φησι Διομήδους θυγατέρας γενέσθαι πάνν μοχθηράς, αἷς ἀναγκάζειν πλησιάζειν τινὰς καὶ εὐθὺς αὐτοὺς φονεύειν· ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα φησὶν ἐπὶ τῆς τοῦ Παλλαδίου κλοπῆς γενέσθαι. narrant rem schol. Plat. Rep. 493 D, Eust. 822. 18, Zenob. prov. iii. 8, Conon ap. Phot. Bibl. 228.

X. Homerus δ 285

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν νῆες Ἀχαιῶν,
Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
ἦθελεν· ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιοὺς,
τόφρα δ' ἔχ' ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη. 5

VI. 2 χρυσείην schol. Or. ἀγανοῖσι nondum sanatum 3 Διὶ πατρὶ δῶχ' ὁ δὲ] πατρὶ δῶκεν αὐτὰρ ὁ schol. Or. de re cf. schol. λ 521 Ptol. Heph. 152 b 8, Dict. Cret. iv. 14, schol. Iuvenalis vi. 655

schol. H³ et partim M⁴ ad loc. Ἀρίσταρχος τοὺς ε' (δύο H³ M⁴ corr. Porson) ἀθετεῖ, ἐπεὶ ἐν Ἰλιάδι οὐ μνημονεύει Ἀντίκλου ὁ ποιητής—ὁ Ἀντικλος ἐκ τοῦ κύκλου. οὐκ ἐφέροντο δὲ σχεδὸν ἐν πάσαις. huc rettulit Welcker, Arctino adscripsit Müller.

XI. Homerus δ 247

ἄλλω δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἤισκε

δέκτη, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

scholl. ὁ κυκλικὸς τὸ δέκτη ὀνοματικῶς ἀκούει, παρ' οὗ φησι τὸν Ὀδυσσεῆα τὰ ῥάκη λαβόντα μετημφιάσθαι, ὃς οὐκ ἦν ἐν ταῖς νηυσὶ τοιοῦτος οἷος Ὀδυσσεὺς ἀχρεῖος. Ἀρίσταρχος δὲ δέκτη μὲν ἐπαίτη.

cf. et familias codicum Od. *f* *p* vocem ut propriam notantes. collato fr. x cyclicum pro Lesche habeas.

XII. schol. Eur. Hec. 910 Καλλισθένης ἐν β' τῶν Ἑλληνικῶν (Serr. rerum Alex. magn. fr. 15 Müller) οὕτως γράφει· ἑάλω μὲν ἡ Τροία Θαρρηλιῶνος μηνός, ὥς μὲν τινες τῶν ἱστορικῶν, ἰβ' ἱσταμένου, ὥς δὲ ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα, ἡ' φθίνοντος. διορίζει γὰρ αὐτὸς τὴν ἄλωσιν φάσκων συμβῆναι τότε τὴν κατάληψιν ἡνίκα

νῦξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελήνη.

μεσονύκτιος δὲ μόνον τῇ ὀγδῷ φθίνοντος ἀνατέλλει, ἐν ἄλλῃ δ' οὐ. cf. Plut. Camill. 19.

Clem. Alex. i. 21. 104. 1 κατὰ δὲ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος τῆς Ἀγαμέμνονος βασιλείας Ἰλιον ἑάλω . . . Θαρρηλιῶνος μηνὸς δευτέρᾳ ἐπὶ δέκα, ὥς φησι Διονύσιος ὁ Ἀργεῖος (F. H. G. iii. 26), Ἀγίας (ib. iv. 292) δὲ καὶ Δερκύλος ἐν τῇ τρίτῃ (ib. iv. 387) μηνὸς Πανήμου ὀγδῷ φθίνοντος. Ἑλλάνικος γὰρ δωδεκάτῃ Θαρρηλιῶνος μηνός (F. H. G. i. 65), καὶ τινες τῶν τὰ Ἀττικὰ συγγραψαμένων ὀγδῷ φθίνοντος, βασιλεύοντος τὸ τελευταῖον ἔτος Μενεσθέως πληθυνούσης σελήνης.

ILIAS PARVA

νύξ μὲν ἔην

φησὶν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς

μεσάτα, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελάνα.

ἕτεροι δὲ Σκιροφοριῶνος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

unde Euseb. Praep. Evan. x. 12. v. 498 B 6.

schol. Lycophr. 344 Eudocia 38 Fl. ὁ Σίνων ὥς ἦν αὐτῷ συντεθειμένον, φρυκτὸν ὑποδείξας τοῖς Ἑλλησιν ὥς ὁ Λέσχης φησὶν ἡνίκα [eadem quae schol. Eur. sed λαμπρῇ]. versum in suos recipit Tzetzes Posthom. 720, 773 (δ' ἄρ' ἔην μέσση λαμπρῇ—σελήνῃ).

XIII. Paus. x. 25. 5 πλησίον δὲ τοῦ Ἑλένου Μέγης ἐστὶ· τέτρωται δὲ τὸν βραχίονα ὁ Μέγης, καθὰ δὴ καὶ Λέσχεως ὁ Αἰσχυλίνου Πυρραῖος ἐν Ἰλίου πέρσιδι ἐποίησε· τρωθῆναι δὲ ὑπὸ τὴν μάχην τοῦτον ἦν ἐν τῇ νυκτὶ ἐμαχέσαντο οἱ Τρῶες ὑπὸ Ἀδμήτου φησὶ τοῦ Αὐγείου. γέγραπται δὲ καὶ Λυκομήδης παρὰ τὸν Μέγητα ὁ Κρέοντος, ἔχων τραῦμα ἐπὶ τῷ καρπῷ· Λέσχεως δ' οὕτω φησὶν αὐτὸν ὑπὸ Ἀγήνορος τρωθῆναι. δῆλα οὖν ὥς ἄλλως γε οὐκ ἂν ὁ Πολύγνωτος ἔγραψεν οὕτω τὰ ἔκκη σφίσιν εἰ μὴ ἐπελέξατο τὴν ποίησιν τοῦ Λέσχεω.

10

XIV. Paus. x. 26. 7 Ὅμηρος μὲν γε ἐδήλωσεν ἐν Ἰλιάδι Μενελάου καὶ Ὀδυσσέως ξενίαν παρὰ Ἀντήνορι, καὶ ὥς Ἑλικάονι ἢ Λαοδίκῃ συνοικοίῃ τῷ Ἀντήνορος· Λέσχεως δὲ τετρωμένον τὸν Ἑλικάονα ἐν τῇ νυκτομαχίᾳ γνωρισθῆναι τε ὑπὸ Ὀδυσσέως καὶ ἐξαχθῆναι ζῶντα ἐκ τῆς μάχης φησὶν.

XV. Paus. x. 26. 4 οὗτος μὲν δὴ [sc. ὁ Ἑλασος] ὀλίγον ἐμπνέοντι ἔτι εἴκασται. Ἀστύνοον δέ, οὗ δὴ ἐποιήσατο καὶ Λέσχεως μνήμην, πεπτωκότα ἐς γόνυ ὁ Νεοπτόλεμος ξίφει παίει.

XIII. 3 λέσχεως] λέσχης 'P¹y' (Spiro) αἰσχυλίνου corr. Dind.
ex αἰσχυλήνων 10 λέσχεω] λέσχεως 'P¹y²'

ILIAS PARVA

XVI. Paus. x. 27. 1 νεκροὶ δὲ ὁ μὲν γυμνὸς Πήλις ὄνομα ἐπὶ τὸν νῶτόν ἐστιν ἐρριμμένος, ὑπὸ δὲ τὸν Πήλιν Ἵχιονεύς τε κεῖται καὶ Ἄδμητος ἐνδεδυκότες ἔτι τοὺς θώρακας· καὶ αὐτῶν Λέσχεως Ἵχιονέα ὑπὸ Νεοπτολέμου, τὸν δὲ ὑπὸ Φιλοκτήτου φησὶν ἀποθανεῖν τὸν Ἄδμητον... ἀφίκετο μὲν δὴ ἐπὶ τὸν Κασσάνδρας ὁ Κόροιβος γάμον, ἀπέθανε δέ, ὡς μὲν ὁ πλείων λόγος, ὑπὸ Νεοπτολέμου, Λέσχεως δὲ ὑπὸ Διομήδους ἐποίησεν... Πριάμον δὲ οὐκ ἀποθανεῖν ἔφη Λέσχεως ἐπὶ τῇ ἐσχάρᾳ τοῦ Ἑρκείου, ἀλλὰ ἀποσπασθέντα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ πάρεργον τῷ Νεοπτολέμῳ πρὸς ταῖς τῆς οἰκίας γενέσθαι θύραις. ἐς δὲ Ἑκάβην Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι (fr. 19) ἐποίησεν ἐς Λυκίαν ὑπὸ Ἀπόλλωνος αὐτὴν κομισθῆναι· Ἀξίονα δὲ παῖδα εἶναι Πριάμου Λέσχεως καὶ ἀποθανεῖν αὐτὸν ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Εὐαίμονος φησι. τοῦ Ἀγήνορος δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητὴν Νεοπτόλεμος αὐτόχειρ ἐστί.

Coroebum a Diomede interfectum esse docet et papyrus Rylands xxii. 5.

XVII. Aristoph. Lys. 155

ΛΑΜ. ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πα
γυμνᾶς παρανιδῶν ἐξέβαλ' οἶῳ τὸ ξίφος.

schol. ἡ ἱστορία παρὰ Ἰβύκῳ (fr. 35)· τὰ δ' αὐτὰ καὶ Λέσχης ὁ Πυρραῖος ἐν τῇ μικρᾷ Ἰλιάδι καὶ Εὐριπίδης (Androm. 628). schol. Vesp. 714 Leschen omittit.

XVIII. Paus. x. 25. 8 Λέσχεως δὲ εἰς τὴν Αἶθραν ἐποίησεν ἡνίκα ἡλίσκετο Ἴλιον ὑπεξελθοῦσαν ἐς τὸ στρατό-
πεδον αὐτὴν ἀφικέσθαι τὸ Ἑλλήνων καὶ ὑπὸ τῶν παίδων γνωρισθῆναι τῶν Θησέως, καὶ ὡς παρ' Ἀγαμέμνονος αἰτήσαι Δημοφῶν αὐτὴν. ὁ δ' ἐκείνῳ μὲν ἐθέλειν χαρίζεσθαι, ποιήσειν δὲ οὐ πρότερον ἔφη πρὶν Ἑλένην πείσαι· ἀποστεί-
λαντι δὲ αὐτῷ κήρυκα ἔδωκεν Ἑλένη τὴν χάριν.

XIX. schol. Lycophr. Alex. 1268 Λέσχης δ' ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς Ἀνδρομάχην καὶ Αἰνείαν αἰχμαλώτους

ILIAS PARVA

φησὶ δοθῆναι τῷ Ἀχιλλέως νύμφῃ Νεοπτολέμῳ καὶ ἀπαχθῆναι
σὺν αὐτῷ εἰς Φαρσαλίαν τὴν Ἀχιλλέως πατρίδα· φησὶ δὲ
οὕτω·

αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς
Ἑκτορέην ἄλοχον κάταγεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
παῖδα δ' ἐλὼν ἐκ κόλπου ἐνπλοκάμοιο τιθίνης
ρίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ πύργου, τὸν δὲ πεσόντα
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. 5
ἐκ δ' ἔλεν Ἀνδρομάχην, ἡύζωνον παράκοιτιν
Ἑκτορος, ἣν τε οἱ αὐτῷ ἀριστῆες Παναχαιῶν
δῶκαν ἔχειν ἐπίηρον ἀμειβόμεναι γέρας ἀνδρί,
αὐτόν τ' Ἀγχίσαιο κλυτὸν γόνον ἱπποδάμοιο
Αἰνεΐαν ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν 10
ἐκ πάντων Δαναῶν ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.

Paus. x. 25. 9 γέγραπται μὲν Ἀνδρομάχῃ καὶ ὁ παῖς οἱ
προσέστηκεν ἐλόμενος τοῦ μαστοῦ· τούτῳ Λέσχεως ριφθέντι
ἀπὸ τοῦ πύργου συμβῆναι λέγει τὴν τελευτήν, οὐ μὴν ὑπὸ
δόγματός γε Ἑλλήνων, ἀλλ' ἰδίᾳ Νεοπτόλεμον αὐτόχειρα
ἐθελῆσαι γενέσθαι.

XX. Paus. x. 26. 1 ἐπὶ δὲ τῇ Κρεούσῃ λέγουσιν ὥς ἡ
θεῶν μήτηρ καὶ Ἀφροδίτῃ δουλείας ἀπὸ Ἑλλήνων αὐτὴν
ἐρρύσαντο, εἶναι γὰρ δὴ καὶ Αἰνεΐου τὴν Κρέουσιν γυναικα·
Λέσχεως δὲ καὶ ἔπη τὰ Κύπρια (fr. 19) διδόασιν Εὐρυδίκην
γυναῖκα Αἰνεΐα. γεγραμμένοι δὲ ἐπὶ κλίνης ὑπὲρ ταύτας
Δηινόμη τε καὶ Μητιόχῃ καὶ Πείσις ἐστὶ καὶ Κλεοδίκη.
τούτων ἐν Ἰλιάδι καλουμένη μικρᾷ μόνης ἐστὶ τὸ ὄνομα
τῆς Δηινόμης.

XXI. schol. Lycophr. Alex. 1232 ὕστερον δὲ τῆς Τροίας
πορθουμένης ἐλευθερωθεὶς ὑφ' Ἑλλήνων ὁ αὐτὸς Αἰνεΐας,
ἡ αἰχμάλωτος ἀχθεὶς ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὥς φησιν ὁ τὴν
μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς, καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ Ὀρέστου ἐν

XIX. 6-11 Simmiae ἐν τῇ Γοργόνι tribuit schol. Eur. Andr. 14. cf.
Susemihl *Gesch. Alex. Litt.* i. 179, 180 n. 34

ILIAS PARVA

Δελφοῖς τοῦ Νεοπτολέμου ἀναίρεσιν ἐλευθερωθεὶς οἰκεῖ
πρῶτον τὰς περὶ Ῥαΐκηλον καὶ Ἀλμωνίαν πόλεις Μακε-
δονικὰς πλησίον Κισσίου ὄρους κειμένας, τὸ δὲ Ῥαΐκηλον
ἀπὸ τούτου Αἴνος ἐκλήθη.

et haec fortasse Simmiae communia erant : cf. ad fr. 19.

XXII. Apollodor. epit. 5. 14 Wagner ὕστερον δὲ ἐπινοεῖ
δουρείου ἵππου κατασκευὴν καὶ ὑποτίθεται Ἐπειῶ ὃς ἦν
ἀρχιτέκτων. οὗτος ἐπὶ τῶν Ἰδης ξύλα τεμὼν ἵππον κατα-
σκευάζει κοῖλον, ἔνδοθεν δὲ εἰς τὰς πλευρὰς ἀνεφγμένον.
εἰς τοῦτο Ὀδυσσεὺς εἰσελθεῖν πείθει πευτήκοντα τοὺς
ἀρίστους, ὥς δὲ ὁ τὴν μικρὰν γράψας Ἰλιάδα φησὶ τρισ-
χιλίου.

XXIII. Plutarchus conv. sept. sap. c. 10 = 153 F
ἀκούομεν γὰρ ὅτι καὶ πρὸς τὰς Ἀμφιδάμαντος ταφὰς εἰς
Χαλκίδα τῶν τότε σοφῶν οἱ δοκιμώτατοι ποιηταὶ συνήλθον·
ἦν δὲ ὁ Ἀμφιδάμας ἀνὴρ πολεμικὸς καὶ πολλὰ πράγματα
παρασχὼν Ἐρετριεῦσιν ἐν ταῖς περὶ Ληλάντου μάχαις ἔπεσεν,
ἐπεὶ δὲ τὰ παρσκευασμένα τοῖς ποιηταῖς ἔπη χαλεπήν καὶ
δύσκολον ἐποίει τὴν κρίσιν διὰ τὸ ἐφάμιλλον, ἥ τε δόξα
τῶν ἀγωνιστῶν Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου πολλὴν ἀπορίαν μετ'
αἰδούσ τοῖς κρίνουσι παρέιχεν, ἐτράποντο πρὸς τοιαύτας
ἐρωτήσεις καὶ προὔβαλ' ὁ μὲν, ὥς φησι Λέσχης,

μοῦσά μοι ἔννεπε κείνα τὰ μῆτ' ἐγένοντο πάροιθε
μῆτ' ἔσται μετόπισθεν,

ἀπεκρίνατο δ' Ἡσιόδος ἐκ τοῦ παρτυχόντος

ἀλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι

ἄρματα συντρίψωσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

καὶ διὰ τοῦτο λέγεται μάλιστα θαυμασθεὶς τοῦ τρίποδος
τυχεῖν.

non est cur cum Goettlingio Welckero ceteris alterum fingamus
Leschen, siquidem Cynaethus se versibus venditat hymn. Apoll. 166
sqq., Theogoniae auctor Hesiodum nominat v. 22, Hesiodus de se ipso
verba facit Opp. 633, 650 sqq., victoriam cantat fr. 265.

Ἰλίου πέρσις

Testimonia

C. I. Ital. et Sicil. 1285. ii. in pag. altera (p. 336) :

νεοπτολεμος α]π[οκ]τεινει πριαμον και αghηγορα πολυ-
ποιητης

εχειον θρασ[υ]μηδης νι[κ]αιωετον φιλοκτητης διοπιθην
διο . . .

argumentum certe Iliu persidos, sed utrum Arctini an Stesichori fuerit disputatur.

scripsit et Sacadas Argivus Iliu persida, P. L. G. iii. 203. huiusce poematis auctorem Arctinum perhibent praeter Proculum scholiasta homericus diserte, minus certe Dionysius et Diomedes.

I. Dion. Hal. ant. rom. i. 68. 2

πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐν ἱεροῖς ἀρχαίοις εἶδωλα τῶν θεῶν τούτων ἐθεασάμεθα, καὶ ἐν ἅπασιν νεανίσκοι δύο στρατιωτικὰ σχήματα ἔχοντες φαίνονται. ὁρᾶν μὲν δὴ ταῦτα ἔξεστιν, ἀκούειν δὲ καὶ γράφειν ὑπὲρ αὐτῶν ἂν Καλλίστρατός τε ὁ περὶ Σαμοθράκης συνταξάμενος ἱστορεῖ (F. H. G. iv. 355) καὶ Σάτυρος ὁ τοὺς ἀρχαίους μύθους συναγαγὼν (ib. iii. 165) καὶ ἄλλοι συχνοί, παλαιότατος δὲ ὧν ἡμεῖς ἴσμεν ποιητῆς Ἀρκτίνος. λέγουσι γοῦν ὧδε· Χρῦσῃ τὴν Πάλλαντος θυγατέρα γημαμένην Δαρδάνῳ τὰ τε Παλλᾶδια καὶ τὰ ἱερὰ τῶν μεγάλων θεῶν διδαχθεῖσαν αὐτῶν τὰς τελετάς. ἐπειδὴ δὲ τὴν ἐπομβρίαν φεύγοντες Ἀρκάδες Πελοπόννησον μὲν ἐξέλιπον, ἐν δὲ τῇ Θρακίᾳ νήσῳ τοὺς βίους ἰδρύσαντο, κατασκευάσαι τὸν Δάρδανον ἐνταῦθα τῶν θεῶν τούτων ἱερὸν ἀρρήτους τοῖς ἄλλοις ποιοῦντα τὰς ἰδίους αὐτῶν ὀνομασίας καὶ τὰς τελετάς αὐτοῖς τὰς καὶ εἰς τόδε χρόνου γινομένης ὑπὸ Σαμοθράκων ἐπιτελεῖν. ὥς δὲ μετῆγε τοῦ λεῶ τὴν πλείω μοῖραν εἰς τὴν Ἀσίαν, τὰ μὲν ἱερὰ τῶν θεῶν καὶ τὰς τελετάς τοῖς ὑπομείνας ἐν τῇ νήσῳ καταλιπεῖν· τὰ δὲ Παλλᾶδια καὶ τὰς τῶν θεῶν εἰκόνας κατασκευασάμενον ἀγαγέσθαι

ILIV PERSIS

μετ' αὐτοῦ. διαμαντευόμενον δὲ περὶ τῆς οἰκίσεως τὰ τε ἄλλα μαθεῖν καὶ περὶ τῶν ἱερῶν τῆς φυλακῆς τόνδε τὸν χρησμὸν λαβεῖν·

εἰς πόλιν ἦν κτίζησθα θεοῖς σέβας ἄφθιτον αἰεὶ
θεῖναι καὶ φυλακαῖς τε σέβειν θυσίαις τε χοροῖς τε.
ἔστ' ἂν γὰρ τάδε σεμνὰ καθ' ὑμετέρεν χθόνα μῆμνη
δῶρα Διὸς κούρης ἀλόχῃ σέθεν ἥ δὲ πόλις σοι
ἔσται ἀπόρθητος τὸν αἰὲ χρόνον ἡμᾶτα πάντα.

69. Δάρδανον μὲν ἐν τῇ κτισθείσῃ τε ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ ὀνομασίας ὁμοίας τυχούσῃ πόλει τὰ ἔδη καταλιπεῖν, Ἰλίου δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ συνοικισθέντος ἐκείσε μετενεχθῆναι πρὸς τῶν ἐγγόνων αὐτοῦ τὰ ἱερά. ποιήσασθαι δὲ τοὺς Ἰλιεῖς νεῶν τε καὶ ἄδυντον αὐτοῖς ἐπὶ τῆς ἄκρας καὶ φυλάττειν δι' ἐπιμελείας ὅσης ἐδύναντο πλείστης θεόπεμπτά τε ἡγουμένους εἶναι καὶ σωτηρίας κύρια τῇ πόλει. ἀλισκομένης δὲ τῆς κάτω πόλεως τὸν Αἰνεῖαν καρτερὸν τῆς ὥρας γενόμενον ἄραυτα ἐκ τῶν ἀδύτων τὰ τε ἱερά τῶν μεγάλων θεῶν καὶ ὅπερ ἔτι περιῆν Παλλάδιον (θάτερον γὰρ Ὀδυσσεὰ καὶ Διομήδην νυκτὸς φασιν εἰς Ἴλιον ἀφικομένους κλοπῇ λαβεῖν) οἴχεσθαι τε κομίσαντα ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐλθεῖν ἄγοντα εἰς Ἱταλίαν. Ἀρκτῖνος δέ φησιν ὑπὸ Διὸς δοθῆναι Δαρδάνῳ παλλάδιον ἔν καὶ εἶναι τοῦτο ἐν Ἰλίῳ τέως ἢ πόλις ἡλίσκετο κεκρυμμένον ἐν ἀβάτῳ, εἰκόνα δ' ἐκείνου κατεσκευασμένην ὥς μηδὲν τῆς ἀρχετύπου διαφέρειν ἀπάτης τῶν ἐπιβουλευόντων ἕνεκα ἐν φανερώ τεθῆναι, καὶ αὐτὴν Ἀχαιοὺς ἐπιβουλεύσαντας λαβεῖν.

II. Lysanias (F. H. G. iii. 342) ut videtur ap. schol. Eur. Andr. 10 Στησίχορον μὲν γὰρ ἱστορεῖν ὅτι τεθνήκοι [ὁ Ἀστυάναξ], καὶ τὸν τὴν πέρσιδα συντεταχότα κυκλικὸν ποιητὴν ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ῥιφθείη. ᾧ ἡκολουθηκέναι Εὐριπίδην. scholium confusum est: στησίχορος et ἱστορεῖ codd., corr. Cobet.

III. Lysimachus (F. H. G. iii. 310) fr. 19 ap. schol.

ILIV PERSIS

Eur. Troad. 31 ἔνιοι ταῦτά φασι πρὸς χάριν εἰρήσθαι. μηδὲν γὰρ εἰληφέναι τοὺς περὶ Ἀκάμαντα καὶ Δημοφῶντα ἐκ τῶν λαφύρων ἀλλὰ μόνην τὴν Αἴθραν, δι' ἣν καὶ ἀφίκοντο εἰς Ἴλιον, Μενεσθέως ἡγουμένου. Λυσίμαχος δὲ τὸν τὴν πέρσιδα πεποιηκότα φησὶ γράφειν οὕτως·

Θησεΐδαις δ' ἔπορεν δῶρα κρείων Ἀγαμέμνων

ἦδὲ Μενεσθῇ μεγαλήτορι ποιμένι λαῶν.

πέρσιδα corr. ex περσηίδα Cobet.

IV. Demosthenes Epitaph. 29 ἐμέμνηντ' Ἀκαμαντίδαι τῶν ἐπῶν ἐν οἷς Ὅμηρος εἵνεκα τῆς μητρός φησιν Αἴθρας Ἀκάμαντ' εἰς Τροίαν στεῖλαι.

Acamantidas Arctinum pro Homero habuisse in re tali satis veri simile videtur.

V. schol. B T Eust. A 515 ἔνιοι δέ φασιν ὥς οὐδὲ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰατροὺς ὁ ἔπαινος οὗτός ἐστι κοινός, ἀλλὰ ἐπὶ τὸν Μαχάονα, ὃν μόνον χειρουργεῖν τινες λέγουσι· τὸν γὰρ Ποδαλείριον διαιτᾶσθαι νόσους· καὶ τεκμήριον τούτου Ἀγαμέμνων (Δ 193) τρωθέντος Μενελάου οὐκ ἄμφω ἐπὶ τὴν θεραπείαν καλεῖ, ἀλλὰ τὸν Μαχάονα. τοῦτο ἔοικε καὶ Ἀρκτῖνος ἐν Ἰλίου πορθήσει νομίζειν ἐν οἷς φησι

αὐτὸς γάρ σφιν ἔδωκε πατὴρ κλυτὸς Ἐννοσίγαιος

ἀμφοτέροισι, ἕτερον δ' ἑτέρου κυδῖον ἔθηκε·

τῷ μὲν κουφοτέρας χεῖρας πόρεν ἔκ τε βέλεμνα

σαρκὸς ἐλεῖν τμῆξαί τε καὶ ἔλκεα πάντ' ἀκέσασθαι,

τῷ δ' ἄρ' ἀκριβέα πάντα ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκεν 5

ἄσκοπά τε γνῶναι καὶ ἀναλθέα λήσασθαι·

ὅς ῥα καὶ Αἴαντος πρῶτος μάθε χωομένοιο

ὄμματά τ' ἀστράπτοντα βαρυνόμενόν τε νόημα.

VI. Diomedes in Gramm. Lat. i. 477 ed. Keil. *auctor huius vibrationis Arctinus Graecus his versibus perhibetur* :

IV. Cf. Eur. I. A. 247 Hec. 123 Troad. 31 Hellanicus fr. 75 Plut. Thes. 35 Dionysius cyclographus F. H. G. iv. 653 A Eust. 284. 29

V. I κλυτὸς add. Heyne ἐννοσίγαιος πεσεῖν BT : hoc pro παισὶν habuit Heyne e Podalirii quadam aristia ut videtur deprompti versus iam mortuo Machaone (Il. parv. 7) γμάθε pluris quam perfecti vim habet

NOSTI

ὁ Ἰαμβος

ἐξ ὀλίγου διαβὰς προφύρω ποδὶ ὄφρ' οἱ γυνῖα 2
τεινόμενα ῥώοιτο καὶ εὐσθενὲς εἶδος ἔχῃσι.

Νόστοι

Nostos conscripserunt etiam Eumelus ut creditur (Kinkel E. G. F. p. 187) : prosa oratione Lysimachus (F. H. G. iii. 337 sqq.), Anticlides (Script. rer. Alex. magni ff. 148, 9). Diomedis reditum tractat Mimnermus fr. 22. Herodotusne iii. 91, vii. 91 hoc poemate usus est?

I. Apollod. ii. c. 23 ἔγημε δὲ [ὁ Ναύπλιος] ὥς μὲν οἱ τραγικοὶ λέγουσιν Κλυμένην τὴν Κατρέως, ὥς δὲ ὁ τοὺς νόστους γράψας, Φιλύραν, ὥς δὲ Κέρκωψ (poeta Pythagoreus, Diels *Vorsokr.* 32?), Ἑσιόνην, καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην Οἶακα Ναυσιμέδοντα.

II. Homerus δ 10 de Menelao

υἱέι δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἦγετο κούρην,
ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
ἐκ δούλης·

scholl. αὕτη ὥς μὲν Ἀλεξίων Τειρίς, ὥς δ' ἔνιοι Τηρίς, θυγάτηρ Ζευξίππης, ὥς δὲ ὁ τῶν νόστων ποιητής, Γέτις. τινὲς δὲ τὸ δούλης κύριόν φασι. aliter οἱ μὲν κύριον τὸ δούλης, οἱ δὲ Τηριδάης. Τηριδάη γὰρ τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα. Apoll. iii. 133 Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε καὶ κατὰ τινας Νικόστρατον· ἐκ δούλης Πιερίδος, γένος Αἰτωλίδος, ἣ καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι (fr. 28) Τηρηίδος, Μεγαπένθη. ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης κατὰ Εὐμηλον (fr. 7 sed potius in Νόστῳ suo).

III. Paus. x. 28. 7 ἡ δὲ Ὀμήρου ποίησις ἐς Ὀδυσσεά καὶ ἡ Μινυάς τε καλουμένη καὶ οἱ Νόστοι· μνήμη γὰρ δὴ ἐν ταύταις καὶ Ἄιδου καὶ τῶν ἐκεῖ δειμάτων ἐστίν· ἴσασι ν οὐδένα Εὐρύνομον δαίμονα.

IV. Paus. x. 29. 6 ἔστι δὲ πεποιημένα ἐν Νόστοις Μινύου

VI. 2 *podio frao igyati seu igriati* codd. corr. Scaliger alii ὄφρ'
of genuinum videtur

μὲν τὴν Κλυμένην θυγατέρα εἶναι, γήμασθαι δὲ αὐτὴν
Κεφάλῳ τῷ Δηίου καὶ γενέσθαι σφίσιν Ἰφικλον παῖδα.

V. Paus. x. 30. 5 ὑπὲρ τούτους Μαῖρά ἐστιν ἐπὶ πέτρα
καθεζομένη. περὶ δὲ αὐτῆς πεποιημένα ἐστὶν ἐν Νόστοις
ἀπελθεῖν μὲν παρθένον ἔτι ἐξ ἀνθρώπων, θυγατέρα δὲ
αὐτὴν εἶναι Προΐτου τοῦ Θερσάνδρου, τὸν δὲ εἶναι Σισύφον.

VI. Arg. Eur. Medeae . . . περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
Αἰσῶνος ὁ τοὺς Νόστους ποιήσας φησὶν οὕτως·

αὐτίκα δ' Αἰσῶνα θῆκε φίλον κόρον ἡβώνοντα

γῆρας ἀποξύσασα ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,

φάρμακα πόλλ' ἔψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν. 3

schol. Ar. Eq. 1321 ὥσπερ ἡ Μῆδεια λέγεται, ὥς μὲν
Αἰσχύλος ἱστορεῖ, τὰς τροφούς τοῦ Διονύσου ἀφειψήσασα
ἀνανεάσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν, ὥς δ' ὁ τοὺς
Νόστους ποιήσας καὶ τὸν Αἰσῶνα, λέγων οὕτως [eadem].

VII. Paus. i. 2. 1 ἐσελθόντων δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐστὶν
'Αντιόπης μνῆμα' Αμαζόνος. ταύτην τὴν'Αντιόπην Πίνδαρος
μὲν (fr. 175) φησιν ὑπὸ Πειρίθου καὶ Θησέως ἀρπασθῆναι,
Τροιζηνίῳ δὲ 'Ηγίᾳ τοιάδε ἐς αὐτὴν πεποιήται· 'Ηρακλέα
Θεμίσκυραν πολιορκοῦντα τὴν ἐπὶ Θερμώδοντι ἐλεῖν μὴ
δύνασθαι, Θησέως δὲ ἐρασθεῖσαν 'Αντιόπην· στρατεῦσαι
γὰρ ἅμα 'Ηρακλεῖ καὶ Θησέᾳ παραδοῦναι τὸ χωρίον.
τάδε μὲν 'Ηγίας πεποίηκεν.

Hegian Troezenium eundem esse atque Troezenium Agiam veri
simile videtur. Nostorum poetam non alibi nominat Pausanias.

VIII. Clem. Alex. Strom. vi. 2. 12. 8 Αὐγίας ἐποίησε

δῶρα γὰρ ἀνθρώπων νοῦν ἤπαφεν ἡδὲ καὶ ἔργα

αὐγίας ex αὐγείας Laur. v. 3 ; pro nostro Augian habuit Thiersch.

IX. Eustathius 1796. 45 ἐκ Κίρκης υἱοὶ καθ' Ἡσίοδον
'Οδυσσεῖ Ἄγριος καὶ Λατίνος· ἐκ δὲ Καλυψοῦς Ναυσίθοος
καὶ Ναυσίνοος. Ὁ δὲ τὴν Τηλεγονεῖαν γράψας Κυρηναῖος
(fr. 1) ἐκ μὲν Καλυψοῦς Τηλέγονον υἱὸν Ὀδυσσεῖ ἀναγρά-

φει καὶ Τηλέδαμον, ἐκ δὲ Πηνελόπης Τηλέμαχον καὶ Ἀρκεσίλαον. κατὰ δὲ Λυσίμαχον (F. H. G. iii. 339) υἱὸς αὐτῷ ἐξ Εὐίππης Θεσπρωτίδος Λεοντόφρων, ὃν ἄλλοι Δόρυκλόν φασι. Σοφοκλῆς δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς Εὐρύαλον ἱστορεῖ, ὃν ἀπέκτεινε Τηλέμαχος. ὁ δὲ τοὺς νόστους ποιήσας Κολοφώνιος Τηλέμαχον μὲν φησι τὴν Κίρκην ὕστερον γῆμαι, Τηλέγονον δὲ τὸν ἐκ Κίρκης ἀντιγῆμαι Πηνελόπην.

e Lysimacho περὶ νόστων (cf. Il. pers. iii) traxisse sua Eustathium veri simile est: cur autem hominem Troezenium Colophonium tamquam Antimachum vocaverit dubium.

X. Athen. 281 B φιλήδονον δ' οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν ἀρχαῖόν φασι γενέσθαι Τάνταλον. ὁ γοῦν τὴν τῶν Ἀτρεϊδῶν ποιήσας κάθοδον ἀφικόμενον αὐτὸν λέγει πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ συνδιατρίβοντα ἐξουσίας τυχεῖν παρὰ τοῦ Διὸς αἰτήσασθαι ὅτου ἐπιθυμεῖ. τὸν δὲ πρὸς τὰς ἀπολαύσεις ἀπλήστως διακείμενον ὑπὲρ αὐτῶν τε τούτων μνείαν ποιήσασθαι καὶ τοῦ ζῆν τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς θεοῖς· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Δία τὴν μὲν εὐχὴν ἀποτελέσαι διὰ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅπως δὲ μηδὲν ἀπολαύῃ τῶν παρακειμένων ἀλλὰ διατελῇ ταραττόμενος, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἐξήρτησεν αὐτῷ πέτρον, δι' ὃν οὐ δύναται τῶν παρακειμένων τυχεῖν οὐδενός.

aut de Agia aut de Eumelo cogitavit Athenaeus.

XI. Etym. Magn. 600. 8, Gud. 405. 1, Angelicum e cod. A. 3. 24 (Ritschl Opusc. i. 689) παρὰ μὲν τοῖς κυκλικοῖς αἱ ψυχὰς νεκάδες λέγονται·

ἧ τέ κε δηρὸν

αὐτοῦ πῆματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσι νεκάδεσσιν

Ἰλιάδος ε' [885, 6].

Ἰλιάδος ε' om. Gud. quae dicunt Etymologi si vera sunt possunt ad Νόστους referri, ubi (fr. 3) fuit Necyia. Cf. Düntzer *Nachtrag* 19.

XII. schol. Hom. β 120 Τυρῶ] Σαλμωνέως θυγάτηρ· ἔσχε δὲ παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα καὶ Πελίαν. Ἀλκμήνη Ἡλεκτρύωνος θυγάτηρ. Μυκῆνη Ἰνάχου θυγάτηρ

TELEGONIA

καὶ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ, ἧς καὶ Ἀρέστορος (ἀριστερός codd. em. Buttman) Ἄργος, ὡς ἐν τῷ κύκλῳ φέρεται.

simili licet incerta ratione heroinas in Necyiam reposuimus, cf. frg. 3, 4, 5.

Τηλεγονία

Testimonium

Clemens Alex. Strom. VI. ii. 25. 1 ἤδη δὲ οὐ τὰς διανοίας μόνον καὶ λέξεις ὑφελόμενοι καὶ παραφράσαντες ἐφωράθησαν, ὡς ἐδείχθη, ἀλλὰ γὰρ καὶ τὰ φώρια ἀντικρυς ὁλόκληρα ἔχοντες διελεγχθήσονται· αὐτοτελῶς γὰρ τὰ ἐτέρων ὑφελόμενοι ὡς ἴδια ἐξήνεγκαν, καθάπερ Εὐγάμμων ὁ Κυρηναῖος ἐκ Μουσαίου (fr. 6 Diels *Vorsokrat.* p. 49) τὸ περὶ Θεσπρωτῶν βιβλίον ὁλόκληρον καὶ Πείσανδρος ὁ Καμιρεὺς Πεισίνου τοῦ Λωδίου τὴν Ἡράκλειαν, Πανύασις τε ὁ Ἀλικαρνασσεὺς παρὰ Κρεωφύλου τοῦ Σαμίου τὴν Οἰχαλίας ἄλωσιν.

10

I. Eust. 1796. 35 ἰστέον δὲ ὅτι γενεαλογοῦσι Διὸς μὲν καὶ Εὐρνοδίας Ἀρκεΐσιον, αὐτοῦ δὲ καὶ Χαλκομεδούσης Λαέρτην· τοῦ δὲ καὶ Ἀντικλείας Ὀδυσσεά· οὐ καὶ Πηνελόπης Τηλέμαχον· αὐτοῦ δὲ καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος Περσέπτολιν, ὡς Ἡσίοδος (fr. 17. 3). Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἰθακησίων πολιτείᾳ (fr. 463) καὶ Ἑλλάνικος (fr. 141) δὲ Τηλέμαχόν φασι Ναυσικάαν γῆμαι τὴν Ἀλκινόου καὶ γεννῆσαι τὸν Περσέπτολιν. τινὲς δὲ καὶ τοιούτοις λόγοις ἐνευκαιροῦσιν. ἐκ Κίρκης υἱοὶ καθ' Ἡσίοδον (Theog. 1011) Ὀδυσσεὶ Ἄγριος καὶ Λατῖνος, ἐκ δὲ Καλυψοῦς Ναυσίθοος καὶ Ναυσίνοος. ὁ δὲ τὴν Τηλεγονείαν γράψας Κυρηναῖος ἐκ μὲν Καλυψοῦς Τηλέγονον υἱὸν Ὀδυσσεὶ ἀναγράφει ἢ Τηλέδαμον, ἐκ δὲ Πηνελόπης Τηλέμαχον καὶ

5 εὐγάμμων] εὐγάμων cod. Laur. v. 3: εὐγράμμων Eus. Praep. ev. x. 2. 7

colonia deducta est Cyrenam annis A. C. 640-631. Telegoniam scripsit et Cinaethon Laco teste Euseb. Chron. ad Ol. iv. 2 [A. C. 762] E. G. F. p. 196

TELEGONIA

Ἄρκεσίλαον. κατὰ δὲ Λυσίμαχον (F. H. G. iii. 339) υἱὸς αὐτῷ ἐξ Εὐίππης Θεσπρωτίδος Λεοντόφρων, ὃν ἄλλοι Δόρυκλόν φασι. Σοφοκλῆς δὲ (in dramate Ὀδυσσεὺς ἀκανθόπληξ ut vid.) ἐκ τῆς αὐτῆς Εὐρύαλον ἱστορεῖ ὃν ἀπέκτεινε Τηλέμαχος. ὁ δὲ τοὺς νόστους ποιήσας Κολοφώνιος (Nostoi fr. ix) Τηλέμαχον μὲν φησι τὴν Κίρκην ὕστερον γῆμαι, Τηλέγονον δὲ τὸν ἐκ Κίρκης ἀντιγῆμαι Πηνελόπην. περιττὰ ταῦτα καὶ κενὴ μοχθηρία. εἰ δ' οὖν στενωὺς φράζονται, μικρὸν τὸ βλάβος. inde Eudocia 77. 11. pauca tantum schol. M⁴. cf. et scholl. Lycophr. 818 ad finem.

quae de Telegonia aequae ac quae de Nostis dicit videtur Eust. e Lysimacho sumpsisse. quae narrat Plutarchus quæst. graec. 14 (Aristotel. fr. 464) fortasse e Telegonia fluxerunt.

CARMINA EPICA CYCLO NON COMPREHENSA

I

AMPHIARAI EXELASIS

Vit. Herod. c. 9 Homerus cum Neontichos advenisset κατήμενος ἐν τῷ σκυτείῳ παρεόντων καὶ ἄλλων τὴν τε ποίησιν αὐτοῖς ἐπεδείκνυτο Ἀμφιάρεώ τε τὴν ἐξελασίαν τὴν ἐς Θήβας καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς ἐς θεοὺς πεποιημένους αὐτῷ.

Suidas in Homero 37 ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα . . . Ἀμφιαράου ἐξέλασις . . .

II

OECHALIAE HALOSIS

Suid. in Homero 37 ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα . . . Ἀμφιαράου ἐξέλασις, παίγνια, Σικελίας (Οἰχαλίας Pearson) ἄλωσις . . .

Strabo 438 τὴν δ' Οἰχαλίαν πόλιν Εὐρύτου λεγομένην

ἐν τε τοῖς τόποις τούτοις ἱστοροῦσι καὶ ἐν Εὐβοίᾳ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ μετονομάζουσιν ἄλλοι ἄλλως, ὃ καὶ ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς εἴρηται (338). περὶ δὲ τούτων ζητοῦσι καὶ μάλιστα τίς ἦν ἡ ὑπὸ Ἡρακλέους ἀλούσα, καὶ περὶ τίνος συνέγραψεν ὁ ποιήσας τὴν Οἰχαλίας ἄλωσιν.

638 Σάμιος δ' ἦν καὶ Κρεώφυλος, ὃν φασι δεξάμενον ξενία ποτὲ Ὅμηρον λαβεῖν δῶρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἄλωσιν. Καλλίμαχος δὲ τούναντίον ἐμφαίνει δι' ἐπιγραμματός τινος (vi. W.) ὡς ἐκείνου μὲν ποιήσαντος λεγομένου δ' Ὅμηρου διὰ τὴν λεγομένην ξενίαν·

τοῦ Σαμίου πόνος εἰμί, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον
δεξαμένου· κλείω δ' Εὐρυτον ὄσσ' ἔπαθεν
καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν, Ὅμηρειον δὲ καλεῦμαι
γράμμα· Κρεωφύλῳ Ζεῦ φίλε τοῦτο μέγα.

τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὅμηρου τοῦτόν φασιν, οἱ δ' οὐ τοῦτον ἀλλ' Ἀριστέαν τὸν Προκοννήσιον.

epigramma habet et Sext. Emp. adv. Math. i. 47 = 226 lecto Κρεωφύλου pro τοῦ Σαμίου v. 1.

cf. Paus. iv. 2. 3 (fr. 2).

Plat. rep. 600 B ὁ γὰρ Κρεώφυλος, ᾧ Σώκρατες, ἴσως, ὁ τοῦ Ὅμηρου ἐταῖρος τοῦ ὀνόματος ἂν γελοιότερος ἔτι πρὸς παιδείαν φανείη, εἰ τὰ λεγόμενα περὶ Ὅμηρου ἀληθῆ. λέγεται γὰρ ὡς πολλή τις ἀμέλεια περὶ αὐτὸν ἦν ἐπ' αὐτοῦ ἐκείνου ὅτε ἔζη. schol. in loc. Κρεώφυλος Χῖος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἱστορήκασιν γαμβρὸν Ὅμηρου ἐπὶ θυγατρί, καὶ ὅτι ὑποδεξάμενος Ὅμηρον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τῆς Ἰλιάδος.

Suidas Κρεώφυλος. Ἀστυκλέους, Χῖος ἢ Σάμιος, ἐποποιός· τινὲς δὲ αὐτὸν ἱστόρησαν Ὅμηρου γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρί. οἱ δὲ φίλον μόνον γεγονέναι αὐτὸν Ὅμηρου λέγουσι, καὶ ὑποδεξάμενον Ὅμηρον λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰχαλίας ἄλωσιν.

Eust. 330. 41 περὶ δὲ Οἰχαλίας ἐν τῷ τῶν Πυλίων

καταλόγῳ (298. 16) ἱκανῶς ἐρρέθη· τῆς Θεσσαλικῆς δὲ νῦν Ὅμηρος μέμνηται. εἴρηται δὲ καὶ περὶ Εὐρύτου ἐκεῖ καὶ τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς Ἰόλης δι' ἣν ἐπόρθησεν Ἡρακλῆς τὴν Οἰχαλίαν. εἰς ἣν δοκεῖ γράψαι καὶ Ὅμηρος, ὡς δηλοῖ ὁ ἱστορήσας ὅτι Κρεώφυλος ὁ Σάμιος ξενία ποτε δεξάμενος τὸν Ὅμηρον ἔλαβε δῶρον ἐξ αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἄλωσιν, τοντέστιν ἔσχεν εἰς ἀντίδοσιν ἐξ Ὀμήρου τὸ μὴ ἐπιγράψαι τὸ βιβλίον ἑαυτῷ ἀλλὰ τῷ φίλῳ Κρεωφύλῳ, οἷον ὅτι Κρεωφύλου Σαμίου Οἰχαλίας ἄλωσις. τινὲς δὲ ἀνάπαλιν φασι Κρεώφυλον μὲν γράψαι Ὀμήρῳ δὲ ἐπιγραφῆναι τὸ βιβλίον διὰ τὴν ξενίαν. διὸ καὶ Καλλίμαχος [ut supra] τινὲς δὲ καὶ διδάσκαλον Ὀμήρου τὸν Κρεώφυλον εἶπον, ἕτεροι δὲ Ἀρισταῖον τὸν Προκοονήσιον, ὡς καὶ ταῦτα ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ (638 supra).

similia traduntur de Stasino et Cypriis, p. 117.

I. Epimerism. Hom. Cram. An. Ox. i. 327

ἔνθεν λύσομεν καὶ τὸ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ προτεινόμενον

ῥωγαλέα τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρῃαι (ξ 343)

τοῦτο δὲ εὐρήσομεν καὶ ἐν τῇ Οἰχαλίας ἄλώσει, ἥ εἰς

Ὅμηρον ἀναφέρεται, ἔστι δὲ Κρεώφυλος ὁ ποιήσας.

5 Ἡρακλῆς δ' ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς Ἰόλῃν

ὦ γύναι αὐτὴ ταῦτα τ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρῃαι.

II. Paus. iv. 2. 3 Θεσσαλοὶ δὲ καὶ Εὐβοεῖς, ἥκει γὰρ δὴ εἰς ἀμφισβήτησιν τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι τὰ πλείω, λέγουσιν οἱ μὲν ὡς τὸ Εὐρύτιον· χωρίον δ' ἔρημον ἐφ' ἡμῶν ἐστι τὸ Εὐρύτιον· πόλις τὸ ἀρχαῖον ἦν καὶ ἐκαλεῖτο Οἰχαλία, τῷ δὲ Εὐβοέων λόγῳ Κρεώφυλος ἐν Ἡρακλείᾳ πεποίηκεν ὁμολογούντα, Ἐκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος (fr. 106) ἐν Σκίῳ μοίρα τῆς Ἐρετρικῆς ἔγραψεν εἶναι Οἰχαλίαν.

III. schol. Soph. Trach. 266 διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτιδῶν ἀριθμός· Ἡσιόδος μὲν γὰρ δ' φησιν ἐξ Εὐρύτου

I. 3 Οἰχαλίας] Χαλίας cod.

6 αὐτὴ add. Köchly

PHOCAIS

καὶ Ἀντιόχης παῖδας οὕτως (fr. 110), Κρεώφυλος δὲ β', Ἀριστοκράτης (F. H. G. iv. 333) δὲ γ'.

IV. schol. Eur. Med. 264 Δίδυμος δὲ ἐναντιοῦται τούτῳ [τῷ Παρμενίσκῳ] καὶ παρατίθεται τὰ Κρεωφύλου ἔχοντα οὕτως· τὴν γὰρ Μήδειαν λέγεται διατρίβουσαν ἐν Κορίνθῳ τὸν ἄρχοντα τότε τῆς πόλεως Κρέοντα ἀποκτείνειν φαρμάκοις. δέισασαν δὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ φυγεῖν εἰς Ἀθήνας, τοὺς δὲ νιούς, ἐπεὶ νεώτεροι ὄντες οὐκ ἠδύναντο ἀκολουθεῖν, ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἀκραίας Ἑρας καθίσαι νομίσασαν τὸν πατέρα αὐτῶν φροντιεῖν τῆς σωτηρίας αὐτῶν. τοὺς δὲ Κρέοντος οἰκείους ἀποκτείναντας αὐτοὺς διαδοῦναι λόγον ὅτι ἡ Μήδεια οὐ μόνον τὸν Κρέοντα, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐαυτῆς παῖδας ἀπέκτεινε.

III. PHOCAIS

Herod. vit. c. 16 διατρίβων δὲ παρὰ τῷ Θεστορίδῃ ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάχιστῃ ἧς ἡ ἀρχή (fr. 1), καὶ τὴν καλουμένην Φωκαίδα, ἣν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὅμηρον παρ' αὐτοῖσι ποιῆσαι. ἐπεὶ δὲ τὴν τε Φωκαίδα (φωκίδα Ma¹ Ma²) καὶ τᾶλλα πάντα παρὰ τοῦ Ὁμήρου ὁ Θεστορίδης ἐγράψατο, διανοήθη ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποιήσιν θέλων τοῦ Ὁμήρου ἐξειδιώσασθαι.

Versus heroici Homero adscripti qui neque in Iliade Odyssea Hymnis neque in Cycli fragmentis inveniuntur.

I, II.

Hippocrates περὶ ἄρθρων ἐμβολῆς 8.

καλῶς γὰρ Ὅμηρος καταμεμάθηκε ὅτι πάντων τῶν προβάτων βόες μάλιστα ἀτονέουσι ταύτην τὴν ὥρην, καὶ βοῶν οἱ ἀρόται, ὅτι τὸν χειμῶνα ἐργάζονται. τούτοις τοῖνυν καὶ ἐκπίπτει μάλιστα· οὗτοι γὰρ μάλιστα λεπτύνονται. . . . διὰ τοῦτο οὖν ἐποίησεν τάδε τὰ ἔπη·

VERSVS HEROICI

ὥς δ' ὀπότη' ἀσπασίον ἔαρ ἤλυθε βουσὶν ἐλιξὺν
ὅτι ἀσμενωτάτῃ αὐτοῖσιν ἢ βαθείᾳ ποίῃ φαίνεται.

Mochlicon 5 ὦμος δὲ ἐκπίπτει κάτω . . . οἶον καὶ
βουσὶ χειμῶνος φαίνεται διὰ λεπτότητα . . . τό τε Ὀμή-
10 ρειον καὶ διότι λεπτότατοι βόες τῆνικαῦτα.

III. Plat. Gorg. 516 C οὐκοῦν οἷ γε δίκαιοι ἡμεροί, ὥς
ἔφη Ὀμηρος.

IV. Xen. Sympos. viii. 30

καὶ ἐγὼ δέ φημι καὶ Γανυμήδην οὐ σώματος ἀλλὰ ψυχῆς
ἐνεκα ὑπὸ Διὸς εἰς Ὀλυμπον ἀνενεχθῆναι. μαρτυρεῖ δὲ
τοῦνομα αὐτοῦ· ἔστι μὲν γὰρ δῆπου καὶ Ὀμήρῳ

γάνυται δέ τ' ἀκούων·

τοῦτο δὲ φράζει ὅτι ἦδεται δέ τ' ἀκούων. ἔστι δὲ καὶ
ἄλλοθί που

πυκνὰ φρεσὶ μῆδεα εἰδώς·

τοῦτο δ' αὖ λέγει σοφὰ φρεσὶ βουλευμάτα εἰδώς.

auctor seu cyclici carminis seu hymni figura ludit etymologica.

V. Plato Phaedr. 252 B λέγουσι δέ, οἶμαι, τιwès Ὀμηρι-
δῶν ἐκ τῶν ἀποθέτων ἐπῶν δύο ἔπη εἰς τὸν Ἑρωτα, ὧν τὸ
ἕτερον ὑβριστικὸν πάννυ καὶ οὐ σφόδρα τι ἔμμετρον· ὅμ-
νουσι δὲ ὦδε·

τὸν δ' ἦτοι θνητοὶ μὲν Ἑρωτα καλοῦσι ποτηνόν,

ἀθάνατοι δὲ Πτέρωτα διὰ πτερόφοιτον ἀνάγκην.

unde hos versus traxerit Plato incertum : hymnum sapere nobis
visi sunt C. Q. 1907. 136.

VI. Aeschines i. § 128 καὶ οὕτως ἐναργές ἐστι καὶ οὐ
πεπλασμένον ὃ λέγω ὥσθ' εὐρήσετε καὶ τοὺς προγόνους
φήμης ὥς θεοῦ μεγίστης βωμόν ἰδρυμένους, καὶ τὸν Ὀμη-
ρον πολλάκις ἐν τῇ Ἰλιάδι λέγοντα πρὸ τοῦ τι τῶν
5 μελλόντων γενέσθαι

φήμη δ' ἐς στρατὸν ἦλθε.

Dem. Epitaph. 29 v. Iliu pers. IV ; Aristoph. Pac. 1282, 1283, 1286, 1287
v. p. 116.

I, II. 6 Cf. ψ 233 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίος γῇ νηχομένοισι φανήη, Hes.
O. D. 585 sqq.

VI. 6 ἦλθε] ἦκε cod. Par. 3002

VERSVS HEROICI

VII. schol. T Ω 420 ἀδύνατον νεκρῶν τραύματα μύειν,
ὥς φησιν Ἀριστοτέλης (fr. 159 Rose) εἰρηκέναι Ὅμηρον
μῦσεν δὲ περὶ βροτόεσσ' ὠτειλή.

τοῦτο δὲ τὸ ἡμιστίχιον οὐ φέρεται.

verissime scholiasta.

VIII. Ar. de An. I. c. 2. 404 A 25 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀναξ-
αγόρας ψυχὴν εἶναι λέγει τὴν κινουσαν, καὶ εἴ τις ἄλλος
εἵρηκεν ὥς τὸ πᾶν ἐκίνησε νοῦς, οὐ μὴ παντελῶς γ' ὥσπερ
Δημόκριτος (§ 100 Diels). ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἀπλῶς ταῦτόν
ψυχὴν καὶ νοῦν· τὸ γὰρ ἀληθὲς εἶναι τὸ φαινόμενον·
διὸ καλῶς ποιῆσαι τὸν Ὅμηρον ὥς

Ἐκτωρ κεῖτ' ἄλλοφρονέων.

IX, X, XI. Ar. Eth. Nic. iii. 8. 1116 B 26 ἰητικώτατον
γὰρ ὁ θυμὸς πρὸς τοὺς κινδύνους, ὅθεν καὶ Ὅμηρος

σθένος ἔμβαλε θυμῷ

καὶ μένος καὶ θυμὸν ἔγειρε

καὶ δριμὺν δ' ἀνὰ ῥίνας μένος (ω 318, 319 ordine turbato) 5

καὶ ἔξεσεν αἶμα.

XII. Chrysippus ap. Galen. de plac. Hipp. et Plat. iii. 115
πρῆσεν ἐνὶ στήθεσφιν ἐρισθενέος Διὸς ἀλκὴν
γινώμεναι.

XIII. idem ib.

τότε δὴ στηθέων θ' ἅμα φρένας ἐξέλετο Ζεὺς

emendatio incerta. cf. P 470 Z 234 T 137.

XIV. idem ib.

ἄλλο δ' ἐνὶ στήθεσσι νόος καὶ μῆτις ἀμύμων.

XV. Plutarchus vit. Hom. ii. 23 ἔστι δὲ καὶ ἄλλος
τρόπος ἡ μετωνυμία . . . οἷόν ἐστι παρ' αὐτῷ
ἦμος ὅτ' αἰζήοι Δημήτερα κωλοτομεῦσι

VIII. eadem Alex. Aphr., Themist., Syrian., Asclep., Simpl.,
Philop., Elias. cf. A 356 quem notavit Ar., E 420 saepe omisum.

IX. 3 Cf. A 11 E 151 σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω Π 529 μένος δέ οἱ ἔμβαλε
θυμῷ 4 Cf. E 510 Τρωσὶν θυμὸν ἐγείρει O 232 οἱ ἔγειρε μένος
μέγα 594 ὁ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα 6 ῥέε, ἔρρεεν de sanguine
sollemnia

VERSVS HEROICI

idem de Iside et Osiride 66, 377 D

ποιητὴς δέ τις ἐπὶ τῶν θεριζόντων
τῆμος ὅτ' αἰζήοι Δημήτερα κωλοτομεῦσιν.

XVI. Plut. vit. Hom. ii. 20

εἰσὶ δὲ παρ' αὐτῷ μεταφοραὶ ποικίλαι, αἱ μὲν ἀπὸ ἐμφύ-
χων ἐπὶ ἔμψυχα, οἷον

φθέγγετο δ' ἡνίοχος νηὸς κυανοπρώροιο.

anonymus in anecd. graec. Boissonadii iii. 286 ἔτι τῶν
μεταφορῶν αἱ μὲν ἀντιστρέφουσιν, αἱ δ' οὐ. καὶ ἀντιστρέ-
φουσι μὲν αἱ τοιαῦται [eadem] καὶ

ἵππων κυβερνητῆρες (cf. Oppian. i. 96).

XVII. idem ii. 55 τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ

δωρήσω τρίποδα χρυσούατον

ἀντὶ τοῦ δωρήσομαι.

XVIII. schol. in Lycophr. 86 λεύσσω θέοντα γρυνόν] . . .
γρυνὸν δὲ εἶπε τὸν Ἀλέξανδρον κατὰ μετωνυμίαν καλέσας·
γρυνὸς γάρ ἐστιν ὁ κορμός· καὶ Ὅμηρος

γρυνοὶ μὲν δαίοντο μέγας δ' Ὁφαιστος ἀνέστη

eundem versum Etym. magn. 241. 45 sed γρυνοί.

XIX. Ammonius περὶ διαφορᾶς ὀνομάτων in v. οὔτος
οὔτος τοι Διομήδης.

XX. id. in v. λητουργεῖν

λήιτον ἀμφεπένοντο.

XXI. Galenus in Hippocr. περὶ ἀγμῶν ii. 70

καὶ μέσον μὲν γὰρ ὁ ποιητὴς ἐνικῶς εἶπεν αὐτό·

περὶ ζώνην

βάλλεται ἱζύην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν.

cf. Ξ 181. corrupta fortasse varia lectio versuum ε 231 κ 544 sc.

περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱζυῖ

καλὴν χρυσεῖην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν.

XXII. Ammonius in Porph. isag. prooem. 4 r. 30 (ed.
Busse, p. 9) καὶ ὁ ποιητὴς

ἐπεὶ σοφὸς ἦραρε τέκτων.

VERSVS HEROICI

Clem. Alex. strom. i. 4. 1 "Ομηρος δὲ καὶ τέκτονα σοφὸν καλεῖ.

eadem Nicomach. isag. init. Elias proleg. philosoph. c. 9 David id. c. 15, Eust. 1023. 14. cf. Ψ 712 τοὺς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων. Bywater J. Ph. vii. 66.

XXIII. Servius in Verg. Aen. xii. 691 striduntque hastilibus aurae] *Homerus*

συρίζουσα ΜΑΚΕΛΟΝ ΙCΙΤΙΤΑΤΕ λόγχη
conicias μακεδνόν (auctori idem quod μακρόν) et ἴστατο vel ἵπτατο.

XXIV. Probus in Verg. Georg. ii. 506

Tyron enim Sarram appellatam Homerus docuit.

XXV. Suidas θωύσσουντες· ὑλακτοῦντες. "Ομηρος
βαρύβρομα θωύσσουντες.

His versibus, quorum hi pro variis lectionibus Homericis habendi videntur esse, hi e cyclo vel hymnis orti, illi adiciendi sunt quos scriptor vitae Herodoteae nescio unde decerpsit.

96-100	αἰδεῖσθε ξενίων
120, 1	αἶψα πόδες
164	οἷη μ' αἴσῃ δῶκε
203, 4	Θεστορίδῃ
225-32	κλῦθι Ποσειδάων
239-41	πότνια γῇ
251-4	ναῦται ποντοπόροι
270-3	ἄλλη τίς σου πύκη
292-5	Γλαῦκε βοτῶν
401-4	κλῦθί μοι εὐχομένῳ κουροτρόφε
409-13	ἄνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες
487, 8	τοίων γὰρ πατέρων

versus hexametricos anonymos quotquot exstant colligere non huius loci est: licet tamen adferre initium versus in vase inscriptum apud Kretschmerum *Vaseninschriften* p. 90 n. 64

ὦδε ποτ' ἐν τιρυνθι

quattuor pedes ab Hephaestione Ench. i. 3. servatos

Τίρυνς οὐδέ τι τεῖχος ἐπήκεσε.

praebuit papyrus nonnullos qui supra Alexandrinam aetatem videntur ascendere, sed fragmenta tantum: cf. *Greek Papyri, Series II*, 1897, p. 13, *Hibeh Papyri* i. 1906, p. 41, *Oxyrhynchus Papyri* iii. n. 422 sqq., vi. n. 859, 864, *Berliner Klassikertexte* ii, p. 145 sqq., Pap. Mus. Brit. 121 in *Greek Papyri in the British Museum* 1893 f. 83 sqq. in hac cf. v. 42 τῷ νυν μῆδε σὺ [τα]ντα τεη εἰπησθα γυναίκι.

III. LVSVS SIVE PAEGNIA

MARGITES

Testimonia

Plato Alcib. ii. 147 C (v. fr. 3).

Hyperides pro Lycophr. col. vi. 21 καὶ ταῦ[τα δο]κεῖ ἂν ὑμῖν ἢ [Ὀρέστης] ἐκείνος ὁ μαινόμενος ποιῆσαι ἢ Μαργίτης ὁ πάντων ἀβελτερώτατος;

Aeschines in Ctes. § 160 (v. Harpocratonem infra cit.).

Aristoteles Poet. c. 4. 1448 B 24 διεσπάρσθη δὲ κατὰ τὰ οἰκεία ἦθη ἢ ποίησις· οἱ μὲν γὰρ σεμνότεροι τὰς καλὰς ἐμιμοῦντο πράξεις καὶ τὰς τῶν τοιούτων, οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φαύλων, πρῶτον ψόγους ποιοῦντες ὥσπερ ἕτεροι ὕμνους καὶ ἐγκώμια. τῶν μὲν οὖν πρὸ Ὀμήρου οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα, ἀπὸ δὲ Ὀμήρου ἀρξαμένοις ἔστιν, οἷον ἐκείνου ὁ Μαργίτης καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν οἷς κατὰ τὸ ἀρμόττον λαμβεῖον ἦλθε μέτρον, διὸ καὶ λαμβεῖον καλεῖται νῦν, ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ λάμβιζον ἀλλήλους· καὶ ἐγένοντο τῶν παλαιῶν οἱ μὲν ἥρωικῶν οἱ δὲ λάμβων ποιηταί. ὥσπερ δὲ καὶ τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητὴς Ὀμηρος ἦν, μόνος γὰρ οὐχ ὅτι εὖ ἀλλ' ὅτι καὶ μιμήσεις δραματικὰς ἐποίησεν, οὕτως καὶ τὰ τῆς κωμωδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξεν οὐ ψόγον ἀλλὰ τὸ γελοῖον δραματοποιήσας· ὁ γὰρ Μαργίτης ἀνάλογον ἔχει ὥσπερ Ἰλιάς καὶ ἡ Ὀδύσσεια πρὸς τὰς τραγωδίας, οὕτω καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμωδίας.

Polybius xii. 4 α ἢ γὰρ δεῖ τὸν Ἐφορον ὑπερβεβηκέναι τῇ μωρίᾳ καὶ τὸν Κόροιβον καὶ τὸν Μαργίτην, εἰ μὴ δυνατὸς ἦν συλλογίσασθαι διότι τὰ τετταράκοντα καὶ δύο προτεθέντα τοῖς εἴκοσι καὶ τρισὶν ἐξήκοντα γίνεται καὶ

πέντε· ἢ . . . φανερόν ὅτι τὸ μὲν ἀμάρτημά ἐστι τοῦ γραφέως.

Polybius xii. 25 ταῦτα γὰρ οὐχ οἶον Τίμαιον εἰρηκέναι τις ἂν πιστεύσειεν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν λεγόμενον Μαργίτην ἐκείνου.

Harpocration in v. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος (160)· ἐπωνυμίαν δὲ Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔθετο (sc. ὁ Δημοσθένης) καὶ Μαρσύας ἐν ε' τῶν περὶ Ἀλεξάνδρου (scr. rer. Alex. Magn. p. 43 fr. 8) ἱστορεῖ λέγων Μαργίτην ὑπὸ Δημοσθένους καλεῖσθαι τὸν Ἀλέξανδρον· ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτω διὰ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην, ὅπερ ποίημα Καλλίμαχος (74 a Schn.) θαυμάζειν ἔοικεν.

Plutarch. Demosth. 23 καὶ τὸ βῆμα κατεῖχεν ὁ Δημοσθένης, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ἀσίᾳ στρατηγοὺς τοῦ βασιλέως ἔγραφε τὸν ἐκείθεν ἐπεγείρων πόλεμον Ἀλεξάνδρῳ, παῖδα καὶ Μαργίτην ἀποκαλῶν αὐτόν.

Lucianus Hermot. 17 ὁρᾷς ὅπως αὐθις ἐξαπατᾷς με καὶ οὐ λέγεις τὰληθές, ἀλλ' οἶει Μαργίτη διαλέγεσθαι τι; Philopseud. 3 ὅς δ' ἂν οὖν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα Κοροΐβου τινὸς ἢ Μαργίτου νομίζοι τὸ πείθεσθαι ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι διὰ τοῦ αἴρος ἐπὶ δρακόντων ὑποπτέρων ἢ Πᾶνα ἤκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα ἢ Ὠρεΐθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἀναρπασθῆναι, ἀσεβῆς οὗτός γε καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν οὕτω προδήλοισ καὶ ἀληθέσι πράγμασι ἀπιστῶν.

Hephaest. Encheir. c. 17, p. 63 Westphal. μετρικὰ δὲ ἄτακτα ὅσα ἐκ μέτρων μὲν ὁμολογουμένων συνέστηκε, τάξιν δὲ καὶ ἀνακύκλησιν οὐκ ἔχει, οὔτε κατὰ στίχον οὔτε κατὰ συστήματα, οἷός ἐστιν ὁ Μαργίτης ὁ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενος, ἐν ᾧ παρέσπαρται τοῖς ἔπεσιν λαμβικά, καὶ ταῦτα οὐ κατ' ἴσον σύστημα. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Σιμωνίδειον ἐπίγραμμα [188]

Ἰσθμια δῖς, Νεμέα δῖς, Ὀλυμπία ἐστεφανώθην
οὐ πλάτεϊ νικῶν σώματος ἀλλὰ τέχνη.

Ἀριστόδαμος Θράσιδος Ἀλείος πάλα.

eiusdem περὶ ποιήματος c. 3, p. 66 Westphal. μετρικὰ δὲ ἄτακτά ἐστιν ἄπερ μέτρῳ μὲν γέγραπταί τινι, οὔτε δὲ ὁμοιότητα ἔχει πρὸς ἄλληλα οὔτε ἀνακύκλησιν, οἷόν ἐστι τὸ τοῦ Σιμωνίδου ἐπίγραμμα [188]. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ Μαργίτης Ὀμήρου· οὐ γὰρ τεταγμένῳ ἀριθμῷ ἐπὼν τὸ ἱαμβικὸν ἐπιφέρεται. schol. ad loc. (p. 218 West.) μετὰ γὰρ δέκα στίχους ἐπιφέρει ἱαμβον, καὶ πάλιν μετὰ πέντε καὶ ὀκτώ.

Dio Prusaensis 53. 4 γέγραφε δὲ καὶ Ζήνων ὁ φιλόσοφος (fr. 274 Arn.) εἰς τε τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσειαν καὶ περὶ τοῦ Μαργίτου δέ· δοκεῖ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ποίημα ὑπὸ Ὀμήρου γεγενῆσθαι νεωτέρου καὶ ἀποπειρωμένου τῆς αὐτοῦ φύσεως πρὸς ποίησιν.

Lucius Tarrhaeus ut vid. in cod. Mus. Brit. add. 5118 (ap. Cramer. An. Ox. iv. 315 f. 38) ἔκτον κρίσις ποιημάτων· πολλὰ γὰρ νοθευόμενά ἐστιν, ὥς ἡ Σοφοκλέους Ἀντιγόνη· λέγεται γὰρ εἶναι Ἀντιφώντος (sc. Ἰοφώντος) τοῦ Σοφοκλέους υἱοῦ. ὁμοίως τὰ Κυπριακὰ καὶ ὁ Μαργίτης, Ἀράτου τὰ θυτικά καὶ τὰ περὶ ὀρνέων, Ἡσιόδου Ἀσπίς.

schol. in Aeschin. l. c. Μαργίτην φησὶν ἄνθρωπον γεγενῆσθαι, ὃς ἐτῶν πολλῶν γενόμενος οὐκ ἤδη ὅστις αὐτὸν ἔτεκεν, πότερον ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ, τῇ δὲ γαμετῇ οὐκ ἐχρήτο. δεδιέναι γὰρ ἔλεγε μὴ διαβάλλοι αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα. cf. fr. 4.

Suidas Πίγρης· Κὰρ ἀπὸ Ἀλικαρνασσοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μανσώλου γυναικός· ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγείων, οὕτω γράψας·

μῆνιν αἶεide θεὰ Πηληιάδεω Ἀχιλῆος

Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην καὶ Βατραχομυομαχίαν.¹

unde Eudocia 358.

Tzetzes Exeges. in Iliad. p. 37 βίβλους δὲ ταύτας ἐξέπονῆσατο [ὁ Ὅμηρος], τὴν τε Μυοβατραχομαχίαν, ἣν τινες Τίγρητος εἶναί φασι τοῦ Καρός, καὶ τὸν Μαργίτην, ᾧ ποιήματι οὐκ ἐνέτυχον.

saeculo igitur duodecimo p. Chr. n. non amplius exstitit.

Marius Victorinus artis grammaticae libri III. i. 68 Keil *nam cum superiorem versum plerumque choriis, sequentem iambus terminet, non absurde choriambicam clausulam idem adfectasse in eius modi modulatione dicitur, ea videlicet contemplatione qua viderit Homerum fontem atque originem metricae disciplinae non tantum in duobus corpusculis Iliados et Odysseae his versibus teliambis frequenter usum, sed et in eo carmine cui Margitae nomen est eundem herois hexametris trimetros iambicos tamquam pares numero miscuisse viderit, qua ratione id in opere suo Livius.*

id. ii. p. 79 Keil

hexametro dactylico trimeter iambicus comparatur, quem latine senarium nominamus, veluti hexametron: sex enim pedes iambus habet, ut ille dactylos, cum uterque purus ex se figuratur (trimetra autem appellatur a Graecis quia tribus percussionibus per dipodias caeditur): ideoque dicitur et Homerus in Margite suo miscuisse hos versus tamquam pares.

id. iii. p. 133 K. *hoc genere versuum ut supra diximus primus usus est Homerus in Margite suo, nec tamen totum carmen ita digestum perfecit. nam duobus pluribusve hexametris antepositis istum subiciens copulavit, quod postea Archilochus limatius interpolando composuit.*

Eustratius in Aristot. Eth. Nic. vi. 7. 1141 A 12 ed. Heylbut p. 320 παράγει δ' εἰς μαρτυρίαν τοῦ εἶναι τὸν ὄλως σοφὸν ἕτερον παρὰ τὸν τινα σοφὸν καὶ τινα ποιήσιν Μαργίτην ὀνομαζομένην Ὅμηρου. μνημονεύει δ' αὐτῆς οὐ

¹ Cf. et vit. Herod. c. 24, Plut. i. 5, Procul. p. 102. 5, v. 23, Suid. 45.

MARGITES

5 μόνον αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ποιητικῆς
 <c. 4> ἀλλὰ καὶ Ἀρχιλόχος <fr. 153> καὶ Κρατῖνος <fr. 332>
 καὶ Καλλίμαχος <fr. 74 a> ἐν τῷ ἐπιγράμματι, καὶ μαρτυροῦσιν
 εἶναι Ὅμηρου τὸ ποίημα . . . ὁ δὲ Ὅμηρος λέγων ἐν τῷ
 Μαργίτῃ [eadem quae in fr. ii] περὶ σοφοῦ λέγει ὅλως ὄντος
 10 καὶ κυρίως σοφοῦ, καὶ οὐ κατὰ τι σοφοῦ.

I. Atilius Fortunatianus p. 286 Keil (Gram. Lat. vol. vi)
sequitur ut de iambico dicere debeamus, cuius auctorem alii
Archilochum alii Hipponactem volunt. sed primus Homerus
hoc usus est in Margite.

ἦλθέ τις εἰς Κολοφῶνα γέρων καὶ θεῖος ἀοιδός,

Μουσάων θεράπων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος,

φίλην ἔχων ἐν χερσὶν εὐφθογγον λύραν.

3

frag. cod. Berol. 66 ib. p. 633

ideoque dicitur Homerus in Margite suo miscuisse hos versus
tamquam pares [eadem] quod exemplum posuissem si in animo
esset latinum librum graecis complere versibus, cum hoc cognos-
cere volentibus liceat Homeri legere Margiten.

hoc saeculo igitur iam exstabat.

schol. Ar. Av. 913 θεράποντες ὀτρηροί] ἐπειδὴ ὀτρηροὶ
 ἐπὶ τῶν θεραπόντων λέγεται. ἐπεπίστευτο δὲ καὶ ὁ Μαρ-
 γίτης τοῦ Ὁμήρου εἶναι. ἐν ᾧ εἴρηται [v. 2].

II. Aristoteles Eth. Nic. vi. 7. 1141 A 12 εἶναι δέ τινας
 σοφοὺς οἰόμεθα ὅλως οὐ κατὰ μέρος οὐδ' ἄλλο τι σοφούς,
 ὥσπερ Ὅμηρός φησιν ἐν τῷ Μαργίτῃ

τὸν δ' οὐτ' ἄρ' σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν οὐτ' ἀροτῆρα

οὐτ' ἄλλως τι σοφόν. πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.

2

eadem in eundem loc. Eustratius p. 320, Heliodorus p. 121 Heylbut.

6 Ἀριστοφάνης Ruhnken: Ἀρχιλόχοις Κρατῖνος Bergk, quo
 dramate commemorantur et Cercopes fr. 12. vulgatum tuetur Crusius
 Philol. 1895. 711.

I. v. 3 φίλης frag. Berol.

II. 2 πάσης . . . τέχνης om. Aristoteles, Eustratius, Heliodorus,
 add. Clemens.

MARGITES

Clemens Alex. Strom. i. 4. 1 Ὅμηρος δὲ καὶ τέκτονα σοφὸν (cf. f. 150) καλεῖ καὶ περὶ τοῦ Μαργίτου εἰ δὴ αὐτοῦ ὧδέ πως γράφει· [eadem].

III. Plato Alcib. ii. 147 B ΣΩ. . . . ὥστε ξυμβαίνειν μοι δοκεῖ καὶ ἐνταῦθα τὸ τοῦ ποιητοῦ, ὃ λέγει κατηγορῶν πού τινος, ὡς ἄρα πολλὰ μὲν ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δέ φησιν ἠπίστατο πάντα. ΑΛ. καὶ τί δὴ ποτε ξυμβαίνει τὸ τοῦ ποιητοῦ, ὦ Σώκρατες; ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐδ' ὅτιοῦν δοκεῖ πρὸς λόγον εἰρηκέναι. ΣΩ. καὶ μάλα γε πρὸς λόγον· ἀλλ' αἰνίττεται ὦ βέλτιστε καὶ οὗτος καὶ οἱ ἄλλοι δὲ ποιηταὶ σχεδόν τι πάντες. . . . οὐ γὰρ δήπου Ὅμηρόν γε τὸν θειότατόν τε καὶ σοφώτατον ποιητὴν ἀγνοεῖν δοκεῖς ὡς οὐχ οἶόν τε ἦν ἐπίστασθαι κακῶς. ἐκείνος γάρ ἐστιν ὁ λέγων τὸν Μαργίτην πολλὰ μὲν ἐπίστασθαι, κακῶς δέ φησι πάντα ἠπίστατο. ἀλλ' αἰνίττεται οἶμαι παράγων τὸ κακῶς μὲν ἀντὶ τοῦ κακοῦ, τὸ δὲ ἠπίστατο ἀντὶ τοῦ ἐπίστασθαι. γίγνεται οὖν συντεθὲν ἔξω μὲν τοῦ μέτρου, ἔστι δὲ ὃ γε βούλεται, ὡς πολλὰ μὲν ἠπίστατο ἔργα, κακὸν δὲ ἦν ἐπίστασθαι αὐτῷ πάντα ταῦτα.

IV. Tzetzes Chiliad. iv. 867

ἔχεις μοι καὶ τὸν Κόροιβον, ἄκουε τὸν Μαργίτην,
εἰς ὃν ὁ γέρων Ὅμηρος ἡρωιάμβους γράφει·
οὗτος ὢν γέρων νουνεχὴς, αὐτόχρημα νοῦς, φρένες,
ἐξαηρώτα τίς αὐτὸν ἐγκυμονήσας βρέφος
ἐκ τῆς γαστρὸς ἐγέννησεν, ἄρ' ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ.

vi. 592

ἐν τῷ δευτέρῳ πίνακι τετάρτην ἱστορίαν
τὸ νῦν Μαργίτην εὗρης μοι· ἐπιγραφὴν δὲ φέρει
τοῦ Μελιτίδου πέρι τε καὶ μωραϊνόντων ἄλλων.
οὗτος πανφρονιμώτατος ὢν γέρων ὁ Μαργίτης
ἐξαηρώτα τίς αὐτὸν ἐγκυμονήσας βρέφος
ἐκ τῆς γαστρὸς ἐγέννησεν, ἄρ' ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ.
Ὅμηρος βίβλον ἔγραψεν εἰς τοῦτον τὸν Μαργίτην.

Nicephorus Blemmides ὁποῖον δεῖ εἶναι τὸν βασιλέα c. xi (Mai Scriptt. vett. nova collectio ii. 641) . . . μὴ παραπλησίους δὲ Κοροΐβω, Μαργίτη τε καὶ τῷ Μελιτιῷ. ὦν ὁ μὲν . . . ὁ δὲ διαπορῶν ἡρώτα ὁπότερος τῶν γονέων αὐτὸν ἐγέννησεν· ὁ δ' ἕτερος οὐκ ἠθέλησε συμμιγῆναι τῇ αὐτοῦ γυναικί, οὐ παρθενίαν τιμῶν οὐδὲ ἀγνεύειν βουλόμενος ἀλλὰ λέγων φοβεῖσθαι μὴ ποτε κόλασιν εὖρη παρὰ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ χάριν τῆς συνουσίας.

Dio Prus. 67. 4 εἰ οὖν τις εἴη τοιοῦτος ἄνθρωπος οἷος ζῆν πρὸς τὴν αὐτοῦ σκιὰν . . . πολὺ γε ἂν εἴη τοῦ Μαργίτου σοφώτερος ἀγνοοῦντος ὅτι χρὴ γήμαντα χρῆσθαι τῇ γυναικί.

Suidas in v. Μαργίτης· ἀνὴρ ἐπὶ μωρία κωμωδούμενος, ὃν φασιν ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλείω τῶν ἐ' δυνηθῆναι· νύμφην δὲ ἀγόμενον μὴ ἄψασθαι αὐτῆς ἀλλὰ φοβεῖσθαι, λέγοντα μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν διαβάλλη· ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγεννημένον καὶ πυνθάνεσθαι τῆς μητρὸς εἴ γε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη.

Hesychius, Μαργε[ί]της· μωρός τις, ἡ μὴ εἰδὼς μίξιν γυναικός, καὶ γυνὴ προτρέπεται αὐτόν. adde et Μαργίτης· μωρός τις, μαινόμενος, et Μαργίτου· ἄφρονος μωροῦ.

Eustathius 1669. 41 σημειῶσαι δὲ ὅτι ὥς καὶ ἐν Ἰλιάδι ἐδηλώθη ἐπὶ Θερσίτου, καὶ ἀφελῇ τινα πρόσωπα καὶ οὐ πάνν σπουδαῖα εἰς Τροίαν ἐστρατεύσατο. οἷος δὴ τις καὶ ὁ Ἑλπήνωρ ἐνταῦθα (κ 552) . . . πολυμαθείας δὲ χάριν οἱ παλαιοὶ καὶ τοιαῦτα παρενείρουν οἷς γράφουσιν ἵνα καὶ τοιούτων εὐπορία τις γένοιτο τοῖς ἱστορεῖν ἐθέλουσιν. . . . οὕτως ἔγνωμεν καὶ τὸν ἄφρονα Μαργίτην τὸν ἀπὸ τοῦ μαργαίνειν ὃ ἐστι μωραίνειν, ὃν ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον Ὀμήρου Μαργίτην ὑποτίθεται εὐπόρων μὲν εἰς ὑπερβολὴν γονέων φῦναι, γήμαντα δὲ μὴ συμπεσεῖν τῇ νύμφῃ ἕως ἀναπείσθεισα ἐκείνη (ὑπὸ τῆς μητρὸς Knaack Rh. Mus. 1904. 315) τετραυματίσθαι τὰ κάτω ἐσκήψατο,

CERCOPES

φάρμακόν τε μηδὲν ὠφελήσειν ἔφη πλὴν εἰ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον ἐκεῖ ἐφαρμοσθείη. καὶ οὕτω θεραπείας χάριν ἐκεῖνος ἐπλησίασεν.

V. Zenobius v. 68 (Leutsch Paroem. gr. i. 147)

πόλλ' οἷδ' ἀλώπηξ ἄλλ' ἐχῖνος ἐν μέγα
μέμνηται ταύτης Ἀρχίλοχος ἐν ἐπωδῇ (fr. 118). γράφει δὲ
καὶ Ὅμηρος τὸν στίχον. huc rettulit Bergk.

Plut. de soll. anim. 16 τῶν δὲ χερσαίων ἐχίνων ἡ μὲν
ὑπὲρ αὐτῶν ἄμυνα καὶ φυλακὴ παροιμίαν πεποίηκε [eadem].
versus exstat et apud Photium lex., Suid. in Πόλλ', schol. Ar. Eq.
1068.

VI. Theodorus Metochita, Miscellanea, ed. Müller-
Kiessling 1821 f. 510 c. 76 καὶ ξυμβαίνει πολλάκις δυσπρα-
γήματα, καὶ βιωτέον ἂν εἷη εἰ καὶ ὅλως εἷη κατὰ τὸν
Ὅμηρον Μαργίτην μηδὲν πονοῦντα μηδενὸς ἐπαίοντα.

CERCOPES

Testimonium

vit. Suid. 90.

I. Harpocraton Κέρκωψ· Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς
πρεσβείας (40). ἐν τοῖς εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένοις
Κέρκωψιν δηλοῦται ὡς ἐξαπατητῆρές τε ἦσαν καὶ ψεῦσται
οἱ Κέρκωπες. Ξεναγόρας δὲ (F. H. G. iv. 528) εἰς πιθή-
κους αὐτοὺς μεταβαλεῖν φησί, καὶ τὰς Πιθηκούσας νήσους
ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι. Αἰσχίνης δὲ ὁ Σαρδιανὸς ἐν τοῖς
λάμβοις (P. L. G. ii. 517 Αἰσχυρίων Maussac) καὶ τὰ ὀνό-
ματα αὐτῶν ἀναγράφει, Ἀνδοῦλον (Κάνδουλος Suid.) καὶ
Ἀτλαντον (Ἀτλος Suid.). vide Phot. in vv.

Suidas Κέρκωπες· δύο ἀδελφοὶ ἦσαν ἐπὶ γῆς, πᾶσαν
ἀδικίαν ἐπιδεικνύμενοι, καὶ ἐλέγοντο Κέρκωπες, ἐκ τῆς τῶν
ἔργων δεινότητος οὕτως ἐπονομαζόμενοι. ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν

VI attulit O. Immisch *Philol.* 1905. 633

EPICICHLIDES

Πάσσαλος ἐλέγετο, ὁ δὲ Ἄκμων, ἡ δὲ μήτηρ Μεμνονὶς ταῦτα ὀρώσα ἔλεγε μὴ περιτυχεῖν μελαμπύγῳ τουτέστι τῷ Ἡρακλεῖ. [cetera ex Hagnocr.] οὗτοι οἱ Κέρκωπες Θείας καὶ Ὀκεανοῦ. οὓς φασιν ἀπολιθωθῆναι διὰ τὸ ἐγχειρεῖν ἀπατῆσαι τὸν Δία. ἡ δὲ παροιμία κερκωπίζειν, ἣν ὁ Χρῦσιππος (fr. 8 p. 202 Agn.) ἀπὸ τῶν σαινόντων τῇ κέρκῳ ζώων φησὶ μετενθενέχθαι.

Κέρκωπες· πανοῦργοι, δόλιοι, ἀπατεῶνες, κόλακες οἱ καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικοὺς κύνας ἀπατᾷ τοὺς ἀπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. φασὶ δὲ τοὺς Κέρκωπας γενέσθαι

ψεύστας, ἡπεροπῆας, ἀμήχανά τ' ἔργ' ἐάσαντας
ἐξαπατητῆρας· πολλὴν δ' ἐπὶ γαίαν ἰόντες
ἀνθρώπους ἀπάτασκον, ἀλώμενοι ἥματα πάντα. 3

cf. Diotimus 2 (E. G. F. p. 213)

Κέρκωπες τοὶ πολλὰ κατὰ τρίποδας πατέοντες
Βιωτῶν σίνοντο· γένος δ' ἔσαν Οἰχαλιῆς
Ὡλός τ' Εὐρύβατός τε δύο βαρυδαίμονες ἄνδρες.

EPICICHLIDES

Athen. epit. 65 A ὅτι τὸ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον ἐπύλλιον, ἐπιγραφόμενον δὲ Ἐπικιχλίδες, ἔτυχε ταύτης τῆς προσηγορίας διὰ τὸ τὸν Ὅμηρον ἄδοντα αὐτὸ τοῖς παισὶ κίχλας δῶρον λαμβάνειν. ἱστορεῖ Μέναιχμος ἐν τῷ περὶ τεχνιτῶν (scrr. reg. Alex. magn. 146 fr. 8).

ib. 639 A Κλέαρχος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἑρωτικῶν (F. H. G. ii. 316) τὰ ἐρωτικά φησιν ᾄσματα καὶ τὰ Λοκρικὰ καλούμενα οὐδὲν τῶν Σαπφούς καὶ Ἀνακρέοντος διαφέρειν. ἔτι δὲ τὰ Ἀρχιλόχου καὶ τῶν Ὀμήρου Ἐπικιχλίδων τὰ πολλὰ διὰ τῆς ἐμμέτρου ποιήσεως τούτων ἔχεται τιнос τῶν παθῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ Ἀσωποδώρου περὶ τὸν Ἑρωτα καὶ πᾶν τὸ τῶν

BATRACHOMYOMACHIA

ἔρωτικῶν ἐπιστολῶν γένος ἔρωτικῆς τιμῆς διὰ λόγου ποιή-
σεως ἐστίν.¹

BATRACHOMYOMACHIA

Murium ranarumque proelium qui edit pendeat necesse est ab Arthuri Ludwich curis egregiis,² quas nescio an magis mireris ob codicum ingens agmen familiis tamquam Mene-theos arte dispositum, an ob doctrinae puteos unde pusillum poemation inrigaverit vir doctissimus. mihi ut qui in arto laborem illud maxime agendum erat ut copias illas amplis-simas pro huiusce libelli modulo contraherem. plurima utique praeterii. ex quibus dubito tamen num omnia quae utilia sint receperim, nam nunquam ita miserum poema tanta lectionum multitudine obrutum est. copias ergo Ludwichianas licet cum pudore expilavi; si autem notationem qua familias codicesque insigniverat Ludwichius commutavi, veniam eo confidentius spero virum egregium concessurum esse quod ipse quodam modo viam ostentavit;³ monendum autem est quotiens familiam per characterem citaverim ubi non omnes istius codices consentirent illud significatum esse addito deminutionis signo (-).

Augere supellectilem Ludwichianam non sum conatus, cum existimarem si non omnino rem magna ex parte ad finem perductam esse. attamen data occasione denuo contuli municipem meum Baroccianum 50, neque Scorialensem vetustiorē

¹ vixit Menaechmus Diadochorum aetate teste Suida in v., Clearchus Aristotelis fuit discipulus. cf. vit. Herod. c. 24, Suid. 45, 103.

² *Die Homerische Batrachomachie des karers Pigres nebst Scholien und Paraphrase*, 1896.

³ Praef. p. 40 'einen Augenblick ging ich sogar mit dem kühnen Gedanken um, überhaupt auf eine neue und durchgreifende rationellere Bezeichnung der Codices Bedacht zu nehmen: aber die Gefahren, die aus einem solchen Umschreiben der Siglen für die Zuverlässigkeit der recht zahlreichen Collationen erwachsen, schreckten mich wieder ab, um so mehr als der schliesslich zu erhoffende Nutzen gewiss in keinem richtigen Verhältnisse zur Grösse der Arbeit gestanden hätte'.

non perlegi: Holkhamicos duo abhinc ducentis annis a Michaelae Maittaire adhibitos adnuente qua est humanitate Comite de Leicester examinavi: porro ne omnino nihil novi conferam manu duco unicum agnellum meum Scorialensem iuniorem (S¹), qui cuinam ovili sit adnumerandus dubito, adeo ambiguus est; a stirpe tamen *c f* proxime videtur abesse. v. p. 166.

Hucusque editoris Batrachomyomachiae munus ut taedii plenum est ita diligentiam in primis postulat: qui vero formam poematis pristinam conatur eruere, vel qui id solum sibi proponit ut versus Graece scriptos typographis tradat, is unguis oportet diu demordeat. equidem perlectis Ludwichii prolegomenis, quibus in universum adsentio, satis duxi in re prosodica niti: etenim ubi de Homeri imitatione agitur et comica et puerili, paene omnis aetatis Graeci vocabula epica eligere et componere calluerunt: neque quod sciam superest recentioris poesis epicae vel seriae vel parodicae satis ut sermonem stilumve Panyasis vel Pigretis a recentioribus antiquis secernamus. Constantinopolitani autem ludorum magistri ut sciverint vocabula Homerica usurpare ita se produnt quotiens in numeros veterum ea cogant: exemplo sunt viri illi docti qui periochas sive metrica argumenta singularum Homeri rhapsodiarum dictitaverunt. periochis simillimi exstant in omnibus Batrachomyomachiae codicibus versus. hos ut a Musa Byzantina profectos seclusi, Ludwichium non hic secutus, qui magnis viribus haec monstra pluriens perpolit atque dedolat. satius ego duxi grammatarum fetibus leporem patrium relinquere. familias ipsas optime distinguit Ludwich, neque meum foret insectari eius iudicium qui membranas pulcherrimas Bodleianas tam impense extulerit: tamen nonnumquam auxilium petii ab illo tam despecto Laurentiano xxxii. 3, cum ut ipse Ludwich dicit traditio omnis Batrachomyomachiae pessima sit.

BATRACHOMYOMACHIA

Testimonia

1. Plutarchus de Herodoti malignitate :

c. 43. 873 F τέλος δέ, καθημένους ἐν Πλαταιαῖς ἀγνοῆσαι [φησι] μέχρι τέλους τὸν ἀγῶνα τοὺς Ἑλληνας, ὥσπερ βατραχομυομαχίας γινομένης, ἣν Πίγρης ὁ Ἀρτεμισίας ἐν ἔπεσι παίζων καὶ φλυαρῶν ἔγραψε, σιωπῇ διαγωνίσασθαι συνθεμένων, ἵνα λάθωσι τοὺς ἄλλους.

5

2. idem vit. Agesilai 15. 604 ὅπου γὰρ Ἀννίβας ἤδη κακῶς πράττων καὶ περιωθούμενος ἐκ τῆς Ἰταλίας μάλα μόλις ὑπήκουσε τοῖς ἐπὶ τὸν οἶκον πόλεμον καλοῦσιν, Ἀλέξανδρος δὲ καὶ προσέσκωψε πυθόμενος τὴν πρὸς Ἀγιν Ἀντιπάτρου μάχην εἰπὼν ἔοικεν, ὦ ἄνδρες, ὅτε Δαρεῖον ἡμεῖς ἐνικῶμεν ἐνταῦθα ἐκεῖ τις ἐν Ἀρκαδίᾳ γεγονέναι μυομαχία, πῶς οὐκ ἦν ἄξιον τὴν Σπάρτην μακαρίσαι τῆς Ἀγησιλάου τιμῆς πρὸς ταύτην καὶ πρὸς τοὺς νόμους τῆς εὐλαβείας;

3. Suidas: Πίγρης, Κὰρ ἀπὸ Ἀλικαρνασοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μανσώλου γυναικός· ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγείον, οὕτω γράψας·

μῆνιν αἰεὶ δὲ θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος

5

Μοῦσα σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην καὶ Βατραχομυομαχίαν.

4. Martialis xiv. 183 *Homeri Batrachomachia*

Perlege Maeonio cantatas carmine ranas

et frontem nugis solvere disce meis.

5. Statius Silv. i ad Stellam: . . . *sed et Culicem legimus et Batrachomachiam etiam agnoscimus nec quisquam est*

1. 3 ἐν ἔπεσι] ἐνέπαισε 'Ε': ἐνέπεσε 'Β'

3. 5 οὐλομένην add. 'AB Med.' 7 μαργαρίτην codd. 'BYE'

de nomine Πίγρης consulendus Kretschmer *Einleitung in die Geschichte der griechischen Sprache*, p. 295 sq.

BATRACHOMYOMACHIA

illustrium poetarum qui non aliquid operibus suis stilo remissione praeluserit.

6. Fulgentius Mythologiarum lib. 1

quod cecinit pastorali

Maro silva Mantuae,

quod Maeonius ranarum

cacchinavit proelio.

Homero Batrachomyomachiam adscribi testantur vit. Herod. 24, Plut. i. 96. Proculus 62, vit. v. 20, 21, Tzetzes Exeg. Il. 37. 2, Suid. 39, 91. abiudicat Plutarchus vit. 93 ἔγραψε δὲ ποιήματα δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν ὡς δὲ τινες οὐκ ἀληθῶς λέγοντες γυμνασίας καὶ παιδιὰς ἔνεκα καὶ Βατραχομυομαχίας καὶ Μαργίτην. In Homeri Apotheosi, marmore celeberrimo hodie in Museo Britannico adservato, ad pedes Homeri diu creditum est et murem et ranam adspici, alterum ad alteram libelli finem: cf. A. H. Smith, *Catalogue of Sculpture in the British Museum*, iii. 244 sqq., Hiller von Gaertringen, *Priene*, inscr. n. 573 al. hodie ut mus quodam modo appareat ita ranam omnino evanuisse affirmavit nobis G. F. Hill. inscriptiones vide C. Ital. et Sicil. 1295. saeculo et Philopatoris et imperii romani prioris adscribunt viri docti. codicum descriptiones dedimus Ludwichio plerumque auctore, supplemētibus nonnulla recentioribus catalogis. Ludwichianam notam reddunt characteres italici.

Codices

1. A¹ (M^m) Ambros. 89 B 39 sup. chart. s. xv, mm. 207 × 148, ff. 207. miscell. in quibus f. 3 catalogus navium, 13 v. Batrach. vv. 1-263, 139-182 Iliadis A B Γ. [nobis in Iliade M².]

2. A² (M^o) Ambr. 92 B 52 sup. chart. mm. 205 × 145, ff. 116, s. xvi. misc. 46 v. Batr., 58 v. Musaei Hero et Leander, 72 v. Euripidis Hecuba.

3. A³ (M^p) Ambr. 120 B 98 sup. membr. mm. 251 × 178, ff. 227, s. xv. f. 1-126 Apoll. Rhod. Argonautica, 127-132 r. Batr., 145 Orphei Argonautica, 178 v. Hymni Homerici, 209 Hymni Callimachei. [nobis in Hymnis D.]

4. A⁴ (B) Ambr. 295 E 81 sup. chart. mm. 220 × 142, ff. 318, s. xiv-xv. miscell. grammatica et rhetorica: f. 252 v. Batr.

5. A⁵ (M^r) Ambr. 337 F 40 sup. chart. mm. 205 × 145, ff. 208, s. xvi. f. 3 Batr., f. 19 Aristoph. comoed. IV.

6. A⁶ (U) Ambr. 426 H 22 sup. chart. mm. 212 × 148, ff. 370, s. xv. misc. f. 52 Theocriti idyll. nonnulla, 84 Hesiodi Scutum, 96 Apollonii Arg. I, II, 148 Batr., 163 v. Iliados A B Γ, 227 v. epigrammata.

7. A⁷ (J) Ambr. 450 I 4 sup. chart. mm. 175 × 122, ff. 232, a. 1276. Homeri Ilias: 227 v. Batr. [nobis in Iliade M⁷.]

8. A⁸ (M^s) Ambr. 486 L 73 sup. chart. mm. 260 × 170, ff. 268, s. xiii. Homeri Ilias: 264 v. Batr. 1-255. [nobis in Iliade M¹⁰.]

9. A⁹ (M^c) Ambr. 844 C 7 inf. membr. mm. 239 × 172, ff. 40, s. xv. f. 1 Hesiodi Opera et Dies, 21 v. Batr., 29 v. Theocriti idyll. nonnulla.

BATRACHOMYOMACHIA

10. B¹ (*f*) Vratislaviensis 29. membr. mm. 350 × 255, ff. 177, s. xv. f. 3 Batr., 6 Homeri Iliados A-Z 356, 51 Odyssea. [nobis in Iliade W⁶.]
11. B² (*B^o*) Vratislaviensis 30. chart. mm. 213 × 145, ff. 241, s. xiv-xv. f. 17 Batr., 26 Euripidis Hecuba Orestes Phoen., 160 Pindari Ol., 211 Hesiodi Opera.
12. Bm¹ (*Λ^a*) Harleianus 5601. chart. mm. 328 × 210, ff. 281, s. xv. Homeri Ilias : f. 1-6 v. Batr. [nobis in Iliade Bm⁷.]
13. Bm² (*Λ^b*) Harleianus 5664. chart. mm. 222 × 165, ff. 14, s. xv.
14. Bm³ (*Λ^c*) Harleianus 5693. chart. mm. 303 × 215, ff. 303, s. xiv-xv. Homeri Ilias : ff. 13-18 Batr. [nobis in Iliade Bm².]
15. Bm⁴ (*Λ^e*) Harleianus 6301. chart. mm. 215 × 157, ff. 17, s. xv.
16. Bm⁵ (*Λ^d*) Burneianus 276. chart. mm. 197 × 147, ff. 4, s. xv. Batr. 35-152.
17. C (*K*) Casanatensis 306 G iv. 16. chart. mm. 204 × 142, ff. 238, a. 1413. f. 9 Hesiodi Opera. 65 Oppianus, 185 Theocritus, 228 Batr.
18. E (*E^m*) Estensis 63 iii B 11. chart. mm. 213 × 145, ff. 234, s. xv-xvi. misc. f. 3 Dionys. perieg., Hes. Opera, Theognidis 1-1220, 213 Batr.
19. H¹ (*y*) Holkhamicus 263. membr. mm. 285 × 195, ff. 469, s. xv. cf. p. 188. f. 2-10 Batr., 16 r. Ilias.
20. H² (*b*) Holkhamicus 264. chart. mm. 215 × 145, ff. 188, s. xiv. ff. 1-8 prolegomena, 9 r. Iliados A-M, 182-188 Batr. f. 181 r. *μηνη μαίω ιθ' ἐν εἵναι ᾧ ὁ δ' ἦ ἰδὲ κατέπεσε | ὁ θεῖος καὶ ὀνυτιῶς ναδσ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης | τοῦ θῦ ἐκκλησίας* (ss. καθολικῆς) *τῆς ἐπονομαζομένης τοῦ | θῦ σοφίας, τὸ καύχημα πάσης τῆς οἰκουμένης* : — sub quibus *μηνη ἀπρι* (ss. *λλ'*) *δευτέρα*. f. 181 v. *ποῦ ἦ* (in ei corr.) *ἄνε ὁ γράφας ταύτην τὴν βίβλον* vidit hunc codicem Bernardus de Montfaucon Romae in aedibus Leonis Strozzi, *Diar. Ital.* 248. f. 1 r. inscriptio litterarum uncialium sedulo erasa : ad finem in schedula *Bernardi Canisiani Alberti filii καὶ τῶν φίλων* n° 42.
21. J (*o*) Jenensis. chart. s. xv.
22. L¹ (*N*) Laurentianus xxxi. 20. chart. m. 4, ff. 65, s. xv. Hesiodi Theog. Scut., Phocyl., Theogn., f. 57 v. Batr.
23. L² (*O*) Laur. xxxii. 1. chart. mm. 380 × 265, ff. 630, s. xv. Homeri Ilias : ff. 1-13 Batr. [nobis in Iliade L².]
24. L³ (*L*) Laur. xxxii. 3. membr. mm. 292 × 240, ff. 424, s. xi. Homeri Ilias : f. 419-424 Batr. [nobis in Iliade C.]
25. L⁴ (*F^h*) Laur. xxxii. 4. chart. mm. 405 × 227, ff. 476, s. xv. Homeri Ilias et Odyssea : ff. 446 Batr., 450 v. Hymni. [nobis in Iliade L³.]
26. L⁵ (*F^r*) Laur. xxxii. 6. membr. mm. 327 × 202, ff. 402, a. 1465. Homeri Ilias et Odyssea : ff. 397 Batr.
27. L⁶ (*P*) Laur. xxxii. 22. chart. mm. 302 × 227, ff. 238, a. 1459. Homeri Ilias : f. 234 Batr. [nobis in Iliade L¹⁰.]
28. L⁷ (*Fⁱ*) Laur. xxxii. 50. membr. in 12, ff. 17, s. xvi. f. 1 Batr., 11 Pyth. carm. aurea, 13 epigrammata.
29. L⁸ (*Q*) Laur. lix. 2. membr. in fol. maximo, ff. 203, s. xiv. Eustathii in Iliadis A-I, f. 202 v. Batr.
30. L⁹ (*F^e*) Laur. Appendix 5 (Redianus 15). chart. mm. 211 × 155, ff. 205, s. xv. miscell. f. 181 Batr. cf. *Stud. Ital.* i, p. 219.
31. Li (*g*) Lipsiensis 1275. v. p. 188.

BATRACHOMYOMACHIA

32. M¹ (*I*) Monacensis 111. chart. mm. 340 × 235, s. xv. f. 1-5 v. Batr., 11 v. Ilias. v. p. 188.
33. M² (*s*) Monacensis 519 B. bomb. mm. 245 × 160, ff. 253, s. xiv. f. 1 Odyssea, 250-253 Batr. 1-161. [nobis in Odyssea Mon.]
34. N (*D*) Neapolitanus iii E 37. membr. mm. 272 × 190, ff. 165, s. xiii. Iliadis N-Ω : f. 162 v. Batr. [nobis in Iliade N¹.]
35. O¹ (*O^a*) Baroccianus 46. chart. mm. 202 × 155, ff. 217, s. xv. Pind., Hes., f. 180 Batr.
36. O² (*Z*) Baroccianus 50. membr. mm. 202 × 148, s. x-xi. misc. f. 358 Batr.
37. O³ (*O^e*) Baroccianus 64. chart. mm. 208 × 150, ff. 99, s. xv. misc. f. 1 Batr.
38. P¹ (*Π^a*) Parisiensis 1310. chart. in oct., ff. 344. miscell. f. 392 Batr.
39. P² (*Π^b*) Parisiensis 2008. chart. in oct., ff. 168, s. xvi. miscell. f. 5 Phocylides, 15 Theognis, 91 Batr.
40. P³ (*Π^a*) Parisiensis 2571. chart. in oct., ff. 172, s. xv. miscell. f. 128 Batr.
41. P⁴ (*Π^u*) Parisiensis 2707. bomb. in oct., ff. 112, a. 1301. Hesiodi Opera, f. 37 Batr., 39 Tzetzes allegoriae hom.
42. P⁵ (*t*) Parisiensis 2723. membr. in fol., ff. 245, a. 1282. Lycophr. Cassandra, f. 77 Batr., 79 Oppianus, 98 Dionys. periegesis, al. philosophica.
43. P⁶ (*Π^b*) Parisiensis 2802. bomb. in oct., ff. 164, s. xv-xvi. Euripidis Hecuba Orestes Phoenissae, Theocriti idyllia xiv, f. 156 Batr.
44. P⁷ (*Π^o*) Parisiensis 2853. chart. in fol., ff. 138, s. xvi. Dionysii perieg., f. 66 Batr.
45. P⁸ (*Π^o*) Parisiensis suppl. 663. membr. in oct., ff. 77, s. xi. f. 1 Batr., f. 5 sqq. Iliadis epitomes et Hesiodi Theog. et Scut. fragmenta.
46. P⁹ (*Π*) Parisiensis suppl. 690. membr. in oct., ff. 258, s. xii. miscell. Byzantina, f. 245 Batr.
47. P¹⁰ (*Π^o*) Parisiensis suppl. 1095. chart. mm. 330 × 225, ff. 280, s. xv. f. 25 Homeri Ilias, 225 hymni, 245 Callimachi hymni, 258 Orphei hymni, 274 Procli hymni, 276 v. Batr. [nobis in Iliade P²¹.]
48. Pal. (*Y*) Palatinus (Heidelberg.) 45. membr. mm. 222 × 160, ff. 234, a. 1201, 1202. f. 1-224 Odyssea, 225-9 Batr. [nobis in Odyssea Pal.]
49. Pe (*p*) Perusinus E 48. chart. mm. 290 × 202, ff. 359. f. 1-7 Batr., 15 Ilias. [nobis in Iliade Pe.]
50. R¹ (*R*) Riccardianus 213. membr. mm. 180 × 140, ff. 64, s. xv. f. 1-54 v. Plutarchi regum apophthegmata, 57-64 v. Batr.
51. R² (*S*) Riccardianus 3020 (3195). chart. mm. 198 × 140, ff. 85, a. 1494. f. 1 Batr., 6 v. Homeri hymni ix, xii, xiii, 7 misc. gramm.
52. S¹ Scorialensis 471 Ψ iv. 1. chart. mm. 195 × 145, ff. 444, s. xvi. miscell. : ff. 346-358 Batr. (s. xv).¹

¹ Locos ubi cum familia unaquaque consentit S¹ haec indicat tabella :
a 8 b 16 c 28 d 12 e 16 f 31 h 3 i 4 j 4 k 7 l 5. cum singulis codicibus
haec communia habet : A² εὐρόντες 116, A⁷ ἐπλάσσει 74, P⁸ π' ἀρ 154, P¹⁰
ἀθήνην 173, U⁵ titulum, ed. pr. (Leonici) om. 120, om. ἐγὼ 178, δὴ
πῆταις 184 : corrector codicis U⁶ usus est S¹ 12, 173, 174, 232, 277.

BATRACHOMYOMACHIA

53. S² (Ω) Scorialensis 509 Ω i. 12. membr. mm. 350 x 250, ff. 216, s. xi. Ilias : f. 5 r.-6 v. Batr.
54. U¹ (N^h) Ven. 456. membr. mm. 380 x 252, ff. 541, s. xv. Ilias, Quint. Smyrn, Odyssea, Hymni : f. 534 r.-538 r. Batr. [nobis in Iliade U³, in Odyssea U¹.]
55. U² (M) Ven. 613. bomb. mm. 270 x 185, ff. 296, s. xiii. f. 4-7 Batr., 9 sqq. Odyssea. [nobis in Odyssea U⁶.]
56. U³ (N^z) Ven. ix. 14. s. xiv. ff. 151-158 Batr. 1-187.
57. U⁴ (N^l) Ven. xi. 16. s. xv. ff. 83-92 v. Batr.
58. U⁵ (N^3) Ven. xi. 32. s. xvi-xvii.
59. V¹ (C) Vaticanus 41. bomb., s. xiii. Batr. 1-31.
60. V² (P^l) Vaticanus 43. chart., s. xv. ff. 105 r.-114 v. Batr. 1-251.
61. V³ (F) Vaticanus 915. bomb. mm. 260 x 165, ff. 258, s. xiii. miscell. f. 47 v. Ilias, 142 r. Odyssea, 217 et 249 Batr. [nobis in Iliade V¹¹.]
62. V⁴ (V) Vaticanus 1314. chart., a. 1449. Batr. miscell. philosoph.
63. V⁵ (E) Vaticanus 1363. chart., s. xv.
64. V⁶ (P^8) Vaticanus 2222. s. xiv-xv. ff. 12 r.-21 v. Batr.
65. V⁷ (P^0) Ottobonianus 150. chart. mm. 226 x 167, ff. 174, s. xvi. misc. Byzantina : f. 110 Batr.
66. V⁸ (P^p) Palatinus 7. chart. mm. 275 x 195, ff. 200, a. 1436. f. 1 Batr., 4 Odyssea. [nobis in Odyssea R⁸.]
67. V⁹ (P^r) Palatinus 150.¹ chart. in 8, ff. 186, s. xvi. f. 1 Batr., 9 Iliadis A-Z 1-357. [nobis in Iliade V²¹.]
68. V¹⁰ (P^u) Palatinus 151. chart. in 8, ff. 322, s. xv. f. 1 Euripidis Hecuba Orestes Phoenissae, Sophoclis Ajax Electra, Hesiodi Opera, Aeschyli Persae, f. 314 Batr.
69. V¹¹ (P^x) Palatinus 181. membr. mm. 270 x 175, ff. 207, s. xv. Odyssea : f. 202 Batr. [nobis in Odyssea R⁹.]
70. V¹² (P^q) Palatinus 363. chart., ff. 414, s. xv. miscell., f. 310 Batr.
71. Vi¹ (V^e) Vindobonensis 241. chart. in 4°, ff. 286, a. 1446 Oppianus, Iliados A- Δ : ff. 83-95 Batr.
72. Vi² (V^n) Vindobonensis 289. chart. in 4°, ff. 166, s. xvi. Aristophanes, &c., ff. 179-185 Batr.
73. Vi³ (V^a) Vindobonensis 293. chart. in 4°, ff. 44, s. xv.

Familiae

- a = A² O² P⁵ P⁸ P⁹ Pal. (*Oxf.*)
- b = A¹ A³ A⁴ A⁶ P⁶ (*Par.*²)
- c = A⁷ B² Bm⁵ P³ P¹⁰ U⁴ V⁴ V⁶ V¹⁰ (*Röm.*)
- d = H² R¹ (*Holkh.*)
- e = L⁹ Li V⁵ V⁹ V¹² Vi¹ (*Leipz.*)
- f = A⁵ E L⁵ L⁶ P² U³ (*Ven.*²).
- g = A¹⁰ B¹ Bm² Bm⁴ O¹ O³ P⁷ V² Vi³ (*Mail.*)
- h = A⁹ C M² N U² V¹ V⁸ (*Ven.*¹)
- i = J L¹ L⁷ P¹ P⁴ V¹⁰ (*Par.*¹)
- j = R² U⁵ V⁷ (*Vulg.*)
- k = Bm¹ Bm³ H¹ L² L⁸ M¹ Pe S² U¹ Vi² (*Span.*)
- l = A⁸ L³ L⁴ V³ V¹¹ (*Flor.*)

¹ 49 Ludwichius errore ut videtur.

BATRAXOMYOMAXIA

Ἄρχόμενος πρώτης σελίδος χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
 ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπύχομαι εἵνεκ' αἰοιδῆς,
 ἦν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,
 δῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρης,
 εὐχόμενος μερόπεσσιν ἐς οὐατα πᾶσι βαλέσθαι 5
 πῶς μῦες ἐν βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
 γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα Γιγάντων,
 ὥς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔην· τοίην δ' ἔχεν ἀρχήν.

Μῦς ποτε διψαλέος γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
 πλησίον ἐν λίμνῃ λίχον προσέθηκε γένειον, 10
 ὕδατι τερπόμενος μελιηδέϊ· τὸν δὲ κατεῖδε
 λιμνόχαρις πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγγετο τοῖον·

Ξεῖνε τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἡϊόνας; τίς δ' φύσας;
 πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.
 εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον ἐς δόμον ἄξω· 15
 δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήϊα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην
 τιμῶμαι βατράχων ἡγούμενος ἡματα πάντα·

Titulus: Ὀμήρου βατραχομυομαχία vulg. : μυοβατραχομαχία P^o: βατρα-
 χομαχία O²: ἀρχὴ τῆς μυοβατραχομαχίας· αὕτη δέ ἐστι τίγρητος τοῦ καρὸς
 U² V¹: ὁμήρου βατραχομυομαχία, ἐν δέ τισι τίγρητος τοῦ καρὸς S¹ U³
 V¹² (γρητὸς) 1-8 litt. uncialibus scr. O² 1 πρώτης σελίδος O²:
 πρῶτον μουσῶν cet. (πρώτως k: πρῶτος P⁸, S² ss.) 5 πάντα O²
 6 ἀριστησαντες A¹⁰ B¹: ἀριστεύσαντες A⁸ P¹ P⁴ V³: -εύοντες k- ἔτευξαν
 P⁸, γρ. P³ 8 λόγος] ἔπος fg ἔχον 1 B¹ L² R¹ ἀρχή P⁹
 10 λίχον O²: πίνων 1- L¹ L² L⁸ S²: ἀπαλδν cet. παρέθηκε 1 L² L⁸ O² S²:
 προσέθηκε cet. 12 πολύφωνος 1 A¹⁰ B¹ L¹ P⁴ U³ τ' ἔφατ'
 ἐκ τ' ὀνόμαζε b c f al. 13 ἡϊόνας 1 L⁸ O² (ἡῶνας ex l-) S²: ἡόνα
 vulg. τίς δ' φ. A⁸ O²: τίς δὲ vel τίς δέ σ' cet. 18 ἐν βατράχοις
 k 1 (ἐν βατράχων L³ L⁴)

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ

καί με πατήρ Πηλεὺς ἀνεθρέψατο, ὕδρομεδούσῃ
μιχθεὶς ἐν φιλότῃ παρ' ὄχθας Ἡριδανοῖο. 20

καὶ σὲ δ' ὀρώ καλόν τε καὶ ἄλκιμον ἔξοχον ἄλλων,
σκηπτοῦχον βασιλῆα καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
ἔμμεναι· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἐὴν γενεὴν ἀγόρευε.

Τὸν δ' αὖ Ψυχάρπαξ ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
τίπτε γένος τοῦμὸν ζητεῖς; δῆλον δ' ἐν ἅπασιν 25

ἀνθρώποις τε θεοῖς τε καὶ οὐρανίοις πετεηνόις.

Ψυχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰμὶ δὲ κούρος
Τρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος· ἡ δέ νυ μήτηρ
Λειχομύλη, θυγάτηρ Πτερυοτρόκτου βασιλῆος.

γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς, 30
σύκοις καὶ καρύοις καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσιν.

πῶς δὲ φίλον ποιῇ με, τὸν ἐς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον;

σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασι· αὐτὰρ ἔμοιγε
ὅσσα παρ' ἀνθρώποις τρώγειν ἔθος· οὐδέ με λήθει

ἄρτος τρισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο, 35

οὐδὲ πλακοῦς τανύπεπλος ἔχων πολὺ σησαμότυρον,

οὐ τόμος ἐκ πτέρυγης, οὐχ ἥπατα λευκοχίτωνα,

οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος,

οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν,

οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνας μερόπων τεύχουσι μάγειροι, 40

κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.

19 ποτ' ἐγείνατο j L¹ L⁷ 20 ὄχθαις g h A² L¹ L⁷ O² V⁵ V¹¹: ὄχθας
(ss. i) S² ὠκεανοῖο L¹ L⁷ L⁸ S², cf. Π 151 21 δ' ὀρώ] βλέπω a-c d A⁴ L⁵
L⁶ P¹ P⁴ V⁷ Vi¹ ἔξοχον ἄλκιμον a b-c d f L¹ L⁹ P¹ P⁴ Vi¹ 22, 23 om.

a b c 23 ἐὴν sc. *ίναμι* ut Hes. Opp. 381 24 ἡμείβετο h j k l i-Li V⁵ V⁶

25 δῆλον δ' ἐν ἅπασιν vulg.: δῆλόν τ' ἐν a-A¹ L⁶ P¹ P⁴ Vi¹: γ' ἐν Li:
φίλε δῆλον ἅπασιν h j k l-1-: τὸ δ' ἄσημον O² 26 om. a b c L³ L⁴ R¹ V¹⁰

τε alterum om. f g h A² J Li P¹ P⁴ V⁴ ὀλυμπίοις pro οὐρανίοις g A² A⁵ L⁹ P²

27 μὲν om. A² S¹ U³ ἐγὼ om. L⁸ S² 28 ἡ δέ μοι h-1-A¹⁰ J L¹ L⁸

P¹ S² V⁵ 29 λειχομύλη c d f b-A¹⁰ L⁹ Li P¹ S¹ Vi¹ 30 ἔρριψε

νέμεσθαι O² δόμοις P⁸ 32 ποιεῖς l A² B¹ J O² P¹ 34 οὔτι

h i-O² V⁵ 35 ita h j k l J L⁷ O² V⁵ δυσ(δισ)κοπάνιστος cet.

36 τανύπλεκτος h-J V³ V⁵ πολλὴν σισ(σησ)αμίδα g h i j k l L⁶ O² S¹ U³

37 εἴματα pro ἥπατα g h e A² J 38 ante 37 hab. O² 40 θοίνην

h j l B¹ J L¹ L² L⁷ L⁸ S² V⁵

οὐ τρώγω ραφάνους, οὐ κράμβας, οὐ κολοκύντας,
οὐ σεύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις·
ταῦτα γὰρ ὑμέτερ' ἐστὶν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην. 55

Πρὸς τὰδε μειδήσας Φυσίγναθος ἀντίον ἠΐδα·
ξεῖνε λίην αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν
πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.
ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων,
σκιρτῆσαι κατὰ γαῖαν, ἐν ὕδασι σῶμα καλύψαι, 60
στοιχείοις διττοῖς μεμερισμένα δώματα ναεῖν.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι εὐχερές ἐστι·
βαῖνέ μοι ἐν νώτοισι, κράτει δέ με μήποτ' ὀλίσθης,

οὐδέποτε πτολέμοιο κακὴν ἀπέφυγον αὐτήν,
ἀλλ' εὐθὺς μετὰ μῶλον ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθην.
ἄνθρωπον οὐ δέδια καὶ περ μέγα σῶμα φοροῦντα,
ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν ἄκρον δάκτυλον δάκνω,
καὶ πτέρνης λαβόμεν, καὶ οὐ πόνος ἴκανεν ἄνδρα,
νῆδυμος οὐκ ἀπέφυγεν ὕπνος δάκνοντος ἐμεῖο. 45
ἀλλὰ δύο μάλα πάντα τὰ δείδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
κίρκον καὶ γαλέην, οἳ μοι μέγα πένθος ἄγουσιν,
καὶ παγίδα στονόεσσαν, ὅπου δολόεις πέλε πότμος·
πλεῖστον δὴ γαλέην περιδείδια, ἥ τις ἀρίστη,
ἥ καὶ τραγλοδύνοντα κατὰ τρώγλῃν ἐρεεῖνει. 50

42-52 om. **a b c d** : prosodia Byzantina 42 ποτ' ἐκ πολέμοιο
codd. praeter **1 A¹⁰ B¹ L⁶ P¹ P⁴** ἐξέφυγον **A¹⁰ L⁶ P¹ P⁴** 44 δείδια
f g- **L⁹** : οὐ δέδι' ἄνθρωπον **U⁵** edd. pr. σῶμα μέγα **k h**- **A¹⁰ J Li R¹ V⁵**
45 καταδάκνω **f L⁷** ss. ed. pr. 47 ἀπέφευγεν **L⁶** 48 τρία **A⁸** πάν-
τα τὰ] τὰ om. **f**- **A⁸ A¹⁰ B¹ J L⁹ Li S¹** : πάντων **g**- **L⁶ P¹** 50 πέλει
g- **Bm⁴ J V⁵** : πέλετο **Vi¹** 52 τραγλοδίτην **Vi¹** τραγλῶν **L⁶ P¹**
53 ραφάνους **a h k**- **1 A⁵ A⁷ A¹⁰ J L¹ M² P² V⁵** : -as cet. κράμβυας
h k- **V⁵** κολοκύνθας **a** (-**O²**) **A¹ A⁵ A⁸ A¹⁰ B¹ Bm³ J L⁶ L⁹ Li P³ P⁴** 54 οὐ
j 11- **A¹ A² A¹⁰ L⁸ P⁹ Pal. S² V³ V⁵** : οὐδὲ cet. σεύτλοις **L⁸ S²** : τεύτλοις
j 1 L¹ L⁷ V³ : πρᾶσ(σ)οις cet. πρᾶσων χλωρῶν . . . σελίνων **O²**
55 ὑμῶν **j 1 L¹ L⁷ L⁸ S² V⁵** 56 τὰδε] ταῦτα **c A⁵ L⁶ L⁹ Li O² P⁴ R¹ Vi¹**
ταῦτα δὲ μειδήσας **Vi³** marg. μειδιάσας **Li P³ U³** δ φυσίγναθος
g f- **Li Vi¹** 57 δέχ' ἡμῖν **O²** 58 μάλ'] καὶ **h k 1 L¹ O² V⁵**
γάρ **A¹ A² P⁸ Pal. R¹** : μὲν **P³** ἐπὶ] ἐν **1 L¹ L⁷ L⁸ S²** 59 νομὴν]
ζῶν **b a** (-**O²**) **A¹⁰ B¹ B² J L⁶ P³ P⁴ V⁵** 60 γῆν **J H²** : γᾶν **A¹⁰** καὶ
ἐφ' codd. praeter **k 1**- **A³ A⁴ H² L¹ L⁷ O² V⁵** ἐν **a h k 1 A¹ L¹ L⁶ P¹ R¹ V⁵**
ὑδατι **J H² P⁸ P⁸ S¹ U³ V⁶** 61 om. **1 j**- **A⁶ L¹ L⁷ O² S²** διττοῖς]
δυσιν **Bm⁴ L⁵ Li O¹ S¹ Vi³** σώματα **L⁸ P⁸ V⁵** 63 βαῖνέ μοι] αἶρω σ'
j A¹ A² P⁹ Pal. ὀλῆαι codd. praeter **1**

ὅπως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηται.

Ὡς ἄρ' ἔφη καὶ νῶτ' ἐδίδουν· ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα 65

χεῖρας ἔχων τρυφεροῖο κατ' αὐχένος ἄμματι κούφῳ.

καὶ τὸ πρῶτον ἔχαιρεν ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὄρμους,

νῆξει τερπόμενος Φυσιγνάθον· ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα

κύμασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο πολλὰ δακρύων

ἄχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο, τίλλε δὲ χαίτας, 70

καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος, ἐν δέ οἱ ἦτορ

πάλλετ' ἀηθείῃ καὶ ἐπὶ χθόνα βούλεθ' ἰκέσθαι·

δεινὰ δ' ὑπεστενάχιζε φόβου κρυόεντος ἀνάγκῃ.

οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἔπλασ' ἐφ' ὕδασι νῆτε κώπην

σύρων, εὐχόμενος δὲ θεοῖς ἐπὶ γαίαν ἰκέσθαι 75

ὑδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο, πολλὰ δ' ἐβώστρει·

καὶ τοῖον φάτο μῦθον ἀπὸ στόματός τ' ἀγόρευσεν·

Οὐχ οὕτω νώτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος

ταῦρος ὅτ' Εὐρώπην διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ Κρήτην

ὥς μὲν ἀπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον 80

βάτραχος ὑψώσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λευκῷ.

Ὑδρος δ' ἐξαίφνης ἀνεφαίνετο, πικρὸν ὄραμα

64 γηθοσύνης c- A⁵ A¹⁰ L⁵ L⁷ P¹ P⁷ U³ τὸν ἐμὸν vulg.: πρὸς ἐμὸν

a- A¹ A² H²: εἰς (ἐς) ἐμὸν A³ A⁴ A⁷ B² Bm⁵ P³ P⁸ P¹⁰ V⁴ V⁶: ἄμδν (ἀμδν)

sine praep. c-f- P⁷ V⁴: ἐμδν c b- e- A⁵ J L² L⁵ P² P⁴: οἶκον k V⁶

66 ἀπαλοῖο a j A¹ A¹⁰ J P⁴ R²: τρυφεροῖο cet. δι' A² A¹⁰ B¹ J P⁴ P⁹ Pal.

ἄμματι a- l- L⁸ P⁴ S² V⁵: ἄλματι cet. καλῶ l- L⁷ L⁸ S² V⁵ 67 πρῶ-

τον μὲν j k l O²: τὸ πρῶτον cet. ὄρμους] λίμνας h 68 ὥς δὲ

μῖν ἤδη l 69 πορφυρέοις ἐπεκλύζετο j l L¹ L⁷ O² πολλὰ δ' ἐβώ-

στρει O², cf. 76: δάκρυα λείβων P¹ P⁴ 72 om. l ἰδέσθαι j A¹ L⁸

P⁴ P⁸ Pal. S² V⁵ V¹⁰, cf. a2i β152 ε408 ρ448 74-81 post 90 hab.

c flg- 74 πρῶτιστον l- L¹ L² L⁷ L⁸ S² V⁵: πρῶτον P⁸ P⁹ ἔπλασ'

f g j c- H² L⁹ Li O² P⁴ P⁵: ἔπλησεν A¹ Pal.: ἤπλωσεν h A² Bm¹ Bm³ H¹

L³ P³ P⁵ U¹ V⁸ Vi², cf. io, 81, io6: ἤπλωσ' Bm⁵ J: ἤπλωσ' A³ A⁴ ἐν

k l L¹ L⁷ R¹ V⁵ ὕδατι c f A³ L⁹ O¹ S¹ V⁸ 76 κύμασι k l J L¹ L⁷ V⁵

-οις ἐπεκλύζετο O² δ' ἐβώστρα A¹⁰ B¹: δ' ἐβώστρει γρ. P⁹: δ' ἐβόα

c f j g- A¹ A² A³ A⁴ Bm² H² L⁹ Li P⁴ P⁹ Pal. S¹ Vi¹: δακρύων cet. 77 om.

l L⁷ γ' ἐκ στόματος O² 80 μὲν l O² P⁸: νῦν, νῦν μ', νῦν ἐμ', ἐμ'

cet. ἀπλώσας a k l A¹ A⁹ A¹⁰ C N R¹ V⁵ V⁸: ἐπιπλώσας cet.

81 ὑψώσας j k l J L¹ L⁷ V⁵: ἀπλώσας h a (-O²) A¹ P¹ P⁴: ἀμπετάσας

cet. 82 ἕλλος O² ἐξαίφνης l A⁸ L¹ L⁷ O² R² U⁵: ἐξαίφνης cet.

πικρὸν l L¹ L⁷: δεινὸν cet.

ΒΑΤΡΑΧΟΜΤΟΜΑΧΙΑ

ἀμφοτέροις· ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον.
 τοῦτον ἰδὼν κατέδυν Φυσίγναθος, οὐ τι νοήσας
 οἶον ἐταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμενον καταλείπειν. 85
 δὲ βάθος λίμνης καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 κείνος δ' ὡς ἀφέθη, πέσεν ὕπτιος εὐθύς ἐφ' ὕδωρ,
 καὶ χεῖρας ἔσφιγγε καὶ ὀλλύμενος κατέτριζε.
 πολλάκι μὲν κατέδυνεν ὑφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε
 λακτίζων ἀνέδυνε· μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι. 90
 δευόμεναι δὲ τρίχες πλείον βάρος εἰλκον ἐπ' αὐτῷ·
 ὕδασι δ' ὀλλύμενος τοίους ἐφθέγγετο μύθους·

Οὐ λήσεις δολίως Φυσίγναθε ταῦτα ποιήσας,
 ναηγὸν ρίψας ἀπὸ σώματος ὡς ἀπὸ πέτρης.
 οὐκ ἄν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα κάκιστε 95
 παγκρατίῳ τε πάλῃ τε καὶ εἰς δρόμον· ἀλλὰ πλανήσας
 εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας. ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα.

ἌΩς εἰπὼν ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι· τὸν δὲ κατεῖδεν
 Λειχοπίναξ ὄχθησιν ἐφεζόμενος μαλακῆσιν· 100

ποιήν ἀντέκτισιν τ' ὀρθὴν δε κ' ἀποδώσει 97 a
 ποιήν σὺ τίσεις μῶν στρατῷ οὐδ' ὑπαλύξεις 98
 καὶ βα κραιπνότατος μοῖρας μυσὶν ἄγγελος ἦλθεν 100 a

83 ἀμφοτέροις j k l L¹ L⁷: πᾶσιν ὁμῶς cet. (ἀπλῶς O²) 84 οὐχί
 1 L¹ L⁷ O² 85 ἀπολλυμένοις h j: ἀπολλῦναι 1 L¹ L⁷ V³ κατὰ
 λίμνην h j 1 L¹ L⁷ 86 ἀλεύατο] ἐκφυγε 1 A⁸ L¹ L² L⁷ L⁸ P⁸ S² V⁵
 87 ἐς j 1 L¹ L⁷ S² 88 χέρας h L⁵ V⁶: χεῖρας δ' j k l L¹ L⁷ L⁸ V⁵
 ἀπολλυμένους j k l H¹ L¹ L⁷ O² R² V⁵ 91 πλείον 1 L¹ L⁷ O²: πλεί-
 στον cet. εἰλκον j A¹ O² Pal.: ἔσχον h A² P¹ P⁴ P⁹: φέρον 1-: ἤγαγον
 A⁸ L¹ L⁷: ἦσαν vulg. (ἦεν L² L⁸ P⁸ R¹ S²) αὐτὸν a h k A¹ R¹ V⁵: αὐτῶν
 A² J 92 ὕδασι j k l Bm⁵ L¹ L⁷ O² V⁵: ὕδατι cet. μύθους... τοίους
 1 L¹ L⁷ O² 93 δολίως] γε θεοὺς j k l A¹⁰ B¹ L¹ L⁷ P⁴ V⁵ 94 ναηγ-
 γὸν] ἐς λίμνην με 11- L² L⁸ S² V³ V⁵ ὥστ' c f A³ A⁴ A⁵ B¹ H² L⁹ Li P⁶
 S¹ Vi¹ 95 ἄν] γάρ k P¹ R¹ V⁵ μοι h- V³ 96 ἀλλ' ἀπατήσας
 k l A¹⁰ L⁷ O² V⁵ Vi¹ 97 a, 98 ut Byzantini sint ita inde satis proba-
 biliter eruit versum Bernhardy

ποιήν θην τίσεις σὺ μῶν στρατῷ οὐδ' ὑπαλύξεις
 97 a om. j 1 L⁷ τ' om. h H¹ J P¹ U⁴ V⁶ V⁶ ἀποτίσει J P¹ 98 ποιήν
 σὺ τίσεις j 1 L⁷ O² P¹: τοῖς τίσουσί σε (με, γε, τε) cet. (τοῖς δὲ τίσουσι
 A⁷ Bm⁴ L⁵ L⁸ P¹⁰ S¹ U³ V⁴) στρατῷ j k l A¹⁰ L⁷ Li M² N P³ P⁷ P⁸ U² V⁸:
 στρατὸν A² J: στρατὸς cet. 99 ὥς] ταῦτ' j 1 L⁷ O² ἐν j 1 L⁷ O²:
 ἐφ' cet. ὕδασι j 1 L⁷ O²: ὕδατι cet. 100 a hab. codd. praeter
 h j 1 L² L⁸ O² P⁶ P⁸ S² V⁵

ΒΑΤΡΑΧΟΜΤΟΜΑΧΙΑ

δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμὼν δ' ἤγγειλε μύεσσιν.
 ὥς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν ἔδν χόλος αἰνὸς ἅπαντας.
 καὶ τότε κηρύκεσσιν ἐοῖς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρον
 κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωξάρταο,
 πατρὸς δυστήνου Ψυχάρπαγος, δς κατὰ λίμνην 105
 ὕπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθαις
 ἦν ἤδη τλήμων, μέσσω δ' ἐπενήχετο πόντῳ.
 ὥς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἄμ' ἡοῖ, πρῶτος ἀνέστη
 Τρωξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον·
 ὦ φίλοι εἰ καὶ μῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα 110
 ἐκ βατράχων, ἡ πείρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
 εἰμὶ δ' ἐγὼ δύστηνος ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα.
 καὶ τὸν μὲν πρῶτόν γε κατέκτανεν ἀρπάξασα
 ἐχθιστος γαλήη, τρώγλης ἔκτοσθεν ἐλοῦσα.
 τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον εἶλξαν 115
 καινότεραις τέχναις ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,
 ὃ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κενυῇ,
 τοῦτον ἀπέπνιξεν Φυσίγναθος ἐς βυθὸν ἄζας.
 ἀλλ' ἄγεθ' ὀπλίζεσθε καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς 120
 σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισιν.
 ἦν παγίδα καλέουσι, μῶν δλέτειραν εἴουσιν. 117

101 om. O² 103 ἐκέλευον 1 O² S² V⁵ ἐπ' H¹ J P¹ V³
 104 ἀγορήν a h k l i - A¹ A¹⁰ B¹ Li P¹⁰ U⁴ V⁵ 106 νεκρὸς c f A⁶ Bm⁵
 H² L⁹ Li P⁵ P⁷ S¹ Vi¹ ὄχθαις g - 1 - A² Bm² Bm⁴ L⁷ O¹ O² O³ P⁷ U² Vi² ;
 ὄχθας cet. 107 ὑπενήχετο b c d f h g - i - A² Bm⁴ L⁹ Li P⁹ Pal. S¹
 110 πέπονθα a h j l i - A¹⁰ L² L⁷ L⁸ P¹ P⁴ R¹ S² V⁵ V⁶ Vi¹ : -ειν cet. 111 ἡ
 a g j c - H² P⁵ : ἀλλ' ἡ cet. πήρα c - L⁵ L⁶ L⁹ P² : μοῖρα h i j k l A² A¹⁰
 V⁵ κακή om. codd. praeter g j l i - B¹ U³ V⁵ 112 δ' ἐγὼ δύστηνος
 h j k l L¹ L⁷ O² : δὲ νῦν ἐλεεινὸς cet. 113 γε om. praeter A⁸ L³ L⁴ L⁷
 R² codd. 114 ἐχθίστη j k l i - ἐντοσθεν A⁸ L⁷ Li P⁹ P¹⁰ U⁴ V⁷
 λαβοῦσα 1 L² L⁷ S² pro 113, 114 υἱέα μοι πρῶτον μυοφόρβος δορπή-
 σατο | θήρ μεγάλη κλονέοντα πτέρναν σιάλοιο τυχοῦσα O² quae Byzantium
 sapiunt 115 εἶλξαν k A⁸ L⁸ P¹ V³ : ἤξαν j L¹ L³ L⁴ L⁷ : ἔκταν cet.
 116 δόλον j k A⁸ J L¹ P¹ V³ : μόρον cet. 117 παγιδᾶ damnat, e v. 50
 sumptum 118 δ om. k P⁵ P⁸ P⁹ R¹ δ' ἦν k l - L⁷ P¹ P⁵ R¹ V⁵
 ἐπεὶ μόνος ἐλέειπτο 1 L⁷ 119 ἀπέκτεινε 1 βάτραχος κακὸς k l
 ἄζας h - : ἔξοχος ἄλλων 1 120 ὀπλίζεσθε h k l L⁷ O² : ὀπλισόμεσθα
 sim. cet. (καθοπλισώμεθα Bm⁴ O¹ O³ Vi³) 121 om. a b c d e f
 A⁸ S¹ Vi¹⁰

BATPAXOMTOMAXIA

Ταῦτ' εἰπὼν ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἐκόρυσσευ Ἄρης πολέμοιο μεμηλώς·
κνημίδας μὲν πρῶτον ἐφήρμοσαν εἰς δύο μηρούς,
ῥήξαντες κυάμους χλωρούς, εὖ δ' ἀσκήσαντες, 125
οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες κατέτρωξαν.
θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστεφένων ἀπὸ βυρσῶν,
οὓς γαλέην δείραντες ἐπισταμένως ἐποίησαν.
ἀσπίς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον· ἡ δέ νυ λόγχη
εὐμήκης βελόνη, παγχάλκεον ἔργον Ἄρης· 130
ἡ δὲ κόρυς τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοις ἐρεβίνθου.

Οὕτω μὲν μύες ἦσαν ἔνοπλοι· ὥς δ' ἐνόησαν
βάτραχοι ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, ἐς δ' ἓνα χῶρον
ἐλθόντες βουλήν ξύναγον πολέμοιο κακοῖο.
σκεπτομένων δ' αὐτῶν πόθεν ἡ στάσις ἢ τίς ὁ θρύλλος,
κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων ῥάβδον μετὰ χερσίν, 136
Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος Ἐμβασίχυτρος,
ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἶπέ τε τοια·

ᾧ βάτραχοι, μύες ὕμιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν
εἰπεῖν ὀπλίζεσθαι ἐπὶ πτόλεμόν τε μάχην τε. 140
εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ Ψυχάρπαγα ὄν περ ἔπεφνε
ὑμέτερος βασιλεὺς Φυσίγναθος. ἀλλὰ μάχεσθε

122 om. V² Pal. A¹⁰ καθοπλισθῆναι l 123 om. a b c d e f g
J P⁴ S¹ V¹⁰ ρ' τ' Bm³ H¹ L⁸ S² corr. U¹ Vi²: om. Bm¹ M¹ S² V³
124 πρῶτα j A³ A⁴ B¹ Bm⁵ J L¹ L⁵ P³ P⁴ P⁵ P⁹ Pal. V⁶ Vi³ ἐφήρμοσαν
ἐς δύο μηρούς k l O² περὶ κνήμησιν ἔθηκαν cet. (ἔθεντο a A⁹ A¹⁰ C M²
N P¹ P⁴ R¹ U² V⁵ V⁸) μοίρας conj. Barnes cl. 265 125 εὖ δ' ἀσκή-
σαντες j l L¹ L² L⁷ L⁸ S²: κνήμας ἐκάλυπτον cet. (καὶ κνήμας h P¹ P⁵ P⁸
R¹ V⁵): καὶ περὶ κνήμησιν ἔθεντο O² ex 124: καὶ κνήκας ἐκάλυπτον S²
ss. m. r. 127, 128 post 131 hab. codd. praeter j l L¹ L⁷ O²
127 καλαμοστεφένων] καλῶν εὐτραφέων sim. k l -1- A¹⁰ B¹: καλαμοστεμ-
φένων h -A² 128 ἐφόρησαν l O² 129 αὐτοῖς λύχνου a h l L² L⁸
P¹ R¹ S² V⁵ 130 εὐμήκεις βελόνας codd. praeter O² P¹ P³
131 κροτάφοισι καρύου j k l L⁷: καρύων A⁸ L¹ 132 μὲν om. l -A³
ἔστησαν P¹ P⁵ P⁸ R¹ V⁵ V⁸: ἔσταν M² corr. ἐδοπλοι h-: ἐνόπλοις et
ἐνόπλιοι Barnes, cf. 153 133 ἐφ' A² A⁹ B¹ H² L⁸ P² P⁹ V³ Vi¹
135 θρύλλος h j k l i - Bm³ O² V⁵: μῦθος cet. 136 σκῆπτρον h j k l L⁷
137 τυρογλύφου A² C 138 ἔριν l τοῖα] μῦθον h j k l L⁷ 140 εἰλονθ'
A¹⁰ B¹: εἶπον a (-O²) 141 κατέπεφνε j l L⁷ O²

ΒΑΤΡΑΧΟΜΤΟΜΑΧΙΑ

οἳ τινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάατε.

¹⁴³ Ὡς εἰπὼν ἀπέφηνε· λόγος δ' εἰς οὐατα πάντων
εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερώχων· 145
μεμφομένων δ' αὐτῶν Φυσίγναθος εἶπεν ἀναστάς·

¹⁴⁶ ὦ φίλοι οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν, οὐδὲ κατεῖδον
ὀλλύμενον· πάντως δ' ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνην,
νῆξεις τὰς βατράχων μιμούμενος· οἱ δὲ κάκιστοι 150
νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε βουλήν
ζητήσωμεν ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.

τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
σώματα κοσμήσαντες ἐν ὅπλοις στῶμεν ἅπαντες
ἄκροισ παρ χεῖλεσσω, ὅπου κατάκρημνος ὁ χῶρος· 155
ἡνίκα δ' ὀρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,

δραξάμενοι κορύθων, ὅς τις σχεδὸν ἀντίος ἔλθῃ,
ἐς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἐκείναις εὐθὺ βάλωμεν.

οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους
στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ᾧδε τρόπαιον.

¹⁶⁰ Ὡς εἰπὼν ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας. 160

φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἐὰς ἀμφεκάλυψαν,
θώρηκας δ' εἶχον καλῶν χλοερῶν ἀπὸ σεύτλων,
φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἥσκησαν,
ἔγχος δ' ὀξύσχοινος ἐκάστω μακρὸς ἀρήρει,

143 εἵ τινες a (-O²) A¹⁰ B¹ P¹ P⁴ R¹ V⁵ V⁶ : οἳ cet. γεγόνατε g- :
-εἶτε A¹⁰ V⁸ 144 οὐατα μυῶν codd. praeter k1 : μυῶν glossema est
vocis πάντων quae sollemnis in re tali est, e. gr. H 92 146 αὐτὸν
B¹ Bm¹ Bm² Bm⁴ C H¹ Li M¹ O¹ P⁵ P¹⁰ U¹ V⁸ V⁸ V¹ 148 περὶ f h c-
L⁸ L⁹ Li P⁴ Vi¹ : κατὰ A² 149 τῶν h k P¹ P² 152 νῦν γὰρ
k1 a- P¹ R¹ 153 ἐνοπλοὶ k1 h-i- A² A¹⁰ L⁶ O² P⁵ R¹ R² 154 τείχεσ-
σιν f- d g- c- J L⁹ O² P⁴ P⁵ P⁸ S¹ 156 ὅς τις] ὅπως a (-O²) : ὁπότε J
ἀντίος ἔλθῃ] ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς b c d g f- a (-O²) J L⁹ P⁴ S¹ V⁵ 157 ἐκεί-
νοις A¹⁰ Bm² P⁴ V⁵ : ἐκείνῳ a k C N R¹ U² : ἐντεσιν (gloss.) j l i-
158 ἐν ὕδασι] ἐν ἐντεσι F : ἐκείνους a b c d e f g j P⁴ S¹ 160 συνέπεισε
a P¹ P⁴ ὥς ἄρα φωνήσας ὅπλοις κατέδυσεν k1 (-δυσεν A⁸ L¹ L⁷ V³) :
ἐνέδυσεν j 161 μολόχων M¹ ss. ἐὰς om. a h l L² L⁷ L⁸ R¹ S²
ἀμφὶ δὲ κνήμας ἐκάλυψαν A⁸ (τε) A¹⁰ (τὰς) L¹. et pluralem (Hes. Opp.
378, h. Ven. 267, Pind. Pyth. iv. 187) et synizesin Pigreti permisisimus
162 χλωρῶν πλατέων h k l L¹ (χλοερῶν j) τεύτλων j l S² 164 μακρὸν
O² P⁵ V¹

καί ῥα κέρα κοχλιῶν λεπτῶν ἐκάλυπτε κάρηνα. 163
φραζάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλαῖσι
σεύοντες λόγχας, θυμοῦ δ' ἐμπλητο ἕκαστος.

Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
καὶ πολέμου πληθὺν δείξας κρατερούς τε μαχητάς,
πολλοὺς καὶ μεγάλους ἦδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας, 170
οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται ἡὲ Γιγάντων,
ἦδὺν γελῶν ἐρέεινε· τίνες βατράχοισιν ἄρωγοι
ἢ μυσὶν ἀθανάτων; καὶ Ἀθηναίην προσέειπεν·

ᾧ θύγατερ μυσὶν ἢ ῥα βοηθήσουσα πορεύσῃ;
καὶ γὰρ σοῦ κατὰ νηὸν αἰεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες 175
κνίσῃ τερπόμενοι καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσιν.

ᾧς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
ὦ πάτερ οὐκ ἂν πῶ ποτ' ἐγὼ μυσὶ τειρομένοισιν
ἐλθοίμην ἐπαρωγός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ μ' ἔοργαν
στέμματα βλάπτουντες καὶ λύχνους εἶνεκ' ἐλαίου. 180
τοῦτο δέ μοι λῆν ἔδακε φρένας οἶον ἔρεξαν.
πέπλον μου κατέτρωξαν ὃν ἐξύφηνα καμουῖσα
ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς καὶ στήμονα μακρὸν ἔνησα,

ὡς βατράχων στρατὸς ἔβρεμεν εὖτε γιγάντων 170 a
καὶ μῦες κενταύρων μεγαλαύχων ἦσαν ὁμοῖοι 170 b

165 καὶ κέρα **b c e f g B¹ Bm¹ Bm³ H¹ H² J M¹ S¹ U¹ Vi²**: καὶ ῥα **a C L⁶ N Pal. R¹ S² U² V³**. coniunxit Stadtmüller: καὶ κόρυθες **j l L¹ L⁷ P⁴**
κοχλῖαι κάρην ἀμφεκάλυπτον **l L¹ L⁷** κράτ' ἀμφεκάλυπτον **j** 167 ἐμ-
πλητο **L² P¹**, cf. Φ607: ἐμπληστο **O²**: ἐπλητο **j l L¹ L⁷ L⁸ S²**: ἐπληστο
k- O²: ἐπέπλητο sim. cet. 170 a b hab. **g h k l i-** (170 a tantum
P¹ S²), post 171 **Bm⁴ O¹ O³**: prosodia Byzantina. cf. h. Merc. 224 οὕτε
τι κενταύρου λασιαύχενος ἔστιν ὁμοία 170 b μῦς **k-** 173 ἀθανά-
των **j k l L¹ L⁷**: τειρομένοισι(ι) cet. ex 178 (τερπόμενοι **O²**) καὶ γε
h προσέειπεν ἀθήνη **b c d e f g h j P⁵ P⁸**: ἀθήνην **P¹⁰ S¹** suspecta
174 ἐπαλέξουσιν **l L¹ L⁷ R² U⁶**: ἐπαρρήξουσιν **k (-S²)** 175 τὸν
νηὸν **g- H² Li Vi¹** αἰεὶ om. **b c e f g A⁸ S¹** 176 ἐδέσμασιν ἐκ θυσιῶν
j: θυσιῶν ἐδέσμασιν **h k l L¹ L⁴ L⁷ P¹** 179 ἐλθοίμι **P⁵ R¹**: -μη **P⁶**.
cf. ἐθέλοιτο h. Cer. 328, φροντιούμεθα Eur. I. T. 343 ἀρ(ρ)ωγὸς
l L¹ L⁷ L⁸ S² 180, 181 om. **A² V⁶ V⁸** (ex homoeotel.) 181 μοι
h k l- L¹ L⁷ P⁵ R¹: μου cet. οἶον **j l- A⁵ L¹ L⁷ O² S² Vi³**: οἶά μ' cet.
ἔρεξαν **j k l L¹ L⁷ O²**: ἔοργαν cet. 183 μακρὸν **O²**: λεπτὸν cet.
ἔοργα **l L¹ L⁷**

τρώγλας τ' ἐμποίησαν· ὁ δ' ἠπητής μοι ἐπέστη
 καὶ πράσσει με τόκον· τὸ δὲ ρίγιον ἀθανάτοισιν. 185
 χρησαμένη γὰρ ἔνησα καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς βατράχοισιν ἀρηγέμεναι βουλήσω.
 εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι, ἀλλὰ με πρῶην
 ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαν ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην,
 ὕπνου δευομένην οὐκ εἶσαν θορυβοῦντες 190
 οὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι· ἐγὼ δ' αὖπνος κατεκείμεν·
 τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσαν, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
 ἀλλ' ἄγε παυσώμεσθα θεοὶ τούτοισιν ἀρήγειν,
 μή κέ τις ὑμείων τρωθῇ βέλει ὀζυόεντι·
 εἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι, εἰ καὶ θεὸς ἀντίον ἔλθοι· 195
 πάντες δ' οὐρανόθεν τερπώμεθα δῆριω ὀρῶντες.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τῇ γε θεοὶ ἐπεπείθοντ' ἄλλοι,
 πάντες δ' αὐτ' εἰσῆλθον ἀολλέες εἰς ἓνα χῶρον.
 καὶ τότε κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες
 δεινὸν ἐσάλπιγξαν πολέμου κτύπον· οὐρανόθεν δὲ 200
 Ζεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακοῖο.

184 ita j1 L¹ L⁷ Thomas mag. 2. 16: καὶ τρώγλας ἐτέλεσαν vulg.:
 ἐτέλεσ(σ)α h-: καὶ τρώγλας ἐνέδησα φίλον δέ μου ἦτορ ἰάνθη O²
 184 a καὶ πολὺ με πράσσει· τούτου χάριν ἐξώργισμαι hab. codd. praeter
 j1 A¹⁰ B¹ L⁸ O² (πράσσειν a-k U² V⁸) 185 post 186 hab. codd.
 praeter j O² πράσσειν H¹ P⁹ Pal. τόκους j L¹ L⁷: τόκοις 1 A¹⁰ B¹
 P¹ P⁴: τόκος J τὸ δὲ ρίγιον] τό γε ρίπον Vi²: γ' ἔριπον A² P⁶: γ'
 ἐρίπονον sim. o d g h a (-O²) al. τούτου χάριν ἐξώργισμαι j (ex 184 a)
 186 ὕφνη N P⁵ P⁹ Pal. U⁴ U⁶ V⁴: ὕφανα Li P⁷ Vi³ 187 ἀρηγέμεναι
 A⁸ (-ω-) V⁶: -μεν' Bm²: ἀρηγέμεν cet. βουλήσω L²: βουλήσομαι
 1 L¹ L⁷ L⁸ S²: οὐκ ἐθελήσω cet., cf. A319: praeter καὶ ὥς et βουλήσω
 nulla electio 188 πρῶτον j1- L¹ L⁷ O² P² 191 καμ(μ)ῦσαι
 k O² V³ 192 ἀλγοῦσαν Bm² Bm³ H² J P⁵ P⁶ Pal.: ἀλγοῦσα cet.
 φώνησεν A⁹: ἐφώνησεν 1 L¹ L⁶ L⁷ P² 193 ἀλλ' ἄγε νῦν c- g- b- H²
 L⁵ L⁹ Li P⁸ Vi¹: δὴ L⁶ P² θεοὶ om. h P⁵ P⁸ R¹ συναρῆγειν h
 194 om. O² 194 a μή τις καὶ λόγῃ τυπῇ δέμας ἡ ἐμαχαίρη h i k l O²
 (μή κέ τις τρωθῇ λόγῃ) quae Byzantium spirant 195 ἐγχε-
 μαχοι k-1- καὶ εἰ j1 L¹ L⁷ εἰσὶ γὰρ ἀγέρωχοι ἀλκιμοὶ ἀγχιμαχηταί
 O² 197 ita O²: τῇ δ' αὐτ' ἐπεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι cet. (οἱ θεοὶ P⁶)
 198 δ' αὐτ' O²: ὁμῶς δ' j g- S¹: δ' ὁμῶς cet. (δ' ὁμοῦ J P¹) εἰσῆλ-
 θον ἀολλέες g B¹ J O²: ἀολλέες ἦλθον A⁸ L⁶ L⁹ P²: ἦλυθον j L¹ L⁷:
 ἦλθετον 1- 198 a καὶ δ' ἦλθον κήρυκες τέρας πολέμοιο φέροντες
 j k l L¹ L⁷ κήρυκε j A⁸ Bm³ L² L⁸ U¹: om. cet.

ΒΑΤΡΑΧΟΜΤΟΜΑΧΙΑ

Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνορα οὔτασε δουρὶ
 ἔσταότ' ἐν προμάχοις κατὰ γαστέρα ἐς μέσον ἦπαρ·
 καδ δ' ἔπεσεν πρηνής, ἀπαλὰς δ' ἐκόνισεν ἐθεύρας.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 205
 Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνος,
 πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ στιβαρὸν δόρυ· τὸν δὲ πεσόντα
 εἶλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπη.
 Σευτλαῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἑμβασίχυτρος, 209

Ἄρτοφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψε· 210
 ἤριπε δὲ πρηνής, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπη.
 Λιμνόχαρις δ' ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,
 Τρωγλοδύτην ἀπαλοῖο δι' αὐχένος τῶσεν ἐπιφθὰς
 πέτρῳ μυλοειδέϊ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε· 213 a
 Ὀκιμίδην δ' ἄχος εἶλε καὶ ἤλασεν ὀξείῃ σχοίνῳ
 οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον· ὡς δ' ἐνόησε 215
 Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε καθ' ἦπαρ· ὡς δ' ἐνόησε
 Κοστοφάγον φεύγοντα βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν·
 κάππεσε δ', οὐκ ἀνένευσεν, ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνῃ 220
 πορφυρέῳ, αὐτὸς δὲ παρ' ἡϊόν' ἐξετανύσθη,
 χορδῇσιν λιπαρῇσί τ' ἐπορνύμενος λαγόνεσσιν.

203 γαστέρος H²: γαστρὸς J P¹ καθ' ἦπατος ἔγκατα χυτ... A⁸
 205 om. a b c d e j L² V³ 206 τρωγλήτης a: -ίτης V⁶ πηλείωνος
 L¹ L³ L⁴: πηλείωνα cet. 207 om. L⁹ P⁶ πείρε(ν) H² V⁶, J marg.
 208 θυμὸς A¹⁰ B¹ στόματος δ' ἐξέπη g Li: δ' ἐκ στόματος ἔπη b c d
 L⁶ L⁶ L⁹ O² P² P⁶ P⁸ V⁵, cf. 236 209 σευτλαῖος... ἔμβασίχυτρον
 h i j k A² A¹⁰ P⁷ V⁸ 210-222 eieicimus, nam 210, 213, 213 a, 217 plane
 Byzantini, ceteri cum eis videntur stare 210-212 om. a l
 211 ρεθέων L⁵ V⁴: δὲ λέων g L⁶ P² 213 om. O² P⁸ τρωγλίτην
 V⁶, cf. 206 κατ' B² L⁹ P¹⁰ U⁴ V¹² ἤριπε δ' εὐθύς b c d e A² B¹ L¹
 Pal. V¹² 213 a hab. h i j k l om. cet. ἐν πέτρῳ O² αὐχένα παρ
 μέσσον j- post hunc v. add. L² τρωγλήτης δ' ἄρ' ἔπεφνε βρεκαίγιγα
 ἐσθλὸν αἶξας 214 om. j l L⁷ P⁴: ante 213 hab. a b c d e L¹, ante
 210 g, post 222 L⁶ ὄξυσχοίνῳ U⁵ marg. post hunc v. add. ἀλλ' ὁ
 μὲν ἔσπασεν ἔγχος· ἐφωρμήθησαν δ' ἐπ' αὐτῷ h k P¹ P⁶ R¹ (ἐφώρμησαν
 R¹) 215 om. j l L⁷ P⁴ 38' P⁹ Pal.: 38' A² ἤριπε δ' εὐθύς
 h k J P¹ 216, 217 om. a b c d e f g L¹ S¹ (ex homoeotel.)
 218 κωστοφάγον c g A³ A⁴ L⁶ L⁹ P² V¹²: κουστ- a-: κουστοφάγος k P⁵
 V¹²: κραμβοφάγος h j l J L⁷ P⁴ V²: κραμβοβάχος L³ L⁴ φεύγων i k l
 P⁵ P⁶ R¹ κραμβοφάγος ὄχθαισι βαθείαις ἔμπεσι φεύγων j 219 om.
 A⁸ V¹¹ ἀπέφυγεν J P¹ P⁴ μάχης ἐν ὁδῶσιν a h i j l L² L⁸ R¹ S²
 ἤλασε δ' αὐτόν a h i j l Bm⁸ L⁸ R¹ S² U¹ 221 ἡϊόνας h- A⁵ A⁴ P¹:
 ἡϊόνος Bm¹ M¹ V⁵ 222 om. l L⁷ P⁴ ἐπορνύμενον h a- R¹: -αις P¹

BATRAXOMYOMAXIA

Τυροφάγον δ' αὐτῆσιν ἐπ' ὄχθαις ἐξενάριξεν.	223
Πτερυγλύφον δὲ ἰδὼν Καλαμίνθιος ἐς φόβον ἦλθεν, ἦλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων τὴν ἀσπίδα ρίψας.	225
Λιτραῖον δ' ἄρ' ἔπεφνεν ἀμύμων Βορβοροκοίτης, χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος· ἐγκέφαλος δὲ ἐκ ῥινῶν ἔσταξε, παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.	228
Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην, ἔγχει ἐπαίξας· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.	230
Πρασσαῖος δὲ ἰδὼν ποδὸς εἴλκυσε νεκρὸν ἔοντα, ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε κρατήσας χειρὶ τένοντα.	
Ψυχάρπαξ δ' ἤμυν' ἐτάρου περὶ τεθνεώτος καὶ βάλε Πρασσαῖον κατὰ νηδύος ἐς μέσον ἦπαρ,	235
πίπτε δέ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' Ἀἰδόσδε βεβήκει. Κραμβοβάτης δὲ ἰδὼν πηλοῦ δράκα ρίψεν ἐπ' αὐτόν, καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρόν. ὠργίσθη δ' ἄρ' ἐκεῖνος, ἔλων δ' ἄρα χειρὶ παχείῃ κείμενον ἐν δαπέδῳ λίθον ὄβριμον, ἄχθος ἀρούρης,	240
Τδροχάρης δ' ἔπεφνεν Πτερυγφάγον βασιλῆα,	227

223 τυρογλύφον h1i - L ² L ⁸ S ² V ³ V ¹¹	αὐτῆσιν V ⁵ V ⁹ , cf. O 621
ἐπ' ὄχθαις λιμνήσιος h k1 L ⁷ P ¹ P ⁴ : ἰδὼν λιμνήσιος A ⁸ V ¹¹	224 δ'
ἐσιδὼν codd. praeter j k1 L ² L ⁷ P ⁴ , cf. 232, h. Apoll. 341	καλαμίνθης
h C L ³ L ⁴ P ⁴	βυθὸν P ⁸ : βάθος h k Bm ¹ P ¹ P ⁵ R ¹
L ⁷ P ⁴	226 om. j1
λιστραῖον h A ² J P ¹ : φυτραῖον b A ¹⁰ B ¹ Bm ¹ Bm ² L ¹ Li M ¹ O ³	
P ⁷ R ¹ U ¹ : φλιτραῖον Bm ³ V ¹² : φιτραῖον c f Bm ⁴ H ¹ H ² L ⁹ O ¹ P ⁸ V ⁵ V ¹³ :	
λιμναῖον P ⁶	βορβοροκοίτης O ² P ¹ : ἐμβασίχυτρος cet.
a b c d e f g j L ¹	227 om.
δέ τ' ἔπεφνεν j	230 λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν i j k1 :
λειχοπίνακα δ' ἔπεφνεν cet.	ἀμύμονα βορβοροκοίτην i j k1 : ἀμύμων
βορβοροκοίτης vulg. : ἐμβασίχυτρος O ²	231 α δούπησεν δὲ πεσῶν
ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ C	232 πρασσοφάγος h i j k1 j L ² P ¹
ἐπιδὼν L ⁶ P ² S ¹ U ⁵ marg. : ἐσιδὼν cet.	νεκρὸν ἔοντα] κνισσοδιώκτην j
233 ἀπέθηκε k1 P ¹ P ⁴	234 λειχάρπαξ V ³ ἐτάρων . . . τεθνεώτων
codd. praeter O ²	235 πηλοῦσιον i j1 μήπω γαίης ἐπιβάντα codd.
praeter i j1 O ² (καννηδύος O ²)	236 πρόσθεν i j1 L ² L ⁸ O ² S ² : προπά-
ροίη cet.	ἦτορ k1 j L ⁷ P ⁴ : ἦπαρ A ¹
208 : ἔκτοσθε βεβήκει k1 j L ⁷ P ⁴	237 πηλοβάτης h i j k1 ρίψας
h j P ¹ P ⁴ P ⁵ R ² U ²	238 ἐπληξε O ² : ἔχρισε cet. : ἐξετύφλωσε A ⁸ J
L ³ L ⁴ L ⁷ P ⁴ P ⁸	239 ὀργισθεῖς a h R ¹ : θυμώθη j L ¹ L ⁷ : μουνώθη
A ⁸ J P ⁴ V ³ : γουνώθη L ⁴ : συνώθη L ³	240 δαπέδω P ⁹ Pal. : γαίη
k1 Bm ¹ L ⁷ O ² P ¹ P ⁴ : πεδίῳ cet.	

ΒΑΤΡΑΧΟΜΤΟΜΑΧΙΑ

τῷ βάλε Κραμβοβάτην ὑπὸ γούνατα· πᾶσα δ' ἐκλάσθη
 κνήμη δεξιτερή, πέσε δ' ὕπτιος ἐν κούρησι.
 Κραυγασίδης δ' ἤμυνε καὶ αὖθις βαίνειν ἐπ' αὐτόν,
 τύψε δέ οἱ μέσσην κατὰ γαστέρα· πᾶς δέ οἱ εἴσω
 ὀξύσχοινος ἔδυνε, χαμαὶ δ' ἔκχυντο ἅπαντα 245
 ἔγκατ' ἐφελκομένῳ ὑπὸ δούρατι χειρὶ παχείῃ·
 Τρωγλοδύτης δ' ὥς εἶδεν ἐπ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
 σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς·
 ἦλατο δ' ἐς τάφρους, ὅπως φύγῃ αἰπὺν ὄλεθρον.
 Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς ποδὸς ἄκρον. 250
 Πρασσαῖος δ' ὥς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνουν προπεσόντα, 252
 ἦλθε διὰ προμάχων καὶ ἀκόντισεν ὀξύσχοινον·
 οὐδ' ἔρρηξε σάκος, σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκή·
 οὐδ' ἔβαλε τρυφάλειαν ἀμύμονα καὶ τετράχυτρον 255
 δῖος Ὀριγανίων, μιμούμενος αὐτὸν Ἄρηα,
 ὃς μόνος ἐν βατράχοισιν ἀρίστευεν καθ' ὅμιλον·
 ὤρμησεν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτόν· ὁ δ' ὥς ἶδεν οὐχ ὑπέμεινεν.

ἔσχατος δ' ἐκ λίμνης ἀνεδύσето, τείρετο δ' αἰνῶς 251
 ἦρωας κρατεροῦς, ἀλλ' ἔδυνε βένθεσι λίμνης 259

241 πηλοβάτην **ij k l**, cf. 237 κατὰ **k**: παρ **O**² ἐάγῃ **c e f g**
H² **J** **L**¹ **P**⁵ **S**¹ 242 om. **A**¹⁰ **B**¹ 243 κραμβανίδης **E** οὗτος **k**
 244 δέ οἱ] τόν γε **A**³ **A**⁴ μέσσην δ' αὐτόν **j** πᾶσα **b c d e f**
A¹⁰ **B**¹ **Bm**² **Si**² **Vi**³ 246 χειρὶ παχείῃ] χείρεσσι **l**— **P**⁴ 247 σιτοφάγος
ij k l: πρᾶσσοφάγος **A**⁸ 249 τάφρον **ij k l L**⁷ **O**² **P**⁸ **Vi**¹ εἴπως **k**,
 cf. **Ξ** 163 250 τρωξάρτην **V**⁵: -τη **O**² φυσίγναθος **Pal.** ποδὸς
O²: πόδας **P**⁵ **P**⁶ **R**¹: πόδα **cet.** 251 om. **L**³ **L**⁴ ὦκα δὲ λίμνην
 ἦλατο τειρόμενός περ δεινῶς **A**⁸ **L**¹ **L**⁷ **V**³: ὦκα δ' ἐς λίμνην εἰσᾶλτο τειρό-
 μενον δ' αἰνῶς **J** **P**⁴: ὦκα δὲ τειρόμενος ἐς λίμνην ἦλατο φεύγων **j**: ἔσχατος δ'
 ἐκ λίμνης ἀνεδύσето τείρετο δ' αἰνῶς **cet.** (δ' om. **h L**⁵ **N** **P**⁵ **P**⁸ **P**⁹) ἔσχατα
S¹ Baumeister: ἔσχατο **S**² 252 om. **I**³ **L**⁴, post 252 a hab. **j**
 τρωξάρτης **ij A**⁸ **O**² προσεόντα **E L**⁶ **O**¹ **P**⁶ **S**¹ 252 a καὶ οἱ ἐπέ-
 δραμεν αὖθις ἀποκτάμεναι μενεαίνων hab. **ij l** 253, 254 om.
l L¹ **L**⁷ **P**⁴ ὀξύσχοινον **a**—: ὀξεί σχοίνῳ **cet.** 255, 256 om. **j l L**¹ **L**⁷ **P**⁴
 255 τοῦδ' vulg.: οὐδ' **C N O**² **P**¹ **P**⁵ **P**⁸ **P**⁹ **Pal.** **U**² 256 ὀρηγανίων **k O**²
 257 post 261 a hab. **j l L**¹ **L**⁷ **P**⁴, et post 261 a et hic **H**² **J** **P**¹ **V**⁶
 258 om. **j l L**¹ **L**⁷ **P**⁴ ὤρμησαν **A**² **L**³ **P**⁸ 259 om. **j l L**¹ **L**⁷ **P**⁴ **P**⁵
 κραταιοὺς **k** ἔδυνε vulg.: ἔδυνε **H**¹ **H**² **J** **P**³ **P**⁶ **P**⁸ **V**⁶: ἔδυν' ἐν
k A³ **Bm**¹ **S**¹ **Vi**²: ἔδυν **h A**² **L**² **P**¹ **P**⁹ **Pal.** **V**⁵ βένθεα **B**¹ **E** **L**²

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΤΟΜΑΧΙΑ

Ἦν δέ τις ἐν μυσὶ παῖς Μεριδάρπαξ ἔξοχος ἄλλων, 260
 Κναίσωνος φίλος υἱὸς ἀμύμονος ἀρτεπιβούλου
 οἴκαδ' ἱεν, πολέμου δὲ μετασχεῖν παῖδ' ἐκέλευεν
 οὗτος ἀναρπάξαι βατράχων γενεὴν ἐπαπείλει·
 ἀγχοῦ δ' ἔστηκεν μενεαίνων ἱφί μάχεσθαι
 καὶ ῥήξας καρύοιο μέσσην ῥάχιν εἰς δύο μοῖρας 265
 φράγδην ἀμφοτέροισι κενώμασι χεῖρας ἔθηκεν·
 οἱ δὲ τάχος δείσαντες ἔβαν πάντες κατὰ λίμνην·
 καὶ νῦ κεν ἐξετέλεσεν ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 καὶ τότε ἀπολλυμένους βατράχους ᾤκτειρε Κρονίων, 270
 κινήσας δὲ κάρη τοίην ἐφθέγξατο φωνήν·

ἌΩ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι·

μεριδάρπαξ ὄρχαμος μιμούμενος αὐτὸν ἄρηα	261 a
ὃς μόνος ἐν μύεσσιν ἀρίστευεν καθ' ὅμιλον	261 b
αὐτὸς δ' ἔσθῃκει γαυρούμενος κατὰ λίμνην	262 a
οὐ μικρόν με πλήσσει μεριδάρπαξ ὃς κατὰ λίμνην	273

260 ita Ludw. μύεσσι **ij k l V⁶** : μυσὶ δὴ **f c**—P⁷ μεριδάρπαξ]
 νέος παῖς **ij l O²** : νέος **k S¹** : πτεριδάρπαξ **A¹** 261 κναίσωνος
 P⁹ : κνέσωνος P⁸ : corr. Ludw. : κραισώνος **h A¹ O² Pal.** : κρείσωνος **A³ A⁵** :
 κρείωνος vulg. ἐγχεμάχος **k l H² J P¹ P⁴** : ἀγχεμάχος **j L¹ L⁷ S² V³ V⁶**
 261 a hab. **ij k l H² V⁶** ὄρχαμος ὦν ἄλλων **H² V⁶** : μοιρωνάρπαξ
 ὄρχαμος αἰνῶ ἴσος ἄρηι **L²** : ὄρχαμος αὐτὸν ἄρη φαίνων κρατερὸς μερι-
 δάρπαξ **j** 261 b hab. **ij l H² V⁶** ἀριστεύεσκε **j L⁷** μάχεσθαι **j**
 262 om. **ij l** ἰῶν vulg. : ἰδῶν (ss. **ε**) **O²** : corr. Ludw. πολέμοιο
 vulg. : πολέμου δὲ **O²** 262 a om. **O²** αὐτοῦ **l L¹ L⁷ P⁴** γαυριού-
 μενος **h k a**—**A¹** : μεγαλοφρονέων **L²** ὥς κατὰ **f g A³ A⁴ B² Bm² Bm⁴**
 P⁶ P¹⁰ R¹ U⁴ V⁴ V⁵ : ὃς κατὰ **B¹ V⁶** : οὐ κατὰ **Vi²**, ex 273 στή δὲ παρὰ
 λίμνην γαυρούμενος οἶος ἀπ' ἄλλων **j** 262 b στεῦτο δὲ πορθήσειν
 βατράχων γένος αἰχμητῶν hab. **j L¹ L⁷** 263 om. **j l E L¹ L⁷ P⁴**
 γενεὴν **O²** : γένος cet. ἡπηπείλει **L⁵** : ἐπηπείλει **k P⁶ P⁸ S¹** 264 hab.
O² sol. 265 om. **j l L¹ L⁷ P⁴** καροῖο **O²** : καρούου vulg. : corr. Ilgen
 266 om. **j l L¹ L⁷ P⁴** κενώμασι **O²** : ἐν ὣμοις vulg. : καὶ ἐν ὣμοισι
h Bm³ J L⁸ P¹ S² : καὶ ἐν ὄμμασι **a** (—**O²**) χερσὶν **L²** : χεῖρες(σ)
Bm³ L⁸ S² U¹ 267 om. **j l L¹ L⁷ P⁴**, post 268 hab. **H² P⁹ Pal.**
 268 om. **l L¹ L⁷ P⁴** ἐξετέλεσσαν **a k C J N P¹ U²** οἱ σθένος] ὥς
 θεὸν **a**—**L⁸** : ὥς θεὸς **h J P⁵ S²** 271 κάρην **a** (—**O²**) **S²** : κάρηνα **L⁶ L⁹** :
 κάρηνα **c** τοίηνδ' **j l k**—**J L⁷ P¹ P⁴** 272 θαῦμα τόδ' **k l J L¹ L⁷ O² P⁴** :
 πένθος **L²** : ἔργον ἐν cet. ὀρώμεν **A⁴ B¹ O² P⁶ P⁶ R¹** 273 μικρόν
 με vulg. : με μικρόν **L⁵** : μικρά με **B¹ V⁶** : μικρόν μ' **j** : με om. **A² Pal.**
 ἔπληξε **j U⁵** : ἐκπλήσσει **V⁶** ὃς] οὐ **Vi²** : om. **ij l**

ΒΑΤΡΑΧΟΜΤΟΜΑΧΙΑ

Ἄρπαξ ἐν βατράχοισιν ἀμείβεται· ἀλλὰ τάχιστα
 Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον ἢ καὶ Ἄρῃα, 275
 οἳ μιν ἐπισχῆσουσι μάχης κρατερόν περ ἔοντα.
 Ὡς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ·
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης Κρονίδη σθένος οὔτε Ἄρης
 ἰσχύει βατράχοισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
 ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες· ἢ τὸ σὸν ὄπλον 280
 κινείσθω· οὔτω γὰρ ἀλώσεται ὅς τις ἄριστος, 284
 ὥς ποτε καὶ Καπαῖν' ἀνέκτανες ὄβριμον ἄνδρα 282
 καὶ μέγαν Ἐγκελάδοντα καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων. 283
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Κρονίδης δὲ βαλὼν ἀργῆτα κεραυνὸν 285
 πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 286
 πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν βατράχους τε μῦας τε· 289
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μυνὼν στρατός, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 290
 ἔλπετο πορθήσῃν βατράχων γένος αἰχμητῶν,

κινείσθω τιτανοκτόνον ὄβριμοεργόν 281
 ᾧ Τιτᾶνας πέφνες ἄριστους ἔξοχα πάντων 281 a
 αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν δειμαλέον διδὸς ὄπλον 287
 ἦκ' ἐπιδιήσας· ὁ δ' ἄρ' ἔπατο χεῖρὸς ἀνακτος 288

274 ἄρπαξ] ἐν(ν)αίρειν j k L¹ L² L³ L⁴ L⁷: ἐναίρων J: αἰρειν V³:
 κτείνει A⁸: ἤλασε O² βατράχοισιν om. ἐν cf B¹ L⁹ P⁷ Vi¹: βατρά-
 χους i j k l O² ἀμύνεται L⁵: βλεμεαίνει k (-ων i j l): μενεαίνων V³ V⁷:
 ἐπαπειλῶν O², cf. 263 275 ἡδὲ h i j l L² L³ S²: ἢ B² L² P⁴ ἄρην
 i j l O² 276 κρατεροὶ . . . ἔόντες a: κρατερῶ . . . ἔόντε k-
 277 μῦθον g B¹ B² L⁵ L⁹ P² P⁸ P¹⁰ R¹ U⁴ V⁴ Vi¹ 278 οὔτ' ἄρ'
 j Bm² Bm⁴ L¹ L⁷ O¹ O² P¹ P⁷ Vi¹: οὐ γὰρ cet. 279 ἀρηγέμεν codd.
 praeter O² 280 ἀρήγειν O²: ἀμυνέμεν k: ἀρηγότες O³ 281 hab.
 h i j l H² L⁸ S² V⁶ μέγα τιτ. R² U⁵ 281 a hab. h i j k l H² V⁶
 ἐπεφνες C N P¹ U² 284 hic vulg., inter 282 et 283 pos. h: om.
 i j l H² L⁸ S² V⁶ 282 om. i j l H² V⁶ ᾧ k κατὰ νῆα codd.
 praeter h O² Pal. κατέκτανες h k P⁶ P⁸ P⁹ Pal.: -εν cet. 283 om.
 P¹ Vi¹: post 284 h εὐκελάδοντα vulg.: ἐγκ- a καὶ κελάδοντα
 πέδησας A⁸ J L² L³ L⁴ L⁸ P⁴ S²: ἐγκελάδοντ' ἐπέδησας j H² L¹ L⁷: εὐκελ.
 τε πέδησας V⁶ καλ] i δ' j l- L² L⁷ U¹: ἡδ' k j P⁴ V³ V⁶ εὐρέα H² V⁶
 285 βαλὼν O²: βάλε sim. cet. ἀργῆτα O²: ψολόεντα vulg.: ψολόεντι
 κεραυνῷ h a- A⁸ 286 πρῶτον μὲν βρόντησε k μέγα A⁸ B¹ P¹ P⁴ P⁶ V⁵
 ἐξελέλιξεν A³ A⁴ B¹ E P² P⁸ V⁴ 287 om. a h i l 288 fort. ser-
 vandus 289 ἐπὶ τοῖσδε vulg.: ἐπὶ τοῖσδε τε μῦας a h i k l: ἐπὶ
 τοῖσδε κεραυνός O¹: βατράχους τε μῦας τε j: fort. ἐπὶ τοῖς τε μῦας τε
 291 ἴετο i j k l j L¹ L³ L⁴ L⁷ γένος βατράχων ἀγερώχων i l

BATPAXOMTOMAXIA

εἰ μὴ ἀπ' Οὐλύμπου βατράχους ἐλέησε Κρονίων,
ὅς ῥα τότε ἐν βατράχοισιν ἄρωγους εὐθὺς ἔπεμψεν.

Ἦλθον δ' ἐξαίφνης νωτάκμονες, ἀγκυλοχεῖλαι,
λοξοβάται, στρεβλοί, ψαλιδόστομοι, ὄστρακόδερμοι, 295
ὄστοφυεῖς, πλατύνωτοι, ἀποστίλβοντες ἐν ὤμοις,
βλαιοί, χειροτένοντες, ἀπὸ στέρνων ἐσορῶντες,
ὀκτάποδες, δικάρηνοι, ἀχειρέες, οἱ δὲ καλεῦνται
καρκῖνοι, οἳ ῥα μῶν οὐρὰς στομάτεσσιν ἔκοπτον
ἦδὲ πόδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχοι. 300
τοὺς δὴ ὑπέδεισαν δειλοὶ μύες οὐδ' ἔτ' ἔμειναν,
ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύετο δ' ἥλιος ἤδη,
καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἔξετελέσθη.

292 ὥκτειρε codd. praeter **a h i j l J L¹ L² L⁸ P¹ P⁴ P⁸ P⁹ S²** 293 ὥς
B¹ C N P⁸ U² : ὅστις **i k l O²** ἐν om. **j B¹ Bm² Li P³ P⁶ P⁸ P⁹ P¹⁰ R¹**
U⁴ V⁵ V⁶ Vi¹ : τοῖς βατρ. O² : τε βατρ. **h** ῥα φθειρομένοισιν **k l J L¹ P¹ P⁴**
αὐτὸς **e L¹ L² L S²** 294 νωτάκμονες L⁸ S² : νωτάκρονες **b c e f g**
ἀγκυλοχεῖλαι **a h l B¹ L⁸ P⁴ S² V⁵** : -ῆλαι cet. 296 om. **l L⁸ P¹ P⁴ S²**
ὄστροφυεῖς B¹ Vi¹ : ὄστοφάγοι **h** 297 βλεσσοὶ **b c d e f g A⁹ R²**
χειροτένοντες codd. praeter **l L¹ L⁷ O² P¹ P⁴** ὀρώωντες **k** : ὀρώντες **l**
298 ἀχειρέες Vi¹ : ἀχερέες **P⁴** 301 οὐς **i j l L⁸ S² V⁶** δειλοὶ πάντες
codd. praeter **i j l O²** 302 τράποντο **b c d e** δύσατο **b c d e f g S¹** :
δύετο A² P⁹ : ἐδύετο Barnes forte Byzantinus 303 μελέτη P¹
τέλος σὺν θεῷ ὁμήρου μυοβατραχομαχίας. τινὲς δὲ λέγουσι τίγρητος τοῦ
καρὸς εἶναι αὐτὴν P⁹ : ἐν ἡμῃ ἡμέρα ἐπράχθη τέλος | ἀμην H² : ceteras
subscriptiones videas apud Ludwichium

IV. VITAE

Demetrius Chalcondyles cum omnium princeps Homerum ederet vitam Herodoteam, libellos duo de Homero Plutarchi, Dionis Prusaensis or. ii praemisit Iliadi; certamen Homeri et Hesiodi luce ut ait donavit in libello miscellaneo a. 1573 Henricus Stephanus. qui a quonam codice exscripserit opusculum saltem non dixit; constat tamen codice illum usum esse unico qui exstat Florentiae Laur. lvi. 1; apographum quod inde fecerat in bibliothecam Leidensem inter codices Vossianos devectum est. et codex et apographum latuerunt ut videtur donec ille denuo velut repertus sit a Valentino Rose (*Anecdota Graeca et Graecolatina* 1864 ff. 15, 16, cf. F. Nietzsche Rh. Mus. 1873, 237 sqq.): utroque usus est Nietzsche in editione a. 1871: opusculum ediderunt et Friedel (N. Jahrb. f. Phil. suppl. x. 1873, 235 sqq.) et ter quaterve Alois Rzach.

Vitam Proculeam atque illas quas numeris iv, v insignivit Westermannus primus edidit Leo Allatius in libro *de patria Homeri* a. 1640, repetito a Iacobo Gronovio in *Thesouro Graecarum antiquitatum* tom. xi. a. 1701. hanc supellectilem totam edidit Iosua Barnes regnante Anna nostra ab Homeri editionibus non ante Wolfium exulaturam. tandem e codice Matritensi vitam vi eruit Ioannes Iriarte in catalogo suo a. 1769. omnia denique adiecta vita Suidea composuit in libro utilissimo Antonius Westermann a. 1845: Westermanni copiis nihil novi licuit addere praeter papyrum Dublinensem, vitam Mureti scholiis praepositam, atque quae ex Alexandro Paphio Eustathius traxit.

Regredientibus super typorum inventionem Herodoteam vitam cum Musis Herodoti coniunctam raro praebent

VITAE

codices; aut Homero praefixa aut inter opera rhetorica invenitur. Herodoti autem editores receperunt usque ad dimidium fere saeculum octavum decimum. separatim edidit unus quod sciam Reinoldus Lond. 1752. contra opus de Homero Plutarcheum et in moralibus Plutarchi manu scriptis et in praefationibus Homeri reperitur. vitae iv, v nisi Homero praemissae vix occurrunt, casu enim reperiuntur in binis codicibus miscellaneis Ma² P⁷, quorum ille maximam partem homericus est. idem codex Ma² sextam continet vitam, eandem forma ampliore codex scholiorum Mureti. capitulum Suidae homericum in sede sua semper invenitur nisi quod in codicibus Vindobonensi 39 et Ottoboniano 58 praefigitur Iliadi. Alexandri historiolum unde traxerit Eustathius nescimus.

Librum Herodoteum exhibent codices satis multi, qui cum minime cuncti collati sint inutile visum est per familias recensere: patebit tamen Herodotum legentibus Bm² M² P² P¹¹ cohaerere, vetustissimum P¹⁰ duo libros Bm⁴ P¹² peperisse neque vinculo multo minus arto A¹ E¹ V¹ atque etiam Ma¹ Ma⁴ amplecti. omnium vero maxime Byzantinis placuit vita quarta, fortasse propterea quod auctoribus caret: quot nitatur codicibus ignotum, adhibemus viginti sex. neque multo cedit quinta vita, in codicibus tradita undeviginti.

Equidem consilium horum monumentorum edendorum sero cepi, neque non piget quod dum Italiam viginti ante annis peragro aliis rebus intentus segetem illam opimam omiserim. attamen libros Britannos, Parisinos, Venetos, Mediolanenses, Hispanos plerosque, Monacenses, Vindobonenses pecunia ab Academia nostra adiutus excussi: Comiti quoque de Leicester quod Homeros avitos mihi usurpandos concessit gratias ago habeoque. Allatus sane quo codice Romano sit usus, quo Palatino Iungermannus, non patefeci: quos autem Parisinos in illius usum exscripserit Bourdelotius aperuit pro summa humanitate Henricus Omont.

VITAE

quae nunc desiderantur fortasse aliquando praestabimus : sin minus, sciat lector has litteras parvum damnum inde accepisse.

Originem atque fontem harum biographiarum repetere huius quidem loci non est : pauca tamen praefanda videntur. Herodoteam vitam conscripserit homo Ionicae dialecti peritus, peritus et locorum et institutorum Asiae Minoris et qui Cumae causam ut Smyrnaeorum matris defenderit : licet de Gergithio historico Cephalione cogitare, licet fortasse et de ipso Ephoro, Cumano cive. Plutarchi duo libros maxima saltem e parte eosdem esse atque *μελέτας* illas a pluribus citatas vulgo creditur (vid. auctores p. 237 allatos) : qui autem grammaticis biographica admiscuerit ignoratur.

Certaminis quod dicitur quale nunc est auctor grammaticum se prodit qui post Hadriani aetatem biographias Homericam et Hesiodeam cum Museo Alcidamantis composuerit (consulendus super hanc rem nuperrime A. Busse, Rh. Mus. 1909, 108 sqq.). satis autem doctus fuit qui tot auctores citaverit atque potissimum Callimachi tabulas in loco celeberrimo (256, 258) adierit. qui vero Antoniniano saeculo posteriores tale consilium potuerint capere, pauci se praebeant : multi grammatici velut Epaphroditus, Phainus, Philoxenus temporis ratione prohibentur. Dyscolum Herodianumque talia luisse nemo crediderit : rhetorum autem velut Philostrati, Libani et quantum licet conicere sophistarum, alia omnino scribendi ratio : sane de Cononibus Hephaestionibusve possis cogitare, res tamen nos potius ducit ad Porphyrium, qui philosophus historicus grammaticus non est cur vitas neglexerit, siquidem eiusdem academiae dux Proculus idem munus posterius gesserit. vitas omnes inter se conferre longum erat : illud tantum praevertendum videtur : biographos cum usque ad Stesimbrotum exsequamur, historiolas super Homerum a Pindaro, Simonide Ceo, Heraclito forte et Asio Samio narratas videamus, originem cuncti

VITAE

generis licet conicere repetendam esse a filiis illis Homeri quos Graeci Ὀμηρίδας nuncupaverunt.

Vitarum Codices.

A¹ = codex bibl. Ambrosianae 74 A 181 sup. membr. mm. 316 × 218, ff. 104, s. xiv. cont. f. 2 r. vit. iv, v in unam factas: tum Iliadem. [nobis in Iliade M¹.]

A² = cod. bibl. Ambros. 120 B 98 sup. membr. s. xv, 251 × 178 mm., ff. 230. cont. f. 1 v. Ap. Rhod. Arg., f. 127 r. Batrachomyomachiam, f. 132 r. vitam Herodoti, f. 145 r. Orphei Argonautica, f. 178 v. Homeri hymnos, f. 209 v. Callimachi hymnos. [nobis in Hymnis D.]

A³ = cod. bibl. Ambros. 450 I 4 sup. chart. 175 × 122 mm., ff. 232, a. 1276. f. 1 r. vit. v e qua verba λητ̃ . . . δε κριθηῖδος sola legi poterant, f. 16 r. Iliadem, 227 r. Batrachomyomachiam. [nobis in Iliade M⁷, in Batrachomyomachia A⁹.]

A⁴ = cod. bibl. Ambros. 486 L 73 sup. chart. 260 × 170, ff. ix + 268, s. xiii. cont. f. 1 r. Eustath. in Il. A-B 307, 87 r. vitas iv, v, 96 Iliadem, 264 v. Batrachomyomachiam. [nobis in Iliade M¹⁰, in Batrachomyomachia A¹⁰.]

A⁵ = cod. bibl. Ambros. 502 L 116 sup. chart. 288 × 207, ff. 317, s. xiii. f. 1 r. vit. iv, v: Iliadem. [nobis in Iliade M¹¹.]

A⁶ = cod. bibl. Ambros. 532 M 86 sup. chart. 290 × 200, ff. 280, s. xv. cont. ff. 1-29 Moschopuli prolegom., 33 vitam v, 35 Iliadem. [nobis in Iliade M¹².]

A⁷ = cod. bibl. Ambros. 1015 E 56 inf. membr. 242 × 168, ff. 111, s. xv. cont. f. 1 r. vitt. iv, v, 2 r. vit. Proculi, 5 r. Iliadem. [nobis in Iliade M¹³.]

Bm¹ = cod. Mus. Britannici King's 16. chart. 260 × 170 mm., ff. 281, a. 1431. cont. f. 1 r. vitt. iv, v, 2 r.-281 Iliadem. f. 201 r. ἐτελειώθη ἡ παρούσα δμηρικὴ δέλτος ἐν τῷ α-τῷ ὑ-τῷ λ-φ α-φ ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ χῦ ἐνανθρωπήσεως [A. D. 1431]. θῦ τὸ δῶρον πόνος δὲ χριστοφόρον. [nobis in Iliade Bm³.]

Bm² = cod. Mus. Brit. Harley 5600. membr. 335 × 215 mm., ff. 239, a. 1466. cont. ff. 1-6 v. vit. Herod., 6 v.-13 r. hypotheses, 13 v.-14 r. epigrammata, f. 16 Iliadem. f. 239 r. ἐτελειώθη ἡ τοῦ δμήρου ἱλιάς χειρὶ μου ἰωάννου πρεσβυτέρου ῥώσου τοῦ κρητός ἐν α-ῷ ν-ῷ ζς-ῷ μηνὶ μαίω ις-ῇ ἐν φλωρεντία. [nobis in Iliade Bm⁴.]

Bm³ = cod. Mus. Brit. Harley 5601. chart. 328 × 210 mm., ff. 281, s. xv. cont. ff. 1-6 r. Batrachomyomachiam, 6 v. vitt. iv, v, 7 v. vit. Procl., 8 r. Cypriorum enarrat., 9-11 r. proleg., 13 r. sqq. Iliadem. [nobis in Iliade Bm⁷.]

Bm⁴ = cod. Mus. Brit. Harley 5635. chart. 220 × 140 mm., ff. 266, s. xv. cont. epistolas var.: ff. 234-247 Herodoti vit.

Ca¹ = cod. bibl. univ. Cant. 191, Dd. iv. 16. chart. mm. 210 × 140, ff. 327, a. 1441. cont. miscell. ff. 98 v., 99 r. vit. iv.

C² = cod. bibl. coll. ss. Trinitatis Cant. 983 R. 16. 35. chart. s. xv. f. 1 vit. v, 4 Iliad.

E¹ = cod. bibl. Scorialensis 83 Σ. ii. 7. chart. mm. 280 × 190, ff. 346, s. xv. cont. f. 1 sqq. misc. inter quae vit. iv et Herod., 8-243 Iliadem, 244-346 misc.

VITAE

E² = cod. bibl. Scorialensis 509 Ω. i. 12. membr. mm. 350 × 250, ff. 216, s. xi. cont. f. 1 r. Tryphonis *περὶ παθῶν λέξεων* cet., 4 v. vitt. iv, v Procul., 4 v. Cyprior. enarrat., 5 r. Batrachom., 7 r. Iliadem.

G = cod. Guelferbytanus 695 (Gud. gr. 23) chart. in fol., saec. xv (sec. catal. Ebertianum, a. 1827 : a Westermanno collatus. cont. 'Plut. *ἐς τὸν βίον τοῦ Ὀμήρου* graece.'

H = cod. bibl. Holkham. 263. membr. mm. 285 × 195, ff. 469, s. xv. cont. ff. 2-10 Batrachom., 11 r. vitt. iv, v, 12 r. vit. Procul. Cyprior. enarrat., 13, 14 prolegg., 16 r. Iliadem. [nobis in Iliade H¹.] f. 1 v. *hūc librum donavit venerabilis presbiter et eximius grāmāticē latine grece hebraiceque doctor Dñs Petrus de montagnana congregationi canonicorum regularium lateran. scī augustini. ita ut sit tantum ad usum dictorum canonicorum in monasterio scī Iohānis in viridario padue cōmorantium.* post quae exstat rasura ubi fortasse stetit annus 1478 cl. Tomasini Bibl. Patavin. 1639, p. 21². subscriptionem legit amicissime F. Madan. [nobis in Iliade H¹.]

L = cod. bibl. Laur. lvi. 1. chart. in folio, ff. 292, s. xiv. (cat. Bandiniani ii. 289 sq.) cont. f. 1 Menandri rhetorica, 11-26 alia rhetorica inter quae Certamen Homeri et Hesiodi, 27-42 Theophylacti opp., 43-51 Polemonis opp., 84 sq. Pollucis onomastici part., 166 sqq. Polyaeni strateg. Post Stephanum primus contulit F. Nietzsche, Acta soc. phil. Lips. 1871, 1 sqq. novissime A. Rzach. Hes. ed. mai. 1902, ed. min. alt. 1908.

Le = Leidensis Vossianus catalogi a. 1715 fol. 394, n. 64 'in charta': cont. Iliadem cum paraphrasi et scholiis unde nonnulla sumpsit Valckenaer in ed. Ammonii a. 1739, vitas iv, v contulit E. Wassenbergh in ed. Homeri libb. i et ii Francquerae 1783.

Li = cod. bibl. Lipsiensis 32 [olim 1275] : chart. mm. 335 × 230, ff. 339, s. xiv-xv. cont. f. 1 vit. iv, v, f. 48 vit. Herod., 52 Iliadem. cf. cat. V. Gardthausen 1898.

M¹ = cod. bibl. Monacensis 111. chart. mm. 340-235, ff. 241, s. xv. cont. ff. 1-5 v. Batrach., 5 v. vit. iv, v, 6 v. vit. Proculi, Cypriorum enarrat. exegeses, 9 v. hypotheses, 11 v. Iliadem.

M² = cod. bibl. Monacensis 311. 'bomb. in octavo,' ff. 357, s. xiii. cont. f. 1 vit. v, f. 5 Iliadem. contulit G. Thomas in usum Westermanni.

M³ = cod. bibl. Monacensis 333. membr. mm. 230 × 155, ff. 110, s. xv. cont. f. 1 Orph. Arg. Mus. hymnos, 69 Proculi hymnos, 72-85 v. h. Ap., h. Merc. 1-192, 91 vit. Herodot. [nobis in Hymnis Mon.]

Ma¹ = cod. bibl. publ. Matritensis 4568 (31 ap. Iriart.). chart. mm. 270 × 195, ff. 273, a. 1487. cont. f. 1 Herodoti historias, 265-272 vit. Herodot. 272 Dio Prus. or. f. 264 v. *κωνσταντίνος ὁ λάσκαρις ἐξέγραψε ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐν μεσσήνῃ τῆς σικελίας πάλαι ποθήσας κτήσασθαι. οὔτε δὴ παπύρου κρείττονος ἐπιτυχῶν ἐν τῇ πόλει. ἐκγράψας δὲ τάχιστα διὰ ὅτι ἔχων τὰ ἀντίγραφα ξενὸς ὧν ἐβούλετο ἀποδημῆσαι. ἔτει ἀποθεογονίας α̅, ὁ π̅ ζ̅ μηνὸς αὐγούστου ἡμέρα λ̅.*

Ma² = cod. bibl. publ. Matritensis 4629 (67 ap. Iriart.). chart. mm. 205 × 160, ff. 212, s. xv, manu Lascaris. cont. f. 1 misc. in Homerum, f. 8 v. signa Aristarchea, 9 r. vitam vi sine titulo, 9 v. Hermogenis *περὶ Ὀμήρου*, 96 r.-97 r. vitt. iv, v.

Ma³ = cod. bibl. publ. Matritensis 4692 (62 ap. Iriart.). chart.

VITAE

mm. 225 × 160, ff. 135, a. 1460. cont. ff. 3–85 Plutarchi Apophthegmata, 86–134 r. de Homero, 134 v.–135 de Musica. duabus scriptus manibus, quarum altera Lascaris est alterius opus (ff. 48–98, 106–134 r.) adornat in marg. Lascaris. f. 134 r. + κωνσταντίνου τοῦ λασκάρως κτῆμα καὶ κόπος ἐν μεδιολάνῳ ἐκγραφέν ἔτει α̃, ὁ ξ̃.

Ma⁴ = cod. bibl. publ. Matritensis 7210 (98 Iriart.). chart. mm. 200 × 130, ff. 146, s. xv. cont. f. 5 Gorgiae Helenae laudationem, 9 Herodoti vitam, 19–29 SS. Gregorii et Basilii opuscula, 30 Xenophontis Rempublicam Lacedaemoniorum, 46 Isocratis or. et epist., 107 Libanii opuscula, 137 Aristidis orationem.

N = cod. Neapolitanus olim gentis Taccone: nunc ut litteris certiore me fecit vir doctissimus Aemidius Martini deperditus: contulit post Gargiullium Stark in usum Welckeri, *Ep. Cycl.* ii. 504 sq. ante quem forte viderat Bachmann, v. Lycophr. ed. 1830 praef. vi, adnott. ad vv. 202, 233. Starkii relationem adicimus: *acht klein aber deutlich beschriebene Blätter ohne viele Abkürzungen, also wohl aus dem 12. Jahrhundert, sind einem Ammonius, περὶ ὁμοίων, Ald. 1497 angeheftet und enthalten (1) γένος δμήρου, nach der Angabe des Besitzers gedruckt von Leo Allatius, nur 8–12 Zeilen und daher ohne Zweifel eins mit γένος 'Ομήρου unter δ' in Westermanns Vitarum scriptores min. p. 27, (2) Πρόκλου περὶ δμήρου, (3) τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν κυπρίων λεγομένων ποιημάτων, (4) ὑπόθεσις τῆς ἄλφα δμήρου βαψφδίας und so fort bis τῆς ζ'.* de aetate dubitari potest.

O¹ = cod. Bodleian. Barocci 46. chart. mm. 202 × 155, ff. 217, s. xv. cont. f. 9 Pindari Ol. Pyth., 72 Hesiodi opp., 176 vitam v, 180 Batrachomyomachiam, 200 Musaei Her. et Leand.

O² = cod. Bodleian. Barocci 119. chart. mm. 235 × 163, ff. 143, s. xv–xvi. cont. misc. grammat.: 98 r.–108 v. vit. Herodoti, 109 Gorgiae encom. Helenae, 113 Arati Phaenom. part.

O³ = cod. Bodleian. Barocci 203. chart. mm. 305 × 210, ff. 673, cont. Iliadem praefixa vit. v. [nobis in Iliade O².]

P¹ = cod. bibl. nat. Paris. 1671. membr. mm. 375 × 280, ff. 272 + 220, a. 1296. cont. Plutarchi vitas et moralia: f. 134 v. de Homero.

P² = cod. bibl. nat. Paris. 1672. membr. mm. 395 × 270, ff. 432, s. xiv. cont. Plutarchi vitas et moralia: f. 670 de Homero.

P³ = cod. bibl. nat. Paris. 1732. chart. mm. 205 × 135, ff. 107, s. xv. cont. f. 1 Herodoti vitam, f. 13 Iuliani imperatoris opera.

P⁴ = cod. bibl. nat. Paris. 1805. chart., ff. 298 × 205, ff. 318. cont. f. 1 Pythagorae aurea carmina, 2 v. Batrachomyomachiam, 9 v. vit. iv, 11 v. Iliadem. f. 1 erasum DCX: usus est Allatius exscribente Bourdelotio. ib. βίβλος μαμουνα ἦν εὔτε τὰδ' ἐγράφετο. f. 308 r. ἐτελειω (ss. θ) τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ εὐτελοῦς ἱερέως γεωρ (ss. γ) τοῦ γρηγοροπούλου θῦ διδόντος. [nobis in Iliade P¹.]

P⁵ = cod. bibl. nat. Paris. 1868. chart. mm. 287 × 205, ff. 458, s. xv. cont. miscell. philosoph. et med., f. 111 Plutarchi de Homero.

P⁶ = cod. bibl. nat. Paris. 2556. chart. mm. 208 × 145 ff. 88, s. xiv. cont. f. 1 Syncelli de orationis constructione, 29 vitt. iv, v, 30 misc. theologica. f. 1 DLII eras. usus est Allatius exscribente Bourdelotio et Cramer An. Par. iii. 97 sqq.: f. 28 ad finem Syncelli: ἐγὼ ἐγραψα ταῦτα νικόλαος.

P⁷ = cod. bibl. nat. Paris. 2681. chart. mm. 335 × 250 circ., ff. 231,

VITAE

3. xiii. cont. f. 1 Choerobosc. *περὶ ποιητικῶν τρόπων*, 2 r. Tryphon. *περὶ τῶν τῆς λέξεως παθῶν*, 2 v. vit. Proculi, 3 r. Iliadem. [nobis in Iliade P³.]¹

P⁶ = cod. bibl. nat. Paris. 2697. membr. 330 × 230. ff. 484, s. xiii. cont. f. 1 Plutarchum de Homero, f. 12 Eustathium in Iliadem A-M una cum textu.

P⁹ = cod. bibl. nat. Paris. 2766. chart. mm. 250 × 160, ff. 350, s. xiv. cont. f. 1 v. vit. iv, 2 r. vit. Herod., 7 r. Iliadem. [nobis in Iliade P¹¹.]

P¹⁰ = cod. bibl. nat. Paris. 2955. chart. mm. 285 × 215, ff. 253, s. xv. cont. f. 1 Luciani opera, f. 68 Xenophontis opera, 115 v. Gorgiae encom. Helen., 118 v. vit. Herodot., 129 v. Plutarchi opuscula, 229 Aristotelis Eth. Nic. lib. i, ii, 247 Philostr. imaginum part.

P¹¹ = cod. bibl. nat. Paris. 3020. chart. mm. 215 × 155, ff. 122, s. xv. cont. f. 1 Iuliani imperatoris opera, 111 vit. Herodot.

P¹² = cod. bibl. nat. Paris. suppl. gr. 144. chart. mm. 290 × 195, ff. 340, s. xv. cont. f. 2 vit. iv, 4 v. Iliadem. [nobis in Iliade P¹⁴.]

P¹³ = cod. bibl. nat. Paris. suppl. gr. 541. chart. mm. 215 × 145, ff. 353, s. xv. cont. misc. philosoph., f. 316 vit. Plutarchi.

P¹⁴ = cod. bibl. nat. Paris. suppl. gr. 1095. chart., ff. 280, s. xv. cont. f. 1 r. vit. Proculi, f. 1 v.-24 v. Plutarchi *περὶ Ὁμήρου*, 25 Iliadem, 225 r. Homeri Hymnos, 245 v. Callimachi hymnos, 258 v. Orphei hymnos, 274 Procli hymnos, 276 v. Batrachomyomachiam. [nobis in Iliade P²¹.]

Pa = cod. bibl. Com. Parmensis H. H. ii. 27. chart. mm. 330 × 231, ff. 222, s. xv-xvi. cont. f. 1 Batrachomyomach. 215-303, 2 vitt. iv, v, vit. Proculi, Cypriorum enarrat., proleg., Iliadem, cf. cat. Aem. Martini, 1893, 169-171. Cypria contulit B. Keil. Rh. Mus., 1848, vi. 141. [nobis in Iliade Pa.]

Pal.¹ = codex Palatinus quo usus est Gothofredus Iungermann in ed. Herodoti Francofurt. a. 1608, qui utrum Pal. 179 an 310 fuerit (vid. catalogum Henrici Stevenson a. 1885) non liquet.

Pal.² = cod. bibl. Palatinae 40. chart. in quarto, ff. 252, s. xiv. cont. f. 20 Sophoclis Ai. El. O. T., 31 Pindari Ol. Pyth., 57 Dionys. Perieg. descr. orb., 65 Lycophr. Alex., 87 Oppiani Hal., 111 Arati Phaen., 128 Iliadis B, 146 vit. iv, v, Iliadem, 248 Choerobosc. de trop. poet. v. cat. bibl. Pal. Stevenson. 1885, 22 sq. vitas iv, v contulit L. Kayser ap. Westermann.

Pe = cod. Perusinus bibl. com. E. 48. chart. mm. 290 × 210, ff. 359, s. xv. cont. f. 1 Batrachomyomach., 8 vit. iv, v. 9 vit. Procul., 10 Cypriorum enarr., 15-351 Iliadem. Cypria contulit in usum nostrum J. R. Rigg. [nobis in Iliade Pe.]

S = cod. Leidensis Vossianus qu. gr. 18. chart., s. xvi. manu Henrici Stephani. cont. inter alia Certamen Homeri et Hesiodi. cf. Pauli Colomesii opera 1709, p. 854, no. 90, cat. libr. bibl. Lug.-Bat., 1716, 396, H. Omont, *Catalogue des manuscrits des bibliothèques des Pays-Bas*, 1887, 4. contulit primus F. Nietzsche in actis soc. phil. Lipsiensis, 1871, 1 sqq.

¹ cod. Paris. 2683 chart. s. xiv. mm. 335 × 230 ff. 222 habet f. 5 r. vit. iv usque ad *τὴν μούσαν* (lecto *μάρωνος, ὀρνηθοῦς, κοιθηῖος*).

VITAE

U¹ = cod. bibl. Marc. Venet. 454. membr. mm. 393 × 278, ff. 327, s. x. cont. f. 1 Proculi Chrestomathiae lib. i: vitam Proculi: f. 4-8 Cycli enarrationem praeter Cypria (Chrestom. lib. ii). f. 12 Iliadem. [nobis in Iliade A.]

U² = cod. bibl. Marc. Venet. 455. chart. mm. 247 × 165, ff. 401, s. xiii-xiv. cont. f. 1 r. vit. iv: Iliadem. [nobis in Iliade U².]

U³ = cod. bibl. Marc. Venet. 514. chart. mm. 215 × 152, ff. 448, s. xv. cont. misc. f. 352 vit. iv, v, Iliadis A, B. [nobis in Iliade U⁷.]

U⁴ = cod. bibl. Marc. Venet. 611. f. 1-45 Plutarchi de Hom.

U⁵ = cod. bibl. Marc. Venet. ix. 2. chart. mm. 293 × 220, ff. 375, s. xvi, duobus tomis constans. cont. Iliadem cuius ad finem vit. Proculi. [nobis in Iliade U⁹.] f. 1 r. uniuscuiusque tomi in schedula impressum colligebat *Ascanius Varese Patavinus Abbas Generalis Congr. Lateranensis Canoniceis suis & tibi*: cf. Tomasini cat., p. 21, plut. xvii. 3 et 4, ubi 'donum P. M.' sc. Petri de Montagnana: cf. H. eadem est manu qua cod. Odysseae Ven. ix. 29. [nobis in Iliade U⁹.]

U⁶ = cod. bibl. Marc. Venet. ix. 33. chart. et membr., mm. 280 × 215, ff. 315, s. xv. cont. f. 2 r. vit. iv, v: Iliadem. ad init. *Anthoni Augustini liber*: ibidem impressum *Legato Nobile Girolamo Contarini* 1843. [nobis in Iliade U¹³.]

V¹ = Vindob. phil. 5. chart. mm. 430 × 275, ff. 191, s. xv. cont. ff. 1, 2 vit. Herodot., 4 Iliadem, 84 Quintum Cal., 130 Odysseam. [nobis in Iliade V¹, olim L.]

V² = Vindob. phil. 39. chart., ff. 675, s. xv. cont. f. 1-3 r. vit. Suidae, 3 v. *προθεωρία τῆς δλης ποιήσεως*, 5 *περὶ διαίρέσεως ποιητῶν*, 5 v. *ἐπὶ τὰ πόλεις*, 6 v. Iliadem. [nobis in Iliade V², olim G.]

V³ = Vindob. phil. 117. bomb., ff. 251, s. xiii. cont. f. 1 vit. iv, v, f. 2 Iliadem. [nobis in Iliade V³, olim H.]

Ve = cod. bibl. Vict. Emanuel. Romae 6. membr., s. ix, mm. 227 × 152, ff. 167. cont. f. 3 anecdotum Osanni quod sequuntur scholia minora in Iliadis A-Z: cf. Osann *Anecdotum Romanum*, Gissae, 1851. Sittl, *Szb. d. K. bayr. Ak. d. Wiss.*, 1888, 274 sqq., Piccolomini, *Hermes*, xxv.

Vrat. = Vratislaviensis 29. membr. mm. 350 × 255, ff. 177, s. xv. cont. f. 3 Batrach., 6 vit. iv, 6 v. Iliad., 51 r. Odysseam. contulit Kampmann in usum West.

VITA HERODOTEΑ

Testimonia

Tatianus *in graecos* ed. Otto c. 31 περὶ γὰρ τῆς ποιήσεως τοῦ Ὀμήρου, γένους τε αὐτοῦ καὶ χρόνου καθ' ὃν ἤκμασεν, προηρεύνησαν οἱ πρεσβύτατοι, Θεαγένης τε ὁ Ῥηγίνος κατὰ Καμβύσην γεγωνῶς, Στησίμβροτός τε ὁ Θάσιος καὶ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος, Ἡρόδοτός τε ὁ Ἀλικαρνασσεὺς καὶ Διονύσιος ὁ Ὀλύνθιος.

Eust. in Iliad. 4. 27 καὶ ὅτι ἔπνεε τὰ ἔπη Ὅμηρος· καὶ οὕτως εἶχε τῆς περιέργου καὶ ἐμμελοῦς μουσῆς ὥς οὐδὲ τοῦ ἐν ἀπλότῃ πεζολογεῖν ἕτεροι, καθὰ καὶ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ ἐν οἷς ἔγραψεν εἰς τὸν Ὅμηρον. quae quorsum spectent incertum.

Suidas in Ὅμηρος Bernh. ii. 1108 b 21 Ὅμηρος. ἄγνωστος τοῖς ἀνθρώποις. Ἡρόδοτος δὲ ὁ ἱστορικὸς ἔγραψε βίον Ὀμήρου, μᾶλλον τοῦδε ἁρμοδιώτερον. Cf. et ad vv. 30, 119, 135, 170, 345.

Codices : A², Bm², Bm⁴, E¹, Li, M², Ma¹ Ma², O², P³, P⁹, P¹⁰, P¹¹, Pal.¹, V¹, V² : Amstelodamensis Schweighaeuseri quem attulit Westermann idem valet atque folia priora ed. principis : v. H. Omont, *Catalogue des mss. grecs des bibliothèques des Pays-Bas*, 1887, p. 11.

α'. Ἡρόδοτος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς περὶ Ὀμήρου γενέσιος καὶ ἡλικίης καὶ βιοτῆς τάδε ἱστόρηκε, ζητήσας ἐπεξελεθεῖν εἰς

Titulus : ἡροδότου ἀλικαρνασσεὺς περὶ τῆς τοῦ δμήρου γενέσιος καὶ ἡλικίας καὶ βιοτῆς Bm⁴ P³ (-σεως) : ἡροδότου ἀλικαρνασῆος ἐξήγησις περὶ τῆς τοῦ δμήρου γενέσιος καὶ βιοτῆς Bm² M² P¹⁰ P¹¹ (om. ἐξήγησις) Pal.¹ : ἡροδότου εἰς τὸν βίον τοῦ δμήρου ἡροδότου βίος δμήρου V¹ : ἡροδότου περὶ δμήρου γενέσεως A¹ E¹ P⁹ : βίος δμήρου ἐξ ἡροδότου συγγραφεὺς Ma¹ βίος δμήρου τοῦ ποιητοῦ καθ' ἡρόδοτον Ma⁴ om. Li P⁹

1 ὁ Bm² M² O² P¹⁰ : om. cet. γενέσεως Bm⁴ P³ Ma⁴ (-ιος ss.)
2 ἐπελεθεῖν Ma⁴

τὸ ἀτρεκέστατον. ἐπεὶ γὰρ ἡ πάλαι Αἰολιῶτις Κύμη ἐκτί-
 ζετο συνήλθον ἐν ταύτῳ παντοδαπὰ ἔθνεα Ἑλληνικά, καὶ
 δὴ καὶ ἐκ Μαγνησίης ἄλλοι τέ τινες καὶ Μελάνωπος ὁ 5
 Ἰθαγένεος τοῦ Κρήθωνος, οὐ πολύφορτος ἀλλὰ βραχέα τοῦ
 βίου ἔχων. οὗτος δὲ ὁ Μελάνωπος ἔγημεν ἐν τῇ Κύμῃ
 τὴν θυγατέρα Ὀμύρητος, καὶ αὐτῷ γίνεται ἐκ κοίτης θήλυ
 τέκνον, ᾧ οὖνομα τίθεται Κρηθηίδα. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Μελά-
 νωπος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐτελεύτησαν τὸν βίον· τὴν δὲ θυγα- 10
 τέρα ἐπιτρέπει ἀνδρὶ ᾧ ἐχρήτο μάλιστα, Κλεάνακτι τῷ Ἀργεῖῳ.

β'. Χρόνου δὲ προϊόντος συνέβη τὴν παῖδα μιγεῖσαν
 ἀνδρὶ λαθραίως ἐν γαστρὶ σχεῖν. τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἐλάν-
 θανεν. ἐπεὶ δὲ ἦσθετο ὁ Κλεάναξ, ἤχθετο τῇ συμφορῇ,
 καὶ καλεσάμενος τὴν Κρηθηίδα χωρὶς πάντων ἐν αἰτῇ 15
 μεγάλῃ εἶχεν, ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνῃ τὴν πρὸς τοὺς
 πολίτας· προβουλεύεται οὖν περὶ αὐτῆς τάδε· ἔτυχον οἱ
 Κυμαῖοι κτίζοντες τότε τοῦ Ἑρμείου κόλπου τὸν μυχόν· κτιζο-
 μένοισι δὲ τὴν πόλιν Σμύρναν ἔθετο τὸ ὄνομα Θησεύς,
 μνημεῖον ἐθέλων καταστήσαι τῆς ἐωυτοῦ γυναικὸς ὁμώνυμον· 20
 ἦν γὰρ αὐτῇ τοῦνομα Σμύρνη. ὁ δὲ Θησεύς ἦν τῶν τὴν
 Κύμην κτισάντων ἐν τοῖς πρώτοις Θεσσαλῶν, ἀπὸ Εὐμήλου
 τοῦ Ἀδμήτου, κάρτα εὖ ἔχων τοῦ βίου. ἐνθαῦτα ὑπεκτίθε-

3 κύμη ἡ πάλαι αἰολιῶτις A¹ (om. κύμη) E¹ P³ P¹¹ : κύμη ἡ πάλαι ὑπὸ
 αἰολέων Bm⁴ : κύμη ἡ πάλαι ὑπὸ αἰολέων (ss. αἰωλιῶτις) Ma¹ : αἰολιῶτις
 ὑπὸ αἰολέων (ss. ιωτῶν) Ma⁴ 4 ταυτῷ A² Bm² M² O² P¹⁰ : αὐτῇ
 (ss. ὦ) Ma⁴ : αὐτῇ cet. 5 μαγνησίας codd. praeter P⁹ 6 κριθῶνος
 codd. praeter P⁹ τοῦ βίου om. Bm⁴ M¹ Ma⁴ (ss. Ma¹) 7 δὲ
 (ss. δ) P⁴ 8 τὴν om. Bm. ⁴ P³ P¹¹ V¹ ita P⁸ : ὁμηρύτου Ma¹ :
 ὁμήρυτον (ss. ν, η, ου) Ma⁴ : ὁμήρυτος Bm⁴ P³ P¹¹ 9 ὄνομα
 Bm⁴ P⁹ V¹ κρηθίς Bm⁴ Ma⁴ P³ P¹¹ : κριθ- cet. a voce κριθαι ducit
 Kriethis Tzetz. ex. Il. 12. 25 10 ἐτελεύτησε V¹ τὴν θυγατέρα δὲ
 Bm⁴ Ma¹ Ma⁴ P³ 12 μιγεῖσαν ἀνδρὶ om. Bm⁴ Ma¹ Ma², add. marg.
 15 κρηθίδα Ma¹ P¹⁰ ὧν αἰτὴν μεγάλην εἶχεν Ma⁴ 17 πολίτας
 Bm⁴ P⁹ P¹¹ O² ss., πολίτας cet. οὖν (ss. δὲ) Bm² Bm⁴ Ma¹ 18 τότε
 om. codd. praeter P⁹ κόλπον M² κτιζόμε Bm⁴ : κτιζομένην Ma¹ Ma⁴.
 Strabo 554 (Σμύρναν) τὴν ὑπὸ τῶν πλείστων λεγομένην αὐτοῦ πατρίδα,
 cf. et 645 20 ἐπώνυμον codd. praeter Bm⁴ P⁹ P¹¹ 21 σμύρνα
 Bm⁴ P⁹ V¹ 22 ἀμήλου E¹ P⁹ 23 εὐδμήτου uv. P¹¹ κάρτα . . .
 βίου om. Bm⁴ Ma¹ Ma⁴ εὖ om. P³ τὸν βίον M² ἐνθαῦτα A¹
 Bm⁴ M² O² P³ P⁹ V¹

ται ὁ Κλεάναξ τὴν Κρηθίδα πρὸς Ἴσμηνίνην τὸν Βοιώτιον
25 τῶν ἀποίκων λελογχότα, ὃς ἐτύγχανεν αὐτῷ ἐὼν ἐταῖρος
τὰ μάλιστα.

γ'. Χρόνου δὲ προΐοντος ἐξελθοῦσα ἡ Κρηθίς μετ' ἄλλων
γυναικῶν πρὸς ἑορτὴν τινα ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον
Μέλητα, ἣδη ἐπίτοκος οὔσα, τίκει τὸν Ὅμηρον, οὐ τυφλὸν
30 ἀλλὰ δεδορκότα· καὶ τίθεται ὄνομα τῷ παιδίῳ Μελησιγένεα,
ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπωνυμίαν λαβοῦσα. τέως μὲν οὖν
ἡ Κρηθίς ἦν παρὰ τῷ Ἴσμηνίῃ· προΐοντος δὲ τοῦ χρόνου
ἐξῆλθε, καὶ ἀπὸ ἐργασίης χειρῶν ὠρμημένη ἔτρεφε τὸ παι-
δίον καὶ ἐωυτήν, ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἔργα λαμβάνουσα· καὶ
35 ἐπαίδευσεν τὸν παῖδα ἀφ' ὧν ἠδύνατο.

δ'. Ἦν δέ τις ἐν Σμύρνῃ τοῦτον τὸν χρόνον Φήμιος
τοῦνομα, παῖδας γράμματα καὶ τὴν ἄλλην μουσικὴν διδά-
σκων πᾶσαν. οὗτος μισθοῦται τὴν Κρηθίδα, ὧν μονότροπος,
ἐριουργῆσαι αὐτῷ ἑρία τινα ἢ παρὰ τῶν παίδων εἰς μισθὸν
40 ἐλάμβανεν. ἡ δὲ παρ' αὐτῷ εἰργάζετο, πολλῷ κοσμίῳ καὶ
σωφροσύνῃ πολλῇ χρωμένη, καὶ τῷ Φημίῳ κάρτα ἠρέσκετο.
τέλος δὲ προσηνέγκατο αὐτῇ λόγους πείθων ἐωυτῷ συνει-
κεῖν, ἄλλα τε πολλὰ λέγων οἷς μιν ᾤετο προσάξεσθαι, καὶ
ἔτι περὶ τοῦ παιδός, νῖδον ποιούμενος· καὶ ὅτι τραφεῖς καὶ
45 παιδευθεῖς ὑπ' αὐτοῦ ἄξιός ἐστι λόγου ἔσται· ἑώρα γὰρ τὸν

24 κρηθίδα A² Bm² P¹⁰ ἰσμηνίνην A¹ Bm⁴ E¹ P⁴ P¹² : ἰσμήνην Ma⁴
τὸν βοιώτ.ον] βιότοιο Bm⁴ Ma⁴ P³ P⁹ P¹¹ : βοιώτοιο Ma¹ 25 ἔτυχεν
praeter Bm⁴ P³ P¹² codd. 26 ταμάλιστα O² 27 δὲ om. E¹
κρηθίς Bm² 29 sq. schol. in Lucian. Gall. 6 ed. Rabe 1906
Ἡρόδοτος μέντοι τὸν Ὀμήρου γράφων βίον οὐκ ἀπὸ γενέσεως τυφλὸν αὐτὸν
ἱστορεῖ ἀλλὰ πολλὴν πλανώμενον γῆν ἱστορίας χάριν γενέσθαι κατὰ τὴν
Ἀττικὴν κακεῖ νοσήσαντα χαλεπῶς ὑπὸ τῆς νόσου τὴν ὕψιν ἀποβαλεῖν
29 ἔουσα Ma¹ 30 παιδίῳ Bm⁴ P⁹ P¹⁰ : παιδί cet. μελισσογενῆα
Ma⁴ : μελλισσιγενέα A² : μελισσιγενέα P⁹ : μελησιγενέα Bm⁴ P¹⁰ τῷ παιδίῳ
ὄνομα μελιτογενῆα Ma¹ 32 κρηθίς P¹⁰ ἦν ἡ κρηθίς A²
Bm² Li M² O² ἰσμηνίη P⁹ : ἰσμηνίη Bm⁴ E¹ P³ P¹¹ : ἰμηνία A² :
ἰσμήνη Ma⁴ 33 ἐργασίας Ma¹ ἐτρέφετο P¹⁰ 35 ἐπαίδευσεν
Bm⁴ E¹ P³ P¹¹ V¹ ἠδύνατο Bm⁴ P⁹ : ἐδύνατο cet. 38 κρηθίδα
A² Bm² O² P¹⁰ 39 ἱερίουργῆσαι V¹ αὐτὴν P¹¹ ἑρία Bm⁴ P³ P⁹
V¹ μισθὸν Bm⁴ P⁹ P¹¹ : μισθοὺς cet. 41 πολλῇ om. Ma¹ Ma²
45 ὑπ' Bm⁴ P⁹ P¹¹ : παρ' cet. ὦρα Ma¹

παῖδα ὄντα συνετὸν καὶ κάρτα εὐφυνέα· ἔστ' ἀνέπεισεν αὐτὴν ποιεῖν ταῦτα.

ε'. Ὁ παῖς δὲ ἦν τε φύσιν ἔχων ἀγαθὴν, ἐπιμελὴς τε καὶ παιδεύσιος προσγενομένης αὐτίκα πολλὸν τῶν πάντων ὑπερεῖχε. χρόνου δὲ ἐπιγενομένου ἀνδρούμενος οὐδὲν τοῦ 50 Φημίον ὑποδεέστερος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. καὶ οὕτως ὁ μὲν Φήμιος ἐτελεύτησε τὸν βίον, καταλιπὼν πάντα τῷ παιδί, οὐ πολλῷ δὲ ὕστερον καὶ ἡ Κρηθὴς ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ Μελησιγένης ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ καθειστήκει· καθ' ἑωυτὸν δὲ γενόμενος μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐωράτο. καὶ αὐτοῦ 55 θωνμασταὶ καθειστήκεισαν οἱ τε ἐγχώριοι καὶ τῶν ξένων οἱ ἑσαπικνεόμενοι. ἐμπόριον γὰρ ἦν ἡ Σμύρνη, καὶ σῖτος ἐξήγετο πολὺς αὐτόθεν ἐκ τῆς ἐπικειμένης χώρας δαφυλέως κάρτα ἑσαγόμενος ἐς αὐτήν. οἱ οὖν ξένοι, ὁκότε παύσονται τῶν ἔργων, ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Μελησιγένῃ ἐγκαθίζοντες. 60

ς'. Ἦν δὲ ἐν αὐτοῖς τότε καὶ Μέντης ναύκληρος ἀπὸ τῶν περὶ Λευκάδα τόπων καταπεπλευκὼς ἐπὶ σῖτον, ἔχων ναῦν, πεπαιδευμένος τε ἀνὴρ ὡς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ καὶ πολυῖστωρ· ὅς μιν ἔπεισε τὸν Μελησιγένη μεθ' ἑωυτοῦ πλεῖν καταλύσαντα τὴν διδασκαλίαν, μισθὸν τε λαμβάνοντα καὶ τὰ δέοντα πάντα, 65 καὶ ὅτι χώρας καὶ πόλιας θεήσασθαι ἄξιον εἴη αὐτῷ ἕως νέος ἐστί. καὶ μιν οἶομαι μάλιστα τούτοις προαχθῆναι· ἴσως γὰρ καὶ τῇ ποιήσει ἤδη τότε ἐπενόει ἐπιθήσασθαι. καταλύσας

46 ὄντα Ma¹ ἀν' ἔπεισεν A¹ Ma² P³ P⁹ P¹¹ V¹ 47 αὐτὴν] μιν Ma¹ 49 προσγενομένης P⁹: προσγιν- cet. 51 εὐφημίον E¹ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ὑποδεέστερος A¹ E¹ V¹: ἐν τῇ διδ. om. Ma¹ Ma² μὲν P⁹: om. cet. 53 ἡ Bm² Bm⁴ Li O² P⁸ P¹⁰: om. cet. κρηθὴς A² Bm² O² P¹¹ 54 μελιτογενὴς Ma¹: -ησογ- Ma⁴ 55 ὥρῳτο Ma¹ αὐτῷ Ma¹ P³ 56 ξένων εἰς ἑωυτὸν Ma¹ Ma⁴ 57 ἑσαπικνεύμενοι P³ V¹ σμύρνα, om. ἡ P³ V¹ 58 αὐτόθεν Bm⁴ P⁹ P¹¹: αὐτόθι cet. ἐκ τῆς] αὐτῆς M² περικειμένης ed. pr 60 μελησιγενεῖ codd. (-ησογ- Ma⁴) 62 τὴν λευκάδα Ma¹ 64 μιν om. Ma¹ Ma⁴ μελησιγενὴ Bm² E¹ O² P¹⁰: -έα Ma¹ Ma⁴ P³: μελισσ- Ma⁴ καταλύσαντες E¹ P¹⁰ V¹ 65 λαμβάνοντες E¹ V¹ 66 ὅτι] ἔτι E¹: ἔτι τε A¹: ἔτι τὸ Bm⁴ Ma¹ Ma⁴ P³ P⁹ P¹¹ V¹: ὅτι τε Bm² O² χώρας (ss. ei) P³ αὐτοῦ E¹ V¹ 67 προαχθῆναι P³ P⁹: προαχθῆναι . . . 68 τότ' om. Ma¹ Ma⁴ ἥδη P⁹: om. cet. ἐπιθήσασθαι P³

δὲ τὴν διδασκαλίαν ἐναντίλλετο μετὰ τοῦ Μέντεω. καὶ ὅπου
70 ἐκάστοτε ἀφίκοιτο πάντα τὰ ἐπιχώρια διεωρᾶτο, καὶ ἱστο-
ρέων ἐπυνθάνετο. εἰκὸς δέ μιν ἦν καὶ μνημόσυνα πάντων
γράφεσθαι.

ζ'. Ἀνακομιζόμενοι δὲ ἐκ Τυρσηνίης καὶ τῆς Ἰβηρίας
ἀπικνεύονται εἰς Ἰθάκην. καὶ τῷ Μελησιγένει συνέβη
75 νοσήσαντι τοὺς ὀφθαλμοὺς κάρτα δεινῶς ἔχειν, καὶ αὐτὸν
θεραπείης εἵνεκα πλεῖν μέλλων εἰς τὴν Λευκάδα, καταλιπεῖν
ὁ Μέντης παρὰ ἀνδρὶ φίλῳ ἑωυτοῦ ἐς τὰ μάλιστα Μέντορι
τῷ Ἀλκίμον Ἰθακησίῳ, πολλὰ δεηθεὶς ἐπιμελίην ἔχειν
ἐπαναπλώσας δὲ ἀναλήψεσθαι αὐτόν. ὁ δὲ Μέντωρ ἐνοσή-
80 λευσεν αὐτὸν ἐκτενέως· καὶ γὰρ τοῦ βίου ἀρκεόντως εἶχε,
καὶ ἤκουεν εὖ ἐς δικαιοσύνην τε καὶ φιλοξενίην μακρῷ
μάλιστα τῶν ἐν Ἰθάκῃ ἀνδρῶν. ἐνθαῦτα συνέβη τῷ
Μελησιγένει περὶ Ὀδυσσέως ἐξιστορήσαι καὶ πυθέσθαι.
οἱ μὲν δὴ Ἰθακήσιοι λέγουσι τότε μιν παρ' ἑωυτοῖς τυφ-
85 λωθῆναι· ὥς δὲ ἐγὼ φημι τότε μιν ὑγίῃ γενέσθαι, ὕστερον
δὲ ἐν Κολοφῶνι τυφλωθῆναι. συνομολογοῦσι δέ μοι καὶ
Κολοφῶνιοι τούτοις.

η'. Ὁ δὲ Μέντης ἀναπλέων ἐκ τῆς Λευκάδος προσέσχεν
εἰς τὴν Ἰθάκην καὶ ἀνέλαβε τὸν Μελησιγένεα· χρόνον τε
90 ἐπὶ συχνὸν συμπεριέπλει αὐτῷ. ἀπικομένῳ δὲ ἐς Κολοφῶνα
συνέβη πάλιν νοσήσαντα τοὺς ὀφθαλμοὺς μὴ δύνασθαι δια-
φυγεῖν τὴν νόσον, ἀλλὰ τυφλωθῆναι ἐνθαῦτα. ἐκ δὲ τῆς

69 τοῦ om. V¹ 70 ἀφίκετο (ss. oi) M² 71 ἦν om. add. ss. O³ 73 τῆς
τυρσ. Ma¹ Ma⁴ P³: τυρσηνίας A¹ Bm² O³ 74 εἰς τὴν Ἰθάκην P³ μελη-
σιγενεῖ Bm² E¹ O³ P³ P¹⁰: -ησσ- Ma⁴: -ισ- Ma¹ 75 καὶ om.
Ma¹ (add. ss.) Ma⁴ 76 ἕνεκα A¹ Bm² Li M²: ἕνεκεν Bm⁴: τε
εἵνεκα Ma¹ λευκάδα] ἐλλάδα P⁹ 77 ὁ μέντης καταλιπεῖν Ma¹
μὲν τῆς Bm² ἑωυτοῦ P³ 78 ἐπιμελείην codd. 79 ἀπο-
λήψεσθαι Bm⁴ Ma¹ P³ P⁹ ἐνοσήλευεν Bm² Bm⁴ M³ Li P³ Pal.¹
80 ἐκτενεῶς Bm⁴ P³ ἀρκεόντος Ma¹ Ma⁴ P³ 81 φιλοξενίαν
Bm² 82 ἐν (ss. ἱ) P³ 83 μελησιγενεῖ codd. (σσ Ma¹) τὰ περὶ
Ma⁴ P³ P⁹ ἱστορῆσαι (ss. ἐξ) Bm⁴ Ma¹: ἱστορῆσαι P¹² 84 ἑωυτοῦ
E¹ M² P³ P⁹ P¹¹ V¹: ἑωυτῷ A² 86 τυφλωθέντα Bm⁴ Ma¹ Ma⁴ P³ P¹¹
(-ἦναι ss. Bm.⁴ Ma¹ Ma⁴) 88 ἀναπλώων Ma¹ προσέσχεν εἰς
τὴν Ἰθάκην V¹: πρόσσεχεν Bm² E¹ M² O² 89 μελησιγένεα A²: -εα cet.
(-ισσογ- Ma¹)

Κολοφῶνος τυφλὸς ἔων ἀπικνέεται εἰς τὴν Σμύρναν καὶ οὕτως ἐπεχείρει τῇ ποιήσει.

Θ'. Χρόνου δὲ προϊόντος ἐν τῇ Σμύρνῃ ἄπορος ἔων τοῦ 95 βίου διενόηθη ἀπικέσθαι ἐς Κύμην. πορευόμενος δὲ διὰ τοῦ Ἑρμου πεδίου, ἀπικνέεται ἐς Νέον τεῖχος, ἀποικίην Κυμαίων. ῥκίσθη δὲ τοῦτο τὸ χωρίον ὕστερον Κύμης ἔτεσιν ὀκτώ. ἐνθαῦτα λέγεται αὐτὸν ἐπιστάντα ἐπὶ σκυτεῖόν τι εἰπεῖν πρῶτα τὰ ἔπεα τάδε·

100

αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἥδὲ δόμοιο,
οἱ πόλιν αἰπεινὴν Κύμην ἐριώπιδά κούρην
ναίετε, Σαρδῆνης πόδα νεύατον ὑψικόμοιο·
ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θεῖον ποταμοῖο
Ἑρμου δινῆεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.

105

ἡ δὲ Σαρδῆνη ὄρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦ τε Ἑρμου ποταμοῦ καὶ τοῦ Νέου τεύχους. τῷ δὲ σκυτεῖ ὄνομα ἦν Τυχίος· ἀκούσαντι δὲ τῶν ἐπέων ἔδοξεν αὐτῷ δέξασθαι τὸν ἄνθρωπον. ἠλέησε γὰρ αἰτέοντα τυφλόν, καὶ ἐκέλευσεν εἰσιέναι τ' αὐτὸν εἰς τὸ ἐργαστήριον καὶ μετέξειν ἔφη τῶν 110 παρεόντων, ὃ δὲ ἐσῆλθε. κατήμενος δὲ ἐν τῷ σκυτεῖῳ παρεόντων καὶ ἄλλων τὴν τε ποίησιν αὐτοῖς ἐπεδείκνυτο, Ἀμφιάρεώ τε τὴν ἐξελασίαν τὴν ἐς Θήβας, καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς ἐς θεοὺς πεποιημένους αὐτῷ· καὶ περὶ τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν παρεόντων ἐς τὸ μέσον γνώμας ἀποφαινόμενος 115 θωύματος ἄξιός ἐφαίνετο εἶναι τοῖς ἀκούουσι.

93 σμύρνην Bm² 95 τὸν βίον M² 97 ἔρμου Bm² Ma¹ P³ νέος
τεῖχος Ma¹ 99 ἐπὶ] ἐς P³ 101-105 traduntur tanquam hymnus
in C D E Π T hymnorum codicibus, cf. f. 92. 101 αἰδεῖσθαι Ma² P⁹:
v. om. Bm² 102 πόλου Bm⁴ E¹ Li Ma¹ Ma⁴ P³ P⁹ P¹¹ (πόλιν Ma¹ Ma²
corr.) Κύμης Pauw ἐριπίδα P⁹ νύμφης ἐρατώπιδος ἥρης hymn.
103 σαρδόνης M² ναίει' ἐς ἄδην ἥς πόδα hymnorum codd. Σαιδηνή·
ὄρος Κύμης Steph. Byz. 104 θεῖου] ξανθοῦ hymn. 105 ἔρμου
Ma¹ Ma⁴: ἔρμον M² ἔβρου καλὰ ρέοντος hymn. 107 νέου om.
Ma¹ 109 αἰτέοντα Bm² Bm⁴ Li O² P⁴ P⁹ P¹¹ Pal.¹: καὶ τέοντα M²: ἀλ-
γέοντα cet. καὶ... ἐργαστήριον hab. Bm² Li M O² P⁴ P⁹ P¹¹ Pal.¹: om.
cet. μετέξειν A² Bm² Bm⁴ E¹ Li Ma¹ O² P⁴ P¹⁰ P¹¹ P¹² V¹ 111 καθήμενος
Bm² Bm⁴ E¹ M² O² P⁴ P¹⁰ P¹¹ P¹² V¹ 112 ἐπεδείκνυτο] ἐπῆδε
Ma¹ 113 τοὺς ὕμνους ἐπεκρότει P⁴ 115 παρεόντων καὶ ἄλλων P¹⁰
e 20 116 θωύματος A² Bm² Li M² O²

ί'. Τέως μὲν οὖν κατεῖχεν ὁ Μελησιγένης περὶ τὸ Νέον
τείχος, ἀπὸ τῆς ποιήσιός γε τοῦ βίου τὴν μηχανὴν ἔχων.
ἔδεικνυνον δὲ οἱ Νεοτειχεῖς μέχρ' ἐπ' ἐμοῦ τὸν χώρον ἐν ᾧ
120 κατίζων τῶν ἐπέων τὴν ἐπίδειξιν ἐποιέετο, καὶ κάρτα
ἐσέβοντο τὸν τόπον. ἐν ᾧ καὶ αἰγείρος ἐπεφύκει ἣν ἐκείνοι
ἔφασαν ἀφ' οὗ ὁ Μελησιγένης ἦλθεν αὐτοῖς πεφυκέναι.

ια'. Χρόνου δὲ προϊόντος, ἀπόρως κείμενος καὶ μόλις
τὴν τροφὴν ἔχων ἐπενοήθη εἰς τὴν Κύμην ἀπικέσθαι, εἴ τι
125 βέλτιον πρήξει. μέλλων δὲ πορεύεσθαι τάδε τὰ ἔπεα
λέγει·

αἴψα πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν·

τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μήτις ἀρίστη.

ἀπὸ δὲ τοῦ Νέου τείχεος πορευόμενος ἀπίκετο εἰς τὴν
130 Κύμην διὰ Λαρίσσης τὴν πορείαν ποιησάμενος· ἦν γὰρ
οὕτως αὐτῷ εὐπορώτατον· καί, ὥς Κυμαῖοι λέγουσι, τῷ
Φρυγίῃ βασιλῇ Μίδῃ τῷ Γορδίῳ δεηθέντων πενθερῶν
αὐτοῦ ποιεῖ καὶ τὸ ἐπίγραμμα τόδε, τὸ ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῆς
στήλης τοῦ μνήματος τοῦ Γορδίου ἐπιγέγραπται·

135 χαλκῇ παρθένος εἰμί, Μίδῳ δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι·

117 οὖν] δὴ Bm⁴ P⁴ P¹⁰ P¹² κατῴκει Ma¹ μελισσηγένης A² : -γενῆς
Bm² O² : μελισσο- Ma¹ et 6 119 Steph. Byz. in Νέον Τείχος·
... καὶ Νεοτειχεῖς ὡς Ἡρόδοτος ἐν Ὀμήρου βίῳ 122 μελησιγενῆς
Bm² C² 124 εἴ τι Bm² Li M² O² P⁹ P¹¹ Pal.¹ : ὅτι cet. 129 ἀφίκετο
V¹ 130 ἦν δὲ Ma¹ om. γὰρ . . . καὶ add. ss. 131 οὕτως om. O²
add. ss. εὐπορώτατος Bm⁴ λέγουσι ὅτε συνέβη τῷ φρ. βασ. μίδ.
τ. γορδ. ἀποθανεῖν Ma¹ 132 δεηθέντων (ss. οσ) πενθεροῦ V¹ : πενθῶς
αὐτῷ Bm⁴ P⁴ P¹¹ : δεηθέντων δὲ αὐτῶν καὶ πενθούντων ποιεῖ Ma¹ : δεηθέν-
των καὶ πενθούντων (ex πενθως) αὐτοῦ ποιεῖ Ma⁴ : δεηθέντων . . . γορ-
δίῳ om. P⁹ 133 καὶ τὸ] τὸ Bm² Bm⁴ Li M² O² Pal. P¹¹ : τὸ om.
cet. 134 ἐπιγέγραπται στίχοι τέσσαρες Bm⁴ E¹ Ma¹ (ἐπιγέ-
γραπτο) Ma⁴ P³ P⁹ P¹¹ V¹ : in Ma¹ Ma⁴ verba linea obducta sunt
135-140 Cleobuli epigramma hab. Plat. Phaedr. 264 C εὐρήσεις τοῦ
ἐπιγράμματος οὐδὲν διαφέροντα ὃ Μίδα τῷ Φρυγί φασὶν τινες ἐπιγεγράφθαι,
cf. P. L. G. iii. 202. 414. Dio Prus. xxxvii. 120=465 ὃ δὲ ποιητῆς
ἄλλως ἐκόμπαζεν ὃ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα ποιήσας ὃ φασιν ἐπὶ τῷ Μίδα σήματι
γεγράφθαι. Diogenes Laert. i. 6 καὶ τὸ ἐπίγραμμά τινες τὸ ἐπὶ Μίδα
τοῦτόν [sc. τὸν Κλεόβουλον] φασὶ ποιῆσαι . . . φέρουσι δὲ μαρτύριον
Σιμωνίδου ἔσμα ὅπου φησὶ [Simon. fr. 57 P. L. G. iii. p. 414] οὐ γὰρ εἶναι
Ὀμήρου τὸ ἐπίγραμμα, πολλοῖς ἔτεσι προέχοντος, φασί, τοῦ Μίδα. Anth.
Pal. vii. 153 (Ὀμήρου, οἱ δὲ Κλεοβούλου τοῦ Λινδίου). Io. Philoponus in

ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη
 ἡέλιός τ' ἀνιὼν λάμπη, λαμπρὰ τε σελήνη,
 καὶ ποταμοὶ γε ῥέωσιν ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα,
 αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου
 ἀγγελέω παριοῦσι Μίδης ὅτι τῇδε τέθαιπται.

140

ιβ'. Κατίζων δὲ ἐν ταῖς λέσχαις τῶν γερόντων ἐν τῇ
 Κύμῃ ὁ Μελησιγένης τὰ ἔπεα τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπεδείκ-
 νυτο, καὶ ἐν τοῖς λόγοις ἔτερπε τοὺς ἀκούοντας· καὶ αὐτοῦ
 θουμασταὶ καθειστήκεσαν. γνούς δὲ ὅτι ἀποδέκονται
 αὐτοῦ τὴν ποίησιν οἱ Κυμαῖοι καὶ εἰς συνήθειαν ἔλκων
 τοὺς ἀκούοντας, λόγους πρὸς αὐτοὺς τοιούσδε προσήνεγκε,
 λέγων ὡς εἰ θέλοιεν αὐτὸν δημοσίῃ τρέφειν ἐπικλεεστάτην
 αὐτῶν τὴν πόλιν ποιήσει. τοῖς δὲ ἀκούουσι βουλομένοις
 τε ἦν ταῦτα, καὶ αὐτοὶ παρήνεον ἐλθόντα ἐπὶ τὴν βουλὴν
 δεσθῆναι τῶν βουλευτέων· καὶ αὐτοὶ ἔφασαν συμπρήξειν. 150
 ὁ δὲ ἐπείθετο αὐτοῖς, καὶ βουλῆς συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ

Ar. anal. post. 77 B Brandis : κύκλον δέ φησι τὰ ἔπη ἦτοι τὰ ἐπιγράμ-
 ματα τὰ οὕτω πεποιημένα, οὐχ ὡς τῇ κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου
 λέξει ἀκολουθούσης τῆς ἀρχῆς τοῦ δευτέρου καὶ τούτῳ τοῦ τρίτου καὶ ἐφεξῆς,
 ἀλλ' ὡς δύνασθαι τὸν αὐτὸν στίχον καὶ ἀρχὴν καὶ τέλος ποιῆσαι, οἷόν ἐστι
 καὶ τοῦτο

χαλκῇ παρθένος εἰμί, Μίδου δ' ἐνὶ σήματι κείμεναι.
 λέγει δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῷ βίῳ τοῦ Ὀμήρου Ὀμήρου εἶναι τὸ ἐπίγραμμα εἰς
 Μίδα τῶν Φρυγῶν βασιλέα. Certamen 265-270. 135 om. Bm⁴ E¹
 Li Ma¹ Ma⁴ P⁴ P⁹ P¹¹ V¹, add. Ma¹ Ma⁴ marg. μίδου Philop. Diog.
 Cert. Bm² O² Ma¹ marg., Μίδα Plato ἐνὶ Philop. σήματος ἦμαι
 Cert. Dio Diog. Anthol. cf. φ 122 σ 105. 136 hunc v. citant Sext.
 Emp. Hyp. Pyrrh. ii. 37 adv. Math. viii. 184. Longinus de subl. 36. 2.
 Libanius Mon. ἐπὶ Ἰουλιανοῦ i. 519 R. ὅφρ' ἂν Plato Liban. : εὐτ' ἂν
 Anth. Plan. Σ ῥέοι A² Bm² M² O² P¹⁰ : ῥέει Bm⁴ Ma⁴ P³ P⁹ P¹¹ V¹
 νάη Plat. Diog. Cert. Sextus Hyp. Pyrrh. Liban. τεθήλοι A² Bm² M²
 O² P¹⁰ Ma¹ ss. : τεθήλει Bm⁴ E¹ Ma¹ Ma⁴ P⁹ V¹ : τεθῆλυ P³ : τεθη (ss. λ)
 P¹¹ : 137, 138 om. Plat. Dio Anth. 138 tantum om. Anth. P^{1E} Σ
 137 λάμποι A² Bm² Li O² P¹⁰ Ma¹ ss. : λάμπει Ma¹ Ma⁴ P³ P⁹ P¹¹
 λαμπρὰ] μακρὰ Bm⁴ Ma¹ Ma⁴ P³ P¹¹ 138 ante 137 hab. Cert. 138 γε
 ῥέωσιν] πλήθωσιν Cert. περικλύζῃ Cert. 139 πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 Dio. Cert. : πολυκλαύστου Ma¹ Ma⁴ 140 σημανέω Cert. μίδας
 Plato Dio : μίδης (ss. ας) Ma⁴ 142 μελισσηγένης A² : μελισσογ- Ma¹ :
 -γενῆς Bm² O² 143 αὐτῷ (ss. ις) Ma¹ : αὐτῷ ex αὐτοῦ Ma⁴ 144 καθε-
 στήκεσαν A¹ (-χσαν) P⁴ P¹⁰ P¹² : -εισαν cet. ἀποδέχονται Bm² Li
 M² O² : ἀπεδέκοντο Ma¹ 146 προήνεγκε (ss. ση) O² 150 συμπράξειν
 (ss. η) M²

τὸ βουλευῖον ἐδεῖτο τοῦ ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ καθεστῶτος ἀπαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλήν. ὁ δὲ ὑπεδέξατό τε καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀπήγαγε· καταστὰς δὲ ὁ Μελησιγένης ἔλεξε
155 περὶ τῆς τροφῆς τὸν λόγον ὃν καὶ ἐν ταῖς λέσχαις ἔλεγεν.
ὥς δὲ εἶπεν ἐξελθὼν ἐκάθητο.

ιγ'. Οἱ δὲ ἐβουλευόντο ὅτι χρεὼν εἴη ἀποκρίνασθαι αὐτῷ. προθυμουμένον δὲ τοῦ ἀπάγοντος αὐτὸν καὶ ἄλλων ὅσοι τῶν βουλευτέων ἐν ταῖς λέσχαις ἐπήκοοι ἐγένοντο,
160 τῶν βουλευτέων ἓνα λέγεται ἐναντιωθῆναι τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, ἄλλα τε πολλὰ λέγοντα καὶ ὥς εἰ τοὺς ὁμήρους δόξει τρέφειν αὐτοῖς ὅμιλον πολλόν τε καὶ ἀχρεῖον ἐξουσιν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τοῦνομα Ὅμηρος ἐπεκράτησε τῷ Μελησιγένει ἀπὸ τῆς συμφορῆς· οἱ γὰρ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους
165 λέγουσιν· ὥστε πρότερον ὀνομαζομένου αὐτοῦ Μελησιγένης τοῦτο γενέσθαι τοῦνομα Ὅμηρος.

ιδ'. Καὶ οἱ ξένοι διήνεγκαν ὅτε μνήμην αὐτοῦ ἐποιοῦντο. ἐτελεύτα δ' οὖν ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι μὴ τρέφειν τὸν Ὅμηρον, ἔδοξε δὲ πως καὶ τῇ ἄλλῃ βουλῇ. ἐπελθὼν δὲ ὁ ἐπιστάτης
170 καὶ παρεζόμενος αὐτῷ διηγήσατο τοὺς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρήμῃ αὐτοῦ καὶ τὰ δόξαντα τῇ βουλῇ. Ὁ δέ, ὥς ἤκουσεν, ἐσυμφόρηνέ τε καὶ λέγει τὰ ἔπεα τάδε·

οἷη μ' αἶση δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι,
νῆπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων.
175 ἦν ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο
λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἱππων,

153 αὐτὸν τὴν βουλήν V¹ ἀπεδέξατο Ma¹ 154 μελισσογ- Ma¹: -γενῆς Bm² O² P¹² 155 καὶ om. P¹⁰ 158 τούτῳ P⁴ P¹⁰ P¹² ἀπαγαγόντος Bm⁴ P⁴ P¹⁰ P¹²: ἀπάγοντος (ss, ε) P¹¹ 160 τῶν βασιλέων Ma¹ P³ P⁹ V¹, cf. B 206 162 αὐτοὺς Ma¹ 163 μελισση- A¹ ubique: μελισσογ- Ma¹: -γενεῖ Bm² O² 164 ἐκ τῆς Ma¹ ὁμήρους] ὁμιλλοσ O² 165 ὥστε . . . ὁμηρος om. Ma¹ -γενέος Bm² O² 166 τούτῳ V¹ 167 οὕτω καὶ Ma¹ αὐτῶν ex αὐτοῦ M² 169 καὶ Bm² Bm⁴ Li P¹⁰: om. cet. 170 τοὺς ἐναντιωθέντας τῇ χρήμῃ αὐτοῦ cit. Suidas in Χρήμῃ ('Ηρόδοτος εἰς τὸν βίον ὁμήρου) 172 ἐσυμφόραινέ P¹²: συμφόρηνέ V¹: ἐδυσφόραινέ Bm⁴ Ma¹ ἔλεγε Ma¹ 173 οἷη μαίτι Bm⁴ Ma¹ uv., Ma² P³ P¹² (sc. ἄτη, cl. 262): μ' ἄλση O³, Ma¹ Ma⁴ corr. 175 Βουλήν V¹, de re cf. 544, 545

ὀπλότεροι μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
 Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγείτονα ποντοτίνακτον
 ἦν τε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλῃτος·
 ἔνθεν ἀπορνήμεναι κοῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα, 180
 ἠθέλέτην κλῆσαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν,
 οἱ δ' ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὄπα, φῆμιν, ἀοιδὴν.
 ἀφραδίῃ τῶν μὲν τε παθῶν τις φράσσεται αὖθις,
 ὅς σφιν ὀνείδεσσι τὸν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
 κῆρα δ' ἐγὼ τήν μοι θεὸς ὥπασε γεωομένῳ περ 185
 τλήσομαι ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ.
 οὐδέ τι μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυαῖς
 Κύμης ὀρμαίνουσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
 δῆμον ἐς ἀλλοδαπῶν ἵεναι ὀλίγον περ ἔοντα.

ιε'. Μετὰ τοῦτο ἀπαλλάσσεται ἐκ τῆς Κύμης ἐς Φωκαίην, 190
 Κυμαίοις ἐπαρησάμενος μηδένα ποιητὴν δόκιμον ἐν τῇ χώρᾳ
 γενέσθαι ὅστις Κυμαίους ἐπαγλαῖεῖ. ἀπικόμενος δὲ ἐς
 Φωκαίην τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐβιότευσεν, ἔπεα ἐνδεικνύμενος ἐν
 ταῖς λέσχαις κατίζων. ἐν δὲ τῇ Φωκαίῃ τοῦτον τὸν χρόνον 195
 Θεστορίδης τις ἦν γράμματα διδάσκων τοὺς παῖδας, ἀνὴρ
 οὐ κρήνους· κατανοήσας δὲ τοῦ Ὀμήρου τὴν ποιήσιν λόγους
 τοιούσδε αὐτῷ προσήνεγκε, φᾶς ἔτοιμος εἶναι θεραπεύειν
 καὶ τρέφειν αὐτὸν ἀναλαβών, εἰ ἐθέλοι ἄ γε πεποιημένα εἶη
 αὐτῷ τῶν ἐπέων ἀναγράψασθαι καὶ ἄλλα ποιῶν πρὸς ἑωυτὸν
 ἀναφέρειν αἰεῖ. 200

177 μαλεροῖο Bm⁴ Ma¹ Ma⁴ 178 σμύρνην (ss. αν) P⁹ ποτνιανάκτον
 codd. (την corr. Ma¹ : πολυνάκτον Li) : corr. Pierson 179 ἦν περ V¹ :
 τε om. E¹ P³ P¹⁰ : ἦν δι' P⁹ 181, 182 om. E¹ P⁹ V¹ 182 φῆμιν P¹¹ :
 φήμην Bm⁴ Ma¹ Ma⁴ : φημὶ cet. ἀοιδῆς Wolf 183 ἀφραδίῃ
 Li Ma¹ Ma⁴ P¹¹ : -ῖην cet. παθῶν A² φράσσατο V¹ : -αντο Ma¹ Ma² :
 -ετο P³ αὖθις P⁹ : αὖθις cet. 184 ὀνείδεσιν A² Bm² Li M² O² P¹⁰ :
 -εσσιν cet. διεδήμησατο Li : διεδημήσατο Bm² M² O² P¹⁰ 185 ἔδωκε
 V¹ 186 ἀκράαντον codd. praeter P¹¹ 189 ἀλλοδαπὸν codd.
 praeter Li P⁹ 191 γενέσθαι ἐν τῇ χώρᾳ M² : χώρῃ V¹ 192 ὅστις
 Bm² Li M² O² ἐπαγλαεῖ M² 193 ἐβιότευεν A² Bm⁴ Ma¹ P⁴ P¹⁰
 P¹² V¹ ἐνδεικνύμενος om. P¹⁰ 196 κρήνους M², γ corr. : κρήνιος
 V¹ 198 ἐθέλει Bm⁴ O² P³ P⁹ P¹¹ V¹ : ἐθελοῖέ γε M² αὐτῷ
 εἶη V¹ 199 ἀναγράψαι Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹ : -άσθαι cet. ἑαυτὸν V¹

VITA HERODOTEÆ

ις'. Τῷ δὲ Ὀμήρῳ ἀκούσαντι ἔδοξε ποιητέα εἶναι ταῦτα· ἐνδεῖς γὰρ ἦν τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπείης. διατρίβων δὲ παρὰ τῷ Θεστορίδῃ ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω, ἧς ἡ ἀρχή

Ἰλιον αἰδῶ καὶ Δαρδανίην ἐϋπωλον,

205 ἧς περὶ πολλὰ πάθον Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος·

καὶ τὴν καλουμένην Φωκαίδα, ἣν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὀμηρον παρ' αὐτοῖσι ποιῆσαι. ἐπεὶ δὲ τὴν τε Φωκαίδα καὶ τὰλλα πάντα παρὰ τοῦ Ὀμήρου ὁ Θεστορίδης ἐγράψατο, διενεόθη ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποιήσω θέλων τοῦ Ὀμήρου
210 ἐξιδιώσασθαι, καὶ οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε τὸν Ὀμηρον. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπεα τάδε·

Θεστορίδης θνητοῖσιν ἀνωϊστῶν πολέων περ,
οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.

ὁ μὲν δὲ Θεστορίδης ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπηλλάγη ἐς τὴν Χίον
215 καὶ διδασκαλίην κατεσκευάσατο· καὶ τὰ ἔπεα ἐπιδεικνύμενος ὥς ἑωυτοῦ ἔόντα ἔπαινόν τε πολλὸν εἶχε καὶ ὠφελεῖτο· ὁ δὲ Ὀμηρος πάλιν τὸν αὐτὸν τρόπον διητᾶτο ἐν τῇ Φωκαίῃ, ἀπὸ τῆς ποιήσιος τὴν βιοτὴν ἔχων.

ις'. Χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ μετέπειτα ἄνδρες Χίοι ἔμποροι
220 ἀπίκοντο ἐς τὴν Φωκαίην· ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπέων τοῦ Ὀμήρου ἀπρότερον ἀκηκόεσαν πολλάκις ἐν τῇ Χίῳ τοῦ Θεστορίδεω, ἐξήγγελλον Ὀμήρῳ ὅτι ἐν τῇ Χίῳ τις ἐπιδεικνύμενος τὰ ἔπεα ταῦτα γραμμάτων διδάσκαλος κάρτα πολλὸν ἔπαινον

201 ποιητέα . . . 203 παρὰ om. P⁹ ἀκούσαντι ἃ ἔδοξε τῷ θεστοριδῇ ποιεῖ V¹ 202 ἦν] εἶναι A² Bm² Li M² O² P¹⁰ Pal.¹ τῶν ἀναγκαίων πάντων Ma¹ 203 marg. sup. Ma² καὶ ἡ δοκοῦσα ἀρχαία Ἰλιάς ἐξ ἐλικῶνος μούσας αἰδῶ καὶ ἀπόλλωνα κλυτότοξον v. Nicanorem et Cratetem ἐν Διορθωτικοῖς ap. cod. bibl. Vict. Em. 6 s. ix (Osann. Anecd. Rom. 1851. 5) ποιεῖν P³ ἧς ἡ ἀρχὴ ποιά δε Ma¹: ἧς ἐστὶν ἀρχὴ P¹⁰ V¹: ἧς ἐστὶν ἡ ἀρχὴ A² 204 ἐϋπωλον] ἀπολον Ma⁴ 205 πόλλ' ἔπαθον codd. praeter P⁹: πολλὰ ἔπαθον P¹⁰ 206 φωκίδα Ma¹: φωκίδα (ss. αἰ) M² 208 πάντα om. Ma¹ τὰ δμήρου V¹ ὁ θεστοριδῆς om. V¹ 212 θεστοριδῇ O²: -ης cet. ἀπροσδοκῆτων ἢ ἀνυπονοήτων P⁹ ss. θνηταῖσιν M² 213 νόον A² Bm² Li M² Ma¹ corr., O² 215 διδασκαλεῖον Ma¹: τὴν διδασκαλίην P¹⁰ 216 ἑαυτοῦ O² ὄντα M² ὠφελοῖτο M² 218 ποιήσεως V¹ 219 ἔμπειροι P⁹ 222 ἐξήγγειλον Bm⁴ δμήρῳ om. praeter Bm⁴ codd. τῇ χίῳ A² Bm² M²: τῇ om. cet. 223 ὠφέλημα κάρτα πολλὸν O²

ἔχει. ὁ δὲ Ὅμηρος κατενόησεν ὅτι Θεστορίδης ἂν εἴη, καὶ παντὶ θυμῷ ἐσπούδαζεν εἰς τὴν Χίον ἀπικέσθαι. καταβὰς 225 δὲ ἐπὶ τὸν λιμένα, ἐς μὲν τὴν Χίον οὐ καταλαμβάνει οὐδὲν πλοῖον πλέον, ἐς δὲ τὴν Ἐρυθραίην τινας ἐπὶ ξύλον παρεσκευάζοντο πλεῖν. καλῶς δὲ εἶχε τῷ Ὀμήρῳ δι' Ἐρυθραίης τὸν πλοῦν ποιήσασθαι. καὶ προσελθὼν ἐχρήριζε παρὰ τῶν ναυτῶν δέξασθαι αὐτὸν σύμπλουν, πολλά τε καὶ προσαγωγὰ 230 λέγων οἷς σφέας ἔμελλε πείσειν. τοῖς δὲ ἔδοξε δέξασθαι αὐτόν, καὶ ἐκέλευον ἐσβαίνειν εἰς τὸ πλοῖον. ὁ δὲ Ὅμηρος πολλὰ ἐπαινέσας αὐτοὺς ἐσέβη· καὶ ἐπεὶ ἔζετο λέγει τὰ ἔπεα τάδε·

κλῦθι Ποσειδάων μεγαλοσθενὲς ἐννοσίγαιε, 235
εὐρυχόρου μεδέων ἡδὲ ξανθοῦ Ἑλικῶνος,
δὸς δ' οὔρου καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ιδέσθαι
ναῦταις, οἳ νηὸς πομποὶ ἡδ' ἀρχοὶ ἔασι.
δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι, 240
φῶτά τε τισαίμην ὃς ἐμὸν νόον ἡπεροπεύσας
ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τραπέζην.

ιη'. Ἐπεὶ δὲ ἀπίκοντο εὐπλοήσαντες ἐς τὴν Ἐρυθραίην, τότε μὲν Ὅμηρος τὴν αὐλιν ἐπὶ τῷ πλοίῳ ἐποιήσατο· τῇ δὲ ὑστεραίῃ ἐχρήριζε τῶν ναυτῶν τινα ἡγήσασθαι αὐτῷ ἐς τὴν 245 πόλιν· οἳ δὲ συνέπεμψαν ἓνα αὐτῶν. πορευόμενος δὲ

227 ἐρυθραίην O² P³: ἐρυθράν Bm⁴ P⁴: -αίαν cet. ξύλα Bm⁴ Ma¹
P⁴ P¹⁰ P¹² V¹: ξύλον M² 228 ἐρυθραίων A² Bm² P¹¹ V¹: δι' ἐρυθραίης om.
Ma¹ 229 παρὰ om. Ma¹ V¹ 230 σύμπλουν... 232 αὐτόν om. V¹ add.
interlin. αὐτὸν σύμπλουν ποιήσασθαι Ma¹ Ma⁴ (πείσασθαι) 233 ἔζετο
A² Ma¹ P⁹ P¹² 235 ποσειδαὼν Bm² M² Ma⁴ (ex -ων) P¹⁰ Suid. 120
εἰνοσίγαιε V² 236 ξανθοῦ] (αθέου Ruhnken 237 καὶ] ἰδ' V² ἀρέσθαι
Suidas 122: ιδέσθαι (ss. εὐρέ) Ma⁴, cf. a 21 240 αἰδοίων codd. (P⁹ corr.)
μετελθόντα Ma¹, Ma⁴ corr. Suidas 125 τε Li P⁹ P¹¹: γε cet. 241 ὑπερ-
οπεύσας A² Bm⁴ Ma⁴ P³ P⁹ P¹¹ V¹ 242 ὠδύσατο P⁹ τράπεζιν ex
-αν Ma⁴: -αν Li: -ην cet. ξενίοιο διδς σέβας ὑψιμέδοντος Suidae
codd. BE v. 127 243 εὐπλοήσαντες V¹: εὐπλοῖσ- Ma¹ 244 μὲν
om praeter Bm⁴ P³ P¹⁰ P¹¹ codd. αὐλιν Li M² O² P⁹ P¹¹ Pal.: αὐλήν
cet. τὸ πλοῖον Ma¹ 245 αὐτῷ Bm⁴ Ma¹ P³ P⁹ P¹¹: αὐτῶν cet.:
αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν Ma¹

Ὅμηρος ἐπεὶ ἔτυχε τῆς Ἑρυθραίης τραχείης καὶ ὀρεινῆς
 εὐούσης, φθέγγεται τάδε τὰ ἔπεα·

250 πόντια γῆ, πάνδωρε δότεира μελίφρονος ὄλβου,
 ὥς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὖοχος ἐτύχθης,
 τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τρηχεὶ' οἷς ἐχολώθης.

ἀπικόμενος δὲ ἐς τὴν πόλιν τῶν Ἑρυθραίων ἐπηρώτησε περὶ
 τοῦ ἐς τὴν Χίον πλοῦ· καὶ τινος προσελθόντος αὐτῷ τῶν
 ἐωρακότων ἐν τῇ Φωκαίῃ καὶ ἀσπασαμένου, ἐχρήϊζεν αὐτοῦ
 255 συνεξευρεῖν αὐτῷ πλοῖον ὅπως ἂν εἰς τὴν Χίον διαβαίῃ.

10'. Ἐκ μὲν δὴ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν ἀπόστολον, ἄγει δὲ
 αὐτὸν ἐνθα τῶν ἀλιέων τὰ πλοῖα ὀρμίζεται. καὶ πως ἐν-
 τυγχάνει μέλλουσί τισι διαπλεῖν ἐς τὴν Χίον, ὧν ἐδέετο
 προσελθῶν ὁ ἄγων αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν Ὅμηρον. οἱ δὲ
 260 οὐδένα λόγον ποιησάμενοι ἀνήγοντο· ὁ δὲ Ὅμηρος φθέγγεται
 τάδε τὰ ἔπεα·

ναῦται ποντοπόροι στυγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτη,
 πτωκάσιν αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
 αἰδεῖσθε ξενίου Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
 265 δεινὴ γὰρ μέτ' ὅπισ ξενίου Διός, ὅς κ' ἀλίηται.

ἀναχθεῖσι δὲ αὐτοῖς συνέβη ἐναντίου ἀνέμου γενομένου
 παλινδρομῆσαι καὶ ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν ὅθεν ἀνηγά-
 γοντο καὶ τὸν Ὅμηρον ἀναλαβεῖν καθήμενον ἐπὶ τῆς κυμα-
 τωγῆς. μαθὼν δὲ αὐτοὺς πεπαλινδρομηκότας ἔλεξε τάδε·

247 τρηχείης Bm⁴ P¹⁰ V¹ τε καὶ Bm⁴ O⁴ P¹¹ 249 om. Bm⁴ Ma¹ Ma⁴
 P⁸ P¹¹, add. Ma¹ Ma⁴ marg. 250 τοῖο pro τοῖς E¹ P⁹ φωτὸς E¹
 P⁹ V¹: om. Bm⁴ Ma⁴ P⁸ P¹¹ 253 χίον e πείον uv. V¹ 254 φάκη
 A¹ P⁹: φωκίδι Bm⁴: φωκιδῆ P⁴: φωκίδι P¹² ἀσπασάμενος Ma¹ αὐτὸν
 P⁹ 255 αὐτῷ om. Ma¹ P⁹ V¹: αὐτὸν Bm⁴ P⁴ P¹⁰ P¹² 257 ἐπιτυχῶν
 τισι μέλλουσι πλεῖν εἰς Χίον Suid. 128 262 ἐναλίγκιον M² ἄτη]
 αἴση Suidas 131, cf. 173 263 πτωχεύσιν E¹ P⁹ V¹: πτωχάσιν
 cet.: πτωκάσιν Suidas 132 αἰθυίοισι P⁹: -εἰησι M² Ma⁴ corr., P¹⁰:
 -εἰυσι V¹: -ίησι A² βίον (ss. ἢ ἰόν) Ma: ἰόν Suid. 132 264 αἰδεῖσθαι
 Bm⁴ Suidae codd. praeter A C 265 δεινός (ss. ἢ) Ma¹: δεινός
 Suidae O³ Ma⁴ corr. μέτ' ὅπισ Barnes: μετ' ὅπισ Bm²: γὰρ
 μετ' ὅπ ξενίου Bm⁴: μέτοπισ codd. cet. praeter Ma¹ Ma⁴ Suidae O³
 qui μετόπισθε (μετ' ὅπισθε Ma⁴ corr.), μετόπισθεν ὅπισ Suid. 134
 267 ἡγάγοντο V¹ 268 ἐπικαθήμενον P⁹: ἐπιτήμενον Bm⁴ P² 269 -δρα-
 μηκότας Bm² M² O²: παλινδρομ. αὐτοὺς Ma¹

Ἵμας, ὧ ξένοι, ἔλαβεν ὁ ἄνεμος ἀντίος γενόμενος· ἀλλ' 270
ἔτι καὶ νῦν με δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται. οἱ δ'
ἁλιεῖς ἐν μεταμελίῃ γενόμενοι ὅτι οὐ πρότερον ἐδέξαντο,
εἰπόντες ὅτι οὐ καταλιμπάνουσιν ἦν ἐθέλοι συμπλεῖν
ἐκέλευον ἐσβαίνειν· καὶ οὕτως ἀναλαβόντες αὐτὸν ἀνήχθησαν
καὶ ἴσχουσιν ἐπ' ἀκτῆς. 275

κ'. Οἱ μὲν δὴ ἁλιεῖς πρὸς ἔργον ἐτράπησαν. ὁ δὲ Ὅμηρος
τὴν μὲν νύκτα ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ κατέμεινε, τὴν δὲ ἡμέραν πο-
ρευόμενος καὶ πλανώμενος ἀπίκετο εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ὃ Πίτυς
καλέεται. κἀνταῦθα αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα ἐπιπίπτει
καρπὸς τῆς πίτυος, ὃν δὴ μετεξέτεροι στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον 280
καλέουσιν. ὁ δὲ Ὅμηρος φθέγγεται τὰ ἔπεα τάδε·

ἄλλη τίς σου πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἴσιν
Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης,
ἔνθα σίδηρος Ἄρηος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
ἔσσεται εὐτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι. 285

τὰ δὲ Κεβρήνια τοῦτον χρόνον κτίζειν οἱ Κυμαῖοι παρεσκευά-
ζοντο πρὸς τῇ Ἰδῇ, καὶ γίνεται αὐτόθι σίδηρος.

κα'. Ἐντεῦθεν δ' ἀναστὰς Ὅμηρος ἐπορεύετο κατὰ φωνήν
τινα αἰγῶν νεμομένων. ὥς δὲ ὑλάκτεον αὐτὸν οἱ κύνες
ἀνέκραγεν. ὁ δὲ Γλαῦκος ὥς ἤκουσε τῆς φωνῆς, ἦν γὰρ 290
τοῦτο ὄνομα τῷ νέμονται τὰς αἶγας, ἐπέδραμεν ὀτραλέως, τὰς
τε κύνας ἀνεκαλείτο καὶ ἀπεσόβησεν ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου.
ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον ἐν θώματι ἦν ὅκως τυφλὸς ἐὼν μόνος
ἀπίκειτο ἐς τοιοῦτους χώρους, καὶ ὅτι θέλων. προσελθὼν

271 ὑμῖν ὁ πλοῦς Ma¹ 272 καὶ πρότερον Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹ 273 ἐθέλη
O² V¹ 276 μὲν hab. P⁴ P⁸ P¹⁰ P¹² fort. al. 277 μὲν om. praeter Bm²
Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹ codd. πολευόμενος A² Bm² Li M² O² P¹⁰ 278 τοῦτο
om. praeter Bm⁴ P⁹ codd. 280 στρόβυλον Ma¹ 281 καλοῦσιν
Suid. 136 282 ἀνήσει Ma¹ : ἴσιν (ss. ἂν), marg. ἢ ἀνήσοι Ma² :
ἀνήσοι Suid. 138 (-ει cod. E) 283 πολύπτυχον M² 284 ἄρηος]
ἄριστος Ma¹ Suidas 140 : ἄρηος (ss. ἱστος) Ma² 287 σίδηρος πολλὸς Bm⁴
Ma¹ P³ P⁹ P¹¹ V¹ 288 ἐνθεῦτεν P⁴ δ' om. praeter P⁹ codd. 290 ὥς
δὲ ἤκουσε ὁ γλαῦκος τῆς φωνῆς Ma¹ P⁴ P¹² 291 τούτῳ P¹⁰ 293 ὅπως
Bm⁴ V¹ : πῶς (ss. ὅκως) Ma¹ ὧν codd. praeter Bm² P³ P⁹ 294 ἐς
τοιοῦτους . . . 295 ἀπίκειτο om. Ma¹ add. marg.

295 τέ μιν ἱστορέειν ὅστις τε ἦν καὶ τίνι τρόπῳ ἀπίκειτο ἐς
τόπους ἀοικήτους καὶ ἀστιβέα χωρία, καὶ τίνος κεχρημένος
εἷη. ὁ δὲ Ὅμηρος αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πάθην κατα-
λεγόμενος εἰς οἶκτον προηγάγετο. ἦν γάρ, ὥς ἔοικεν, οὐδ'
ἀγνώμων ὁ Γλαῦκος. ἀναλαβὼν δ' αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐπὶ τὸν
300 σταθμόν, πῦρ τ' ἀνακάυσας δεῖπνον παρασκευάζει, καὶ
παραθεὶς δειπνεῖν ἐκέλευεν ὁ Γλαῦκος.

κβ'. Τῶν δὲ κυνῶν μὴ ἐσθιόντων καὶ ὑλακτούντων δει-
πνοῦντας καθάπερ εἰώθεσαν λέγει πρὸς τὸν Γλαῦκον Ὅμηρος
τὰ ἔπεα τάδε·

305 Γλαῦκε πέπων, ἐπιών τοι ἔπος τι ἐνὶ φρεσὶ θήσω·
πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείησι θύρησι
δοῦναι· ὥς γὰρ ἄμεινον· ὃ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
ἀνδρὸς ἐπερχομένου καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντος.

ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἦσθη τῇ παραινέσει, καὶ ἐν θωύ-
310 ματι εἶχεν αὐτόν, δειπνήσαντες δὲ διὰ λόγων εἰσιτῶντο.
ἀπηγεομένου δὲ Ὀμήρου τὴν τε πλάνην τὴν ἑωυτοῦ καὶ τὰς
πόλεις ἃς ἐσαπίκειτο, ἐκπληκτος ἦν ὁ Γλαῦκος ἀκούων. καὶ
τότε μὲν ἐπεὶ ὥρη κοίτου ἦν ἀνεπαύετο.

κγ'. Τῇ δ' ὕστεραίη διανοήθη ὁ Γλαῦκος πρὸς τὸν δεσπότην
315 πορευθῆναι, σημανέων τὰ περὶ Ὀμήρου. ἐπιτρέψας δὲ τῷ
συνδούλῳ νέμειν τὰς αἶγας τὸν Ὅμηρον καταλείπει ἔνδον,
εἰπὼν πρὸς αὐτὸν ὅτι διὰ ταχέων πορεύσομαι. καταβὰς δὲ
ἐς Βολισσόν, ἔστι δὲ πλησίον τοῦ χωρίου τούτου, καὶ συγ-

295 ἱστόρεον M² 297 ἑαυτοῦ A² Bm² Ma¹ O² P¹¹ V¹ : αὐτοῦ Bm⁴ P³
P¹¹ 300 τε Bm⁴ Li M² O² P⁴ P⁹ P¹¹ Pal. : τὲ Bm² : δὲ cett. 302 μὴ
ἐσθιόντων] ἐστῶτων Suid. 142 δειπνοῦντα codd. praeter Bm⁴ P³ P⁹
305 πέπων A² E¹ Ma¹ Ma² O³ P⁴ V¹ τοι Bm⁴ E¹ Li Ma¹ Ma² P¹¹
V¹ : τὸ Bm² O² P⁹ : τι P³ P⁸ : ἔπος τὸ A¹ M² τι τοι Li P⁹ P¹¹ : τι
σοι Suid. ἐν V¹ Suidas : ἐν cett. ἢ γλαῦκε βροτῶν ἐπιόπτα
marg. Ma¹ Ma² : ita Suidas 144 : βοτῶν Kuester τί σοι ἐν φρεσὶ
Suid. 131 306 αὐλείοισι Herod. codd. plerique 307 τῶς Suid. 146
πρόσθεν Suid. ib. 308 ἔντος Ma² P¹¹ 312 ἀπίκειτο M² : ἐσαπί-
κετο Bm⁴ Ma¹ P⁴ P¹² V¹ ἐσακούων Li M² O² Pal.¹ P⁹ καὶ τότε
μὲν om. P¹⁰ 313 ἀνέπαυε Li M² O² P⁹ Pal.¹ 314 ὕστερέα Bm⁴
P⁴ καὶ διεν. P¹⁰ 315 περὶ] ὑπὲρ τοῦ Bm⁴ P³ P⁹

γενόμενος τῷ δεσπότῃ, ἀπηγέετο ὑπὲρ Ὅμηρου πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, περί τε αὐτοῦ τῆς ἀφίξις ἐν θυνάματι ποιούμενος· 320 ἡρώτεε τε ὃ τι χρὴ ποιεῖν περὶ αὐτοῦ. ὁ δὲ ὀλίγα μὲν προσ- ἔετο τῶν λόγων, κατεγίνωσκε δὲ τοῦ Γλαῦκος ὡς ἄφρονος ἔοντος καὶ τοὺς ἀναπήρους δεχομένου καὶ τρέφοντος. ἐκέ- λευσε δὲ ὅμως τὸν ξείνον ἄγειν πρὸς ἑαυτόν.

κδ'. Ἐλθὼν δὲ πρὸς τὸν Ὅμηρον διηγήσατο ταῦτα ὁ 325 Γλαῦκος καὶ ἐκέλευσε πορεύεσθαι τοῦτον· οὕτω γάρ εἰ πρή- ξειν· ὁ δὲ Ὅμηρος ἤθελε πορεύεσθαι. ἀναλαβὼν οὖν αὐτὸν ὁ Γλαῦκος ἤγαγε πρὸς τὸν δεσπότην. διὰ λόγων δὲ ἰὼν τῷ Ὅμῳ ὁ Χίος, εὐρίσκει ἔοντα δεξιὸν καὶ πολλῶν ἔμπειρον. ἔπειθέ τε αὐτὸν μένειν καὶ τῶν παιδίων ἐπιμέλειαν ποιεέ- 330 σθαι· ἦσαν γὰρ τῷ Χίῳ παῖδες ἐν ἡλικίῃ. τούτους οὖν αὐτῷ παρατίθησι παιδεύειν. ὁ δὲ ἔπρησσε ταῦτα· καὶ τοὺς Κέρκω- πας καὶ Βατραχομυομαχίαν καὶ Ψαρομαχίην καὶ Ἑπταπακ- τικὴν καὶ Ἐπικιχλίδας καὶ τᾶλλα πάντα ὅσα παίγνιά ἐστιν Ὅμηρου ἐνταῦθα ἐποίησε παρὰ τῷ Χίῳ ἐν Βολισσῷ, ὥστε 335 καὶ ἐν τῇ πόλει περιβόητος ἦδη ἐγένετο ἐν τῇ ποιήσει. καὶ ὁ μὲν Θεστορίδης, ὡς τάχιστα ἐπύθετο αὐτὸν παρεόντα, ὥχεται ἐκπλέων ἐκ τῆς Χίου.

κε'. Χρόνου δὲ προιόντος δεηθεὶς τοῦ Χίου πορεύσθαι αὐτὸν εἰς τὴν Χίον ἀπῆκετο εἰς τὴν πόλιν· καὶ διδασκαλείον κατα- 340 σκευασάμενος ἐδίδασκε παῖδας τὰ ἔπεα. καὶ κάρτα δεξιὸς

319 ἀπηγέετο Ma¹ P⁴ P¹² V¹ ὑπὲρ¹ περὶ Bm⁴ P⁹ P¹¹ 320 ἀπῆξεως
P⁹ V¹: ἀφίξις O² 321 ἔρωτα Bm⁴ P¹⁰: ἡρώτα Bm² M² O²: ἡρώτετε
(ss. ε) P¹¹: ἔρωτεε cet. αὐτὸν P⁴ P⁸ 323 καὶ om. P⁹ καὶ . . .
326 γλαῦκος om. Li ἐκέλευε M² Ma¹ Pal.¹ 324 ἄγειν τὸν ξείνον
V¹ 325 ὁ γλαῦκος διηγήσατο ταῦτα A² V¹ 326 αὐτὸν πορεύεσθαι
Bm⁴ P⁹ 330 αὐτόθι μένειν Suid. 101 332 παρατίθεται P⁹ ἔπρασσε
Suid. 102 κέκωπας (ss. ρ) O² 333 βατραχομαχίαν P⁹: τὴν
μυοβατραχομαχίαν Suid. 102 καὶ ψαρ. καὶ ἐπ. hab. Bm⁴ Ma¹ Ma⁴
P⁹ P¹¹ Suid. 102 (ἐπταπάκτιον) om. cett. ἢ ἐπτάκιον Ma¹ ss. (cf.
Suid.) ἐν ἄλλω ἡθιέπακτον ἦτι ἱαμβον Ma¹ marg. ἐντεπάκτιον
vit. Procul. 63: ἐπταπάκτιον Suid. 103: ἡθιέπακτος Suid. 45 334 ἐπι-
κυχλίδας A²: -κυκλίδας Bm⁴ P⁸ P¹¹ ἄλλα Suid. 104 πάντα om. Suid.
104 335 ἐνταῦθα om. Suid. 93 μολισσῷ (ss. βο) O² 336 ἐν τῇ
A² O² P¹⁰: τῇ cet. ἐγένετο Bm⁴ 339 περιιόντος Ma¹ 340 παρα-
σκευασάμενος V¹

ἔδόκεεν εἶναι τοῖς Χίοις, καὶ πολλοὶ θωυμασταὶ αὐτοῦ καθει-
στήκεσαν. συλλεξάμενος δὲ βίον ἱκανὸν γυναῖκα ἔγημεν ἐξ
ἧς αὐτῷ θυγατέρες δύο ἐγένοντο· καὶ ἡ μὲν αὐτῶν ἄγαμος
345 ἐτελεύτησε, τὴν δὲ συνῴκισεν ἀνδρὶ Χίῳ.

κς'. Ἐπιχειρήσας δὲ τῇ ποιήσει ἀπέδωκε χάριν ἣν εἶχε,
πρῶτον μὲν Μέντορι τῷ Ἰθακησίῳ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ, ὅτι μιν
κάμνοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν Ἰθάκῃ ἐνοσήλευεν ἐκτενέως,
τοῦνομα αὐτοῦ ἐναρμόσας ἐς τὴν ποίησιν Ὀδυσσέως τε
350 ἐταῖρον φὰς εἶναι, ποιήσας Ὀδυσσέα ὡς ἐς Τροίην ἔπλεε
Μέντορι ἐπιτρέψαι τὸν οἶκον ὡς ἐόντι Ἰθακησίων ἀρίστῳ καὶ
δικαιοτάτῳ. πολλαχῇ δὲ καὶ ἄλλῃ τῆς ποιήσεως τιμῶν αὐτόν,
τὴν Ἀθηνᾶν ὁπότε ἐς λόγον τινι καθίσταται τῷ Μέντορι
οἰκύνῃν ποιεῖ. ἀπέδωκε δὲ καὶ Φημίῳ τῷ ἑαυτοῦ διαδασκάλῳ
355 τροφείᾳ καὶ διδασκαλείᾳ ἐν τῇ Ὀδυσσειᾷ, μάλιστα ἐν τοῖσδε
τοῖς ἔπεσι

κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέ' ἔθηκε
Φημίῳ, ὃς δὴ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας ἀεῖδων.

καὶ πάλιν

360 αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀεῖδειν.

342 κατεδόκεεν Bm⁴ P⁰ V¹ : καταδόκεεν P³ P¹¹ αὐτοῦ θωυμασταὶ V¹ :
αὐτὸν θ. Bm⁴ 343 marg. Ma¹ Ma⁴ ἡγουν ἀρησιφόνην τὴν Γνώτορος
τοῦ Κυμαίου θυγατρός. (hucusque Ma⁴) ἐξ ἧς ἔσχε δύο υἱεῖς· Ἐριφῶντα
καὶ Θεόλαον. καὶ μίαν θυγατέρα ἦν ἔγημε σΎασίνος ὁ κύριος. marg.
sup. Ma⁴ εὔρον ἀλλαχοῦ αὐτὸν γενῆσαι δύο υἱεῖς ἐρίφωντα καὶ θεόλαον
καὶ μίαν θυγατέρα. e Suida 34, 35 desumpsit Lascaris 344 αὐτέων
A² V¹ 345 συνώκησαν V¹ ἀνδρὶ χίῳ (ss. ἡγουν στασίῳ τῷ κυπρίῳ)
Ma¹ : ἡ στασίῳ τῷ κυπρίῳ Ma² marg. 346 sqq. cit. Eusth. 1396.
13 ὅτι ὁ τῆς ἱστορίας Μέντης Ἀγχιάλῳ πᾶσις ἐταῖρος ἦν τῷ ποιητῇ, ὃν
καὶ ἀμειβόμενος τῆς φιλίας ὁ ποιητὴς ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ ἐν τοῖς περὶ
Ὀμήρου γενέσεως τῇ ποιήσει τε τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐνέθετο καὶ τὴν Ἀθηνᾶν
αὐτῷ εἰκασεν 348 ἐνοσήλευεν Li M² O² P⁰ P¹¹ Pal.¹ : -ευσεν cet.
ἐκτενέως Bm² O² P¹⁰ 350 ἐταῖρος Bm⁴ P⁰ 351 ἐπιτρέψας P⁴ P¹² ὡς
om. praeter Bm⁴ P⁴ P³ codd. 352 τῇ ποιήσει Ma¹ 353 καθίσταται
A² Bm² M² O² P¹⁰ : -ηται Bm⁴ Ma¹ P⁴ P⁰ V¹ : corr. West. 354 οἰκύνῃν
P⁰ : εἰκύνῃν A² Bm² M² O² P¹⁰ : οἰκείαν Bm⁴ Ma¹ : εἰκουῖαν V¹ : εἰκείαν P³
P¹¹ 355 ὀδυσσεῖν Bm² Li M² P¹¹ Pal.¹ : -εἶα cet. 357, 358 = α 153,
154 ubi codices Φημίῳ ὃς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη 358 ὅστε
codd. praeter P⁰ πολλῶν (ss. ον) P³ 360 = α 155 ubi codd. ἥτοι

μέμνηται δὲ καὶ τοῦ ναυκλήρου μεθ' οὗ ἐκπεριέπλευσε καὶ εἶδε πόλιάς τε πολλὰς καὶ χώρας, ᾧ ὄνομα ἦν Μέντης, ἐν τοῖς ἔπεσι τοῖσδε

Μέντης Ἀγχιάλιοι δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι

υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.

365

ἀπέδωκε δὲ χάριν καὶ Τυχίῳ τῷ σκυτεῖ, ὃς ἐδέξατο αὐτὸν ἐν τῷ Νέῳ τείχει προσελθόντα πρὸς τὸ σκυτεῖον, ἐν τοῖς ἔπεσι καταξεύζας ἐν τῇ Ἰλιάδι τοῖσδε

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥτε πύργον,

χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,

370

σκυτοτόμων ὅχ' ἄριστος Ὕλῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.

κζ'. Ἀπὸ δὲ τῆς ποιήσεως ταύτης εὐδοκιμεῖ Ὅμηρος περὶ τε τὴν Ἰωνίην καὶ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἤδη περὶ αὐτοῦ λόγος ἀναφέρετο· κατοικέων δὲ ἐν τῇ Χίῳ καὶ εὐδοκιμέων περὶ τὴν ποίησιν, ἀπικνεομένων πολλῶν πρὸς αὐτόν, συνεβούλευον οἱ ἐντυγχάνοντες αὐτῷ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπικέσθαι· ὁ δὲ προσεδέξατο τὸν λόγον καὶ κάρτα ἐπεθύμει ἀποδημῆσαι.

375

κη'. Κατανοήσας δὲ ὅτι ἐς μὲν Ἄργος πολλὰ καὶ μεγά-
λαι εἶεν εὐλογίαι πεποιημέναι, ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας οὗ, ἐμποιεῖ
ἐς τὴν ποίησιν, ἐς μὲν Ἰλιάδα τὴν μεγάλην Ἐρεχθέα μεγα-
λύνων ἐν νεῶν καταλόγῳ τὰ ἔπεα τάδε

380

δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη

θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα.

καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Μενεσθέα αἰνέσας ὥς πάντων εἴη

361 ἐκπεριέπλευσε A² V¹ : ἐπλευσε Ma¹ 364, 365 = a 180, 181
364 εὐχομαι υἱός | εἶναι E¹ 365 αὐτὰρ Bm² M² P¹⁰ 366 δὲ om. Bm² Li
M² P¹⁰ 369-371 = H 219-221 371 ναίων] νέμων Ma¹ 372 ποιήσιος
P⁹ : ποιήσεως (ss. ἱος) V¹ : -εως cet. εὐδοκίμει Ma¹ : -μει cet. ἤδη
ὁμηρος Bm⁴ P³ P⁹ V¹ 373 τὴν om. Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹ V¹ ἰωνίαν A² Bm²
M² O² P¹⁰ 374 ἀναφέρεται praeter Bm⁴ P³ P⁹ P¹⁰ P¹¹ codd. κατοικέων
Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹ : καὶ οἰκ. cet. 375 ἀπικνεομένων praeter Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹
codd. πρὸς αὐτὸν om. praeter Bm⁴ P⁹ codd. πολλῶν ἐς τὴν ἑλλάδα
ἀπικνεομένων συνεβούλευον οἱ ἐντυγχάνοντες τῷ δμήρῳ P³ 376 αὐτῷ] τῷ
δμήρῳ A¹ Bm⁴ P¹¹ V¹ 380 τὴν ἰλιάδα P³ 382, 383 = B 547, 548
382 ἀθηναίη Ma¹ : ἀθήνης P³ P¹¹ 384 αὐτῶν] αὐτὸν L¹ P³ P¹¹ V¹
τὸν μὲν τὸν στρατηγὸν αὐτὸν V¹ αἰνέσας om. praeter Bm⁴ P³ P¹¹ codd.

385 ἄριστος τάξαι πεζὸν στρατὸν καὶ ἱππότας, ἐν τοῖσδε τοῖς
ἔπεσιν εἶπε·

τῶν αὖθ' ἡγεμόνεν' υἱὸς Πετεῳό Μενεσθεύς.
τῷ δ' οὐ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

390 Αἴαντα δὲ τὸν Τελαμῶνος καὶ Σαλαμῖνίους ἐν νεῶν καταλόγῳ
ἔταξε πρὸς Ἀθηναίους, λέγων τάδε·

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαῖδεκα νῆας,
στῆσε δ' ἄγων ἔν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.

ἐς δὲ τὴν Ὀδυσσεῖν τάδε ἐποίησεν, ὥς Ἀθηναῖς ἐς λόγους
395 ἔλθοῦσα τῷ Ὀδυσσεῖ ἐς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἀπίκετο, τιμῶσα
ταύτην τῶν ἄλλων πολλῷ μάλιστα

ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας,
δύνε δ' Ἐρεχθίδος πυκινὸν δόμον.

κθ'. Ἐμπούσας δὲ ἐς τὴν ποίησιν ταῦτα καὶ παρασκευα-
400 σάμενος, ἐς Ἑλλάδα βουλόμενος ποιήσασθαι τὸν πλοῦν, προσ-
ίσχει τῇ Σάμῳ. ἔτυχον δὲ οἱ ἐκείσε τὸν τότε καιρὸν ἄγοντες
ἐορτὴν Ἀπατούρια. καὶ τις τῶν Σαμίων ἰδὼν τὸν Ὅμηρον
ἀπιγμένον, πρότερον αὐτὸν ὁπωπῶς ἐν Χίῳ, ἐλθὼν ἐς
τοὺς φράτορας διηγήσατο, ὥς ἐν ἐπαίνῳ μεγάλῳ ποιεύμενος
405 αὐτόν. οἱ δὲ φράτορες ἐκέλευον ἄγειν αὐτόν· ὁ δὲ ἐντυχὼν
τῷ Ὀμήρῳ ἔλεξεν, ὧ ξένη Ἀπατούρια ἀγούσης τῆς
πόλιος καλέουσί σε οἱ φράτορες οἱ ἡμέτεροι συνεορτά-
σονται. ὁ δὲ Ὅμηρος ἔφη ταῦτα ποιήσειν καὶ ᾗ μετὰ
τοῦ καλέσαντος.

385 πεζὸν M² ἱππότα V¹: ἱππότην Ma¹ P¹¹ 386 εἶπας P¹¹ V¹
387-389 = B 552-554 387 τῶνδ' V¹ ἡγεμόνευεν A² Bm² Li M² P¹⁰ V¹
υἱὸς om. E¹ Ma¹ Ma² P³ P⁹ P¹² V¹ 388 τῶνδ' V¹: τῶν P⁹ 391 τάδε]
ᾧδε P⁹ 392, 393 = B 557, 558 394 ἀθηναῖς A² 395 ἀφίκετο (ss. π)
Bm² 396 πολλῷ A² Bm² O² P¹¹: πόλεων Bm⁴ P⁹ P¹¹ V¹: πολλῶν
cet. 397, 398 = η 80, 81 397 εὐρύαγιαν Ἀθήνην Odyssey: εὐρυ-
χόρους M² P⁹ 400 ποιήσασθαι βουλόμενος A² M² P³ P⁹: ποιῆσθαι codd.
praeter A² Li M² P³ P⁹ P¹¹ Pal.¹ 403 ἀπιγμένον om. Ma¹ ὁπωπῶς
Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹: ἐπιστάμενος cet. 404 ὥς add. Ma¹ 406 ἔλεξεν αὐτῷ
Bm⁴ P⁴ P¹²: αὐτὸν P¹⁰ 408 ἴει A²: εἶη O² μετ' ἐκείνου τοῦ Ma¹

λ'. Πορευόμενος δὲ ἐγχρίμπτεται γυναιξὶ Κουροτρόφῳ 410
 θνούσαις ἐν τῇ τριούδῳ. ἡ δὲ ἱέρεια εἶπε πρὸς αὐτόν, δυσχε-
 ράνασα τῇ ὄψει, ἄνερ ἀπὸ τῶν ἱερῶν. ὁ δὲ Ὅμηρος ἐς
 θυμόν τε ἔβαλε τὸ ῥήθην, καὶ ἤρετο τὸν ἄγοντα τίς τε εἴη
 ὁ φθεγξάμενος, καὶ τίνι θεῶν ἱερὰ θύεται. ὁ δὲ αὐτῷ διη-
 γήσατο ὅτι γυνὴ εἴη Κουροτρόφῳ θύουσα. ὁ δ' ἀκούσας 415
 λέγει τάδε τὰ ἔπεα·

κλῦθι μοι εὐχομένῳ Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναιῖκα
 τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνὴν,
 ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσι,
 ὦν ὥρῃ μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ. 420

λα'. Ἐπεὶ δὲ ἦλθεν εἰς τὴν φρήτρην καὶ τοῦ οἴκου ἔνθα δὴ
 ἔδαίνυντο ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἔστη, οἱ μὲν λέγουσι καιομένου πυρὸς
 ἐν τῷ οἴκῳ, οἱ δὲ φασι τότε ἐκκαῦσαι σφᾶς, ἐπειδὴ Ὅμηρος τὰ
 ἔπεα εἶπεν

ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόληος, 425
 ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
 χρήματα δ' αὖξει οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
 ἦμενοι εἰν ἀγορῇ κόσμος τ' ἄλλοισιν ὀρᾶσθαι.
 αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.

410 ἐχρίπτε Ma¹ 414 θεῶ Ma¹ θύεται] θύουσιν Ma¹ 417-420
 Athen. 592 A Σοφοκλῆς δ' ὁ τραγωδιοποιὸς ἤδη γέρων ὦν ἡράσθη Θεωρίδος
 τῆς ἐταίρας· ἱκετεύων οὖν τὴν Ἀφροδίτην φησὶν [417-420]· ταῦτα μὲν
 ἐστὶν ἐκ τῶν εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένων. [P.L.G. ii. 248] 417 κλύε
 Ath. μεν εὐχομένον Ath. 418 μὲν ἀνήνασθαι] ἀπανήνασθαι Suid. 108:
 ἀναίνεσθαι Ath. 420 ὥρῃ] οὐραὶ Suid. 110: ἰσχύς Ath.: ὦραι (ss. ἡ
 οὐρῇ) Ma¹, ὥρη corr. in αι (ss. οὐραὶ) marg.: ἡ οὐραὶ Ma² ἀπαμ-
 βλύνεται A² Bm² M² O² P¹⁰: ἀπήμβληται E¹ V¹: ἀπήμβλυνται Li R⁸
 Ath. Suid. 110: ἀπάμβλυνται cet. Eust. 1968. 40 ἀλλαχοῦ δὲ καὶ
 οὐρὰ τὸ αὐτὸ ἐφάνη λέγεσθαι, δηλοὶ δ' αὐτὸ καὶ ὁ εἰπὼν ὡς τῶν γερόντων
 οὐραὶ μὲν ἀπήμβλυνται θυμὸς δὲ μενοινᾷ
 421 ἦλθεν] ἦκεν Suid. 111 422 ἐδαίνυντο Bm² M² O² P¹⁰: -ντο P³:
 -ντο (ss. ν) P¹¹ 425-429 Certamen 281-285 Suid. 113-117 425 παῖδες
 στέφανος Bm⁴ E¹ Li Ma¹ Ma⁴ P³: στέφανοι παῖδες Certamen: παῖδες
 στέφανος Suid. 113 (στέφανος codd. praeter A O³) δέ τε A² Bm⁴
 Li P¹¹ πόλιος A² Bm⁴ 426 δ' αὖ πεδίου Certamen δ' ἐν θαλάσσῃ
 Ma¹ Ma² Suid. 114 (θαλάσσαις Suidae codd. A B C E) 427 αἰξοί
 E¹ v. om. Cert. 428 λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμενος εἰσοράσθαι
 Cert. post 429 add. ἡματι χειμερίῳ ὁπότ' ἂν νείφησι Κρονίων Cert.
 429 om. V² Suidae

430 εἰσελθὼν δὲ καὶ κατακλιθεὶς ἐδαίνυτο μετὰ τῶν φρατόρων
καὶ αὐτὸν ἐτίμων καὶ ἐν θωύματι εἶχον· καὶ τότε μὲν τὴν
κοίτην αὐτοῦ ἐποιήσατο Ὅμηρος.

λβ'. Τῇ δὲ εἰσαύριον ἀποπορευόμενον ἰδόντες κεραμέες
τινες κάμινον ἐγκαίοντες κεράμου λεπτοῦ, προσεκαλέσαντο
435 αὐτόν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς εἴη· καὶ ἐκέλευόν σφιν αἰεῖσαι,
φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ κεράμου καὶ ὃ τι ἂν ἄλλο ἔχω-
σιν. ὁ δὲ Ὅμηρος αἰεῖδει αὐτοῖς τὰ ἔπεα τάδε ἃ καλέεται
Κάμινος·

εἰ μὲν δώσετε μισθὸν αἰέσω ὧ κεραμῆες·
440 δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίῃ καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου,
εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα μάλευρα,
φρυχθήναί τε καλῶς καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι,
πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
πολλὰ δὲ κερδῆναι, ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφι νοῆσαι.
445 ἦν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδε' ἄρησθε
συγκαλέω δ' ἥπειτα καμίνῳ δηλητῆρας,

430 ἐδαίνυτο A² M² Ma¹ O² 434 ἐγκαίοντες Li M² O²: -δοντες cet.:
ἐκκάνοντες Bm⁴ 435 σφιν] σφίσι Suid. 151 437 ἄδει Suid.
152 τὰδε τὰ ἔπεα V¹ καλεῖται Suid. 439-461 = Suid. 153-
175 439 αἰεῖδῃσ Bm⁴ Li Ma² P³ P¹¹: αἰεῖδῃσ E¹ P³ P¹¹ V¹: αἰεῖδῃς ὧ
Ma¹ Ma² ss. Suid. 153 440 ἀγαθὴ γαίη Suid. 154: ἡ δεῦρ' ἀγαθὴ
γαίη Ma² marg. ὑπείρεχε A²: ὑπερσχε γέ Bm⁴ Li P³ P³ P¹¹ V¹: ὑπερ-
σχέγει E¹: ὑπέρεσχε γέ Ma¹ Ma²: ὑπέρσχεθε Suid. 154 441 versum
cit. Pollux x. 85 τοῖς δ' ἀγγείοις προσαριθμητέον . . . κἀναστρα, μαζονο-
μεῖα, τὰ μὲν μαζονομεῖα Ἀριστοφάνους εἰπόντος ἐν Ὀλκάσι (fr. 471 K),
τὰ δὲ κἀναστρα τοῦ ποιήσαντος τοὺς Κεραμέας, οὓς τινες Ἡσιόδῳ προσné-
μουσιν· λέγει γοῦν

εὖ δὲ περανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κἀναστρα
441 μελανθεῖεν Bm⁴ P³ P¹¹: μελανθεῖεν (ss. ap) Ma²: μαρανθεῖεν Suid. 155
(sc. siccentur) μάλ' ἱερά A² Ma¹ P³ V¹ Suid. 155: μάλ' ἱερά Bm² Bm⁴
E¹ M² Ma² O² P³ P¹⁰ P¹¹ correximus: cf. Achaei fr. 50 et lexicogrr.
μίγδα μάλευρον anon. ap. Zonar. 1334 b 5 κἀναστρα Pollux, cf.
hirundinis carmen P.L.G. iii. 671 442 τιμῆς ὦνον] τιμῇ ὄνειαρ
Suid. 156: τιμῆς ὄνειαρ A C: ὄνον (ss. ἡ ὄνειαρ) Ma¹ Ma² εὐρέσθαι Bm⁴
Ma¹ Ma² P³ P¹¹: ἐλέσθαι Ma¹ corr., Ma² ss., Suid. 156 443 πολλὰ δ'
ἐν ἀγυιαῖς codd.: δ' ἀγυιαῖς Suid. 444 ἡμῖν δὲ δ' ἂν P³ ὄσφιν
Bm⁴ P³: ὄσφιν P¹¹ νοῆσαι] ἡ αἰεῖσαι Ma¹: αἰεῖσαι ss. Ma²: αἰεῖσαι
Suid. 158 445 ἂν δ' Bm⁴ P¹¹ ἀναιδείης Suidae O³ P⁴ στρε-
φθέντες Suid. 159 ψεύδη Bm² M² O² P¹⁰ Suidae O³ P⁴: ψευδῇ A¹ Bm⁴
Ma¹ P³ P⁹ P¹¹ 446 καμίνων Ma¹ Ma² Suid. 160

Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε καὶ Ἀσβετον ἡδέ γ' Ἀβακτον,
'Ωμόδαμόν θ' ὅς τῃδε τέχνη κακὰ πολλὰ πορίζοι.

† πείθε πυραϊθουσαν καὶ δώματα, σὺν δὲ κάμινος
πᾶσα κυκηθείη κεραμέων μέγα κωκυσάντων. 450

ὥς γνάθος ἱππείη βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος
πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμήϊα λεπτὰ ποιούσα.
δεῦρο καὶ ἡελίου θύγατερ πολυφάρμακε Κίρκη·
ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτοὺς τε καὶ ἔργα.
δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους, 455
οἳ θ' Ἡρακλείους χεῖρας φύγον, οἳ τ' ἀπόλουντο·
τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, τύπτοι δὲ κάμινον,
αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά.

γηθήσω δ' ὀρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
ὅς δέ χ' ὑπερκύψῃ, περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον 460
φλεχθείη, ὥς πάντες ἐπίσταυντ' αἴσιμα ῥέζειν.

Παραχειμάζων δὲ ἐν τῇ Σάμφ, ταῖς νομηνίαις προσπο-
ρεύομενος πρὸς τὰς οἰκίας τὰς εὐδαιμονεστάτας, ἐλάμβανέ

447 συντρίψαι σμάραγόν Ma¹ Suidas 161 (συντρίψω Suidae O³) : σύν-
τριβ (ss. ψω) Ma² σύντριβ' ὁμοσμάραγόν libri : ὁμοσφάραγον (ss. ὦς)
Ma² ἄσβεστον libri, corr. Stephanus γ' ἄβακτον A² Bm² O² P¹⁰ V¹ :
γάβακτον ex βάγακτον M² : γ' ἄμακτον Bm⁴ E¹ P³ P⁹ P¹¹ : γ' ἄμοτον (ss.
γρ. συμβάκτην) ἄβικτον Ma¹ : cf. Hesych. ἄβακτον καὶ ἄβικτον· τὸ μὴ
μακαριστόν : γ' ἄματον (ss. κ) (μ corr. in β), marg. σαβάκτην Ma² ut
Suid. 161 448 ὠμόδαμόθ' M² θ' ὡς V¹ Suidae E P¹ 162 πολλὰ
om. Bm⁴ Ma¹ Ma² P¹² πολλὰ κακὰ A² P¹⁰ : πολὰ κακὰ Bm² Li M²
O² πορίζοι Li M² Suid. : πορίζει V¹ Suidae P¹ : πορίζει cet. Suidae
O³ P⁴ 449 πείθε codd. : στείλει Ma¹ Ma² ut Suid. 163 : πέρθε Sca-
liger : πρῆθε Portus an σεῖε, παῖε? πυρέθουσαν Bm⁴ Ma² P³ (-ε-) (ss. αι) :
πυρήθουσαν M¹ : -αίθουσαν cett. Suid. ib. pro foco vel parte fornacis recte
habet Hermann, cl. πυραιθεῖα Strab. 733 450 μέγα om. Bm⁴ P¹¹ 451
βρύκοι om. Ma¹ : βρύκοι Ma² : ἀρύκοι M², cf. Suid. 165 452 αὐτῇ Bm⁴
Ma¹ Ma² : αὐτοῦ A² E¹ Li P³ V¹ ποῦσα P⁹ P¹¹, Suidae O³ P⁴ 453 θυ-
γάτηρ Bm⁴ E¹ Li M² P³ P⁹ P¹⁰ P¹¹ πολυφάρμακος A² E¹ Li Ma¹ Ma² P³ P¹¹ V¹

455 πολλοὺς Suid. 169 456 ἡρακλῆος Bm⁴ E¹ Li Ma¹ Ma² P³ P⁹
P¹¹ V¹ Suid. 170 φύγον χεῖρας Bm⁴ Ma¹ Ma² P³ P¹¹ 457 τύπτοι (ss. πf)
Ma² : πίπτοι P⁹ Suidas 171 κάμινος Bm⁴ Li Ma¹ P³ P⁹ P¹¹ Suid. :
κάμινον cett. 460 ὑπερκύψει libri, corr. Hermann (ὑπερκύψῃ Suidae
O³ 174) ταύτην Bm⁴ E¹ Ma¹ Ma² P³ P⁹ P¹¹ V¹ : ταῦτα A¹ Bm² M² O²
P⁹ 461 φλεχθῇ ὅπως Suid. 175 ἐπίσταντ' Bm² M² O³ P¹⁰ V¹ :
ἐπίσταντ' Bm⁴ E¹ P³ P⁹ P¹¹ : ἐπίστανται Ma¹ Ma² Suidas 175 462 ταῖς
νομηνίαις om. Suid. 176 νομηνίαις Ma¹ 463 τὰς εὐδαι-
μονεστάτας] τῶν ἐπιφανεστάτων Suid. 177

VITA HERODOTEΑ

τι ἀεῖδων τὰ ἔπεα τάδε ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη, ὠδήγουν
465 δὲ αὐτὸν καὶ συμπαρήσαν αἰεὶ τῶν παίδων τινες τῶν
ἐγχωρίων·

δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένιοι,
ὃς μέγα μὲν δύνатаι, μέγα δὲ βρέμει, ὄλβιος αἰεὶ.
αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσεισι
470 πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
εἰρήνη τ' ἀγαθή. ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἔρποι μάζα,
τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὕμνῳ,
ἡμίονοι δ' ἄξουσιν κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα,
475 αὐτὴ δ' ἰστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἡλέκτρῳ βεβαυῖα.
νεῦμαί τοι νεῦμαι ἐνιαύσιος ὥστε χελιδὼν
ἔστηκ' ἐν προθύροις·

καὶ

468 δύνатаι] αὐτεῖ Suidas 181 : δύνатаι (ss. γρ. αὐτεῖ) Ma¹ Ma³ 469
αὐταὶ Li M² P¹¹ : αὐτὰρ cet. Suid. 182 (αὐτὰρ ss. αὖ Ma¹ Ma²) εἰσεισι
Bm⁴ Ma² O² P¹⁰ Ma¹ ss. : ἔσεισοῖ P³ : ἔπεισι Ma¹ marg., Ma² Suid.
182 470 πουλὺς Suidae V² τεθαλῆος P¹⁰ : τεθαλεῖα Bm⁴ Ma¹ Ma² P³ :
τεθηλυῖα A² Bm² M² O² P¹⁰ 472 κυρβαίη (ss. κ) Ma¹ Ma² : κυρκαίη
Suid. 185 κατὰ δόρπου Suid. 185 : δόπου (ss. ρ) Ma² ἔρπειο Ma¹ Ma²
Suid. 185 post h. v. hab. Suid. [186] versum νῦν μὲν κριθαῖν ἐνὶ πίδα
σησαμέεσσαν : hab. et Ma¹ in textu, Ma² in marg. (κριθαῖη) 473 δι-
φράδα A² Bm² M² O² P¹⁰ : διφράδος Bm⁴ Ma² P³ P¹¹ V¹ : δίφρα (ss. ον) E¹ P³ :
δίφρου (ss. α) Ma¹ : δίφρακα Suidae P⁴ 187 : δίφρα cett. Suid. codd.
βήσεται (ss. κατα) Ma² : καταβοήσεται Suidae O³ : καταβήσεται Suidae
codd. cet. ὕμνῳ Ma¹, Ma² corr. Suidas 187 474 κραταί-
ποδας A² Li M² O² 475 ὑφαίνοι ἰστὸν A² Bm² Bm⁴ E¹ M² Ma¹ (ει)
Ma² (ει) O² P³ P⁹ (ει) P¹⁰ P¹¹ (ει) V¹ : ὑφαίν' ἰστὸν Suidas 189 ἐπὶ
λέκτρῳ Bm⁴ Ma¹ Ma² : ἐπὶ λέκτρα Suid. 189 βεβαυῖα] βεβηκυῖα Suid.
189 476 τοι] σοι A² Bm² M² O² νεῦματί τοι εὔμαιον ἐνιαύσιος
ἔσται χελιδὼν Suid. 190 : νεῦματι εὔμαιον ἐνιαύσιος (ss. η) ὥς τε (ss.
ἔσται) χελιδὼν Ma¹, marg. νεῦμαι σοι νεῦμαι : νεῦμά (corr. in ai) τοι
νεῦμα (ss. ον) Ma² 476 sq. cf. carmen quod Athen. 360 B citat a Theo-
gnide ἐν β' περὶ τῶν Ῥόδω θυσιῶν [F.H.G. iv. 514] 477 ἐν om.
Suid. 191 post προθύροις pergit Suidas
ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἴψα
πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνος γυάτιδος
haec in textu add. Ma¹ (πέρσαι), in marg. Ma² (πέρσει) 478 καὶ om.
Ma¹ καὶ... 480 ἡλθομεν in libris cum προθύροις continuata seiunxit
Valckenaer

εἰ μὲν τι δώσεις εἰ δὲ μή, οὐχ ἐστήξομεν,
οὐ γὰρ συνοικήσונτες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

480

ῥηδετο δὲ τάδε τὰ ἔπεα ἐν τῇ Σάμῳ ἐπὶ πολὺν χρόνον ὑπὸ τῶν
παίδων ὅτε ἀγείροιεν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος.

λδ'. Ἀρχομένου δὲ τοῦ ἔαρος ἐπεχείρησε πλεῖν Ὅμηρος
εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκ τῆς Σάμου. καὶ ἀναχθεὶς μετὰ τινων
ἐγχωρίων ἀπηνέχθη εἰς τὴν Ἴον· καὶ ὠρμίσθησαν οὐ κατὰ 485
πόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀκτῆς. συνέβη δὲ τῷ Ὀμήρῳ κατὰ πολὺ τι
ἄρξασθαι μαλακῶς ἔχειν· ἐκβὰς δὲ τοῦ πλοίου ἐκοιμᾶτο
ἐπὶ τῆς κυματωγῆς ἀδυνάτως ἔχων. πλείους δὲ ἡμέρας
ὀρμούντων αὐτῶν δι' ἀπλοίην, καταβαίνοντες αἰεὶ τινες τῶν
ἐκ τῆς πόλιος ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Ὀμήρῳ καὶ ἐν θωύ- 490
ματι εἶχον αὐτὸν ἀκούοντες αὐτοῦ.

λε'. Τῶν δὲ ναυτέων καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλιος τινῶν ἡμέ-
ρων παρὰ τῷ Ὀμήρῳ κατέπλωσαν παῖδες ἀλιῆες τὸν τόπον,
καὶ ἐκβάντες ἐκ τοῦ ἀκατίου προσελθόντες αὐτοῖς τάδε εἶπον·
ἄγετε ὦ ξένοι ἐπακούσατε ἡμέων, ἂν ἄρα δύνησθε διαγνώ- 495
ναι ἅσθ' ἂν ὑμῖν εἴπωμεν. καὶ τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε
λέγειν· οἱ δὲ εἶπαν ἡμεῖς ἅσσα εἵλομεν κατελίπομεν· ἃ
δὲ μὴ εἵλομεν φέρομεν. οἱ δὲ φασὶ μέτρῳ εἰπεῖν αὐτοὺς

ἅσθ' ἔλομεν λιπόμεσθα· ἃ δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.

οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρεόντων γνῶναι τὰ ῥηθέντα, διηγῆ- 500
σαντο οἱ παῖδες ὅτι ἀλιεύοντες οὐδὲν ἐδύναντο εἰλεῖν, καθή-
μενοι δὲ ἐν γῇ ἐφθειρίζοντο, καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν

479 εἰ μὲν τι δώσεις. εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομεν Athen. 360 C (P.L.G. iii.
671) 480 συνοικήσονται Li M² P¹⁰ 481 δὲ om. Bm⁴ P³ τὰ
ἔπεα Bm⁴ P³ P⁹ om. cet.: ταῦτα Bm⁴ P¹¹ Suid. 196 ὑπὸ] παρὰ Suid.
ib. 484 ἐκ τῆς σάμου εἰς τὰς ἀθήνας V¹ 487 δὲ P⁹: δ' ἐκ cet.
(δὲ ἐκ Bm⁴ P³ P¹⁰ P¹¹) 494 αὐτοῖς] πρὸς αὐτὸν Bm⁴ Ma¹ P³ P⁹ P¹¹ V¹
Suidas 200 495 ἀναγνῶναι Suid. 202 497 εἶπον Suid. 203
ἅττα Li M²: ἅττα (ss. σσ Bm² O² ἂν ἔλωμεν Suid. 203 κατα-
λείπομεν Ma¹ V¹ 499 = vit. Proc. 100. 18 Plut. 67 iv. 22 v. 42 vi. 61
Suid. 206 Cert. 328. cf. Heracliti fr. 56 Diels 47 n. Byw.
ἅσθ'] ἅς Bm² Li M² O² P¹⁰: οὐς Proc.: ὅσθ' vit. iv, v λιπό-
μεσθ' οὐς Proc.: ὅσθ' Plut.: ὅσα δ' iv, v: ἅσθ' Cert.: λιπόμεσθα ὅσ'
Cert. 500 παρόντων Suid. 207 λεχθέντα Suid. 502 τῇ γῇ
Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹

φθειρῶν κατέλιπον· ὅσους δὲ μὴ ἐδύναντο ἐς οἴκους ἀπε-
φέρουντο. ὁ δὲ Ὅμηρος ἀκούσας ταῦτα ἔλεξε τὰ ἔπεα τάδε·

505 τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε,
οὔτε βαθυκλήρων οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

λς'. Ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὅμηρον
τελευτῆσαι ἐν Ἰφ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν
παίδων ῥηθέν, ὥς οἶονταί τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίῃ. τελευ-
510 τήσας δὲ ἐν τῇ Ἰφ αὐτοῦ ἐπ' ἀκτῆς ἐτάφη ὑπὸ τε τῶν
συμπλόων καὶ τῶν πολιήτεων ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγεγέννητο
αὐτῷ. καὶ τὸ ἐλεγείον τόδε ἐπέγραψαν Ἰήται ὕστερον χρόνῳ
πολλῷ, ὥς ἤδη ἢ τε ποίησις ἐξεπεπτώκεε καὶ ἐθαυμάζετο
ὑπὸ πάντων· οὐδὲ Ὅμηρου ἐστίν·

515 ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύψεν
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

κς'. Ὅτι δὲ ἦν Αἰολεὺς Ὅμηρος καὶ οὔτε Ἴων οὔτε
Δωριεὺς, τοῖς τε εἰρημένοις δεδήλωται μοι καὶ δὴ καὶ τοῖσδε
τεκμαίρεσθαι παρέχει. ἄνδρα ποιητὴν τηλικούτον εἰκὸς ἐστι
520 τῶν νομίμων τῶν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ποιούντα ἐς τὴν
ποίησιν ἦτοι τὰ κάλλιστα ἐξευρόντα ποιέειν ἢ τὰ ἐωντοῦ,
πάτρια ἔοντα. ἤδη τοῖνυν τὸ ἐνθένδε αὐτοῖς τῶν ἐπέων
ἀκούοντες κρινεῖτε. ἱεροποιήν γὰρ ἢ τὴν κρατίστην ἐξευ-
ρὼν ἐποίησεν ἢ τὴν ἐωντοῦ πατρίδι προσήκουσαν. λέγει
525 γὰρ ὧδε·

503 κατέλιπον] ἀνεῖλον Suid. 210 οἶκον Suid. 504 ἔλεγε Bm⁴ V¹
Suid. 211 505 ἐκγεγάασθε Bm⁴ P⁹ Suid. 213 : -άτε cet. 508 ἐν τῇ
Ἰω Bm⁴ : ἐν Ἰφ V¹ 509 λεχθέν Suid. 217 ὥς] καθάπερ Suid.
217 510 ἐτάφη ἐν τῇ Ἰω κτλ. A² Bm⁴ V¹ 511 συμπλῶν Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹
V¹ : συμπλεόντων Bm² M² O² P¹⁰ πολιτέων M² : πολιτῶν Bm⁴ Ma¹
512 πολλῷ χρόνῳ V¹ 514 παρὰ πάντων Ma¹ ὑπὸ πολλῶν Suid.
222 515, 516 = Anth. Pal. vii. 3 vit. Plut. 73, 74 Cert. 337, 338 vit.
iv. 24, 25 v. 51, 52 vi. 63, 64 Suid. 54, 55, 220, 221, cf. et Kaibel Ep.
gr. 48, 51, 272, 354, 416, 660, 661 515 ἱερὰν Bm⁴ O² Suid. 54, 220
καλύπτει Ma¹ Ma² Suid. bis Anth. Plut. Cert. vitt. iv, v, vi γαῖ-
ἐκάλυψεν Kaibel 51 517 ἦν ὧν V¹ 518 δὴ καὶ om. Ma¹ 520 ποι-
εῖντα Bm⁴ V¹ 521 ἢ καὶ τὰ Ma¹ 522 ὄντα Ma¹ αὐτοῖς] αὐτῶν
Ma¹ 523 ἀκούσαντες Bm P⁴ (ον ss.) κρατίστον P⁹ V¹ 524 ἐαυτῷ
πάτριον Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹ V¹ : ἐαυτῷ om. πατρίδι Ma¹

VITA HERODOTEÆ

ἀνέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυσαν,
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.

ἐν τούτοις ὑπὲρ ὀσφύος οὐδὲν εἴρηται ἢ ἔς τὰ ἱερὰ χρέονται·
μονώτατον γὰρ τῶν Ἑλλήνων τὸ Αἰολικὸν ἔθνος οὐ καίει 530
ὀσφύν. δηλοῖ δὲ καὶ ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν ὅτι Αἰολεὺς ὦν
δικαίως τοῖς νόμοις τοῖς τούτων ἐχρήτο·

καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

Αἰολέες γὰρ μόνοι τὰ σπλάγχνα ἐπὶ πέντε ὀβελῶν ὀπτῶσιν, 535
οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ τριῶν. καὶ γὰρ ὀνομάζουσιν οἱ
Αἰολεῖς τὰ πέντε πέμπε.

λη'. Τὰ μὲν οὖν ὑπὲρ τῆς γενέσιος καὶ τελευτῆς καὶ βίου
δεδήλωταί μοι. περὶ δὲ ἡλικίης τῆς Ὀμήρου ἐκ τῶνδ' ἄν
τις ἐπισκεπτόμενος ἀκριβῶς καὶ ὀρθῶς λογίζοιτο. ἀπὸ γὰρ 540
τῆς εἰς Ἴλιον στρατίης, ἣν Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος ἤγει-
ραν, ἔτεσιν ὕστερον ἑκατὸν καὶ τριάκοντα Λέσβος ὤκισθη
κατὰ πόλεις, πρότερον ἐοῦσα ἄπολις. μετὰ δὲ Λέσβον
οἰκισθεῖσαν ἔτεσιν ὕστερον εἴκοσι Κύμη ἢ Αἰολιῶτις καὶ
Φρικωνὶς καλεομένη ὤκισθη. μετὰ δὲ Κύμην ὀκτωκαίδεκα 545
ἔτεσιν ὕστερον Σμύρνα ὑπὸ Κυμαίων κατῴκισθη· καὶ ἐν
τούτῳ γίνεται Ὀμηρος. ἀφ' οὗ δ' Ὀμηρος ἐγένετο ἔτεά
ἔστιν ἑξακόσια εἰκοσιδύο μέχρι τῆς Ξέρξεω διαβάσεως, ἣν
στρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ ζεύξας τὸν Ἑλλήσ-
ποντον διέβη ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὴν Εὐρώπην. ἀπὸ δὲ 550

526-528 = A 459·461 B 422-424 526 ἀνέρυσαν Bm² O²: ἀνέρυσαν Ma¹
Ma⁴: αὐ ἔρ. cet. πρῶτα μὲν P³ 529 ἐν τούτοις γὰρ P³ P⁹ P¹¹ ἢ ἔς]
οἷς Ma¹ χρέωνται Ma² ante corr., P⁹ 532 δικαίως add. Bm⁴
P³ P⁹ P¹¹ τοῖς τούτων νόμοις Bm⁴ P¹ P⁹ P¹¹ 533, 534 = A 462, 463
γ 459, 460 534 ἔχον om. P¹⁰ V¹ πεμπώβολα M² 535 μόνα
V¹ 538 γεννήσιος V¹ 539 τοῦ ὀμήρου P³ 541 στρατίης
P⁹: -είης Bm⁴ P³ P¹¹: -είας cet. 545 φρικῶτις plerique: φρικώτης
M²: φιοκιῶτις V¹: Κύμη ἢ Φρικωνὶς καλεομένη Herod. i. 149 Strab.
582: Φρικωνίτις Steph. Byz. in Κύμη, quod tentat Barnes. eadem cor-
ruptio ap. Tzetzem in Hes. f. 143 Heins. corr. Wesseling ad
Herod.

VITA HERODOTEΑ

τούτου ῥηϊδίως ἐστὶ ἀριθμῆσαι τὸν χρόνον τῷ ἐθέλοντι
ζητεῖν ἐκ τῶν ἀρχόντων τῶν Ἀθήνησι. τῶν δὲ Τρωϊκῶν
553 ὕστερον γέγονεν Ὅμηρος ἔτεσι κατὰ ἑξήκοντα ὀκτώ.

CERTAMEN

subsidia

Dio Prusaensis or. ii. 11 = 20 M = 76 R citat A 67-71
tum ταῦτα μέντοι ποιῶν Ὅμηρος ἡττάτο ὑπὸ Ἡσιόδου, ὁ
Φίλιππος εἶπεν· ἡ οὐκ ἀκήκοας τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐν
Ἑλικῶνι τὸ ἐπὶ τοῦ τρίποδος;

Ἡσιόδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν
ἕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

Plutarchus Septem Sap. convivium c. 10. 153 F ἀκούο-
μεν γὰρ ὅτι καὶ πρὸς τὰς Ἀμφιδάμαντος ταφὰς εἰς Χαλκίδα
τῶν τότε σοφῶν οἱ δοκιμώτατοι ποιηταὶ συνήλθον. ἦν δ'
ὁ Ἀμφιδάμας ἀνὴρ πολεμικός, καὶ πολλὰ πράγματα παρα-
σχῶν Ἐρετριεῦσιν ἐν ταῖς περὶ Ληλάντου μάχαις ἔπεσεν.
ἐπεὶ δὲ τὰ παρσκευασμένα τοῖς ποιηταῖς ἔπη χαλεπὸν καὶ
δύσκολον ἐποίει τὴν κρίσιν διὰ τὸ ἐφάμιλλον, ἡ τε δόξα
τῶν ἀγωνιστῶν Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου πολλὴν ἀπορίαν μετ'
αἰδοῦς τοῖς κρίνουσι παρέιχεν, ἐτράποντο πρὸς τοιαύτας
16 ἐρωτήσεις, καὶ προὔβαλ' ὁ μὲν, ὥς φησι Λέσχης

Μοῦσά μοι ἔννεπε κεύνα τὰ μήτ' ἐγένοντο πάροιθε
μήτ' ἔσται μετόπισθεν·

ἀπεκρίνατο δ' Ἡσιόδος ἐκ τοῦ παρατυχόντος

ἀλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
ἄρματα συντρίψουσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

καὶ διὰ τοῦτο λέγεται μάλιστα θαυμασθεῖς τοῦ τρίποδος
τυχῆιν.

551 τούτων Ma¹ P³ ιδίως Ma¹ 552 τῶν ante Ἀθήνησι Bm⁴ P³ P⁹
P¹¹: om. cet. 553 γεγένηται Bm⁴ P³ V¹ καὶ ἐξήκοντα Ma¹ ὀκτῶ
om. Bm⁴ Ma¹ P³ P¹¹ numeros absque auctore adfert Cyrillus in Iulian.
l. vii. f. 225

16 Lesches, cf. p. 136.

CERTAMEN

Plut. Quaes. conv. v. 2. 674 F ἐνίοις μὲν οὖν ἐπίδοξος ἤμην ἔωλα παραθήσειν πράγματα, τὰς Οἰολύκου τοῦ Θετταλοῦ ταφὰς καὶ τὰς Ἀμφιδάμαντος τοῦ Χαλκιδέως ἐν αἷς Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ἱστοροῦσιν ἔπεσι διαγωνίσασθαι. καταβαλὼν δὲ ταῦτα τῷ διατεθρυλῆσθαι πάνθ' ὑπὸ τῶν γραμματικῶν . . . εἶπον κτλ.

Philostratus Heroicus xviii. 2 = 194 = 318 = 727

γέγονε γὰρ ξένη γέγονε ποιητῆς Ὅμηρος καὶ ἦδεν, ὥς μὲν φασιν ἕτεροι, μετὰ τέτταρα καὶ εἴκοσιν ἔτη τῶν Τρωικῶν, οἱ δὲ μετὰ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι πρὸς τοῖς ἑκατόν, ὅτε τὴν ἀποικίαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐς Ἰωνίαν ἔστειλαν, οἱ δὲ ἐξήκοντα καὶ ἑκατόν ἔτη γεγενῆσθαι μετὰ τὴν Τροίαν ἐπὶ Ὅμηρόν τε φασι καὶ Ἡσίοδον, ὅτε δὴ ἄσαι ἄμφω ἐν Χαλκίδι τὸν μὲν τὰ ἑπτὰ ἔτη τὰ περὶ τοῖν Αἰάντοι καὶ ὥς αἱ φάλαγγες αὐτοῖς ἀραρυαῖαι τε ἦσαν καὶ καρτεραί, τὸν δὲ τὰ πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ Πέρσην, ἐν οἷς αὐτὸν ἔργων τε ἐκέλευσεν ἄπτεσθαι καὶ γεωργίᾳ προσκείσθαι, ὥς μὴ δέοιτο ἐτέρων μηδὲ πεινῶν. καὶ ἀληθέστερα ξένη περὶ τῶν Ὀμήρου χρόνων ταῦτα, ξυντίθεται γὰρ αὐτοῖς ὁ Πρωτεσίλεως. δύο γοῦν ποιητῶν ὕμνον ποτε εἰπόντων ἐς αὐτὸν ἐνταυθοῖ καὶ ἀπελθόντων ἤρετό με ὁ ἥρως ἀφικόμενος ὅτῳ αὐτῶν ψηφίζοίμην, ἐμοῦ δὲ τὸν φαυλότερον ἐπαινέσαντος, καὶ γὰρ μᾶλλον ἔτυχέ με ἡρηκῶς, γελάσας ὁ Πρωτεσίλεως καὶ Πανίδης ἔφη ἀμπελουργὲ ταυτόν σοι πέπονθεν· Χαλκίδος γὰρ τῆς ἐπ' Εὐρίπῳ βασιλεὺς ὢν ἐκείνος Ἡσιόδῳ κατὰ Ὀμήρου ἐψηφίσατο καὶ ταῦτα τὸ γένειον μείζον ἔχων ἢ σύ.

Themistius ed. Dindorf 1832 or. xxx. 348 c δεῖ δὲ ἤδη καὶ ἡμᾶς Ἡσιόδῳ καὶ Μούσαις ἀκολουθοῦντας ἐπιδείξαι διὰ πλειόνων ὥς ἄρα οὐ μάτην Ἡσίοδος σοφὸς ἐνομίσθη, ἀλλ' εἰς τοσοῦτον εὐκλείας διὰ τοὺς εἰς γεωργίαν λόγους προήλθεν ὥστε καὶ Ὀμήρῳ περὶ σοφίας καὶ μουσικῆς ἐν ταφαῖς Ἀμφιδάμαντος εἰς ἀγῶνα ἔλθων παρὰ τῶν κριτῶν τὸν στέφανον καὶ τὴν νίκην ἔχειν. ὁ μὲν γὰρ πολέμους καὶ

CERTAMEN

μάχας καὶ τὸν συνασπισμὸν τοῖν Αἰάντοιν καὶ ἄλλα τοιαῦτα προσῆδεν, ὃ δὲ γῆς τε ὕμνησεν ἔργα καὶ ἡμέρας ἐν αἷς τὰ ἔργα βελτίω γίνεται καὶ διὰ ταῦτα πᾶσι τοῖς κριταῖς κρατεῖ.

A. Gellius iii. 11. 3 *M. autem Varro in primo de imaginibus uter prior sit natus parum constare dicit, sed non esse dubium quin aliquo tempore eodem vixerint, idque ex epigrammate ostendi quod in tripode scriptum est qui in monte Helicone ab Hesiodo positus traditur.*

Libanius Apologia Socratis p. 553 D Morell.

ἡγωνίσαστό ποτε Ὀμήρῳ Ἡσιόδος, καὶ τοῦτο αὐτὸς Ἡσιόδος ἐν ἐπιγράμματι διδάσκει, φιλοτιμούμενος καὶ λέγων νενικηκέναι τὸν Ὀμηρον.

Eust. 4. 38 εἰ δὲ καὶ ἤρισεν Ὀμηρος Ἡσιόδῳ τῷ Ἀσκραίῳ καὶ ἡττήθη, ὅπερ ὅκνος τοῖς Ὀμηρίδαις καὶ λέγειν, ζητητέον ἐν τοῖς εἰς τοῦτο γράψασιν, ἐν οἷς ἔκκεινται καὶ τὰ ῥητὰ τῆς ἐριδος.

Cf. et Tzetzes prooemium in Iliadis Alleg. 50 ed. Matranga, 1850, p. 3.

Post auctores praefigendam duximus vitae Hesiodeae eam quae ad Homerum spectat partem. et hanc quidem vitam quam Proculo attribuunt codices, a Tzetze conscriptam esse inde a Rankio (*de Hesiodi Op. et Di. commentatio* 1838) est creditum: cf. quos congegessit Rzachius auctores l. c. et Eugenium Abel *Wiener Studien* xi. 88 sqq. attamen constat a Proculo Tzetzen sua hic sicut alias traxisse, atque ut vitam Homeri Proculeam quae tamen iam exstat in eam formam quae est in Chiliad. xiii. 626 Exeg. in Il. ff. 7-38 corruerit, ita Hesiodi Proculeam vitam et corrupisse et interemisse. vita ipsa duo species, alteram ampliorem, decurtatam alteram habet; superest et tertia longior in Tzetzae expositionem Operum et Dierum immissa, adhuc apud Gaisfordium Poett. min. graec. 1820 iii. 9 sqq quae-

CERTAMEN

renda. vellem quidem vir clarissimus Aloisius Rzach cum cetera Hesiodica ederet et haec monumenta perpolita tradidisset: ipsi codices duo Matritenses unum Oxoniensem attulimus.

Codices vitae Hesiodicae

M = Monacensis 334. chart. in quarto, ff. 171, s. xv. cont. Sophoclem, Hesiodum, Dionysium periegetam, Theocritum. collatus a G. Thomas in usum Westermanni.

Ma¹ = Matritensis bibl. nat. 4607 (Iriart. 8). chart. mm. 322 × 230, ff. 133, s. xv, manu C. Lascaris. cont. f. 2 v. vitam Hesiodi Suideam, f. 3 vitam Tzetzae brevioram.

Ma² = Matritensis bibl. nat. 4642 (Iriart. 103). chart. mm. 200 × 140, ff. 136, s. xv. cont. f. 2 r.-4 r. vitam praebet eandem fere atque O, scilicet ex *Exegesi* amplificatam.

O = Oxoniensis Barocci 60. chart. mm. 205 × 145, ff. 143, s. xv. cont. Hesiodi O.D. et Theogoniae 1-520 cum Proculi commentario. vitam praebet multis partibus amplificatam.

P¹ = Parisiensis graecus 2708 (B Gaisfordii). chart., ff. 300, s. xv. cont. Hesiodi opera cum scholiis.

P² = Parisiensis graecus 2758. chart., ff. 69, s. xv. cont. Hesiodi Opera et Dies cum Moschopuli scholiis. contulit E. Miller in usum Westermanni.

P³ = Parisiensis graecus 2763 (D Gaisfordii). chart., ff. 243, s. xv. cont. variorum hymnos, Hesiodi opera cum Proculi praefatione.

P⁴ = Parisiensis graecus 2833 (C Gaisfordii). membr., ff. 214, s. xv. cont. Theocritum hymnos, Hesiodi opera.

T = Taurinensis 205 b, iii. 16. chart., ff. 83, s. xvi. cont. Proculum in Cratylum. contulit Götting (vita Herodotea omissa est a Pasinio in cat.).

V = Vat. 1409. s. xiv. cont. Theogoniam. contulit Götting.

Ex. = vita in Tzetzae exegesi ap. Gaisford. P. M. G., 1820, iii. 5 sqq. obvia. exegesis codices secundum proprios numeros citavimus.

[Cod. Palatinum 18, s. xiv, hodie Heidelbergae asservatum non citavimus: lectiones enim quas C. F. Neumann (*reliquiae Aristotelis rerum publicarum collegit C. F. N.*, 1827 = Aristotelis opp. ed. Bekker, Oxon., 1837, t. x. 329), ex margine ed. Heinsii quae publica in bibliotheca Heidelbergae extat exscripsit licet e codice illo depromptae sint ita id factum esse minime constat. vita carent Commelini binae editiones (aa. 1591, 1598). item codicem Neapolitanum a Lennepio apud Boissonadium in ed. Hes. a. 1824 citatum praeterimus. non enim e catalogo Cyrilliano dignoveris qualis sit, neque cur numero 54 eum notaverit Rzach equidem perspexi.]

VITAE HESIODI PARTICVLA

[West. ii. c. 2, Hes. ed. Rzach, 1884, p. xii. 37]

συνηκμακέναι δ' αὐτὸν οἱ μὲν Ὀμήρῳ φασίν, οἱ δὲ καὶ
 Ὀμήρου προγενέστερον εἶναι δισχυρίζονται. καὶ οἱ μὲν
 προγενέστερον εἶναι τοῦτον Ὀμήρου δισχυριζόμενοι ἐν
 ἀρχαῖς εἶναί φασι τῆς Ἀρχίππου ἀρχῆς, Ὀμηρον δ' ἐν τῷ
 5 τέλει. ὁ δ' Ἀρχίππος οὗτος υἱὸς ἦν Ἀκάστου, ἄρξας
 Ἀθηναίων ἔτη λέ'. οἱ δὲ συγχρόνους αὐτοὺς εἶναι λέγοντες
 ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ Ἀμφιδάμαντος τοῦ βασιλέως Εὐβοίας
 φασὶν αὐτοὺς ἀγωνίσασθαι καὶ νενικηκέναι Ἡσίοδον ἀγνο-
 θετοῦντος καὶ κρίνοντος Πανήδου τοῦ βασιλέως, τοῦ
 10 ἀδελφοῦ Ἀμφιδάμαντος, Γανύκτορός τε καὶ τῶν λοιπῶν.
 ἐξηρωτηκέναι γὰρ αὐτοὺς πολλὰ πρὸς ἀλλήλους φασὶ δι'
 ἐπῶν αὐτοσχεδίων καὶ ἀποκρίνασθαι, καὶ πᾶσι τὸν Ὀμηρον
 τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν· τέλος τοῦ βασιλέως Πανήδου
 εἰπόντος αὐτοῖς τὰ κάλλιστα τῶν ἑαυτῶν ἐπῶν ἀναλεξα-
 15 μένους εἰπεῖν, Ὀμηρος μὲν ἄρχεται λέγειν τοῦτο τὸ χωρίον
 ἀπὸ πολλῶν ἐπῶν ἀρξάμενος ὀπισθεν·

ἀσπὶς ἄρ' ἀσπὶδ' ἔρειδε κόρυς κόρυν ἀνέρα δ' ἀνῆρ,
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι,

20 καὶ περαιτέρω τούτων. Ἡσίοδος δὲ τῶν

Πηλιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων

2 εἶναι δισχυρίζονται om. Ma¹ καὶ οἱ μὲν] οἱ μὲν οὖν Ma¹
 3 Ὀμήρου τοῦτον O : τοῦτον om. Ma² τοῦτον ἐν ἀρχαῖς Ma² 4 ἀρχί-
 ππου ἀρχίππος codd., corr. Götting ἀρχῆς τὸν Ἡσίοδον ἐν δὲ τῷ τέλει
 τὸν Ὀμηρον O 6 εἶναι] γεγενῆσθαι Ma¹ 7 τοῦ prius om.
 Ma² O 8 καὶ αὐτοὺς φασὶν O νενικηκέναι Ma¹ Ma² O P² V :
 -κότα cet. 9 κρίνοντος τὰ μέτρα Ma¹ Ma² O Ex. πανίδου codd.,
 cf. Cert. 69 10 γανέκτορος O : γανῆτορος Ma¹ 11 ἥρωτ. O :
 ἥρωτηκέναι . . . 27 καὶ σφάγια om. Ma¹ add. mg. inf. 12 ἀπο-
 κρίνεσθαι O 14 γρ. ἀναλεξιμένους O 15 τουτὶ O Ὀμηρος
 μὲν ἦσεν ἄνωθεν ἀρξάμενος Ma¹ 17-19 = N 131-133 18 κόρυθες
 καὶ τὰ ἐξῆς Ma¹ omissis ceteris 20 ἔλεγε δὲ καὶ περαιτέρω
 O τῶν] τοῦ M Ex. 21 = O.D 383 ἀτλαγεννάων O : -γεννάων
 Ex. Par. 2707 post 20 add. ἀρχεσθαι ἀμητοῦ καὶ τὰ λοιπὰ Ma¹

ἀπάρχεται καὶ ὁμοίως Ὀμήρῳ προβαίνει μέχρι πολλοῦ
 τῶν ἐπῶν. καὶ πάλιν ἐπὶ τούτοις οἱ παρεστῶτες πάντες
 τῶν ἐλλογίμων καὶ στρατιωτῶν τὸν Ὅμηρον ἐστεφάνουν, ὃ
 δὲ Πανήδης ἔκρινε νικᾶν Ἡσίοδον ὡς εἰρήνην καὶ γεωρ- 25
 γίαν διδάσκοντα, καὶ οὐ καθάπερ Ὅμηρος πολέμους καὶ
 σφάγια. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰσι ληρήματα τῶν νεωτέρων καὶ
 πλάσεις τῶν πρὸς ἀλλήλους ἐρωτημάτων καὶ τῶν ἐξ
 Ὀμήρου παρεκβεβλημένων ἐπῶν καὶ ὑπ' ἐκείνου δῆθεν
 ῥηθέντων. Ὅμηρος γὰρ ὁ χρυσοῦς, ὡς ἐγῶμαι, μᾶλλον δ' 30
 ἀκριβεστάτως ἐπίσταμαι, πολὺ τε παλαιότερος Ἡσιόδου
 ὑπῆρχε, καὶ εἰ πρὸς τοὺς θρυλλουμένους ἐκείνους θεοὺς
 ἔριν ἐστήσατο λόγων, καὶ κατὰ τούτων ἂν τὰ πρωτεῖα καὶ
 τοὺς στεφάνους ἠνέγκατο. ἀλλ' ἴσως ἕτερος Ὅμηρος ἦν ὃ
 τῷ Ἡσιόδῳ ἰσόχρονος, ὃ τοῦ Εὐφρονος παῖς ὁ Φωκέυς, 35
 ὃ καὶ τούτῳ τὴν ἔριν στησάμενος, κἂν τὰ ἔπη τοῦ θείου
 ἐκείνου ἀνδρὸς τῇ ὁμωνυμίᾳ πεπλανημένοι λέγειν τοῦτον
 ἐπλάσαντο. Ὅμηροι γὰρ πολλοὶ γεγόνασιν ἕτεροι ζήλω
 τοῦ παλαιοῦ τὴν κλήσιν λαμβάνοντες· καὶ γὰρ καὶ τοῦ
 Φωκέως Ὀμήρου τούτου ἕτερος ὑπάρχει νεώτερος Ὅμηρος. 40
 οὗτος ὁ νεώτερος Ὅμηρος ἦν παῖς Ἀνδρομάχου, τῷ γένει
 Βυζάντιος, ὃ τὴν Εὐρυπύλειαν ποιήσας. τὸν παλαιὸν δ'
 Ὅμηρον Διονύσιος ὁ κυκλογράφος (F.H.G. ii. 10) φησὶν
 ἐπ' ἀμφοτέρων ὑπάρχειν τῶν Θηβαϊκῶν στρατειῶν καὶ τῆς

22 μέχρι πολλῶν ἐπῶν vulg. : πολλοῦ τῶν M V γρ. O 23 καὶ πάλιν
 καὶ Ma² 24 τῶν στρατιωτῶν O : στρατιώται Ex. : καὶ στρατιωτῶν
 Par. 2773 : πάντων τῶν ἐλλήνων στρατιωτῶν Par. 2774 25 πανίδης
 codd. 27 ἀλλὰ . . . 46 προγενέστερον om. Ma¹ ληρήματα τῶν
 νέων εἰσι Ma² O 29 παρεκβεβλημένων V : παραβεβλ. cet. ἐκεί-
 νων O 30 ῥηθέντων] εἰρημένων Ex. praeter Par. 2773, 2774 πολλὸς
 (ss. χρυσοῦς) Ma² 31 ἀκριβῶς Ex. Par. 2773 32 τεθρυλλη-
 μένους Ma² Ex. Par. 2773, 2774 33 ἔριν λόγων ἐστήσατο Ma² O
 34 ὁ ἕτερος V Ex. praeter Par. 2707, 2773 35 τοῦ Ἡσιόδου Ex.
 praeter Par. 1310, 2707, 2774 36 ἔπη V : om. cet. 38 ἐγεγό-
 νασιν Ma² 39 παλαιοῦ V : πάλαι cet. τὴν κλήσιν τούτου Ma² :
 τὴν τούτου O Ex. 40 ἕτερος ὁμηρος ὑπάρχει νεώτερος O : νεώτερος
 δμηρος ὁ τὴν εὐρυπύλειαν ποιήσας· ἦν δὲ οὗτος παῖς ἀνδρομάχου Ex.
 41 οὗτος οὖν O 42 εὐρυκλίαν Ex. Par. 2774 42 sqq. eadem Tzetzes
 Chiliad. xii. 183 sqq., 200 sqq., xiii. 644-647 44 ἡγουν τῶν θηβ. O

45 Ἰλίου ἀλώσεως. ἐκ τούτου οὖν λογίζομαι τοῦτον τοῦ
 Ἡσιόδου εἶναι ὃν ἐτῶν προγενέστερον. Ἀριστοτέλης γὰρ
 ὁ φιλόσοφος, μᾶλλον δ' οἶμαι ὁ τοὺς πέπλους συντάξας
 (f. 1574 Ros.) ἐν τῇ Ὀρχομενίων πολιτείᾳ (fr. 100 Neu-
 mann 524 Ros.), Στησίχορον τὸν μελοποιὸν εἶναι φησιν
 50 υἱὸν Ἡσιόδου, ἐκ τῆς Κτιμένης αὐτῷ γεννηθέντα τῆς
 Ἀμφιφάνους καὶ Γανύκτορος ἀδελφῆς, θυγατρὸς δὲ Φηγέως.
 ὁ δὲ Στησίχορος οὗτος σύγχρονος ἦν Πυθαγόρᾳ τῷ φιλο-
 σόφῳ καὶ τῷ Ἀκραγαντίνῳ Φαλάριδι· οἱ δ' Ὀμήρου ὡς
 ὑστερίζοντα ἔτεσι καθά φησι καὶ Ἡρόδοτος. συνεγρά-
 55 ψατο δ' ὁ τοιοῦτος Ἡσιόδος βίβλους 15', Ὀμηρος δ' ὁ
 παλαιὸς 17'.

45 γοῦν G Ex. τοῦ Ἡσιόδου V: τὸν Ἡσιόδον cet. 46 προγενέστερον
 Ma² O V: μεταγ. un. cet. Ἀριστοτέλης . . . 48 πολιτείᾳ] φασὶν δὲ
 τινες Ma¹ 46 ἢ ὁ φιλόσοφος Ma² 47 ἢ μᾶλλον O συνάξας
 marg. ed. Heinsii 48 πολιτείᾳ] πόλει O: στρατείᾳ P³ P⁴ 49 μελω-
 ποιὸν O φασὶν υἱὸν marg. ed. Heinsii 50 κλυμένης corr. ex
 κτιμ- Ma¹: κτημένης Ex.: κτημένης Ma²: κекτημένης O marg. ed.
 Heinsii, corr. Hermann opp. vi. 152 51 γαννήτορος Ma¹ ἀδελ-
 φοῦ V marg. ed. Heinsii ὀφηγέως om. δὲ Ma²: φηγέως Ma¹:
 φυγέως TV: φυσέως marg. ed. Heinsii: φυγισέως P¹: θησέως N:
 Φηγέως Cert. 227 52 ὁ δὲ στησ. . . 56 17' om. Ma¹ 53 (post
 φαλάριδι) ἀστυπαλιεὺς ἦν τῷ γένει ὁ φάλαρις, ὡς αὐτὸς φησὶν ἐν (om.
 Ma²) ἐπιστολαῖς ταῖς αὐτοῦ (cp. iv), τύραννος δὲ ἀκραγαντίνων, ἐγὼ δὲ
 οὐκ ἠκριβωμένως (ἀκριβολογησάμενος Par. 2774) ἀκραγαντίνον ἐκάλεσα
 τῇ κοινῇ χρώμενος συνηθείᾳ· ἢ δὲ ἀστυπάλῃ πόλιν ἐστὶ τῆς σάμου Ma² O
 Ex. Par. 2707, 2774 τετρακοσίοις ἔτεσιν O 54 ὑστερίζοντα V:
 -ον cett. et Ex. (post Ἡρόδοτος) ἀλλὰ καὶ τοὺς χρόνους εἰπόντες ἐν
 οἷς ἔφασαν ἀνηκμακέναι Ἡσιόδον εἰπόμεν καὶ πόσας βίβλους ἐξεπονήσατο:
 + + + βίβλους μὲν οὖν οὗτος ἐξακάδεκα συνεγράψατο· Ὀμηρος δὲ ὁ παλαιὸς
 δεκατρεῖς Ma² O Ex.

CERTAMEN HOMERI ET HESIODI

A

Papyrus s. iii. A. c. *Flinders Petrie Papyri* ed. J. P. Mahaffy,
Dublini 1891, p. 70, no. XXV.

	τρο[πον απαντων των κριτων π]ανηδου προς 5 παρελθον [τα] ησιοδον ερω ταιν κατα τοιαδε νιε μελητος ομηρε θεων απο] μηδεα ειδως ειπ αγε μοι παμπρω]τα τι 10 [φερτατον εστι βροτοισι]ν τον σοιπ επ]η αρ[χην ε]πιχθονιοισι φυντα δ] οπως ωκισ 15 τα πυλας αιδαο περησ]αι επιβα [λομενος δ ο ησιοδ]ος ερωται το [ειπ αγε μοι και το]υτο θε[οις επεικελ ομηρε τι θν]ητοις καλ[λι στον ε]ναι ο δ ομη 20 [ρος στιχους δαιτ]υ[μονες δ ανα δωματ ακουαζ]ων[τ]αι θ[ωσι τραπεζαι σιτου και κρειων με] θυ δ [εκ]οιν[οχο] 25 ος φορεη[σι κ]αι εκχε[ιη] δεπαεσσιν τουτο μοι καλλιστ[ον] ειδ] εται ειναι ρηθεν[των δε του] των των επων[φασιν θαυμασθην[αι τους στι] 30 χού υπο των ελλην[ων ωστε χρυ] σους αυτους προσα[γορευθηναι προ των δειπνων και[δων προκατευχοντ]αι παντες] αχθεσθεις δε ο ησιοδος ε 35 πι την αποριαν της [ερωτησεως] ωρμησεν και λεγει τ[ους στιχους] τουσδε μουσα γε μοι[τα τ εοντα] τα τ εσσομενα προ τ εοντα των μεν μηθεν αιιδ[ε συ δ αλλης] 40 μνησαι αιοιδης ο δ ομ[ηρος βουλο] μενος λυσαι την απο[ριαν της ε] ρωτησεως αποφε[τους] στιχους τουσδε[αμφι] 45 διος τυμβον καν[αχηποδες ιπ] ποι αρμα[τα ερι] ζοντες [περι νικης ομηρου [48
--	--

B

Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντες
ἄνθρωποι πολίτας ἰδίους εὗχονται λέγεσθαι. ἀλλ' Ἡσίοδος
μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας
ἀπῆλλαξεν εἰπὼν (O.D. 639, 640) ὥς ὁ πατὴρ αὐτοῦ

εἶσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος οἰζυρῇ ἐνὶ κόμῃ 5
Ἄσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλήν, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

3 Themistius or. xxx. infra c. πᾶσι τοῖς κριταῖς κρατεῖ.

Codices L S p (= pap. Dublin.) Τιτινλvs : περὶ δμήρου καὶ ἡσιόδου
καὶ τοῦ γένους καὶ ἀγῶνος αὐτῶν L 2 λέγεσθαι] γενέσθαι Barnes

5 νάσσατο Hesiodus

HOM. V.

- “Ὅμηρον δὲ πᾶσαι ὥς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἔποικοι αὐτῶν παρ’ ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσιν. καὶ πρῶτοί γε Σμυρναῖοι Μέλητος ὄντα τοῦ παρ’ αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ
 10 Κρηθίδος νύμφης κεκλήσθαι φασὶ πρότερον Μελησιγένην, ὕστερον μέντοι τυφλωθέντα “Ὅμηρον μετονομασθῆναι διὰ τὴν παρ’ αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων συνήθη προσηγορίαν. Χῖοι δὲ πάλιν τεκμήρια φέρουσιν ἴδιον εἶναι πολίτην λέγοντες καὶ περισφύζεσθαι τινας ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ’
 15 αὐτοῖς ‘Ὀμηρίδας καλουμένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἄρξασθαι καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην.

- περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πᾶσιν ἔστιν. ‘Ελλάνικος (fr. 6) μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης
 20 (fr. 592 Arn.) Μαίονα λέγουσιν, Εὐγαίων (F. H. G. ii. 16) δὲ Μέλητα, Καλλικλῆς δὲ Δμασαγόραν, Δημόκριτος δὲ ὁ Τροιζήνιος Δαήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Θαμύραν, Αἰγύπτιοι δὲ Μενέμαχον ἱερογραμματέα, εἰσὶ δὲ οἱ Τηλέμαχον τὸν ‘Ὀδυσσέως· μητέρα δὲ οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθίδα,
 25 οἱ δὲ Θεμίστην, οἱ δὲ ‘Υρνηθῶ, ἔνιοι δὲ ‘Ιθακησίαν τινὰ ὑπὸ Φοινίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μούσαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. ἐκαλείτο δὲ Μέλης, ὥς δὲ τινὲς φασὶ Μελησιγένης, ὥς δὲ ἔνιοι “Αλτης. ὀνομασθῆναι δὲ αὐτὸν φασὶ τινες “Ὅμηρον διὰ τὸ

7 ἔποικοι Hermann 8 γε] τὲ L, corr. Steph. 10 κρηθίδος L S, corr. Nietzsche μελησιγενῆ L S, cf. 28 17 μαργίτην S, corr. marg. 19 Κλεάνθης] de Neanthe cogitat Arnim (Stoic. fragg. 1905. 133) 20 Μαίονα] /// αἰόνα L : βίονα (ss. ω) S, corr. Sturz Hellanic. fr. 171 Εὐγαίων] εὐ///αίων L : εὐμαίων S, corr. Meineke Anal. Alex. 61 : Callicles Fabricio ignotus Salaminium Homerum habuit vit. vi. 17 21 μασαγόραν L S : μασσασόραν Tzetz. prooem. 62, corr. Barnes cl. vit. vii. 2, 10 : Μνασαγόραν Rohde Rh. Mus. 36. 417 Δημόκριτος] leg. Δημοκρίνης, cf. vit. vi. 28 κατὰ δὲ Δημοκρίτην ‘Αλήμονος, schol. A B 744 : Δαήμονα et Tzetzes 62 22 θάμυριν Tzetzes 64 23 μενεμάχην | αἰγύπτιον τυγχάνοντα ἱερογραμματέα Tzetzes 60, 61 /// ἱερογραμματέα L S, marg. προγραμματέα S, corr. Nauck 25 θεμίτην L S εὐγνηθῶ L S, corr. Westermann, cf. vit. iv. 2 28 μελησιγενῆς L S 29 ‘Αλτης] ἀλτήτην L S, corr. Welcker cl. Athenocr ap. schol. T X 51

CERTAMEN

τὸν πατέρα αὐτοῦ ὄμηρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσαις, οἱ 30
δὲ διὰ τὴν πῆρῳσιν τῶν ὀμμάτων· παρὰ γὰρ τοῖς Αἰολεῦσιν
οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. ὅπερ δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ
θειοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας
περὶ Ὀμήρου, ἐκθησόμεθα. τοῦ γὰρ βασιλέως πυθομένου
πόθεν Ὀμηρος καὶ τίνος, ἀπεφοίβασε δι' ἑξαμέτρον τόνδε 35
τὸν τρόπον·

ἄγνωστόν μ' ἔρεαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαίαν
ἀμβροσίῳ σειρήνῳ. ἔδος δ' Ἰθακήσιός ἐστιν,
Τηλέμαχος δὲ πατὴρ καὶ Νεστορέη Ἐπικάστη
μήτηρ, ἣ μιν ἔτικτε βροτῶν πολὺν πάνσοφον ἄνδρα. 40

οἷς μάλιστα δεῖ πιστεύειν διὰ τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν
ἀποκρινάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς
τὸν προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξασκός.

ἔνιοι μὲν οὖν αὐτὸν προγενέστερον Ἑσιόδου φασὶν
εἶναι, τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγγενῇ. γενεαλογοῦσι δὲ 45
οὕτως· Ἀπόλλωνός φασι καὶ Θωώσης τῆς Ποσειδῶνος
γενέσθαι Λίνον, Λίνου δὲ Πίερον, Πιέρου δὲ καὶ νύμφης
Μεθώνης Οἶαγρον, Οἰάγρου δὲ καὶ Καλλιόπης Ὀρφέα,
Ὀρφέως δὲ Ὀρτην, τοῦ δὲ Ἀρμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην,
τοῦ δὲ Εὐφημον, τοῦ δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, 50
τούτου δὲ Δίου καὶ Ἀπέλλαιον, Δίου δὲ καὶ Πυκιμήδης τῆς
Ἀπόλλωνος θυγατρὸς Ἑσιόδου καὶ Πέρσην· Πέρσου δὲ Μαίον-
να, Μαίονος δὲ θυγατρὸς καὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ Ὀμηρον.

τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτοὺς ὥστε καὶ ἀγωνίσασθαι
ὁμόσε ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας, ποιήσαντα γὰρ τὸν Μαργίτην 55
Ὀμηρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλιν ῥαψῳδοῦντα, ἐλθόντα δὲ
καὶ εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυνθάνεσθαι τίς
εἴη, τὴν δὲ Πυθίαν εἰπεῖν·

33 ἄδιανου L S. corr. S marg. 39 Πολυκάστη γ 464, cf. 27 45 δὲ
alterum] τε codd. corr. West. 46 Θωώσης] Αἰθούσης Charax in
vit. Suidea 49 Ὀρτην] Δρῆν Charax Ἀρμονίδην] Ἰδμονίδης
Char. vit. Proc. 100. 4 51 Ἀπελλῆς Charax 53 καὶ θυγατρὸς
Nietzsche 55 ἐν Χαλκίδι τῆς Εὐβοίας Nietzsche 56 πόλιν
(ss. eis) S : πόλεις S marg.

- ἔστιν ἴσος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἣ σε θανόντα
 60 δέξεται· ἀλλὰ νέων παίδων αἰνιγμα φύλαξαι.
 τὸν δὲ ἀκούσαντα περιίστασθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἄφιξιν,
 διατρίβειν δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν
 χρόνον Γανύκτωρ ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος
 βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτελῶν πάντας τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας
 65 οὐ μόνον ῥώμῃ καὶ τάχει, ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα
 μεγάλας δωρεαῖς τιμῶν συνεκάλεσεν. καὶ οὗτοι οὖν ἐκ
 τύχης, ὥς φασι, συμβαλόντες ἀλλήλοις ἦλθον εἰς τὴν
 Χαλκίδα. τοῦ δὲ ἀγῶνος ἄλλοι τέ τινες τῶν ἐπισήμων
 Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ καὶ μετ' αὐτῶν Πανήδης,
 70 ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευτηκότος. ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποιη-
 τῶν θαυμαστῶς ἀγωνισαμένων νικῆσαί φασι τὸν Ἡσίοδον
 τὸν τρόπον τοῦτον· προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυνθάνε-
 σθαι τοῦ Ὀμήρου καθ' ἓν ἕκαστον, τὸν δὲ Ὀμηρον ἀποκρί-
 νασθαι. φησὶν οὖν Ἡσίοδος·
 75 νιὲ Μέλητος Ὀμηρε θεῶν ἄπο μῆδεα εἰδῶς
 εἶπ' ἄγε μοι πάμπρωτα τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;
 Ὀμηρος·
 ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
 φύντα δ' ὅμως ὥκιστα πύλας Αἰδαο περῆσαι.
 80 Ἡσίοδος τὸ δεύτερον·
 εἶπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο θεοῖς ἐπιείκελ' Ὀμηρε,
 τί θνητοῖς κάλλιστον οἶεαι ἐν φρεσὶν εἶναι;
 ὁ δέ·
 ὁππότε' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
 85 δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται αἰοῖδου

59, 60 = Anth. Pal. xiv. 65, vit. Plut. 48 ubi v. 60 παίδων] ἀνδρῶν Plut.

67 τὴν om. S 69 πανοίδης L : γανοίδης S : πανίδης Philostr. Her. xvii. 2, corr. Rzach, cf. P⁴ 72 ΠΑΡΕΛΘΟΝ[τ P⁶

78, 79 cit. Stobaeus cxx. 3 ut ἐκ τοῦ Ἀλκιδάμαντος μουσείου (χαλκιδάμαντος μουσίου cod.), cf. Theog. 425 πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον, μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς δ' ἑός ἡελίου· φύντα δ' ὅπως ὥκιστα πύλας Αἰδαο περῆσαι 79 ὅμως] ὅπως P Stob. Theognis, cf. Simon. Amorg. i. 5

82 θνητοῖσιν ἄριστον LS : θνητοῖς KALL[P⁴ prest. Rzach 84-89 = 16-11

CERTAMEN

ἤμενοι ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
 οἶνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν.
 τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

ῥηθέντων δὲ τούτων τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασι θαν- 90
 μασθῆναι τοὺς στίχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὥστε χρυσοῦς
 αὐτοὺς προσαγορευθῆναι, καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς
 θυσίαις πρὸ τῶν δείπνων καὶ σπονδῶν προκατεύχεσθαι
 πάντας. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ Ὀμήρου εὐημερία
 ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἐπερώτησιν καὶ φησι τοῦσδε 95
 τοὺς στίχους·

Μοῦσ' ἄγε μοι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα
 τῶν μὲν μηδὲν αἶειδε, σὺ δ' ἄλλης μνήσαι ἀοιδῆς.

ὁ δὲ Ὀμηρος βουλόμενος ἀκολούθως τὸ ἄπορον λῦσαι φησὶν·

οὐδέ ποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι 100
 ἄρματα συντρίψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος ἐπὶ τὰς ἀμφιβόλους
 γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων
 ἡξίου καθ' ἕνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὀμηρον.
 ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δὲ ἐξῆς Ὀμήρου, ἐνίστε δὲ 105
 καὶ διὰ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου·

δεῖπνον ἔπειθ' εἴλουτο βοῶν κρέα καυχένας ἵππων
 ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο κορέσθην.

89 τί om. **p** 91 τοὺς στίχους] τὰ ἔπη L S: XOY (ss. C) **p**
 rest. Rzach 92 post αὐτοὺς add. στίχους S marg. 95 ἀπῆρων
 L S, corr. S marg. 97-101 cf. Plut. l. c. f. 218 97 ΜΟΥΣΑ ΓΕ
p, cf. 76, 81 Stesich. 44. 1 ἄγε Μοῦσα λίγει' ἄρξον ἀοιδᾶς, Alcman i. 1
 μῶσ' ἄγε μῶσα λίγεια, xcv. 1, Sappho xlv. 1: μούσ' ἄγε perperam
 Nietzsche 98 ΜΗΘΕΝ **p** 100 ΤΥΜΒΟΝ **p** 100 κανα-
 χήποδες ἵπποι om. L S: expleverat Barnes coll. Plut. l. c. f. 218, con-
 firmat **p**⁴⁵ 101 ἐρίζοντες] ἐπειγόμενοι Plut. 107, 108 cf. Ar. Pac.
 1282

ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα καυχένας ἵππων
 ἔκλυον ἰδρώοντας ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθην

108 πολέμου L S: πολέμοιο ed. Steph.

- καὶ Φρύγες, οἱ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄριστοι
 110 ἀνδράσι ληιστήρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.
 Ἡρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα
 χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὄλων κατὰ φύλα γιγάντων.
 οὗτος ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάλκιδός ἐστι
 μητρός, ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.
 115 οὗτ' ἄρ σοί γε πατὴρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ·
 σῶμα τό γ' ἐσπείραντο διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δμήθη γάμφ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα
 Καλλιστῶ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 ὥς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες
 120 οἴκοθεν, ἀλλὰ παρείχεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσση
 σύλλεγον ὅστέα λευκὰ Διὸς κατατεθνηῶτος
 παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνος ἀντιθέοιο.
 ἡμεῖς δ' ἄμ πεδίον Σιμοέντιον ἤμενοι αὐτως
 125 ἴομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχοντες
 φάσγανα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.
 δὴ τότε ἄριστῆες κοῦροι χεῖρεσσι θαλάσσης
 ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον ναῦν.
 Κολχίδ' ἔπειθ' ἴκοντο καὶ Αἰήτην βασιλῆα
 130 φεύγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἦδ' ἀθέμιστον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε καὶ ἔκπιον οἶδμα θαλάσσης
 ποντοπορεῖν ἡμελλον ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν.
 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχετο πᾶσιν ὀλέσθαι
 μηδέ ποτ' ἐν πόντῳ, καὶ φωνήσας ἔπος ἤυδα·
 135 ἐσθίετ' ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε· μηδέ τις ὑμῶν

111 post 112 leg. Nietzsche 112 ἰοὺς Nietzsche ὄλων L: οὄλων
 Rzach: ὠμῶν Nietzsche cf. Soph. Aj. 1105 116 τό γε σπείραντε
 Boissonade χρυσήν codd. 118 ἀργυρέοιο codd. 122 Διὸς]
 Boδs Steph. 124 οὕτως codd. em. Barnes

CERTAMEN

οἴκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
πημανθείς, ἀλλ' αὖτις ἀπήμονες οἴκαδ' ἴκοισθε.

πρὸς πάντα δὲ τοῦ Ὀμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος πάλιν
φησὶν ὁ Ἡσίοδος·

τοῦτό τι δὴ μοι μῦνον ἐειρομένῳ κατάλεξον, 140
πόσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί;

ὁ δὲ διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως·

πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι, ἐν δὲ ἐκάστη
πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
τρεῖς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί. 145

τοῦτο δὲ εὐρίσκεται πλήθος ἄπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν
οὐσῶν πεντήκοντα ὀβελίσκοι γίνονται πεντακόσιοι καὶ
χιλιάδες β', κρεῶν δὲ δεκαδύο μυριάδες, ε . . . κατὰ
πάντα δὴ τοῦ Ὀμήρου ὑπερτεροῦντος φθονῶν ὁ Ἡσίοδος
ἄρχεται πάλιν· 150

υἱὲ Μέλητος Ὀμηρ' εἴ περ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
ὥς λόγος, ὑψίστοιο Διὸς μεγάλοιο θύγατρες,
λέξον μέτρον ἐναρμόζων ὃ τι δὴ θνητοῖσι
κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον· ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.

ὁ δέ φησι· 155

Ἡσίοδ' ἔκγονε Δίου ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις
εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοι πρόφρων ἀγορεύσω.
κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
αὐτὸν ἑαυτῷ, τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων.
ἄλλο δὲ πᾶν ὃ τι σῶ θυμῷ φίλον ἐστὶν ἐρώτα.

160

πῶς ἂν ἄριστ' οἰκοῖντο πόλεις καὶ ἐν ἥθεσι ποίοις;

137 αὐθις codd. 148 ita West. εὔν L : εὔν S *quum carnes sint*
125000, *milites autem* 112500000, *videtur scripsisse auctor* κρεῶν δὲ
δεκαδύο μυριάδες καὶ χιλιάδες ε'. Ἀχαιῶν δὲ ἐνδεκακισχιλῖαι καὶ διακοσίαι
καὶ ν' μυριάδες Boissonade 153 ἐναρμόζον codd. corr. Boissonade
154 τε om. codd. ib. θεω L S, marg. ἴσως ποθέω 159 post h. v.
versus εἶνουν εἶναι ἑαυτῷ ἀεὶ χρόνον ἐς τὴν ἅπαντα [165] posuit ed.
Steph. om. L : *hic ponendus versus εἶνουν marg. S

CERTAMEN

- εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν ἐθέλοιεν,
οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκη δ' ἀδίκουσιν ἐπέη.
εὔχεσθαι δὲ θεοῖς ὃ τι πάντων ἐστὶν ἄμεινον;
165 εὖνουν εἶναι ἑαυτῷ (ἀεὶ) χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα.
ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχεις ὃ τι φύεται εἰπεῖν;
ὥς μὲν ἐμῇ γνώμῃ φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.
ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρεία δύναται τί;
κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχοισι πορίζειν.
170 τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;
γιγνώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἐπεσθαι.
πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἄξιόν ἐστιν;
οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶπραχθεῖσιν ἔπηται.
ἡ δ' εὐδαιμονία τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;
175 λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν ἡσθέντα τε πλείστα.
ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν
Ὅμηρον ἐκέλευον στεφανοῦν, ὁ δὲ βασιλεὺς Πανήδης
ἐκέλευσεν ἕκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων
εἰπεῖν. Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος·
180 Πηλιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενῶν
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιό τε δυσομενῶν·
αἱ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέματα τεσσαράκοντα
κεκρύφεται, αὐτὶς δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
185 οὗτός τοι πεδίον πέλεται νόμος, οἷ τε θαλάσσης
ἐγγυθὶ ναιετάουσ', οἷ τ' ἄγkea βησσήεντα
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πλοῖνα χώροι·

163 τιμῶντο codd. : em. Rzach 165 εὖνουν εἶναι ἑαυτῷ χρόνον ἐς
τὸν ἅπαντα L : ἑαυτῷ ἀεὶ χρόνον S, marg. δεῖ, atque εὖνουν *versus ille re-
fertur ad asteriscum* 166 ἔχειν σ' codd. corr. Hutchinson 173 ἐπι
S marg. : ἐπι L S 175 τε om. codd. 177 πανοίδης codd., cf.
69 180 sqq. = Hes. O D. 383 sqq., cf. Philostr. Heroic. xviii. 2,
Themist. or. xxx. 348 181 ἀμητοῖο S v. ad O.D. 384 Rz. 183 αὐθις
codd. 186 δ' ἄγkea codd.

CERTAMEN

ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτέϊν,
γυμνόν τ' ἀμάειν, ὅτ' ἂν ὥρια πάντα πέλωνται.

μεθ' ὃν Ὅμηρος·

190

ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἶαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἅς οὐτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμνον
φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
ἄσπις δ' ἄσπιδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ,
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νεύοντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.

195

ἔφριξεν δὲ μάχη φθεισίμβροτος ἐγχείησι
μακραίς, ἅς εἶχον ταμεσίχροας. ὅσσε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἅπο λαμπομενάων
θωρήκων τε νεοσμῆκτων σακέων τε φαεινῶν
ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη
ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

200

θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὅμηρον οἱ Ἕλληνες
ἐπῆνουν, ὥς παρὰ τὸ προσῆκον γεγονότων τῶν ἐπῶν, καὶ
ἐκέλευον διδόναι τὴν νίκην. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον
ἐστεφάνωσεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίαν καὶ
εἰρήνην προκαλούμενον νικᾶν, οὐ τὸν πολέμους καὶ σφαγὰς
διεξιόντα. τῆς μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν
Ἡσίοδον καὶ λαβόντα τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς
Μούσαις ἐπιγράψαντα·

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν

ῥυμψ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς
Δελφοὺς χρησόμενος καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναθή-

189 γυμνοὺς θ' codd. 191 sqq. = N 126 sqq., 339 sqq. 196 ἄσπις
ἄρ' Homerus 206 ἐπείνουν L 213, 214 = Anth. Pal. vii. 53, Dio
Prus. ii. 11, Proc. 101. 10, 11, cf. Paus. ix. 31. 3 213 ἀνέθηκα
Anth.

σων. προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ ἔνθεον γενομένην
τὴν προφήτην φασιν εἰπεῖν·

- 220 ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ ὃς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
Ἑσίοδος Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτησιν·
τοῦ δ' ἢ τοι κλέος ἔσται ὅσῃν τ' ἐπικίδναται ἡώς.
ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστί·

- ὁ δὲ Ἑσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου
225 μὲν ἀνεχώρει νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν,
εἰς δὲ Οἰνόνῃ τῆς Λοκρίδος ἐλθὼν καταλύει παρ' Ἀμφι-
φάνει καὶ Γανύκτορι, τοῖς Φηγέως παισίν, ἀγνοήσας τὸ
μαντεῖον. ὁ γὰρ τόπος οὗτος ἅπας ἐκαλεῖτο Διὸς Νεμείου
ἱερόν. διατριβῆς δὲ αὐτῷ πλείονος γενομένης ἐν τοῖς
230 Οἰνοεῦσιν ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν
μοιχεύειν τὸν Ἑσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ μεταξὺ τῆς
Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν. τοῦ δὲ
νεκροῦ τριταίου πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσενεχ-
θέντος ἑορτῆς τινος ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὔσης Ἀριαδνεῖας
235 πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἔδραμον καὶ τὸ σῶμα γυνώρισαντες
ἐκεῖνο μὲν πενθήσαντες ἔθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτην.
οἱ δὲ φοβηθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὀργὴν κατασπάσαντες
ἀλειτουργικὸν σκάφος διέπλευσαν εἰς Κρήτην. οὓς κατὰ
μέσον τὸν πλοῦν ὁ Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόντωσεν, ὥς
240 φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μουσειῳ. Ἐρατοσθένους δὲ φησιν
ἐν Ἐνηπόδῳ Κτίμενον καὶ Ἀντιφον τοὺς Γανύκτορος ἐπὶ τῇ
προειρημένῃ αἰτίᾳ ἀνελόντας σφαγιασθῆναι θεοῖς τοῖς

219-223 = vit. Hes. 96-100 Rz. 220 μούσαις τετιμημένος vit. Hes.
221 ὅσῃν L Aristarchus ad H 451 222 προφυλάξω (ss. πε) S κάλ-
λιστον S: κάλλιμον ex στον L: μ, πάγκσιον S marg. 223 καὶ (κεῖ
P²) γάρ τοι vit. Hes. 226 ἐν οἰνῷ P² vit. Hes. 230 οἰνώσιν
L: corr. Friedel 232 εὐβοίας L S vit. Hes.: Ἀχάας Westermann:
Βοιωτίας Nietzsche 241 ἐν ἐνηπόδῳ L S: ἐν Ἑσιόδῳ Götting: ἐν
Ἀνδραπόδῳ Barnes: ἐν Ἑριγόνῳ Holsten: ἐν Οἰνός πόλει K. Müller:
ἐν ἐνάτῃ Ὀλυμπιάδι Bernhardt, cf. Hiller Eratosthen. *carmin.* 1872. p. 82
sq., Friedel l. c. p. 237 242 ἀνελόντας L: ἀνελθόντας S ed. Steph.:
ἐναλόντας Friedel θεοῖς L: θ (ss. θεοί) μοῖς S: θεομοῖς ed. Steph.

ξενίοις ὑπ' Εὐρυκλέους τοῦ μάντεως. τὴν μέντοι παρθένον
τὴν ἀδελφὴν τῶν προειρημένων μετὰ τὴν φθορὰν ἑαυτὴν
ἀναρτῆσαι, φθαρῆναι δὲ ὑπὸ τινος ξένου συνόδου τοῦ 245
Ἑσίοδου Δημῶδους ὄνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ
τῶν αὐτῶν φησιν. ὕστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ χρησμὸν
μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν καὶ ἐπέγραψαν
ἐπὶ τῷ τάφῳ·

* Ἀσκηρὴ μὲν πατρίς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντος 250
ὁστέα πλήξιππων γῇ Μινυᾶς κατέχει

Ἑσίοδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

καὶ περὶ μὲν Ἑσίοδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχὼν
τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν 255
τὴν Θηβαίδα ἔπη, ἥ ἦς ἡ ἀρχή·

* Ἄργος ἄειδε θεὰ πολυδίψιον ἔνθεν ἄνακτες·
εἶτα Ἐπιγόνους ἔπη, ἥ ὧν ἡ ἀρχή·

νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα Μοῦσαι.

φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὅμηρον εἶναι. ἀκούσαντες 260
δὲ τῶν ἐπῶν οἱ Μίδου τοῦ βασιλέως παῖδες Ξάνθος καὶ
Γόργος παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ
τάφου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῇ τὸν
Μίδου θάνατον οἰκτιζομένη. καὶ ποιεῖ οὕτως·

χαλκῇ παρθένος εἰμί, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἦμαι. 265
ἔς τ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζη δὲ θάλασσα,
ἡέλιος δ' ἀνιῶν φαίνη λαμπρά τε σελήνη,

246 δημῶδους L τρωίλου ὄνομα Nietzsche 250-253 = Anth.
Pal. vii. 54 (Μνασάλκου) Paus. ix. 38. 4 (ib. 9 τοῦτου δὲ τοῦ Χερσίου
καὶ ἐπίγραμμα οἱ Ὀρχομένιοι τὸ ἐπὶ τῷ Ἑσίοδου τάφῳ μνημονεύουσιν)
vit. Hes. 112-115 Rz. 251 hab. Aristotelis Peplos 19. 2
πληξίππων L S Paus. Pepl. Anth. : πληξίππου vit. Hes.
μινυῶν Paus. Anth. 252 ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται Paus. 253 βασά-
νοις vit. Hes. 256 ξ codd., ut et 258, em. Hermann 258 Ἐπιγόνους]
ἐπειγομένου codd. em. Barnes 265-270 inf. = vit. Herod. 135-140
ubi v. auctores

- αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 270 σημανέω παριούσι Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.
 λαβῶν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρᾶν ἀνατίθωσιν ἐν
 Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας
 Φοῖβε ἀναξ δῶρόν τοι Ὅμηρος καλὸν ἔδωκα
 σῆσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν ὀπάσεις.
 275 μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσσειαν ἔπη μ,β', πεποιηκῶς
 ἦδη τὴν Ἰλιάδα ἐπῶν μ,εφ'. παραγενόμενον δὲ ἐκεῖθεν
 εἰς Ἀθήνας αὐτὸν ξενισθῆναί φασι παρὰ Μέδοντι τῷ
 βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ ψύχους
 ὄντος καὶ πυρὸς καιομένου σχεδιάσαι λέγεται τούσδε τοὺς
 280 στίχους·

- ἄνδρὸς μὲν στέφανοι παῖδες, πύργοι δὲ πόλης,
 ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
 λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμενος εἰσοράασθαι.
 αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ιδέσθαι
 285 ἡματι χειμερίῳ ὅπότε ἂν νείφῃσι Κρονίων.
 ἐκεῖθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον ἐρραψώδει τὰ
 ποιήματα. τιμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίνεται εἰς Ἄργος
 καὶ λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἔπη τάδε·
 οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν
 290 Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
 Τροίῃν' Ἠϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδauρον
 νῆσόν τ' Αἰγίαν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τυδείδης οὗ πατρὸς ἔχων μένος Οἰνείδαο,

273, 274 = Tzetzes prol. in Lycophr. f. 3. vv. 21-23 Scheer 273 ἐλὼν
 ὁ Ὅμηρος ἔδωκα Tzetzes 274 ἦσιν ἐπ' εὐφροσύναις Tzetzes 275 μ β φ
 L, β ex i ut vid. correctā : em. Nietzsche 276 με L : μ ἴσως μυριάδας
 S marg. : μ,εφ' Nietzsche παραγενόμενος codd. em. Westermann
 281-5 = vit. Herod. 425-429 ubi v. auctores, Suid. 113 sqq. 289 sqq.
 = B 559-568 290 ἐρμιόνην τ' codd. ἀσίνην L idem V¹ et E. M.
 B 560 292 αἰγινάν τε LS οἱ τ' ἔχον αἰγίαν marg. S ut B 562 :
 lectionem Certaminis habent Hes. fr. 96. 7, Strabo 375 (γράφουσι
 τινες) 294 hic versus non est apud homerum in vulg. edit. S marg.

καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός· 295
 τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φώς,
 Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
 ἐκ πάντων δ' ἡγείτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο·
 ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐστιχόωντο 300
 Ἄργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προεστηκότες ὑπερβολῇ χαρέντες
 ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδο-
 ξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελέσι δωρεαῖς
 ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῇν ἀναστήσαντες ἐψηφίσαντο 305
 θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρῳ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα καὶ
 κατ' ἐνιαυτὸν (καὶ) ἄλλην θυσίαν πενταετηρίδα εἰς Χίον
 ἀποστέλλειν. ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ

θεῖος Ὀμηρος ὃδ' ἐστὶν ὃς Ἑλλάδα τὴν μέγалаυχον
 πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιεπεῖ σοφίῃ, 310
 ἔξοχα δ' Ἀργείους, οἱ τὴν θεοτείχεα Τροίην
 ἤρειψαν ποινὴν ἠυκόμου Ἑλένης.
 οὗ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπολις αὐτὸν
 ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Δῆλον 315
 εἰς τὴν πανήγυριν. καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κεράτινον βωμὸν
 λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα οὗ ἡ ἀρχή

μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο.

ῥηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου οἱ μὲν Ἴωνες πολίτην αὐτὸν κοινὸν
 ἐποίησαντο, Δήλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς λεύκωμα ἀνέ- 320
 θηκαν ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ. τῆς δὲ πανηγύρεως
 λυθείσης ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἔπλευσε πρὸς Κρεώφυλον κακέῃ

296 Εὐρύαλος B 565 praeter V 27 297 Μηκιστέος B 566 (μηκιστεω
 p 38) 298 συμπάντων B 567 300, 301 om. Homerus : versus fortasse
 Hesiodaei 307 καὶ add. Westermann 309 μεγαλαύχην codd.
 em. Barnes 310 καλλιεπίη σοφίῃ τε codd., corr. S marg. 312 ποινῆς
 . . . L em. Barnes 313 μεγαλόπολις L, corr. S ss. 316 κερα-
 τίνον L 322 κρεόφυλον L

CERTAMEN

χρόνον διέτριβε πρεσβύτης ὧν ἤδη. ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης
καθήμενος παίδων τινῶν ἀφ' ἀλείας ἐρχομένων ὥς φασι
325 πυθόμενος

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες ἢ ῥ' ἔχομέν τι;
εἰπόντων δὲ ἐκείνων

ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθα, ὅσ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,
οὐ νοήσας τὸ λεχθὲν ἤρετο αὐτοὺς ὃ τι λέγοιεν. οἱ δὲ φασιν
330 ἐν ἀλείᾳ μὲν ἀγρεύσαι μηδέν, ἐφθειρίσθαι δέ, καὶ τῶν
φθειρῶν οὓς ἔλαβον καταλιπεῖν, οὓς δὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς
ἱματίοις φέρειν. ἀναμνησθεῖς δὲ τοῦ μαντείου ὅτι τὸ τέλος
αὐτοῦ ἦκοι τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα.
ἀναχωρῶν δὲ ἐκείθεν, ὄντος πηλοῦ ὀλισθῶν καὶ πεσὼν ἐπὶ
335 τὴν πλευράν, τριταῖος ὥς φασι τελευτᾷ· καὶ ἐτάφη ἐν Ἰφ.
ἔστι δὲ τὸ ἐπίγραμμα τόδε·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὀμηρον.

PLVTARCHI DE HOMERO LIBRORVM PARS

Plutarchi curas homericas testantur hi auctores;

Galenus v. 300 K δέον γὰρ ὥς ἄνθρωπον ἀνεγνωκότα
τοσοῦτους ποιητὰς καὶ γινώσκοντα σαφῶς ἅπασιν τοῖς
δόγμασιν αὐτοῦ μαρτυροῦντας ἄλλοις κατ' ἄλλα τῶν ἐπῶν,
ὥσπερ καὶ Πλούταρχος ἐπέδειξεν ἐν τοῖς τῶν Ὀμηρικῶν
μελετῶν . . .

Gellius ii. 8 *Plutarchus secundo librorum quos de Homero
composuit, imperfecte atque praeputere atque inscite syllogismo
esse usum Epicurum dicit cel.*

326 Proc. 100. 16, vit. iv. 20, v. 40, Tzetzes Ex. II. 37. 22 : ἀλιήτορες
vit. iv, v Tzetzes ἄρ' Proc. 328 = vit. Herod. 499 ubi v. auctores
ὅς L S 337, 338 = vit. Herod. 515, 516 ubi v. auctores
238

ib. 9 in eodem libro idem Plutarchus eundem Epicurum reprehendit quod verbo usus sit parum proprio et alienae significationis cel.

iv. 11 Plutarchus quoque, homo in disciplinis gravi auctoritate, in primo librorum quos de Homero composuit, Aristotelem philosophum scripsit eadem ipsa de Pythagoricis scripsisse quod non abstinerint edundis animalibus nisi pauca carne quadam. verba ipsa Plutarchi quoniam res inopinata est subscripsi: Ἀριστοτέλης δὲ μήτρας καὶ καρδίας καὶ ἀκαλήφης καὶ τοιούτων τινῶν ἄλλων ἀπέχεσθαι φησι τοὺς Πυθαγορικούς, χρῆσθαι δὲ τοῖς ἄλλοις.

schol. A in O 625, E. M. in Ἀνεμοτρεφὲς κῦμα . . . οἷς δὲ προσπίπτει τραχὺς ἀήρ καὶ ἀνεμώδης ταῦτα ταῖς τῶν πνευμάτων τριβόμενα πληγαῖς εὗτονον καὶ δύσθραυστον ἔχει τὴν στερρότητα, ὥς φησι Πλούταρχος ἐν μελέταις Ὀμηρικαῖς.

schol. Eur. Alc. 1128 ψυχαγωγοὶ τινὲς γόητες ἐν Θετταλίᾳ οὕτω καλούμενοι . . . οὗς καὶ Λάκωνες μετεπέμψαντο ἥνίκα τὸ Πανσανίου εἰδῶλον ἐξετάραξε τοὺς προσιόντας τῷ ναῷ τῆς Χαλκιοίκου, ὡς ἱστορεῖ Πλούταρχος ἐν ταῖς Ὀμηρικαῖς μελέταις.

plurima citat et Stobaeus quae non adhibenda duximus. consulas Diels Doxograph. f. 88 sqq., Baedorf, de Plutarchi quae fertur vita Homeri 1891, J. Mehler de Plutarchi quae vulgo fertur Vita Homeri 1896, H. Schrader, de Plutarchi Chaeronensis ΟΜΗΡΙΚΑΙΣ ΜΕΛΕΤΑΙΣ et de eiusdem quae fertur vita Homeri 1899. Westermannum secuti biographica tantum dedimus.

1. Περιττὸν μὲν ἂν ἴσως δόξειέ τισι πολυπραγμανεῖν περὶ Ὀμήρου, ποίων τε ἦν γονέων καὶ πόθεν· ἐπεὶ μὴδ' αὐτὸς

Codices: G Ma³ P² P³ P⁶ P⁸ P¹³ P¹⁴ U⁴: Vind. suppl. 88 advocavit Mehler (ed. 1896). ΤΙΤΥΛΟΣ: πλουτάρχου εἰς τὸν βίον τοῦ ὁμήρου P⁶ U⁴: πλουτάρχου βίος ὁμήρου P¹³: πλουτάρχου περὶ ὁμήρου Ma³: περὶ ὁμήρου P¹ P³ P¹⁴ NΘ add. P¹ P² caret titulo P⁸ 1 περισσὸν G P¹ P² P⁵ P⁸ P¹³ μὲν ἴσως ἂν P¹³: μὲν ἴσως om. ἂν P² P³ P⁶ P¹⁴: μὲν ἂν om. Ma³

ἡξίωσεν εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' οὕτως ἐγκρατῶς ἔσχευ ὥς
μηδὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος ἐπιμνησθῆναι. ἐπεὶ δὲ ὥς
5 πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἀρχομένων παιδεύεσθαι χρήσιμος
ἢ πολυπειρία, πειρασόμεθα εἰπεῖν ὅσα ἱστόρηται τοῖς
παλαιοῖς περὶ αὐτοῦ.

2. Ἐφορος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος ἐν συντάγματι τῷ ἐπιγραφο-
μένῳ Ἐπιχωρίῳ (fr. 164) Κυμαῖον αὐτὸν ἀποδεικνύει
10 πειρώμενος φησὶν ὅτι Ἀπελλῆς καὶ Μαίων καὶ Δῖος ἀδελφοὶ
Κυμαῖοι τὸ γένος· ὧν Δῖος μὲν διὰ χρέα μετώκησεν εἰς
Ἄσκληρον κώμην τῆς Βουωτίας κακεῖ γήμας Πυκμήδην
ἐγέννησεν Ἡσιόδον· Ἀπελλῆς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ πατρίδι
Κύμῃ κατέλιπε θυγατέρα Κριθηίδα τοῦνομα, προστησάμενος
15 αὐτῇ τὸν ἀδελφὸν Μαίωνα· ὃς διακορεύσας τὴν προειρημένην
καὶ τὴν ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῷ γεγονότι δείσας κατάγνωσιν,
ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς γάμον Φημίῳ τῷ Σμυρναίῳ, διδασκάλῳ
γραμματῶν. φοιτῶσα δὲ αὐτὴ ἐπὶ τοὺς πλύνους οἱ ἦσαν
παρὰ τῷ Μέλῃτι ἀπεκύησε τὸν Ὀμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ,
20 καὶ διὰ τοῦτο Μελησιγένης ἐκλήθη· μετωνομάσθη δ'
Ὀμηρος ἐπειδὴ τὰς ὄψεις ἐπληρώθη· οὕτω δὲ ἐκάλουν οἱ τε
Κυμαῖοι καὶ οἱ Ἴωνες τοὺς τὰς ὄψεις πεπηρωμένους παρὰ
τὸ δεῖσθαι τῶν ὀμηρεούντων, ὃ ἔστι τῶν ἡγουμένων. καὶ
ταῦτα μὲν Ἐφορος.

25 3. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ποιητικῆς (fr. 66 Ros.)
ἐν Ἴφῃ φησὶ τῇ νήσῳ, καθ' ὃν καιρὸν Νηλεὺς ὁ Κόδρου τῆς
Ἰωνικῆς ἀποικίας ἡγεῖτο, κόρην τινα τῶν ἐπιχωρίων γενο-
μένην ὑπὸ τινος δαίμονος τῶν συγχορευτῶν ταῖς Μούσαις
ἐγκύμονα, αἰδεσθεῖσαν τὸ συμβᾶν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστροῦ,

3 εἰπεῖν τὰ G P⁵ P¹³ : τὰ, om. εἰπεῖν, Ma³ 5 χρήσιμα ἐν πολυ-
πειρία P⁸ 6 πειρασόμεθα P¹ P⁵ P¹³ U⁴ 7 πόλιν G P⁸ U⁴ 8 οὖν
P¹⁴ 9 ἐπιχωρίῳ P¹⁴ 10 ἀπελλῆς P⁵ P¹³ U⁴, fort. P⁸ 12 ἄσκληρον
(ss. σ) Ma³ : ἄσκληρον G πόλιν P⁸ μυκμήδην G P⁵ P¹³ U⁴ : κίμῃδον
P⁸ 13 ἀπελλῆς P⁵ P¹³ U⁴ 15 αὐτῆς P¹ P² P¹⁴ μαίωνα
P⁵ εἰρημένην P⁸ 17 φημίῳ P¹⁴ τῷ om. G Ma³ P¹ P² P³ P⁴
P⁵ P⁸ 18 χρημάτων pro γραμμάτων P⁸ 19 τὸν ποταμὸν
P⁵ P¹³ 20 μελησογενῆς Ma³ 21 δὴ corr. ex δ' P¹⁴ 25 δὲ om.
P⁸ 26 ἴσθι (ss. ω), i in gas., P⁸ 28 ταῖς om. P⁵ P¹³

ἐλθεῖν εἰς τι χωρίον τὸ καλούμενον Αἶγιναν· εἰς ὃ καταδρα- 30
μόντας ληστὰς ἀνδραποδίσαι τὴν προειρημένην καὶ ἀγαγόντας
εἰς Σμύρναν οὖσαν ὑπὸ Λυδοῖς τότε, τῷ βασιλεῖ τῶν
Λυδῶν ὄντι φίλῳ τοῦνομα Μαίوني χαρίσασθαι· τὸν δὲ
ἀγαπήσαντα τὴν κόρην διὰ τὸ κάλλος γῆμαι· ἣν διατρί-
βουσαν παρὰ τῷ Μέλητι καὶ συσχεθεῖσαν ὑπὸ τῆς ὠδίνος 35
ἔτυχεν ἀποκυῆσαι τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ. ὃν
ἀναλαβὼν ὁ Μαίων ὡς ἴδιον ἔτρεφε, τῆς Κριθηίδος μετὰ
τὴν κύησιν εὐθέως τελευτησάσης. χρόνον δὲ οὐ πολλοῦ
διελθόντος καὶ αὐτὸς ἐτελεύτησε. τῶν δὲ Λυδῶν κατα-
πονουμένων ὑπὸ τῶν Αἰολέων καὶ κρινάντων καταλιπεῖν 40
τὴν Σμύρναν, κηρυξάντων τῶν ἡγεμόνων τὸν βουλόμενον
ἀκολουθεῖν ἐξιέναι τῆς πόλεως, ἔτι νῆπιος ὢν Ὅμηρος ἔφη
καὶ αὐτὸς βούλεσθαι ὁμηρεῖν· ὅθεν ἀντὶ Μελησιγένοους
Ὅμηρος προσηγορεύθη.

4. γενόμενος δὲ ἐν ἡλικίᾳ καὶ δόξαν ἐπὶ ποιητικῇ κεκτη- 45
μένος ἤδη ἐπηρώτα τὸν θεὸν τίνων τε εἶη γονέων καὶ
πόθεν· ὁ δ' ἀνείλεν οὕτως·

ἔστιν Ἰὸς νῆσος μητρὸς πατρίς, ἣ σε θανόντα
δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἰνιγμα φύλαξαι.

φέρεται δὲ καὶ ἕτερος χρησμὸς τοιοῦτος·

50

ὀλβιε καὶ δύσδαιμον· ἔφυς γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι
πατρίδα δίζηαι, μητρὸς δέ τοι οὐ πατρός ἐστι
μητρόπολις ἐν νήσῳ ὑπὸ Κρήτης εὐρείης,

32 μύρναν G U⁴ 33 μαίوني P¹⁴ P⁸ (ω corr. in ο) 35 περὶ Ma³,
marg. παρὰ καὶ om. P⁸ 36 ἔτυχεν om. P⁸ 37 κρηθίδος (ss. ἱ)
P² μετὰ τὴν κύησιν om. P⁵ 38 οὐ om. G Ma³ P¹ P² (add. m. al.)
U⁴ 41 καὶ κηρυξάντων P⁵ P¹³ : κηρυξάντων δὲ Ma³ P¹ P² P¹⁴ :
τὲ P⁸ 43 βούλομαι P⁸ 44 ἐκλήθη P⁸ 46 εἶη] ἦν P² P¹⁴ 48 ἦσε]
ἦδε G P¹³ U⁴ 48, 49 = Anth. Pal. xiv. 65, Paus. x. 24. 2 (v. ad 48)
v. Proc. 100. 9, Cert 59, orac. ap. Steph. Byz. in Ἰὸς 49 ἀν-
δρῶν] παίδων Paus. Cert. Stephanus 50 om. P² P⁸ 51-60 =
Anth. Pal. xiv. 66. vv. 48, 55-57 hab. Euseb. praef. evan. v. 33 Giff.
48, 49 sequentibus 45, 46 vidit Paus. x. 24. 2 Delphis in basi statuæ
Homeri 52 δίζηαι G P⁵ P¹³ μητρὶς . . . πατρίς P⁸ Eus. τοι
om. P⁸ : τι (ss. ο) P¹³

- Μίνως γαίης οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ.
 55 ἐν τῇ σῇ μοῖρ' ἐστὶ τελευτῆσαι βιότοιο
 εὔτ' ἂν ἀπὸ γλώσσης παίδων μὴ γνῶς ἐπακούσας
 δυσξύνετον σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον.
 δοιᾶς γὰρ ζωῆς μοίρας λάχες, ἣν μὲν ἀμαυρὰν
 ἡελίων δισσων, ἣν δ' ἀθανάτοις ἰσόμοιρον
 60 ζῶντί τε καὶ φθιμένῳ· φθίμενος δ' ἔτι πολλὸν ἀγῆρως.
 μετ' οὐ πολλὸν δὲ χρόνον πλέων ἐς Θήβας ἐπὶ τὰ Κρόνια·
 ἀγὼν δ' οὗτος ἄγεται παρ' αὐτοῖς μουσικός· ἦλθεν εἰς Ἴον·
 ἔνθα ἐπὶ πέτρας καθεζόμενος θεάσατο ἁλιεῖς προσπλέοντας,
 ὧν ἐπύθετο εἴ τι ἔχουσιν. οἱ δὲ ἐπὶ τῷ θηρᾶσαι μὲν μηδὲν
 65 φθειρίζεσθαι δὲ διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς θήρας οὕτως ἀπεκρί-
 ναντο·
 ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσσ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,
 αἰνισσόμενοι ὥς ἄρα οὓς μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀποκτεί-
 ναντες κατέλιπον· οὓς δ' οὐκ ἔλαβον ἐν τῇ ἐσθῇτι φέροιεν.
 70 ὅπερ οὐ δύνηθεις συμβαλεῖν Ὅμηρος διὰ τὴν ἀθυμίαν
 ἐτελεύτησε. θάψαντες δ' αὐτὸν οἱ Ἰῆται μεγαλοπρεπῶς
 τοιόνδε ἐπέγραψαν αὐτοῦ τῷ τάφῳ·
 ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.
 75 εἰσὶ μέντοι οἳ καὶ Κολοφώνιον αὐτὸν ἀποδεικνύναι πειρῶνται,

54 δ' ἀπὸ γῆς Eus. ἀπὸ τηλοῦ Ma³ P¹ P² P¹³ Eus. 55 σῇ] σοι
 Ma³ P¹ P² Eus. ἐν τῇ μοῖρ' ἐστίν σε Anth. : ἐν τοῖσι μόρσιμόν Eusebii
 codd. A H 56 γλώττης P⁵ P⁸ ἐσακούσας Anth. 57 δυσξύνετον U⁴ :
 ἀξύνετον Eus. σκολιοῖσι] πολλοῖσι Eus. 58 δισσων Anth. uv. σοί
 ζωῇ δοιᾶς μοίρας λάχεν ἣ μὲν ἀμαυρῶν Eus. 59 ἡελίδων P¹³ U⁴
 δ' ὅσσων P² P³ P¹⁴ : ὅσσων Ma³ P⁵ P¹² U⁴ : ἡελιώδιοσων P⁸ ἦν]
 τὴν Anthol. ἀθάνατος Eusebii A H ἰσόμοιρος P¹³ U⁴ Eus. :
 ἰσόμοιρος (ss. v) P⁵ (ἰσόμοιρον Euseb. A H) : ἰσόμηρον P⁸ 60 καὶ
 ζῶν καὶ φθίμενος P⁵ P¹³ (φθίμενος om. P⁵) τε] δὲ Anth. πολλὰ
 Anth. om. ἀγῆρως 64 ἐπυνθάνετο P¹³ τὸ G P¹³ θηράσειν
 G P⁵ P¹³ U⁴ οὐδὲν P⁵ 65 φθειρίσασθαι P⁸ ἀπειρίαν (ss. o)
 P⁵ : ἀπειρίαν G 67 λιπόμεθα G U⁴ 70 συλλαβεῖν G P⁵ P¹³ U⁴
 72 αὐτῷ τῷ τάφῳ G P⁵ P¹³ U⁴ 73, 74 = Anth. Pal. vii. 3, vit.
 Herod. 515 75 εἰσὶ μὲν U⁴

μεγίστῳ τεκμηρίῳ χρώμενοι πρὸς ἀπόδειξιν τῷ ἐπὶ τοῦ
ἀνδριάντος ἐπιγεγραμμένῳ ἐλεγείῳ· ἔχει δ' οὕτως·

υἱὲ Μέλητος Ὅμηρε σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάσῃ

καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ θήκας ἐς αἰδίου·

καὶ τάσδ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσας κούρας

80

δισσὰς ἡμιθέων γραψάμενος σελίδας.

ὑμνεῖ δ' ἡ μὲν νόστον Ὀδυσσῆος πολὺπλαγκτον

ἡ δὲ τὸν Ἰλιακὸν Δαρδανιδῶν πόλεμον.

ἄξιον δὲ μὴδὲ τὸ ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ ἐπιγραμματοποιοῦ
γραφὲν ἐπίγραμμα παραλιπεῖν, ἔχον οὐκ ἀσέμνως· ἔχει 85
δ' οὕτως·

οἱ μὲν σευ Κολοφῶνα τιθηνήτειραν Ὅμηρε,

οἱ δὲ καλὰν Σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπουσι Χίον·

οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν ἑύκλαρον Σαλαμίνα,

90

οἱ δὲ νῦν τὰν Λαπιθᾶν μάτερα Θεσσαλίαν·

ἄλλοι δ' ἄλλο μέλαθρον ἀνιάχον· εἰ δέ με Φοίβου

χρὴ λέξαι πινυτὰν ἀμφαδὰ μαντοσύναν,

πάτρα τοι τελέθει μέγας οὐρανός, ἐκ δὲ γυναικὸς

οὐ θνατὰς ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας.

5. γενέσθαι δ' αὐτὸν τοῖς χρόνοις οἱ μὲν φασὶ κατὰ τὸν 95
Τρωικὸν πόλεμον, οὗ καὶ αὐτόπτην γενέσθαι· οἱ δὲ μετὰ
ἐκατὸν ἔτη τοῦ πολέμου· ἄλλοι δὲ μετὰ πεντήκοντα καὶ
ἐκατόν. ἔγραψε δὲ ποιήματα δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσειαν·

77 ἀνδριάντι P⁸ 78-83 = Anth. Plan. iv. 292 81 δισσὰς ἐξ
P¹ P¹⁴ : δισσὰς ἐκ στηθέων Anth. 82 πολὺπλακτον P⁵ P¹³ U⁴ 83 τῶν
λιακῶν P⁸, marg. ἱλιακῶν δαρδανίων Anth. 84 τοῦ ἐπιγραμ-
ματοποιοῦ om. P⁵ P¹³ 85 ἀσμ/ (ss. os) U⁴ : ἀσμένος G : ἀσμένως
cet. corr. Xylander 87-94 = Anth. Plan. iv. 296 87 τιθήνην
τείαν G P⁵ P¹³ U⁴ 88 οἱ δ' ἐνέπ. . . 89 Ἴον om. P⁸ add. marg.
89 οἱ δ' Ἴον om. P¹³ U⁴ add. marg. 90 τῶν P⁵ P¹³ : τῶν
Anth. λαπιθίων Anth. θεσσαλίην Anth. P⁸ 91 ἄλλοι
δ' ἄλλην γαῖαν Anth. 92 πινυτὰς . . . μαντοσύνας Anth. ἀμφαδὰ
P⁵ P¹³ U⁴ : ἀμφάδα Ma³ : ἀμφαδα P⁵ corr. : ἀμφὶ σέ P⁸ 93 σοι Anth. :
τοι om. P⁸ τελέθει ex τελέθει P⁵ τεκούσης Anth. 95 αὐτὸν ἂν τοῖς
χρόνοις οἱ μὲν κατὰ P⁵ marg. ἂν φασιν : αὐτὸν φασὶ P¹³ : αὐτὸν οἱ μὲν φασὶ
τοῖς χρόνοις P⁸

ὥς δέ τινες, οὐκ ἀληθῶς λέγοντες, γυμνασίας καὶ παιδιᾶς
100 ἔνεκα καὶ Βατραχομυομαχίαν προσθεῖς καὶ Μαργίτην.

cc. 6-8 omisimus.

II¹

1. Ὅμηρον τὸν ποιητὴν χρόνῳ μὲν τῶν πλείστων δυνάμει
δὲ πάντων πρῶτον γενόμενον εἰκότως ἀναγινώσκομεν πρῶ-
τον, ὠφελοῦμενοι τὰ μέγιστα εἰς τε τὴν φωνὴν καὶ τὴν
διάνοιαν καὶ τὴν τῶν πραγμάτων πολυπειρίαν. λέγωμεν
5 δὲ περὶ τῆς τούτου ποιήσεως, πρότερον μνησθέντες διὰ
βραχέων τοῦ γένους αὐτοῦ.

2. Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος (fr. 264) μὲν ἔφη Χίῶν τε
καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι, Σιμωνίδης (fr. 85) δὲ Χίον, Ἀντί-
μαχος δὲ καὶ Νίκανδρος (fr. 14 Schn.) Κολοφώνιον,
10 Ἀριστοτέλης (cf. i. 3) δ' ὁ φιλόσοφος Ἰήτην, Ἐφορος
(cf. i. 7) δ' ὁ ἱστορικὸς Κυμαῖον. οὐκ ὤκνησαν δέ τινες
Σαλαμίνιον αὐτὸν εἰπεῖν ἀπὸ Κύπρου, τινὲς δ' Ἀργεῖον,
Ἀρίσταρχος δὲ καὶ Διονύσιος ὁ Θρᾶξ Ἀθηναῖον. υἱὸς δ'
ὑπ' ἐνίων λέγεται Μαίονος καὶ Κριθιδίος, ὑπὸ δέ τινων
15 Μέλητος τοῦ ποταμοῦ.

3. Ὡσπερ δὲ τὰ τοῦ γένους αὐτῷ διαπορεῖται, οὕτω καὶ
περὶ τῶν χρόνων καθ' οὓς ἐγένετο. καὶ οἱ μὲν περὶ
Ἀρίσταρχόν φασιν αὐτὸν γενέσθαι κατὰ τὴν τῶν Ἰώνων
ἀποικίαν, ἥτις ὑστερεῖ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου
20 ἔτεσιν ἐξήκοντα, τὰ δὲ περὶ τοὺς Ἡρακλείδας λείπεται τῶν
Τρωικῶν ἔτεσιν ὀγδοήκοντα. οἱ δὲ περὶ Κράτητα καὶ πρὸ

¹ haec prioribus continuant Ma³ P⁸ P¹⁴: litteram initialem ampliore hab. P²: ἄλλως P¹ marg. ἔτι περὶ τοῦ γένους καὶ τῆς ποιήσεως ὁμήρου P⁸ P¹³ U⁴

99 παιδείας P²
¹ Ὅμηρον δὲ Ma³ marg. 2 πρῶτον πάντων P⁸ 4 λέγωμεν
P⁸ 5 ποιήσεως τούτου P⁸ 6 περὶ τοῦ γένους P⁸ 8 Ἀντίμαχος]
... /// μανδρ (ss. κείμενον) P⁹ in loco attrito 11 τινες] sc. Callicles
vit. vi. 17 12 καὶ σαλαμίνιον P⁸ 16 τὰ περὶ P⁸ P⁸ U⁴ 17 τὸν
χρόνον P⁸ 19 τῆς om. Ma³ καθόλου Ma³

VITA IV

τῆς Ἑρακλειδῶν καθόδου λέγουσιν αὐτὸν γενέσθαι, ὥς οὐδὲ ὄλα ἔτη ὀγδοήκοντα ἀπέχειν τῶν Τρωικῶν. ἀλλὰ παρὰ τοῖς πλείστοις πεπίστευται μετὰ ἔτη ἑκατὸν τῶν Τρωικῶν γεγενῆναι, οὐ πολὺ πρὸ τῆς θέσεως τῶν Ὀλυμπίων, ἀφ' ἧς ὁ 25 κατὰ Ὀλυμπιάδα χρόνος ἀριθμεῖται. *cetera omisitimus.*

VITA IV

Ὅμηρος ὁ ποιητῆς υἱὸς ἦν κατὰ μὲν τινὰς Μαίονος καὶ Ὑρνηθοῦς, κατὰ δ' ἐνίου Μέλητος τοῦ ποταμοῦ καὶ Κριθίδος νύμφης. ἄλλοι δ' αὐτοῦ τὸ γένος εἰς Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν ἀναφέρουσιν. φασὶ δ' αὐτὸν Μελησιγένη ἢ Μελησιάνακτα κεκλήσθαι, τυφλωθέντα δ' αὐτὸν ὕστερον Ὅμηρον 5 κληθῆναι· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τοὺς τυφλοὺς ὀμήρους καλοῦσιν. πατρίδα δ' αὐτοῦ οἱ μὲν Σμύρναν, οἱ δὲ Χίον, οἱ δὲ Κολοφῶνα, οἱ δ' Ἀθήνας λέγουσιν. περιῶν δὲ τὰς πόλεις ᾗδε τὰ ποιήματα. ὕστερον δὲ Πεισίστρατος αὐτὰ συνήγαγεν, ὥς τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο δηλοῖ.

10

22 λέγουσιν . . . ὥς om. P⁸ 23 ἀπέχειν ὀγδοήκοντα P⁸ ἀπέχον
Ma³ 26 τὰς ὀλυμπιάδας P⁸

IV. *Codices* A¹ A⁴ A⁵ A⁷ Bm¹ Bm³ Ca¹ E¹ E² H Le Li M¹ Ma² N P⁴ P⁶ P⁹ P¹² Pa Pal.² Pe U² U³ U⁶ V³ Vrat. *Titulus*: βίος ὀμήρου P⁴: γένος ὀμήρου vulg.: ὀμήρου γένεσις E¹ P⁹ (-ησις) om. Bm¹ P⁶: περὶ τοῦ γένους τοῦ ποιητοῦ Ma² 1 μὲν ἦν E¹ Li P⁹: μὲν sine ἦν M¹ τινὰς μὲν P⁹ μαίονος A⁴ Bm¹ E² U² U³ U⁶: μάϊωνος P⁵ P¹²: μάρωνος Ca¹ E¹ H M¹ Ma² P⁶ P⁹: μάρωνα Bm³: μάρωνος A³, cf. Proc. 99. 15: μαρᾶθωνος Li om. V³ 2 ὕρνηθοῦς U³: ὀρνηθοῦς E¹ P⁵ P⁹ P¹²: ὀρνηθοῦς P⁸ (γρ'. μυρνηθοῦς): ὀρνηθοῦς Ma²: ἡννηθοῦς V³: εὐγνηθῶ Cert. 25 μέλιτος A⁵ Ca¹ E¹ Li P¹² U⁶ V³: εἵτε Μέλῃς ἐγάμει Asius P. L. G. ii. 23 τοῦ om. Bm³ H M¹ Pal. Vrat. 4 ἀναφέρουσιν ἔρμου λέγοντος καὶ καλλιόπης τοῦτον εἶναι. φασὶ δὲ αὐτὸν E¹ P⁹, γρ'. οἱ μὲν ἰ. . . (subters. καλλιο (ss. π) . . .) marg. P⁶ abscisso folio μελισσογενῇ A⁵ Bm¹ Ca¹ E¹ E² H (-νν-) Ma² P⁴ P⁶ P⁹ P¹² U² U⁶: μελεσσογ- M¹: μελησσογ- Bm³: μελητογενῇ Pal. ἥ καὶ P⁴ P¹² V³ μελισσιάνακτα Bm¹ Ca¹ E²: μελισσιάν- E¹ P⁹: μελησ- Bm³: μελισσῖνα Ma²: μελισσιάν P⁴ P¹²: μελίσσινα (ss. γρ'. ἥ μελισσιάνακτα) P⁴ 5 πρότερον κεκλήσθαι Ma² αὐτὸν κεκλήσθαι E¹ P⁹ κατακεκλήσθαι P⁶ ὕστερον δὲ τυφλ. Ma² 6 κληθῆναι] κεκλήσθαι P⁴ P¹²: κεκλησθῆναι Ma² ἐκάλουν A⁴ Bm¹ U² U⁶ V³ 8 Ἀθήνας εἶναι Bm³ Ca¹ H M¹: ἀθηναῖον P⁴ P¹¹ δὲ εἰς τὰς A¹ Bm¹ Bm³ Ca¹ H¹ M¹ P¹ P³ P⁴ U¹ U² U³ V λέγουσιν om. A⁷ Bm¹ Bm³ H M¹ P⁴ P¹² U² U³ φασὶν E¹ P⁹ U⁶ V³ 9 τὰ ποιήματα αὐτοῦ Ma² δὲ αὐτὰ πεισίστρατος A⁷ Bm³ Ca¹ E² H M¹ P⁴ P¹² U³ 10 τὸ om. Ca¹ τούτου Bm¹ Bm³ Ca¹ H U² U⁶ V³

- τρίς με τυραννήσαντα τοσαυτάκις ἐξεδίωξε
 δῆμος Ἐρεχθίδος καὶ τρίς ἐπηγάγετο,
 τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Πεισίστρατον ὃς τὸν Ὅμηρον
 ἤθροισα σποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον·
 15 ἡμέτερος γὰρ κείνος ὁ χρύσεος ἦν πολίτης
 εἶπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπωκίσαμεν.
 φασὶ δ' αὐτὸν ἐν Ἰῷ τῇ νήσῳ διὰ λύπην ἀποκαρτερήσαντα
 τελευτῆσαι διὰ τὸ μὴ λῦσαι τὸ ζήτημα τὸ ὑπὸ τῶν ἀλιέων
 αὐτῷ προτεθέν. ὁ μὲν γὰρ ἐπιστὰς ἤρετο·
 20 ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας ἀλιήτορες ἦ ῥ' ἔχομέν τι;
 οἱ δ' ἀπεκρίναντο·
 ὅσας ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσας δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.
 ἐπιγέγραπται δ' ἐν τῷ μνήματι αὐτοῦ
 ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
 25 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

11-16 = Anth. Pal. xi. 442, vit. v. 29 11 τρίς μὲν Bm³ M¹ ἐξε-
 δίωκε M¹: ἐξεκύλισε A¹ E¹ P⁹ 12 ἐρεχθειδῶν codd. forsan omnes:
 ἐρεχθίδος Anth. Tzetzes Ex. in Il. 8. 13 ἐπήγαγε P⁹: τρίς δ'
 ἐπανηγάγετο Tzetzes Ex. Il. 8. 13: ἐπεσπάσατο A⁴ A⁵ A⁷ Bm¹ Bm³
 Ca¹ H P⁴ P⁶ P¹² U³ U⁶ V³: -αντο U² 13 μέγαν] μὲν γὰρ Bm³ H
 M¹ 14 ἤθροισαν A⁷: ἤθροισε A¹ A⁴ A⁵ Bm³ E¹ H P⁹ U⁶: ἤθροισ (ss.
 ε, α) P⁶ τὸ (ss. ν) V³ 15 ἡμέτερος U³ ἐκείνος Bm³ Ca¹ E¹ E²
 H M¹ Ma² P⁴ P⁶ P⁹ P¹² U¹ U² V³ Tzetzes l. c. πολίτης A⁴ A⁷ Bm³ Ca¹
 E² H U³ ἦν (ss. γέ) πολίτης V³ ἦν ἐκείνος ὁ χρ. πολ. Bm¹: γὰρ
 ἦν ἐκείνος· ὃς χρύσεος ἦν πολίτης U² U⁶ 16 σμύρναν om. A¹ P⁹
 ἀπωκίσαμεν P⁴ P¹² Anth. Tzetzes l. c. 17 φασὶ . . . vit. v. 34 ἐπωκίσαμεν
 om. A¹ E¹ Pal.² ita ut sermo continuetur 17 δ' om. A⁷ ἴδω
 U³ καρτερήσαντα Bm³ 19 προστεθὲν Bm³ H M¹ 20 cf. Certamen
 326 ann. ἀλιήτορες E²: θηρήτορες Cert. vit. Proc. Tzetzes Ex. Il. ἦ ῥ']
 ἀρ' vit. Proc. 22 cf. Vit. Herod. 494 et ann. οὐσ Bm³ Ca¹
 λιπόμεθα Bm¹ ὅσας (δσ') οὐχ A¹ A⁴ A⁷ Bm¹ E² P⁶ P¹² U² U³ U⁶ V³:
 οὐσ δ' Bm³ H M¹ φερόμεθα Bm¹ Li M¹ post φερόμεσθα haec
 Bm³ Ca¹ H M¹ Vrat. τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι τοιοῦτον. ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲν
 ἦσαν ἔχοντες τότε ἐξ ἀλείας ἐφθειρίζοντο, καὶ οὐδὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν
 φονεύσαντες οὐκ εἶχον, οὐδὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τῇ ἐσθῇ περιέφερον. οὐ
 νοήσας δὲ τὸ λεγόμενον σύννοους γεγοῶς καὶ οὕτως ὀλισθήσας καὶ λίθῳ
 προσκρούσας τριταῖος ἐτελεύτησεν. οἱ δὲ λήγαι θάψαντες (θάψοντες H M¹)
 αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς ἐν τῷ μνήματι αὐτοῦ ἐπέγραψαν τάδε. cf. vit.
 v. 43 23 δ'] γὰρ Bm¹ αὐτοῦ οὕτως E² 24, 25 = Anth. Pal.
 vii. 3 vit. Herod. 515, 516 ubi v. 24 ἱερὰν A⁴ Bm¹ Ma² γαῖαν
 M¹ U⁶: γ'///αῖ (ss. α) P⁴ P¹² κάλυπτε A⁴ 25 post δμηρον haec
 Bm³ H M¹: θανὼν δμηρος ἔγεται (ἔγεται M¹: αἴτε Bm³) πρὸς τὸν

Ὅμηρος ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Μέλητος, μητρὸς δὲ Κριθίδος, το δὲ γένος κατὰ μὲν Πίνδαρον (fr. 264) Σμυρναῖος, κατὰ δὲ Σιμωνίδην (fr. 85) Χῖος, κατὰ δ' Ἀντίμαχον (F. H. G. ii. 58 fr. 18) καὶ Νίκανδρον (fr. 14 Schn.) Κολοφώνιος, κατὰ δὲ Βαγχυλίδην (fr. 48 Bl.) καὶ 5 Ἀριστοτέλην τὸν φιλόσοφον (fr. 66 R.) Ἰήτης, κατὰ δ' Ἐφορον (fr. 164) καὶ τοὺς ἱστορικοὺς Κυμαῖος, κατὰ δ' Ἀρίσταρχον καὶ Διονύσιον τὸν Θράκα Ἀθηναῖος. τινὲς δὲ καὶ Σαλαμίνιον αὐτὸν εἶναί φασιν, ἄλλοι δ' Ἀργεῖον, ἄλλοι δ' Αἰγύπτιον ἀπὸ Θηβῶν. τοῖς δὲ χρόνοις κατὰ μὲν τινας 10 πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν ἐγένετο καθόδου, ὥστε ἔνεκεν

τάφον· προστιθέασιν (τιθέασιν codd.) αὐτῷ καὶ παίγνια τινά· μαργίτην (μαγνήτην M¹) καὶ βατραχομυομαχίαν : Vrat. autem ποιήματα δ' αὐτοῦ φασιν εἶναι ἱλιάδα καὶ ὀδύσσειαν, τινὲς δὲ προστιθέασιν αὐτῷ καὶ παίγνιά τινα, μαργίτην καὶ βατραχομυομαχίαν. cf. vit. Procul. fin. haec autem U² : τὸ δ' ἀληθὲς σμύρναν ὁμηρος ὥκει· εὐρήσεις γὰρ ἐκεῖ πλησίον τῆς μροπόλεως θρόνον μέγιστον ἐκ μαρμάρου, εὐφῶς κατεσκευασμένον, ἔχοντα 5 τὸ δὲ ὑπὸ σθεν μέρος γράμματα ἐγκεκολαμμένα λέγοντα οὕτως·

εἰ τραφερῆς πάσης ἀλιτέρμονα κύκλον ὀδεύσεις
οὐ ποτε μῶν τινα χῶρον ἀρείονα τοῦδε νοήσεις,
θέσκελον οἶον ἔτευξεν ἀγακλυτὸς Ἰωάννης,
κυδαίνων βασίλειαν ὅλης χθονός· ἐκ βοθίων γὰρ
τερπωλὴν ἀκώρητον ἐν ἄστει θῆκεν δμήρου.

ὥστε οἱ λέγοντες ἀλλαχόθεν εἶναι τὸν δμήρον οὐ καλῶς φρονοῦσιν. epigramma exstat Anth. Pal. ix. 672 : agi videtur de Ioanne Duca cl. Mich. Ducae hist. 7 a Fr. Jacobs allato

V. Codices : A¹ A⁴ A⁵ A⁶ A⁷ Bm¹ Bm³ E² H Le M¹ M² Ma² O¹ O³ P⁶ Pal.² U³ U⁶ V³ TITVLVS : ἕτερος M¹ : καὶ ἕτερος H : ἕτερον γένος

δμήρου U³ ἄλλως vulg. : ἄλλως περὶ αὐτοῦ Ma² καὶ ἄλλως E²

V³ βίος δμήρου τοῦ ποιητοῦ A⁴ O³ om. Bm¹ O¹ U⁶ 1 υἱὸς

pro patrὸς V³ : υἱὸς in ras. A⁴ μέλιτος A⁴ O¹ U⁶ V³ 2 δὲ om.

praeter Pal. codd. καὶ τὸ γένος O¹ O³ κατὰ πίνδαρον μὲν O¹ O³

3 ἦν σμυρναῖος O¹ σμυρναῖος . . . 4 νίκανδρον om. A⁷ E² U³ κατὰ

σιμωνίδην δὲ O¹ O³ σιμωνίδην] σμυρνίδην A⁶ M² 4 καὶ κατὰ νίκαν-

δρον O¹ O³ 5 βαρχυλίδην A⁷ κατὰ ἀριστοτέλην O¹ O³ 6 τὸν

μέγαν φιλόσοφον O¹ O³ 7 εὐφορον V³ : εὐφορβον A⁷ E² U³ : εὐφορ-

κον A⁴ U⁶ : ἔφορβον Bm³ καὶ κατὰ τοὺς O¹ O³ 8 τὸν ἀρίσταρχον

U³ καὶ κατὰ διονύσιον O¹ O³ τινὲς] sc. Callicles, vit. vi. 17

τινὲς δὲ φασιν εἶναι αὐτὸν σαλαμίνιον O¹ O³ δὲ om. A⁴ 9 καὶ om.

A⁷ σαλαμίνιον (ss. i) P⁶ ἄλλοι δ' Ἀργ.] sc. Philochorus

vit. vi. 16 ἄλλοι δὲ αὐτὸν M¹ ἀργεῖον] σάρδιον A⁶ M² 10 post

θηβῶν add. ἑκατομυλῶν O¹ O³ 11 πρὸς M¹ πρὸ τῆς καθόδου τῶν

ἡρακλειδῶν O¹ O³ ἔνεκεν ἐκ τούτου Bm¹ Bm³ M¹

τούτου γινώσκεισθαι ὑπ' αὐτοῦ τοὺς ἐπ' Ἴλιον στρατεύσαντας· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν Τρωικῶν ἐπὶ τὴν κάθοδον τῶν Ἑρακλειδῶν π' ἔτη. τοῦτο δ' ἀπίθανον ὑπάρχει· καὶ γὰρ
15 αὐτὸς δ' Ὅμηρος ὑστεροῦντα πολλοῖς χρόνοις ἑαυτὸν ἀποδείκνυσι λέγων

ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν.

τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸν τῆς Ἴωνικῆς ἀποικίας ἀπολείπεσθαι ἔτεσιν ρν'. οὐδὲν δ' αὐτοῦ θετέον ἔξω τῆς Ἰλιάδος καὶ τῆς
20 Ὀδυσσεΐας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὕμνους καὶ τὰ λοιπὰ τῶν εἰς αὐτὸν ἀναφερομένων ποιημάτων ἡγητέον ἀλλότρια καὶ τῆς φύσεως καὶ τῆς δυνάμεως ἕνεκα. τινὲς δ' αὐτοῦ φασιν εἶναι καὶ τὰ φερόμενα δύο γράμματα, τὴν τε Βατραχομουμαχίαν καὶ τὸν Μαργίτην. τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ τὰ ἀληθῆ
25 σποράδην πρότερον ἀδόμενα Πεισίστρατος Ἀθηναῖος συνέταξεν, ὥς δηλοῖ τὸ φερόμενον ἐπίγραμμα Ἀθήνησιν ἐπιγε-

12 γινώσκεισθαι] γίνεσθαι A⁷ E² : γενέσθαι U³ αὐτὸν Bm³ τοὺς στρατεύσαντας ἐπὶ τὸ Ἴλιον O¹ O³ ἱλίου A⁶ M² 13 ἀπὸ] ἐπὶ A⁴ Bm¹ Bm³ H M¹ U⁶ V³ 14 ἔτη ὀγδοήκοντα A⁴ Bm¹ Bm³ H M¹ U⁶ V³ ὀγδοήκοντα γὰρ τὰ (om. O²) ἔτη (ἦσαν add. O²) μέχρι τῆς καθόδου add. O¹ O³ ἀλλὰ τοῦτο O¹ O³ δ'] γὰρ A⁴ U⁶ V³ καὶ γὰρ] ὅτι O¹ O³ καὶ γὰρ . . . 17 ἴδμεν om. Bm¹ 15 ἑαυτὸν πολλοὶς χρόνοις U³ ἀποδείκνυσιν ἑαυτὸν ὑστερον τῶν τρωικῶν. φησὶ γὰρ O¹ O³ ὑποδείκνυσιν M¹ 17 = B 486 18 ἄλλοι δὲ O¹ O³ αὐτὸν om. A⁴ Bm¹ H M¹ U⁶ V³ τῆς om. A⁴ Bm¹ Bm³ H U⁶ ἀπολείπεσθαι τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας O¹ O³ ἀπολίπεσθαι E² 19 post ρν' ita O¹ O³ ἴδια δὲ ποιήματα αὐτοῦ τὰ τῆς ἱλιάδος καὶ τὰ τῆς Ὀδυσσεΐας (εἰσὶν add. rubr. O¹) : φασὶ δὲ τινες εἶναι αὐτοῦ τὴν (ἤ O³) τε βατραχομουμαχίαν (-ία O³) καὶ τὸν (ὁ O³) μαργίτην (-ης O³). ταῦτα δὲ αὐτοῦ τὰ ἀληθῆ ποιήματα καὶ om. A⁶ A⁷ E² M² U³ 21 ἀλλότριον U⁶ φύσεως αὐτῆς U³ 22 φασὶν αὐτοῦ A⁶ 23 συγγράμματα A⁴ A⁷ Bm³ E² H M¹ U³ U⁶ μυοβατραχομουμαχίαν A⁵ A⁷ Bm³ E² H Li M¹ Ma² U³ : μυοβατραχίαν A⁴ V³ 24 μαργίτην Ma² P⁶ : μαργαρίτην M² ἀληθῆ αὐτοῦ ποιήματα Bm² E² H M¹ U³ 25 ὁ ἀθηναῖος O¹ O³ συνέλεξεν A⁴ Bm¹ U⁶ : συνέλαυνεν V³ : προσέταξεν A⁷ post συνέλεξεν haec Bm¹ καὶ τὰ ἐξῆς· τὸ δὲ ἀληθὲς περὶ τοῦ ἑαυτοῦ θανάτου οὕτως ἔχει· ἀπερχόμενος ἐν τινι οἰκίᾳ καὶ λυπούμενος ἀμετρήτως διὰ τὸ μὴ δυνηθῆναι τὸ ἐρώτημα τῶν ἀλίων νοῆσαι· καὶ πηλοῦ ὄντος ὤλισθε καὶ κεκρουκῶς ἐς πέτραν τὴν δεξιὰν ἐκλάσθη πλευράν· καὶ τριταῖος ἐτελεύτησε [finitur vita] 26 ἐπιφερόμενον Bm³ E² M¹ U³ : περιφερόμενον A⁴ U⁶ : ἤγουν τὸ ἐπιγεγραμμένον O¹ O³ ἀθήνησιν ἐπίγραμμα E²

γραμμένον ἐν εἰκόνι αὐτοῦ τοῦ Πεισιστράτου. ἔχει δ' ὦδε·

τρίς με τυραννήσαντα τοσαυτάκις ἐξεδίωξε
 ὁῖμος Ἐρεχθίδος καὶ τρίς ἐπηγάγετο, 30
 τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Πεισίστρατον ὃς τὸν Ὅμηρον
 ἥθροισα σποράδην τὸ πρὶν αἰδόμενον.
 ἡμέτερος καὶ κείνος ὁ χρύσεος ἦν πολίτης
 εἶπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπωκίσσαμεν.

πλανηθέντα δὲ τὸν Ὅμηρον ἐν Ἰθάκῃ πολὺν φασὶ διατρίψαι 35
 χρόνον καὶ πολλὰς χώρας ἀμείψαντα ἐν Ἰφ τῇ νήσῳ
 τελευτῆσαι ἐκ τοιαύτης αἰτίας. καθημένου γάρ ποτε τοῦ
 Ὁμήρου ἐν αἰγιαλῷ τυφλοῦ αὐτοῦ ὄντος αἰσθῆσθαι ἀλιεῖς
 παρερχομένους. πρὸς οὓς εἶπεν

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας ἀλιήτορες ἦ ῥ' ἔχομέν τι; 40
 τοὺς δ' ἀποκριθέντας εἶπεῖν

ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.
 τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι τοιοῦτον. ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲν ἦσαν

27 ἐν τῇ εἰκόνι O¹ O³ τοῦ πεισιστράτου ἐκείνου O¹ O³ 28 οὕτως
 U² U⁶ 29-34 = Anth. xi. 442, vit. iv. 11 29 ἐξεκύλισε A⁴ A⁵ A⁷
 Bm³ E² H M¹ Ma² P⁶ Pal.² U³ U⁶: ἐξεκάλεσε Li 30 ἐρεχθειδῶν
 A⁶ M² marg. P⁶ ἐπήγαγε Ma² P⁶ Pal.: ἐπεσπάσατο A⁶ 31 ὃς ...
 34 αἰδόμενον om. V³ add. marg. 32 ἥθροισε Li M¹: ἥθροισε (ss. a) P⁶:
 ἥθροισαι A⁷ τὸν Bm³ M¹ τὸ πρὶν om. U⁶ 33 ἐκείνος A¹ A⁵ A⁷
 Bm³ E² Li M¹ M² O¹ O³ U⁶ χρύσιος U³ ὁ χρύσεος ἐκείνος Ma²
 P⁶ πολίτης A⁴ A⁷ Bm³ E² H U⁶ V³: πολίτης A⁶: πολήτης U³
 34 σμύρνα M¹ ἐπωκίσσαμεν Bm³ E² (corr. ex ῖ) M² Ma² O¹ O³
 P⁶ Pal.² 35 δὲ om. A⁶ P⁹ διατρίψας Bm³ H M¹ φασὶ διατρίψαι
 πολὺν χρόνον ἐν τῇ O¹ O³ 36 διαμείψαντα M¹: διελθόντα A⁶ E¹:
 περιελθόντα P⁹: πλανηθέντα Li τόπους καὶ χώρας O¹ O³ 37 λέγουσι
 τελευτῆσαι τοῦτον ὕστερον ἐν Ἰφ O¹ O³ τοιαύτης Li M¹ P²: τοίας τῆς
 cet. αἰτίας ἧς ἀνωτέρω εἰρήκαμεν· περὶ τῆς ἐρωταποκρίσεως αὐτοῦ καὶ
 τῶν ἀλιέων U³ [qui hic finitur, om. ceteris] τοῦ om. U⁶ ποτε
 τοῦ Ὁμήρου et τυφλοῦ αὐτοῦ ὄντος om. A⁶ καθημένον et τυφλὸν αὐτὸν
 ὄντα A⁶ M² om. τοῦ Ὁμήρου: καθημένου (ss. on) . . . τυφλοῦ (ss. on) ὄντος
 (ss. a) Ma² 38 ὄντος αὐτοῦ V³: Ὁμήρου τυφλοῦ ὄντος λέγουσιν αἰσθῆσθαι
 O¹ O³ αἰσθῆσθαι φασὶν Ma² ἀλιέων παρερχομένων A⁷ Bm³ E²
 H M¹ 39 καὶ εἶπεν A⁶ E¹ P⁹ 40 v. Certam. 326 ann.
 42 cf. vit. Herod. 499 ann. λιπόμεσθα ὅσ' M¹ ὅσσ' (ὅσ') οὐχ
 A⁴ A⁵ A⁷ Bm³ E¹ E² H Ma² P⁹ U⁶ V³ 43 ἐπεὶ γὰρ A⁴ U⁶: γὰρ om.
 A⁶ E¹ P⁹ οἱ ἀλιεῖς οὐδὲν ἔχοντες O¹ O³

VITA VI

ἔχοντες τότε' ἐξ ἀλείας ἐφθειρίζοντο, καὶ οὓς μὲν ἔλαβον
 45 ἐκ τῶν φθειρῶν φονεῦσαι καὶ μὴ ἔχειν, οὓς δ' οὐκ ἔλαβον
 ἐν τῇ ἐσθῇτι περιφέρειν. οὐ νοήσας δὲ τὸ λεγόμενον ἀπὸ
 θλίψεως ἐτελεύτησεν ἐν Ἰφ τῇ νήσῳ. ἔθαψαν δ' αὐτὸν
 μεγαλοπρεπῶς οἱ Ἰῆται, χαράξαντες ἐπὶ τῷ τάφῳ τὸ ἐπί-
 γραμμα τοῦτο παρ' αὐτοῦ ζῶντος ἔτι γεγραμμένον εἰς
 50 αὐτόν·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

VITA VI

Βίος Ὁμήρου

Τὸ μὲν ἀντικρὺς εἰπεῖν δισχυρισάμενον τήνδε τινα
 σαφῶς εἶναι τὴν Ὁμήρου γένεσιν ἢ πόλιν χαλεπὸν, μᾶλλον
 δὲ ἀδύνατον εἶναι νομίζω· ἀναγκαῖον δὲ καταριθμῆσαι τὰς
 ἀντιποιοιμένας τῆς γενέσεως αὐτοῦ πόλεις, τό τε γένος
 5 ἐξεῖπεῖν τὸ ἀμφισβητήσιμον τοῦ ποιητοῦ. Ἀναξιμένης
 (Scr. rer. Alex. magn. p. 39 fr. 20) μὲν οὖν καὶ Δαμάστης
 (F. H. G. ii. 66 fr. 10) καὶ Πίνδαρος ὁ μελοποιὸς (fr. 264)
 Χίον αὐτὸν ἀποφαίνονται καὶ Θεόκριτος ἐν τοῖς ἐπιγράμ-
 μασι. ὁ δὲ Δαμάστης καὶ δέκατον αὐτὸν ἀπὸ Μουσαίου

44 τωτότε A⁴ U⁶: ἥ'ωτότε V³ ἐξ] ἐκ τῆς O³ ἄσ μὲν . . . ἄσ δ'
 A⁷ Bm² E¹ H O¹ O³ 45 ἐκ τῶν] τῶν E¹ P³ φθειρῶν λαμβάνοντες
 O¹ O³ ἐφόνεον καὶ φονεύοντες οὐκ εἶχον ἔτι O¹ O³ 46 ἐν ταῖς ἐσθῇσι
 αὐτῶν ἦν ἀνάγκη περιφέρειν O¹ O³ ὁ δὲ δμῆρος οὐ νοήσας τὸ τῆς
 ἀποκρίσεως τῶν ἀλίων O¹ O³ τὸ λεχθὲν A⁶ E¹ P⁹ 47 ἐτελεύτησεν
 ὑπὸ τῆς θλίψεως ἐν Ἰφ τῇ νήσῳ καὶ ἔθαψαν O¹ O³ ἐν Ἰφ τῇ νήσῳ om.
 A⁶ E¹ P⁹ 48 ἰῶται A⁶: ἰται (ss. ῶ) M²: ἰτῖται A⁷: ἰῆσαι Bm³ τοῦ
 τάφου V³ αὐτοῦ add. A⁴ E¹ P⁹ U⁶ 49 ἐπιγεγραμμένον om. ἔτι
 A³ A⁴ A⁵ A⁶ E¹ P⁶ P⁹ U⁶ V³: ἔτι ἐπιγεγραμμένον M¹ corr. Westermann
 51, 52 = Anth. Pal. vii. 3, vit. Herod. 515 ann. 51 γαῖαν
 Bm³ M¹ 52 add. θανὼν δμῆρος ἄγεται πρὸς τὸν τάφον Bm³ H M¹
 VI. Codices: Ma² Ve I τὸ μὲν . . . 5 ποιητοῦ om. Ma² 6 μὲν
 οὖν om. Ma² 7 ὁ μελοποιὸς om. Ma² 8 αὐτὸν] τὸν δμῆρον
 Ma² ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν om. Ma² cf. Theocr. Idyll. vii. 47 xxii.
 218 (Χῖος ἀοιδός). προσέτι δὲ Θεόκριτος φάσκων οὕτως [citis vii. 47,
 48] Tzetzes Exeg. in Il. 7. 16

φησὶ γεγονέναι· Ἰππίας δ' αὖ (F. H. G. ii. 62 fr. 8) καὶ 10
 Ἐφορος (fr. 164) Κυμαίων· ὁ δ' Ἐφορος καὶ εἰς Χαρίφημον
 ἀνάγει τὸ γένος αὐτοῦ, ὁ δὲ Χαρίφημος οὗτος Κύμην ᾤκησε·
 Τιμόμαχος (F. H. G. iv. 522) δὲ καὶ Ἀριστοτέλης (fr. 66
 R.) ἐξ Ἴου τῆς νήσου. κατὰ δ' Ἀντίμαχον (F. H. G. ii.
 58 fr. 18) Κολοφώνιος, κατὰ δὲ Στησίμβροτον τὸν Θάσιον 15
 (F. H. G. ii. 58 fr. 18) Σμυρναῖος, κατὰ Φιλόχορον (fr. 54 C)
 δ' Ἀργεῖος, κατὰ Καλλικλέα δὲ τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνας.
 Ἀριστόδημος δ' ὁ Νυσαεὺς (F. H. G. iii. 307) Ῥωμαῖον
 αὐτὸν ἀποδείκνυσιν ἐκ τινων ἐθῶν παρὰ Ῥωμαίοις μόνον
 γινομένων, τοῦτο μὲν ἐκ τῆς τῶν πεσσῶν παιδιᾶς, τοῦτο δὲ 20
 ἐκ τοῦ ἐπανίστασθαι τῶν θάκων τοὺς ἡσσονας τῶν βελτί-
 στων ἐκόντας, ἃ καὶ νῦν ἔτι φυλάσσεται παρὰ Ῥωμαίοις
 ἔθῃ. ἄλλοι δ' Αἰγύπτιον αὐτὸν εἶπον διὰ τὸ ἡ† παράγειν
 τοὺς ἥρωας ἐκ στόματος ἀλλήλους φιλοῦντας, ὅπερ ἔστιν
 ἔθος τοῖς Αἰγυπτίοις ποιεῖν. πατὴρ δὲ κατὰ μὲν Στησίμ- 25
 βροτόν (deest F. H. G. ii. 58) ἐστὶ Μαίονος τοῦ Ἀπέλλιδος
 καὶ μητὴρ Ὑρνηθοῦς ἢ Κρηθίδος, κατὰ δὲ Δείναρχον
 Κρήθωνος, κατὰ δὲ Δημοκρίτην Ἀλήμονος, κατὰ δὲ τοὺς
 πλείστους Μέλητος τοῦ κατὰ Σμύρναν ποταμοῦ, ὅς ἐπ'
 ὀλίγον ῥέων εὐθέως εἰς τὴν παρακειμένην θάλασσαν ἐκδί- 30
 δωσιν. Ἀριστοτέλης (fr. 66 R.) δὲ ἱστορεῖν φησιν ἄλητὰς
 ἐκ τινος δαίμονος γεγενῆσθαι τὸν Ὀμηρον ταῖς Μούσαις

14 Ἀντίμαχος δὲ Κολοφώνιον, Στησίμβροτος δὲ Σμυρναῖον, Φιλόχορος
 δ' Ἀργεῖον, Καλλικλῆς δὲ Σαλαμῖνιον, Ἀριστόδημος κτλ. Ma² 17 Calli-
 cles (D) masagoran patrem Homeri habuit Cert. 21 18 νυσαεὺς
 ex vi- Ma² 19-34 inf. ἐθῶν ῥωμαϊκῶν. ἄλλοι δ' Αἰγύπτιον.
 καὶ πατέρας πολλοὺς λέγουσιν. Ἡρακλείδης Ma² om. cet. 27 Δείναρ-
 χον] cf. Demetrius Magnes ap. Dion. Hal. de Din. 1 fr. 52 Scheuber
 Δεινάρχοις δ' ἐνετύχμεν τέτταρσιν . . . τέταρτος δ' ὁ περὶ Ὀμήρου λόγον
 συντεθεικῶς 28 καὶ ρήθωνος Ve: Καρηθῶνος Sittl: Κρήθωνος
 Piccolomini Δημόκριτος δὲ ὁ Τροϊζήνιος Δαήμονα ἔμπορον Cert. 21
 ubi v. 31 Ἰήτας Sittl: ληστὰς Piccolomini: possis φιλητὰς, cf. vit.
 Plut. i. 3 Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ποιητικῆς ἐν Ἴφῃ φησι
 τῇ νήσῳ, καθ' ὃν καιρὸν Νηλεὺς ὁ Κόδρου τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἡγεῖτο,
 κόρην τινα τῶν ἐπιχωρίων γενομένην ὑπὸ τινος δαίμονος τῶν συγχορευτῶν
 ταῖς Μούσαις ἐγκύμονα, αἰδεσθεῖσαν τὸ συμβᾶν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστρὸς
 ἐλθεῖν εἰς τι χωρίον τὸ καλούμενον Αἶγιναν· εἰς δὲ καταδραμόντας ληστὰς
 ἀνδραποδίσαι τὴν προειρημένην, κτλ. 32 ἐκ τήνος Ve

συγχορεύσαντος. περὶ δὲ τῶν χρόνων καθ' οὗς () ἤκουεν
ὧδε λέγεται. Ἡρακλείδης (F. H. G. ii. 197) μὲν οὖν
35 αὐτὸν ἀποδείκνυσι πρεσβύτερον Ἡσιόδου, Πύρανδρος
(F. H. G. iv. 486 fr. 3) δὲ καὶ Ὑψικράτης (F. H. G. iii.
493, 4) ὁ Ἀμισσηνὸς ἡλικιώτην. Κράτης δ' ὁ Μαλλώτης
(fr. ed. Wachs. p. 40) μεθ' ἐξήκοντα ἔτη τοῦ Ἰλιακοῦ
πολέμου φησὶν ἀκμάσαι, Ἐρατοσθένης δὲ μεθ' ἑκατὸν τῆς
40 Ἰώνων ἀποικίας, Ἀπολλόδωρος (fr. 74) δὲ μετ' ὀγδοήκοντα.
ἐκαλεῖτο δ' ἐκ γενετῆς Μελησιγένης ἢ Μελησαγόρας, αὐθις
δ' Ὅμηρος ἐλέχθη κατὰ τὴν Λεσβίων διάλεκτον, ἔνεκεν
τῆς περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς συμφορᾶς, οὗτοι γὰρ τοὺς τυφλοὺς
ὁμήρους λέγουσιν, ἢ διότι παῖς ὢν ὄμηρον ἐδόθη βασιλεῖ,
45 ὃ ἐστὶν ἐνέχυρον. τυφλωθῆναι δ' αὐτὸν οὕτω πως λέγου-
σιν· ἐλθόντα γὰρ ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάφον εὗξασθαι θεά-
σασθαι τὸν ἥρωα τοιοῦτον ὁποῖος προῆλθεν ἐπὶ τὴν μάχην
τοῖς δευτέροις ὄπλοις κεκοσμημένος· ὀφθέντος δ' αὐτῷ τοῦ
Ἀχιλλέως τυφλωθῆναι τὸν Ὅμηρον ὑπὸ τῆς τῶν ὄπλων
50 αὐγῆς, ἐλεθθέντα δ' ὑπὸ Θέτιδος καὶ Μουσῶν τιμηθῆναι
πρὸς αὐτῶν τῇ ποιητικῇ. ἄλλοι δέ φασι τοῦτο αὐτὸν
πεπονθέναι διὰ μῆνιν τῆς Ἑλένης ὀργισθείσης αὐτῷ διότι
εἶπεν αὐτὴν καταλελοιπέναι μὲν τὸν πρότερον ἄνδρα, ἠκολου-
θηκέναι δ' Ἀλεξάνδρῳ· οὕτως γοῦν ὅτι καὶ παρέστη αὐτῷ
55 φασὶν νυκτὸς ἢ ψυχὴ τῆς ἡρώϊνης παραινοῦσα καῦσαι τὰς

33 συγχωρήσαντος Ve em. Sittl cl. Plut. ἤκμαζεν Sittl: ἤκμασεν
Piccolomini: an (ποιητῆς) ἤκουεν? 34 μὲν πρεσβύτερον ἡσιόδοον λέγει
Ma² 35 ὕρανδρος Ma²: (ἵ [= ζῆτει] ὕρανδρος Ve em. ut videtur Wester-
mann 37 ὁ Ἀμισσηνὸς om. Ma²: ἀμισσηνὸς Ve ὁ Μαλλώτης om.
Ma² 39 φησὶν ἀκμάσαι] γεγονέναι φησὶν αὐτόν Ma² 41 ἐκ γενετῆς
om. Ma² μελησιγένης om. Ve: μελισσογενῆς Ma² μελησαγόρας
Ma² 43-44 ἔπειτα Ὅμηρος ἐξ ὅτου ἐτυφλώθη ἢ ὅτι παῖς Ma²
44 τῷ βασιλεῖ Ma² 45 ὃ ἐστὶν ἐνέχυρον om. Ma² τυφλωθῆναι
sqq.] ita Ma²: τυφλωθῆναι δ' αὐτὸν λέγουσιν ἢ διὰ μῆνιν τῆς Ἑλένης
ὀργισθείσης αὐτῷ εἰπόντι αὐτὴν ἀπολιπεῖν Μενέλαον [μενε (ss. λ)] καὶ
ἀκολουθῆσαι Ἀλεξάνδρῳ, ἢ ἐλθόντα εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως εὗξασθαι
αὐτὸν ἰδεῖν ἔνοπλον καὶ ὑπὸ τῆς αὐγῆς τῶν ὄπλων τυφλωθῆναι, ἐλεθθῆναι
δ' ὑπὸ Θέτιδος καὶ Μουσῶν. ἀποθανεῖν κτλ. 51 sqq. cf. Stesich. fr. 32,
Isocr. Helen. 65, λέγουσι δέ τινες τῶν Ὀμηριδῶν ὡς ἐπιστάσα τῆς νυκτὸς
Ὅμηρῳ κτλ. 55 φησιν Ve

VITA VII

ποιήσεις αὐτοῦ . . . εἰ τοῦτο ποιήσοι πρόσχοι. τὸν δὲ μὴ ἀνασχέσθαι ποιῆσαι τοῦτο. ἀποθανεῖν δ' αὐτὸν λέγουσιν ἐν Ἰφ τῇ νήσῳ ἀμηχανία περιπεσόντα ἐπειδὴ περ τῶν παίδων τῶν ἀλιέων οὐχ οἷός τ' ἐγένετο αἰνίγμα λῦσαι· ἔστι δὲ τοῦτο·

60

ἄσσ' ἔλομεν λιπόμεσθ' ἄσσ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.
καὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τάφῳ ἐπιγέγραπται ἐπίγραμμα τοῦτο·
ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

VITA VII

Eustathius¹ in Od. 1713. 17.

Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Πάφιος ἱστορεῖ τὸν Ὅμηρον υἱὸν Αἰγυπτίων Δμασαγόρου καὶ Αἰθρας· τροφὸν δὲ αὐτοῦ προφητὴν τινα θυγατέρα Ὠρου ἱερέως Ἰσιδος, ἧς ἐκ τῶν μαστῶν μέλι ρεῦσαί ποτε εἰς τὸ στόμα τοῦ παιδίου. καὶ τὸ βρέφος ἐν νυκτὶ φωνὰς ἐννέα προέσθαι· χελιδόνος, ταῶνος, 5 περιστερᾶς, κορώνης, πέρδικος, πορφυρίωνος, ψαρός, ἀηδόνος καὶ κοττύφου. εὑρεθῆναί τε τὸ παιδίον μετὰ περιστερῶν ἐννέα παίζον ἐπὶ τῆς κλίνης, εὐωχουμένην δὲ παρὰ τοῖς τοῦ παιδὸς τὴν Σίβυλλαν ἐμμανῆ γεγυνῖαν ἔπη σχεδιάσαι, ὧν ἀρχὴ

Δμασαγόρα πολύνικε,

10

ἐν οἷς καὶ μεγακλεῆ καὶ στεφανίτην αὐτὸν προσειπεῖν, καὶ ναὸν κτίσαι κελεύσαι ἐννέα Πιερίδων· ἐδήλου δὲ τὰς μούσας. τὸν δὲ καὶ τοῦτο ποιῆσαι καὶ τῷ παιδὶ ἀνδρωθέντι ἐξειπεῖν τὸ πρᾶγμα. καὶ τὸν ποιητὴν οὕτω σεμνῦναι τὰ

56 'lacuna septem circiter litterarum' Piccolomini: [τὴν ὕψιν ἂν αὐτῷ] παράσχοι Piccolomini 57 λέγουσιν] φασιν Ma²: sq. Ma² νήσῳ ἢ νόσῳ ἢ τῷ τῶν ἀλιέων αἰνίγματι, καὶ αὐτῷ ἐπιγραφῆναι τόδε· 63 ἱεράν (ss. η) Ma² 63, 64 = Anth. Pal. vii. 3, v. ad vit. Herod. 515

¹ Paphium Alexandrum non invenimus: mirum ni idem sit atque Myndius, cuius θαυμασίων συναγωγὴ legit Photius bibl. 188. v. Wellmann, *Hermes* xxvi (1891). Eustathiana exscripserunt Allatius de patria Homeri c. 4, Barnes ad μ 63

2 cf. Cert. 21 12 πεγρίδων editio

15 ζῶα οἷς βρέφος ὦν συνέπαιζε, καὶ ποιῆσαι αὐτὰ τῷ Διὶ τὴν
ἀμβροσίαν κομίζοντα.

Ioannes Tzetzes cum binas Homeri vitas reliquerit quae novi aliquid adferant, visum est alteram ceteris subiungere sine lectionis varietate :

(1) Chil. xiii. 626 sqq. ed. Kiessling.

‘Ο Ὅμηρος ὁ πάνσοφος ἢ θάλασσα τῶν λόγων
πλὴν γέμουσα τοῦ νέκταρος οὐχ ἄλμυρῶν ὑδάτων,
ἐπὰ πατρίδων λέγεται τυγχάνειν ἀμφιβόλων.
ἐπὰ πατέρων γέννημα καὶ τούτων ἀμφιβόλων.
σὺ δὲ Σμυρναῖον γίνωσκε τὸν Ὅμηρον ὑπάρχειν, 630
υἷον δὲ δὴ τοῦ Μέλητος ὄντα καὶ Κριθηίδος
ἐὼ τὰ μυθωδέστερα γονῆς τῆς τούτου λέγειν.
διδάσκαλον Ὅμηρον δὲ τὸν Πορναπίδην νόει.
σύνευνος ἦν Ὅμηρον δὲ τὴν κλῆσιν Εὐρυδίκη,
Γνώστορος εἶτε Πάστορος θυγάτηρ τοῦ Κυμαίου. 635
Σερίφων καὶ Θεόλαος υἱοὶ δὲ τοῦ Ὅμηρου
θυγάτηρ Ἀρσιφόνη δέ, ἦν ἔγημε Στασίως,
Στασίως ὁ τὰ Κύπρια συγγράμματα ποιήσας
ἅπερ οἱ πλείους λέγουσιν Ὅμηρου πεφυκέναι,
εἰς προῖκα δὲ σὺν χρήμασι δοθῆναι τῷ Στασίῳ 640
Ἀρκτῖνος ὁ Μιλήσιος ἦν μαθητὴς Ὅμηρου,
καὶ δοῦλος δὲ τῷ ποιητῇ κλῆσιν ὑπῆρχε Βύκκων
ὃν βίκωνα καὶ φλάσκωνα παίζων ὁ Τζέτζης λέγει.
βιβλία τοῦ Ὅμηρου δὲ τρία εἰςὶ καὶ δέκα.
ὁ χρόνος τούτου σύγχρονος ἦν ἐκστρατείας δύο, 645
Θηβαϊκῇ καὶ Τρωικῇ κατὰ πολλοὺς ἑτέροισ.
ὁ δ’ Ἀπολλόδωρος αὐτὸς ὁ χρονογράφος λέγει
τελεῖν μετ’ ὀγδοήκοντα ἔτη τῆς Τρώων μάχης.
Ἡσιόδος δὲ ἤκμαζεν ὡς εὖρον ἐν ἑτέροις,
κατὰ τὴν ἐνδεκάτην μὲν αὐτὴν Ὀλυμπιάδα. 650

633 Pronapiden praebebat Diod. iii. 66, cf. Exeg. in Iliad. 14.
12 634, 635 Eurydice, Pastor, nova 636 Σερίφων audit Ἐρίφων
Suid. 37 637 Aresiphonen uxorem fert Suid. 34 642 Byccon
novum

τοιάδε τῷ Ὀμήρῳ δὲ ἡ τελευταῖα συνέβη.
 ἦν προχρησθὲν θανεῖν αὐτὸν ὅταν ἡρωτημένος
 οὐ δύνηθῃ τὸ αἰνίγμα ἐκείνο ἐπιλῦσαι.
 πένης τελῶν δὲ ὁ ἀνὴρ καὶ γε τυφλὸς ἐκ γήρως·
 τὰ μυθικὰ ληρήματα τίς γὰρ φρονῶν ἐγγράφοι; 655
 ἀπανταχοῦ διήρχετο τὰς χώρας τῆς Ἑλλάδος
 λέγων αὐτοῦ ποιήματα δεχόμενος ἐντίμως
 εἰς δ' Ἀρκαδίαν ξενισθεὶς ὑπὸ τοῦ Κρεωφύλου
 περιπατήσων ἔρχεται ἐπὶ τὴν παραλίαν.
 ὥς δ' εἶπεν ἄνδρες ἀλιεῖς Ἀρκάδες ἔχομέν τι; 660
 οἱ δ' ἀπεκρίθησαν αὐτῷ περὶ φθειρῶν λαλοῦντες
 ὥς οὓς εἶλον οὐκ ἔχουσιν, ἔχουσι δ' οὓς περ εἶλον,
 ὑπέστρεφε λυπούμενος ὥς μὴ νοήσας τοῦτο.
 πηλοῦ δ' ὄντος ὠλίσθησε καὶ κεκρουκῶς εἰς πέτραι
 κλᾶται πλευρὰν τὴν δεξιὰν καὶ τελευτᾷ τριταῖος. 665

Cf. et xii. 183-205.

(2) Exeges. in Iliad. ed. Hermann 1812, p. 7. 12-38 9 cum paucissima tantum proferat nova, satis duximus in adnotationibus ceterarum vitarum adscribere si quando opus esset.

Eustathius in Iliadem 4. 17

Ὀμήρου δὲ γένος οὐδ' αὐτὸ περιεργασόμεθα. εἴρηται
 γὰρ πολλοῖς ἐτέροις ὥς οὐκ ἂν ἡμεῖς κρειπτόνως εἴπωμεν.
 εἰ μὴ ἄρα τοῦτο καὶ μόνον ῥητέον κατὰ τὸ ἐπιτρέχον, ὅτι
 ἐπικρύψας ἑαυτὸν ὁ ποιητὴς καὶ σιγήσας ὅστις ποτε καὶ
 ὄθεν ἦν, περιμάχητος μᾶλλον ἐγένετο καὶ πολὺπατρις. ἔστι
 γὰρ κατὰ τὴν τῶν ποθούντων ἔφεσιν καὶ Ἰήτης καὶ Συμρ-
 ναῖος καὶ Ἀθηναῖος καὶ Αἰγύπτιος, ἥδη δὲ καὶ Ἰταλός. ἀμφι-
 σβητοῦσι δ' αὐτοῦ καὶ Χῖοι μαρτύριον προχειριζόμενοι
 τοὺς καλουμένους Ὀμηρίδας ὧν καὶ Πίνδαρος μέμνηται. καὶ
 ἕτεροι δὲ πολλοὶ Ὀμήρου μεταποιοῦνται σφετεριζόμενοι
 καὶ ἀβρυνόμενοι αὐτὸν ἔχειν πολίτην ἢ ἐτέροις ἀγαθοῖς
 σεμνύνεσθαι.

658 cf. Exeg. in Iliad. 37. 17 sqq. ubi ἐν Ἰφ τῆς Ἀρκαδίας.

SVIDAS IN HOMERO

Capitulum super Homerum Suidae cum e vita aliqua peculiari, excerptis e Dioscuridis libro de legibus, vita Herodotea in artius redacta, constet, visum est integrum edere. codices post Gaisfordium novos nemo adhuc attulit: Anglos atque Parisinos contulimus nos, Bruxellensem summa humanitate J. Bidez. adiecimus Bm O² R¹ R² V². ceterum collationes Gaisfordianas satis accuratas esse comperimus.

Bm = cod. Mus. Brit. add. MSS. 11892, 11893. chart. mm. 290 × 210, ff. 296 et 367. f. 366 v. ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἡ σου^δ διὰ χειρὸς ἐμοῦ γεωργίου τοῦ βαϊοφόρου ἐν ἔτει 5^ω Δ' δεκάτω· ν-ος δεκάτης μηνι ἰου^ν· ἰε^ν· [= a. D. 1402]. fuit olim Benedictinorum B. Mariae Florentiae, quorum inscriptiones in utroque tomo erasae sunt. v. Montfaucon Pal. Gr. p. 76.

E = cod. Bruxellensis 59 (11281). chart. mm. 300 × 204, ff. 633, a. 1475. scripsit Ioannes ἐν τῇ κορώνῃ (v. cat. Omontii, p. 21).

F = cod. Laur. lv. 1. chart. in fol. ff. 331, a. 1422 (χειρὶ πέτρου κρητικῷ τοῦ ἐκ ρεθέρμου πόλεως ἐγράφη ἐν πόλει μαντούα): v. cat. Bandinianum t. ii. 213.

O¹ = cod. Bodl. Auct. v. 52 a, b [Gaisfordii D]. chart. mm. 310 × 200, ff. 404, 365, s. xv.

O² = cod. Bodl. Auct. v. 53. chart. mm. 285 × 200, ff. 288, s. xiv (est autem epitome).

O³ = cod. coll. Corporis Christi Oxon. 76, 77 [Gaisfordii C]. chart. mm. 390 × 275, ff. 280, 328, s. xv-xvi.

P¹ = cod. Paris. graec. 2622. chart. mm. 275 × 185, ff. 600, s. xiii [Gaisfordii B] fuit Antonii Eparchi.

P² = cod. Paris. graec. 2623 [Gaisfordii G]. chart. mm. 400 × 275, ff. 284, s. xv. fuit Francisci Philelphi manu autem Caesaris Strategi.

P³ = cod. Paris. graec. 2624 [Gaisfordii H]. chart. mm. 310 × 210, ff. 396, s. xv.

P⁴ = cod. Paris. graec. 2625, 2626 [Gaisfordii A]. tomus alter: membr. mm. 480 × 345, ff. 291, s. xii.

R¹ = Vat. Ottobon. 58 chart. mm. 275 × 200, ff. 403. cont. f. 26-389 Iliad., 390-393 vit. Suideam, cuius imaginem photographica praebuit Pompeius Sansaini annuente Francisco Ehrle.

R² = Vat. graec. 4 s. xv, capituli homerici imaginem praeb. Sansaini.

V Gaisfordii, scilicet cod. Leid. Voss. cat. p. 391, omisimus, cum ex O⁵ fere a Stephano exscriptus sit.

V² = cod. Vindobonensis 39: capitulum Suidae Homero praefigit. v. f. 191.

Bm O³ R² genuit P⁴. Vat. 881 Urb. 161 pauca tantum praebere affirmaverunt F. Ehrle, J. Bidez.

1093. 17 Bernh.

Ὅμηρος ὁ ποιητὴς ἦν υἱὸς Μέλητος τοῦ ἐν Σμύρνῃ ποταμοῦ καὶ Κριθίδος νύμφης ὥς φησι Καστρίκιος ὁ Νικαεύς, ὡς δ' ἄλλοι φασὶν Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης τῆς Μοῦσης, ὡς δὲ Χάραξ φησιν ὁ ἱστορικὸς (F. H. G. iii.

1 ἦν υἱὸς V² sol. 2 κριθ- (ss. η) O²: κριθ- i corr. ex η O³ νύμφης] om. EF O³ R¹ V²: γράφης, γρα in ras. m. p. P¹ ὡς . . . νικαεύς V² sol. de Castriocio Firmo v. Porph. vit. Plotin. 7, Damasc. vit. Isidor. 275 Did. 3 ἄλλη O³ φησιν V²: om. R¹ 4 φησιν om. R¹

641 fr. 20) Μαίονος ἢ Μητίου καὶ Εὐμήτιδος μητρός, κατὰ 5
 δ' ἄλλους ἦν υἱὸς Τηλεμάχου τοῦ υἱοῦ Ὀδυσσέως καὶ
 Πολυκάστης τῆς Νέστορος. ἔστι δ' ἡ τοῦ γένους τάξις
 κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα αὕτη. Αἰθούσης Θράσσης
 Λίνος, τοῦ δὲ Πίερος, τοῦ δ' Οἶαγρος, τοῦ δ' Ὀρφεύς, τοῦ
 δὲ Δρῆς, τοῦ δ' Εὐκλέης, τοῦ δ' Ἰδμονίδης, τοῦ δὲ Φιλο- 10
 τέρπης, τοῦ δ' Εὐφημος, τοῦ δ' Ἐπιφράδης, τοῦ δὲ Μελά-
 νωπος, τοῦ δ' Ἀπελλῆς, τοῦ δὲ Μαίων, ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς
 Ἀμαζόσιν ἐν Σμύρνῃ καὶ γήμας Εὐμητιν τὴν Εὐέπους τοῦ
 Μνησιγένους ἐποίησεν Ὅμηρον. ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν
 πατρίδα ἀμφίβολος διὰ τὸ ἀπιστηθῆναι ὅλως εἶναι θνητὸν 15
 τῷ μεγέθει τῆς φύσεως. οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν γενέσθαι
 Σμυρναῖον, οἱ δὲ Χίον, οἱ δὲ Κολοφώνιον, οἱ δ' Ἰήτην,
 οἱ δὲ Κυμαῖον, οἱ δ' ἐκ Τροίας ἀπὸ χωρίου Κεγχρεῶν, οἱ δὲ
 Λυδόν, οἱ δ' Ἀθηναῖον, οἱ δ' Ἰθακήσιον, οἱ δὲ Κύπριον,
 οἱ δὲ Σαλαμίνιον, οἱ δὲ Κνώσσιον, οἱ δὲ Μυκηναῖον, οἱ δ' 20
 Αἰγύπτιον, οἱ δὲ Θετταλόν, οἱ δ' Ἰταλιώτην, οἱ δὲ Λευκανόν,
 οἱ δὲ Γρύνιον, οἱ δὲ Ῥωμαῖον, οἱ δὲ Ῥόδιον. καὶ προση-
 γορεύετο μὲν κυρίως Μελησιγένης· καὶ γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῷ
 Μέλῃτι ποταμῷ κατὰ τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεαλογούντας.
 ἐκλήθη δ' Ὅμηρος διὰ τὸ πολέμου ἐνισταμένου Σμυρναίοις 25

5 μάρονος O¹ P¹ P² P³: μάρωνος E R¹ V², cf. iv. 1, Proc. 99. 15,
 100. 1 μιτίου EF O¹ O³ P¹ P² P³ R¹: ἡ μητίου om. V² εὐμήτιδος υἱός
 P² 6 ἦν υἱὸς et υἱοῦ V² sol. 7 τῆς θυγατρὸς νέστορος V² ἔστι
 . . . 14 ὁμηρον om. V² 8 χάρακα] χάρωνα P³ αἰσθούσης O³:
 Θώσσης Cert. 49 θράσσης (ss. σ) O³ 10 Δρῆς] Ὀρτην Cert. 49 ἰδμο-
 νίκης O¹: ἰδμονίδου Bm: ἰαμονίδης E R¹: Ἀρμονίδην Cert. 49 11 ἐφημος
 P² 12 ἀπελλῆς O¹ P¹ P² P³ 13 ἐν σμύρνῃ] ἐς σμύρνην O¹: ἐν σμύρνην
 P³: ἐς σμύρνην EF P¹ P² R¹ εὐέπη O³ εὐεπούς E P² R¹ 14 ὁμηρος
 O¹ κατὰ V² sol. 15 ὅλον ὡς Bm 16 γενέσθαι] εἶναι
 τοῦτον V² 17 οἱ δ' Ἰήτην om. R¹ V² 18 ἀπὸ . . . κεγχρεῶν om.
 V² χώρας praeter P⁴ R² codd. κεγχρεῶν Bernhardy: κεγχρεῶν
 Bm O³: κεγχρεῶν cet. 19 οἱ δ' ἀθηναῖον οἱ δ' αἰγύπτιον Bm P⁴ R²
 οἱ δὲ κύπριον οἱ δὲ κνώσσιον Bm P⁴ R² 21 λεύκανον P¹ P² P³ 22 γρύνιον
 Bm P⁴ R²: γρύιον R¹: γρύνιον cet. καὶ Ῥωμαῖον P⁴ R² καὶ ante προσηγ.
 om. V² 23 μελησιγενῆς Bm E O¹ O³ P² P³ R¹ corr. R² καὶ γὰρ] διότι
 V²: ἐν γὰρ R¹ ss. καὶ τῷ om. P² 24 μέλιτι O¹ κατὰ . . . γενεαλ.]
 ὡς οἱ ἀξιόπιστοι τῶν ἱστορικῶν φασίν V² 25 ἐκλήθη δ' ὕστερον V²
 διὰ τὸ sqq.] διὰ τὸ δοθῆναι αὐτὸν πρὸς κολοφώνιους ὁμηρον ὑπὸ σμυρναίων
 πολέμου συμβάντος V² διὰ τοῦ O³ σμυρναίας P¹ P² P³

πρὸς Κολοφωνίους ὄμηρον δοθῆναι, ἢ τὸ βουλευομένων
 Σμυρναίων δαιμονία τινη ἐνεργεία φθέγγασθαι καὶ συμβου-
 λεῦσαι ἐκκλησιάζουσι περὶ τοῦ πολέμου. γέγονε δὲ πρὸ
 τοῦ τεθῆναι τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα πρὸ ἐνιαυτῶν νζ'.
 30 Πορφύριος δ' ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ (fr. ii. p. 5 Nauck)
 πρὸ ρλβ' φησιν. ἐτέθη δ' αὕτη μετὰ τὴν Τροίας ἄλωσιν
 ἐνιαυτοῖς ὕστερον νζ'. τινὲς δὲ μετὰ ρξ' μόνους ἐνιαυτοὺς
 τῆς Ἰλίου ἀλώσεως τετέχθαι ἱστοροῦσιν Ὅμηρον· ὁ δὲ
 ῥηθεὶς Πορφύριος μετὰ σοέ. γήμας δ' ἐν Χίφ' Ἀρσιφόνην
 35 τὴν Γνώτορος τοῦ Κυμαίου θυγατέρα ἔσχεν υἱεῖς δύο καὶ
 θυγατέρα μίαν, ἣν ἔγημε Στασίνος ὁ Κύπριος. οἱ δ' υἱεῖς
 Ἐρίφων καὶ Θεόλαος. ποιήματα δ' αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα
 Ἰλιάς καὶ Ὀδύσεια. ἔγραψε δὲ τὴν Ἰλιάδα οὐχ ἅμα,
 οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχὲς ὥσπερ σύγκειται, ἀλλ' αὐτὸς μὲν
 40 ἐκάστην ῥαψωδίαν γράψας καὶ ἐπιδειξάμενος τῷ περινοστῆν
 τὰς πόλεις τροφῆς ἔνεκεν ἀπέλιπεν. ὕστερον δὲ συνετέθη
 καὶ συνετάχθη ὑπὸ πολλῶν καὶ μάλιστα ὑπὸ Πεισιστράτου
 τοῦ τῶν Ἀθηναίων τυράννου. ἀναφέρεται δ' εἰς αὐτὸν καὶ
 ἄλλα τινα ποιήματα· Ἀμαζονία, Ἰλιάς μικρά, Νόστοι,

26 ὁμηρος O³ ἢ τὸ . . . 28 πολέμου om. V² ἢ τὸ E F P¹ P² P³ :
 ἢ διὰ τὸ O¹ : ἢ ὅτι Bm O³ P⁴ R² βουλευομένων R¹ 27 φθέγγασθαι
 om. O³ καὶ om. E O¹ P¹ P² P³ 28 τοῦ om. O³ καὶ γέγονε
 δὲ Bm O³ P⁴ R² 29 τοῦ om. O³ πεντηκονταεπτά R² 30 sqq.
 ἱστοροῦσι δὲ αὐτὸν τεχθῆναι μετὰ ρξ' ἐνιαυτοὺς κατὰ δὲ τὸν πορφύριον
 μετὰ σοέ ἐνιαυτοὺς τῆς ἀλώσεως Ἰλίου om. cet. V² 31 ρλ' E F
 O¹ R¹ τρώας O³ 32 νξ' R¹ μόνους om. praeter Bm P⁴
 codd. 33 τετάχθαι O³ P³ 34 σοέ, σ in ias., O¹ ἐν χίφ om.
 V² 35 cf. Tzetz. Chil. xiii. 634 σύννευος ἦν Ὀμήρου δὲ τὴν κλησιν
 Εὐρυδίκη | Γνώτορος εἶτε Πάστορος θυγάτηρ τοῦ Κυμαίου. θυγατερὰς
 O³ : τὴν θυγατέρα γνώτορος V² 36 μίαν V² sol. ὁ κύπριος] δ
 ὑπάτος κυπρίων V² υἱεῖς αὐτοῦ ὠνομάζοντο V² 37 Σερίφων καὶ
 Θεόλαος υἱοὶ δὲ τοῦ Ὀμήρου | θυγάτηρ Ἀρσιφόνη δέ, ἣν ἔγημε Στασίνος
 Tzetzes l. c. 636. Euryphontis Homeri patris genealogia in voce
 Τέρπανδρος. εἰσι δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα ἔγραψε δὲ τὴν Ἰλιάδα
 V² ἀναφίλεκτα P³ 39 καθάπερ αὐτὸς μὲν περινοστῶν τὰς
 πόλεις ἔγραφεν ἐκάστην ῥαψωδίαν V², om. γράψας . . . 41 πόλεις V²
 40 ἐκάστης ῥαψωδίας O³, om. γράψας ἐπιδείξας E F P¹ P² P³ R¹
 41 ἀπέλιπε τοῖς πολίταις V² συνετέχθη καὶ συνετάχθη Bm. (om. καὶ)
 P² 42 καὶ συνετάχθη om. O² 43 τοῦ om. P⁴ τῶν om. Bm
 R² 44 νόστοι om. V²

Ἐπικιχλίδες, Ἡθιέπακτος ἦτοι Ἰαμβοί, Μυοβατραχομαχία, 45
 Ἀραχνομαχία, Γερανομαχία, Κεραμίδες, Ἀμφιαράου ἐξέλασις,
 παίγνια, Σικελίας ἄλωσις, Ἐπιθαλάμια, κύκλος, ὕμνοι,
 Κύπρια. γηραιὸς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ νήσῳ τῇ Ἰῳ τέθα-
 πται, τυφλὸς ἐκ παίδων γεγώνως, τὸ δ' ἀληθὲς ὅτι οὐχ
 ἡττήθη ἐπιθυμίας ἢ παρὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται καὶ παρὰ 50
 τοῦτο ἱστορήθη τυφλός. ἐπιγέγραπται δ' ἐν τῷ τάφῳ
 αὐτοῦ τὸδε τὸ ἐλεγεῖον, ὃ ὑπὸ τῶν Ἰητῶν ἐποιήθη χρόνῳ
 πολλῷ ὥς φησι Καλλίμαχος·

ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει

ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

55

φησὶ δὲ Διοσκουρίδης (F. H. G. ii. 193) ἐν τοῖς παρ'
 Ὁμήρῳ νόμοις ὅτι ὁ ποιητὴς ὄρων τὴν σωφροσύνην οἰκειο-
 τάτην ἀρετὴν οὖσαν καὶ πρώτην τοῖς νέοις, ἔτι δὲ ἀρμόττου-
 σαν καὶ καλῶν χορηγὸν οὖσαν, βουλόμενος πάλιν ἐμφῦσαι
 αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐφεξῆς, ἵνα τὴν σχολὴν καὶ τὸν ζῆλον 60
 ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις ἀναλίσκωσι, καὶ ὧσιν εὐεργετικοὶ καὶ

45 ἠθιέπακτος ἦτοι Ἰαμβοί om. O² V² βατραχομαχία· μυοβατρα-
 χομαχία Bm O¹ O³ P¹ P² P³ P⁴ R² : βατραχομυομαχία· ἀραχνομαχία· βα-
 τραχομαχία E : μυοβατραχομαχία sol. O² (μῦο fort. add.) : βατραχομυο-
 R¹ 46 ἀραχνομαχία καὶ ἕτερα O² : ἀραχνομαχία om. P¹ κεραμίδες
 . . . παίγνια om. V² κεραμίδες O³ ἐξέλευσις E F P² P³ R¹ 47 πυθα-
 λύμια P² 48 τέθαπται . . . 51 τυφλός om. V² 49 τυφλὸς δὲ O³
 50 παρὰ] διὰ E F O¹ O² O³ P¹ P³ R¹ R² τὸν (ss. ω) ὀφθαλμὸν (ss. ω)
 R¹ ἔρχεται Davis in Cic. Tusc. v. 39, cl. Hesych. Miles. παρὰ alt.]
 διὰ R¹ 51 ἐκλήθη O³ 52 αὐτῶν R¹ τότε E ἐπίγραμμα
 V² Ἰητῶν] ποιητῶν O³ χρόνῳ codd. : πολλῷ add. vit. Herod.
 513 53 ὥς . . . Καλλίμαχος V² sol., cf. Callim. fr. 74 a et 390
 Schn. Homerum ipsum epigramma scripsisse affirmat Tzetzes Exeg. II.
 37. 29, negat vit. Herod. 514. 54, 55 = Anth. Pal. vii. 3 54 ἱερὴν
 O³ 56 φησὶ δὲ ὁμηρος· ὅτι διοσκ. P³ ὅτι διοσκ. . . νόμοις φησὶν R¹
 R² om. cet. διοσκορίδης Bm E (o ss. υ) P⁴ R² 56 sqq. = Athen.
 8 E-9 C cum titulo περὶ τοῦ τῶν ἡρώων καθ' Ὅμηρον βίου. cf. R. Weber,
Leipziger Studien xi. 1. 89 sqq. (1888) 56 φησὶ . . . Ὁμήρῳ om.
 Ath. ὥς R¹ R² 57 ὁμήρου O³ ὄρων ὁ ποιητὴς V² : ὅτι ὁμηρος
 ὄρων Ath. : οἰκειότατα O³ : οἰκειότητα E 58 ἀρετὴν O³ P⁴ Ath. :
 ἀρετῶν cet. τοῖς νέοις καὶ πρώτῃν Ath. πρώτῃν et ἔτι δὲ om.
 Ath. ἀρμόζουσιν (ss. α) O³ 59 καὶ καλῶν . . . 62 ἀλλήλους
 om. O³ 59 καλὸν E πάντων τῶν καλῶν Ath. ἐμφυτεύσαι
 R² ἐμφῦσαι πάλιν αὐτὴν Ath. 60 ἵνα om. R¹ τὸν om. R¹

κοινοὶ πρὸς ἀλλήλους, εὐτελῇ κατεσκεύασε πᾶσι τὸν βίον
καὶ αὐτάρκη, λογιζόμενος τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἡδονὰς
ἰσχυροτάτας γίνεσθαι καὶ πρώτας, ἔτι τε καὶ ἐμφύτους
65 οὐσας περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν· τοὺς δὲ διαμεμενηκότας ἐν
ταῖς εὐτελείαις εὐτάκτους καὶ περὶ τὸν ἄλλον βίον γνω-
μένους ἐγκρατεῖς. ἐφ' ᾧ καὶ ἀπλὴν ἀποδédωκε τὴν δίαιταν
πᾶσι καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσί τε καὶ ἰδιώταις
λέγων

70 παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν·
σίτον δ' αἰδοίῃ ταμὴν παρέθηκε φέρουσα,
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰέρας,

καὶ τούτων ὑπτῶν καὶ ὥς ἐπιτοπολὺ βοείων. παρὰ δὲ
ταῦτα οὔτε ἐν ἑορταῖς οὔτε ἐν γάμοις οὔτ' ἐν ἄλλῃ συνόδῳ
75 παρατίθῃσιν οὐδέν· καίτοι πολλάκις τὸν Ἀγαμέμνονα
ποιήσας δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους, Μενέλαόν τε τοὺς
Ἑρμιόνης γάμους ποιοῦντα καὶ τοῦ νιού καὶ τῆς θυγατρὸς·
καὶ τοῦ Τηλεμάχου πρὸς αὐτὸν παραγενομένον

νῶτα βοὸς παρέθηκεν αἰέρας
80 ὅπτ' ἐν χερσὶν ἐλὼν τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
οὐ γὰρ θρία καὶ κἀνδύλον καὶ ἄμητας μελίπηκτά τε τοῖς

62 κοινοὶ Bm P⁴ Ath. : κοινωνοὶ cet. ἀτελῇ P³ πᾶσι om. O³
63 τὰς alterum om. R¹ 63 sqq. ἐπιθυμίας ἐμφύτους εἶναι περὶ ἐδωδὴν,
cet. om., O³ 64 καὶ πρώτας . . . οὐσας om. Ath. καὶ om. Bm
P⁴ ἐμφύτοις R¹ 65 περὶ om. R¹ ἐδωδὴν] ἡδονὴν Bm P⁴ R² τοὺς
δὲ . . . 67 ἐγκρατεῖς om. O³ διαμεμενηκότας O¹ ἐν εὐτελείᾳ
Ath. 66 γενομένων P² : γίνεσθαι Ath. 67 εὐκρατεῖς O¹ P¹ P² ἐφ'
ᾧ καὶ om. Bm P⁴ R² Ath. ἀπέδωκε O³ ἀπλὴν οὖν ἀπέδωκε
Ath. 68 πᾶσι om. O³ τὴν ex τὸν O¹ αὐτὸν O¹ ὁμοίως]
πᾶσι O³ βασιλεῦσιν ἰδιώταις, νέοις πρεσβύταις Ath. 69-80 αὐτῷ
om. Ath. 70-72 = α 138-141 (om. 140) al. 70 ξυστὴν F O¹
P¹ P² P³ R¹ 72 κρεῶν Bm πίνα καὶ O¹ 74 οὔτε prius
sqq.] οὐδὲν ἕτερον παρατίθῃσιν O³ οὔτε ἐν ἑορταῖς om. O¹ ἐν
ἐορτῇ Bm P⁴ R² 76 μενέλαός τε Bm E O¹ P¹ P² P³ P⁴ R¹ R² τοὺς]
τῆς Bm O³ 77 ποιεῖται Bm E O¹ P² P³ P⁴ R¹ R² 79 = α 141 al. νῶτα
βοὸς φησι παραθεῖναι· οὐ γὰρ O³ 80 = δ 66 al. γέρα om.
codd. praeter Bm P⁴ R² 81 καὶ οὐ θρία Ath. : θρία E F O¹ P¹ P²
P³ R¹ κἀνδᾶλον (ss. ὤ), ᾧ fort. ex υ, O³ : ἀμῆδύλον P¹ : ἄ μῆδύλον
P² : ἄ μῆδύλον E : κἀνδύλην Athen. τοῖς βασιλεῦσιν . . . δμηρος om. O³

βασιλεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθῃσιν Ὅμηρος, ἀλλὰ ἀφ' ὧν
 εὖ ἔξειν ἐμελλον τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. καὶ Αἶαντα μετὰ
 τὴν μονομαχίαν νώτοισι γέραιρεν ὁ Ἀγαμέμνων, καὶ τῷ
 Νέστορι γηραιῷ ὄντι κρέας ὁπτόν βοὺς δίδωσι καὶ Ἀλκίῳ 85
 δὲ τρυφερὸν ἡρημένῳ βίον, σπουδάζων ἡμᾶς ἀποστήσῃ
 τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. καὶ Νέστορα δὲ ποιεῖ παρὰ τῇ
 θαλάσῃ τῷ Ποσειδῶνι κεχαρισμένην τινα θυσίαν ἐπιτε-
 λούντα καὶ πολλοὺς ἔχοντα, τὰδε παρακελευόμενον·

ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἵτω

90

καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ Ἀλκίους δὲ τοὺς τρυφερωτάτους ἐστῶν
 Φαίακας καὶ τὸν Ὀδυσσέα ξενίζων ἐπιδεικνύμενος αὐτῷ τὴν
 τοῦ κήπου κατασκευὴν καὶ τῆς οἰκίας καὶ τὸν αὐτοῦ βίον,
 τοιαύτας παρατίθεται τραπέζας. καὶ τοὺς μνηστῆρας
 ὕβριστὰς ὄντας καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀνειμένους, οὔτε ἰχθύας 95
 ἐσθίουσας ποιεῖ οὔτε ὄρνιθας οὔτε μελίπηκτα, περιελὼν
 παντὶ σθένει τὰς μαγειρικὰς μαγανείας. ὅτι Ὅμηρος
 πηρὸς ὧν τὰς ὄψεις περιενόσκει καὶ ἀφίκετο εἰς Γλαῦκον
 ποιμένα. ὁ δὲ πρὸς τὸν ἴδιον δεσπότην αὐτὸν ἤγαγεν. ὁ
 δὲ ἰδὼν αὐτὸν δεξιὸν καὶ πολλῶν ἐμπειρον πείθει αὐτὸν 100

82 βασιλεῦσιν ἐξαίλον R¹ παρατίθῃσιν . . . ἐμελλον om. R¹
 83 ἔξειν καὶ τὸ σῶμα O³ αἶαντα οὖν Ath. 84 νώτοις R¹ τῷ
 om. O³ Ath. τῶν ἱστορι γηραιῶν ὄντι O¹ 85 νέστορι δ' Ath.
 γηραιῷ ὄντι om. O³ δ' ἤδη ὄντι γηραιῷ καὶ Φοίνικι Ath. βοὺς
 om. Ath. δίδωσι ἀφιστῶν ἡμᾶς τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν Ath. καὶ
 Ἀλκίους δὲ ὁ τὸν τρυφερὸν (-ώτατον O³) ἡρημένον βίον (haec et O³) καὶ
 Μενέλαος δὲ τοὺς τῶν παίδων γάμους ποιῶν Τηλεμάχῳ (= δ 65, 66) Ath.
 86 σπουδάζων . . . 91 ἀλκίους δὲ om. O³ Ath. 87 καὶ νέστωρ δὲ
 βοῦς θύει Ποσειδῶνι παρὰ τῇ θαλάττῃ διὰ τῶν φιλάτων καὶ οἰκειοτάτων
 τέκνων βασιλεὺς ὧν καὶ πολλοὺς ἔχων ὑπηκόους· ὀσιωτέρα γὰρ αὕτη ἢ
 θυσία θεοῖς καὶ προσφιλεστέρα ἢ διὰ τῶν οἰκείων καὶ εὐνουστάτων ἀνδρῶν
 Ath. 90 ἀλλ' αἴ το μὲν, R¹ 91 ἀλκίους E ss. ἐστῶν φαίακας καὶ
 τὸν Ὀδυσσέα post κατασκευὴν transp. Bm O³ P⁴ R² (καὶ τὸν Ὀδυσσέα et καὶ
 τῆς οἰκίας καὶ τὸν αὐτοῦ βίον om. O³) 92 αὐτοῖς Bm O³ 93 κούρου
 P³ 94 καὶ τοὺς ὕβριστὰς μνηστῆρας O³: καὶ κυμνηστῆρας R¹
 καὶ om. O³ καὶ τοὺς μνηστῆρας δὲ Ath. 96 περιελὼν . . . μαγαν-
 νείας om. O³ 97 μαγανείας E O¹ P² P³ R¹ † περὶ δμήρου τοῦ
 ποιητοῦ † in versu P⁴ R². ad sqq. cf. passim vit. Herod. 98 πονηρὸς
 E O¹ O³ P¹ P³: πονήρως ἔχων τὰς ὄψεις P², cf. Simon. Amorg. 7. 22
 πρὸς R¹ 99 αὐτὸν ἤγαγεν] ἀπήγαγεν O³

αὐτόθι μένειν καὶ τῶν παίδων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. ὁ δὲ
 ἔπρασσε ταῦτα καὶ τοὺς Κέρκωπας καὶ τὴν Μυοβατραχο-
 μαχίαν καὶ Ψαρομαχίαν καὶ Ἑπταπάκτιον καὶ Ἐπικιχλίδας
 καὶ ἄλλα ὅσα παῖγνιά ἐστιν Ὅμηρον ἐποιήσε παρὰ τῷ Χίῳ
 105 ἐν Βολισσῷ. εἶτα ἀφίκετο εἰς Σάμον, καὶ εὗρε γυναῖκα
 Κουροτρόφην θύουσαν, καὶ λέγει τὰ ἔπη τάδε·

κλυθί μοι εὐχομένῃ Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
 τήνδε νέων ἀπανήνασθαι φιλόττητα καὶ εὐνήν,
 ἥ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
 110 ὧν οὐραὶ μὲν ἀπήμβλυνται θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

ἐπεὶ δὲ ἦκεν εἰς τὴν φρήτραν ἔνθα ἐδαίνυντο, πῦρ ἀνέκαυσαν.
 ὁ δ' Ὅμηρος εἶπεν·

ἄνδρὸς μὲν παῖδες στέφανος, πύργοι δὲ πόληος,
 ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
 115 χρήματα δ' αὔξει οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
 ἦμενοι εἰν ἀγορῇ κόσμος τ' ἄλλοισιν ὀρᾶσθαι,
 αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ιδέσθαι.

ὁ αὐτὸς Ὅμηρος μέλλων πλεῖν καὶ τῶν ναυτῶν δεξαμένων
 αὐτὸν ἐμβὰς εἰς τὴν ναῦν ἔφη τὰ ἔπη ταῦτα·

120 κλυθι Ποσειδάων μεγαλοσθενές, ἐννοσίγαιε
 εὐρυχόρου μεδέων ἡδὲ ξανθοῦ Ἑλικῶνος,
 δὸς δ' οὔρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἀρέσθαι
 ναῦταις οἷ νηὸς πομποὶ ἡδ' ἀρχοὶ ἔασιν.

102 τοὺς om. R¹ κέρκωπας P³: κέρκοπας P² 104 δμήρῳ Bm
 E O¹ P¹ P² P³ R¹ R²: ὁμήρου ἐστιν O³ 105 ἐμβολισσῷ E F O¹ O³
 P¹ P² P³ 106 κουροτρόφον P³ 107 καὶ κουροτρόφε O¹ 108 ἀπα-
 νήσασθαι E: μὲν ἀπανήνασθαι Bm P⁴ R²: μὲν ἀνήνασθαι cet.: ἀπαρνή-
 σασθαι R¹ 110 οὐρην, ss. αἰ R¹ ἀπήμβλυνται P² μενηνᾶ
 E 111 φρύτραν P² πύραν ἔκαυσαν O¹: ἀνέκαυσεν R¹ 113 στέφανος
 Bm O³ P⁴ V²: στέφανοι cet. 114 δ' ἐν θαλάσσαις codd. (θαλάσση
 V²) 115 δ' om. Bm E O³ P¹ P² P³ P⁴ R¹ R² γερανοὶ O¹ 116 ἐν
 E P¹ P³: om. Bm O³ P⁴ R² 117 vers. om. V² γερανώτερος O¹
 118 ὁμηρος πλέ πλεῖν Bm καὶ τῶν... αὐτὸν om. O³ 120 ποσει-
 δάων E εἰνοσίγαιε V² 122 καὶ ἡδὲ V² ἐπήμονα O¹ αἰρέσθαι
 O³ 123 ναῦταις ἢ O¹: ἢ O³: νῶτ' ἢ P¹ (ἢ corr. in oi) P² P³: νῶτην E

δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι 125
φῶτά τε τισαίμην ὃς ἐμὸν νόον ἡπεροπεύσας
ᾠδύσατο Ζῆνα ξένιον ξένιν τε τράπεζαν.

ὁ αὐτὸς ἐπιτυχῶν τισι μέλλουσι πλεῖν εἰς Χίον ἐδεῖτο
αὐτῶν ἀναλαβεῖν αὐτόν. οἱ δὲ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, καὶ
λέγει τὰ ἔπη ταῦτα· 130

ναῦται ποντοπόροι στυγερῇ ἐναλίσκιοι αἴση
πτωκάσιν αἰθυίῃσιν ἰὸν δύσζηλον ἔχοντες,
αἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
δεινὴ γὰρ μετόπισθεν ὄπισ ξενίου Διὸς ὅς κ' ἀλίτῃται.

τῷ αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα ὑπὸ πίτυν ἐπιπίπτει 135
καρπός, ὃν μετεξέτεροι στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλοῦσι.
καὶ λέγει τάδε·

ἄλλη τίς σου πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἀνήσοι
Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἡνεμοέσσης·
ἔνθα σιδηρὸς ἄριστος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν 140
ἔσσεται εὖτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν.

ὁ αὐτὸς δειπνῶν μετὰ Γλαύκου καὶ τῶν κυνῶν ἐστῶτων
καὶ ὑλακτούντων καὶ δειπνησάντων λέγει τάδε·

Γλαῦκε βροτῶν ἐπιόπτα ἔπος τί σοι ἐν φρεσὶ θήσω·
πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι 145

124 δὸς δ' οἱ ὑπώρειαν O¹ ὑψικρήμνοιο O³ 125 αἰδοίων Bm P⁴
R² μετελθόντα codd. κηρῦσαι O³ 126 λιτισταίμην O³ ὑπεροπεύσας
E P²: ἡπεροπετεύσας O³ 127 ᾠδύσατο δὲ Bm P⁴ ᾠδύσατο ξενίοιο
Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος ex 133 E P¹ P² P³ (ξένιον P² P³) 128 ὅτι ὁ
αὐτὸς P³ ὁ om. E O¹ P¹ ἐπιτυχόντι P³ τισι] τι O¹ P¹ (σι ss.
in. rec.) ἐδεῖτο αὐτὸν λαβεῖν, om. αὐτῶν O³ 128-133 om.
P² 130 τάδε τὰ ἔπη O³: τάδε R¹ 131 ποντιπόροι O³ στυγεροὶ
E FR¹ 132 πτωκάσιν O¹ P¹ P³ αἰθυίῃσιν Bm P⁴ 133 αἰδεῖσθε
Bm O³ P¹ P³ P⁴ R²: -σθαι cet. 134 δεινὸς O³ ὄπισ ξενίου, om.
Διός, E (ξενίων) O¹ P¹ P² P³: ξενίων om. διδς R¹ μετόπισθε ξενίου
διδς Bm O³ P⁴ R² 135 ἀναπαυομένῳ O³ κατὰ νύκτα
O³ ἐπιπίπτει αὐτῷ Bm P⁴ R² 136 στόβιλον, ρ add., P⁴: στρό-
βύλον E P² κόνον O³ 138 ἀνίστοι O³: ἀνήσει E 139 κορυ-
φοῖσι O³ 140 ἄριστος om. Bm R² 143 λέγει τάδε om. E
P¹ P³: φησὶ P² 144 βοτῶν Küster τί τοι Bm O³ R² ἐν ἐν φρεσὶ
O³ 145 αὐλείῃσι Bm O³ P⁴ R²: -οίῃσι P³: -εἰοῖσι cet.

δοῦναι· τὼς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ καὶ πρόσθεν ἀκούει
ἀνδρὸς ἐπερχομένου καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντος.

- ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἐθαύμασε. τὸν αὐτὸν ἰδόντες
κεραμέες κάμινοι ἐγκαίοντες κεράμου λεπτοῦ, προσεκαλέ-
150 σαντο αὐτόν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς εἷη· καὶ ἐκέλευον
σφίσι ἀεῖσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ κεράμου. ὁ δ'
Ὅμηρος ᾄδει αὐτοῖς τὰ ἔπη ταῦτα, ἃ καλεῖται κάμινος·
εἰ μὲν δώσετε μισθὸν ἀοιδῆς ὦ κεραμῆς
δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη καὶ ὑπέρσχεθε χεῖρα καμίνον·
155 εὖ δὲ μαρανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα μάλευρα
φρυχθῆναι τε καλῶς καὶ τιμῇ ὄνειαρ ἐλέσθαι.
πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυαῖς,
πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφιν ἀεῖσαι.
ἦν δ' ἐπ' ἀναιδείην στρεφθέντες ψεύδε' ἄρησθε
160 συγκαλέω δὴ ἔπειτα καμίνων δηλητῆρας
συντρίψαι, Σμάραγόν τε καὶ Ἀσβεστον ἠδὲ Σαβάκτην
Ὡμόδαμόν θ' ὃς τῇδε τέχνη κακὰ πολλὰ πορίζοι.
ἴ στείλαι πυραϊθουσαν καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος
πᾶσα κυκηθείη κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
165 ὥς γνάθος ἱππεὶή βρύκει βρύκοι δὲ κάμινος,
πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμῆια λεπτὰ ποιοῦσα.

- 146 δῆναι P¹ : δῦναι E τὼς Bm P⁴ : πῶς O³ 148 ὅτι τὸν αὐτὸν
P³ καὶ κεραμέες P² αὐτὸς εἰς τινὰς κεραμεῖς κάμινον ἐκκάνοντας
ᾄδει ταῦτα τὰ ἔπη ἃ καλεῖται κάμινος· εἰ μὲν κτλ. O³ 149 ἐγκάοντες
Bm O¹ P³ P⁴ R² κέραμος P³ 152 αὐτοῖς om. O³ καλοῦνται
E R¹ 154 δεῦρ' ἀγαθὴ γαίη codd. (-θῇ -ῃ R¹) ὑπέρσχελε P³ :
ὑπέρσχεσθε O³ R¹ 155 μαρανθεῖαν O¹ : μαραθ- R¹ : μαραθοῖεν E
μάλ' ἱέρα E O¹ P¹ P² P³ R¹ : ἱρά cet. correximus 156 ἰτα E P¹ P² :
τιμῇ ὄνειαν P³ : τιμῆς ὄνειαρ O¹ : τιμῆς ὄναρ Bm O³ P⁴ R² 157, 158
πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα πολλὰ δ' ἀγυαῖς
πολλὰ δὲ κερδῆναι R¹ 157 πολλὰ γὰρ O³ εἰς ἀγορῇ P³ πωλεύ-
μενα Bm O¹ O³ P⁴ : -οῦμενα cet. 158 κερδῆσαι R² δὴ om.
O³ 159 ἐπαναιδίην P¹ P³ : ἀναιδίην P² : ἐπαραιδίην O¹ : ἀναιδῆς O³ : -εἷσις
P⁴ : -εἷσις Bm R² τρεφθέντες O³ ψεύδη Bm E O¹ O³ P¹ P² P³ P⁴ R¹
in ψεύδη explic. R¹ 161 συντρίψω Bm O³ P⁴ R² σμαράγων τε
E P¹ P³ 162 ὥς E F O¹ P² P³ R² πολλὰ om. O³ πορίζει
Bm O¹ P⁴ R² : πορίζει P¹ P³ : παρέξει E 165 βρύκει om. E F O¹ P¹ P²
P³ βρύκοι om. Bm O³ P⁴ R² 166 πάντα ἔντοσθεν Bm E O¹
O³ P² P³ P⁴ R² αὐτοῖς E ποιοῦσα P⁴ : ποιοῦσα Bm O³

δεῦρο καὶ Ἡελίου θύγατερ πολυφάρμακε Κίρκη
 ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτοὺς τε καὶ ἔργα.
 δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολλοὺς Κενταύρους
 οἳ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον οἳ τ' ἀπόλουντο. 170
 τύπτοιεν τὰδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμιнос.
 αὐτοὶ δ' οἰμῶζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά·
 γηθήσω δ' ὀρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
 ὅς δέ χ' ὑπερκύψῃ περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
 φλεχθῇ ὅπως πάντες ἐπίστανται αἴσιμα ῥέξειν. 175

ὁ αὐτὸς παραχειμάζων ἐν τῇ Σάμῳ καὶ προσπορευόμενος
 πρὸς τὰς οἰκίας τῶν ἐπιφανεστάτων ἐλάμβανέ τι αἰείδων τὰ
 ἔπεα ταῦτα ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη. ὠδήγουν δ' αὐτὸν καὶ
 συμπαρήσαν αἰὲ τῶν παίδων τινὲς τῶν ἐγχωρίων·

δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο, 180
 ὃς μέγα μὲν αὐτεῖ μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεὶ·
 αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε θύραι, πλούτος γὰρ ἔπεισι
 πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυῖα,
 εἰρήνῃ τ' ἀγαθῇ· ὅσα δ' ἄγγεα μεστὰ μὲν εἴη,
 κυρκαίῃ δ' αἰεὶ κατὰ δόρπου ἔρπεο μάζα. 185
 νῦν μὲν κριθαῖν εὐώπιδα σησαμόεσσαν,
 τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δῖφρακα βήσεται ὕμνεϊν.
 ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα,

167 ἡελίοιο Bm E O³ P⁴: ἡλίοιο O¹: ἡλίοιο E P¹ P² P³ κίρκη P³
 168 βάλλης O¹: βάλε (ss. λ) κάκκου Bm 169 δὴ Bm P⁴
 R² πολλέας E: πολέας R² 170 φύσαν O³ P⁴ R² οἷθ' O³ R² ἔπωλ-
 λον P²: ἀπώλον E P³ 171 πίπτει O¹ 172 οἰμῶζοντο P¹ P²
 P³ ἐρώατο O¹ P¹ P³: ἐρώατο E P²: ὠράστο Bm 173 ὀράων B O¹ O³
 P² P³ P⁴ R²: ἐράων E P¹ 174 ὑπερκύψοι Bm O¹ P⁴ R²: -κύψῃ (ss. οι)
 O³: -ψει E P¹ P² P³ 175 ἐπίστανται E O¹ P¹ P² P³ 177 πρὸς
 P⁴: εἰς cet. τῶν . . . 179 ἐγχωρίων] ἦδε τὰ ἔπη ταῦτα ἃ καλεῖται
 εἰρεσιώνη. ὠδήγουν δὲ αὐτὸν αἰὲ παῖδες O³ 178 δ' om. E F O³
 δὲ αἰὲ om. αὐτὸν P² αὐτῶ E 179 συμπαρήσαν τινες τῶν ἐγχωρίων
 παίδων P² 180 δυναμένου O³ 182 ἀνακλίνασθαι (ss. ε)
 O¹ 183 πολὺς V²: πολὺς Bm E O¹ O³ P¹ P² P³ P⁴ R² καὶ om. E
 O¹ P¹ P² P³ P⁴ 184 τ' δ' P⁴ 185, 186 om. V² 185 κυρκή
 O³ 186 σαμόεσσαν E P¹ P² P³ 187 ἰτα P⁴: καταδίφρα καθήσεται
 Bm: καταβήσεται E O¹ P¹ P² P³: καταβοήσεται O³ 188 δ' αἴξουσι
 Bm E O¹ O³ P¹ P² P³ P⁴ R²

αὐτὴ δ' ὕφαιν' ἰστὸν ἐπὶ λέκτρα βεβηκυῖα
 190 νευμαὶ τοι νεῦμαι ἐνιαύσιος ἔστε χελιδὼν
 ἐστήκη προθύροις ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἶψα
 ἴπέρσαι τῷ Ἀπόλλωνος γυιάτιδος†

καὶ

εἰ μὲν τι δώσεις, εἰ δὲ μὴ οὐχ ἐστήξομεν,
 195 οὐ γὰρ συνοικήσונτες ἐνθάδ' ἦλθομεν.

ἦδετο ταῦτα ἐπὶ πολὺν χρόνον παρὰ τῶν παίδων ἐν τῇ
 Σάμῳ. ἀπῆρχετο δ' εἰς Ἴον, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἤρξατο
 μαλακῶς ἔχειν. καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου ἀνεπαύετο ἐπὶ
 τῆς κυματωγῆς ἐπὶ πλείους ἡμέρας. κατέπλωσαν δὲ παῖδες
 200 ἀλιεῖς, καὶ ἐκβαίνοντες ἐκ τοῦ ἀκατίου προσελθόντες πρὸς
 αὐτὸν εἶπον ἄγετε ὦ ξένοι ἐπακούσατε ἡμέων ἣν ἄρα
 δύνησθε ἀναγνῶναι ἄσσοι ἂν ὑμῖν εἴπωμεν. καὶ τις τῶν
 παρεόντων ἐκέλευε λέγειν. οἱ δ' εἶπον· ἡμεῖς ἄσσοι ἂν
 ἔλωμεν κατελείπομεν· ἃ δὲ μὴ εἴλομεν φέρομεν. οἱ δὲ φασὶ
 205 μέτρον εἰπεῖν αὐτούς·

ἄσσοι ἔλομεν λιπόμεσθα· ἃ δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.

189 δ' om. E P¹ P² P³ ἐπὶ] ὡς E O¹ P¹ P² P³ βεβακυῖα O³
 189-195 om. V² 190 ita vit. Herod 476 νεύματι codd. τυ
 (ss. οι) O¹ P² P³: τυῖσ P²: τοι cet. εὔμαι Bm P⁴ R²: εὔμαιον
 cet. ἔστε] ἔσται codd.: ὥστε vit. Herod. 191 ἔστηκε codd. cor-
 reximus προθύροις Bm P⁴: πρὸ θύρης cet. ψιλὴ πόδας *gracilis*
pedibus bene vertit Ilgen, nam εὔπετρα μὲν κακόποδα δ' ἐστίν, ὅλον
 χελιδὼν καὶ δρεπανίς . . . φαίνεται δ' ὁ μὲν ἄπους πᾶσαν ὥραν Arist. 487
 b 25 192 περσάϊ O³ γυιάτιδος Bm P⁴ R² an πέρσει' Ἀπόλλωνος
 λιγυστάδου coll. Clearch. ap. Athen. 647 D, Solon 20. 3 ubi eadem
 fere corruptio (ἀγν.ὰς ταδί). ἀγνιεύς, ἀγνιάτης sim. vetare videntur
 numeri 193 continuata haec omnia distinxit Valckenaer
 194 τίς δώσεις P² ἐστήξομεν O³: ἐλήξομεν E (ελ-) P² P³: ἐξήξομεν
 F O¹: οὐκ ἔασσομεν carmen P. L. G. iii. 671 196 ἦδετο . . . σάμῳ om.
 O³ ἐν γῇ σάμῳ P² P³ 198 ἀνεπαύσατο P³ 199-212 post
 ἡμέρας ita O³: ὅτε καὶ τὸ τῶν ἀλιέων ἐλέχθη· ἃς ἔλομεν κτλ. ὧν ἀκούσας
 ὁμηρος εἶπε τοίῳ κτλ. 199 κυματώδους γῆς Bm O³ P⁴ R³ κατέ-
 πλωσαν Bm O¹ O³ P⁴: κατέπλευσαν cet. 200 ἐκβάτης R² 201 εἶπον
 om. O¹ ἔγχε Bm E F O¹ O² P¹ P² P³ P⁴ R² 202 ἀναγνῶναι ἡμεῖς
 Bm 203 εἶπαν Bm E F O³ P¹ P² P³ P⁴ R³ ἂν R²: ἃς O³ 204 κατε-
 λείπομεν (ss. ῖ) O²: κατελείπομεν Bm P⁴ R³ 206 ἃς O³: ἄσσοι ἂν
 R² εἴλομεν R² λειπόμεσθα O¹ O³ R²: λειπόμεθα Bm E P¹
 P² P³ P⁴ ἃ δ' οὐχ om. O³ εἴλομεν Bm O³ P⁴ R²

οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρόντων γνῶναι τὰ λεχθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες ὅτι ἀλιεύοντες οὐδὲν ἐδύναντο ἐλεῖν, καθήμενοι δὲ ἐν τῇ γῇ ἐφθειρίζοντο. καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, ἀνεῖλον· ὅσους δὲ μὴ ἠδύναντο, εἰς 210 οἶκον ἀπεφέροντο. ὁ δ' Ὀμηρος ἀκούσας ταῦτα ἔλεγε τὰ ἔπη ταῦτα·

τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε
οὔτε βαθυκλήρων οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὀμηρον τελευτῆσαι 215 ἐν τῇ Ἰῳ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων λεχθὲν κάθαπερ οἴονται τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ. καὶ ἐτάφη ἐν τῇ Ἰῳ ἐπ' ἀκτῆς καὶ ἐπέγραψαν οἱ Ἰῆται ἐπίγραμμα·

ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει 220
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὀμηρον.

ἡ δὲ ποίησις ἐκπέπτωκε καὶ ἐθανμάζετο ὑπὸ πολλῶν.

O² f. 191 post νύμφης (v. 2) hanc epitomen habet :

σμυρναῖος· ἡ χῖος· ἡ κῦμαῖος ἐκλ^h δὲ ὁμηρος διὰ τὸ πολέμου ἐνισταμένου σμυρναίοις πρὸς κολοφωνίους ὁμηρον δοθῆναι· τινὲς δὲ ᾧ μετὰ ῥ' ἔτη τῆς ἱλίου ἀλώσεως τεχθῆναι τὸν ὁμηρον· ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα ἱλιάς καὶ ὀδύσσεια· ἔγρ^o δὲ τὴν ἱλιάδα οὐχ ἅμα οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχές κάθαπερ σύγκειται· ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἐκάστην ραψῳδίαν γράψας καὶ ἐπιειξάμενος τῷ περινοστεῖν τὰς πόλεις τροφῆς ἔνεκα ἀπέλιπεν· ὕστερον δὲ συνετέθη ὑπὸ πολλῶν· καὶ μάλιστα ὑπὸ πεισιστράτου τοῦ τῶν ἀθηναίων τυρανν ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν, καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα ἀμαξονία· ἱλιάς μικρὰ· νόστοι· ἐπικιχλίδες· μῦσβατραχομαχία· (μῦο fort. add. m. p.) ἀραχνομαχία· καὶ ἕτερα ἐτελεύτ^z δὲ γηραιὸς· τυφλὸς ἐκ παίδων γεγωνῶς· τὸ δ' ἀληθές ὅτι οὐχ ἡττήθη ἐπιθυμίας· ἡ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται διὰ τοῦ ἱστορήθη τυφλός· [f. 291 v.] ἐπιγέγραπ^h δὲ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ τὸδε τὸ ἐλεγείον δ' ὑπὸ τῶν ἱητῶν ἐποιήθη χρόνῳ· ἐν τῇ νήσῳ γὰρ τῇ Ἰῳ τέθαιπται· ἔστι δὲ τὸ ἐπίγρ^h τὸδε· ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει

208 διηγήσαντό (ss. οἱ) οἱ R² ἔλθειν, θ expunct. accent. add. m. al., P¹: εὐρεῖν P² 210 ἀνῆρουν Bm P⁴ R² καὶ ὅσους P¹: ὁ δὲ μὴ ἦδ. O¹ μὴ om. Bm ἐδύναντο Bm O² R² 211 ἀκούσας om. E τὰ om. P³ τὰ δε R² 215 ταύτης om. O³ συνέ τὸν O³ τελευτῆσαι sqq.] ἀποθανεῖν οὐχὶ ὥς τινες λέγουσι παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ λεχθὲν παρὰ τῶν ἀλιέων· οἱ δὲ ὀδηγοῦντες αὐτὸν παῖδες ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἔψαλον (ss. λ) του (ss. τ') ἐν τῇ σάμῳ τὰ ἔπη ταῦτα [fin.] 216 οὐ] καὶ Bm P⁴ 218 τὸ προορηθὲν ἐπίγραμμα P² [om. epigrammate] 220 ἱερὴν P¹ P³: ἱεραν (ss. ἡ) P⁴ 222 πάντων R²

ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον ὁμηρον. τοῦ ἐντυχόντες ἁλιεῖς πρὸς
 αὐτὸν εἶπον· ἄγε ὦ ξένοι ἐπακούσατε ἡμέων ἂν ἕρα δύνῃσθε ἀναγνῶναι
 ἄσπ' ἂν ὑμῖν εἴπωμεν· καὶ τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε λέγειν· οἱ δὲ εἶπον·
 ἡμεῖς ἄσπ' ἂν εἴλομεν κατελέετομεν· ἃ δὲ μὴ εἴλομεν φέρομεν. οὐ δυνα-
 μένων δὲ τῶν παρόντων γνῶναι τὰ λεχθέντα διηγήσ^σ· οἱ παῖδες. ὅτι
 ἁλιεύοντες οὐδὲν ἡδύναντο ἐλεῖν· καθήμενοι δὲ ἐν τῇ γῇ ἐφθειρίζοντο· καὶ
 ὕσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀνεῖλον· ὕσους δὲ μὴ ἡδύναντο εἰς οἶκον
 ἀπεφέροντο· ὃ δὲ ὁμηρος ἀκούσας ταυτ^ς· ἔλεγε τὰ ἔπη τάδε· τοίων γὰρ
 πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε· οὔτε βαθυκλήρων οὔτε ἄσπετα μῆλα
 νεμόντων· ἐτελεύ^σ γοῦν ὁμηρος μαλακισθείς· οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ ἦ τῶν
 παίδων λεχθέν· καθάπερ οἰονταί τινες· ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ :—[fin.]

INDEX NOMINVM HYMNORVM

- Ἀγαμέδης III. 296.
 Ἀγχίσσης V. 53, 77, 84, 91, 108,
 126, 144, 166, 170, 192.
 Ἀδμήτη II. 421.
 Ἀζαντίς III. 209.
 Ἀθῆναι III. 30.
 Ἀθηναίη XI. 1; XX. 2; XXVIII.
 1, 16.
 Ἀθήνη III. 308, 314, 323; V. 8, 94.
 Ἀθόως III. 33.
 Αἰγαί III. 32; XXII. 3.
 Αἰγίνη III. 31.
 Αἶγυπτος I. 9; VII. 28.
 Αἶδης II. 79, 336, 347, 395; IV.
 572; V. 154.
 Αἰδωνεύς II. 2, 84, 357, 376.
 Αἰνείας V. 198.
 Αἰνιῆνες III. 217.
 Αἰολίων III. 37.
 Αἴπυ III. 423.
 Αἰσαγέη III. 40.
 Ἀκάστη II. 421.
 Ἀλάρτος III. 243.
 Ἀλκμήνη XV. 3.
 Ἀλφειός I. 3; III. 423; IV. 101,
 139, 398.
 Ἀμάρυνθος III. 211 (*v. l.*).
 Ἀμφιτρίτη III. 94.
 Ἀντρων II. 491.
 Ἀπόλλων III. *passim*; IV. 18, 22,
 102, 173, 185, 215, 227, 234,
 236, 281, 293, 297, 365, 413,
 420, 425, 496, 501, 523, 574;
 V. 24, 151; VII. 19; IX. 2, 5;
 XVI. 2; XXIV. 1; XXV. 1, 2;
 XXVII. 3, 14.
 Ἀργειφόντης II. 335, 346, 377;
 III. 200; IV. 73, 84, 294, 387,
 414; V. 117, 121, 129, 213,
 262; XVIII. 1; XXIX. 7.
 Ἀργυφέη III. 422.
 Ἀρήνη III. 422.
 Ἀρης III. 200; V. 10; VIII. 1;
 XI. 2.
 Ἀρκαδία IV. 2; XVIII. 2; XIX.
 30.
 Ἀρμονία III. 195.
 Ἀρτεμις II. 424; III. 15, 159, 165,
 199; V. 16, 93, 118; IX. 1;
 XXVII. 1.
 Ἀσκληπιός XVI. 1.
 Ἀτλαντίς III. 209 (*v. l.*).
 Ἀτλας XVIII. 4.
 Αὐτοκάνη III. 35.
 Ἀφροδίτη V. *passim*; II. 102; III.
 195; VI. 1.
 Βάγχειος XIX. 46.
 Γαῖα II. 9; XXX. 1; XXXI. 3.
 Γαιήοχος IV. 187; XXII. 6.
 Γαλαξάυρη II. 423.
 Γανυμήδης V. 202.
 Δαρδανίδης V. 177.
 Δελφίνιος III. 495, 496.
 Δελφοί XXVII. 14.
 Δηλιάς III. 157.
 Δῆλος III. 16, 27, 49, 51, 61, 90,
 115, 135, 146, 181.
 Δημήτηρ II. *passim*; XIII. 1.
 Δημοφών II. 234, 248.
 Δημώ II. 109.
 Δηώ II. 47, 211, 492.
 Διοκλεῦς II. 474, 477.
 Δίοκλος II. 153.
 Διό(ώ)νυσος I. 20; VII. 1, 56;
 XIX. 46; XXVI. 1, 11.
 Διώνη III. 93.
 Δόλιχος II. 155.
 Δουλίχιον III. 429.
 Δράκανος I. 1.
 Δρύοψ XIX. 34.
 Δύμη III. 425.
 [Δώς II. 122.]
 Δώτιον XVI. 3.
 Εἰλείθυια III. 97, 103, 110, 115.

INDEX NOMINVM HYMNORVM

Εἰρεσία III. 32.
 Ἐκάργος III. 56, 242, 257, 357,
 382, 420, 440, 474; IV. 239,
 281, 307, 333, 464, 472, 492,
 500.
 Ἐκάτη II. 25, 52, 59, 438.
 Ἐκατηβελέτης III. 157.
 Ἐλατιονίδης III. 210.
 Ἐλευσινίδης II. 105.
 Ἐλευσίνιος II. 266.
 Ἐλευσίς II. 97, 318, 356, 490.
 Ἐλικών XXII. 3.
 Ἐννοσίγαιος XXII. 4.
 Ἐπειός III. 426.
 Ἐργίνος III. 297.
 Ἐρεβος II. 335, 349, 409.
 Ἐρευθεύς III. 211 (v. l.).
 Ἐρμείας XIX. 1, 40.
 Ἐρμῆς IV *passim*; V. 148; XVIII.
 1, 12; XXIX. 13.
 Ἐ(ἱ)στή V. 22; XXIV. 1; XXIX.
 1, 6, 11.
 Εὔβοια III. 31, 219.
 Εὐμολπος II. 154, 475.
 Εὐριπος III. 222.
 Εὐρυθεύς XV. 5.
 Εὐρυφάεσσα XXXI. 2, 4.
 Εὐρώπη III. 251, 291.
 Ζάκυνθος III. 429.
 Ζεύς I. 4, 16; II. 3, 9, 30, 78, 313,
 316, 321, 334, 348, 364, 441,
 448, 460, 485; III. 2, 5, 96,
 132, 136, 187, 195, 205, 279,
 307, 312, 338, 339, 344, 427,
 437, 480, 514, 531, 545; IV. 4,
 10, 57, 101, 145, 214, 215, 227,
 230, 235, 243, 301, 312, 323,
 328, 329, 368, 389, 396, 397,
 432, 446, 455, 468, 469, 472,
 490, 504, 506, 516, 526, 532,
 535, 538, 540, 551, 579; V. 8,
 23, 27, 29, 36, 43, 45, 107, 131,
 187, 202, 210, 213, 215, 222,
 288; VII. 19, 57; XII. 3, 5;
 XV. 1, 9; XVII. 2; XVIII. 4,
 10; XIX. 44; XXIII. 1; XXIV.
 5; XXV. 1, 4, 6; XXVI. 2;
 XXVII. 21; XXVIII. 4, 7, 16,
 17; XXIX. 7; XXXI. 1;
 XXXII. 2; XXXIII. 1, 9.

Ἥβη III. 195; XV. 8.
 Ἥλιος (vel Ἥλιος) II. 26, 62, 64;
 III. 411, 413, 436; IV. 68, 381;
 XXXI. 1, 7.
 Ἥλέκτρη II. 418.
 Ἥλις III. 426.
 Ἡρακλῆς XV. 1.
 Ἡρῆ I. 7; III. 95, 99, 105, 305,
 307, 309, 332, 348, 353; IV. 8;
 V. 40; XII. 1; XVIII. 8.
 Ἡφαιστος III. 317; IV. 115; XX.
 1, 5, 8.

Θέμις III. 94; V. 94; VIII. 4;
 XXIII. 2.
 Θέτις III. 319.
 Θήβη (vel Θῆβαι) I. 5; III. 225,
 226, 228; XV. 2.
 Θορικὸς II. 126.
 Θρηϊκίος III. 33, 34.
 Θρύον III. 423.
 Θυώνη I. 21.

Ἰάμβη II. 195, 202.
 Ἰάνειρα II. 421.
 Ἰάνθη II. 418.
 Ἰάονες III. 147, 152.
 Ἰάχη II. 419.
 Ἰαωλκός III. 218.
 Ἰδη III. 34; V. 54, 68.
 Ἰθάκη III. 428.
 Ἰκαρος I. 1.
 Ἰλιον V. 280.
 Ἰμβρος III. 36.
 Ἰνωπός III. 18.
 Ἰρίς II. 314; III. 102, 107.
 Ἰσχυς III. 210.
 Ἰχναίη III. 94.

Καδμηΐς VII. 57.
 Καλλιδική II. 109, 146.
 Καλλισθή II. 110.
 Καλλιόπη XXXI. 2.
 Καλλιρόη II. 419.
 Καλλιχορος II. 272.
 Καλυψώ II. 422.
 Κάρπαθος III. 43.
 Κάστωρ XVII. 1; XXXIII. 3.
 Κελεός II. 96, 105, 146, 184, 233,
 294, 475.
 Κήναιον III. 219.

INDEX NOMINVM HYMNORVM

Κηφισίς III. 280.
 Κηφισσός III. 240.
 Κλάρος III. 40; IX. 5.
 Κλεισιδίκη II. 109.
 Κνίδος III. 43.
 Κνωσός III. 393, 475.
 Κοῖος III. 62.
 Κορωνίς XVI. 2.
 Κόως III. 42.
 Κρής III. 393, 463, 517, 518, 525.
 Κρήτη II. 123; III. 30, 470.
 Κρίσαιος III. 446.
 Κρίση III. 269, 282, 431, 438, 445.
 Κρονίδης II. 21, 27, 408, 414; III. 308; IV. 57, 395; XXIII. 4; XXXII. 2, 14.
 Κρονίων I. 13; II. 91, 316, 396, 468; IV. 6, 214, 230, 312, 323, 367, 575; V. 220; XV. 3; XVII. 4; XVIII. 6; XXXIII. 5.
 Κρόνος II. 18, 32; III. 339; V. 22, 42; XXIX. 13.
 Κρουνοί III. 425.
 Κυδνή III. 31 (v. l.).
 Κυθέρεια V. 6, 175, 287; VI. 18; X. 1.
 Κυλλήνη IV. 2, 142, 228, 337; XVIII. 2.
 Κυλλήνιος IV. 304, 318, 387, 408; XVIII. 1; XIX. 31.
 Κύνθιος III. 17.
 Κύνθος III. 26, 141.
 Κύπρις V. 2.
 Κυπρογενής X. 1.
 Κύπρος V. 58, 66, 292; VI. 2; VII. 28; X. 5.
 Κώρυκος III. 39.

Λακωνίς III. 410.
 Λέκτος III. 217.
 Λέσβος III. 37.
 Λευκίπη II. 418.
 Λεύκιππος III. 212.
 Λήδη XVII. 3; XXXIII. 2.
 Λήλαγον III. 220.
 Λήμνος III. 36.
 Λητοίδης IV. 158, 253, 261, 403, 508, 513, 524.
 Λητώ III. 5, 12, 14, 25, 45, 49, 62, 66, 83, 91, 101, 125, 136, 159,

178, 182, 205, 545; IV. 176, 189, 243, 314, 321, 416, 500; V. 93; XXVII. 19, 21.
 Λίλαια III. 241.
 Λυκίη III. 179.

Μαΐα IV. 3, 19, 89, 183, 550; XVIII. 3.
 Μαιάς IV. *passim*; XVIII. 10; XXIX. 7.
 Μάκαρ III. 37.
 Μάλεια III. 409.
 Μεγαμηδείης IV. 100.
 Μέλης IX. 3.
 Μελίτη II. 419.
 Μέροπες III. 42.
 Μετάνειρα II. 161, 206, 212, 234, 243, 255.
 Μηλόβοσις II. 420.
 Μήνη XXXII. 1.
 Μηονίη III. 179.
 Μίλητος III. 42, 180.
 Μίμας III. 39.
 Μινώϊος III. 393.
 Μνημοσύνη IV. 429.
 Μοῦσα III. 189, 518; IV. 1, 430, 450; V. 1; IX. 1; XIV. 2; XVII. 1; XIX. 1; XX. 1; XXV. 1, 2; XXVII. 15; XXXI. 1; XXXII. 1, 20; XXXIII. 1.
 Μυκάλη III. 41.
 Μυκαλησσός III. 224.

Νάξος I. 2; III. 44.
 Νηρέυς III. 319.
 Νίκη VIII. 4.
 Νύση I. 8; XXVI. 5.
 Νύσιος II. 17.

Ὀρχηστός III. 230; IV. 88, 186, 190.
 Ὀλυμπιάς IV. 450.
 Ὀλύμπιος II. 135, 312; III. 112; IV. 445.
 Ὀ(Οὐ)λυμπος I. 15; II. 92, 331, 341, 449, 484; III. 98, 109, 186, 216, 498, 512; IV. 322, 325, 505; VIII. 3; XII. 4; XV. 7; XIX. 27; XXVIII. 9.
 Ὀρτυγίη III. 16.
 Ὀτρεύς V. 111, 146.

Οὐρανίη II. 423.
Οὐρανός XXX. 17; XXXI. 3.

Παλλάς II. 424; XI. 1; XXVIII.
1, 16.

Πάλλας IV. 100.

Πᾶν XIX. 5, 47.

Πανδέιη XXXII. 15.

Παρθένιος II. 99.

Παρνησός III. 269, 282, 396, 521;
IV. 555.

Πάρος II. 491; III. 44.

Πάφος V. 59.

Πελοπόννησος III. 250, 290, 419,
430, 432.

Πεπάρηθος III. 32.

Περραιβοί III. 218.

Πέρσιαις II. 24.

Περσεφόνεια II. 337, 348, 359,
370, 493; XIII. 2.

Περσεφόνη II. 56, 360, 387, 405.

Πήλιον III. 33.

Πηνειός XXI. 3.

Πιερίη III. 216; IV. 70, 85, 191.

Πλούτος II. 489.

Πλουτώ II. 422.

Πολυδεύκης XVII. 1; XXXIII. 3.

Πολύξεινος II. 154, 477.

Ποσειδάων V. 24; VII. 20; XXII.
1, 6.

Ποσιδήϊος III. 230.

Πύθιος III. 373.

Πυθώ III. 183, 372, 390, 517;
XXIV. 2.

Πυθών IV. 178.

Πυλογενής III. 398, 424.

Πύλος III. 398, 424, 470; IV. 216,
342, 355, 398.

Ῥάριος II. 450.

Ῥέη (Ῥείη) II. 60, 75, 442, 459;
III. 93; V. 43; XII. 1.

Ῥήνια III. 44.

Ῥόδεια II. 419.

Ῥοδόπη II. 422.

Σαλαμίς X. 4.

Σάμη III. 429.

Σάμος III. 34.

Σειληνοί V. 262.

Σελήνη IV. 99, 141; XXXI. 6,
XXXII. 8, 17.

Σεμέλη I. 4, 21; VII. 1, 57, 58;
XXVI. 2.

Σκύρος III. 35.

Σμύρνη IX. 4.

Στύξ II. 259, 423; III. 85; IV.
519.

Ταίναρος III. 412.

Τάρταρος III. 336; IV. 256, 374.

Ταῦγετος XVII. 3; XXXIII. 4.

Τελφούσα III. 244, 247, 256, 276,
377, 379, 387.

Τελφούσιος III. 386.

Τευμησσός III. 224.

Τιθωνός V. 218.

Τιτήν III. 335.

Τριόπειος III. 211.

Τρίοπος III. 213.

Τριπτόλεμος II. 153, 474, 477.

Τριτογενής XXVIII. 4.

Τροίη V. 66.

Τροφώνιος III. 296.

Τρώας V. 114.

Τρώς V. 207.

Τυνδαρίδης XVII. 2, 5; XXXIII.
2, 18.

Τυρσηνός VII. 8.

Τυφάων III. 306, 352.

Τυφωεύς III. 367.

Τύχη II. 420.

Ῥπερβόρεος VII. 29.

Ῥπεριονίδης II. 74.

Ῥπερίων II. 26; III. 369; XXVIII.
13; XXXI. 4.

Φαινώ II. 418.

Φεραί III. 427.

Φλεγύς III. 278; XVI. 3.

Φοῖβος III *passim*; IV. 102, 293.
330, 365, 420, 425, 496; XXI.
1; XXVII. 14.

Φοινίκη I. 9.

Φόρβας III. 211.

Φρυγίη V. 112.

Φρύξ V. 137.

Φώκαια III. 35.

Χαλκίς III. 425.

INDEX NOMINVM HYMNORVM

Χάριτες III. 194 ; V. 61, 95 ;
XXVII. 15.
Χίμαιρα III. 368.
Χίος III. 38, 172.
Χρυσῆς II. 421.

Ἑκαλέη III. 242.
Ἑκεανός II. 5 ; IV. 68, 185 ; V.
227 ; XXXI. 16 ; XXXII. 7.
Ἑκυρόη II. 420.
Ἑραι III. 194 ; VI. 5, 12.

INDEX NOMINVM CYCLI EPICI ET FRAGMENTORVM HOMERICORVM

Ἀγαμέμνων II. par. XVIII ; II.
pers. III. 1.
Ἀγανος Cypr. IX.
Ἀγήνωρ II. par. XIII, XVI.
Ἀγχιόης II. par. XIX. 9.
Ἀδμητος II. par. XIII, XVI.
Ἀδραστος Theb. IV.
Ἀθηνᾶ cf. Cypr. III.
Ἀθῆναι Oech. Hal. IV.
Αἴας Aeth. II ; II. par. II. 1, III ;
II. pers. V. 7.
Αἰγαίωv Tit. II.
Αἰθήρ Tit. I.
Αἶθρα II. par. XIII ; II. pers. IV.
Αἴμων Oedip. II.
Αἰνείας Cypr. XXII ; II. par. XIX.
10, XX, XXI.
Αἴσων Nost. VI. 1.
Ἀκάμας II. pers. IV.
Ἀκραία Oech. Hal. IV.
Ἀλέξανδρος Cypr. XII.
Ἀμαζών Aeth. I. 1.
Ἀνδρομάχη II. par. XIX. 6.
Ἄνιος Cypr. XX.
Ἀντικλος II. par. X.
Ἀντιόπη Nost. VII.
Ἀξίων II. par. XVI.
Ἀπόλλων Cypr. VIII.
Ἄργος Theb. I ; Nost. XII.
Ἀρείων Theb. IV.
Ἀρέστωρ Nost. XII.
Ἄρης Cypr. VI. 2 ; Aeth. I. 2 ; II.
par. I. 2.
Ἀρκεσίλαος Teleg. I.
Ἄρτεμις Cypr. XIX.
Ἀστυάναξ II. pers. II.
Ἀστύνοος II. par. XV.
Αὐγείας II. par. XIII.

Ἀφιδνα cf. Cypr. X.
Ἀφροδίτη Cypr. IV. 7 ; V. 1, 4.
Ἀχαιοί II. pers. I.
Ἀχιλλεύς Cypr. XIV, XVI. 1, cf.
III ; II. par. IV. 1, XIX.

Βροντή Tit. III.

Γανυμήδης II. par. VI. 4 ; frag.
Hom. IV.
Γέτις Nost. 2.
Γῆ Tit. II.
Γοργόνες Cypr. XXIV. 1.

Δαναοί II. par. I. 2, XIX. 11.
Δαρδανίη II. par. I. 1.
Δάρδανος II. pers. I.
Δέκτης II. par. XI.
Δηινόμη II. par. XX.
Δηίων Nost. IV.
Δημήτηρ frag. Hom. XV.
Δημοφών II. par. XVIII.
Διομήδης Cypr. XXI, XXVI ; II.
par. IX, XVI, frag. Hom. XIX.
Διόσκουροι cf. Cypr. XI.

Ἐκτόρεος II. par. XIX. 2.
Ἐκτωρ II. par. XIX. 7, frag. Hom.
VIII.
Ἐλαῖς cf. Cypr. XX.
Ἐλένη Cypr. VII. 1, XII ; II.
par. XVII.
Ἐλικάων II. par. XIV.
Ἐννοσίγαιος II. pers. V. 1.
Ἐρκείος II. par. XVI.
Ἐρως frag. Hom. V.
Εὐαίμων II. par. XVI.
Εὐρυγάνεια Oedip. I.

Εὐρυδίκη Cypr. XXII; Il. par. XX.

Εὐρύπυλος Il. par. VII, XVI.

Εὔρυτος Oech. Hal. III.

Ζεύς Theb. III. 3; Cypr. I. 3, 7; II, VII. 3, 5, 7, XXIII. 1; Il. par. VI. 3, XXIII; Il. pers. I; Nost. X, frag. Hom. XIII.

Ἡιονεύς Il. par. XVI.

Ἥλιος Tit. III.

Ἡρα Cypr. II; Oech. Hal. IV.

Ἡρακλῆς Nost. VII.

Ἡφαιστος Il. par. VI. 3; frag. Hom. XVIII, cf. Cypr. III.

Θεμίσκυρα Nost. VII.

Θερμῶδων Nost. VII.

Θέρσανδρος Nost. V.

Θέτις Cypr. III, cf. V.

Θῆβαι cf. Theb. V.

Θησείδαι Il. pers. III. 1.

Θησεύς Il. par. XVIII; Nost. VII, cf. Cypr. X.

Θόας Il. par. VIII.

Ἴαμβος Il. pers. VI. 1.

Ἰδη Cypr. V. 5.

Ἰλάειρα Cypr. VIII.

Ἰλιακός Cypr. I. 5.

Ἰλιος Cypr. XII; Il. par. I. 1, XVIII; Il. pers. I.

Ἰναχος Nost. XII.

Ἰφιάνασσα Cypr. XV.

Ἰφιγένεια Cypr. XV.

Κάδμος Theb. II. 3.

Καλυψώ Teleg. I.

Κάστωρ Cypr. VI. 1, XI. 6.

Κέφαλος Epig. II; Nost. IV.

Κίρκη Nost. IX.

Κλυμένη Nost. IV.

Κολοφών Epig. IV.

Κόρινθος Oech. Hal. IV.

Κόροιβος Il. par. XVI.

Κρέων Oech. Hal. IV.

Κρείων Oedip. II.

Κρονίδης Il. par. VI. 1.

Κρονίων Cypr. VII. 5.

Κύπρος Cypr. IX.

Λαομέδων Il. par. VI. 4.

Λέβης Epig. IV.

Λυγκεύς Cypr. XI. 1.

Λυκομήδης Il. par. XIII.

Μαίρα Nost. V.

Μαντώ Epig. IV.

Μαχάων Il. par. VII.

Μέγης Il. par. XIII.

Μελέαγρος Cypr. XVII.

Μελία Nost. XII.

Μενέλαος Cypr. XIII. 1; Il. par. XVII.

Μενεσθέως Il. pers. III. 2.

Μήδεια Oech. Hal. IV.

Μινύας Nost. IV.

Μούσαι Epig. I.

Μυκήνη Nost. XII.

Ναύπλιος Nost. I.

Νέμεσις Cypr. VII. 2.

Νεοπτόλεμος Cypr. XIV, XXVI; Il. par. XVI, XIX, XXI.

Νέστωρ Il. par. II.

Νύμφαι Cypr. V. 4.

Ὀδυσσεύς Cypr. XXI, XXVI; Il. par. II. 2, VIII, XIV.

Οἰδιπόδης Theb. II. 2.

Οἶνεύς Theb. VI; Cypr. XVII.

Οἰνώ cf. Cypr. XX.

Ὀλυμπος Tit. VI.

Ὀυρανός Tit. I.

Παλαμήδης Cypr. XXI.

Παλλάδιον Il. par. IX.

Παναχαιοί Il. par. XIX. 7.

Παρθενοπαῖος Theb. VII.

Πέλοψ Cypr. XI. 4.

Περικλύμενος Theb. VII.

Πήδαςος Cypr. XVIII.

Πηλείδης Il. par. IV. 1.

Πηλεύς cf. Cypr. III.

Πήλιον cf. Cypr. III.

Πηνηλόπη Nost. IX; Teleg. I.

Πλεισθένης Cypr. IX.

Πολυδεύκης Cypr. VI. 2, XI. 6.

Πολυδώρα Cypr. XVII.

Πολυνείκης Theb. II. 1.

Πολυξένη Cypr. XXVI.

Πόντος Tit. II.

FRAGMENTORVM HOMERICORVM

Πρίαμος Il. par. XVI.
Προίτος Nost. V.
Πρόκρις Epig. II.
Πρωτεσίλαος Cypr. XVII.
Πτέρως frag. Hom. V.

Ῥάκιος Epig. IV.

Σαρπηδών Cypr. XXIV. 2.
Sarra frag. Hom. XXIV.
Σίσυφος Nost. V.
Σκῦρος Il. par. IV. 1.
Σπερμώ cf. Cypr. XX.
Στερόπη Tit. III.
Σφίγξ cf. Oedip. II.

Ταλαιονίδης cf. Theb. V.
Τανταλίδης Cypr. XI. 4.
Τάνταλος Nost. X.
Ταῦγετος Cypr. XI. 2.
Τειρεσίας Epig. IV.
Τευμησσός Epig. II.
Τηλέγονος Nost. IX ; Teleg. I.

Τηλέδαμος Teleg. I.
Τηλέμαχος Nost. IX ; Teleg. I.
Τήλεφος Il. par. VII.
Τροίη Cypr. I. 6.

ὔπερβόρεοι Epig. III.
ὔπερφας Oed. I.

Φαρσαλία cf. Il. par. XIX.
Φιλοκτήτης Il. par. XVI.
Φίλυρα Nost. I ; cf. Tit. VIII.
Φοίβη Cypr. VIII.
Φοῖνιξ Cypr. XIV.

Χαρικλώ Tit. VIII.
Χάριτες Cypr. IV. 1 ; V. 4.
Χείρων Tit. VI, cf. VIII ; cf. Cypr.
III.
Χρυσήϊς Cypr. XIX.

Ὀκεανός cf. Tit. VIII ; Nost. XII.
Ὀλενος Theb. VI.
Ὀρραι Cypr. IV. 1, 3.

INDEX NOMINVM BATRACHOMYOMACHIAE

Ἄϊδης 236.
Ἀθηναίη 173, 278.
Ἀθήνη 177.
Ἄρης 4, 123, 130, 256, 261 a, 275,
277.
Ἄρπαξ 274.
Ἄρτοφάγος 210.

Βορβοροκοίτης 226, 230.
Βρέκαιγιξ 213 b.

Γίγαντες 7, 170 a, 171, 283.

Ἐγκελάδων 283.
Ἐλικών 1.
Ἐμβασίχυτρος 137, 209, 226 (v. l.),
230 (v. l.).
Εὐρώπη 79.

Ζεύς 168, 201, 287.

Ἡριδανός 20.

Καλαμίνθιος 224.
Καπανεύς 282.
Κένταυροι 170 b, 171.
Κναίσων 261.
Κοστοφάγος 218.
Κραμβοβάτης 237, 241.
Κραυγασίδης 243.
Κρήτη 79.
Κρονίδης 177, 201, 277, 278,
285.
Κρονίων 59, 270, 292.

Λειχήνωρ 202, 216.
Λειχομύλη 29.
Λειχοπίναξ 100, 230.
Λιμνήσιος 223 (v. l.).
Λιμνόχαρις 212.
Λιτραῖος 226.

INDEX NOMINVM BATRACHOMYOMACHIAE

Μεριδάραξ 260, 261 a, 273.

Ὀ(Οὐ)λυμπος 286, 292.

Ὀριγανίων 256.

Παλλάς 275.

Πηλείων 206.

Πηλεύς 19.

Πολύφωνος 210, 212.

Πρασσαῖος 232, 235, 252.

Πτερυγλύφος 224.

Πτερυγλώκτης 29.

Πτερυγλάγος 227.

Σευτλαῖος 209.

Τιτᾶνες 281 a.

Τρωγλήτης 213 b.

Τρωγλοδύτης 206, 213, 247.

Τρωξάρτης 28, 104, 109, 250.

Τυρογλύφος 137.

Τυροφάγος 223.

Ὑδρομέδουσα 19.

Ὑδροχάρις 227.

Ὑψιβόας 202.

Φυσίγναθος 17, 56, 84, 93, 119, 142,
146, 250.

Ψυχάρπαξ 24, 27, 105, 141, 234.

Ὠκιμίδης 214.

NOMINA PROPRIA VITARVM

Ἀβακτος Her. 447.

Ἀγαμέμνων Her. 541; Cert. 120;
S. 75, 84.

Ἀδμητος Her. 23.

Ἀδριανός Cert. 33.

Ἀθῆναι Her. 379, 397, 484, 552;
Cert. 277; IV. 8; V. 26.

Ἀθηναίη Her. 440; Cert. 193;
S. 154.

Ἀθηναῖος Her. 391, 395; Hes. 6;
Cert. 278; Pl. II. 13; IV. 16;
V. 8, 25, 34; S. 19, 43.

Ἀθήνη (-ηνᾶ) Her. 382, 394.

Αἴας Her. 369, 390, 392; Cert.
191; S. 83.

Αἴγινα Cert. 292; Pl. I. 30.

Αἰγύπτιος Cert. 22; V. 10; VI. 23,
25; VII. 2; S. 21.

Ἀἶδης Cert. 79.

Αἰήτης Cert. 129.

Αἴθουσα S. 8.

Αἴθρα VII. 2.

Αἰολεύς Her. 517, 531, 535, 537;
Cert. 31; Pl. I. 40; Proc. 100.
20; IV. 6.

Αἰολικός Her. 530.

Αἰολίς Her. 178.

Αἰολιώτης Her. 3, 544.

Ἀκαστος Hes. 5.

Ἀκραγάντινος Hes. 53.

Ἀλέξανδρος VI. 54; δ Πάφιος
VII. 1.

Ἀλήμων VI. 28.

Ἀλικαρνασσεύς Her. 1.

Ἀλκιδάμας Cert. 240.

Ἀλκιμος Her. 78.

Ἄλτης Cert. 29.

Ἀμαζόνες S. 13.

Ἀμαζονία S. 44.

Ἀμισηνός VI. 37.

Ἀμφιδρέως Her. 113; S. 46.

Ἀμφιδάμας Hes. 7, 10; Cert. 63.

Ἀμφιφάνης Hes. 51; Cert. 226.

Ἀναξιμένης (fr. 20) VI. 5.

Ἀνδρόμαχος Hes. 41.

Ἀντίμαχος (fr. 18) Pl. II. 8; V. 4;
VI. 14.

Ἀντίπατρος (Anth. Plan. IV. 296)
Pl. I. 84.

Ἀντίφος Cert. 241.

Ἀπατούρια Her. 402, 406.

Ἀπέλλαιος Cert. 51.

Ἀπελλῆς Pl. I. 10, 13; S. 12.

Ἀπελλίς Proc. 100, 2; VI. 26.

Ἀπολλόδωρος (fr. 74) VI. 40; Tz.
647.

Ἀπόλλων Her. 482; Cert. 46, 52,
272, 317, 318; S. 3, 192.

Ἀραχνομαχία S. 46.
 Ἀργείος Her. 11; Cert. 300, 301, 311; Pl. II. 12; V. 9; VI. 17.
 Ἄργος Her. 378; Cert. 257, 287, 289.
 Ἄρης Her. 177, 284; Cert. 192.
 Ἀρησιφόνη S. 34.
 Ἀριάδνειος Cert. 234.
 Ἀρίσταρχος Pl. II. 13, 18; Proc. 101. 14; V. 8.
 Ἀριστόδημος ὁ Νυσαεύς (F. H. G. III. 307) VI. 18.
 Ἀριστοτέλης (fr. 524) Hes. 46; (fr. 66) Pl. I. 25; II. 10; V. 6; VI. 13, 31.
 Ἀρκάδες Tz. 660.
 Ἀρκαδίη Cert. 326; Proc. 100. 16; IV. 20; V. 40; Tz. 658.
 Ἀρκτίνος Tz. 641.
 Ἀρμονίδης Cert. 49.
 Ἀρησιφόνη Tz. 637.
 Ἀρτεμῖς Cert. 117, 321.
 Ἀρχίππος Hes. 4, 5.
 Ἀσία Her. 550.
 Ἀσβεστος S. 161.
 Ἀσβετος Her. 447.
 Ἀσίγη Cert. 290.
 Ἀσκη Cert. 6, 250; Pl. I. 12.
 Ἀτλαγενής Hes. 21; Cert. 180.
 Ἀτρείδης Cert. 133, 141.
 Αὐλῆς Cert. 55.
 Ἀφροδίτη Cert. 116.
 Ἀχαιοί Cert. 141, 145, 292.
 Ἀχιλλεύς VI. 46, 49.
 Βαγχυλίδης V. 5.
 Βατραχομυομαχία Her. 333; Pl. I. 100; Proc. 102. 5; V. 23.
 Βοιωτία Cert. 55; Pl. I. 12.
 Βοιώτιος Her. 24.
 Βολισσός Her. 318, 335; S. 105.
 Βυζάντιος Hes. 42.
 Βύκκων Tz. 642.
 Γανύκτωρ Hes. 10, 51; Cert. 63, 227, 241.
 Γερανομαχία S. 46.
 Γλαῦκος Her. 290, 299, 303, 305, 309, 312, 314, 322, 326, 328; S. 98, 142, 144, 148.
 Γνώστωρ Tz. 635.

Γνώτωρ S. 35.
 Γοργίας (fr. 25) Proc. 100. 5.
 Γόργος Cert. 262.
 Γορδῆς Her. 132, 134.
 Γρύνιος S. 22.
 Δαήμων Cert. 22.
 Δαμάσσης (fr. 10) Proc. 21; VI. 6, 9.
 Δαναοί Her. 205.
 Δαρδανίδαι Pl. I. 83.
 Δαρδανίη Her. 204.
 Δείναρχος VI. 27.
 Δελφοί Cert. 57, 272.
 Δῆλος Cert. 315.
 Δημοκρίνης VI. 28.
 Δημοκρίτος ὁ Τροιζήνιος Cert. 21.
 Δημώδης Cert. 246.
 Διομήδης Cert. 293, 298.
 Διονύσιος ὁ Θρᾷξ Pl. II. 13; V. 8.
 Διονύσιος ὁ κυκλογράφος (F. H. G. II. 10) Hes. 43.
 Δῖος Cert. 51, 156; Pl. I. 10, 11.
 Διοσκουρίδης (F. H. G. II. 193) S. 56.
 Δυμασαγόρας Cert. 21; VII. 2, 10.
 Δρῆς S. 10.
 Δωριεύς Her. 518.
 Δωρίων Proc. 100. 4.
 Εἰρεσιώνη Her. 464; S. 178.
 Ἐκτωρ Cert. 194.
 Ἐλένη Cert. 312; VI. 52.
 Ἐλικῶν Her. 236; Cert. 5; S. 121.
 Ἐλικωνίς Cert. 213; Proc. 101. 10.
 Ἑλλάνικος (fr. 6) Cert. 19; Proc. 100. 20, 102. 3.
 Ἑλλάς Her. 373, 376, 400; Cert. 309; Pl. I. 78; Tz. 656.
 Ἑλλην Her. 530, 536, 549; Cert. A. 31, B. 91, 176, 205.
 Ἑλληνικός Her. 4.
 Ἐπίγονοι Cert. 258.
 Ἐπίδαυρος Cert. 291.
 Ἐπιθαλάμια S. 47.
 Ἐπικάστη Cert. 39.
 Ἐπικυλίδης Her. 334; S. 45, 103.
 Ἐπιφράδης Cert. 50; S. 11; Proc. 100. 3.
 Ἐπταπακτική Her. 333.

Ἐπταπάκτιον S. 103.
 Ἐπτάπεκτος αἶξ Proc. 102. 6,
 Ἐρατοσθένης VI. 39.
 Ἐρεχθεύς Her. 380, 382, 398; IV.
 12; V. 30.
 Ἐρίφων S. 37.
 Ἐρμειος (κόλπος) Her. 18.
 Ἐρμιόνη Cert. 290; S. 77.
 Ἐρμος Her. 97, 105, 106.
 Ἐρυθραίη Her. 227, 228, 243, 247.
 Ἐρυθραῖος Her. 252.
 Εὔβοια Hes. 7; Cert. 64, 232.
 Εὐγαίων (F. H. G. II. 16) Cert. 20.
 Εὐέπης S. 13.
 Εὐκλής Proc. 100. 4; S. 10.
 Εὐμηλος Her. 22.
 Εὐμητις S. 5, 13.
 Εὐρυδίκη Tz. 634.
 Εὐρυκλῆς Cert. 243.
 Εὐρυπύλεια Hes. 42.
 Εὐρύπυλος Cert. 296.
 Εὐρώπη Her. 550.
 Εὐφρημος Cert. 50; S. 11.
 Εὐφρων Hes. 35.
 Ἐφορος (fr. 164) Pl. I. 8, 24; II.
 10; V. 7; VI. 11.
 Ζεύς Her. 105, 173, 180, 242, 264,
 265, 383; Cert. A. 45; B. 100.
 122, 152, 222, 228, 239; S. 127,
 133, 134.
 Ἡέλιος S. 167.
 Ἡθιέπακτος S. 45.
 Ἡόνες Cert. 291.
 Ἡμέραι Ἠσιόδαιοι Proc. 101. 12.
 Ἡρακλεῖδαι Pl. II. 19, 20, 22;
 Proc. 101. 15, 16; V. 11, 14.
 Ἡρακλείδης (F. H. G. II. 197) VI.
 34.
 Ἡράκλειος Her. 456.
 Ἡρακλῆς Cert. 111; S. 170.
 Ἡρόδοτος Her. 1; Hes. 54.

Θαμύρας Cert. 22.
 Θεμίστη Cert. 25.
 Θεόκριτος (VII. 47; XXII. 218)
 VI. 8.
 Θεόλαος S. 37; Tz. 636.
 Θεσσαλία Pl. I. 90.
 Θεσσαλοί Her. 22.

Θεστορίδης Her. 195, 203, 208,
 212, 214, 221, 224.
 Θέτις VI. 50.
 Θετταλός S. 21.
 Θῆβαι Her. 113; Pl. I. 61; (Aegypt.)
 V. 10.
 Θηβαῖκος Hes. 44; Tz. 646.
 Θηβαῖς Cert. 256.
 Θησεύς Her. 19, 21.
 Θούση Cert. 46.
 Θραῖσσα S. 8.

Ἰαμβοί S. 45.
 Ἰβηρίη Her. 73.
 Ἰδῆ Her. 283, 287; S. 139.
 Ἰδμονίδης Proc. 100. 4; S. 10.
 Ἰήτης Her. 512; Pl. I. 71; II.
 10; V. 48; Proc. 100. 12; S.
 17, 52, 218.
 Ἰθαγένης Her. 6.
 Ἰθάκη Her. 74, 89; V. 35.
 Ἰθακήσιος Her. 78, 84, 347; Cert.
 25, 38; S. 19.
 Ἰλιακός Pl. I. 83; VI. 38.
 Ἰλιάς Her. 368, 380; Cert. 276,
 288; Pl. I. 98; Proc. 102. 2;
 V. 19; S. 38.
 Ἰλιάς ἡ ἐλάσσων Her. 203; μικρά
 S. 44.
 Ἰλιος Her. 204, 541; Hes. 45;
 Cert. 141; V. 12; S. 33.
 Ἴος Her. 485, 508, 510; Cert. 59,
 61, 322, 335; Pl. I. 26, 48, 62,
 89; Proc. 100. 9, 11; IV. 17;
 V. 36, 47; VI. 14, 58; S. 197,
 216, 218.
 Ἰππίας (fr. 8) VI. 10.
 Ἰσις VII. 3.
 Ἰσμηνίης Her. 24, 32.
 Ἰταλιώτης S. 21.
 Ἴων Her. 517; Pl. I. 22; VI. 40.
 Ἰωνίη Proc. 101. 14.
 Ἰωνικός Pl. I. 27; V. 18.

Καλλικλῆς Cert. 21; VI. 17.
 Καλλίμαχος S. 53.
 Καλλιόπη Cert. 26, 48; Pl. I. 94;
 IV. 3; S. 3.
 Καλλιστώ Cert. 118.
 Κάμινος Her. 438.
 Καπανεύς Cert. 295.

NOMINA PROPRIA VITARVM

Καστρίκιος ὁ Νικαεύς S. 2.
 Κεβρήνιος Her. 285, 286; S. 141.
 Κεγχρεαί S. 18.
 Κένταυρος Her. 455; S. 169.
 Κεραμῖς S. 46.
 Κέρκωπες Her. 332; Proc. 102. 6;
 S. 102.
 Κίρκη Her. 453; S. 167.
 Κλεάναξ Her. 11, 14, 24.
 Κλεάνθης (fr. 592) Cert. 20.
 Κνώσσιος S. 20.
 Κολοφών Her. 86, 90, 93; Pl. I. 87;
 IV. 7.
 Κολοφώνιος Her. 87; Cert. 15;
 Pl. I. 75; Proc. 11; V. 5; VI.
 15; S. 17, 26.
 Κολχίς Cert. 129.
 Κόρινθος Cert. 286.
 Κουροτρόφος Her. 410, 415, 417;
 S. 106, 107.
 Κράτης Pl. II. 21; Proc. 101. 17;
 VI. 37.
 Κρεώφυλος Cert. 322; Proc. 100.
 12, 13; Tz. 658.
 Κρη(ι)θής Her. 9, 15, 24, 27, 32,
 38, 53; Cert. 10, 24; Pl. I. 14,
 37; II. 14; IV. 2; V. 2; VI. 27.
 Κρήθων Her. 6; VI. 28.
 Κρήτη Pl. I. 53; Cert. 238.
 Κρόνια Pl. I. 61.
 Κρονίων Cert. 285.
 Κτιμένη Hes. 50.
 Κτίμενος Cert. 241.
 Κυμαῖος Her. 18, 98, 131, 145,
 164, 191, 192, 546; Pl. I. 9, 11,
 22; II. 11; Proc. 100. 12; V.
 7; VI. 11; Tz. 635; S. 18, 35.
 Κύμη Her. 3, 7, 22, 96, 98, 102,
 124, 130, 142, 188, 190, 544,
 545.
 Κύπρια poema S. 48.
 Κύπριος Cert. 30; S. 19, 36; Tz.
 638.
 Κύπρος VI. 17.

 Λαπίθαι Pl. I. 90.
 Λάρισσα Her. 130.
 Λέσβιος VI. 42.
 Λέσβος Her. 542, 543.
 Λευκανός S. 21.
 Λευκάς Her. 62, 76, 88.

[Λιγυστάδης? S. 192.]
 Λίνος Cert. 47; S. 9.
 Λοκρίς Cert. 226, 232.
 Λυδοί Pl. I. 32, 33, 39; S. 19.

 Μαγνησίη Her. 5.
 Μαίων Cert. 20, 52, 53; Pl. I. 10,
 15, 33, 37; Proc. 99. 15, 100. 1;
 IV. 1; VI. 26; S. 5, 12.
 Μαλλώτης VI. 37.
 Μαραθών Her. 397.
 Μαργίτης Cert. 17, 55; Pl. I. 100;
 Proc. 102. 5; V. 24.
 Μάσης Cert. 292.
 Μεθώνη Cert. 48.
 Μελάνωπος Her. 5, 7, 9; Cert. 50;
 S. 11.
 Μέλης Her. 29, 179; Cert. 9, 21,
 28, 53, 75, 151; Pl. I. 19, 78;
 Proc. 16; IV. 2; V. 1; VI. 29;
 S. 1, 24; Tz. 631.
 Μελησαγόρας VI. 41.
 Μελησιάναξ IV. 4.
 Μελησιγένης Her. 30, 54, 60, 64,
 74, 83, 89, 117, 122, 142, 154,
 163, 165; Cert. 10, 28; Pl. I.
 20, 43; Proc. 16; IV. 4; VI.
 41; S. 23.
 Μενέλαος Her. 541; S. 76.
 Μενέμαχος Cert. 23.
 Μενεσθεύς Her. 384, 387.
 Μέντης Her. 61, 69, 77, 88.
 Μέντωρ Her. 77, 79, 347, 353.
 Μηκιστεύς Cert. 297.
 Μήτιος S. 5.
 Μήτις Cert. 24.
 Μίδας Her. 132, 135, 140; Cert.
 261, 264, 265, 270.
 Μιλήσιος Tz. 641.
 Μίμας Her. 239; S. 124.
 Μινυάς Cert. 251.
 Μίνως Pl. I. 54.
 Μνησιγένης S. 14.
 Μούσα Cert. 26, 97, 151, 212, 213,
 220, 259; Pl. I. 28; Proc. 101.
 10; IV. 4; VI. 32, 50; S. 4.
 Μούσαιος Proc. 100. 5; VI. 9.
 Μουσείον Cert. 240.
 Μυκηναῖος S. 20.
 Μυοβατραχομαχία S. 45, 102.
 Μυομαχία Proc. 102. 6.

NOMINA PROPRIA VITARVM

Νεμέα Cert. 225.
 Νέμειος Cert. 222, 228.
 Νέον τεῖχος Her. 97, 107, 117,
 129, 367.
 Νεοτειχεῖς Her. 119.
 Νεστόρεος Cert. 39.
 Νέστωρ Cert. 27; S. 7, 85, 87.
 Νηλεὺς Pl. I. 26.
 Νίκανδρος (fr. 14) Pl. II. 9; V. 4.
 Νόστοι S. 44.

Ξάνθος Cert. 261.
 Ξένων Proc. 102. 3.
 Ξέρξης Her. 548.

Ὀδύσσεια Her. 347, 355, 394;
 Cert. 275; Pl. I. 98; Proc.
 102. 2; V. 20; S. 38.
 Ὀδυσσεύς Her. 83, 349, 350, 395;
 Cert. 24; Pl. I. 82; S. 6, 92.
 Οἶαγρος Cert. 48; S. 9.
 Οἰνεΐδης Cert. 294.
 Οἰνοεύς Cert. 230.
 Οινόη Cert. 226.
 Οἰχαλίας ἄλωσις Proc. 100. 12.
 Ὀλυμπιάς Pl. II. 26; Tz. 650.
 Ὀλύμπιος Pl. II. 25.
 Ὀμύρης Her. 8.
 Ὀρτης Cert. 49.
 Ὀρφεύς Cert. 48, 49; Proc. 100.
 I, 3, 5, 9.
 Ὀρχομένιος Hes. 48; Cert. 247.

Πανήδης Hes. 9, 13, 25; Cert.
 A. 4, B. 69, 177.
 Πάστωρ Tz. 635.
 Πεισίστρατος IV. 9; V. 25, 27,
 31; S. 42.
 Πελοπόννησος Cert. 224.
 πέπλους, ὁ συντάξας τοὺς Hes. 47.
 Πέρσαι Cert. 30.
 Πετρώς Her. 387.
 Πιερίδες VII. 12.
 Πίερος Cert. 47; S. 9.
 Πίνδαρος (fr. 264) Pl. II. 7; V. 2;
 VI. 7.
 Πίτυς Her. 278.
 Πληιάδες Hes. 21; Cert. 180.
 Πολυκάστη Cert. 27; S. 7.
 Πορναπίδης Tz. 633.

Πορφύριος ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ
 (fr. 2) S. 30, 34.
 Πυθαγόρας Hes. 52.
 Πυθία Cert. 33, 58.
 Πυκιμήδη Pl. I. 12.
 Πύρανδρος (fr. 3) VI. 35.

Ῥόδιος S. 22.
 Ῥωμαῖος VI. 18, 19, 22; S. 22.

Σαβάκτης S. 161.
 Σαλαμίνιος Her. 390; Pl. II. 12;
 V. 9; S. 20.
 Σαλαμῖς Her. 392; Pl. I. 89; VI.
 17.
 Σάμιος Her. 402.
 Σάμος Her. 401, 462, 481, 484;
 S. 105, 176, 197.
 Σαρδῆνη (Σαιδηνή) Her. 103, 106.
 Σαρπηδῶν Cert. 123.
 Σερίφων Tz. 636.
 Σθένελος Cert. 295.
 Σίβυλλα VII. 9.
 Σικελίας ἄλωσις S. 47.
 Σιμοέντιος Cert. 124.
 Σιμωνίδης (fr. 85) Pl. II. 8; V. 3.
 Σμάραγος Her. 447; S. 161.
 Σμύρνα Her. 19, 21, 36, 57, 93,
 95, 178, 546; Pl. I. 32, 41, 88;
 IV. 7, 16; V. 34; VI. 29; S. 1,
 13.
 Σμυρναῖος Cert. 9; Pl. I. 17; II.
 8; Proc. 100. 12, 14; V. 3; VI.
 16; S. 17, 24, 25, 27; Tz.
 630.
 Στασίνος S. 36; Tz. 637, 638, 640.
 Στησίμβροτος (fr. 18) VI. 15, 25.
 Στησίχορος Hes. 49, 52.
 Σύντριψ Her. 447.

Ταλαϊονίδης Cert. 297.
 Τάφιος Her. 365.
 Τελαμών Her. 390.
 Τηλέμαχος S. 6, 78.
 Τιμόμαχος VI. 13.
 Τίρυνς Cert. 289.
 Τροία Cert. 311; S. 18, 31.
 Τροίχην Cert. 291.
 Τροίχηνιος Cert. 22.
 Τρώες Cert. 194; Tz. 648.

NOMINA PROPRIA VITARVM

Τρωικός Her. 552; Pl. I. 96; II.
21, 23, 24; Proc. 101. 17, 18;
V. 13; Tz. 646.
Τυδεΐδης Cert. 294.
Τυρσηνίη Her. 73.
Τυχίος Her. 107, 366, 370.

Ἰγλή Her. 371.
Ἰρνηθώ Cert. 25; IV. 2; VI.
27.
Ἰψικράτης (F. H. G. III. 493, 4)
VI. 36.

Φάλαρις Hes. 53.
Φερεκύδης (F. H. G. IV. 639) Proc.
21.
Φηγεύς Hes. 51; Cert. 227.
Φήμιος Her. 36, 51, 52, 354,
358.
Φιλοτέρπης Proc. 100. 4; S. 10.
Φιλόχορος (fr. 54 C) VI. 16.
Φοῖβος Pl. I. 91.
Φοῖνιξ Cert. 26.
Φρίκων Her. 176.
Φρικωνίς Her. 545.

Φρύξ Cert. 109.
Φωκαεύς Her. 206.
Φωκαίη Her. 190, 193, 194, 209,
214, 217, 220, 254.
Φωκαῖς Her. 206, 207.
Φωκεύς Hes. 35, 40.

Χαλκιδεῖς Cert. 69.
Χαλκίς Cert. 68, 214; Proc. 101. 8.
Χάραξ (fr. 20) S. 4, 8.
Χαρίφημος Proc. 3; VI. 11, 12.
Χείρων Her. 455; S. 169.
Χίος Her. 214, 221, 222, 225, 226,
253, 255, 258, 338, 340, 374,
403; Cert. 307; Pl. I. 88; IV. 7;
S. 34, 128.
Χῖος Her. 219, 329, 331, 335, 339,
345; Cert. 13; Pl. II. 8; Proc.
100. 12, 17; V. 3; S. 17,
104.

Ψαρομαχία Her. 333.

Ἵμόδαμος Her. 448; S. 162.
Ἵνρος VII. 3.

OXFORD CLASSICAL TEXTS

GREEK

AESCHYLUS. G. G. A. Murray. Second edition

ANTONINUS. J. H. Leopold

APOLLONIUS RHODIUS.

ARISTOPHANES. F. W. Hall, W. M. Geldart

I. *Ach., Eq., Nubes, Vesp., Pax, Aves.* Second edition

II. *Lys., Thesm., Ran., Eccl., Plutus, Fragmenta.* Sec. ed.

ARISTOTLE.

De Anima, Sir David Ross

De Arte Poetica, I. Bywater. Second edition

De Caelo, D. J. Allan *Categoriae*, L. Minio-Paluello

Ethica, I. Bywater *Physica*, Sir David Ross

Politica, Sir David Ross

Metaphysica, W. Jaeger

Atheniensium Respublica, Sir F. G. Kenyon

Fragmenta Selecta, Sir David Ross

Topica et Sophistici Elenchi. Sir David Ross

BUCOLICI GRAECI. A. S. F. Gow

DEMOSTHENES

I. *Orationes* I–XIX. S. H. Butcher

II. i. *Orationes* XX–XXVI. S. H. Butcher

II. ii. *Orationes* XXVII–XL. W. Rennie

III. *Or.* XLI–LXI; *Proemia; Epistulae.* W. Rennie

EURIPIDES. G. G. A. Murray

I. *Cyc., Alc., Med., Heracl., Hip., Andr., Hec.*

II. *Suppl., Herc., Ion, Tro., El., I.T.* Third edition

III. *Hel., Phoen., Or., Bacch., Iph. Aul., Rhesus*

HELLENICA OXYRHYNCHIA *cum Theopompi et Cratippi fragmentis.* B. P. Grenfell, A. S. Hunt

HERODOTUS. K. Hude. Third edition

I (Books I–IV), II (Books V–IX)

HOMER

I–II. *Iliad.* D. B. Monro, T. W. Allen

Books I–XII. Third edition

Books XIII–XXIV. Third edition

III–IV. *Odyssey.* T. W. Allen

Books I–XII. Second edition

Books XIII–XXIV. Second edition

V. *Hymns, &c.* T. W. Allen

GREEK (*cont.*)

HYPERIDES. Sir F. G. Kenyon

LONGINUS. A. O. Prickard. Second edition

LYSIAS. K. Hude

PINDAR. Sir Maurice Bowra. Second edition

PLATO. J. Burnet

I. *Euth.*, *Apol.*, *Crit.*, *Ph.*; *Crat. Tht.*, *Soph.*, *Polit.*

II. *Par.*, *Phil.*, *Symp.*, *Phdr.*; *Alc. I, II*, *Hipp.*, *Am.*

III. *Thg.*, *Chrm.*, *Laches*, *Lysis*; *Euthd.*, *Prot.*, *Gorg.*,
Meno; *Hp. Ma. et Min.*, *Io*, *Mnx.*

IV. *Clitopho*, *Respublica*, *Timaeus*, *Critias*
Respublica separately

V. *Minos*, *Leges*; *Ep.*, *Epp.*, *Def.*, *Spuria*

SOPHOCLES, *Fabulae*. A. C. Pearson

THEOPHRASTUS, *Characteres*. H. Diels

THUCYDIDES. H. Stuart Jones and J. E. Powell

Books I-IV. Second edition

Books V-VIII. Second edition

XENOPHON. E. C. Marchant

I. *Historia Graeca*

II. *Libri Socratici* and III. *Anabasis*

IV. *Institutio Cyri* and V. *Opuscula*

LATIN

ASCONIUS. A. C. Clark

CAESAR, *COMMENTARII*. R. L. A. Du Pontet

I. *Bellum Gallicum*

II. *Bellum Civile*

CATULLUS. R. A. B. Mynors

CICERO

EPISTULAE. L. C. Purser

I. *ad Fam.*

II. *ad Att.*, *Pars i* (1-8), *Pars ii* (9-16)

III. *ad Q. F.*, *ad M. Brut.*, *Fragm.* W. S. Watt

ORATIONES. A. C. Clark and W. Peterson

I. *Rosc. Am.*, *I. Pomp.*, *Clu.*, *Cat.*, *Mur.*, *Cael.* Clark

II. *Pro Milone*, *Caesarianae*, *Philippicae*. Clark. Ed. 2

III. *Verrinae*. Peterson. Second edition

IV. *Quinct.*, *Rosc. Com.*, *Caec.*, *Leg. Agr.*, *Rab. Perduell.*,
Flacc., *Pis.*, *Rab. Post.* Clark

St. Michael's College
Library

~~THREE-HOUR RESERVE~~

Homerus.

Opera.

PA

4019

.A14

1920

vol. 5 .

